

ئەم قورئانە پىرۋزە لە گەل ۋەرگىزەن مائاكان
دېئىرى (خادىم الخرمين الشريفين) مەلىكە جىئادە كورى جىئالەزىز ئال سەئىدە
(پەنخۇرايىن داپەش مەكتەپتە)

كۆمەلگەي مەلىكە قەھدە بۇ چاپكردىن قورئانى پىرۋز

الحج والذکر والجمعة

عادم الحرمین الشریفین مہلتا جہانگ کروی عند العزیز ان سعورہ
مہلتکی شامیشی عمر مستانی سعورہ شریعت مشیروہ بی یار دان لاسر چاہکر دی
قورانی بی یار لہ گنہ ویر گیر ان مہلتکی

شارعہ اناربطت عورتہ الشیخہ الشیخہ ویر عاتقہ
عائزہ العزیزہ الشیخہ الشیخہ الشیخہ الشیخہ الشیخہ
عائزہ الشیخہ الشیخہ الشیخہ الشیخہ الشیخہ

وَقَدْ رَفَعَ اللَّهُ مِنْ خَلْقِهِ
الَّذِينَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَلَا يَحْزَنُونَ
بِسُورَةِ الْحُكَمِ

مَجْمَعُ الْمَلِكِ فَهْدٍ طَبَاعَةُ الْخَطِّ الشَّرِيفِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مقدمة

بقلم معالي الشيخ: صالح بن عبدالعزيز بن محمد آل الشيخ
وزير الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد
المشرف العام على الجميع

الحمد لله رب العالمين ، القائل في كتابه الكريم: ﴿... قَدْ جَاءَكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ آيَاتٌ مُبِينَةٌ﴾.

والصلاة والسلام على أشرف الأنبياء والمرسلين، نبينا محمد، القائل:
«خيركم من تعلم القرآن وعلمه».

أما بعد:

فلإنفاذاً لتوجيهات خادم الحرمين الشريفين، الملك عبد الله بن
عبد العزيز آل سعود، حفظه الله، بالعناية بكتاب الله، والعسل على تيسير
نشره وتوزيعه بين المسلمين، في مشارق الأرض ومغاربها، وتفسيره وترجمة
معانيه إلى مختلف لغات العالم.

وإيماناً من وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد بالمملكة
العربية السعودية بأهمية ترجمة معاني القرآن الكريم إلى جميع لغات العالم
المهمة لتسهيل لفهمه على المسلمين الناطقين بغير العربية، وتحقيقاً للبلاغ
المأمور به في قوله صلى الله عليه وسلم: «بَلِّغُوا عني ولو آية».

وخدمة لإخواننا الناطقين باللغة الكردية بطيب لمجمع الملك

فهد لطباعة المصحف الشريف بالمدينة المنورة أن يقدم للقارئ الكريم هذه الترجمة إلى اللغة الكردية التي قام بها فضيلة الشيخ ملا محمد ملا صالح التياموكي، وراجعها من قبل المجمع كل من فضيلة الدكتور كمال صادق ياسين لفته وفضيلة الأستاذ أوميد عمر الجروستاني.

ونحمد الله سبحانه وتعالى أن وفق لإتمام هذا العمل العظيم الذي نرجو أن يكون خالصاً لوجهه الكريم، وأن ينفع به الناس.

إننا لسندرك أن ترجمة معاني القرآن الكريم - مهما بلغت دقتها - ستكون قاصرة عن أداء المعاني العظيمة التي يدل عليها النص القرآني المعجز، وأن المعاني التي تؤدّيها الترجمة إنما هي حصيلة ما بلغه علم المترجم في فهم كتاب الله الكريم، وأنه يعترى ما يعترى عمل البشر كله من خطأ ونقص.

ومن ثم نرجو من كل قارئ لهذه الترجمة أن يوافي مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف بالمدينة النبوية بما قد يحده فيها من خطأ أو نقص أو زيادة للإفادة من الاستدراكات في الطباعات القادمة إن شاء الله.

والله الموفق، وهو الهادي إلى سواء السبيل، اللهم تقبل منا إنك أنت السميع العليم.

وہك خرمەنىكىش بۇ ئەو بولايانمان كە بەزى ماڭ كوردى قىسە دەكەن، كۆمەلگەى
مەلىك فەھىد بۇ چاپكردىن قورئان پىرۇز ئە مەدىنى مە وەرە، خۇشحالە
ئەم تەر جەمە قورئانلە بەزى ماڭ كوردى پىشكەش بەخوتەرى بەرپىزى پىكات،
كە بەرپىز جەئال (مامۇستامە لاھمە لاھالچ بامۇكى) پىشەستارە، وە
ئەلايەن كۆمەلگەى مەلىك فەھىد بۇ چاپكردىن قورئان پىرۇزىش ھەرىكە ئە
بەرپىز ان : (دكتۇر كەمال ھادىق پامىن ئەك) و (مامۇستامە ئومىد ھەم چىرۇستان)
پىشەلاچورنەتەو .

وەسىرپاسى خىواى گەورە وياك وپىگەرد ويا لا دەست دەكەين بۇ ئەنجام دال
ئەم كارە مەزە، وە ئومىدەوارىن كەنىاز و مەبەست لىق تەنبا پەزەمەندى خىواى
گەورە پىشە، و خەلىكىش لىق سەورەمەندىن ؟

پىنگومان ئىمە دەزانىن كە تەر جەمە و وەرگىزىن مانا كالى قورئان پىرۇز
- ھەر جەندە وورد پىشە - كەمۇكوردى ھەر دەپىت و ئاتوانرىت دەقار دەق ئەو مانا
گەورانە پىگە پەنەت كە دەقى قورئان پىرۇز ھەمەخىشەت، كە تەوارى خەلىكى
لەئاسىت خۇپدا دەستە و سەتكر دۇو، وە بەرپاسى ئەو مانا پەى كە تەر جەمەى
قورئانە كە دەپدات پەدەستەو تەنبا پىشە بە لەكۇزى زانست و تىگە پىشەى
وەرگىزە كە لە قورئان پىرۇز، وە ئەمەش كارىكە دۇو چارى ھە ئەو كەم و كورپى
دەپىت، وەك ھەمۇو كار وپىشكى ئرى ئادەمىزاد .

وە لە كۆنلەدا داراكارىن ئەھمە و خوتەرىكى ئەم تەر جەمەى لەكالى پىشەى
ھەر ھەلە و كەمۇكورپەك پان زىادىيەك ئە گەر ھەبۇو، ئاگادارى كۆمەلگەى
مەلىك فەھىد بۇ چاپكردىن قورئان پىرۇز ئە مەدىنى مە وەرە پىكاتەو، بۇ سۇد
ئى وەرگىزىن و چاككر دىيان لە چاپەكالى داھانۇ و دا پەبارمەق و ووىسى خىواى
گەورە .

وە خىواى گەورەش پىشە و پەنابە و تەنبا ئەو پىشەتەدەرە بۇ پىنگاى
پاس .

ئەى خىواى پەروەردىگار ئەم كارەمان ئى قەيول پىكە؛ چونكە بەرپاسى ھەر توى
پىسەر و زاتا .

سورمقی (الفاتحة)

لهم سورمه ناوتر اوه (الفاتحة) چونكه
قورئانی پیرۆز لهسره تاوه بهو دهست یین
ده کات وده کرشته وه، وه پیشی دهوتریت
(المثانی) چونكه لههه سوو پ کاتیکی
نویژدا دهخوتریت.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به تباری خوای
به خشندهی میهره بان ۱ الْحَمْدُ لِلَّهِ
هه سوو سهراس و سناپشیک یو خوای
رَبِّ الْعَالَمِينَ به روهرد گاری
جیهانیان ۲ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
به خشندهی میهره بان، (الرحمن) بهو
مانایه ی به حهم و به زهیی به روهرد گار لهم
جیهانه ها هه سوو مهخلوقاتی گرتوه نه وه
به یین باوه پانه شه وه، وه (الرحیم) به حهم
و به زهیی به روهرد گار، وهك زانیان دملین
تایبه ته بهی واداره نه وه له پۆزی دواپیدا ۳
مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ (تهنها نه وه)
خواهمنی پۆزی سزا وپاداشت

دانه وه (باوه داران له نویژه کانیاندا هه سوو پ کاتیکی ته مه ده شه وه، تاوه کو هه میشه پۆزی دواپیان
له ییر بیت و به کار و کرده وهی چاکه، خۆیانی یو ئاسانه بکمن) ۴ إِنَّكَ تَعْلَمُ
تهنها تۆده بهرستین (تهنها تۆیت شایسته ی بهرستن و جگه له تۆ هیچ کس شیاوی نه وه نییه)
۵ وَإِنَّكَ شَعِيرٌ وه تهنها له تۆ دارای یارمه نی ده که یین (له هه سوو کار و کرده وه و پیدایه نییه کهماندا،
چونكه هه سوو نه رماتیك به دهست تۆیه، جگه له تۆ هیچ کس به ته ندازه ی گهردیله یهك خواهنی
هیچ شتیک نییه) ۶ أَقْدِرَ الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ریتوو نیسان بکه پۆرنگای راستی
(که رینگای راستی ئانی پیرۆزی نیلامه، و به روهردوام یین له سهیری ههتا شه پۆزی ده که یین به دیداری
زانی ههق ته عالا ی تۆ) ۷ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ رینگای ته وانه ی که چاکهت له گهت کردوون
(له پینه مه بران و راستگۆیان و شه هیدان و چاکه کاران) ۸ خَيْرَ الْمَعْصُوبِ عَلَيْهِمْ تهك (رینگای) ته وانه ی
خهشسی (تۆبان) لیگیراوه (وهك جوله که و هاو کرده وه کانیان) ۹ وَلَا الضَّالِّينَ وه تهك (رینگای)
گومرپیان وهك (گاوه ده کان و هاو کرده وه کانیان) ۱۰ له کۆتایی نهم سووره ته پیرۆزه وه سووته ته موسلمانان
پلین (نامین) واته: نه ی خوای گه و ره ته وای ته نزا و دواپیانمان لێ و مریگره.

سورتي (البقرة)

بسم الله الرحمن الرحيم

په ناوې خواي به خشندي مېره بان
 ﴿الْحَمْدُ﴾ به (تعلیف، لام، میم)
 ده خو تر یتسه وه، خواي گه وړه زانان سره
 به وانا که ی ^{١٥} ﴿وَلَكِنْ لَّيْسَ بِهِ﴾ هم
 قورثانه ﴿لَا شَيْءَ﴾ هیچ گومانېکی
 یتدایه (که له لایه ن خواي گه وړه وه
 نیراوه) ﴿هُدًى﴾ وې نیشانده ری
 ﴿الْمُتَّقِينَ﴾ پاریز کارو له خو تر اسانه
 (پاریز کاران وله خوا تر سان به زانست
 وزانیاری به سوود و کار و کرده وې چاکه
 سوودی لن و مرده گون، چونکه نه وان
 له به وړه رد گاریان ده تر من و شوی
 فرمان ورې نصابه گانې ده که ون) ﴿وَلَكِنْ لَّيْسَ بِهِ﴾
 ﴿وَلَكِنْ لَّيْسَ بِهِ﴾ به شته په نهان و نادیده کان
 (نه و شته په نهانې که به چه و اس و عه قلی
 مرؤف هم ستیان پې ناکریت، له ږنگه ی

و ده چه نه پیت، وک با وې به فرشته کان و به هشت و دوزخ و زور شې تریش) ﴿وَلَكِنْ لَّيْسَ بِهِ﴾ و نه نوړ
 ده که ن (به ږنک وېشکې وله کانی خو یدا نه تعامی نه دن) ﴿وَلَكِنْ لَّيْسَ بِهِ﴾ له وې کر دو ماته به ږنک
 وې ږزیان ده به خشن (له بهر به زامه ندې خواي گه وړه) ﴿وَلَكِنْ لَّيْسَ بِهِ﴾ و نه وانه ی که به و
 ده هشتن به و قورثانه ی که ېو سو (نه ی مو حه محمد ﷺ نیراوه) ﴿وَلَكِنْ لَّيْسَ بِهِ﴾ و به و کتیا نه شې که ېو
 (پتخه مېر ان و نېر اواتی) پېش تو نیراونه ته خوار ووه ﴿وَلَكِنْ لَّيْسَ بِهِ﴾ و به وایان هده به ږزی دوا یی
 ﴿وَلَكِنْ لَّيْسَ بِهِ﴾ (خوا وېی هم صیقه تاته) له سر ږنگای راستن (به ته و فېق و بار مې تیدان) له لایه ن
 به و مرده گاریان ووه ﴿وَلَكِنْ لَّيْسَ بِهِ﴾ و به هر نه وانن ږز گار یوان (له دو نیا و دوا ږز دا)

(١) هم پیتانې که له سره تاي هندیك له سورته کانی قورثانه هاتوونه تنها خواي گه وړه ده زانیت مېه شې پیتان
 چیه نه وې راسترین تفسیر ېو هم پیتان کرایت، به لام به چه ند جوړیکې تریش تفسیر کراون له وانه : هم پیتان ناون
 ېو له سورته تانې له سره تايان ووه هاتوونه پان ناون ېو خواي گه وړه پان ېو دست و سالتگرېلی عه به به یشا و ده کانه
 که ده پان ووت هم قورثانه له لایه ن خوار ووه هاتوونه خوا ووه ېو مو حه محمد ﷺ پیتان ده پیت : ده ی ته گمر وایه
 وېنه و هاتو وېی هم قورثانه به یی، که هر نه پیتان به یی که تاي ووه که یتوه قسې ېی ده که ن و به کاریان ده یی .

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بەر راستى ئەوانى كە يىن بىر واپىرون ﴿سَوَّغَتْهُمْ﴾ بىن ئەوان چىرون بە كە
 ﴿يَنْذَرْتَهُمْ أَلَمَ لَمْ تَنْذِرْهُمْ﴾ يىان تر سىتت يىان تەيان تر سىتت ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾ بىر واناھىتىن ﴿خَتَرِ
 اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ﴾ خوا مۆرى ناو بەسەر دى و گۇياندا ﴿وَعَنْ أَعْيُنِهِمْ﴾ وە
 بەردە بەسەر چاويانە وەپە ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ وە سىزى زۆر گەورەيان بىن ھەپە ﴿وَمِنَ النَّاسِ
 مَن يَقُولُ﴾ وە لە ناو خەلگىدا ھەندى كەس ھەپە كەدەلى: ﴿مَتَابَ اللَّهِ وَبِآيَاتِهِ الْآخِرَةِ﴾ بىر واما ھىتاو
 بە خواو بەر مۆرى دوايى ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ يَكْفُرْ لِنَفْسِهِ﴾ لە كاتىكدا ئەوان بىر وادار نىن ﴿يُخَوِّفُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾
 (بە لای خۇيانە وە) خواو ئەو كەسانە دەخەلەتتىن كە بىر واپان ھىتاو ! ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ إِلَّا الْكُفْرُ﴾
 كەس ناخەلەتتىن تەلھا خۇيان ئەپىت ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ﴾ بە لام ھەستى بىن ناكەن ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾
 لە دىياندا ئەخۇشى (ناپاكى) ھەپە ﴿فَرَادَ اللَّهُ مَرَضًا﴾ خواش ئەخۇشى بە كەى زۆر تر كەردن
 (بە ھاتتى قورۇن) ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وە سىزى سەخىيان بىن ھەپە بە ھۆى ئەو
 درۇيانە وە كە دەپان كەرد (و دەپان وت بىر واما ھەپە) ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وە كاتىك بىن بان بووتراپە
 ﴿لَا تُقِيمُوا فِي الْأَرْضِ﴾ ناشوب مەنئە وە لە زموى دا (نازاو بەر يامە كەن لە ولاندا) ﴿قَالُوا إِنَّا فَتَقَنَّا فُتُقُونَ﴾
 دەپان وت: نىمە ھەر چا كە كارىن (پىنكەھرىن) ﴿إِنَّا كُنَّا نَحْنُ الْفُقَدُونَ﴾ ناگادار بىن كە بە راستى
 ھەر ئەوانى ناشوبگىر ﴿وَالَّذِينَ لَا يَكْفُرُونَ﴾ بە لام ھەستى بىن ناكەن ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وە كاتىن بىن
 يىان بووتراپە ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بىر واپىتىن وەك ئەو خەلگەنى كە بىر واپان ھىتاو ﴿قَالُوا الْأَرْضُ
 دەرپان وت: چۆن نىمە بىر واپىتىن ﴿كُنَّا نَحْنُ الْفُقَدُونَ﴾ وەك ئەو گىل و ئەفامانى كە بىر واپان ھىتاو
 ﴿إِنَّا كُنَّا نَحْنُ الْفُقَدُونَ﴾ بىتەر بىن كە بە راستى ھەر خۇيان گىتل و ئەفامان ﴿وَالَّذِينَ لَا يَكْفُرُونَ﴾ بە لام
 نازانن ﴿قَالُوا لَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ وە كاتىن (ناپاكان) بگەشتاپە بەوانى كە بىر واپان ھىتاو ﴿قَالُوا إِنَّ
 دەپان وت: نىمەش بىر واما ھىتاو ﴿قَالُوا إِنَّا شَيْطَانٌ﴾ كاتىكەش بە تەلپا بوونايە لە گەل گەورە
 فېلپازە كاتىبان ﴿قَالُوا إِنَّا مَكْرُ﴾ دەپان وت: نىمە ھەر ئەو گەل نىوە بىن ﴿إِنَّا فَتَقَنَّا فُتُقُونَ﴾ پىنگومان
 نىمە ھەر گالە كەرىن (بەوان) ﴿إِنَّا كُنَّا نَحْنُ الْفُقَدُونَ﴾ خوا گالە بەوان دەكات (لە بەر انەر گالە
 كەردە كەبان) ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ يَكْفُرْ لِنَفْسِهِ﴾ وە ماو دەپان دەكات تالەسەر كەشى خۇياندا سەر لى شىواو
 بىن ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەمانە ئەوانەن كە گومر اىيان كرى ﴿بِالْمُحْكَمِ﴾ بە رىتموونى
 ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ يَكْفُرْ﴾ جانا بە بازىر گاتى بە كەپان قازانجى كەردو ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ﴾ نە پىيازى
 راستىان گرت ﴿

«مَهْدِ كَشِي لَدِي مُسْتَقْبَلُ» (دو رووه كان) و په بيان ورك په كېنټ وايه كه (له شه ونيكي تاريخكدا) تاگريك هه لگير سبب «فَسْ صَبَّحْتُ فَاخُوْتُ» كه له گهل دهورو بهرې پروساك كړدوه «رَبِّ اَلله يُوْبِرُ» خوا (خيرا) رووناكسي به كه بيان لي مكوژنيته وه «وَرَكْنُهُ فِي ضَرْبِ الْبُحَيْرِ» وه بيان هېښته وه نه يواز چمه تاريكيه كي وادا كه هېچ نه يسي «فَضْلُ مَكْرَتِي» كه پرو لال و كوټون «لَهْزُ لَا يَرْجُو» بريه (له گومر ابي حويان) ناگه رنځ وه «وَكُنْتُ مِنْ اُسْمَاءَ» يا ورك (كه مېلن له چوليه كدا) بارانيكي نيمه رو به خوربان (لي داكات) له ناسمانه وه «مَيْمُونَةُ وَنَسْتُ وَرَقَ» كه تاريخي رور و هوره تر شقه و بروسكه ي تيدايت «يَحْمُولُ اُسْمَاءَ» ر بهر من غوڅي (په جوړيت كه) په بچه كانيان ده كه نه به گوياندا له بهر گر مه ي هوره تر شقه كان «حَدْرُ ثَوْبٍ» يو خوپار مني له مردن «وَلَا عَيْدٌ لَكُمْ» وه خودا دهورې بي بروايانسي داوه «بَكَدُ بَرَقَ» مريث بي نه و بروسكه به «يَعْنِفُ اَصْرَفُ» (بياسي) چاويان بفريني «كُنْ اَصْبَهْ» ههركاتي رووناكسي بو بدله په توه «مَشْوَايِدُ» نهايدا پر قشنتايه «رَدَّ طَرَعِيَهُ» وه كاتي تاريخي بگردايه لنيان «وَأَمْرُ» نه جېگه ي خويان راده من (دوه ستان) «وَنُشْدَ نَهْ» نه گهر خودا بيويستايه «بَهْ اَسْمَاءُ وَتَضَرَّضُ» بهر هوره گر مه و بروسكه ا كه پرو كوسري ده كړن «رَدَّ عِلَّ حَقَّ شَوْ هَبْرُ» بيگومان خوا به سهر هه موو شتېنكده ده سه لاتداره «بَانِي كُنْ» نه ي خه لگېه «عَنْدُ رِيحُكُم» بهر و ده گارتن بهر سن «لَدِي سَمَكُ وَتَسْ مَرِيكُ» كه ټپوه نه وانه ي پيش نيومشي دروست كړدوه «مَشْكُتُ شَوْ» په لگوبه و بهر سته خوتان پارتون «بِي جَمْرِيكُ لَزْمُ رَسْ» نه و (خوايه ي) كه ره وي بو راخستون «وَسَاءَ سَاءَ» وه ناسمانې بو كړدوون به كوشت (ناسمانې بو گېراون به گومره ي) «وَأَمْرُ مِنْ اَسْمَاءَ مَاءَ» وه ناوي (مارانسي) له ناسمانه وه هېاوه نه خواره وه «دَخِرْ بِي مِنْ اَسْمَاءَ رَدَّ بَكْرُ» نه مجب دهرې هېاوه به و ناوه هه موو جزره ميوه و بهر و بوميث بوزوړي ټپوه «وَلَا عَمَلُ» نه د «كه واته هاوتابو خوا په پلدامه كهن «وَأَسْمَاءُ» كه ټپوه خوتان دهرانس (بي هاوتايه) «وَأَسْمَاءُ» و نه گهر ټپوه له گومان دان «قَدْرُ بَرَقَ عِدَّةَ» له م (قورنانه ي) كه مار دومانه ته خواره وه بو به دهرې خومان (موحه مه د بَرَقَ) «وَأَسْمَاءُ مِنْ مَنَدَ» ده سوره تيك پيش به ويندي نه و «وَأَسْمَاءُ» هه لگير تر دُر نه و «وه يانكي هاو كاره كاستان يكه (له بهر مان بيزان و شاعيران) بيحكه به حوا «بَانِي كُنْ» نه گهر راست ده كهن (به قهر موو ده ي خواي مارانسي) «بَانِي كُنْ» نه محانه گهر نه مه تان نه كړد «وَأَسْمَاءُ» وه هه لگير مايشي كهن (نيتريز پروامه من) «وَأَسْمَاءُ» نه ي خوتان پيار من له و ناگريه «وَأَسْمَاءُ» كه سوتهمه ي به كه ي خه لك (بي مدكار) و بهر ده «بَانِي كُنْ» بوزي بروبان سلاز كړاوه (نامانه كړاوه) «

﴿وَبَشِّرِ الصَّالِحِينَ﴾ (نهي موچه محمد ﷺ) سرته بلده بهوانه ي ﴿مُؤْمِنُونَ﴾ ﴿صَالِحِينَ﴾ كه باور ديان
هياوهو كردهوه باشه كانان كردهوه ﴿لَهُمْ جَنَّاتُ﴾ كه ينگومان مؤمنان هه به به هشتابك
﴿جَنَّتِي مِنْ تَحْتِهَا لَا تَجْرُ مِنْ تَحْتِهَا﴾ كه جوگه ناي رور نه زير ياندا دهر وات ﴿كُنُفٌ﴾ ﴿مِنْهُمْ﴾
هر كاتن لهوي رور يان بدرنت له ميوه هات ﴿وَهُمْ فِيهَا﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾
كه له مه وپيش پيمان در (حياوار له تام ويوندا) ﴿وَأُولَئِكَ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾
نصير ﴿وَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾
(به هشتانه) ده هتا هت يسي ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾
ر ﴿لَهُمْ﴾ كه (بزيگه ياتسي خه لك) هدر مورو به يك بهينه وه ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾
(پاگه وره تر) له وپيش ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾
زهر ﴿لَهُمْ﴾ چاك دهر ان كه نه و (مورو هينانه و به) راست و دروسته له په رور دگار يانه وه ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾
كفرو ﴿لَهُمْ﴾ نه وانه ش كه يي باور در ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾
به م مورو هينانه وه به ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾
پنمورسي رور كه سيشي يي ده كات ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾
هينانه وه به به گره به دكاران به بيت ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾
و (هه لي ده و شينه وه) ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾
نوص ﴿لَهُمْ﴾ نه و (په يومه يانه) ي كه خوا ده رمانی داوه به به بوستني كرده ي ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾
خرا به ده كه ي ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾
بانك ﴿لَهُمْ﴾ چور يي باور دهر به خوا ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾
و گياسي به سهر د كرده ي ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾
ده كانه وه ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾
﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾
نصير ﴿لَهُمْ﴾ باش و يسي ناسمان دروست بكات ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾
به جهوت ناسمان ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾ ﴿لَهُمْ﴾

﴿وَيَذَرُكَ أَهْلُهَا﴾ (بیرسان بیسه‌وه) کاتینك که په‌روه‌ردگماری تو به فرشته‌کانی ووت
 ﴿وَيُجِيبُ فِي لَا مِنْ سَبْعَةٍ﴾ به‌راستی من چی تشبک دروست ده‌کم له‌سور ره‌وی ﴿قَالَ أَهْلُهَا﴾
 من ﴿(فرشته‌کان) وونیاں ثابا که‌سینکی وای نیا دروست ده‌کیت ﴿نُفِیْهُمُ﴾ که خراب‌ده به‌دین
 تپه‌د سکاټ ﴿وَرَبُّهُمُ﴾ ده‌ده و ده‌خوینسی تپا بریژی ﴿وَعَنْ سُبْحٍ بَخْتَدُ﴾ به کاتینکدا که نیمه
 پادت ده‌که‌پس به‌ستایش کردنت ﴿وَنُفِیْهُمُ﴾ ده‌به‌پاک رات ده‌گرم ﴿وَعَنْ سُبْحٍ بَخْتَدُ﴾
 (خوا) له‌رموی بینگومان شه‌وی من ده‌براتم نپوه مایران ﴿وَعَنْ سُبْحٍ بَخْتَدُ﴾ خوا‌داری
 هم‌وهو شینکی فیری نادم کرد ﴿وَعَنْ سُبْحٍ بَخْتَدُ﴾ له‌پاشان نه‌وشتانه‌ی بیشانی فرشته‌کان دا
 ﴿وَعَنْ سُبْحٍ بَخْتَدُ﴾ ده‌(خوا‌پس) له‌رموون ناوی له‌مانه‌پن بلیس ﴿وَعَنْ سُبْحٍ بَخْتَدُ﴾ نه‌گرم
 راست ده‌کن، (که نپوه له‌نادم باشون) ﴿وَعَنْ سُبْحٍ بَخْتَدُ﴾ (هم‌وهو) ورتین خو‌یه تو پاکیت
 له‌هله‌ ﴿وَعَنْ سُبْحٍ بَخْتَدُ﴾ نیمه هیچ مارانین، مه‌گرم شه‌وی که خوت فیرت کردین ﴿وَعَنْ سُبْحٍ بَخْتَدُ﴾
 خیمه‌نیکم ﴿به‌راستی هم‌تویت رانار دانا ﴿وَعَنْ سُبْحٍ بَخْتَدُ﴾ (خوا) له‌رمووی نه‌ی نادم ﴿وَعَنْ سُبْحٍ بَخْتَدُ﴾
 پاشماپه‌ ﴿سوی نه‌وشتانه‌پان پنی ملی ﴿وَعَنْ سُبْحٍ بَخْتَدُ﴾ حاکاتینك که ناوه‌کانی پنی وون
 ﴿وَعَنْ سُبْحٍ بَخْتَدُ﴾ (خوا) له‌رمووی نه‌ی پیم نه‌وونن ﴿وَعَنْ سُبْحٍ بَخْتَدُ﴾ بینگومان
 من لگ‌دارم به‌پننی ناسمانه‌کان و ره‌وی ﴿وَعَنْ سُبْحٍ بَخْتَدُ﴾ ده‌لگ‌دارم به‌وه‌ی که ناشکرای ده‌کن
 ﴿وَعَنْ سُبْحٍ بَخْتَدُ﴾ ده‌نه‌نه‌وش که ده‌پشاره‌وه ﴿وَعَنْ سُبْحٍ بَخْتَدُ﴾ (بیسره‌بیرت) کاتینك
 ورتمان به‌فرشته‌کان ﴿وَعَنْ سُبْحٍ بَخْتَدُ﴾ سوژده‌پن بو نادم ﴿وَعَنْ سُبْحٍ بَخْتَدُ﴾ سوژده‌پان برد
 ﴿وَعَنْ سُبْحٍ بَخْتَدُ﴾ شاپان به‌پیت که گرمی مدایه‌و خوی به‌گوره‌رانی ﴿وَعَنْ سُبْحٍ بَخْتَدُ﴾ ده‌به
 می‌پرویان بوو ﴿وَعَنْ سُبْحٍ بَخْتَدُ﴾ ده‌وونمان نه‌ی نادم ﴿وَعَنْ سُبْحٍ بَخْتَدُ﴾ خوت و زده‌کیت
 بیشته‌چی پن له‌م به‌هه‌شته‌دا ﴿وَعَنْ سُبْحٍ بَخْتَدُ﴾ ده‌له‌هم‌وهو خوارده‌پنی یه‌کی به‌خون به‌تبرو ته‌سلی
 ﴿وَعَنْ سُبْحٍ بَخْتَدُ﴾ له‌هه‌ر شونیک که‌هه‌ر ده‌کن ﴿وَعَنْ سُبْحٍ بَخْتَدُ﴾ ده‌بریککی له‌م دره‌خته‌مه‌کون
 ﴿وَعَنْ سُبْحٍ بَخْتَدُ﴾ ناله‌سته‌مکاران به‌زمیردرین نانه‌سته‌مکار ﴿وَعَنْ سُبْحٍ بَخْتَدُ﴾ له‌معا
 شه‌پتان هله‌لی خه‌له‌نادر له‌به‌هه‌شته‌دا ﴿وَعَنْ سُبْحٍ بَخْتَدُ﴾ ده‌لو خوشگوره‌ر به‌ی که نپیدابوون
 ده‌ری به‌راندن ﴿وَعَنْ سُبْحٍ بَخْتَدُ﴾ ده‌وونمان (به نادم وچه‌واو شه‌پتان) بچه‌خوارده‌وه (بو‌سور ره‌وی)
 ﴿وَعَنْ سُبْحٍ بَخْتَدُ﴾ هم‌دیکتان دوزمن نمین له‌گمل همدیکتاندا ﴿وَعَنْ سُبْحٍ بَخْتَدُ﴾ ده‌نوتان
 هه‌به‌جیگیربوون له‌سور ره‌وی ﴿وَعَنْ سُبْحٍ بَخْتَدُ﴾ ده‌هرممدی (و ناره‌رووی دویا) تاماوه‌په‌ک ﴿وَعَنْ سُبْحٍ بَخْتَدُ﴾
 ﴿وَعَنْ سُبْحٍ بَخْتَدُ﴾ ده‌میرر به‌کین ﴿وَعَنْ سُبْحٍ بَخْتَدُ﴾ ده‌مجانانده‌م چه‌م‌دو ته‌په‌کی (پاران‌وه‌ی) له‌په‌روه‌ردگار به‌وه‌ر گرت ﴿وَعَنْ سُبْحٍ بَخْتَدُ﴾
 سیه‌ ﴿(نموش) النی گیرا کرد ﴿وَعَنْ سُبْحٍ بَخْتَدُ﴾ به‌راستی هه‌ر نه‌و ته‌په‌گیرا که‌ری مپه‌مانه ﴿وَعَنْ سُبْحٍ بَخْتَدُ﴾

﴿وَدَّعَيْنَهُ﴾ (بیریکه سه وه) کاتیک که پرگار مان کردن ﴿مِنْ بَعْدِ عَرْفٍ﴾ له ده ست و پیوه مدی
 بیر عه وون ﴿سُوْمُوْنَهُمْ نُوْمَهُ﴾ که سرای سه ختال پی ته چه شتن ﴿يَمِيحُوْنَ اَسْفَهَ﴾
 کوره گانایان سهر دهریس ﴿وَيَسْجُوْنَ اَسْفَهَ﴾ وه که چه گانایان ده هیلمنه وه (بو کاره که ری)
 ﴿وَلَدَ اِلَهَهُ﴾ وه له ده تاند (الهم سر) سه ختهی به سهر تاند (درا) ﴿بَلَدٌ مِنْ رِبْعِهِ عَجَبٌ﴾ قاتی
 کر ده وه به کی گه وړه سو له پهر وړه د گارتانه وه بومان ﴿وَدَّعَيْنَهُمْ نُوْمَهُ﴾ (بیریکه سه وه)
 کاتیک که دهریامان بو له ت کردن ﴿وَالْحَيْكَلُ﴾ و پرگار مان کردن ﴿اَعْرَفٌ مِنْ قُرْبٍ﴾ وه
 ده ست و پیوه مدی بیر عه وومان خیکاند و موقعی (دهریامان) کردن ﴿وَأَسْفَهَ عَطَرٌ﴾ له کاتیکدا
 نیوه ته ماشانان ده کردن ﴿وَدَّعَيْنَهُمْ نُوْمَهُ﴾ (بیریکه سه وه) کاتیک که به نیسی چل
 شه ومان د به مورس ﴿نَدَّعَيْنَهُمْ نُوْمَهُ﴾ له دوی ته و (روشنی موسا بو کیوی طور)
 گویره که که تان کرد به (خوای خومان و به رستان) ﴿وَأَسْفَهَ عَطَرٌ﴾ له کاتیکدا نیوه سته مکار بوون
 ﴿نَدَّعَيْنَهُمْ نُوْمَهُ﴾ له دوی ته و (گویره که به رستی په تان) لیسان خوش بووین
 ﴿عَدَّعَيْنَهُمْ نُوْمَهُ﴾ ناسویاسی (خوا) بکهون ﴿وَدَّعَيْنَهُمْ نُوْمَهُ﴾ (بیریکه سه وه)
 کاتیک ته ورت و جیا که ره وه (له بیون دروست و نادرست) مان دا به موسا ﴿عَدَّعَيْنَهُمْ نُوْمَهُ﴾ بز
 نه وهی پیوه و بی بن بکهون ﴿وَدَّعَيْنَهُمْ نُوْمَهُ﴾ (بیریکه سه وه) کاتیک که موسا به گه به کی
 ورت ﴿وَدَّعَيْنَهُمْ نُوْمَهُ﴾ له کی که له کم به راستی نیوه سته متان کرد له حوتان ﴿وَدَّعَيْنَهُمْ نُوْمَهُ﴾
 به گویره که به رسته که تان ﴿سُوْمُوْنَ اَسْفَهَ﴾ که واته بکه ریسه وه به به شیمایی بو لای به دی
 هینه رتان ﴿وَدَّعَيْنَهُمْ نُوْمَهُ﴾ و خومان بکوژن (بی تاوران تاوران مار تان بکوژیت) ﴿وَدَّعَيْنَهُمْ نُوْمَهُ﴾
 ﴿وَدَّعَيْنَهُمْ نُوْمَهُ﴾ له ده تان داشته بو خوتان ﴿عَدَّعَيْنَهُمْ نُوْمَهُ﴾ لای به دی هینه رتان ﴿وَدَّعَيْنَهُمْ نُوْمَهُ﴾ ته مچا (خواست)
 به شیمایی به کی لی گبرا کردن ﴿وَدَّعَيْنَهُمْ نُوْمَهُ﴾ به راستی هره خوا به گیرا که ری به شیمایی و
 میهره بانه ﴿وَدَّعَيْنَهُمْ نُوْمَهُ﴾ (بیریکه سه وه) کاتی ورتان نهی موسا ﴿وَدَّعَيْنَهُمْ نُوْمَهُ﴾ پروت پی
 ماهیس ﴿حَقِّ سِرِّ مَجْمَعَةٍ﴾ ناخوانه نیسی به ناشکرا ﴿وَدَّعَيْنَهُمْ نُوْمَهُ﴾ له پر هه وړه تر بشقه به ک
 لری دی دس ﴿وَدَّعَيْنَهُمْ نُوْمَهُ﴾ له کاتیکدا نیوه ته ماشانان ده کردن ﴿وَدَّعَيْنَهُمْ نُوْمَهُ﴾ له پشان ریند وومان
 کر ده سه وه ﴿وَدَّعَيْنَهُمْ نُوْمَهُ﴾ له دوی مر دنتان ﴿وَدَّعَيْنَهُمْ نُوْمَهُ﴾ بو نه وهی موسی (خوا) بکهون ﴿وَدَّعَيْنَهُمْ نُوْمَهُ﴾
 ﴿وَدَّعَيْنَهُمْ نُوْمَهُ﴾ وه به وړ سیر مان کرد به سمر مان وه ﴿وَدَّعَيْنَهُمْ نُوْمَهُ﴾ و تر بیکر لیس و سوی ﴿وَدَّعَيْنَهُمْ نُوْمَهُ﴾ وه گرو
 و بالمدی شیلان مان به سهر دارش وومان دارد ﴿وَدَّعَيْنَهُمْ نُوْمَهُ﴾ (وه پیمان ووتن)
 بحور له و خوار ده پاکانه ی که کر دمان به وورینان ﴿وَدَّعَيْنَهُمْ نُوْمَهُ﴾ (له وانه ی ناسویاسی یان کرد)
 ستمیان له نیسه به کرد ﴿وَدَّعَيْنَهُمْ نُوْمَهُ﴾ به لکو ستمیان له حومان کرد ﴿وَدَّعَيْنَهُمْ نُوْمَهُ﴾

﴿وَوَلَّى دَحْيُو هَبْدَه لَقْرِيَه﴾ (بیریکه‌سوه) کاتنك كه ووتمان بچته لهم شاره (كه قودسه) ﴿وَتَكُونُوا
 مِمَّنْ حَبَشَ بَشَرِ رَعَا﴾ نه‌مجا له‌وی (هرچی ناره‌زو ده‌کهن) بحون به‌تیر و نه‌سلی له‌هه‌ر لایه‌ك
 كه‌هه‌ر ده‌کهن ﴿وَدَحْيُو لَبَابْ شَحَد﴾ وه له‌مهر گاوه بچته زور ووه به‌ملکه‌چی (به‌کرموشه‌وه) ﴿وَقُونُوا
 جِظَّة﴾ وه بلیس (خوایه) له‌گوماهه کانمان خوش به ﴿بَعْبَرُ نَحْضَ حَبِیْکُمْ﴾ نه‌وسا له‌گون به‌کانان
 خوش ده‌بیس ﴿وَسِرْبَهْ تَحْبِیْر﴾ وه له‌ناینده‌ها پناه‌اشتی چاکه کاران رورتر ده‌کهن ﴿وَبَدْر
 لَبِیْسْ مَدْنُو﴾ كه‌چی نه‌وانه‌ی سنده‌مکار بوون (نه‌وه‌ی بیان ووترا بوو) گور بیس ﴿قَوْلَا عِیرْ لَه‌ی بِل
 مِهْ﴾ به‌قه‌یه‌ك كه‌بیان نه‌ووترا بوو ﴿وَأَرْبَعُ عِیرْ حَسُو﴾ بتر شممش رشتمان به‌سهر له‌وه‌ی
 كه‌سته‌میان کرد ﴿بَحْرُ مَسْهَد﴾ سرایه‌ك له‌ناممانوه ﴿بَسْحَكْ بَوَیْشُفُو﴾ به‌هوی له‌وایه‌رمانی
 به‌ی كه‌کردیس ﴿وَرَأْسُ مَوْسَى مَوْبَد﴾ (بیریکه‌سوه) کاتنك كه‌موسا داوای باران باریی
 کرد بو‌گه‌به‌کهی ﴿فَقَامَ صَرْبَ بَقْضَا لَحْجَر﴾ نیصمش بیسان ووت: گز چانه‌کوت پله‌به‌و (ناشه)
 به‌رده‌و: ﴿فَأَقْرَبَتْ بِهْ سَبْعَ عَشْرَةَ عِثَّة﴾ (كه‌لپی دا) له‌پر دوانره کاننی لی هه‌لقولا ﴿وَدَعَا حَضْرُ مَلِیْسْ
 تَشْرِیْهْ﴾ بینگومان هه‌موو تیره‌یه‌ك چاو‌گه‌ی (ناوه‌جوره‌ی) خوی ناسی ﴿كَلَّوْ تَشْرُوْ مِیْ رِیْقْ لَهْ﴾
 (نه‌مجا ووتمان) بحون و به‌جوه‌وه له‌روزی خوا ﴿وَلَا تَعْمَلُوْیْ لَارِیْ مَعِیْدِیْ﴾ وه بلاق به‌به‌وه
 له‌ره‌ویدا به‌خرابه‌کردن ﴿وَرَأْسُ مَوْسَى﴾ (بیریکه‌سوه) کاتنك كه‌ووتان نه‌ی موبس ﴿بِسْ صَرْبِ عِل
 مَفْرُوجِیْ﴾ هه‌ر گهر خومان پانا‌گریس له‌سهر یه‌ك جور خوراك ﴿وَأَرْبَعُ عِیرْ بَرْت﴾ كه‌واته داومان
 بزیكه به‌به‌ر وهر دگارت ﴿بَحْرُ مَسْهَد لَزْمِ﴾ بومان دهر به‌یتی له‌وه‌ی كه‌ره‌وی دهر وینی
 ﴿مِنْ بَعْدِ رِیْقِ﴾ به‌سهر ووه‌اتی و ترورین و خه‌یاری ﴿وَقَوْمُهَا وَعَدَسْهَا وَصَدَا﴾ و سیر و به‌کی
 و بیاری ﴿فَلْ تَسْتَدْنُوْیْ هَبْدَه لَقْرِيَه﴾ (موسا) هه‌رمووی نایانیه‌اشتی چاك ده‌گور به‌وه
 به‌هراب (واته گه‌رو و گورشی بالنده ده‌گور به‌وه به‌سیر و بیار) ﴿بَحْرُ مَوْسَى﴾ دایه‌زن بوشاریك الهم
 شاران‌ه‌ی ده‌له‌مستین) ﴿فَدَانَ عِیْکُمْ مَسْهَد﴾ نه‌وسا به‌راستی جیتان داوا کرد ووه ده‌مستان ده‌كه‌ووت
 ﴿وَصَرْبُ عِثَّةٍ كَبْدَه وَتَسْحَكَة﴾ وه درایه‌سهر بانداریس و بی به‌وایی (هه‌ژاری) ﴿وَبَآءُ بَعْصَبْ مَرْ
 اَئِهْ﴾ وه خه‌شمی خویان بو‌خویان هتایه‌وه ﴿دَبْکْ بَأْتَمَّ حَكْ نَوَیْگَرُوْیْ بَدِیْتْ مَوْبَد﴾ نه‌مه له‌سهر
 نه‌وه‌موو كه‌بی بر و ابوون به‌مشانه‌و هه‌رمانه‌کانی خوا ﴿وَعَمَلُوْیْ لَبِیْسْ عِیرْ لَحْجُو﴾ وه به‌عه‌مه‌رانین
 ده‌کوشت به‌بار ووه ﴿دَبْکْ بَأْتَمَّ عَصْرُ وَكَلَّوْ بَقْضَا﴾ نه‌مه به‌هزی نه‌وه‌وه بوو كه‌سهر بیچی و ده‌ست
 دریزی بان ده‌کرد ﴿٥﴾

﴿لَيْسَ بِمُتَّبِعٍ﴾ په راستي نهواته ي ثماندارن (موسو لمانس) وه نهواته ي جور له كس
 ﴿وَتَصْرِيفٍ﴾ وه گاورو نه سفيره يان فرېشه په رسنه كان ﴿مِنْ مَنَاسِكٍ﴾ په هر گاميك
 له ماسه يرواي هېد به خوا وروزي دوايي ﴿وَعَيْلٍ صَبَدٍ﴾ وه كره دوي چاكس كړد ﴿وَبِهِمْ خُرُوجٌ﴾
 رېهر ﴿نَهْوٌ﴾ پاداشيان بوهه به له لاي په ورو د گاريانه وه ﴿وَلَا حَوْلَ عَلَيْهِمْ وَلَا أَفْعَالُ يَحْرُوبُ﴾ نه ترسيان
 له بهرو به خه لغت ده خور ﴿وَرَدُّهُمُ﴾ په مشتكر ﴿وَه﴾ (پيركه نه وه) كاتيك به پيمانان لن ورو گرتن
 ﴿وَرَفْعُ فَوْقَهُمْ نُصُورٍ﴾ وه (كيوي) طور مان بهر كرده وه به سهر سهر تانه وه ﴿خُدُومُهُمْ﴾
 بنوم ﴿وَه﴾ پيمان ورس نه وه ي پيمان دارون (لنه ورات) باش كاري پيكس ﴿وَتَكْرُرُ مَوْجٍ﴾
 وه پير كه نه وه ي كه نيديا به ﴿مَهْمَا تَشَاءُ﴾ به لكو خوتان پيار ورو له خو بترس ﴿وَتَرْفَعُ﴾
 من بقدر يك ﴿ديسان پستان هه لكر د دوي به پيمان ورو گرتنه كه ﴿فَتُؤْتِيهِمْ مِّنْهُم مَّا﴾ نه مچا
 نه گره به حشش و مېهره يان خوا نه يوايه به سهر تانه وه ﴿بِكُنُوزٍ﴾ تفسير ي نه وه نيوه له ورو د رومه يان
 ده بوون ﴿وَتَكْرُرُ مَوْجٍ﴾ سويند به خوا به راستي نيوه (دهسك ويا سي) نه واله تان رانيو ورو
 ﴿تُفْقِدُ مَوْجٍ﴾ له خوتان كه دهست دريزيان كړد له وروزي شه مچا ده ﴿فَتُؤْتِيهِمْ﴾ نه مچا
 پيمان ورس ﴿كُنُوزٍ مَّكِينٍ﴾ پي به مېمووني دوور خراوه له بهزه يي خوا ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمُ﴾
 بون يده و تاحق ﴿نه مچا هم سرايه مان كرده بهد بو خه لكانې له و سهرده مه نهواته ي دوي نه وان
 ﴿وَمَوْجُهُمْ﴾ وه ناموز گاري ي بو پيار تر كاران ﴿وَرَدُّهُمُ﴾ (پيركه نه وه) كاتيك
 مومسا به گه له كهي ووت ﴿بَيْنَهُمْ﴾ بېگومان خرا نه رمانتان پي ده دات
 ﴿وَتَكْرُرُ مَوْجٍ﴾ كه مانگابه ك سهر پير ﴿وَرَدُّهُمُ﴾ و تيان ثابا گالنه مان پي ده كه پت ؟
 ﴿فَتُؤْتِيهِمْ﴾ ووت ي به ما نه گرم به خوا كه له به لمان سم ﴿وَتَكْرُرُ مَوْجٍ﴾
 ريك ﴿وَتَكْرُرُ مَوْجٍ﴾ ووت ي بېگومان خوا ده فخر موي ﴿بَيْنَهُمْ﴾ مانگابه ك بيت
 به ورو پير ورو جور ﴿وَتَكْرُرُ مَوْجٍ﴾ مام مامدي ي نه ميوان هم دواندها ﴿وَتَكْرُرُ مَوْجٍ﴾
 ورو پيكس نه وه ي نه رمانتان پندراوه ﴿وَتَكْرُرُ مَوْجٍ﴾ ووتيان داوامان مومكه له پير ورو د گرت
 ﴿بَيْنَهُمْ﴾ پيمان بلن به مكي مانگا كه چور يي ؟ ﴿وَتَكْرُرُ مَوْجٍ﴾ ووت ي نه راستي خوا
 ده فخر موي ﴿بَيْنَهُمْ﴾ مانگابه كي ورو دي نيري ﴿وَتَكْرُرُ مَوْجٍ﴾ (وهر ديك و)
 دلي ته ماشاكاران خوش بكات ﴿

«وېر اهدې ميشكړ» و (بیرنگه وه) کاتیک په پمانه لې وهر گرتس «لایسکې نه دمه کړ» که
 خونې په کتري نه پریژن «ولاخرچون نفکرم دیرکتر» و (خونان دهریدهر نه کهن له وولاتان
 «نر فرید دسه نشهد» پاشان پر یاران دا (لمسر نعم په پمانه) و (نیو) (خونان) شابه تی له سر
 له دمن «نر اشرخولا» تمعجا تنو همر نه وانمن «عشور انفسکرم» که به کتري ده کوزن
 «ولاخرچون دیر مسکرم دیرکتر» و هه نلنک له خوتان دهریدهر ده کهن له وولاتیان «نظرزون
 علیه» پشنيوانی (بیگانه) ده کهن دزی نه وان «بایکیر و آلتد وکب» به پدی و دست دریزی «ون
 با نوحه سری» و نه گهر دپلشان بوییش (له خوتان نه پانکرمه وه) «نمعه دمه» برینی یان بؤ ددهن
 «وهو محروا علیکتر پخر جهه» له گهل نمیش دا که دهریدهر کردیان قهده که کر و لیتان (بؤچی
 کار به وریان ده کهن و بهمه یان ماکهن) «فوسون سفین نعیس و کفر و یس» جا نایا بر را ده هین
 به همدیک له نه ورات و یی بر واهن به همدیکی نری «فدحرو من یقهر نیک مسکرم» جاتوله ی
 نه و که سبه که را مکن له نیو «لاخری فی تحو و نیک» همر دسوا یی و نه داری به نه زیانی دوبدا
 «دوبه نبیه» و نه هم وری دواپشدا «نردوت فی شه قه نیک» ده گهر پسر په وه بوماو سه ختیرین
 سرا «وما نیکه عیسی عیسی» و خواسی ناگاسی په له ووی که ده پکه «اونیک نیک»
 نه مانه نه وانمن «نشر و تحو و نیک با تحرو» که زیانی جیهانیان کیری به دوا وژ «فلا یخف عه
 نیک» نیر نه سر پان له سر سوک ده کربت «ولاخر نیک» و نه یار متهی دهریز و (دپشنگیرین
 ده کرتس) «وهه دسوت موسی اعجب» سویتند به خوا به راستی نیمه نه وراتمان دایه مومسا
 «و نیک من نیکه پان نیک» و دوا به دوا ی نه و پینه به رانمان مارد «وهه دسوت موسی اعجب»
 و نه چه سد بیشانه به کی روشمان دایه عیسی کوری مریم «وانیکه روح القدس» و پشنيوانیمان
 کرد به جوهر نیل «نیکه عیسی عیسی» جا همر کاتس پینه به رانکشان بو بهانایه «یهه لایه
 انیسک» به حوریت که به دلی حزمان به بویه «نیکه عیسی عیسی» لووت ممر سوون و خوتان نه گه وره
 گرتوود «دیرید که نیک» جا دهسته به کتان (له پیغمبران) به درو رانیو «دیرید نیک» و
 دهسته به کتان کوشتون «وهه و نیک عیسی» و (جووله که کار) و تیان (په پیغمبران) دلان
 دپوشراوه (قولدر او و قسه ی توی ماگاتی) «نیکه عیسی عیسی» (به حرو و نیک) به لکو خوا
 به مریسی لیکردن به مری یی بر وایانه وه «نیکه عیسی عیسی» جا که میان هه به بر وایهین

﴿وَسَاجِدًا لِّهٖ حَكِيْمًا﴾ کاتیک که نامه به کیان بوقات (که قورانه) ﴿مِنْ عِبَادِهِ﴾ له لایس حواوه
 ﴿مُصَدِّقًا لِّمَعۡیَدِ﴾ که به‌سید که‌ری نه‌وراته که‌ی نه‌وانه (پش نه‌وی ده‌ستکاری یکس و یگنورن)
 ﴿وَعَاوَنَیۡٓ اِبۡرٰهٖمَ﴾ وه نه‌وان (جووله که کان) نه‌و ویش ﴿بِسَبۡحَتِیۡ عَلٰی سَمۡعٰنَ کَمۡرًا﴾ داوای
 رال بوویان نه‌کرد له‌خوا به‌سور نه‌وانه‌ی که بی پروا وون ﴿وَسَاجِدًا لِّهٖ حَكِيْمًا﴾ که‌چی کاتیک
 نه‌و (پنه‌م‌بهر) هی ده‌پس باسی بویان هات ﴿کَمۡرًا یَّهۡدٰی﴾ بن پروا وون بی ﴿لَمۡسَ لَہٗ عَلٰی کَعۡبَیۡہِ﴾
 که واته نه‌فریسی حواله‌ی پروایان بی ﴿لَمۡسَ لَہٗ عَلٰی کَعۡبَیۡہِ﴾ شتیکی زور خراب بوو که
 خلق بانیان بی فروشت ﴿لَمۡسَ لَہٗ عَلٰی کَعۡبَیۡہِ﴾ (نه‌و خراب‌ش) بن پروایان بوو به‌و قورانه‌ی
 که‌خوا مار دو به‌تیه خواره‌وه ﴿لَمۡسَ لَہٗ عَلٰی کَعۡبَیۡہِ﴾ نه‌وی چه‌سودیا نه‌وه بوو به‌وه‌ی که‌خوا بر بزی
 ﴿مِنْ عِبَادِہٖ﴾ له‌به‌خششی حوی به‌سور هر که‌سیکدا که‌خوی به‌وی ﴿مِنْ عِبَادِہٖ﴾
 له‌به‌نده‌کانی (که موچه‌سده) ﴿لَمۡسَ لَہٗ عَلٰی کَعۡبَیۡہِ﴾ له‌مجاتووشی خه‌شم ورفی به‌ک له‌درای
 به‌کی خو بوون ﴿لَمۡسَ لَہٗ عَلٰی کَعۡبَیۡہِ﴾ وه بو بی پروایان هدیہ سرای ریسو که‌ر ﴿لَمۡسَ لَہٗ عَلٰی کَعۡبَیۡہِ﴾
 کاتیک بی یان بوو ترابه پروا به‌ش ﴿لَمۡسَ لَہٗ عَلٰی کَعۡبَیۡہِ﴾ به‌وه‌ی که‌خوا مار دو به‌تیه خواره‌وه (که
 قورانه) ﴿لَمۡسَ لَہٗ عَلٰی کَعۡبَیۡہِ﴾ له‌یانووت نیمه پروا به‌وه ده‌هینس که‌بو خومان میر در او به‌خواره‌وه
 ﴿لَمۡسَ لَہٗ عَلٰی کَعۡبَیۡہِ﴾ وه بن پروا نه‌بوون به‌نه‌وه‌ی که‌دوای (نه‌ورات) بپراوه (وه‌ک قورانه)
 ﴿وَمُوۡحٰیۡمًا مُّصَدِّقًا لِّمَعۡیَدِ﴾ له‌کاتیکدا که نه‌و قورانه راسته ویشتیوانی نه‌وراته (بی ده‌ستکاری)
 به‌که‌ی نه‌و به‌و به‌راستی ده‌ر نیت ﴿لَمۡسَ لَہٗ عَلٰی کَعۡبَیۡہِ﴾ بی بزچی له‌مه‌ویش پننه‌م‌بهرانی
 خواتان ده‌گوشت ﴿لَمۡسَ لَہٗ عَلٰی کَعۡبَیۡہِ﴾ له‌گهر بر وادار بوون ﴿لَمۡسَ لَہٗ عَلٰی کَعۡبَیۡہِ﴾
 سوید به‌خوا به‌راستی مووساتان بو هات به‌چمد بیشان به‌کی روشه‌وه ﴿لَمۡسَ لَہٗ عَلٰی کَعۡبَیۡہِ﴾
 ﴿لَمۡسَ لَہٗ عَلٰی کَعۡبَیۡہِ﴾ که‌چی به‌دوای نه‌و گویره که‌تان به‌رست ﴿لَمۡسَ لَہٗ عَلٰی کَعۡبَیۡہِ﴾ یگومان نیوه سته‌مکار ﴿لَمۡسَ لَہٗ عَلٰی کَعۡبَیۡہِ﴾
 ﴿لَمۡسَ لَہٗ عَلٰی کَعۡبَیۡہِ﴾ (وه‌بیر که‌مه‌وه) کاتیک که‌به‌یمانسان لی و مرگرنن ﴿لَمۡسَ لَہٗ عَلٰی کَعۡبَیۡہِ﴾
 ﴿لَمۡسَ لَہٗ عَلٰی کَعۡبَیۡہِ﴾ وه کیوی طور مان به‌رر کرده‌وه به‌سورن‌اندا ﴿لَمۡسَ لَہٗ عَلٰی کَعۡبَیۡہِ﴾ (وه ووتمان) نه‌وه‌ی
 پننه‌م‌بهرانی (نه‌ورات) باش کاری بی مکن (وتووند نه‌ستی پیوه‌م‌گرن) ﴿لَمۡسَ لَہٗ عَلٰی کَعۡبَیۡہِ﴾ وه گوی مگرن
 ﴿لَمۡسَ لَہٗ عَلٰی کَعۡبَیۡہِ﴾ (به‌رمان) و تیان بیشان (به‌کرده‌وه) بی به‌رمانیمان کرد ﴿لَمۡسَ لَہٗ عَلٰی کَعۡبَیۡہِ﴾
 ﴿لَمۡسَ لَہٗ عَلٰی کَعۡبَیۡہِ﴾ وه به‌سوی سی پروایی یانه‌وه دلیان تاو در او به‌خوشه‌ریستی گویره که‌که
 ﴿لَمۡسَ لَہٗ عَلٰی کَعۡبَیۡہِ﴾ بی پروا که‌نان چ به‌رمانیکی به‌دتان بی ده‌دات ﴿لَمۡسَ لَہٗ عَلٰی کَعۡبَیۡہِ﴾
 ﴿لَمۡسَ لَہٗ عَلٰی کَعۡبَیۡہِ﴾ له‌گهر نیوه پروادار ﴿لَمۡسَ لَہٗ عَلٰی کَعۡبَیۡہِ﴾

﴿فَلْيَرْكَبْ أَهْلَهُ فَأُخْرِجُوهُ مِنْهَا﴾ نه‌ی موحه‌مه‌د ۱۱۱ بلی نه‌گدر مالی دواپی (به‌هشت) بو
 ثبویه لای خوا (وَمَكَّ خَوَاتَانٍ دهلین) ﴿حَافِظَةً مِنْ تَبَوَّءَ﴾ به‌تایبه‌تی بۇ خواتان بیت به‌ین نه‌وی
 که‌س بین به‌هویه‌شان ﴿مَسْئُومًا﴾ عکس‌صدی ﴿که‌واته‌ داوای مردن بکن نه‌گدر راست گۆن
 ۱۲﴾ ﴿وَرَسُولًا﴾ وه‌هر گبر داوای مردن ناکمن ﴿بِقَدَمَيْهِ﴾ به‌سوی نه‌و (گو‌باه‌ده)
 که‌مه‌ده‌ستی خوبان پیشیان هستووه ﴿وَمَنْ عَمِلْ غَظَبًا﴾ وه‌خواتا‌گاداره‌ به‌سته‌مکاران ﴿۱۳﴾
 ﴿وَسِجَّةً﴾ سوسیدیت نه‌و (جووله‌کانه) ده‌بیت ﴿أَحْرَمًا﴾ نه‌ه‌سور که‌س ریاتر
 حه‌ز له‌زیان ده‌کب ﴿وَمِنْ شَرِّكَ﴾ وه‌لوانه‌شی که‌هاویمش بو خوا به‌یدیده‌کهن ﴿نُودُ أَخِي﴾
 (نه‌بر نه‌وه) هه‌ریه‌ کینکیان شارات ده‌خواری ﴿وَمِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ﴾ که‌ه‌داران سان مزی‌به‌ ﴿وَمِنْ
 بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ وه‌نه‌و نه‌مه‌به‌ (که‌به‌سوری ده‌بات) بر گاری ماکت له‌سرا ﴿وَالَّذِي يَصُوبُ﴾
 یقینور ﴿وَهُوَ خَوَّابٌ﴾ به‌وه‌ی که‌ده‌یکهن ﴿فَمِنْ حَتَمٍ﴾ نه‌ی موحه‌مه‌د ۱۱۱ (نه‌ی موحه‌مه‌د ۱۱۱)
 بلی هه‌ر که‌سیت دوزمی جور وئیل بیت (نه‌وه‌ دوزمی خوابه) ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾
 چونکه‌ نه‌ویه‌هر مالی خوا قورانی هیناره‌نه‌خوار وه‌بو سهر دلی تو ﴿مُعَذِّبًا﴾ به‌پیه‌نه‌ ﴿پشتیوانی
 نامه‌گاس پیش خوری ده‌کات و به‌راستیان ده‌رانیست ﴿وَهُدًى وَنُورًا﴾ وه‌ریسموونی که‌رو
 مزده‌ده‌ره‌ بو بروادران ﴿مِنْ حَتَمٍ﴾ هه‌ر که‌سیت دوزمی خوا و فرشته‌کانی
 خوا ﴿وَرُسُلًا﴾ و حیران و می‌کس ﴿وَبِعَمَلِهِ﴾ خوا و حیران و می‌کس (نه‌وه‌ بی برویه)
 ﴿فَمِنْ حَتَمٍ﴾ وه‌بنگومان خواش دوزمی بی بروایانه ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ سوسید
 به‌خو بنگومان بومان ناردوویت ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ چه‌مدیشانه‌یه‌کی بوون و ناشکر (که‌قورانه)
 ﴿وَمِنْ حَتَمٍ﴾ وه‌که‌س سی سروا ماییت پیسان، مه‌گدر مه‌دکرب به‌بیت ﴿۱۴﴾
 ﴿وَمِنْ حَتَمٍ﴾ نایا (بی بروانه‌ن به‌تایبه‌نه‌کانی نیمه) هه‌ر جاریک به‌یمانیت به‌سفن (له‌گهل
 پیمه‌مه‌ر ۱۱۱ دا) ﴿بِمَدِّ قَبْلِ سَهَرٍ﴾ ده‌سته‌یه‌ک نه‌وانه‌ به‌یمانیه‌کیان هه‌لوه‌شاندو نه‌وه ﴿بِنُصْرَةٍ﴾
 ﴿وَمِنْ حَتَمٍ﴾ (سه‌ک هه‌ر نه‌وه‌نده) به‌لکو روریه‌یان هه‌ر بروا ماییت ﴿وَمِنْ حَتَمٍ﴾
 کاتیت که‌پیمه‌مه‌ریکیان بۇ هات له‌لایمن خواوه ﴿مَصِيقًا﴾ به‌پشتیوانی ته‌ورانه (ده‌شکاری
 به‌کراوه) که‌بدن ﴿بِمَدِّ قَبْلِ سَهَرٍ﴾ ده‌سته‌یه‌ک له‌واسه‌ی که‌خواوه
 مامه‌بوون مامه‌که‌ی خواپان هه‌ری‌ه‌یه‌ ﴿وَرَدَّ ظُهُورَهُ﴾ پشت خویمان و (پشت گو‌پیل خست)
 ﴿مِنْ حَتَمٍ﴾ وه‌ک به‌رانی (که‌نه‌وه‌ مامه‌ی خودایه) ﴿۱۵﴾

﴿وَتَقُولُ لَمْ يَكُنْ لِي شَيْءٌ﴾ (جورنله كه كان) دواي تهو (شسته) كهوتن كشمه پنهان كان ده يان جوړنده وه
 (بو خه لکي) ﴿عَلَيْكَ سُبُحَاتُ﴾ له سهر دهمي پاشايه تي سوله يمان دا، وه سوله يمان
 بي سروا نه يوو ﴿وَلَا يَكُنْ شَيْءٌ حَكْمُ﴾ به لام شمه پنهان كان بي سروا يوو ﴿يَعْنِي ثَوْبُ﴾
 سخر ﴿خه لکيان ميري جندو وه كره ﴿وَمِنْ ثَوْبٍ عَلَى ثَوْبٍ هَرُوبُ وَهَرُوبُ﴾ هه روده ها نه وه
 ميره راوه ته خوا وه له مابل بؤ سهر هارووت و مارووت (دوو فرشته يوو) ﴿وَمِنْ ثَوْبٍ مَرَّحِيٍّ﴾
 يور ﴿وه (نه مابه) كه ميان خيز به ده كره تا پيان موه تابه ﴿يَسْمَعُ عَنْ هَذِهِ تَعْمُرُ﴾ نيمه هه رتقي
 كه روه وي (ناده ميرا) پس كه واته بي پروا ميه ﴿يَسْمَعُونَ تَعْمُرُ﴾ به بين سهر و روجه ﴿نه مابه
 ميري جندو وي واده يوو ليانه وه كه ژر و ميري بي له پك چيا بكمه وه ﴿وَمِنْ هَذِهِ بَصَرُ﴾ به مرن
 خه ﴿نه وان بهم جندو وه مانتوس ريان به كه م يگه بهس ﴿لَا يَدْرِي﴾ مه كره به ويستي خوا نه بيت
 ﴿وَيَسْمَعُونَ مَرَّحِيٍّ وَلَا يَسْمَعُونَ﴾ وه ميري شتيت دهس كه رپانپان بي ده كده بي سكه قارنج
 ﴿وَنَقْدُ مَسْوَسٍ شَرِيٍّ﴾ بيگومان رانپان هه كه سسي حادو مكري (و ميري بيت) ﴿مَنْ فِي لَاحِظٍ مَرَّحِيٍّ﴾
 خه ﴿به هه مووده نه ورات له روزه دوايداي موش دهس ﴿وَنَشْرُ مَشْرُودٍ﴾ به راسني
 روز خراپه لهوشته ي كه (پرواي) خوياميان بي فروشت ﴿تَوَكَّلْ﴾ له كره پيدار بيايه ﴿
 ﴿وَنُؤَيْدُ﴾ نه كره به راسني نه وان برويان به بيايه و بارو كار بونايه ﴿سَوْنَةُ﴾ به الله
 خيز ﴿له را پاداشتيكي چا كتر له لايهن خواوه بؤ نه وان ده يوو ﴿تَوَكَّلْ﴾ نه كره
 بيايراييه ﴿وَنُؤَيْدُ﴾ نه كره به راسني كه برويان هيناوه ﴿لَا يَدْرِي﴾ مه لين ﴿رَعَا﴾
 ورشه ي جوړس و بي ريريه به لاي جورله كموه ﴿وَنُؤَيْدُ﴾ وه لين ﴿بَصَرُ﴾ به له مان لن مه كره
 چاوهر راييمان له سهر بكه ﴿وَنُؤَيْدُ﴾ و بيش ﴿وَنُؤَيْدُ﴾ به لانپه غداك نيه ﴿وه بؤ بي برويان
 هه به سراي مدهخت ﴿وَنُؤَيْدُ﴾ هه رما كمن ﴿وَنُؤَيْدُ﴾ به لانپه غداك نيه ﴿وَنُؤَيْدُ﴾
 نه وانه ي كه بي مروان له خواوه مابه و هارووتش په يدا كره كان ﴿وَنُؤَيْدُ﴾ به لانپه غداك نيه ﴿وَنُؤَيْدُ﴾
 كه هچ شتيكي باشتان له خواوه يو سهر دريته خواوه وه ﴿وَنُؤَيْدُ﴾ به لانپه غداك نيه ﴿وَنُؤَيْدُ﴾
 خواش به حششي حوي بؤ كه سكه كمييه وي نه رحيان ده كات ﴿وَنُؤَيْدُ﴾ به لانپه غداك نيه ﴿وَنُؤَيْدُ﴾
 خوامني چا كه ي كموه به

﴿وَيَرْفَعُ رَجُلًا مِّنْهُمْ نَبِيًّا وَمَسْخُورًا﴾ (پير نهكسوي) كاتيك كه نيراهيم و نيسماعيل باغه كاني
كه عبدين بهر ده كرده وه ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ مِّنْ مُّسَبِّحِيْنَ بِيْتِكَ﴾ (ده يامووت) خوابه نهك كرده وه بهمان
لني گيرا پكه بهراستي همر توي پيسوي رانا ﴿وَلَقَدْ وَصَّيْنَا بِيْتِكَ﴾ خوابه همر دور كمان
يكه به گويرا بهل وه زمان بهر داري خوت ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ مِّنْ مُّسَبِّحِيْنَ بِيْتِكَ﴾ وه له وه شمس گه ليث يكه
به زمان بهر داري خوت ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ مِّنْ مُّسَبِّحِيْنَ بِيْتِكَ﴾ وه پيگاكاني خوا بهر مستجاب پشان به ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ مِّنْ مُّسَبِّحِيْنَ بِيْتِكَ﴾ وه
به شمسيمان گيرا يكه ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ مِّنْ مُّسَبِّحِيْنَ بِيْتِكَ﴾ بهراستي همر توي گيرا كهري به شمسيمان و بهر زمان ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ مِّنْ مُّسَبِّحِيْنَ بِيْتِكَ﴾
﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ مِّنْ مُّسَبِّحِيْنَ بِيْتِكَ﴾ خوابه له ساو وه كاناندا پيسمريك سيرة له حويان ﴿يَسْمَعُ سَمْعًا﴾
ابيتك ﴿ثَابِتًا كَانِي نَوِيًّا به سمر دا بهويته وه ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ مِّنْ مُّسَبِّحِيْنَ بِيْتِكَ﴾ و نجمة و زكيه ﴿قَوْلَانِ﴾
دانيس يان ميريكات و پاكيان بكاته وه (له همر و گوماهيك) ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ مِّنْ مُّسَبِّحِيْنَ بِيْتِكَ﴾ پيگومان همر توي
به تو يان دان ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ مِّنْ مُّسَبِّحِيْنَ بِيْتِكَ﴾ كي روو و مرغه گيري له نايبي نيراهيم ؟ ﴿لَا تَسْمَعُ سَمْعًا﴾
مه گه كه سبك كه حوي گيل وه قام كرديت ؟ ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ مِّنْ مُّسَبِّحِيْنَ بِيْتِكَ﴾ سويتلين پيگومان نيراهيمان
هه ليزارد له دوياد ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ مِّنْ مُّسَبِّحِيْنَ بِيْتِكَ﴾ وه پيگومان نهو له روزي دواييد له چا كه كار به
﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ مِّنْ مُّسَبِّحِيْنَ بِيْتِكَ﴾ (هه لي سزارد) له كاتيكدا خوابي نه مسو گويرا بهل وه زمان بهر داري
﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ مِّنْ مُّسَبِّحِيْنَ بِيْتِكَ﴾ (نيراهيميش) ووني واخوم سپارد به بهر و مرگاري جهانيان ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ مِّنْ مُّسَبِّحِيْنَ بِيْتِكَ﴾
﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ مِّنْ مُّسَبِّحِيْنَ بِيْتِكَ﴾ نيراهيم و به عقوب ناموزگاري كور، كاسي خويانيان كرد كه
به زمان بهر داري خوي ﴿يَسْمَعُ سَمْعًا﴾ وه همر به كه يان پيان وني) پرله كانم خو نايبي
به كته بهرستي مو هه ن مزار دوون ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ مِّنْ مُّسَبِّحِيْنَ بِيْتِكَ﴾ كه واته ممر به موسولمانيتي به بيت ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ مِّنْ مُّسَبِّحِيْنَ بِيْتِكَ﴾
﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ مِّنْ مُّسَبِّحِيْنَ بِيْتِكَ﴾ (نه ي خاوم نامه كان) نايان يوه ناماده بوون كاني به عقوب
له سمر همر گداپوو ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ مِّنْ مُّسَبِّحِيْنَ بِيْتِكَ﴾ كاني به كوره كاني ووت دواي مس كي
دهه رسن ؟ ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ مِّنْ مُّسَبِّحِيْنَ بِيْتِكَ﴾ (نه وانيش) ونيان خوي ترو باو و بايرانت دهه رسن
﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ مِّنْ مُّسَبِّحِيْنَ بِيْتِكَ﴾ كه خوي نيراهيم و نيسماعيل و نيسماعيله كه خوي به كي تاك
وته بهايه ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ مِّنْ مُّسَبِّحِيْنَ بِيْتِكَ﴾ وه نيمه ش همر مان بهر دار و گويرا بهلي نهوي ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ مِّنْ مُّسَبِّحِيْنَ بِيْتِكَ﴾ نهو
پيجه بهرانه ده ستميك بوون تيره يي ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ مِّنْ مُّسَبِّحِيْنَ بِيْتِكَ﴾ همر چيدن كرد بو خويانيان
كرد وه (نيوهش) همر چي بكه ن بوحوتاني ده كه ن ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ مِّنْ مُّسَبِّحِيْنَ بِيْتِكَ﴾ وه ليوه بهر پرسيار
نين له كرده وي نهوان ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ مِّنْ مُّسَبِّحِيْنَ بِيْتِكَ﴾

﴿سَقُورٌ شَقِيقٌ مِّنْ نَّاسٍ﴾ همدی مهران و گیل و به‌قام له‌جه‌لک ده‌لی ﴿مَدَّ شُهُورُ غَنِيٍّ فَتَهَرَّقَ كَالْوَعِثِ﴾
چس موسلمانانه کانی و هر گیرالور و و گه‌یان که جاران له‌موری سوو ﴿فَرَسُهُ شَرِيقٌ وَتَعْقِيبٌ﴾ بلی
پوزده‌لات و رزژند و اهماووی مولکی خواه ﴿بِهَدْيٍ مِّنْ يَّسْتَفِيهِ جَرِيدٌ مُّسْمِرٌ﴾ کی ی بوی رنمووی
ده‌کات بو ریماری راست ﴿وَكُنْزُهُ جَمْعُكُمْ لَهُ وَنَقْطٌ﴾ هر و ده‌ها کردمان به‌گه‌لنکی میانه‌ده
ماسا و ده‌ای (ه‌لیژاره) ﴿لُكَاوُ شَهْدٌ عَزِيزٌ وَهَكُوْنُ زُشُوْ عَصْكَرُ شَهْبَةٍ﴾ تاینه‌ش‌هید و چاودیر
به‌سهر خه‌ل‌کوه و بیعه‌مبه‌ریش ﴿شَاهِدٌ وَچاودیر بیت به‌سهر تیوه‌وه ﴿وَدَّ جَعَبٌ يَّعْبِدُ نَبِيَّ كَتَّ
عَلَيْهَا﴾ نه‌و پرو و گه‌په‌ی که جاران له‌موری بو ریت به‌مانگیرا (مه‌رو و گه‌له‌پاشد گورپمان به‌گه‌په)
﴿لَا يَمْتَرُ مِّنْ يَّشِخْ زُشُوْ﴾ نه‌پها بونه‌وه‌ی دهر بکه‌ویت کی شوین بیعه‌مبه‌ر ﴿لَدَّ دَه‌ک‌ویت (وه‌جیاده‌پینه‌وه)
﴿مِّنْ يَّعْبُدُ عَلَى عَقِيْبَةٍ﴾ له‌وانه‌ی که پاش گه‌رده‌پنه‌وه ﴿وَدَّ مَكْسَبٌ كِبِيْرَةٌ﴾ وه‌به‌راستی (نهم گورپه)
کدینکی رور گه‌وره‌و گران بوو ﴿لَا يَلِيْ بِرِهْمٍ لَهُ﴾ مد‌گه‌ر لای نه‌وانه‌ی که خوا رنمووی کردوون
﴿وَدَّ مَكْسَبٌ لَهُ تَصْبِيعٌ بِمَكْسَبِهِ﴾ وه‌خوا‌ی گه‌وره‌و بر و ا (و موئزه‌کانی جاران) تانی به‌رایه‌ نه‌داده
﴿بِتُّ لَهُ نَاسٍ﴾ به‌راستی خواه گه‌ل خه‌ل‌کیدا ﴿زُشُوْ وَرَجْعَةٌ﴾ دلسوری میهره‌بانه ﴿فَدَسْرِيْ يَّعْبُدُ
وَجْهَهُنَّ سَمْعًا﴾ به‌راستی نیمه‌گه‌رانی پرو و خسارت پرو به‌ماسمان ده‌پیش ﴿مَدَّ يَسْتَفِيهِ﴾ ده‌ی سوید به‌خوا
پورت ده‌کینه ﴿بِهَدْيٍ مِّنْ يَّسْتَفِيهِ﴾ پرو و گه‌په‌ک که به‌سه‌لدت بی و رازی بیت بی ﴿وَدَّ وَجْهَهُنَّ شَقِيقٌ شَقِيقٌ
أَحْمَرٌ﴾ لیت پروت و هر چهره‌خینه به‌ره‌و لای که هبه (مسجد الحرام) ﴿رَجُلٌ مَّا يَكْتَسِبُ﴾ نه‌وش له‌ی
موسلمانان له‌ده‌ر لایه‌ک بوون ﴿وَدَّ وَجْهَهُنَّ شَقِيقٌ شَقِيقٌ﴾ (له‌مویژدا) پروتان بکه‌نه‌توئی به‌ره‌و (مسجد
الحرام) ﴿وَدَّ تَبَرُّؤُ رُبَّ مَكْسَبٍ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی به‌راویان پندراوه ﴿بِمَعْمُورٍ لَهُ لُحْيٌ مِّنْ يَّهْتَرُ﴾
چاک نه‌راض که نه‌مه‌شتینکی راسته‌له‌ به‌رومرد گاریانه‌وه ﴿وَدَّ تَبَرُّؤُ رُبَّ مَكْسَبٍ﴾ وه‌خودا بی ناگا
سی به‌له‌وه‌ی که ده‌پکه‌ن ﴿وَدَّ تَبَرُّؤُ رُبَّ مَكْسَبٍ﴾ سویند بیت نه‌گه‌ر هدر چس
به‌لگه‌و بیشانه‌هید بی هینته‌وه‌و بؤ نهم خواون مامه‌ویدراوانه ﴿مَدَّ يَسْتَفِيهِ﴾ دوا‌ی پرو و گه‌ی نز
ماکه‌وون ﴿وَدَّ تَبَرُّؤُ رُبَّ مَكْسَبٍ﴾ وه‌توش دوا‌ی پرو و گه‌ی نه‌وان ماکه‌و بیت ﴿وَدَّ تَبَرُّؤُ رُبَّ مَكْسَبٍ﴾
هتین ﴿وه‌نه‌وان دوا‌ی پرو و گه‌ی به‌کتری ماکه‌وون ﴿وَدَّ تَبَرُّؤُ رُبَّ مَكْسَبٍ﴾ سویند بیت نه‌گه‌ر تو دوا‌ی
ناره‌رو و ده‌کامی نه‌وان بکه‌ویت ﴿مَدَّ يَسْتَفِيهِ مِّنْ يَّسْتَفِيهِ﴾ دوا‌ی نه‌و زانپته‌ی که (به‌سرووش) یوت
هاتوه ﴿وَدَّ تَبَرُّؤُ رُبَّ مَكْسَبٍ﴾ به‌راستی نه‌و کاته‌نو له‌مستهمکاران ده‌بیت ﴿وَدَّ تَبَرُّؤُ رُبَّ مَكْسَبٍ﴾

﴿لَیْسَ الْبِرُّ بِالْغَنَى﴾ نهواته ی که په راومان یی داوون ﴿بِغُرْفَةٍ مَّکَّةَ یَقْرَءُ﴾ هر که پیغمبر سره
 ده داس وک چون کور و به ووه کامی خویان ده داس ﴿وَبِغُرْفَةٍ مَّکَّةَ﴾ پیگومان کوم لیت له وړان (له نه هبی
 کتاب) ﴿لَیْسَ الْبِرُّ بِالْغَنَى﴾ نه وراسی به ده شمار به ووه ﴿وَعَمَلُکُمْ﴾ له کانیکدا نه وړان ده رانس (موحه معده
 پیغمبره) ﴿لَیْسَ الْبِرُّ بِالْغَنَى﴾ راست نه ووه (که یوت هاتووه) له پهر و مرد گارتموه ﴿وَلَا تَنْکُحْنَ
 النِّسَاءَ﴾ که وانه له گومانداران مده ﴿وَلَا تَنْکُحْنَ﴾ وه ده سور که لیت روو گبه کی هبه
 ﴿وَلَا تَنْکُحْنَ﴾ که رووی تی ده کات ﴿وَلَا تَنْکُحْنَ﴾ دهی دهست پیشکهری بکه له کرد در چاکه کالدا
 ﴿لَیْسَ الْبِرُّ بِالْغَنَى﴾ له هدر کوئی هدر ﴿لَیْسَ الْبِرُّ بِالْغَنَى﴾ خودا ده مووتان کوده کانه ووه ﴿لَیْسَ الْبِرُّ بِالْغَنَى﴾
 شی ویدیر به راستی خوا به ده سه لانه به سر هدر و شپکدا ﴿وَلَا تَنْکُحْنَ﴾ له هدر کوئی
 چو وینه ده ووه (به سه هدر) ﴿وَلَا تَنْکُحْنَ﴾ روو و وریگیره بولای که هدی پیروز
 ﴿وَلَا تَنْکُحْنَ﴾ وه نه روو کرد دهست راسته و له پهر و مرد گارتموه به ﴿وَلَا تَنْکُحْنَ﴾
 خودایی ناگامی به له ووهی که ده بکه کن ﴿وَلَا تَنْکُحْنَ﴾ له هدر کوئی چو وینه ده وری ﴿وَلَا تَنْکُحْنَ﴾
 استجد بحر ﴿له کاتی نویز کردندا) روو و وریگیره بولای که هدی پیروز ﴿وَلَا تَنْکُحْنَ﴾
 وه قنوهش (لهی مو سلمانیه) له هدر کوئی سوون ﴿وَلَا تَنْکُحْنَ﴾ روو و وریگیره بولای ته و
 (که هبه) ﴿لَیْسَ الْبِرُّ بِالْغَنَى﴾ تا بیانوی حد لکسان به به نه سره ﴿لَیْسَ الْبِرُّ بِالْغَنَى﴾ مه گهر
 ستم کړه کابیان ﴿وَلَا تَنْکُحْنَ﴾ حال بیان مه ترسس ﴿وَلَا تَنْکُحْنَ﴾ و له من ترسس ﴿وَلَا تَنْکُحْنَ﴾
 بول ووهی به غششی غزمن به ته واری به سره د برزم ﴿وَلَا تَنْکُحْنَ﴾ وه به لکور پیری راست
 بگرر ﴿لَیْسَ الْبِرُّ بِالْغَنَى﴾ وه که ده وانه مان کرد ﴿لَیْسَ الْبِرُّ بِالْغَنَى﴾ له ناواندا ﴿وَلَا تَنْکُحْنَ﴾ پیغمبره ریت به
 خوتان ﴿لَیْسَ الْبِرُّ بِالْغَنَى﴾ که نایه نه کانی نیمه تان به سره د باجو بیکه ووه ﴿وَلَا تَنْکُحْنَ﴾ وه دل
 وده وروشان پاکتان مکه ووه وه قیرتان کات ﴿لَیْسَ الْبِرُّ بِالْغَنَى﴾ فیری قورشان ﴿وَلَا تَنْکُحْنَ﴾ وه فیری دانایی
 (ده مسودهی غوی) ﴿وَلَا تَنْکُحْنَ﴾ وه قیرتان کات ﴿لَیْسَ الْبِرُّ بِالْغَنَى﴾ نه و شتانهی که به تان
 ده رانی ﴿وَلَا تَنْکُحْنَ﴾ که وانه یادم بکه کن ﴿وَلَا تَنْکُحْنَ﴾ داییش یدندان مکهم و له بیرتان به که م
 ﴿وَلَا تَنْکُحْنَ﴾ وه سو باسم بکه کن ﴿وَلَا تَنْکُحْنَ﴾ یی به ران و ماسو یا سیم به که کن ﴿وَلَا تَنْکُحْنَ﴾
 نه ووهی نه و که سانهی که بروانان هیاوه ﴿وَلَا تَنْکُحْنَ﴾ پشت به مستی ﴿وَلَا تَنْکُحْنَ﴾ به خور گرر
 ﴿وَلَا تَنْکُحْنَ﴾ و نویز (کردن) ﴿وَلَا تَنْکُحْنَ﴾ به راستی خوا له گه کن حور اگرانه ﴿وَلَا تَنْکُحْنَ﴾

﴿رَبِّیْ حَتَّىٰ﴾ پدراستی هدیه له دروست کړمې ﴿تَسْوِبُ﴾ ناسمانه کان ﴿وَالْأَمْرُ﴾ وروڼی
 ﴿وَحَتَّىٰ تَبْلُغَ الشَّهْرَ﴾ و جیواړی شعور وروڼ (نه کورنی و درنزی) ﴿وَتَقْدِرُ لَیَّ﴾ و نمو که شتېانه ی
 ﴿بِخَبْرٍ لِّیْ أَخْبَرُ﴾ که دین وده چی له ناو ده ریادا ﴿بِمَدِیْنَتِنَا﴾ به وشتانه که قارنج ده که به یس به خه لکی
 ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ مَن شَاءَ﴾ وه نه وه ی که خوا له ناسمانه وه یاراندی ﴿بِرَّءٍ﴾ له ناو (یاران) ﴿وَأُحِبُّ
 بِنَ الْأَمْرِ﴾ پاشان وه ی پی ریدو و کړدوه (پی بوړاندوه) ﴿بِمَدِیْنَتِنَا﴾ پاشان مړمې ﴿وَمِنْ أَمْرِ﴾ وه
 بلاوی کړدوه ﴿بِمَدِیْنَتِنَا﴾ پاشان مړمې ﴿بِمَدِیْنَتِنَا﴾ پاشان مړمې ﴿بِمَدِیْنَتِنَا﴾ پاشان مړمې
 وه گیرانی بیه کان (به هم مو و لایه کدا) ﴿وَتَسْوِبُ﴾ وه نه وه وړاندی ﴿تَسْوِبُ﴾ پام کړاون
 ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ مَن شَاءَ﴾ نه ناو وندی ناسمان ﴿وَرَوَّیْتُ﴾ و رویدای ﴿بِمَدِیْنَتِنَا﴾ چمد به لگمې ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ مَن شَاءَ﴾
 مَوْ که سانیت که تیگمې ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ مَن شَاءَ﴾ وه که سانی واده یه له خه لکی ﴿بِمَدِیْنَتِنَا﴾ پاشان مړمې
 ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ مَن شَاءَ﴾ که هاو به شس زور بق خوا پیدا ده کمې ﴿بِمَدِیْنَتِنَا﴾ خوشید ده ویس ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ مَن شَاءَ﴾ وه
 خوشه ویستی (پدراستی یو) خوا ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ مَن شَاءَ﴾ به لام نه وانه ی پر وایس هیاده وور زیاتر
 خوا یان خوش ده ویت ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ مَن شَاءَ﴾ نه که ریس نه وانه ی سته میان کړدوه (به هاو به شس
 پیدا کړمې بق خوا) ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ مَن شَاءَ﴾ کاتیک که چاویان ده که ویت به سرا ی خوا ده رانس
 ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ مَن شَاءَ﴾ که هر چی ده سلات هه به هم مووی بق خوا به ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ مَن شَاءَ﴾ وه
 بنگومان سرای خوا وور سخته ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ مَن شَاءَ﴾ کاتیک که نمو که سانه ی خه لک
 شویان که وون له دو بیادا (واته سر و که گو مړا که ره کان) به خه خه لک ته کیش ﴿بِمَدِیْنَتِنَا﴾ پاشان مړمې
 له وانه ی (به دو بیادا) دوا یان که وونون ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ مَن شَاءَ﴾ وه سرای (دور و خیال به چاوی خویان)
 بیسی ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ مَن شَاءَ﴾ وه هم مو و به موندی به کیان بچرایه وه ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ مَن شَاءَ﴾
 وه نه وانه ی که دوا یان که وونون ووتیان ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ مَن شَاءَ﴾ خور که نیمه بگم رایا به تهر (بؤ دو بی)
 ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ مَن شَاءَ﴾ نا به خه مان لی هدیه کاندایه ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ مَن شَاءَ﴾ هر وک (نه وون) چورن به خه یس
 له نیمه هه لک کاند ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ مَن شَاءَ﴾ هر به و شپوه یه ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ مَن شَاءَ﴾ خوا کړدوه کانیا یان بیشان نه دات
 ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ مَن شَاءَ﴾ نه یکت به داح له سر دلیان ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ مَن شَاءَ﴾ وه نه وون ده و چو ویان سی به
 ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ مَن شَاءَ﴾ نه ناگر ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ مَن شَاءَ﴾ نه ی خه لکی به ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ مَن شَاءَ﴾ یحون ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ مَن شَاءَ﴾ له وه ی که به
 ره ویسی دایه ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ مَن شَاءَ﴾ پاکي ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ مَن شَاءَ﴾ وه دوا ی هه سکا وه کانی
 شهیتان مه که وون ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ مَن شَاءَ﴾ به راسی شهیتان دوزمینکی ناشکر انا ته ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ مَن شَاءَ﴾
 پدراستی (شهیتان) ده رمانتان بین ددات ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ مَن شَاءَ﴾ به تاوان ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ مَن شَاءَ﴾ و حرا به ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ مَن شَاءَ﴾ نه که دل
 هه لک شس وا ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ مَن شَاءَ﴾ به دهم خوا وه ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ مَن شَاءَ﴾ که مارانس ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ مَن شَاءَ﴾

﴿مَنْ خَافَ﴾ نه مېړه هره که سپېت تر سا ﴿مَنْ مَوَّعَ﴾ نه و مېړه تکار ﴿خَفَ نَ شَدَ﴾ که هله یدې گوماهیت
 بکات ﴿فَاشْخَبَ﴾ جا (نه و که سه) مېړه تګرانی پېت پېنې ﴿فَاشْخَبَ﴾ نه و مېړه گوماهیتکی له سهر
 مې به ﴿بِأَنَّهُ غَوَّزَ﴾ مېړه استی خودا لیخوش بوو به مېړه یی به ﴿بِأَنَّهُ لَدُنَّ مَوَّعَ﴾ نه و
 نه وانه ی که پرواتن هتاوه ﴿کَبِ بِهَکْ﴾ روژووتان له سهر مووسراوه و نه و کر و و ﴿خَفَ﴾
 کب علی لَدُنَّ مِ قَبِ هَکْ هره و مک چون هره کر او له سهر نه و نه وانه ی له پېش نه و دابوون ﴿بِأَنَّهُ لَدُنَّ مَوَّعَ﴾
 شقوب ﴿بِأَنَّهُ لَدُنَّ مَوَّعَ﴾ خوتان پیا پیرن له خودا تر من ﴿بِأَنَّهُ لَدُنَّ مَوَّعَ﴾ (پروژووتان له سهر هره کر)
 چه د پروژیکتی دپاری کراوی ژمیر او ﴿مَنْ مَوَّعَ﴾ جا هره که سپېت له نه و نه خوش بوو
 ﴿بِأَنَّهُ لَدُنَّ مَوَّعَ﴾ یدې له سه هره دابو و نه و پروژو و نه و ﴿بِأَنَّهُ لَدُنَّ مَوَّعَ﴾ نه و پېوېسته به نه و داری
 نه و پروژانه ی (به پروژو و نه و نه و) نه و رای بکاته و نه و پروژانه ی تر دا ﴿بِأَنَّهُ لَدُنَّ مَوَّعَ﴾ نه و پېوېسته
 له سهر نه وانه که رور به داری هته ی نه و نه و پروژو و نه و ﴿بِأَنَّهُ لَدُنَّ مَوَّعَ﴾ نه و پېوېسته
 پریخی (یدې له سهره) ، که خوراکی هره رای که ﴿مَنْ مَوَّعَ﴾ نه و مېړه که سپېت رورتر
 پریخی بدات نه و نه و یاشتره سوی ﴿بِأَنَّهُ لَدُنَّ مَوَّعَ﴾ نه و مېړه که سپېت یاشتره
 ﴿بِأَنَّهُ لَدُنَّ مَوَّعَ﴾ نه و مېړه برانی ﴿بِأَنَّهُ لَدُنَّ مَوَّعَ﴾ مانگی په مېړه مانگی که
 قورنای تېدا پیر او نه و خوار و نه و ﴿بِأَنَّهُ لَدُنَّ مَوَّعَ﴾ به پېسا بوخلکی و نه و بد لکه که پکی رووش
 ﴿مَنْ مَوَّعَ﴾ بزرگ و نه و یی و جیا کر د نه و نه و (ی دروست و مادر و ست) ﴿بِأَنَّهُ لَدُنَّ مَوَّعَ﴾
 شقوب ﴿بِأَنَّهُ لَدُنَّ مَوَّعَ﴾ نه و مېړه که سپېت له نه و مانگی په مېړه یی ﴿بِأَنَّهُ لَدُنَّ مَوَّعَ﴾ نه و پروژو و نه و
 مېړه ﴿بِأَنَّهُ لَدُنَّ مَوَّعَ﴾ نه و مېړه که سپېت نه خوش بوو ﴿بِأَنَّهُ لَدُنَّ مَوَّعَ﴾ نه و پېوېسته به نه و داری
 نه و پروژانه ی نه و رای بکاته و نه و چه د پروژیکتی تر دا ﴿بِأَنَّهُ لَدُنَّ مَوَّعَ﴾ نه و پېوېسته
 ﴿بِأَنَّهُ لَدُنَّ مَوَّعَ﴾ نه و گرانې ناوېت بووان ﴿بِأَنَّهُ لَدُنَّ مَوَّعَ﴾ نه و رای په مېړه اتان له سهر
 دانرا) تا مانگی که (بگرن) به نه و یی ﴿بِأَنَّهُ لَدُنَّ مَوَّعَ﴾ نه و مېړه که سپېت نه و نه و خوار و نه و
 له سهر نه و پېوېستی یی که کر دوی ﴿بِأَنَّهُ لَدُنَّ مَوَّعَ﴾ نه و تا سوپاسی (خو) بکه ﴿بِأَنَّهُ لَدُنَّ مَوَّعَ﴾
 ﴿بِأَنَّهُ لَدُنَّ مَوَّعَ﴾ نه و کار تیک به نه و کانی مې پرمیاریان لی کر دیت د نه و یی مې ﴿بِأَنَّهُ لَدُنَّ مَوَّعَ﴾
 قریب ﴿بِأَنَّهُ لَدُنَّ مَوَّعَ﴾ نه و یی که مېریکم ﴿بِأَنَّهُ لَدُنَّ مَوَّعَ﴾ نه و یی که مېریکم ﴿بِأَنَّهُ لَدُنَّ مَوَّعَ﴾
 هره کاتیک هاور و مرام لی بکه ﴿بِأَنَّهُ لَدُنَّ مَوَّعَ﴾ نه و یی که مېریکم ﴿بِأَنَّهُ لَدُنَّ مَوَّعَ﴾ نه و یی که مېریکم
 و نه و پرام یی بهس ﴿بِأَنَّهُ لَدُنَّ مَوَّعَ﴾ نه و یی که مېریکم ﴿بِأَنَّهُ لَدُنَّ مَوَّعَ﴾ نه و یی که مېریکم

«اچىڭ ئىكەن ئىكەن ئىكەن» دېيىپ بىر يىمان بىر دراۋە ئەشەمەننى يۈزۈۋى (يەنەمەن) د «تۇرغۇن ئىكەن»
 كە بېچەمە لاي زەنە كاتتەن «تۇرغۇن ئىكەن» ئەمەن بۇ ئىۋە پۇشاكن «تۇرغۇن ئىكەن» ۋە ئىۋەش
 بۇ ئەمەن پۇشاكن «تۇرغۇن ئىكەن» ئەمەن «خودە يىمانى كە ئىۋە داپا كىتال ئەمەن»
 دە كىرە «تۇرغۇن ئىكەن» بۇ يەنە شىمانى لىن گېرا كىرە «تۇرغۇن ئىكەن» ۋە لىپتال خۇش بۇ «تۇرغۇن
 ئىكەن» ئىتەر ئەنەستەۋە (بەشەۋ) بېچەمە لايان «تۇرغۇن ئىكەن» ۋە بەدەل بىخوارى ئەمەن
 كە خۇ بىۋى بۇمبۇر (لەمەن) «تۇرغۇن ئىكەن» ۋە بىخۇر ۋە بىخۇرە «تۇرغۇن ئىكەن»
 ھەت بۇمەن جىيادە بىشەۋ «تۇرغۇن ئىكەن» پۇشەن سى (پۇر) «تۇرغۇن ئىكەن» لە پۇشەن
 پۇشەن (شەۋ) «تۇرغۇن ئىكەن» لە شەبە قدا «تۇرغۇن ئىكەن» لە پاشان پۇرۋە كەتەن ئەۋر
 بىكەن تاشەۋى دۇي «تۇرغۇن ئىكەن» ۋەمەچە لاي زەنە كاتتەن «تۇرغۇن ئىكەن» لە كاتتەن
 كە لەمەن گەۋدە مابەۋە بۇ خۇاپەرسىنى «تۇرغۇن ئىكەن» ئەمەن مېۋىۋى خۇدان ۋ «تۇرغۇن
 ئىكەن» مەكەۋە «تۇرغۇن ئىكەن» ئەمەن «تۇرغۇن ئىكەن» ئەۋر خۇا ماسى مەمەن خۇي دەكەن بۇ خەللى
 «تۇرغۇن ئىكەن» ئەمەن خۇدان پەرىس «تۇرغۇن ئىكەن» ئەۋر خۇا ماسى مەمەن خۇي دەكەن بۇ خەللى
 مەمەن لەمەن خۇدان مەمەن «تۇرغۇن ئىكەن» ۋە مە (مەمەن) مەمەن بەكەمە دەستەن
 ۋە مەمەن «تۇرغۇن ئىكەن» مەمەن «تۇرغۇن ئىكەن» مەمەن بەكەمە دەستەن
 «تۇرغۇن ئىكەن» لە كاتتەن ئىۋەش دۇرەن «تۇرغۇن ئىكەن» پەرىس لىن دەكەن دۇرەن
 لىۋى پۇشەۋى مانىگە نۇتكان «تۇرغۇن ئىكەن» بىلى ئەمەن بىشەنەي كاتەن بۇ
 خەللى ۋە بۇ خەج «تۇرغۇن ئىكەن» ۋە چاگە ئەۋەس بە «تۇرغۇن ئىكەن» كە لەمەن مال
 ۋە خۇدان كەۋە بېچەمە زۇۋرەۋ «تۇرغۇن ئىكەن» بەلگە چاگە ئەۋەس بە «تۇرغۇن ئىكەن»
 خۇ تۇرەن پىت «تۇرغۇن ئىكەن» ۋەمەن مەلەكەن لە دەرگا كەۋە «تۇرغۇن ئىكەن»
 ئىۋەش «تۇرغۇن ئىكەن» ۋە خۇا تۇرەن تارگا رىس «تۇرغۇن ئىكەن» جەمەن بىكەن لە پىي خۇادا
 «تۇرغۇن ئىكەن» بەگەن ئەۋەس جەمەن لەگەن «تۇرغۇن ئىكەن» ۋە دەستەن دۇرەن
 مەكەن «تۇرغۇن ئىكەن» مەمەن خۇادا دەستەن دۇرەن كەۋەن «تۇرغۇن ئىكەن»

﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بیان کورن (کافران) له مېر شونې دستان کورن ورال نور نه سېر ياندا
 ﴿وَلَا تُجَاهِدُوا﴾ و دهر يان بکېن ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له موشونانه ي که نيويان لي دهر کړدوه ﴿وَابْغُوا﴾
 ﴿الْفَتْنَةَ﴾ لاندن له پښي به کتاب مرستی خواي گموره له خپلک کوشه سخت و گموره مړه ﴿وَلَا تُقَاتِلُوا﴾ جمگيان
 له گه مېر بکېن ﴿عِدَّةً مِّنْ قَبْلِكُمْ﴾ له لای مر گموني که همدا ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نه توان لهويد به جمگيان
 له گه لاند دا ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نه معجانه گم جمگيان له گه لاند دا ﴿وَلَا تُقَاتِلُوا﴾ نيوش به گمگيان له گه لاند دا ﴿وَلَا تُقَاتِلُوا﴾
 ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نه معجانه تولي يې پرويان ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نه لام نه گم دستان هلمگرت (له جمگيان) ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾
 رجه ﴿نَمُو﴾ خواي گموره له جوشو و سپهر يانده ﴿وَلَا تُقَاتِلُوا﴾ جمگيان له گه لاند بکېن ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾
 بشه ﴿تَادِرُوا﴾ ساپنه يې يونس و هاو له يار داي به مېنې ﴿وَلَا تُقَاتِلُوا﴾ و طاپس و ملکه چي هر يو خوا د ميت ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾
 ساهو ﴿له معجانه گم دستان هلمگرت ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نير دستان نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نه گم له سهر
 مستهم کاران به ميت ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾
 حرام د ميت ﴿وَلَا تُقَاتِلُوا﴾ نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾
 د ميت دريژي کړده سمرتان ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾
 به وينه ي د ميت دريژي کړده کي له موي يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾
 که حوا ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له گه لاند يار يې کارانه ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾
 پښي خوا دا ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾
 چا که بکېن ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾
 حوا و هومره (نان که د ميت پښي کړده) نه مېا يو خوا به له موي يې بکېن ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾
 (قعه ده کړان) ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾
 زوړسک ﴿وَلَا تُقَاتِلُوا﴾ نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾
 ميت ﴿نَمُو﴾ هلمگيان له نيوه به حوش يوو ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾
 مېر يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾
 يان قور يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾
 به هر مېر يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾
 قور يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾
 له کاتي حوا ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾
 پور يې نه و او ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾
 د ورو بېرې (مسجد الحرام) به ميت ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾
 يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نير يې يې به ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾

﴿لَحِيجُ أَشْهَرُ مَقْنُومَةٍ﴾ (کاسی) حج لهجه ند مانگیکی دیاری کراودایه ﴿فَمِنْ هَؤُلَاءِ مِمَّنْ أَخْبَحَ﴾
 نه معجا هر که سبب له مانگانه دا حجی له سره خوی پیوسته کرد ﴿وَلَا رَيْبَ﴾ مانیر نه چته لای
 رن ﴿وَلَا مَقْنُومَةٍ﴾ وه به دکاری به کات ﴿وَلَا حِجْرَ﴾ وه نه مه قاله به کات ﴿وَلَا حِجْرَ﴾ له حج جدا
 ﴿وَمَا مَعْنَاؤُهُ خَيْرٌ﴾ وه هر چنی بکه نه چا که ﴿بِمَنْعَةِ اللَّهِ﴾ خوابی ی دهرانی ﴿وَسُرُودُ﴾ وه
 تویشوروی پاریر کاری و له خوا ترسان هدلیگون ﴿وَمِنْ خَيْرٍ رَبِّ مَسْوِيٍّ﴾ که باشترین تویشور
 له خوا ترسانه ﴿وَقَرِيبٌ أُنْزِلَ إِلَيْهِ﴾ وه له من بر من نهی هوشمه ددان ﴿فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ﴾
 گو ما هت له سره سی به ﴿أَنْ تَسْمَعُوا فُتْلَانِ دِيْعَتِهِ﴾ که دوا ی پوری په رور دگرتان بکه ون
 ﴿فَمِنْ هَؤُلَاءِ مِمَّنْ أَخْبَحَ﴾ نه معجا کاتیک بلا و هتان لیکرد و گه رانه وه له هره فالت ﴿فَلَا تَحْزَنُوا﴾
 باری خوابیش ﴿عِنْدَ الْمَغْرِبِ لِحَرَّةٍ﴾ له لای (مشرع الحرام) دا ﴿وَلَا تَحْزَنُوا﴾ که هه ده حکم
 وه بادی خودا بکه که پشموس کردن ﴿وَلَا تَحْزَنُوا﴾ نه نصیب ﴿يَا لَهْ بِشِئْنِهِ﴾ وه شائنه
 له گو مرایان یوین ﴿وَلَا تَحْزَنُوا﴾ نه نصیب ﴿يَا لَهْ بِشِئْنِهِ﴾ وه شائنه
 لی ی ده گه رینه وه ﴿وَلَا تَحْزَنُوا﴾ وه دوا ی لی خوشبوون بکه نه خوا ﴿يَا لَهْ بِشِئْنِهِ﴾
 بینگومان خوالن خوشبوو میهره بانه ﴿وَلَا تَحْزَنُوا﴾ نه نصیب ﴿يَا لَهْ بِشِئْنِهِ﴾ وه شائنه
 حج جتان نه و او کرد ﴿وَلَا تَحْزَنُوا﴾ یادی خواب بکه ﴿وَلَا تَحْزَنُوا﴾ نه نصیب ﴿يَا لَهْ بِشِئْنِهِ﴾
 باور داپیرانتان ﴿وَلَا تَحْزَنُوا﴾ یان رورتر له دوا ی نه وون ﴿فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ﴾ نه معجا هی و ه به
 له حه لکی (هر دوا ی دو بیا ده کات و) دلالت ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ خوابه بمانده ری له دویا دا
 ﴿وَمَا مِنْ شَيْءٍ إِلَّا جَزَاءٌ مِنْهُ﴾ وه (نه وانه) هیچ به شیکیان می به له رورزی دوا ی دا ﴿وَمَا مِنْ شَيْءٍ إِلَّا جَزَاءٌ مِنْهُ﴾
 یقول و ه هی و اش هیه ده لیت ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ به شیکیان هیه ﴿وَمَا مِنْ شَيْءٍ إِلَّا جَزَاءٌ مِنْهُ﴾ خوابه هه
 له دویا و هه له رورزی دوا ییدا حیر و خوشیمان پی بده ﴿وَلَا تَحْزَنُوا﴾ وه بمان پاریره له سرای
 ناگر ﴿وَلَا تَحْزَنُوا﴾ تانه وانه ﴿وَلَا تَحْزَنُوا﴾ به شیکیان هیه ﴿وَمَا مِنْ شَيْءٍ إِلَّا جَزَاءٌ مِنْهُ﴾ له و ی که کرد وینه
 ﴿وَلَا تَحْزَنُوا﴾ وه خوابی که ورو رور خیر به له لیر سینه ودا ﴿وَلَا تَحْزَنُوا﴾

﴿كَيْفَ عَلَيْهِمْ تَوَلَّيْتَ﴾ جهنگتان له سهر پتو بست کړا ﴿وَهُوَ كَرُؤُا لَّكُمْ﴾ که لاسان تا خوشه ﴿وَعَسَىٰ﴾
 لښکره شته ﴿وَهُنَّ كَوْنُحَى شَتِيكَتَانِ پي ماخوش پي ﴿وَهُوَ حَيْرَتُكُمْ﴾ که چی ساش و خیر بیت
 موبان ﴿وَعَسَىٰ لَّيْحُونَا شَتِي﴾ و نه گویند شتیکنان پي خوش مې ﴿وَهُوَ شَرُّكُمْ﴾ و حیرت
 بیت موبان ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾ و خوا (چاک و خرابی ثبوت) ثمرانیت ﴿وَأَسْرَافُكُمْ﴾ و نیو مایران ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾
 پر سیدرت لی نه کهن ﴿عَلَى شَهْرِ تَعْلَمُونَ﴾ دهر ماری مانگی حرام ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾ جهنگ کردن
 تیایدا ﴿قُلْ﴾ ملی ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾ جهنگ له مانگی حرام دا گوماهیکی گه ورهیه ﴿وَأَسْرَافُكُمْ﴾
 کله به لام بهر ه لشی رباری خوا ﴿وَعَلَّكُمْ﴾ و بی پروایی پي ﴿وَأَسْرَافُكُمْ﴾ و (ری گری
 موسولمان) له مرگه وتی حرام ﴿وَأَسْرَافُكُمْ﴾ و دهر کردی حد لکی شو مرگه وتی پي ﴿وَأَسْرَافُكُمْ﴾
 عدله ﴿گه وره تره لای خوا (له جهنگ کردن له مانگی حرام ادا) ﴿وَأَسْرَافُكُمْ﴾ و ه دهر
 په یاد کردن بو خود او ه ول دان بو په شیمان کرد دهر وی موسلمان گه وره تره (پیاو) کوشش (له و مانگه دا)
 ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾ بهر دهر وام دهست ه لنگر و جهنگتان له گه لدا ده کهن ﴿وَأَسْرَافُكُمْ﴾
 بیکر ﴿نه په شیمانان بکمه و له دینه که تان ﴿وَأَسْرَافُكُمْ﴾ نه گه ر بتوانی ﴿وَأَسْرَافُكُمْ﴾
 دیو ﴿وَهَر كَه مَسِيَّتْ لَه ثَبُوتْ لَه دپی خوی ه ل بکه پشته و ﴿وَأَسْرَافُكُمْ﴾ و بی پروایی
 بمری ﴿وَأَسْرَافُكُمْ﴾ نا نه وانه ه مورو کرده و کانیاں سوچ نه پشته و ﴿وَأَسْرَافُكُمْ﴾
 له دو بیا و دواړو ژبشده ﴿وَأَسْرَافُكُمْ﴾ و نه وانه بار و هاو دمی ناگرن ﴿وَأَسْرَافُكُمْ﴾
 تپید دهمینه و به لیحکاری ﴿وَأَسْرَافُكُمْ﴾ به راستی نه وانه ی پروایان هیا ﴿وَأَسْرَافُكُمْ﴾
 و له وانه ی کز چیاں کړد ﴿وَأَسْرَافُكُمْ﴾ و نیکویشان له پری خواوہ ﴿وَأَسْرَافُكُمْ﴾
 نه ﴿نانه وانه چاره وانی میهر دانی خودان ﴿وَأَسْرَافُكُمْ﴾ و خوالی خوش بوو میهر دانه ﴿وَأَسْرَافُكُمْ﴾
 پندوب ﴿نه ی موحه محمد پر میاری تین نه کهن ﴿عَلَى تَعْلَمُونَ﴾ دهر ماری ه دهر و قوماړ
 ﴿قُلْ﴾ ملی ﴿وَأَسْرَافُكُمْ﴾ له لام گوماه که بان گه وره هیه ﴿وَأَسْرَافُكُمْ﴾ و جهند قار انجیک هیه
 بو حد لکی ﴿وَأَسْرَافُكُمْ﴾ نه لام گوماه که بان گه وره تره ﴿وَأَسْرَافُكُمْ﴾ له سوود و قار انجه که پي
 ﴿وَأَسْرَافُكُمْ﴾ و پر سیدرت لی نه کهن ﴿وَأَسْرَافُكُمْ﴾ چی نه حشش ﴿وَأَسْرَافُكُمْ﴾ ملی نه و ی لیکن
 رسیده ﴿وَأَسْرَافُكُمْ﴾ ناو ه ما خودا به لکه کان روون ده کانه و بوتان ﴿وَأَسْرَافُكُمْ﴾
 مسکرتوب ﴿تا بیریکه موه ﴿وَأَسْرَافُكُمْ﴾

﴿يَلَدِي وَالْأَجْرَةَ﴾ له‌کاری دوسا و دوار و زتان ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ و بهر سیارت لی ده‌کهن ﴿غَرَّ لَسِي﴾ له‌بارهی هه‌تیوان (که‌چون من له‌گه‌لیاندا) ﴿فَرَّصَلَاخٌ مِّنْهُمُ حَبِیرٌ﴾ بلی چاکساری (تیکه‌لاوی کردن) بفرستادن چاکسره ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ خُوفُ بَعْضِهِمْ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ و نه‌گه‌ر تنگه‌ل بیس له‌گه‌لیاندا (قه‌یسا کات چومکه) براتاس ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ مَن مِّنْهُمْ مِّنْ تَصْبِیحٍ﴾ و ه‌خوا ده‌راتی کی خراپه‌کار و کن چاکه‌کاره (له‌گه‌ل هه‌تیوان) ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ لَعْنٌ مِّنْهُمْ﴾ نه‌گهر خوا بیویستایه دو چاری به‌یج و ناره‌جه‌تی ده‌کردن ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ خُفْيَةٌ﴾ به‌راستی خواران و کار دروسته ﴿وَلَا تُكْفِرُ تَنَزُّیَاتِهِ﴾ و نه‌زمانی هاویه‌ش په‌یدا که‌ر ماره مه‌کهن ﴿حَتَّىٰ یُؤْمِنُ﴾ تا بر واده‌نیس ﴿وَلَا مَن مِّنْهُمْ﴾ که‌میره‌کنکی بر وادار ﴿حَبِیرٌ مِّنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ باشتره له‌زانه (نارادیکسی) هاویه‌ش په‌یدا که‌ر ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ با (هاویه‌ش په‌یدا که‌ر که) سه‌ر سامیشی کردیس (به‌جوامی یسان داراییان) ﴿وَلَا تُكْفِرُ تَنَزُّیَاتِهِ﴾ و نه‌زمانی موسلمان ماره مه‌کهن له‌هاویه‌ش په‌یدا که‌ران ﴿حَتَّىٰ یُؤْمِنُ﴾ تا بر واده‌نیس ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ و نه‌کویله‌یه‌کی بر وادار ﴿حَبِیرٌ مِّنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ باشتره له‌نارادیکسی) هاویه‌ش په‌یدا که‌ر ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ با سه‌ر سامیشی کردیس (به‌دارایی یا جوانیان) ﴿أَرْسِلْ یَدَیْکَ فَوْقَ سَرِّهِ﴾ نه‌وانه‌نانگ (ی خه‌لک) ده‌کهن بو ماو ناگر ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ لَجَنَّةٌ﴾ به‌لام حوا (خه‌لک) نانگ ده‌کات بو به‌ه‌شت ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ لَبَاقِعٌ﴾ و لیحوش بوون به‌درمانی خوی ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ لَبَاقِعٌ مِّنْهُ﴾ و نه‌پشانه‌کانی خوی روش ده‌کاته‌وه بو خه‌لکی ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ حُزْنٌ﴾ به‌لکو بیرمکه‌وه ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ نَجِیٌّ﴾ و بهر سیارت لی ده‌کهن ده‌ر بارهی جه‌بر ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ بلی جه‌بر نار ره ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ نَجِیٌّ﴾ که‌واته‌ دوور بکه‌وه‌وه له‌هاوسه‌ره‌کیان ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ له‌کاتی جه‌برا ﴿وَلَا یُفْرِضُ﴾ و نه‌بریکیان له‌گه‌لدا مه‌کهن ﴿حَتَّىٰ یُفْرِغَ﴾ تا پاک ده‌به‌وه ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ که‌خوین شت (دوای پاک بوونه‌وه) ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ نَجِیٌّ﴾ نه‌مجا به‌جه‌ لایان ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ نَجِیٌّ﴾ له‌و شویته‌وه که‌خوا ده‌رمانی پیسداون ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ نَجِیٌّ﴾ به‌راستی خواته‌ویه‌کارانی خوش ده‌ویت ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ ویا کانی خوش ده‌ویت ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ نَجِیٌّ﴾ زنه‌کامان کیلگه‌ی خوتانس ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ جا نۆر بوه‌شینه‌وار کیلگه‌که‌تانه‌ره (مه‌به‌ست چووه‌ لایانه) ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ به‌هر شیوه‌یه‌ک ده‌نانه‌وی (به‌شوینی تایه‌تی حوی که‌پیشه‌مویه‌ه‌ک دواوه) ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ نَجِیٌّ﴾ که‌ده‌وه‌ی باش پیش به‌جه‌ن بو خوتان ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ له‌خوا سرس ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ نَجِیٌّ﴾ و نه‌براس و دلپاس که‌به‌خرمه‌تی ده‌گه‌ن ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ و مه‌زده‌سده به‌بر واداران ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ نَجِیٌّ﴾ به‌کهن سوید به‌خو خوردن مکه‌ن به‌ره‌ه‌لستی ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ نه‌وشتانه‌ی سویتندان له‌سمری خوار دواوه ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ که‌چاککی و پاریر کاری ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ نَجِیٌّ﴾ و رینکجه‌ستی بیوان خه‌لکی به‌ ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ نَجِیٌّ﴾ و نه‌خوا بیسمر و زانایه ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾

﴿لَا يُولَدُ لَهُ ذَكَرٌ فَلَهُمْ نَصَبٌ مِّمَّا كَسَبَتْ﴾ خوا سویندی بن هورده (الهدم دهر چوون) تان لی ما گری ﴿وَلَكِنْ يُوْجَدُ﴾
 نه لاه سویندی کنتر بن ده گریست ﴿يَمَّا كَسَبَتْ﴾ نه دل تانهویت و نه نه‌ست بنیت ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ﴾
 خبید ﴿وَهُوَ الْغَفُورُ﴾ نه و حوالیت خوشو له‌سهر خو به ﴿يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾ مو نه‌وانه هه به سویند ده‌خون
 له‌گه‌ل ژنه‌کابان دروست به بن ﴿رَبُّهُمْ﴾ چاوه‌روانی چوار مانگ بکه‌ن ﴿مَنْ يَدْرُكْ﴾ له‌محا
 نه‌گهر گهرانه‌وه (سو لای ژنه‌کابان) ﴿فَرِحَ مَدْعُوهُمْ﴾ نه‌وا حوالیت خوشو میهر دانه ﴿وَهُمْ عَرُفُوا﴾
 ﴿نَصَبٌ﴾ وه نه‌گهر بریاری نه‌لاق دانیان دا ﴿بِئْسَ مَا يَشِئُ الْعِزُّ﴾ نه‌وا خوا پیسه‌رو رانایه ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ﴾
 وه ژنه‌ته‌لاق دروه‌کان ﴿بِئْسَ مَا يَشِئُ﴾ دان به‌خو یاسدا ده‌گرن ﴿نَشَأَ ذُرِّيَّتُهُ﴾ تا موه‌ی سستی حه‌بر
 ﴿وَلَا يَحِزُّهُمْ﴾ دروست سی به‌مو نه‌وان ﴿لَا يَحِزُّهُمْ﴾ که یشار به‌وه ﴿مَسَّحُوا بِمُدِّهِمْ﴾ نه‌وه‌ی خوا به
 مندال‌دانیان د دروستی کردوه (له‌حبه‌ر یا مندال) ﴿بِئْسَ مَا يَشِئُ﴾ نه‌گهر بریاریان هه به به‌خو ﴿وَلَا يَحِزُّهُمْ﴾
 ﴿لَا يَحِزُّهُمْ﴾ به‌روژی درایی ﴿وَلَا يَحِزُّهُمْ﴾ وه میرده‌کانیان شایسته‌ن ﴿بِئْسَ مَا يَشِئُ﴾ به‌گیر نه‌وه‌یان
 له‌هیده‌دها ﴿بِئْسَ مَا يَشِئُ﴾ نه‌گهر بیانه‌وی به‌یاشی بزیس ﴿وَلَا يَحِزُّهُمْ﴾ وه بوژان
 هه به به‌سهر میردانه‌وه وه‌کو نه‌وه‌ی که مو بیوان هه به به‌سهر ژانه‌وه به‌پزی ماو نه‌ویشی (به‌سه‌ند)
 ﴿وَلَا يَحِزُّهُمْ﴾ وه بیوان پله به‌کیان هه به به‌سهر ژامانه‌وه ﴿وَلَا يَحِزُّهُمْ﴾ وه خواران و
 کار دروسته ﴿بِئْسَ مَا يَشِئُ﴾ ته‌لاق (سک که برده‌وه‌ی له‌دواوه‌ی) دوو جاره ﴿بِئْسَ مَا يَشِئُ﴾
 دوانه‌وه‌را گرتنه به‌خوشی ﴿بِئْسَ مَا يَشِئُ﴾ بان به‌ره‌لا کردن و نه‌لاق‌دانیان به‌یاشی ﴿وَلَا يَحِزُّهُمْ﴾
 وه دروست سی به‌بو نیوه ﴿بِئْسَ مَا يَشِئُ﴾ که لی سه‌نه‌وه ﴿بِئْسَ مَا يَشِئُ﴾ هیچیت له‌وشت‌ده‌ی
 که‌دواتانن ﴿بِئْسَ مَا يَشِئُ﴾ مه‌گهر هه‌ر دوو لا بترسی (له‌وه‌ی) ﴿بِئْسَ مَا يَشِئُ﴾ که سووری خوا
 پانه‌گرن ﴿بِئْسَ مَا يَشِئُ﴾ جانه‌گهر نرسان ﴿بِئْسَ مَا يَشِئُ﴾ له‌وه‌ی سووری خوا پانه‌گرن ﴿بِئْسَ مَا يَشِئُ﴾
 عیبه‌ن ﴿نه‌و بیاوو نانه‌وه‌که گوماهیان ناگات ﴿بِئْسَ مَا يَشِئُ﴾ به‌وه‌که ژنه‌که له‌بریتی خوی بیدات
 به‌پیاده‌که‌ی ﴿بِئْسَ مَا يَشِئُ﴾ نه‌مانه (ای باسکران) سووری خوا ﴿بِئْسَ مَا يَشِئُ﴾ بیان ده‌ره‌به‌چ
 وده‌سدریژی به‌که‌نه‌سمریان ﴿بِئْسَ مَا يَشِئُ﴾ وه هه‌ر که‌سک له‌سووری خوا ده‌ریجیت ﴿بِئْسَ مَا يَشِئُ﴾
 هر عکاسون ﴿نه‌تانه‌نه‌سهمکارن ﴿بِئْسَ مَا يَشِئُ﴾ نه‌محا نه‌گهر ته‌لاقی (سیهمی) دا ﴿بِئْسَ مَا يَشِئُ﴾
 تیشتر نه‌و ژنه‌بو نه‌و پیاده‌دروست سی به ﴿بِئْسَ مَا يَشِئُ﴾ هه‌تا شو به‌کات به‌میردیکی تر (به
 نینجگری) ﴿بِئْسَ مَا يَشِئُ﴾ نه‌محا نه‌گهر (میردی دوو هدم) ته‌لاقی دا (با مرد) ﴿بِئْسَ مَا يَشِئُ﴾
 گوماه‌ی به‌له‌سهر ژن و میرده (کونه) که ﴿بِئْسَ مَا يَشِئُ﴾ که نگه‌رنه‌وه لای به‌کتر (به‌ماره‌کردیکی
 ناره) ﴿بِئْسَ مَا يَشِئُ﴾ نه‌گهر برانن ﴿بِئْسَ مَا يَشِئُ﴾ که له‌سووری خوا ده‌ره‌باچن ﴿بِئْسَ مَا يَشِئُ﴾
 نه‌مانه سووری خوا ﴿بِئْسَ مَا يَشِئُ﴾ روویان ده‌کانه‌وه بق گم‌لک که تی مکه‌ن ﴿بِئْسَ مَا يَشِئُ﴾

﴿وَرَدَّ طَفَقَهُ لَيْسَ﴾ كَاتِيك زَمَانِي هَاوَسه رنانه لاق داو ﴿بِقَرِّ جَهَنَّمَ﴾ كهشت نه ناخرو توخري
 عيده پان ﴿فَأَسْبَغَ كُلُّهُ يَخْرُوجُ﴾ رايان بگره وه به خوشي ﴿وَسِرُّهُ مُتَقَرِّبٌ﴾ بان ميره لايد مكن
 وته لاقين بدن به باشي ﴿وَلَا تُفِيكُ مِنْهُ صَرْبٌ﴾ رايان مه گر نه وه به نيش و تار وه ﴿يَعْبُدُ﴾ بونه وه
 سته ميان لي مكن ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ هر كه سيك كاري واكات ﴿فَعَدَّ عَذَابَهُ﴾ ته وه سته م لي خوي
 كرد وه ﴿وَلَا تَجِدُ رَجُلًا يُفِيكَ هَذَا﴾ وه گاته به مفر موده كاني خوا مه كن ﴿وَلَا تَكُنْ مِثْلَ نَبَاكَ﴾ و
 بيركه مه وه له چاكي خوا له گاته اندا ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ ونه وه كه به سهر يد رشتون ﴿مَنْ يَكُنْ مِثْلَهُ﴾
 بعضكم به ﴿له قورنئ و نهر موده به چن موه ناموز گاريتان ده كات ﴿وَتَقُولُ﴾ وه له خوا بترس
 ﴿وَتَقُولُ﴾ وديران كه خوا ﴿يَكُنْ مِثْلَهُ﴾ به موه و شت رانابه ﴿وَرَدَّ طَفَقَهُ لَيْسَ﴾ كاتيک
 زستان ته لاقدا ﴿بِقَرِّ جَهَنَّمَ﴾ عيده پان ته وه يوو ﴿وَلَا تَكُنْ مِثْلَهُ﴾ نير قده وه پان (به ر گريبان)
 مه كن ﴿مَنْ يَكُنْ مِثْلَهُ﴾ كه شوو مكن به خه لكاتيكي تر كه دهن به ميريدن ﴿وَلَا تَكُنْ مِثْلَهُ﴾
 نه گر ديت كه ونه به ساو خوياندا ﴿يَخْرُوجُ﴾ به باشي ﴿وَلَا تَكُنْ مِثْلَهُ﴾ ته مه به سد و ناموز گاري
 تپدايه ﴿مَنْ كَانَ مِثْلَهُ يَوْمَ يَوْمٍ﴾ بونه وه كه سي كه پرواي به خواو به ورزي دو پي بيت نه نيو
 ﴿وَلَا تَكُنْ مِثْلَهُ﴾ هم به نه و مر گر ته تان باشتره و پاكتره ﴿وَلَا تَكُنْ مِثْلَهُ﴾ چو كه خوا
 دهر سي و نيوه بايرانس ﴿وَلَا تَكُنْ مِثْلَهُ﴾ دايكان ﴿يُرْصِدُ﴾ شير بدن به مداله كيان ﴿وَلَا تَكُنْ مِثْلَهُ﴾
 گاموني ﴿دور مسالتي تهاو ﴿لَيْسَ﴾ (ته مه) يو كه سينكه كه به وبت ﴿لَيْسَ﴾ شيري ته و
 بدات ﴿وَلَا تَكُنْ مِثْلَهُ﴾ له سهر باو كه كه به ﴿يُرْصِدُ﴾ ووري و كالاي دايكه كان ﴿لَا تَكُنْ مِثْلَهُ﴾
 به باشي ﴿لَا تَكُنْ مِثْلَهُ﴾ هيچ كه سينك له تواناي خوي رياتر داوای لي ما كريت ﴿لَا تَكُنْ مِثْلَهُ﴾
 نه لويده ﴿ما ريان به كه به بدري به هيچ دايكيت به هوي مداله كه به وه ﴿وَلَا تَكُنْ مِثْلَهُ﴾ وه به هيچ
 باو كيت به هوي مداله كه به وه ﴿وَلَا تَكُنْ مِثْلَهُ﴾ وه نه گر باو كه كه مرد له سهر مير انگره وه كو
 نه وه (پيشو و نه نه دايكي مداله كه بدات) ﴿وَلَا تَكُنْ مِثْلَهُ﴾ ته مه نه گر ويسيپان (مداله كه)
 له شير بير نه وه (به پيش دوو مساله كه دا) ﴿يُرْصِدُ﴾ به رهامه سدي و پايو پي
 هه دوو لايه كيان ﴿وَلَا تَكُنْ مِثْلَهُ﴾ نه وه گوماه پان ما كات ﴿وَلَا تَكُنْ مِثْلَهُ﴾ وه نه گر (نويه پياوان)
 ويستان ﴿لَا تَكُنْ مِثْلَهُ﴾ دايه بگر موه مداله كاتان ﴿وَلَا تَكُنْ مِثْلَهُ﴾ ته وه گوماه پان ما كات
 ﴿وَلَا تَكُنْ مِثْلَهُ﴾ نه گر ميان دهي ﴿يُرْصِدُ﴾ ته وي بوتان داناوون به خوشي ﴿وَلَا تَكُنْ مِثْلَهُ﴾
 وه له خوا بترس ويران ﴿لَا تَكُنْ مِثْلَهُ﴾ به راستي خوا اينابه موه كه دهيكه ﴿وَلَا تَكُنْ مِثْلَهُ﴾

﴿وَلَيْسَ بِتَوْفَرٍ عَلَيْكَ﴾ نهو پیاوړه ی که د مېرمن له تېښه ﴿وَلَا تَزُولُ رِجْلُكَ﴾ و هاوسه رڼ جی ده هیمن
 ﴿بِإِذْنِ يَأْتِيهِمْ﴾ هاوسه کانیان د هیست چاوه پرواتی مکهس ﴿أَرْبَعَةَ شَهْرٍ عَشْرًا﴾ چوار مښک و
 ده شهو ﴿يَوْمَ يَأْتِيهِمْ﴾ نه معا که عید د بیان مو او بوو ﴿وَلَا جَرَّ عَنكُمُ﴾ تیر گوشتان له سهر
 سی به (نه ی که س و کاری ژر) ﴿يَوْمَ تَعْرَىٰ عَنَّا﴾ لهو ی که (نهو ژانانه) ده یکه
 له خلیاندا به پی ی باوی ناو کومه ل ﴿وَمَا تَدْرِي بِمَنْ جَاءَ﴾ وه خوا ناگاداره بهو ی که ده یکه
 ﴿وَلَا جَرَّ عَنكُمُ﴾ وه گوشتان ناگات ﴿يَوْمَ تَعْرَىٰ عَنَّا﴾ له خوازیښی ژانانی (میزه
 مردوو) به ناوړه و خړ پتیان بلین ﴿وَأَنصَبْ فِي بُعْبُكُ﴾ یا له دلی خوتندا (بریار بدن) ده یان خورن
 ﴿عِزًّا لَّكَ﴾ خوی گه وره رانیو به تی که بیگومان نیوه ﴿سَمِعْتُكَ وَهَمَّ﴾ نه مو دو ناویان ده یس
 ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكَ عِدْوَةٌ سِرًّا﴾ به لام به بهی به لپیان پی مدهس ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ مه گه ر قسه په ک
 که ماش بیت ﴿وَلَا تَعْرَضْ عَنَّا﴾ وه بریاری عاره کر دیس مدهس ﴿حَقِّ مَحْ تَكْبِيبِ أَهْلًا﴾ نا
 عیده که بیان مو او د هیست ﴿وَأَنصَبْ فِي بُعْبُكُ﴾ وه بزاس بیگومان خوا ده رانیت ﴿مَنْ يَأْتِيهِمْ﴾
 بهو ی که له دلاندا به ﴿وَأَنصَبْ فِي بُعْبُكُ﴾ که واته خوتان بریار برن ﴿وَأَنصَبْ فِي بُعْبُكُ﴾ وه بران دلپایس که خوا
 ﴿عَفْوًا حَسْبُكَ﴾ لپه خوشیو وی له سهر خویه ﴿وَلَا جَرَّ عَنكُمُ﴾ گو باهان به سهر می به ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾
 کسه ﴿لَهُ كَرَمٌ زَانِيَةٌ تَهْلُقُ بَدَنًا﴾ ده بر شسوه ﴿که هیشتا نه چور به لایان ﴿وَأَنصَبْ فِي بُعْبُكُ﴾
 یا ماره پتیان یو دانه یاس ﴿وَمَنْ يَأْتِيهِمْ﴾ وه به هر مده بیان مکهس (شپکیان له مالی خوتان مده ی) ﴿عَلَىٰ
 كَتُوبٍ قَدِيرَةٍ﴾ دهوله مده به پی ی خوی ﴿وَعَلَىٰ سَفَرٍ مَرَّةً﴾ وه هه ژار به پی ی خوی ﴿وَمَنْ يَأْتِيهِمْ﴾
 به هر و یر مده دینک که ناو و نه ریت بیت ﴿حَقِّ مَحْ تَكْبِيبِ أَهْلًا﴾ نهو به یو یسته له سهر چاکه کاران ﴿وَأَنصَبْ فِي بُعْبُكُ﴾
 وه نه گه ر ژانان ته لاق دا ﴿مَنْ يَأْتِيهِمْ﴾ پیش نهو ی بهجه لایان ﴿وَمَنْ يَأْتِيهِمْ﴾
 لپن قریصه ﴿وه ماره پی تان بودانا بوو ﴿فَصْفَ مَرَّةً﴾ نهو نیو ی ماره پی به که بان ده کهو ی
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ مه گه ر نهوان (لیسان) خوش مس ﴿وَمَنْ يَأْتِيهِمْ﴾ بان نهو که سه له (میرد) ی خوش
 بیت ﴿وَمَنْ يَأْتِيهِمْ﴾ که ماره به به که ی مدهسته ﴿وَمَنْ يَأْتِيهِمْ﴾ وه لپن خوشیو ووتن
 نه پاریر کار به وه بریکتره ﴿وَلَا تَعْرَضْ عَنَّا﴾ وه نهو چاکه به ی که له دیو اتاندا بهو وه له بیر تان
 به چیکه وه ﴿وَمَا تَدْرِي بِمَنْ جَاءَ﴾ بیگومان خوا پیانه بهو ی که مو ده یکهس ﴿

﴿حَفِظُوا نَفْسَ نَصْرَتِكُمْ﴾ تاگاداري له بويژه کائناتان يکډل ويناپاريتون ﴿وَأَنْصَرُوا نَفْسَ نَفْسِكُمْ﴾ وه (به تديبه تي)
 موني نري باوهر است (که بويژي عمسره) ﴿وَأَنْصَرُوا نَفْسَ نَفْسِكُمْ﴾ وه له بويژه دا بومش منو خوا به گهر دښ
 که چس و (سي قسمه کردن) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته مجا نه گهر ترسان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (بويژه يکډل)
 به پياده يان به سوازي ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ که ترستان به ما ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته و ما يادي خوا يکډل ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 عمسکه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به پورنگه ي که ميري کردون ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته و ما يادي خوا يکډل ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته و پياوانه ي دهمردن له نيوه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ پاشي خوږښ
 زه کاپان به چي دهيلن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (خواهره ماني کردوه) به و سهيت کردن بويژه کاپان
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تاسالېک به غيو بکړين ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ يي شهوي دهر بکړين (له مالي ميريديان)
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته مجا نه گهر خويان چو و به دهر ووه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تير هيچ گوبه هتد له سهر مې به
 (له ي کهس وکاري ميريديان) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته و ما يادي خوا يکډل ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته و ما يادي خوا يکډل
 معروپ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به باشي ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته و ما يادي خوا يکډل ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته و ما يادي خوا يکډل
 يو به لاق دراوس هه يه (به سهر ميريديان) به هر همد بکړين (به بړنک پاره) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به باشي
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (ته ووه) پيوسته له سهر پارېر کاران ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته و ما يادي خوا يکډل ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 ت واخوا نايه ناني خويان بو و وون ده کاته ووه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته و ما يادي خوا يکډل ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته و ما يادي خوا يکډل
 يي تديس ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تاي وورده بوينه ووه له وانه ي ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته و ما يادي خوا يکډل ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته و ما يادي خوا يکډل
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته کاتيکدا که نه وانه هه زاران (کهس) بوون ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته و ما يادي خوا يکډل ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته و ما يادي خوا يکډل
 ته مجا خواپي و ونس مرون ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته پاشان ريدووي کردوه ووه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته و ما يادي خوا يکډل ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته و ما يادي خوا يکډل
 به راستي خو خاوه ي چاکه يه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به سهر خه لکه ووه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته و ما يادي خوا يکډل ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته و ما يادي خوا يکډل
 خه لک ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته و ما يادي خوا يکډل ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته و ما يادي خوا يکډل ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته و ما يادي خوا يکډل
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته و ما يادي خوا يکډل ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته و ما يادي خوا يکډل ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته و ما يادي خوا يکډل
 اته ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته و ما يادي خوا يکډل ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته و ما يادي خوا يکډل ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته و ما يادي خوا يکډل
 خو بوي زياده کات ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته و ما يادي خوا يکډل ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته و ما يادي خوا يکډل ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته و ما يادي خوا يکډل
 خوي) له گريته ووه و ما يادي خوا يکډل ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته و ما يادي خوا يکډل ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته و ما يادي خوا يکډل

﴿أَنزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ نيا وورد نه پورينه وه له به سهرهاتي دهسته و كز مه لېك له كار به ده ست و بادارانې
 ﴿مَرَّائِي إِسْرَءِيلَ﴾ بهي نيسرائيل (بهو كاني به عقوب) ﴿مَرَّ بَيْتَ مُوسَى﴾ له دواي مومسا
 ﴿وَرَدَىٰ بُوَيْسَ الْأَمْرَ﴾ كه به پيمه بهر يكي حويان ووت ﴿فَبَعَثْنَا فِيهِ﴾ پاشايه كمال بو بېره
 ﴿فَبَعَثْنَا فِيهِ سَيِّئَاتِهِ﴾ تاجه سگ بكه يي له پري ي خوا دا ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ دِينٌ﴾ ووتني نيا بريت بيه نيو
 ﴿فَبَعَثْنَا فِيهِ سَيِّئَاتِهِ﴾ نه گهر جه سگهان له سهر هدر و پيوست بگري ﴿لَا تَقْبَلُوا﴾ جه سگ
 به كه ن ﴿وَلَوْ رَدُّوا عَنْهُ﴾ (له وه لامدا) ووتيان چ سو دين كمان پي ده گات نه گهر جه سگ
 به كه پي ﴿وَلَوْ رَدُّوا عَنْهُ﴾ له پري ي خوا دا ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ دِينٌ﴾ له كاني كذا كه ده كر و پي ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ دِينٌ﴾
 ووتيان به وولانمان و مال و مندانماندا ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ دِينٌ﴾ كه چي كانيك جه سگ
 له سهر پيوست كرا ﴿وَلَوْ رَدُّوا عَنْهُ﴾ پشيان هه لكره ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ دِينٌ﴾ كه ميكيان به پيست ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ دِينٌ﴾
 پاطريسي ﴿وَلَوْ رَدُّوا عَنْهُ﴾ خوايش ناگيداره به سهر سته مكاراندا ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ دِينٌ﴾ وه پيمه بهر ده كه پي
 پي ووتن ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ دِينٌ﴾ بگو مان خوا طالوتني بو بار دن به پادشا
 ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ دِينٌ﴾ ووتيان نه و چون نه ي به پادشا ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ دِينٌ﴾ به سهر نيمه وه ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ دِينٌ﴾
 پاطريسي ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ دِينٌ﴾ كه نيمه له و شايسته تريس به پادشايي ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ دِينٌ﴾ وه دارايي رزي
 نه دارا وني ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ دِينٌ﴾ به مورو به پاستي حوانه وي هه لېز ردوه به سهر
 تيوه ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ دِينٌ﴾ وه بهشي رياتري داوهني له فراواني ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ دِينٌ﴾ له رايي و توانايي
 جه سته ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ دِينٌ﴾ وه خوا مولك و پاشايي خوي دمدات ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ دِينٌ﴾ به سهر كه س
 خوي به وي ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ دِينٌ﴾ وه خوا (بههره) فراوان و راييه ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ دِينٌ﴾ وه
 پيمه بهر ده كه پي ووتن ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ دِينٌ﴾ پشانه ي پادشاي به كه ي له وه به ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ دِينٌ﴾
 شاپوت ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ دِينٌ﴾ كه سدوق و داره به پيمه كه تان بو ديموه ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ دِينٌ﴾ كه مابدي له ر مپه
 له بهر وه ر دگار مانه وه ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ دِينٌ﴾ له گه ل هه مديك له كه له پوري ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ دِينٌ﴾ وه هرون
 خانه داسي مومسا و هارون ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ دِينٌ﴾ مريشته هه لېزه گرن ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ دِينٌ﴾
 بگو مان له مه دا پشانه و بهلگه هه به پو نيو ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ دِينٌ﴾ نه گهر نيو بهر و در بي ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ دِينٌ﴾

﴿مَنْ فَضَّلَ طَلُوتَ بِأَخُوهُ﴾ نه مجا کاتیک که طالوت به خوی وله شکره که یه وه (له شکر)
 ده رجوون ﴿وَسَابَّ مَعَهُ فَنِيكَ﴾ پی ی ووتس بیگومان خوا تانیان ده کاته وه ﴿وَبَهَرِ﴾
 به چه مینک (روباریک) ﴿فَمِنْ شَرِّهِ وَتَهُ﴾ نه مجا هدر که مینک لیس حوار دموه ﴿وَبَتَسِ مِي﴾ له و
 له (له شکری) من می به ﴿وَمِنْ أَتْرَظَعَه دِیَه مِي﴾ وه هدر که مینک لیس به چه شت نه وه له مه ﴿لَا﴾
 من عتشف عتفه ﴿مه گهر که مینک پر مشتیکی لی بگری﴾ بیده ﴿به دهستی خوی (و به حواته وه)
 ﴿فَسِرُّوْهُ﴾ جا هه موو تیریاں لی حوار دموه ﴿لَا فِیْلَا مَهْر﴾ که مینکیان به بیت ﴿فَلَمَّا جَاوَزَهُ﴾
 هو ﴿کَاتِبُکَ طَلُوتَ لِي بِه رِیَه وه﴾ ﴿وَلَمَّا مَوَّعَهُ﴾ نه وانهش پر ویاں هیاووله که لید (بی
 نه وانهی که تیریاں لی حوار دموه) ﴿وَلَمَّا لَمَّ قَدَّ تَتَوَّعَّحَ لُوتَ وَجَوَّزُ﴾ ووتیاں نه مروتیه
 دهره قهتس جالوت وله شکره که یه پاپیس ﴿وَلَمَّا بَرَّصَتْ﴾ ویاں نه وانهی که پیاں ویاو
 ﴿أَلْهَمْتُكَ لَوْ تَه﴾ به خرمیت خوا ده گن (له روزی دواپی دا) ﴿حُكْمَ مِنْ وَتَه دِیَه عِت﴾ زور
 دهسبهی که م رن سوره به سهر ﴿فَهَ مَكْرَهْ﴾ دهستی روردا ﴿مَهْدَبْ تَه﴾ به هدرمانی خوا
 ﴿وَأَسْهَ مَحْ صَبَرِ﴾ وه خوا له گهل خوراگره ﴿وَلَمَّا سَرَّوْ جَا لُوتَ وَخُتَوَه﴾ کاتیک
 که پرویه پروی جالوت وله شکره که یه وستان ﴿دو﴾ ووتیاں ﴿رَبِّ أُمِّي عِلْبَ صَبَرِ﴾
 خوابه خوراگری بریزه به سهر ماندا ﴿وَلَمَّا قَدَّ مَ﴾ وه بیسان جیگیر بکه ﴿وَلَمَّا نَصَرَ عَلِ أَمُورِ﴾
 وه رالمن بکه به سهر گهلی ﴿تَحْکِیْمِ﴾ پی پروایاندا ﴿فَهَرْمُوهْ مَهْدَبْ تَه﴾ نه رسا
 به هدرمانی خوا شکاندمیاں ﴿وَمِمَّا دَخَلَتْ﴾ وه داوود (که به کیک برو له سهر پارانی
 طالوت) جالوتی گوشت ﴿وَهَ اسْمُهُ تَه تَلَّافَ وَتَحْکَمَه﴾ وه خوا پاشایه تی ویتهمه بریتی
 دیه ﴿وَعَمَهُ مَهْدَبْ تَه﴾ وه نه وهی ویتس فیری کرد ﴿وَلَمَّا رَاحَ تَه تَسِ﴾ نه گهر خوا خه لکی له دار
 به بردایه ﴿مَعَهُمْ بِنْفِصِ﴾ هه بدینکیان به هه بدینکی تریان ﴿بِمَسَدِ لَأَرْضِ﴾ هه موو سهر روی
 پر دهسور له خرابه و تاوان ﴿وَلَمَّا مَدَّ دُفْصِ﴾ به لام خوا حاورمی به خشت ﴿عَنِ تَعْلِیْمِ﴾
 به سهر هه موو جیه پایانه وه ﴿تِلْكَ مِثْلَ تَه﴾ هم (به سهر هاتانه) شمانه کانی خور ﴿تَتَوَّفَّ﴾
 عتبت ﴿دِیَاں حوریه وه به سهر تندا ﴿وَبَحِ﴾ به راستی ﴿وَلَمَّا بَرَّصَتْ لَمَّا سَرَّوْ﴾ وه
 بیگومان تو له پیتهمه رانیت ﴿

﴿اللهون﴾ خوا دوست و پشتیوانی ﴿بیت مؤ﴾ نه‌واتیه که سر و اذارن ﴿نخجه‌م﴾ دهرین
 ده‌مینیت ﴿من ظمب﴾ له تاریکستانی یز پروایی ﴿بی تور﴾ سو پرواکی ساوه و ورتنمووسی
 ﴿وین کمر﴾ وه نه‌وانه‌ی که بی پروان ﴿وین خور حورن﴾ شعیان دؤستیانه ﴿نخجه‌م﴾
 دهرین ده‌مینیت ﴿میر تور﴾ له پرواکی (بیر و ماوه) موه ﴿و ظمب﴾ بو تاریکستانی (گوهرین)
 ﴿وینک﴾ نه‌وانه ﴿صحب کت﴾ هاویری دؤره‌جن ﴿خجه‌م حورن﴾ بابا نه‌میر و ده‌مینیت
 ﴿سرای کبی﴾ ناپا تا وریک ناده‌پته وه به‌لای نه‌و (نمروود) ای ﴿حاج رستم﴾ که ده‌مینیت کرد
 له گهل شیر اهییم (پنجه‌میر و علیه السلام) ﴿بی ربه﴾ دهر حق به‌په‌رو و رد گاری ﴿آله الله نعمت﴾
 له‌هر نه‌وی خوا پادشایی دابوویه ﴿و رستم﴾ کاتی که شیر اهییم (له‌وه لای به‌مر وود) وونی
 ﴿بی نیت﴾ په‌رو و رد گاری من نه‌واتیه ﴿نخجه﴾ زیان نه‌واو ﴿رینیت﴾ زیان ده‌مینیت (و ده‌مینیت)
 ﴿قن﴾ (نمروود) وونی ﴿ن نخجه﴾ میش زیان نه‌دم ﴿وین﴾ وه زیان ده‌مینیت و ده‌مینیت (دور
 رسیدنی کراری هینا به‌کینکاتی ناراد کرد و نه‌وی دیگه‌یانی کوشت) ﴿قن رستم﴾ شیر اهییم وونی
 ﴿وینک﴾ با شمس من شرق ﴿یگومان حور له روز هه لانه وه هله‌مینیت﴾ ﴿وینک﴾ من شمس
 ده‌(نه‌گه‌ر ده‌تو نیت) توله روز تا واره هله‌ی بیته ﴿میت﴾ نه‌محادهم کوت بور ﴿نخجه﴾ نه‌وین
 پروایه (نمروود) ﴿وینک﴾ با شمس من شرق ﴿وینک﴾ وه خوا ورتنمووی گله‌ی سینه‌مکاران ماکات ﴿وینک﴾
 ﴿وینک﴾ با وک نه‌و که سه (هوره‌یر) ﴿مرجی ریم﴾ که رابورد به‌لای شارینکدا (بیت المقدس)
 ﴿وینک﴾ با شمس من شرق ﴿له کاتیکدا نه‌و (شاره) دیواره کاسی رو و خا سو به‌سدر سدرینه کیندا
 ﴿قن﴾ (هوره‌یر) وونی ﴿ن نخجه﴾ هه وینه ﴿خوا چون نه‌م شاره ناوه‌دان ده‌کانه‌وه﴾ ﴿نخجه‌میت﴾
 پاش مردمی ﴿را نه‌پاش ویران بورس﴾ ﴿وینک﴾ به‌کسمر خوای گموره (هوزه‌یری)
 سده‌سان مراند ﴿نخجه﴾ و پاشان ریندوی کرده‌وه ﴿نخجه‌میت﴾ (خوای گموره) نه‌رمووی
 جه‌مده‌ماوینه‌وه لیره‌دا ﴿ن نخجه﴾ و بعضی یوز وونی روزیت با به‌شس له‌روزیته‌وه
 ﴿قن﴾ بک بیت به‌عیر ﴿خوای گموره﴾ نه‌رمووی به‌حیر به‌لکو سده‌سان ماوینه‌وه ﴿نخجه‌میت﴾
 طعمت ﴿جه‌ماشای خواردن و و سرب﴾ خوارده‌وه که ت بکه ﴿نخجه﴾ تیک به‌چووه ﴿و نصرت﴾
 حصارن ﴿وه ته‌ماشای گوندیرتزه که ت بکه﴾ ﴿وینک﴾ (وه ریندو و سان کردینه‌وه) تا بتگیرین
 ﴿وینک﴾ به‌موه‌جیره و (به‌لکه) بو خه‌لکی ﴿و نصرت﴾ حصار ﴿وه ته‌ماشای نیس‌قانه‌کانی
 (گوندیرتزه که ت) بکه﴾ ﴿کیف بشرق﴾ چون به‌رریان ده‌که‌ینه‌وه (له شوی خویان) و به‌کین
 ده‌جه‌یس ﴿نخجه‌میت﴾ پاشان گوشس به‌سهرده‌مینیت ﴿نخجه﴾ ته‌مجا کاتی
 نه‌مانه دهر که وت سوی (هوره‌یر) ﴿ن نخجه﴾ وونی به‌چاکی تیکه‌یستم ﴿آله الله علی کین شیء
 قیتر﴾ به‌راسی خو خاوه‌ن ده‌سته‌لانه به‌سهر هم‌وو شتیکدا ﴿وینک﴾

﴿وَقَالُوا لَنُصْلِيَهُ فَنَبْذِلَهُ﴾ (شهی مو حمه‌د به یاد بهینه) کاتیت که نیر اهیم وونی ﴿رَبِّهِ﴾ نه‌ی په‌روه ردگرم
 ﴿أَرَأَيْتُمْ بَشَامُ مَدَ﴾ (حکیم غنی نموت) چون مردو ورسو و نه‌کمت‌وه ﴿قَالَ﴾ (خوا) فدرموی
 ﴿أَوَلَمْ نُولَدْ﴾ (سروات پی‌ی نه‌هیناوه) ﴿هَلْ نَسِی﴾ وونی نه‌لی پروام بهینه‌ی ﴿وَنَسِیَ جَنَّتِمْ قَتِی﴾ به‌لام
 (نه‌موی بیسم) بوله‌وی دلپایم ﴿هَلْ﴾ (خوا) فدرموی ﴿لَنَحْذَرُ مِنْ عَیْرِ﴾ که‌وانه چور مه‌ل
 مگره ﴿عَیْرُ مَنْ لَیْذَ﴾ (نه‌معا) (سرمایان سره) و بارچه بارچه‌بان بکه ﴿نَرُ﴾ له‌باشدا ﴿لَحَقَّ عَلَیْكَ خَیْرُ﴾
 مته‌ن حره ﴿هَرُ بارچه‌یه کیان له‌سهر شاخیت داسی ﴿نَرُ دَعْنُ﴾ له‌باشان بانگیان بکه ﴿یَا بُنَیَّ﴾
 سنیر ﴿به‌به‌له دیس بولات ﴿وَعِیْرُ﴾ وه چاک برانه و ﴿أَبْ عَیْرِ حَکْمَ﴾ دلپایه بینگومان خوا
 بالاده‌ستی کرد به‌جین به ﴿مَنْ نَرُ﴾ وینه‌ی (خیری) نه‌وانه‌ی ﴿مَوْثُوبُ مَوْنُیْ﴾ که‌مالی
 خویان ده‌به‌خشی ﴿فَیَسِیْ مَدَ﴾ له‌پی‌ی خوادا ﴿کَمَثَرِ حَبِّ﴾ وه‌ک ده‌نکه (تو ویند) وایه
 (روایت) و ﴿تَسَاسِعِ سَبْعِ﴾ حموت گولی گرنیت ﴿فَیَحْشُ سَبْرَ﴾ له‌ههر گولیکدا
 ﴿مِائَةِ حَبِّ﴾ سهد دانه‌ی تیدا بیت ﴿وَمِنْهُ یَصُوفُ﴾ وه خوا لعمه‌ش رباتری ده‌کات ﴿فَیَسْ یَشْ﴾
 سو‌ههر که‌سبک که‌خوی به‌ورت ﴿وَمِنْهُ یَحْ عِیْ﴾ وه خوا اخاوس به‌هری فراوانی لگ‌داره ﴿فَیَسْ﴾
 ﴿بَیْسُ مَعْقُوتُ مَوْنُیْ﴾ نه‌وانه‌ی که‌مال و دارایی خویان ده‌به‌خشی ﴿فَیَسِیْ مَدَ﴾ له‌پی‌ی خوادا
 ﴿نَرُ لَیْشَعُورُ مَ مَعْقُوتُ مَوْنُیْ﴾ دوی نه‌وه هیچ منه‌تیک مانیس و ناراپک (به‌دلی هدر ران)
 مانگه‌به‌س ﴿نَهْرُ﴾ نه‌و که‌سانه بویان هبه ﴿حَرْفُ﴾ پاداشتیان ﴿عِیْرُ نَهْرُ﴾ لای په‌روه ردگرم
 ﴿وَلَا حَرْفُ عِیْرَ﴾ وه هیچ ترسیکیان له‌سهر نی‌به ﴿وَلَا حَرْفُ نَهْرُ﴾ وه هیچ حهم و خه‌ه‌تیکیان
 نه ﴿وَلَا مَعْرُوفُ﴾ قسه و گونشاری جوان و شیرین ﴿وَمَعْرُوفُ﴾ و چاویوشی (له‌هله‌دا)
 ﴿حِیْرُ﴾ چاکتره ﴿فَیَسْ مَدَ﴾ له‌خیریک ﴿بِشْمُ دَی﴾ که‌نار رودل نیشاندی به‌دوادا پی
 ﴿وَمِنْهُ عَیْ حِیْرَ﴾ خوا ده‌وله‌م‌ند و پی‌یار و له‌سهر خویه ﴿فَیَسْ یَشْ مَدَ﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی
 پرواتان هیناوه ﴿لَا یَحْشُ﴾ پوچه‌لی مه‌که‌به‌وه ﴿مَدَ مَکَرُ﴾ خیر و به‌خشینده‌کشان ﴿فَیَسْ﴾ به‌مه‌ت
 من ﴿وَلَا دَی﴾ و نارردان و دل‌نیشان ﴿کَیْ دَی﴾ وه‌ک نه‌و که‌سه‌ی ﴿فَیَسْ مَدَ﴾ مال و سامانی
 خوی ده‌به‌خشی ﴿فَیَسْ مَدَ﴾ بو پرویامایی خه‌لث ﴿وَلَا نَوْمُ﴾ وه ماوه‌ری می‌به ﴿فَیَسْ﴾ به‌خوا
 ﴿وَسُورُ الْأَحْزَ﴾ و به‌روزی دوی ﴿مَشْهُ﴾ جاوینته‌ی نه‌و مایاکه ﴿کَمَثَرِ صَعُوبَ﴾ وه‌ک به‌ردیکی
 ساف و لووس و به ﴿عِیْرُ مَدَ﴾ که‌گلکی که‌می مه‌سهر موه بیت ﴿فَیَسْ مَدَ﴾ نه‌معا مارانیکی
 لیرمه‌ی لن بدات ﴿مَرْکُزُ صَدِّقَ﴾ وه نه‌رده‌که به‌یلته‌وه مه‌روونی ﴿لَا یَقْدِرُونَ عَلَیْ شَیْءٍ مِمَّا حَسَبُوا﴾
 ناتوان ده‌ستی به‌دن هیچ شتیت له‌وه‌ی که‌کردوویانه ﴿وَمِنْهُ لَایْقَی قُورُ لَکَیْ﴾ وه خوا ریسووی
 گه‌لی پی‌ی پروا و خوا به‌ناس ناکات ﴿فَیَسْ﴾

﴿مَنْ لَدَيْكَ﴾ سمونده‌ی نه‌وانه‌ی ﴿يَسْأَلُ مَوْلَاهُ﴾ که مال و دارایی حویان همه‌خشس ﴿تَعْلَمُ﴾
 مرصاب سؤ ﴿لَهْ پِتاو پهرامه‌مدی حوا﴾ ﴿يَسْأَلُ عَنْ بَيْتِهِ﴾ وه بق دامر راندسی دل و دهر و بیس
 (له‌سهر چاکه) ﴿كَمْ ثَمْرَةٍ خَتْمَةٍ﴾ وهك باخیت وایه ﴿رَبِّهِ﴾ که به شوی نیکی به ره وه بیت ﴿سَابِغِ﴾
 رب ﴿نَارِ اَنَسِ دَلُوبِ گه‌ور‌ی لی مدات﴾ ﴿فَتَنَ صَعْفَرٍ﴾ نه‌مجا میودی خوی مدات نه‌دور
 هیده ﴿فِرَ لُفْصِهٖ وَبِئْسَ﴾ وه نه‌گه‌ر نارانی دلُوب گه‌ور‌شس لی نه‌دات ﴿مَصْرٍ﴾ نارانی وورد
 لیس نه‌دات (واته‌بی به‌ره‌م ماییت) ﴿وَأَنَّهُ يَنْفَتَحُونَ أَبْوَابَهُ﴾ وه خوای گه‌ور‌شس بیسایه به‌وه‌ی که
 ده‌یکه‌ن ﴿بُورِ حِجْرٍ﴾ نایا که‌س له‌تیوه حمر ده‌کات ﴿لَنْ يَكُونَ لَهَا﴾ که باخیکی بیس
 ﴿مَنْ عَجِبَ﴾ له‌دره‌ختی خورم ﴿وَعَسَى﴾ وه جزور‌ها دره‌ختی نری و به‌ر ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾
 چه‌مد جزو که‌لای پروا به‌زیراندا ﴿لَهُ﴾ بق حاو‌ن باخه‌که‌بیت ﴿وَلَهُ﴾ له‌ماو نه‌و باخه‌دا ﴿مَنْ سَكَنَ﴾
 شرب ﴿لَهْ مه‌مرو جورده میوه‌یهك﴾ ﴿وَرَسَبَةٍ﴾ له‌کاتیکدا (حاو‌نه‌که‌ی) دوو چاری بیس ﴿لَنْ يَكُونَ﴾
 بیسری ﴿وَرَبِّ﴾ وه بیس ﴿دَرْبِهِ صَعْفَرٍ﴾ چه‌مد مالیکی ووردی بی دوسه‌لات ﴿وَأَنَّهُ يَنْفَتَحُونَ﴾
 نه‌مجا گه‌ردله‌لوولیکسی لی هه‌ل یکات ﴿وَلَهُ﴾ گپرو سه‌موومی تپدایی ﴿وَأَحْمَدُ﴾ به‌که‌ر
 باخه‌که‌بیسوتی ﴿حَكْمٌ﴾ نایه‌م ره‌مکه ﴿مَنْ يَكُونُ لَهَا﴾ خوا بیسانه‌کانی (مبه‌ره‌بی)
 خویس بو ورون ده‌کاته‌وه ﴿وَأَنَّهُ يَكُونُ لَهَا﴾ سؤ نه‌وه‌ی بیس به‌که‌مه‌وه ﴿وَلَهُ﴾
 نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی پرواتان هساوه ﴿بِقَوْلٍ﴾ به‌خشس ﴿مَنْ يَسْأَلُ﴾ له‌پاکتریسی ﴿وَأَنَّهُ يَكُونُ﴾
 نه‌وه‌ی به‌یداتان کردوه ﴿وَمَنْ خَرَجَ نَحْرُهُ﴾ وه نه‌وه‌ی که‌بوسان دره‌ختاوان (درواندرون)
 ﴿مَنْ لَا يَرْجِي﴾ له‌ره‌وی ﴿وَأَنَّهُ يَكُونُ لَهَا﴾ مه‌رؤن نه‌وه‌ی به‌خشس که‌خرابه ﴿وَمَنْ﴾
 به‌جده‌ی ﴿لَهْ کاتیکدا که‌خونان نه‌و شته خرابه وهر ناگرن (نه‌گه‌ر نشان دریتی)﴾ ﴿لَا يَكُونُ﴾
 هیه ﴿مَه‌گه‌ر چاری لی بیوشن﴾ ﴿وَأَنَّهُ يَكُونُ﴾ وه چاک برانس که‌خو ﴿عَنْ جِبْرِ﴾ سی
 یاربکی شایسته‌ی ستایشه ﴿شَيْطَانٍ عَذَّابٍ﴾ شه‌ینان ده‌تان ترسین به‌هه‌زاری
 ﴿وَأَنَّهُ يَكُونُ لَهَا﴾ وه هه‌رمانشان پینه‌دات نه‌خرابه ﴿وَأَنَّهُ يَكُونُ لَهَا﴾ وه خوا
 به‌لنسی لیخوشبوون و چاکه‌تان پینه‌دات ﴿وَأَنَّهُ يَكُونُ لَهَا﴾ خوا به‌هره‌هه‌راوان میهره‌مانی رابه ﴿وَأَنَّهُ يَكُونُ﴾
 ﴿وَأَنَّهُ يَكُونُ لَهَا﴾ به‌خشس ﴿وَأَنَّهُ يَكُونُ لَهَا﴾ به‌هر که‌سینک که‌یه‌وی ﴿وَأَنَّهُ يَكُونُ﴾
 ﴿وَأَنَّهُ يَكُونُ لَهَا﴾ به‌هر که‌سینک ویری و دانایی پینه‌دا ﴿وَأَنَّهُ يَكُونُ﴾ نه‌وه به‌راستی بیس ی دراوه ﴿وَأَنَّهُ يَكُونُ﴾
 کثیر ﴿خَيْرٌ وَچاکه‌یه‌کی رور﴾ ﴿وَأَنَّهُ يَكُونُ لَهَا﴾ به‌مد وهر ناگرن ﴿لَا يَكُونُ﴾ نه‌ها خاوه‌ن
 زبیری و هوشمه‌مه‌کان نه‌بیت ﴿وَأَنَّهُ يَكُونُ لَهَا﴾

﴿وَمَا أَفْقَرُ﴾ نه و هی به حسیبستان ﴿مِنْ تَقَى﴾ له چاکه ﴿وَمَذْزُومٌ شَرٌّ﴾ یا مه در رینکتان بر بار
 داسی ﴿فَإِنَّهُ يَفْقَهُ﴾ نه و سگومان خوا ناگای لی به ﴿وَمَا يَضْمِيتُ﴾ وه بق مستمکاران
 به ﴿مِنْ أَضْمَرٍ﴾ هیچ یار مه نی دهرنث ﴿يَرْبُذُ﴾ نه گهر ناشکری بکون ﴿ضِدْقٍ﴾
 خیره کتمان ﴿مَجْدُوتٍ﴾ نه و کار تکی باشه ﴿وَلَا تُخْلَوْهَا﴾ وه نه گهر یشدر نه ووه ﴿وَتُؤْتِيهَا﴾
 و پیدون ﴿أَمْرٌ﴾ به هه زاران ﴿فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ نه ووه باشتره بو نیوه ﴿وَلَا تُكْفِرْ عَنْكُمْ﴾
 وه خوا اه لی نه وهر بیت له سه رنان وه دهر سر نه ووه ﴿مِنْ سَبِّهِكُمْ﴾ هیدی له گو ماهه کانتان
 ﴿وَلَا تَهِنُوا نَفْسَ الْيَتِيمِ﴾ وه خوا به و هی که دهر کمن ناگاداره ﴿بِإِسْنِ عَيْنٍ﴾ له سه ر تو
 سی به (لهی موحه مکه ۱۱۱) ﴿هَدْمُهُ﴾ ریمو ونی و موسولمان کردسی خهلکی ﴿وَنَسِيتُ﴾
 نه به لکون خوا ﴿بِهَيْبَةٍ مِنْ رَبِّهِ﴾ هه که سبکی بویت هیداه نی دوات ﴿وَمَا يَتَّبِعُ﴾ وه نه و هی
 نیوه ده به خشس ﴿مِنْ حَبِيرٍ﴾ له دارایی (چاکه) ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ نه ووه (قد رانجه کی) بو حو نه
 ﴿وَمَا يَتَّبِعُونَ﴾ نیوه هیچ یاه خشس ﴿لَا يَنْفَعُكُمْ وَجْهٌ لَهُ﴾ مه گهر بوز ره رای خود به بین ﴿وَمَا يَتَّبِعُونَ﴾
 وه نه و هی ده به خشس ﴿مِنْ حَبِيرٍ﴾ له سامان و (چاکه) ﴿بِإِسْنِ عَيْنٍ﴾ یاد داشته که پتان ده ست ده که و نه ووه
 ﴿وَلَا تُشْرِكُوا بِاللَّهِ شَيْئًا﴾ و نیوه سه متان لی ماکری ﴿مِنْ مَقَرٍّ عَزِيزٍ﴾ (نهم خیره) بو نه و هه زاران به
 ﴿أَحْيَاكُمْ فِي سَيِّئٍ لَهُ﴾ که ده ست و بی به ستران نه پری خودا ﴿لَا يَسْتَفِيدُونَ﴾ بانوان ﴿صَرْفَ﴾
 ﴿بِالْأَرْضِ﴾ (بور وری په پدا کردن) بگهر بی به ره و ی دا ﴿عَسْكَرٌ كَبِيرٌ﴾ مه رای بی خه به و را
 هه ست ده کات نه وان ﴿أَنْتُمْ﴾ من ته عجب که ده و نه مه ملن به هوی بی بهاری پانه وه (سوال به کرد بانه وه)
 ﴿تَنْفِرُ لَهُمْ﴾ تو (لهی موحه مکه ۱۱۱) ده یان ناسیت ﴿بِسْمِهِ﴾ مه شپوه یاندا ﴿لَا يَسْتَوُونَ﴾
 کتس ﴿دَرَى﴾ هیچ له که س ماکون ﴿بِإِسْنِ عَيْنٍ﴾ مه زور (وه سوال که رانی تر) ﴿وَمَا يَتَّبِعُونَ﴾
 وه نه و هی ده به خشس ﴿مِنْ حَبِيرٍ﴾ له مال و سامان ﴿فَإِنَّهُ يَفْقَهُ﴾ بیگومان خوا نه گدره
 پس ی ﴿بِإِسْنِ عَيْنٍ﴾ نه ووه ﴿تَمَانٍ﴾ نه ووه که مال و دارایی حویان ده به خشس ﴿بِإِسْنِ عَيْنٍ﴾ نه شمر
 ﴿وَنَسِيتُ﴾ وه نه ووه ﴿بِإِسْنِ عَيْنٍ﴾ نه به نهانی ﴿وَعَلَا يَهْ﴾ و به ناشکرا ﴿فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ نه نه وانه هه
 یادداشتیان ﴿بِعَمَلِهِمْ﴾ لای په و مه دگاریانه ﴿وَلَا حُزْنَ عَلَيْهِمْ﴾ وه هیچ تر سبکیان له سه ر
 به (له دهاتو وود) ﴿وَلَا حُزْنَ خَرُوتٍ﴾ وه نه ووه خه همت بار مابن له بر و زی دوا سدا ﴿

﴿لَیْسَ بِأَعْمَلُ مِنْهُ﴾ نه‌وانه‌ی که سوود (ربا) دمحورن ﴿لَیْسَ بِأَعْمَلُ﴾ (کائی ریدروو بوو ده‌وه) راست
 ماسه‌وه (نه گزوه کانیاندا) ﴿لَکَ شَرُّ مَبْدُوءٍ﴾ مه‌گمر چون که‌سی راست ده‌یته‌وه ﴿حَقَّقَ الشَّيْطَانُ بَرَّ
 اَلْمَعِیَّةِ﴾ که شه‌یتان ده‌ستی لئ و مشائیدن (وه تووشی می بووی) ﴿دَلَّاهُ بِالْجَنَّةِ﴾ نه‌وه به‌هوی
 نه‌وه‌وه‌یه، سوود حوران وویان ﴿وَمِنْ سَبْعٍ﴾ کربس و فروشنش ﴿بِشْرِ لَّیْسَ﴾ وه‌ک سوود و به ﴿وَحَلَّ
 اَللَّهِ سَبْعٍ﴾ له کاتیکدا خوار ی‌ی داوه به کربس و فروشنش و حلالی کردوه ﴿وَحَرَّمَ لَّیْسَ﴾ به‌لام سوود
 (رببا) ی قده‌غه کردوه ﴿فَمِنْ سَبْعٍ﴾ نه‌مجا نه‌وه که‌سی پیی که‌بشت ﴿مَوْعِظَةٍ﴾ نامورگاری
 به‌ک ﴿بِشْرِ لَّیْسَ﴾ له په‌روه‌ردگاری به‌وه ﴿وَشَرِّ﴾ وه حیرا ده‌ستی لی هه‌لگرت ﴿وَمِنْ سَبْعٍ﴾ نه‌وا
 نه‌وه‌ی له‌وه‌بیش وهری گرتوه بوخویه‌تی (له سوود خواردن) ﴿وَمِنْ سَبْعٍ﴾ وه کاری له‌وه‌وه‌له
 به‌خواهه ﴿وَمِنْ سَبْعٍ﴾ وه نه‌وه‌ی که‌را به‌وه (بو سوود خواردن) ﴿وَمِنْ سَبْعٍ﴾ له نه‌وانه هارویی
 ناگرن ﴿خَتَمَ لَیْسَ﴾ تپا ده‌یته‌وه ﴿حَدِیْدٍ﴾ به‌همیشه‌یی و هه‌نا هه‌نایی ﴿بِشْرِ لَّیْسَ﴾ خوا
 هه‌ر و به‌ره‌که‌نی سوود ماهیلث ﴿وَمِنْ سَبْعٍ﴾ وه به‌وه به‌خیر و به‌خشین نه‌دات وریادی له‌کات
 ﴿وَمِنْ سَبْعٍ﴾ وه خوا خوشی ناورث ﴿کَرَّمَ﴾ هیچ بی‌اوه‌ر و ماسویدسگورارنکی ﴿تَمِیْمٍ﴾
 تار بکار ﴿لَیْسَ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی که‌بروایان هیاوه ﴿وَمِنْ سَبْعٍ﴾ وه کردوه
 باشه‌کانیان کردوه ﴿وَمِنْ سَبْعٍ﴾ وه بوئزیان به‌هوش و بیروه کردوه ﴿وَمِنْ سَبْعٍ﴾ وه
 ره‌کاتیان داوه ﴿بِهِدَّ اَلْجَنَّةِ﴾ تمها پاداشیان ﴿عَمَّ رِبِّهِدَّ﴾ لای په‌روه‌ردگاریانه ﴿وَمِنْ سَبْعٍ﴾
 وه هیچ مرسیکیان نه‌سه‌ر می به‌له‌پوزی دوا پیدا) ﴿وَمِنْ سَبْعٍ﴾ وه هیچ خده‌تیک پرووین
 نئ ماکات ﴿بِشْرِ لَّیْسَ﴾ نه‌ی نه‌وه که‌سانه‌ی مروانان هیاوه (به خوا) ﴿وَمِنْ سَبْعٍ﴾
 له خوا بترس ﴿وَمِنْ سَبْعٍ﴾ وه ده‌ست هه‌لگرن ﴿بِشْرِ لَّیْسَ﴾ له‌وه سووه‌ی که‌لای خه‌لک ماوت‌به
 ﴿بِشْرِ لَّیْسَ﴾ نه‌گه‌رتیوه‌یر وادارن ﴿فَمِنْ سَبْعٍ﴾ نه‌مجا به‌گه‌ر ده‌ست لی هه‌له‌گرت ﴿وَمِنْ سَبْعٍ﴾
 که‌وا نه‌برانی و ناگادریین ﴿بِشْرِ لَّیْسَ﴾ جه‌مگ له‌گه‌ل خوداو پینه‌مه‌به‌ره‌که‌ی پاده‌گه‌به‌س
 ﴿وَمِنْ سَبْعٍ﴾ وه نه‌گه‌ر به‌شیطان بوو ده‌وه ﴿بِشْرِ لَّیْسَ﴾ نه‌وا تمها سه‌رمایه‌کانان می نیو‌یه
 ﴿وَمِنْ سَبْعٍ﴾ به‌ستم بکه‌ن (له خه‌لکی) ﴿وَمِنْ سَبْعٍ﴾ وه به‌ستم‌تان لئ ده‌کرتیت ﴿وَمِنْ سَبْعٍ﴾
 روغسریه ﴿وه نه‌گه‌ر قه‌رردار به‌داربوو ﴿فَمِنْ سَبْعٍ﴾ نه‌وه ماموله‌نی به‌ریت تا خو ده‌سه‌لانی ده‌دا
 ﴿وَمِنْ سَبْعٍ﴾ وه نه‌گه‌ر (له قه‌رره‌که‌) تارادیان بکه‌ن ﴿بِشْرِ لَّیْسَ﴾ ماشتره‌موتان ﴿بِشْرِ لَّیْسَ﴾
 نه‌گه‌ر نی بکه‌ن ﴿وَمِنْ سَبْعٍ﴾ وه بترس ﴿بِشْرِ لَّیْسَ﴾ له پروژنک ﴿بِشْرِ لَّیْسَ﴾ ده‌گه‌رتیوه‌یه ﴿بِشْرِ لَّیْسَ﴾
 بق لای خوا ﴿بِشْرِ لَّیْسَ﴾ له‌باشان پاداشت نه‌دریتموه ﴿بِشْرِ لَّیْسَ﴾ به‌هموو که‌سبک ﴿بِشْرِ لَّیْسَ﴾
 (پاداشت و سزای) نه‌وه‌ی کردوه‌یه‌تی ﴿وَمِنْ سَبْعٍ﴾ وه نه‌وان مستعیان لئ ناگری ﴿بِشْرِ لَّیْسَ﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی ماوه‌ی نان‌ه‌یاوه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌گه‌ر قدر ریکتان له‌یه‌کتری
 کرد ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بۆ ماوه‌یه‌کی ماوه‌ی راو (دیاری کر او) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وه‌ بیوسس ﴿وَبِیْکُمْ﴾
 وه‌ بیوسس ﴿بِیْکُمْ﴾ له‌ بیتواناندا ﴿کَات﴾ نووسه‌ریث ﴿بِیْکُمْ﴾ به‌راستی (وداده‌ری)
 ﴿وَلَا يَأْتِ كُفْرًا﴾ وه‌ هېچ نووسه‌ریثک سا سه‌ریچی نه‌کات ﴿بِیْکُمْ﴾ له‌ بیوسس (سه‌نه‌دی
 قه‌رر) دا ﴿کَات﴾ هه‌روه‌ک خواهه‌ی قیری نووسس کردوه ﴿بِیْکُمْ﴾ بیوسس
 ﴿وَلَسْتَ بِدِينٍ﴾ وه‌ بانه‌و که‌سه‌ ده‌قی سه‌مه‌ده‌که‌ بلی و بیخوینته‌وه ﴿بِیْکُمْ﴾ که‌ قه‌رزه‌کی
 به‌سه‌روه‌یه ﴿وَسَيِّئٌ مِّنْ دِينٍ﴾ وه‌ له‌ په‌روه‌ردگاری برسی ﴿وَلَا يَحْضُرُ مَعَهُ﴾ وه‌ هېچی لئ
 که‌م نه‌گانه‌وه ﴿مِنْ دِينٍ﴾ نه‌مجان نه‌گه‌ر نه‌و که‌سه‌ی ﴿بِیْکُمْ﴾ قه‌رزه‌کی به‌سه‌روه‌یه
 ﴿سَعِيدٌ﴾ بئ عه‌قل سوو ﴿وَصِدِّيقٌ﴾ یان مانه‌واو سوو ﴿وَلَا يَنْفَعُ﴾ پا سه‌ی ده‌تواس ﴿أَنْ يَّمْلُکَ﴾
 خوی ده‌قی سه‌مه‌ده‌که‌ بلیت و بیخوینته‌وه ﴿بِیْکُمْ﴾ نه‌وه‌ با گه‌وره‌کی بلیت و بیخوینته‌وه
 ﴿بِیْکُمْ﴾ به‌راستی (وداده‌ری) ﴿وَسَيِّئٌ مِّنْ دِينٍ﴾ وه‌ دوو شاهید بگرن ﴿مِنْ دِينٍ﴾
 له‌ پیاوئس خوتان (موسولمان) ﴿مِنْ دِينٍ﴾ نه‌مجان نه‌گه‌ر دوو پیاو نه‌سوو ﴿فَرِحَ﴾
 وگرنه‌کی ﴿نه‌وه‌ با پیاوئک و دوو ژن بئ ﴿مِنْ دِينٍ﴾ نه‌وانه‌ی که‌ په‌سه‌ملیان نه‌کهن ﴿مِنْ دِينٍ﴾
 له‌ شاهیده‌کان ﴿أَنْ تَصِلَ﴾ بۆ نه‌وه‌ی نه‌گه‌ر به‌کینکیان له‌بیری چوو ﴿وَلَا يَنْفَعُ﴾
 ﴿لَاخِرَی﴾ ما نه‌وی تر بئ بیری بخانه‌وه ﴿وَلَا يَأْتِ شَهِدًا﴾ با شاهیده‌کان سه‌ریچی نه‌کهن ﴿بِیْکُمْ﴾
 ﴿مَدْعُو﴾ کاتیک بانگ کران (بۆ شاهیده‌ی دان) ﴿وَلَا يَنْفَعُ﴾ وه‌ بیرار مه‌یس ﴿أَنْ يَّکْشِفَ﴾ له‌وه‌ی که‌
 بیوسس ﴿صَغِيرٌ﴾ بچوو ک بیت ﴿وَصَغِيرٌ﴾ یان گه‌وره ﴿بِیْکُمْ﴾ تا کاتی خوی ﴿وَلَا يَنْفَعُ﴾
 عه‌الله ﴿نعم موسینه‌تان راست نه‌لای خواوه ﴿وَلَا يَنْفَعُ﴾ وه‌ چه‌مینه‌ر تره‌ بۆ شاهیده‌ی ده‌که‌
 ﴿وَلَا يَأْتِ شَهِدًا﴾ وه‌ بربیک تره‌ له‌وه‌ی که‌ نه‌که‌وه‌ گومانه‌وه ﴿بِیْکُمْ﴾ نه‌گه‌ر کاتیک
 نه‌و کرده‌وه‌یه بارر گایه‌کی ﴿حَاصِرٌ مِّنْ دُونِهَا﴾ ده‌ست به‌ ده‌ست بی بیگیرن له‌ نه‌و خوتاندا
 ﴿فَنَسَّ عَلَیْکُمْ خِطَابٌ﴾ نه‌وه‌ له‌م کاتدا گوماه‌ان ناگات ﴿لَا تَنْکِبُوا﴾ نه‌گه‌ر به‌بیوسس
 ﴿وَلَا تَنْکِبُوا﴾ وه‌ شاهید بگرن ﴿بِیْکُمْ﴾ کاتیک کریم و قروشتان کرد ﴿وَلَا يَنْفَعُ﴾
 ﴿وَلَا شَهِدًا﴾ و بارسان به‌ موسه‌ر و شاهید به‌گه‌یه‌سری ﴿بِیْکُمْ﴾ وه‌ نه‌گه‌ر ریا نشان گه‌یانه‌
 ﴿فَبِئْسَ الْفُسُوقُ بَعْضُهُ﴾ نه‌وه‌ بینگومان گوماه‌ان ده‌گات ﴿وَلَا يَنْفَعُ﴾ وه‌ له‌خوا برسی
 ﴿وَلَا يَنْفَعُ﴾ وه‌ خوا برسان ده‌کات ﴿وَلَا يَنْفَعُ﴾ وه‌ خواهه‌ هه‌موو شتیک
 رانا و ناگه‌ره

﴿لَیْسَ كَقَرۡنٍ یَّكۡوُمَانِ تَوَانَیۤیۡ بِیۡ بَرَوَآءِۭیۡنَ﴾ ﴿تَرۡجُوۡنَ غَیۡثَ﴾ هەر گیز كەلك و سوودیان بی
 ماگه‌یه‌ست ﴿تَرۡجُوۡنَ﴾ مە عاڵان ﴿وَلَا تُسۡخِطُوۡهُ﴾ وە مە عاڵان ﴿مَنۡ تَشِیۡءُ﴾ لە (سرای) خو بە هیچ
 شیوەیه‌ك ﴿وَلَا تُسۡخِطُوۡهُ﴾ وە نا ئەوانە ﴿وَرَوَآءِۭیۡنَ﴾ سووتەمەنی دورەحس ﴿كُتِبَ﴾ یە عووت
 (دەب و ناوی ئەم بی بر وایانە) وەك داب وەریسی نەست و پتو مەدە كانی فیرە عوونە ﴿وَلَا یُرِیۡنَ فِیۡ غَیۡثَ﴾
 و ئەوانە ی نەپیش ئەواندا بوون وایە ﴿كُتِبَ﴾ بێبەكە پشانە كانی ئیمەیان بە درورانی ﴿وَعَدَ﴾
 ئەمجا خواش گرتی ﴿بَدُوۡیَۡهَ﴾ بە هوی تاوانە كانیانە وە ﴿وَعَدَ﴾ بێبەكە عەقەبە وە خواتولە ی مەختە
 ﴿قُلۡ﴾ بلی ﴿نَبِیۡنَ﴾ بەوانە ی ﴿كُتِبَ﴾ كە بی بر وایان ﴿سُتۡقِیۡوۡنَ﴾ مە مە و لا ئەشكین و زیر
 دەكەون ﴿وَعَسَیۡرُۡنَ﴾ وە كودە كریستە وە ﴿نَحۡمَدُ﴾ مەرەو دورەح ﴿وَسۡتَ﴾ كە ماخوشتری
 شوینە ﴿مَنۡ تَشِیۡءُ﴾ بێبەكە پشانە بە كی گرگ بر ویدا بو لێوە (ئە ی موسولمانە پەن
 ئە ی كافرەكان) ﴿فِیۡ مَسِیۡرِۡنَا﴾ لەو دورە مەستی (كە لە جەمگی بەردا) دایان بە یە كەدا ﴿بَعۡثَ﴾
 دەستە یە كیان ﴿نَحۡمَدُ﴾ مە جەمگیس ﴿فِیۡ مَسِیۡرِۡنَا﴾ لە بیس خوادا ﴿وَأَحۡرَىٰ كَذِبَ﴾ وە ئەو ی نریس
 بی بر وایان ﴿بِرۡوۡنَ﴾ موسولمانە كانیان ئەدبی بە دورە ئەو مەدی خویان ﴿رَأٰی كُتِبَ﴾
 بە بیسی چارە ﴿وَتَبٰیۡهَ﴾ وە خوا پشەت گیری دەكات ﴿مَصۡرُۡهَ﴾ بە یار مەدی خوی ﴿مَرِیۡتَ﴾
 بۆ هەر كەس بیهووت ﴿بَرۡوۡنَ﴾ بە راستی لەم یار مەتیدانەدا ﴿مَصۡرُۡهَ﴾ بەد و ناموزگاری هەیه
 ﴿لَاۡدِیۡۤیۡۤیۡنَ﴾ بۆ كەماتی خواوەن زیری و بیرو هوش ﴿قُلۡ﴾ جوان كراوە و بر رینراوە ئەو
 ﴿قُلۡ﴾ بۆ خەلكی ﴿حَتَّٰ شَہۡوۡنَ﴾ خوشی و ئارەزوو كانی مەس ﴿مَنۡ تَشِیۡءُ﴾ مە ئافرەتان ﴿وَنَبِیۡنَ﴾
 و كۆر و كانی دۆر ﴿وَالۡمَسِیۡرِۡنَا﴾ و دارایی دوری كە ئە كە كراو ﴿مَنۡ تَشِیۡءُ﴾ لە تالوت و ریر
 ﴿وَلَبِیۡثَ﴾ و ریر ﴿وَنَحِیۡنَ﴾ و نەسپ و مایانی ﴿تَبٰیۡهَ﴾ پشانە دار (نەسپتی ماوچەوان و هەر
 چوار بەلی) ﴿زَلۡمَۡرَ﴾ هەر وە ها ئازەل و چوارین ﴿وَعَرۡبَۡنَ﴾ و كشتوكال ﴿رَأٰی﴾ ئەمەدە ﴿مَسَ﴾
 بە هەرە و (كەل و بەد) ی ﴿حَبِیۡوۡنَ﴾ ریبە گانی (زبان) ی ﴿تَبٰیۡهَ﴾ دویان ﴿وَعَدَ﴾ وە لای خوا
 هەیه ﴿حَسَنَ﴾ خوشترین جینگ و پاشەروژ ﴿قُلۡ﴾ بلی ﴿وَلَبِیۡثَ﴾ خەبەر نان بەدەم
 ﴿بَحِیۡرَۡنَ﴾ بەدشەر لە مانەمان ﴿بَحِیۡرَۡنَ﴾ بو ئەوانە ی كە پاریریان كرد و لە خودا ترسان
 ﴿بَعۡثَ﴾ لای پەر وەرد گاریان چەمە بە هەشتیك هەیه ﴿بَحِیۡرَۡنَ﴾ كە بە ژیریاندا دەروات
 ﴿لَاۡهَۡرَ﴾ روبرواریەكان ﴿بَحِیۡرَۡنَ﴾ بە هەمیشە ی و هەتا هەتایی تیدا دەمیتە وە ﴿وَأَرۡوَجَ﴾
 وە (بۆیان هەیه) ژمانی پاكیرە ﴿بَحِیۡرَۡنَ﴾ وە پەرمانەدی لە خواوە ﴿وَتَبٰیۡهَ﴾ وە
 خوا بپشایە بە بەتەكان ﴿

﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ (ترس) ﴿لَهُ رِزْقُهَا﴾ هموار کمسک نیست ﴿مَعْنَتٌ مِّنْ رَبِّ﴾ ہر کار مکی
 باشی کردیت ﴿مَحْصَرٌ﴾ نامادہیہ ﴿وَمَعْنَتٌ مِّنْ رَبِّ﴾ وہ ہر کار مکی خرابی کردیت ﴿يَوْمَ تَجُودُ
 كُلُّ نَفْسٍ﴾ نوات دہوارست کہ لہ بیوان نمود کارہ خرابہ کعبدا ﴿مَعْنَتٌ مِّنْ رَبِّ﴾ مادہیہ کی
 رزق دور بیوایہ ﴿وَجُودُ كُلِّ نَفْسٍ﴾ وہ خواہدانتان ترسیسی ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ لہ سری خوی ﴿وَاللَّهُ رَءُوفٌ
 بِرَبِّكَ﴾ وہ خواہدانتان بہ ہمدہ کانی خوی ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ نہی موحممد ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ نہ گہر
 ثبوت ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ خواتان خوش دہویت ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ کہ داتہ دواہی من پکھون ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ ناخواست
 تسوہی خوش ہویت ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ وہ لہ گویاہہ کانتان خوش بینت ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ وہ خوا
 لیجوشیوری ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ مہرہ بانہ ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ بلہ ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ ہر مادہ رزق و گویاہہ لی خوا
 و پیچہ مسرہ من ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ نہ محالہ گہر پشت ہد لکدن ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ نمودہ بینگومان خواہدانتان ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ لا ینج
 کسیرہ من ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ بی پرواہانی خوش ناویت ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ بینگومان خواہدانتان ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ ہر مادہ
 رزق ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ وہ خواہدانتان ترسیسی ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ وہ خواہدانتان ترسیسی ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ وہ خواہدانتان ترسیسی
 ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ ہر مادہ رزق و گویاہہ لی خواہدانتان ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ ہر مادہ رزق و گویاہہ لی خواہدانتان ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ ہر مادہ رزق و گویاہہ لی خواہدانتان
 (پیشہ و پیر) کاتیک کہ رسی عمران وونی ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ نہی پەرورہد گارم ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ بینگومان من
 ہر روم کردہ ہو تو ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ نہوی کہ نہ سکم دایہ نارادکر او بیت (بو خرمہ تی خدی
 تی کہ بیت المقدس) ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ دہ توش (نہ ہر روم) الہن گیر ایکہ ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ ہر استی تو
 ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ پیسہری رانایت ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ جا کاتیک کہ سککہ کدی دانہ ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ وونی
 ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ نہی پەرورہد گارم ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ خوی من کچم ہوو ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ ہر استی خواہدانتان
 ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ نہوی کہ ہوویہ تی ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ کوریش وہ ک کچ نی بہ (مہبست لہ وہیہ لہر
 کاتہہا کورپان دہ گران نہ ہر روم حرمہ تکرہ تی بیت المقدس) ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ وہ بینگومان
 پیش نام نہ ہریم ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ وہ من خوی و نہوی نہ ہریم بہ تو ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ ہر استی
 ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ لہ شہبانی دہر کر او ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ نہمجا پەرورہد گاری ہریم و ہر گرت ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ ہر استی
 خبی ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ ہر گرت تیکی جوان ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ وہ پرواندی (پەرورہد ہی کرد) ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ ہر استی
 (پەرورہد ہی کی) جوان ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ وہ رہ کمرہا دہستہ ہری کرد (نہر کی ژبانی گرتہ نہستو
 و بخودا کردی بہ عاقبتی ہریم) ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ ہر کات رہ کمرہا پەرورہد ہی کرد (نہر کی ژبانی گرتہ نہستو
 بؤ لای ہریم لہ شویس خواہدانتان کعبدا ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ خواہدانتان و برق و روری
 لہ لادہیسی ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ (رہ کمرہا) وونی ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ نہی ہریم ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ نہمجا لہ کوی ہوو ؟
 ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ (ہریم) وونی ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ نہوی لہ لایہن خواہدانتان ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ ہر استی خواہدانتان
 دعات ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ بہ ہر کہسک کہ پیویت ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ بہ بین حساب و بین شمار ﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾

﴿وَيَكْفُرُ بِسِيَرِكُمْ﴾ و ه قسه ده کات له گه له جه لکیدا ﴿فِي سَبِيلِكُمْ﴾ له پیشکه داو ﴿رَكْعَتًا﴾ له (کاتی)
 گوره بی دا ﴿وَمِنْ عَمَلِكُمْ﴾ وه له پیاو چا کانیسه ﴿وَمِنْ عَمَلِكُمْ﴾ مه ریدم ووتی ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾
 نه‌ی په‌رو مردگارم من چون مناللم دعیت ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ له کاتیکدا که پیاو مه‌هاتوته لام (لیم
 به که وتوه) ﴿وَرَبُّكَ﴾ (جیریل) مه‌رووی ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ وابه (که نه‌لیت) خوا چی بویت
 دروستی ده کات ﴿وَرَبُّكَ﴾ کاتیک که بریاری شتیکی دا ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ مه‌رووی ده‌رویت
 پی بلیت ﴿وَرَبُّكَ﴾ به نیر ده‌ویت ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ و نوره عجب و جسته و نوره و (جیل) وه خوا
 فیری کتیب و دانایی و نه‌ورات و یسعی ده کات ﴿وَرَبُّكَ﴾ وه پیته مه‌رو (ده‌ویت) ﴿وَرَبُّكَ﴾
 یسعی به بو مه‌رو نیر ایل (نه‌رو کانی به‌عقوب) ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ (پن یان ده‌لیت) به راستی من
 پیشه به کم بو هیاون ﴿وَرَبُّكَ﴾ له په‌رو مردگار تانه وه ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ که من بو تان دروست ده که م
 ﴿وَرَبُّكَ﴾ له نور ﴿وَرَبُّكَ﴾ که به خیر ﴿وَرَبُّكَ﴾ (شیت) له وینه بالنده ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ له صحن هروی پیاده که م
 ﴿وَرَبُّكَ﴾ به کسه ده‌ویت به بالنده ﴿وَرَبُّكَ﴾ به مه‌رومانی خوا ﴿وَرَبُّكَ﴾ وه چاکی له که مه‌رو
 ﴿وَرَبُّكَ﴾ کوری رکساک ﴿وَرَبُّكَ﴾ و به لک ﴿وَرَبُّكَ﴾ وه مردوایش ریدو ده که مه‌رو
 ﴿وَرَبُّكَ﴾ به مه‌رومانی خوا ﴿وَرَبُّكَ﴾ وه خه به تان ده‌رو (له خوا وه) ﴿وَرَبُّكَ﴾ چی له بخون
 ﴿وَرَبُّكَ﴾ چی به ره‌حیره هه‌لک گرن ﴿وَرَبُّكَ﴾ له مال کاتاندا ﴿وَرَبُّكَ﴾ به راستی هه‌به
 له موه‌حیره ده‌دا ﴿وَرَبُّكَ﴾ به لک ویشانه‌ی به هیر بو توه (نه‌سه‌رو راستی پیته به‌رویت من)
 ﴿وَرَبُّكَ﴾ که نه‌رویت وادارن ﴿وَرَبُّكَ﴾ وه (من هاتووم) به‌رویت ویتن ﴿وَرَبُّكَ﴾
 آنوره ﴿وَرَبُّكَ﴾ به نه‌وراتی که له به‌رویت وادارن ﴿وَرَبُّكَ﴾ وه هاتووم بو نه‌روی جه‌لال
 که م هیندی له ویشانه‌ی ﴿وَرَبُّكَ﴾ که قده‌غه کراوه لیسان ﴿وَرَبُّكَ﴾ به‌رویت ویتن ﴿وَرَبُّكَ﴾
 وه به لک موه‌حیره له لای په‌رو مردگار تانه وه ﴿وَرَبُّكَ﴾ که واته به‌رویت له (پی مه‌رومانی) خوا
 ﴿وَرَبُّكَ﴾ وه مه‌رومانی به‌رویت ویتن ﴿وَرَبُّكَ﴾ به‌رویت ویتن ﴿وَرَبُّكَ﴾ به راستی خوا په‌رو مردگاری من
 و نیویه ﴿وَرَبُّكَ﴾ ده‌ی به‌رویت ویتن ﴿وَرَبُّكَ﴾ نه‌مه‌به رینگای راست ﴿وَرَبُّكَ﴾
 عینی ﴿وَرَبُّكَ﴾ نه‌مه‌به کاتیک که عیسا هستی کرد ﴿وَرَبُّكَ﴾ به بی به‌رویت ویتن که له که‌ی
 ﴿وَرَبُّكَ﴾ من عیسی ﴿وَرَبُّكَ﴾ ووتی کسی له که تان مه‌رویت ویتن ده‌ی دیسی خوا به ﴿وَرَبُّكَ﴾
 شاگرد کانی (همواره کانی) ووتیان ﴿وَرَبُّكَ﴾ نه‌مه‌به به‌رویت ویتن ده‌ی دیسی خوین ﴿وَرَبُّكَ﴾
 پیاو به‌رویت ویتن خوا هتاوه ﴿وَرَبُّكَ﴾ و تونه عیسا شاهده ﴿وَرَبُّكَ﴾ که نه‌مه
 گو‌پیاو و ملکه چی نه‌رویت ﴿وَرَبُّكَ﴾

﴿رَبِّهِمْ﴾ نه‌ی په‌روږدگار مان نیمه‌ماوږ مان هیتا ﴿يَسِّرْ لَنَا﴾ به‌وی که مار دوونه‌ته حواره‌وه
 ﴿وَأَنْتَ أَرْسُولُ﴾ وه په‌سپړوی پیغه‌سپړی تو مان کرد ﴿وَلَكُنْتَ﴾ ده‌ی حویه‌دو مان بووسه
 (بمانز میره) ﴿مَعَ شَهِيدٍ﴾ له ده‌تیری پروادارانې (په کتابه‌رست) ادا ﴿وَمَكْرُو﴾ (جوړه‌که‌کان)
 پیلانیان گیر (پو کوښنی عیسا) ﴿وَمَكْرَهُ﴾ حواش له بهرانیه‌ردا پیلانی لښ گیر ﴿وَسَهْ خَيْرَ
 تَحْكِيمٍ﴾ وه‌خپوش چاکتریس پیلان گیره (له بهرانیه‌ر پیلان گیر اند، پو پوچه‌لکر ده‌وی
 مرویغه‌کانیان) ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ (په‌سپړه‌وه‌یادت) کانی خواغه‌رمووی له‌ی عیسا ﴿وَلَا
 تُؤْمِنُكَ دَر بَعْدَ﴾ من تو ده‌مه‌وه و بهررت ده‌که‌مه‌وه پو لای حوم ﴿وَمُطَهَّرًا مِنْ نَدَى كُفْرٍ﴾
 وه پاک که‌رده‌وی نوم له (هاو ده‌می) نه‌وانه‌ی که‌بی ماوږ بوون ﴿وَسَعَى لَدَيْكَ﴾ وه په‌پروانی
 (راسته‌قیه‌ی) تو به‌ر ده‌که‌مه‌وه ﴿وَلَا تُؤْمِنُ كُفْرًا﴾ به‌سپړی پروایاندا ﴿لَا تَقْبَلُ﴾ ناروژی
 دواپس ﴿لَا تَقْبَلُ مِنْهُمْ﴾ باشان گه‌رانه‌وه‌نان سو لای مه ﴿وَلَا تَكُنْ بِكَ﴾ نه‌مجا به‌ر یار ده‌دم له
 پتو‌ساندا ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ له‌و‌ش‌تانه‌ی که‌تیا یاندا حیوار و ماکوکی ﴿وَلَا تَكُنْ كُفْرًا﴾
 جا نه‌وانه‌ی بی پرو بوون ﴿وَلَا تَكُنْ﴾ سرایان ده‌دم ﴿وَلَا تَكُنْ﴾ به‌سپړای مه‌خت ﴿وَلَا تَكُنْ
 رَافِعًا﴾ له دو یار روژی دو یشدا ﴿وَلَا تَكُنْ مِنْهُمْ﴾ وه نه‌وانه‌هیچ یار مه‌تیدرنکیان بی به ﴿وَلَا
 تَكُنْ﴾ به‌لام نه‌وانه‌ی که‌پروایان هیاره ﴿وَلَا تَكُنْ﴾ وه کردو ده‌باشه‌کانیان
 کردو ده ﴿وَلَا تَكُنْ خَوْفًا﴾ نه‌وه‌خوا به‌ته‌واری پاداشنیان ده‌داته‌وه ﴿وَلَا تَكُنْ كُفْرًا﴾ بی‌گومان
 خواسته‌مکارانی خوش ناویست ﴿وَلَا تَكُنْ شَوْعَبًا﴾ تم به‌سپړه‌اتانه‌ی که‌نه‌بان خو نیسه‌وه
 به‌سپړتدا (له‌ی موحه‌مه‌د) ﴿وَلَا تَكُنْ﴾ له‌نایه‌ت ویدلکه‌ویشانه‌کان ﴿وَلَا تَكُنْ كُفْرًا﴾
 و قورقانی پر له‌حیکمه‌تن ﴿وَلَا تَكُنْ عِيسَى مَهْ﴾ به‌راستی وینه‌ی (دروست بووی) عیسا لای
 خوا ﴿وَلَا تَكُنْ دَهْ﴾ وه‌و‌ینه‌ی تادم وایه ﴿وَلَا تَكُنْ مِنْهُمْ﴾ که‌دروستی کرد له‌گل ﴿وَلَا تَكُنْ﴾ به
 باشان پنی ووت ﴿وَلَا تَكُنْ﴾ به، نه‌ویش بوو (به‌مروغ) ﴿وَلَا تَكُنْ رِبًّا﴾ قه‌ی راست نه‌ویه
 که‌له‌حواره‌به‌تو که‌بشت ﴿وَلَا تَكُنْ مِنْهُمْ﴾ که‌واته‌له‌گو مانداران مه‌ده ﴿وَلَا تَكُنْ حَافِيًا﴾
 نه‌مجا هه‌ر که‌سیف ده‌مه‌قانی له‌که‌ل کردیت (له‌ماره‌ی عیساوه) ﴿وَلَا تَكُنْ مِنْهُمْ﴾ دواپس
 نه‌ور نیسه‌ی که‌(به‌وه‌جی) موت هات ﴿وَلَا تَكُنْ﴾ موش پشان ملی وهرن ﴿وَلَا تَكُنْ﴾
 ب مانگی کوربه‌کامان و کوربه‌کانتان مکه‌پس ﴿وَلَا تَكُنْ دَهْ﴾ وه (مانگی) زنه‌کامان و زنه‌کانتان
 بکه‌پس ﴿وَلَا تَكُنْ﴾ وه (مانگی) خومان و خوتان مکه‌پس ﴿وَلَا تَكُنْ دَهْ﴾ به‌پاشاندا (هم‌وومان)
 له‌خو به‌پاریسه‌وه ﴿وَلَا تَكُنْ﴾ نه‌مجا به‌رونی خوا بکه‌پس ﴿وَلَا تَكُنْ﴾ له‌وانه‌مان که
 له‌درومان ﴿وَلَا تَكُنْ﴾

﴿تَأْمُرُ الْحَيَّاتُ﴾ نه‌ی خاوه‌ی نامه‌کان ﴿رَبِّیْمُؤُورِ﴾ ﴿خَوَیْلُ﴾ بؤ پؤشاک‌ی درؤ نه‌کهن به‌بهر راستی
 دا ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾ وهرسته که دشمار نه‌وه ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾ له کاتیکدا خوشتان همه‌ی دهراتن ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾
 ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾ وهرسته که دشمار نه‌وه نامه‌کان وویان (به‌همه‌ی دیکیان) ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾
 ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾ برویش نه‌و قورثانه ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾ که بنور او نه‌خواره‌وه بو نه‌وانه‌ی که برویان هتاوه
 ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾ سه‌ره‌له‌ به‌بانیان (به‌بیل) ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾ وهرسته که دشمار نه‌وه نامه‌کان وویان (به‌همه‌ی دیکیان) ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾
 ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾ نه‌لکوه نه‌وانیش به‌شیمان به‌وه ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾ باوه‌رتان نه‌بیت ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾
 مه‌گه‌ره‌ به‌که‌سبک که دوی دپس نیوه کهوتیت ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾ (نه‌ی موچه‌مه‌ده) بلی به‌راستی
 ریموونسی ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾ ههر ریموونسی خواجه ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾ (نه‌ی موچه‌مه‌ده) بلی به‌راستی
 پیکان گرانه که بدوی به‌به‌کیکی تر وینه‌ی نه‌و دپه‌ی که به‌نیوه دراهه ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾ یا ده‌مه‌قالتان
 له‌گه‌ن بکه‌ن (بورتان بدین) ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾ لای به‌رو و درگارتان ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾ (نه‌ی موچه‌مه‌ده) بلی
 ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾ به‌راستی نه‌و به‌هره‌به (واته‌ پیمه‌به‌رایه‌تی) به‌ده‌ستی خواجه ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾
 ده‌بیت به‌ههر که‌سبک که به‌بیت ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾ وهرسته که دشمار نه‌وه نامه‌کان وویان (به‌همه‌ی دیکیان) ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾
 ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾ نه‌و (خواجه) به‌حمه‌ت و میهره‌بانی خوی تایه‌ت ده‌کات ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾ بؤ هدر که‌سبک
 به‌بیت (شیاوی بیت) ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾ وهرسته که دشمار نه‌وه نامه‌کان وویان (به‌همه‌ی دیکیان) ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾
 ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾ وهرسته که دشمار نه‌وه نامه‌کان وویان (به‌همه‌ی دیکیان) ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾
 به‌سپرده لای داسی ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾ ده‌داته‌وه ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾ وهرسته که دشمار نه‌وه نامه‌کان وویان (به‌همه‌ی دیکیان) ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾
 نه‌گه‌ر دیار یکی لا‌دسیبیت ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾ مائده‌ته‌وه ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾ مه‌گه‌ره‌ به‌سپرده
 به‌بیت ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾ نه‌م باکی به‌به‌هوی نه‌وه‌وه بوو ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾ که ده‌بان ووت ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾
 ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾ گو‌ماهمان ساکات له‌خواردنی مالی نه‌م به‌خویمه‌وارانه (واته‌ هدره‌به‌کان) ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾
 علی له‌نکته‌ب ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾ وهرسته که دشمار نه‌وه نامه‌کان وویان (به‌همه‌ی دیکیان) ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾
 ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾ به‌خیر وانی به (وه‌ک دلیس) ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾ ههر که‌سبک به‌بیت خوی به‌حق نه‌بیت
 ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾ وهرسته که دشمار نه‌وه نامه‌کان وویان (به‌همه‌ی دیکیان) ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾
 پاریز کارانی خوش ده‌بیت ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾ بیگو‌مان نه‌وانه‌ی ده‌بهر ووشن ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾
 به‌بیت خواجه ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾ و سوزنده‌کانی خویان ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾ به‌برخیکی که‌م ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾ نه‌و نه
 ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾ بن به‌شن (له‌به‌هره‌ی خوا) ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾ له‌روژی دوی دا ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾ وهرسته که دشمار نه‌وه نامه‌کان وویان (به‌همه‌ی دیکیان) ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾
 نه‌بیل له‌گه‌ن ساکات ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾ وهرسته که دشمار نه‌وه نامه‌کان وویان (به‌همه‌ی دیکیان) ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾
 ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾ وهرسته که دشمار نه‌وه نامه‌کان وویان (به‌همه‌ی دیکیان) ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾
 سرای به‌تیش و نازار ﴿وَنُکْمُؤُورِ﴾

﴿وَمِنْهُمْ لَمُؤْمِنٌ﴾ به راسی له خاورن مامه کان ده‌سینه‌ک هدیه ﴿يَوْمَ تَسْفُرُ بِكُتُبٍ﴾ (دار به‌سار مامه که‌ی‌ان تیکده‌دن و) رمایان با‌نه‌دن و نه‌پیچده‌وه به خورن‌سده‌وی کتیه که‌یان (ته‌ورات) ﴿وَيُخَفِّضُونَ لَكَ كُتُبَ﴾ تا‌تو وایر‌تیت له مامه‌ی خوا‌یه ﴿وَمِنْهُمْ لَمُؤْمِنٌ﴾ (له کاتیکدا) که نه‌وه له مامه‌ی خوا‌ی سی به ﴿وَتَقُولُ﴾ وه ده‌لین ﴿وَمِنْهُمْ عِدَّةٌ﴾ نه‌وه له خوا‌وه به ﴿وَمِنْهُمْ عِدَّةٌ﴾ به کاتیکدا که نه‌وه له خوا‌وه سی به ﴿وَتَقُولُ﴾ وه ده‌لین ﴿وَمِنْهُمْ عِدَّةٌ﴾ وه درق‌یه‌دهم خوا‌وه ده‌که‌ن و ﴿وَمِنْهُمْ عِدَّةٌ﴾ خوشیان ده‌رانن (که درق‌یه) ﴿وَمِنْهُمْ عِدَّةٌ﴾ ناسی سو هیچ نده‌سی به‌ک ﴿وَمِنْهُمْ عِدَّةٌ﴾ که خوا‌امه‌و شهر‌بعث و پی‌عه‌مریسی دایسی ﴿وَمِنْهُمْ عِدَّةٌ﴾ باشان به خه‌لکی ملیت ﴿وَمِنْهُمْ عِدَّةٌ﴾ سی به نده‌وی سی ﴿وَمِنْهُمْ عِدَّةٌ﴾ له جیانی خوا ﴿وَمِنْهُمْ عِدَّةٌ﴾ به‌لکو (بیان ده‌لین) خوا‌یه‌رست سی ﴿وَمِنْهُمْ عِدَّةٌ﴾ چونکه نی‌وه خه‌لک فیری مامه که‌ی خودا ده‌که‌ن ﴿وَمِنْهُمْ عِدَّةٌ﴾ وه نی‌وه خوشان ده‌خو‌رینه‌وه ﴿وَمِنْهُمْ عِدَّةٌ﴾ وه خوا‌ه‌رماتشان پی‌مادات ﴿وَمِنْهُمْ عِدَّةٌ﴾ که مرشته و پی‌عه‌مریسی بکه‌ن ﴿وَمِنْهُمْ عِدَّةٌ﴾ به پهر‌ستراوی خوتان ﴿وَمِنْهُمْ عِدَّةٌ﴾ چون (خودا) ده‌رماتشان پی‌مادات پی‌برو‌این (کافر سی) ﴿وَمِنْهُمْ عِدَّةٌ﴾ دوا‌ی نه‌وه‌ی که نی‌وه بر‌وادار بورن ﴿وَمِنْهُمْ عِدَّةٌ﴾ (به‌پته‌وه پادپان) کاتیک که خوا‌یه‌یمانی وهر‌گرت له پی‌عه‌مریان ﴿وَمِنْهُمْ عِدَّةٌ﴾ که ده‌ر‌چیم دانی ﴿وَمِنْهُمْ عِدَّةٌ﴾ له مامه و ﴿وَمِنْهُمْ عِدَّةٌ﴾ حیکمه‌ت و (شهر‌بعث) ﴿وَمِنْهُمْ عِدَّةٌ﴾ به پادپان پی‌عه‌مریسی بر‌هات ﴿وَمِنْهُمْ عِدَّةٌ﴾ به بر‌واهینه‌ره مامه‌ی که‌له لاثانه ﴿وَمِنْهُمْ عِدَّةٌ﴾ ده‌ی بر‌وای پی‌ به‌یسی ﴿وَمِنْهُمْ عِدَّةٌ﴾ وه یار‌مه‌نی سدن ﴿وَمِنْهُمْ عِدَّةٌ﴾ خوا‌ه‌رمو‌وی ﴿وَمِنْهُمْ عِدَّةٌ﴾ تایا دانان با‌سم به‌یمه‌ده‌ا ﴿وَمِنْهُمْ عِدَّةٌ﴾ وه نه‌سه‌ره‌مه‌وه به‌یمانی متشان وهر‌گرت ﴿وَمِنْهُمْ عِدَّةٌ﴾ پی‌عه‌مریان وورنیان ﴿وَمِنْهُمْ عِدَّةٌ﴾ به‌لی دانمان پیداناو به‌یمانمان به‌ست ﴿وَمِنْهُمْ عِدَّةٌ﴾ خوا‌ه‌رمو‌وی که رانه نی‌وه به‌شاهید سی ﴿وَمِنْهُمْ عِدَّةٌ﴾ وه میش له‌گه‌ل نی‌وه ﴿وَمِنْهُمْ عِدَّةٌ﴾ به‌کیم له شاهیدان ﴿وَمِنْهُمْ عِدَّةٌ﴾ جانه‌وه‌ی پشنی هه‌لکرد (له‌م به‌یمانه) ﴿وَمِنْهُمْ عِدَّةٌ﴾ دوا‌ی تم دان پیداناو ﴿وَمِنْهُمْ عِدَّةٌ﴾ که واته هه‌ر نه‌وان ده‌سته‌ی ده‌ر‌چوان له ده‌رمانی خودا ﴿وَمِنْهُمْ عِدَّةٌ﴾ تایا (پی‌برو‌ایان) دوا‌ی هه‌بری دیسی خو ده‌که‌ن ﴿وَمِنْهُمْ عِدَّةٌ﴾ سسوپ ﴿وَمِنْهُمْ عِدَّةٌ﴾ له کاتیکدا که هه‌ر‌چی له‌ناسان و ره‌وی دایه گو‌بر‌ابه‌ن و ملکه‌چی خودان ﴿وَمِنْهُمْ عِدَّةٌ﴾ بیانه‌وی (به‌یسی حق‌مان) ﴿وَمِنْهُمْ عِدَّةٌ﴾ یا به‌بانه‌وی (به‌با‌چاری) ﴿وَمِنْهُمْ عِدَّةٌ﴾ وه هه‌مو و هه‌ر بق‌لای له‌م ده‌گه‌ر‌نیه‌وه ﴿وَمِنْهُمْ عِدَّةٌ﴾

﴿وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ﴾ چون بی پروا دمس ﴿﴿وَسُورَةُ النَّازِعَاتِ﴾ له کاتیکدا ده خوینرته‌وه به سمر نانددا
 ﴿ءَايَاتِ اللَّهِ﴾ بهلگه کانی خوا (نایه ته کانی قورنان) ﴿وَعِصْمَةُ اللَّهِ﴾ وه په‌معه‌به‌ره که‌ی له ناوت‌بده‌یه
 ﴿وَمِنْ قَصَمِ اللَّهِ﴾ وه هر که‌س ده‌ست بگری به (نایسی) خواوه ﴿فَقَدْ هَدَى﴾ ته‌وه بهر سنی
 رینموویسی کړاوه ﴿لَا تَصْرُوفُ فَتَمِيرُ﴾ یو رینارینکی راست و دروست ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی
 نه‌وانه‌ی که مرواتان هباوه ﴿تَتَّقُوا اللَّهَ﴾ ترس له خوا ﴿حَقِّ قَدِيمِهِ﴾ ترسانیک که شاپوتی ﴿وَلَا تُؤْمِنُوا﴾
 وه هه‌مرون ﴿لَا تَأْتِرُ شَيْئًا﴾ هه‌ره به موسولمانی مین ﴿وَأَعِصُوا بِحَقِّ الْقَدِيمِ﴾ هه‌مروتان ده‌ست
 بگرون به‌هوی په‌یوه‌سییان به‌خواوه (که قورنانه) ﴿وَلَا تَتَّقُوا﴾ چه‌ده به‌ره که (ولیت جیا) مهبس
 ﴿وَأَرْكَرُوا بِقَبْلِ اللَّهِ عِبَادَتَهُ﴾ بیر له به‌هره‌و چا که‌ی خوا نکه‌به‌وه به‌سمر نانه‌وه ﴿بِرَكْعَتِهِ عَدَا﴾ به
 کاتیکدا که لپوه دوزمی په‌کتر یوون ﴿وَأَعِصُوا بِحَقِّ قَدِيمِهِ﴾ به‌لام خوا هوزگری خسته بیوان دله کاتان
 ﴿وَأَصْبَحَ حَتَّىٰ يَفْقَهُ الْغَدَ﴾ نیر یوون به‌برای په‌کتر به‌هوی نه‌و چا که‌ی خواوه ﴿وَمَنْ عَصَا عَنْ رَبِّهِ﴾
 سار ﴿وَهُنَالَىٰ لَا يُصَلِّيٰ لِيُؤْمِنَ﴾ سوون له‌ناکر ﴿وَأَعِصُوا بِحَقِّ قَدِيمِهِ﴾ به‌لام خوا بر گاری کردن لی‌ی
 ﴿كَذَلِكَ﴾ نایه‌و جوره ﴿يَتَّبِعُ مَا يَشَاءُ﴾ خو، به‌لگه وپشانه کانی خوی یوون ده‌کاته‌وه
 یونان ﴿عَمَّا كَذَبُوا﴾ تا به‌ده‌وام بن له‌سهر رینموونی (یاں له‌سهر شاره‌رای) ﴿وَسُورَةُ النَّازِعَاتِ﴾
 نه‌بی له ناوت‌بده‌وه کومه‌لیک بیست ﴿يَدْعُونَ إِلَىٰ عَذَابٍ﴾ مانگه‌وار مکه‌س یو چا که ﴿وَيَأْتِيهِمْ
 بِالْعَذَابِ﴾ هر مان بده‌ن به‌هه‌مور چا که‌به‌ک ﴿وَمَنْ عَصَا عَنْ رَبِّهِ﴾ وه به‌رگری مکه‌س له‌هه‌مور
 خرا به‌به‌ک ﴿وَأَوْصِيَهُمْ أَتَمَّ مَخْرَجًا﴾ نه‌وانه خویان سهر که‌وتوو و سهر مران ﴿وَلَا تُكْرِمُوا الْكَافِرِينَ﴾
 به‌وتنه‌ی نه‌وانه مهبس (و‌ک نه‌هلی کتاب) ﴿تَمْرُؤُ﴾ که به‌ش به‌ش و ﴿وَأَحْسِنُوا﴾ جیاوار یوون
 ﴿مَنْ عَصَى﴾ له پاش نه‌وه‌ی ﴿مَنْ عَصَى﴾ نمو به‌لگانه‌ی یویان هات ﴿وَأَنْتُمْ بَعْدَ عَذَابٍ﴾
 عظیم ﴿وَهُنَالَىٰ لَا يُصَلِّيٰ لِيُؤْمِنَ﴾ گه‌ور میان یو هه‌به ﴿وَمَنْ عَصَا عَنْ رَبِّهِ﴾ روژیک دیت که چه‌ده روویه‌ک
 سبی دهبس ﴿وَتَسْوِءُ وَخَوَافُ﴾ وه چه‌ده روویه‌ک ره‌ش دهبس ﴿وَأَنْتُمْ بَعْدَ عَذَابٍ﴾ جاتنه‌وانه‌ی ﴿سُورَةُ النَّازِعَاتِ﴾
 که روویان ره‌ش سووه ﴿حُكْمُ رَبِّكَ﴾ (پسی یان ده‌ووتریت) مؤچی سی پروا سوون ده‌پاش
 بر واهیانان ﴿مَدَقْرُ الْقَدَرِ﴾ که‌واته به‌چیز سارا ﴿بِأَكْثَرِ نَكْرُونَ﴾ به‌هوی سی پروا تانه‌وه ﴿وَأَنْتُمْ بَعْدَ عَذَابٍ﴾
 خو اذان (له‌به‌هه‌شندان) ﴿فَتَمِيزْ حَيْدُونَ﴾ نه‌وانه قیدا ده‌میشه‌وه به‌هه‌میشه‌یی ﴿بِذَلِكَ آيَاتُ اللَّهِ﴾
 نه‌مانه نایه‌ته‌کانی خودان ﴿سُورَةُ النَّازِعَاتِ﴾ دهبان خو تینه‌وه به‌سهرت دا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ که راستن ﴿وَمَنْ عَصَى﴾
 یزده ﴿خَوَافُ مَا يَحْذَرُ﴾ هچ متعلک یو جهاتان ﴿سُورَةُ النَّازِعَاتِ﴾

﴿وَلِلّٰهِ نَاقُوسٌ مُّسَوِّمٌ ۖ تَمَثَّلُ بِهٖ حَورٌ حُورٌ ۖ وَهَرَجِي ۖ لَهٗ تَأْسِمَانِهٖ كَانِدَانِهٖ (وَمَوْلٰكِيْ خُوْدِيَهٗ) ﴿١٠٠﴾ وَوَلٰكِيْ لَايِيْنٌ ۙ
 وَهٗ هَرَجِي ۖ لَهٗ رَهْوِي دَايِهٖ ﴿١٠١﴾ وَهٗ هَرَجِي بُولَايِ خُوْدَا ﴿١٠٢﴾ لَهٗ گَهَرِي تَهٗ وَهٗ هَمُوو كَارِهٖ كَانِ ﴿١٠٣﴾
 ﴿كُنْزُ خَيْرٍ مُّمْ﴾ نِهٖ (مَوْسُولِمَانَانِ) مَاشْتَرِيْسِ گَهَلَكِ بُووون ﴿١٠٤﴾ اُخْرَجْتِيْسِ ﴿١٠٥﴾ بُوو حَهَلَكِي هِيْرِي تَهٗ
 دِي ﴿١٠٦﴾ وَتَمْرُوْبِيْ وَتَمْرُوْبِيْ ﴿١٠٧﴾ هَرِمَانِ دَهْمَنْ بَهْجَاكِهٖ ﴿١٠٨﴾ وَتَمْرُوْبِيْ عِيْ حَهَكِي ﴿١٠٩﴾ وَهٗ جَهَلَهٗ گَهَرِي دَهْ كَهَنْ
 لَهٗ خَرِيَهٗ ﴿١١٠﴾ وَتَمْرُوْبِيْ پَالِهٖ ﴿١١١﴾ وَهٗ بِيْرُوَا دَهْمِيْسِ بَهْخَوَا ﴿١١٢﴾ وَتَمْرُوْبِيْ عِيْ حَهَكِي ﴿١١٣﴾ نَهٗ گَهَرِي مَامَهٗ دَارَهٗ كَانِ
 (خَارَهٗنِ كَنِيْهٖ كَانِ لَهٗ جَوَلَهٗ كَهَرِ گَارَهٗ كَانِ) بِرُوَايَانِ بَهِيْنَايِهٖ ﴿١١٤﴾ نَكَاكُ خَيْرٍ نَهٗزُ ﴿١١٥﴾ نِهٖ وَهٗ بَاشْتَرِيْبُوو بُووِيْنِ
 ﴿١١٦﴾ وَتَمْرُوْبِيْ خُوْمُوْبِيْ ﴿١١٧﴾ هَمْدِيْ لَهٗ وَاوَانِ بِرُوَاوَارِنِ (وَاوَاوَمِيْرِيْانِ هِيْساوَهٗ بَهٗ تَايِيْسِيْ نِيْسَلَامِ) ﴿١١٨﴾ وَتَمْرُوْبِيْ
 تَمْرُوْبِيْ ﴿١١٩﴾ بَهٗ لَامِ رُوْرِيْ بِيْانِ لَهٗ هَرِمَانِيْ خُوَا دَهْمِ چُووونِ ﴿١٢٠﴾ وَتَمْرُوْبِيْ عِيْ حَهَكِي ﴿١٢١﴾ هَرَجِي رَهْوِي رِيْانْتِيْ
 يِيْسِيْ مَآگَهٗ يِيْسِيْ ﴿١٢٢﴾ مَهٗ گَهَرِي زِيْانِيْكِيْ كَهْمِ ﴿١٢٣﴾ وَتَمْرُوْبِيْ عِيْ حَهَكِي ﴿١٢٤﴾ وَهٗ نَهٗ گَهَرِي بَعْدَهٗ گَهِيْسِيْ لَهٗ گَهَلَكِي سَدَا
 ﴿١٢٥﴾ وَتَمْرُوْبِيْ دَايِيْرِيْ ﴿١٢٦﴾ بِشْتَانِ تِيْ دَهْ كَهَنْ ﴿١٢٧﴾ وَتَمْرُوْبِيْ عِيْ حَهَكِي ﴿١٢٨﴾ دَوَاتَرِيْشِ سَهَرِ كَهْمُوْتُوو مَآيِيْسِيْ ﴿١٢٩﴾ وَتَمْرُوْبِيْ عِيْ حَهَكِي
 نَهٗ ﴿١٣٠﴾ دَرِ وَهٗ بَهْ سَهَرِيْانْدَا سَهَرِ شُوْرِيْ وَدَهْمِ سَوَايِيْسِيْ ﴿١٣١﴾ وَتَمْرُوْبِيْ عِيْ حَهَكِي ﴿١٣٢﴾ لَهٗ هَرِ شُوْرِيْ يِيْكِيْ يِيْسِيْ ﴿١٣٣﴾ وَتَمْرُوْبِيْ عِيْ حَهَكِي
 نِهٖ ﴿١٣٤﴾ مَهٗ گَهَرِي بَهٗ هَرِي بَهْلِيْسِيْ لَهٗ لَايِيْنِ خُوْدَاوَهٗ نَهْيِيْتِ ﴿١٣٥﴾ وَتَمْرُوْبِيْ عِيْ حَهَكِي ﴿١٣٦﴾ وَهٗ بَهْلِيْسِيْ لَهٗ لَايِ حَهَلَكِي وَهٗ
 وَتَمْرُوْبِيْ عِيْ حَهَكِي ﴿١٣٧﴾ شَايِيْسِيْ عَهْدِيْ شَمِيْكِيْ گَهَرِي بُووونِ لَهٗ لَايِيْنِ خُوَاوَهٗ ﴿١٣٨﴾ وَتَمْرُوْبِيْ عِيْ حَهَكِي ﴿١٣٩﴾
 وَهٗ دَرَاوَهٗ بَهْ سَهَرِيْانْدَا هَزَارِيْ (دَهْرُوونِ وَچَاوِ بَرِيْسِيْ) ﴿١٤٠﴾ وَتَمْرُوْبِيْ عِيْ حَهَكِي ﴿١٤١﴾ نِهٖ وَهٗ لَهْمَرِ لَهٗ وَهٗ بُوو نَهْوونِ
 ﴿١٤٢﴾ وَتَمْرُوْبِيْ عِيْ حَهَكِي ﴿١٤٣﴾ سِيْ بِرُوَايُوونِ بَهٗ بَهْلَهٗ گَهَانِيْ خُوَا ﴿١٤٤﴾ وَتَمْرُوْبِيْ عِيْ حَهَكِي ﴿١٤٥﴾ وَهٗ بَهْلَهٗ مَهَرِ اَنِيْانِ
 دَهْ كُوْشْتِ ﴿١٤٦﴾ وَتَمْرُوْبِيْ عِيْ حَهَكِي ﴿١٤٧﴾ مَهٗ سَارَهٗ وَا ﴿١٤٨﴾ وَتَمْرُوْبِيْ عِيْ حَهَكِي ﴿١٤٩﴾ نَهٗ وَهٗشِ بَهْ هَوِيْ نَهٗ وَهٗ بُوو گَهٗ نَهٗ وَهٗ سَهَرِ يِيْچِيْ
 ﴿١٥٠﴾ وَتَمْرُوْبِيْ عِيْ حَهَكِي ﴿١٥١﴾ وَهٗ سَهَرِ دَرِيْزِيْانِ دَهْ كَرْدِيْ ﴿١٥٢﴾ وَتَمْرُوْبِيْ عِيْ حَهَكِي ﴿١٥٣﴾ هَمُوو (مَامَهٗ دَارَهٗ كَانِ) چُووونِ يِيْكِيْ يِيْسِيْ
 ﴿١٥٤﴾ وَتَمْرُوْبِيْ عِيْ حَهَكِي ﴿١٥٥﴾ لَهٗ مَآوِ خَارَهٗنِ مَامَهٗ كَانْدَا ﴿١٥٦﴾ وَتَمْرُوْبِيْ عِيْ حَهَكِي ﴿١٥٧﴾ دَهْمِيْ يِيْكِيْ رَاسْتِ وَرِيْشِ هَمْدِ ﴿١٥٨﴾ وَتَمْرُوْبِيْ عِيْ حَهَكِي
 نِهٖ ﴿١٥٩﴾ لَهْمَهٗ مَهٗ گَهَانِيْ خُوَا دَهْمِ خُوْنِيْسِيْ (وَاوَاوَمِيْرِيْانِ هِيْساوَهٗ بَهٗ تَايِيْسِيْ نِيْسَلَامِ) ﴿١٦٠﴾ وَتَمْرُوْبِيْ عِيْ حَهَكِي ﴿١٦١﴾ نَهٗ (كَاتَهٗ كَانِيْ)
 شَهْوَا ﴿١٦٢﴾ وَتَمْرُوْبِيْ عِيْ حَهَكِي ﴿١٦٣﴾ وَهٗ لَهٗ (كَاتَهٗ كَانِيْ) كَرِ تُوْشِ مَرْدِيْانِ دَا ﴿١٦٤﴾ وَتَمْرُوْبِيْ عِيْ حَهَكِي ﴿١٦٥﴾ بِرُوَايَانِ هَهٗ بَهٗ
 بَهْخَوَا ﴿١٦٦﴾ وَتَمْرُوْبِيْ عِيْ حَهَكِي ﴿١٦٧﴾ وَهٗ بَهٗ رُوْزِيْ دَوَايِيْ ﴿١٦٨﴾ وَتَمْرُوْبِيْ عِيْ حَهَكِي ﴿١٦٩﴾ وَهٗ مَآوِ دَهْمَنْ بَهٗ هَرَجِي چَاكِهٗ بَهٗ
 وَتَمْرُوْبِيْ عِيْ حَهَكِي ﴿١٧٠﴾ وَهٗ مَهَرِ گَهَرِي دَهْ كَهَنْ لَهٗ هَرَجِي خَرَا بَهٗ يِيْهٖ ﴿١٧١﴾ وَتَمْرُوْبِيْ عِيْ حَهَكِي ﴿١٧٢﴾ وَهٗ بِيْشْتَرِيْ كِيْ
 دَهْ كَهَنْ لَهٗ هَمُوو چَاكِهٗ كَانْدَا ﴿١٧٣﴾ وَتَمْرُوْبِيْ عِيْ حَهَكِي ﴿١٧٤﴾ وَهٗ نَهٗ وَهٗ لَهٗ كُوْمَهْلِيْ چَاكَانِيْ ﴿١٧٥﴾ وَتَمْرُوْبِيْ عِيْ حَهَكِي
 خِيْرِيْ ﴿١٧٦﴾ هَرِ خِيْرِيْ وَچَاكِهٗ يِيْكِيْ نَكَهَنْ ﴿١٧٧﴾ وَتَمْرُوْبِيْ عِيْ حَهَكِي ﴿١٧٨﴾ نِهٖ وَهٗ هَرِ گَهَرِي يِيْ سَمَشِ مَآكَرِيْ لَهٗ پَادَا شَهٗ كَهِيْ
 وَتَمْرُوْبِيْ عِيْ حَهَكِي ﴿١٧٩﴾ خَوَاشِ بَهٗ مَآگَايِهٖ لَهٗ پَارِيْرِ كَارَانِ وَلَهٗ وَاتَهٗ يِيْ دَهْمِ مِيْسِيْ ﴿١٨٠﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ﴾ به راستی نه‌وانه‌ی که بی‌سروا بیرون ﴿رَبِّیْ عَزَّوَجَلَّ﴾ سوود به‌وان ناگه‌ی بی
 ﴿مُؤْمِنٌ﴾ به‌ماله‌ کانیان ﴿وَلَا زُنْدَرُ﴾ وه به‌ مندا له‌ کانیان ﴿مَنْ لَّهٗ شَيْءٌ﴾ هیچیک له‌ لای حواء
 ﴿وَأَوْسَدُ﴾ لای نه‌وانه ﴿أَصْحَابُ سَبَرٍ﴾ هاول و هاوریی ناگر ده‌س ﴿هَذِهِ حِدْرٌ﴾ نه‌وان تیدا
 ده‌میته‌وه به‌همیشه‌یی ﴿مَنْ لَّهٗ شَيْءٌ﴾ وینه‌ی نه‌ومال و دارایی‌ی که به‌ختی ده‌کن ﴿وَلِیْ هِیَ حَبِیْرٌ﴾
 ﴿لَا یَبُوءُ﴾ به‌م ژمانی دوباید ﴿حَضْرَتِ رِیْحٍ﴾ به‌ وینه‌ی یانه‌که ﴿وَلِیْ سَرُ﴾ سه‌رم و سوله‌ی تندبیت
 ﴿أَصْحَابُ حَرِّثٍ قَوْرٍ﴾ بدات له‌ کشتو کالی تا قبیله‌ک ﴿مَنْ لَّهٗ شَيْءٌ﴾ کهسته‌میان له‌ خویان کردیت
 ﴿وَأَصْحَابُ سَبَرٍ﴾ حانه‌و (سا) و سه‌رمابه‌ کشتو کاله‌کی له‌ساو نه‌ریست ﴿وَلِیْ سَبَرٌ﴾ وه خوا
 سته‌می لی نه‌کردوون ﴿وَلِیْ سَبَرٌ﴾ به‌لکو خویان سته‌میان له‌ خویان ده‌کرد ﴿وَلِیْ سَبَرٌ﴾
 ﴿وَلِیْ سَبَرٌ﴾ نه‌ی که‌سانه‌ی که بر و تان هباوه ﴿وَلِیْ سَبَرٌ﴾ مه‌گرن بو خویان ﴿وَلِیْ سَبَرٌ﴾ دوستی
 گپانی به‌گپانی ﴿وَلِیْ سَبَرٌ﴾ جگه‌ له‌خوند (وانه‌ جگه‌ له‌ساو و داران) ﴿وَلِیْ سَبَرٌ﴾ درینعتان لی
 ماکن ﴿وَلِیْ سَبَرٌ﴾ له‌هیچ شهر و خرابه‌به‌ک ﴿وَلِیْ سَبَرٌ﴾ ناوانه‌ خواری ﴿وَلِیْ سَبَرٌ﴾ ناخوشیتان ﴿وَلِیْ سَبَرٌ﴾
 بنگومان ده‌نه‌که‌ویت ﴿وَلِیْ سَبَرٌ﴾ خه‌شم و قین ﴿وَلِیْ سَبَرٌ﴾ له‌ (فقه‌گانی) ده‌میته‌وه ﴿وَلِیْ سَبَرٌ﴾
 ضد و رهم آغیز ﴿وَلِیْ سَبَرٌ﴾ له‌دلیاندا شار دو یانه‌ته‌وه گه‌وره‌تره ﴿وَلِیْ سَبَرٌ﴾ به‌ راستی به‌لکه
 ویشانه‌ کانسان بو و وون کرد و به‌ته‌وه ﴿وَلِیْ سَبَرٌ﴾ نه‌گه‌ر نیوه‌ ویرس ﴿وَلِیْ سَبَرٌ﴾
 بیدارس ناوه‌وه نیوه‌ن که‌نه‌ و تان خوش ده‌ویت ﴿وَلِیْ سَبَرٌ﴾ وه‌نه‌وان نیوه‌یان خوش ماری ﴿وَلِیْ سَبَرٌ﴾
 وه‌باو و تان هبه‌ه ﴿وَلِیْ سَبَرٌ﴾ به‌همو و نامه‌ نامسانی به‌کان ﴿وَلِیْ سَبَرٌ﴾ کاتیت نه‌وان پیتان بگن
 ﴿وَلِیْ سَبَرٌ﴾ ده‌لیس بر و اسان هباوه ﴿وَلِیْ سَبَرٌ﴾ وه‌ کاتیت نه‌با بو به‌وه ﴿وَلِیْ سَبَرٌ﴾
 سه‌ره‌ به‌مه‌کانی خویان نه‌گه‌زن لیان ﴿وَلِیْ سَبَرٌ﴾ له‌رقدا ﴿وَلِیْ سَبَرٌ﴾ بلنی بعون ﴿وَلِیْ سَبَرٌ﴾ به‌داح
 و رقی خورمانه‌وه ﴿وَلِیْ سَبَرٌ﴾ به‌ راستی خوازانایه ﴿وَلِیْ سَبَرٌ﴾ به‌وه‌ی له‌ساو ده‌ کاندایه ﴿وَلِیْ سَبَرٌ﴾
 ﴿وَلِیْ سَبَرٌ﴾ نه‌گه‌ر چاکه‌ و خوشبه‌ کتان پی بگات ﴿وَلِیْ سَبَرٌ﴾ سه‌مبار ده‌س ﴿وَلِیْ سَبَرٌ﴾
 سیمه‌ ﴿وَلِیْ سَبَرٌ﴾ نه‌لام نه‌گه‌ر ناخوشبه‌ کتان پی بگات ﴿وَلِیْ سَبَرٌ﴾ دلخوش ده‌س پیس ﴿وَلِیْ سَبَرٌ﴾
 نه‌گه‌ر نیوه‌ به‌نارام س (له‌سه‌ر گو و برابه‌لی خوا) ﴿وَلِیْ سَبَرٌ﴾ وه‌خوا ترسس ﴿وَلِیْ سَبَرٌ﴾
 شیت ﴿وَلِیْ سَبَرٌ﴾ پیلانی نه‌وان هیچ ریانیکتان پی ناگه‌به‌بیت ﴿وَلِیْ سَبَرٌ﴾ به‌ راستی خوا
 نه‌وان ناگه‌داره‌ به‌هرچی نه‌وان ده‌یکه‌ن ﴿وَلِیْ سَبَرٌ﴾ وه‌ (بیمه‌و بیران) کانی ﴿وَلِیْ سَبَرٌ﴾ که
 به‌یاسی رو و ده‌ر جوویت له‌ لای مال و خیرات ﴿وَلِیْ سَبَرٌ﴾ بر و اداره‌ کانت بیشته‌جی نه‌کرد
 ﴿وَلِیْ سَبَرٌ﴾ له‌چند شوینکدا سو‌ه‌نگ کردن ﴿وَلِیْ سَبَرٌ﴾ وه‌ خو بیسه‌ری

رانا به

﴿إِنَّ قُلُوبَهُمْ مُّشَبَّهَةٌ بِسَكْرٍ﴾ لهو کاتمه‌دا که دوو کومهل نه‌نیوه خهریک بوون ﴿رَبِّهِمْ﴾ سست
 یس و تیک بشکین و (بگه‌رینه‌وه) ﴿وَسَمِعُوا رِيَاءَهُ﴾ به‌لام خوا دؤست و یارمندی دهریاں بور ﴿وَعَلَى اللَّهِ
 تَوَكَّلْ﴾ تئومور ﴿وَهُوَ يَرْوَاهُ﴾ بایشت تمها به‌خو پیمیش ﴿وَتِلْكَ أَمْثَلُ﴾ و تئومور به‌خوا
 ییگومان خوانیوه‌ی سدرخت ﴿بَشَرٍ﴾ له (جمنگی) به‌دردا ﴿وَرَبُّهُ﴾ نه‌کاتکدا نیوه کم و
 لاوار بوون ﴿وَأَنفُؤْ﴾ ده‌ی له خوا ترسن ﴿وَتَحْتَهُمْ شُكْرُوتٌ﴾ نه‌لکو سوپاس گوداری یس ﴿وَهُوَ
 بِمَا تَعْمَلُونَ بَشِيرٌ﴾ (بیریاں بخه‌روه) نه‌و کاته‌ی صووت به‌بر و اداره‌کان ﴿أَن تَكُنَّ﴾ ناپا به‌ستن
 می به‌ ﴿وَنُفُؤْ﴾ پهر و مرد گارتان کۆمه‌کات نکات ﴿بَشِيرٌ﴾ نه‌سی هه‌رار ﴿مِنْ سَبْكَهٖ
 مَرِيضٍ﴾ نه‌فرشته دانه‌ر تراره‌کان ﴿وَسَبْكَهٖ﴾ نه‌لی. نه‌گه‌ر نارام مگرن ﴿وَسَبْكَهٖ﴾ وه‌به‌خوا
 ترسن ﴿وَبِأَنفُسِهِمْ مَّرِضٌ﴾ به‌لامارتان بدن له‌م کاتانه‌دا ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ پهر و مرد گارتان
 کۆمه‌کات نکات ﴿بَشِيرٌ﴾ به‌پیش هه‌رار ﴿مِنْ سَبْكَهٖ﴾ نه‌فرشته بيشانه‌دوره‌کان ﴿وَهُوَ
 بِمَا تَعْمَلُونَ بَشِيرٌ﴾ وه‌خوا تمها له‌م (کۆمه‌کی) به‌ی کرد ﴿وَأَنفُسُهُمْ﴾ به‌مؤده‌بؤتن ﴿وَتَحْتَهُمْ
 شُكْرُوتٌ﴾ وه‌بؤ له‌موی دله‌کاتانی یس نارام یس ﴿وَسَبْكَهٖ﴾ نه‌مؤده‌ش براس
 سه‌ر که‌وتیش تمها له‌لایه‌ن خوی ﴿تَحْتَهُمْ شُكْرُوتٌ﴾ بالادستی داناوه‌به ﴿وَسَبْكَهٖ﴾ وه
 ماردی فرشته‌کان بؤ له‌وه‌بوو دایریت (له‌ساری بات) به‌شیک ﴿مِنْ سَبْكَهٖ﴾ نه‌وانی که
 یس بر و ان ﴿وَبِأَنفُسِهِمْ﴾ یان حه‌ه‌ت باریاں نکات (به‌نیشکیان) ﴿وَسَبْكَهٖ﴾ نه‌مؤده‌ش
 مگه‌رینه‌وه نه‌مؤمندی ﴿وَسَبْكَهٖ﴾ دهر ماره‌ی هه‌لها توه‌کانی شه‌ری نوخوده‌نه‌راستی به‌ده‌ست
 نومی به‌ (له‌ی موحه‌مه‌ده‌ی) ﴿وَسَبْكَهٖ﴾ هیچ شتیک له‌م کاره‌ده‌دا ﴿وَسَبْكَهٖ﴾ چ (خوا)
 نه‌وبه‌یاں لی وەر گری ﴿وَسَبْكَهٖ﴾ یان سرایان سداٲ ﴿وَسَبْكَهٖ﴾ چونکه‌نه‌راستی نه‌وه
 سته‌مکارن ﴿وَسَبْكَهٖ﴾ هه‌ر بو خواجه‌هه‌رچی له‌ناسمانه‌کانه‌به‌ ﴿وَسَبْكَهٖ﴾ وه
 هه‌رچی سه‌ره‌وی دایه‌ ﴿وَسَبْكَهٖ﴾ خوش نه‌ی له‌هه‌ر که‌س خوی به‌ری
 وه‌سرای هه‌ر که‌میش له‌دات خوی به‌وی ﴿وَسَبْكَهٖ﴾ وه‌خوانی بورده‌ی میهره‌دانه ﴿وَسَبْكَهٖ
 ﴿وَسَبْكَهٖ﴾ نه‌ی که‌سانی که‌بر و تان هیناوه‌ ﴿وَسَبْكَهٖ﴾ سوود به‌خو ﴿وَسَبْكَهٖ
 مُصْعَفٌ﴾ چه‌مه‌به‌را به‌ر ﴿وَسَبْكَهٖ﴾ وه‌خوا ترسن ﴿وَسَبْكَهٖ﴾ بؤ له‌موی زر گاریس ﴿وَسَبْكَهٖ
 ﴿وَسَبْكَهٖ﴾ وه‌خو تان پیار مرن له‌م ناگرمی ﴿وَسَبْكَهٖ﴾ که‌نامه‌ده‌ کبر او به‌ی
 سرواگان ﴿وَسَبْكَهٖ﴾ وه‌گویی رابه‌لی خودا و به‌مه‌ر یس ﴿وَسَبْكَهٖ﴾ یگومان
 میهره‌دایتان له‌گه‌نه‌کریٲ

﴿وَسَيَرْجِي عَمِيرَةً﴾ پيتسېر کي بکهن سو لي بورديکي گه وړي (خودا) ﴿مَرْيَمَ﴾ له لايه پيرومر گر تانه وړه ﴿وَحَلِمْ عَصْمَةً﴾ وه يو بهه شينک که پانييه گهي (نه نه مېړه ي) ﴿كَلْبُوتَ وَلَا يُؤْمِنُ﴾ ناسمانه کان وړوي به ﴿يُؤْمِنُ بِمَا تَقُولُ﴾ که ناماده کراوه يو له خوا ترسان ﴿يُؤْمِنُ بِمَا تَقُولُ﴾ نه وانه ي ماله دمه حسن (له ري ي خوادا) ﴿يُؤْمِنُ بِمَا تَقُولُ﴾ له کاتي خوشي (دوله مېړه ي) ويا خوشي ده ﴿وَتَعْظِيْمُ الْفَيْضِ﴾ وړقي به نسي حقان ده خو به وړه و ﴿وَتَقْوَىٰ﴾ عرياس ﴿دسوورن له خه لکي﴾ ﴿وَمَا يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ خواش چاکه کاراني خوش دهويت ﴿وَيُؤْمِنُ بِالْعَمَلِ﴾ وه نه وانه ي که کاتيک کرده و به يکي ماشيرين ده کهن ﴿وَتَقْوَىٰ﴾ ياستم له خويان ده کهن ﴿وَتَقْوَىٰ﴾ که يادي خويان کرده وړه ﴿وَتَقْوَىٰ﴾ داوي لي سوورن ده کهن سو گو بهه کانيان ﴿وَمِنْ تَقْوَىٰ﴾ تايا کي دسوورن له گو بهه کهن ﴿وَتَقْوَىٰ﴾ ينجگه له خوا ﴿وَمِنْ تَقْوَىٰ﴾ وه نه وانه ي ماله دمه حسن (له ري ي خوادا) ﴿وَتَقْوَىٰ﴾ ده مېړه ي (گو بهه ي) ﴿وَمِنْ تَقْوَىٰ﴾ پاداشين لي سوورن ده ﴿وَمِنْ تَقْوَىٰ﴾ له لايه پيرومر گر تانه وړه ﴿وَمِنْ تَقْوَىٰ﴾ وچه سد يا خاتيک (به ده شينک) ﴿وَمِنْ تَقْوَىٰ﴾ که وړي ياره کان دسوورن به يري ياندا ﴿وَمِنْ تَقْوَىٰ﴾ نه مېړه ي ده و بهه شينک ده يا ده مېړه ي ﴿وَمِنْ تَقْوَىٰ﴾ چه سد چاکه پاداشي چاکه کاران ﴿وَمِنْ تَقْوَىٰ﴾ ينگومان ر بورده ﴿وَمِنْ تَقْوَىٰ﴾ له پيش نه وړه چه سد ري ويا ساپه ک (باورنک) ﴿وَمِنْ تَقْوَىٰ﴾ نه مېړه ي نيوه بگه ريس پيروميدا ﴿وَمِنْ تَقْوَىٰ﴾ و سه رنج بدن تايا چون بوو ﴿وَمِنْ تَقْوَىٰ﴾ سه رله محامي مې سرواگان ﴿وَمِنْ تَقْوَىٰ﴾ نه مېړه ي روون کرده و به ي سو هه سوو خه لکي ﴿وَمِنْ تَقْوَىٰ﴾ و ينجو و يسي و ناموز گاري به ﴿وَمِنْ تَقْوَىٰ﴾ يو له خوا ترسان ﴿وَمِنْ تَقْوَىٰ﴾ سست و دل لارار ميس ﴿وَمِنْ تَقْوَىٰ﴾ وه غه مار ميس ﴿وَمِنْ تَقْوَىٰ﴾ هه ر قيوه به رر و ينجو ترن ﴿وَمِنْ تَقْوَىٰ﴾ نه گهر بروادارين ﴿وَمِنْ تَقْوَىٰ﴾ نه گهر نيوه (له نو خودا) رام و بريستان نووش بووه ﴿وَمِنْ تَقْوَىٰ﴾ نه وړه ينگومان نه و هوره (به رسته کان له به دردا) رام و بريستان نووش بووه ﴿وَمِنْ تَقْوَىٰ﴾ به و يسي رام نيوه ﴿وَمِنْ تَقْوَىٰ﴾ نه و چه رچ و وړانه ي (اليوون و سه ر که و تانه) ﴿وَمِنْ تَقْوَىٰ﴾ ده بگيريس له باو خه لکيدا (جاريک يو نيوه و جاريک يو نه وړه) ﴿وَمِنْ تَقْوَىٰ﴾ له به ر شوه ي (به و ييادا) خوا ده ري يحيات ﴿وَمِنْ تَقْوَىٰ﴾ نه وانه ي بروايدن هسوده ﴿وَمِنْ تَقْوَىٰ﴾ و له باو نيوه ده لزيوت ﴿وَمِنْ تَقْوَىٰ﴾ چه سد کمسک به شهيد ﴿وَمِنْ تَقْوَىٰ﴾ و خواستم کاراني خوش ناوشت ﴿وَمِنْ تَقْوَىٰ﴾

﴿وَمِنْ حَقِّ اللَّهِ﴾ و نه تا خوا (له ناواو) پاك نكاته وه ﴿يَسِّرُ الْمَوْتَ﴾ نه وانه ی كه سر وادارن ﴿وَمِنْ حَقِّ النَّكْرِ﴾ و می ساوهران منبر نكات ﴿قَدْ حَبَسَ﴾ نایا نیوه وا گومانتان دهر د ﴿أَنْ تَدْخُلُوا﴾ آجه كه ده چه به هشت ﴿وَسَيُفَرِّقُهُ﴾ له كاتيكدا هیشتا خوا دهری به خستوه (وانه باقی به كړ دونه وه) ﴿يَنْزِلُ جَهَنَّمَ دُكَّ﴾ نه وانه ی می ده كوشر له نیوه ﴿وَتَحْرُصُونَ﴾ و هیشتا دهری به خستوړ كه ساینك له نیوه كه خور اكران ﴿وَمَنْ كُنْ﴾ سوند بن ییگومان نیوه ﴿مَنْ مَوْتَ﴾ ناواتی (شه هیدی و) مردشان نه خواست ﴿مَنْ قَبْلَ﴾ له پیش نه وهی ﴿نَسْفُهُ﴾ بن یی نكس ﴿وَمَنْ مَوْتَ﴾ خو به راستی مردشان یی ﴿وَمَنْ مَوْتَ﴾ له كاتيكدا نیوه ره ق سهرتان ده كړد ﴿وَمَنْ مَوْتَ﴾ موحه مده ﴿تَمَّهَا بِمَعْمَرٍ﴾ به مرنی به ﴿وَمَنْ مَوْتَ﴾ ییگومان له پیش نه و پیغمه به رانی تر رابور دون ﴿فَرَسَ﴾ جا نایا نه كړه و فاتی كړه ﴿وَمِنْ﴾ یان كوزرا ﴿وَمِنْ﴾ ده كړه به به دوو دواو هی خوتان (پاشكمر دده وه) ﴿وَمِنْ﴾ هر كه س هل كړه به به ﴿وَمِنْ﴾ به دوو دواو هی خوی (بوت به رستی) ﴿وَمِنْ﴾ نه وه هر كیر (نه و كه سه) هیچ ریایت ناگه به بیت به خوا ﴿وَمِنْ﴾ به وروزی خوا پاداشنی ﴿وَمِنْ﴾ سو پلاس گور ران دده اته وه ﴿وَمِنْ﴾ هیچ كه سینك به به ووه ﴿وَمِنْ﴾ كه به ریت ﴿وَمِنْ﴾ مه كړه به به رمانی خوا ﴿وَمِنْ﴾ به وروزی كات دپاری كړوه (له و كاته دا كه خوی كهوره دپاری كړوه) ﴿وَمِنْ﴾ هر كه سینك ده به ویت ﴿وَمِنْ﴾ پاداشت و ده سكه و نی دویدنی ﴿وَمِنْ﴾ له و پاداشنی دویدا) همدیكی پی دده پی ﴿وَمِنْ﴾ وه هر كه سینك ده به ویت ﴿وَمِنْ﴾ پاداشنی پاشه روز ﴿وَمِنْ﴾ له و پاداشنی پاشه روزه) همدیكی پی ده به خشین ﴿وَمِنْ﴾ به وروزی پاداشنی سو پلاس گوراران دده به وه ﴿وَمِنْ﴾ روز له پیغمه به ران ﴿وَمِنْ﴾ همگ و كوشتاریان كړه ووه له گالبددا (شابه شاپان) ﴿وَمِنْ﴾ كڅیر ﴿وَمِنْ﴾ رور له رانابن و خواناسان ﴿وَمِنْ﴾ جا ست و ده سته پاچه به ورون ﴿وَمِنْ﴾ به هزی نه وهی كه دوو چاریان به ووه ﴿وَمِنْ﴾ له بی ی خوا دا ﴿وَمِنْ﴾ به بین هیز و لارار به ورون ﴿وَمِنْ﴾ به به ریان شز به كړه به دوو مس ﴿وَمِنْ﴾ به خوا خور اكرانی خوش ده ویت ﴿وَمِنْ﴾ به به وونه ی نه ووان به و ﴿وَمِنْ﴾ كه ده پان ورت ﴿وَمِنْ﴾ انصراف نه ی به ورو دگارمان لیمان به ووه ﴿وَمِنْ﴾ له گوماهه كانمان ﴿وَمِنْ﴾ به له ریاده به ویمان ﴿وَمِنْ﴾ له كرو و بارماندا ﴿وَمِنْ﴾ و بینكانمان چینگیر بكه (له جهنگه) ﴿وَمِنْ﴾ به رمان به به ﴿وَمِنْ﴾ به به كومه لی بن بر وایاندا ﴿وَمِنْ﴾ به به ووه خوا پی ی به خشین ﴿وَمِنْ﴾ پاداشنی دویدا ﴿وَمِنْ﴾ به پاداشنی چاك و شیر پی روزی دواپی ﴿وَمِنْ﴾ خوا چاكه كراتی خوش ده ویت ﴿وَمِنْ﴾

﴿فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ نه مجا گه پاته وه (بو مدينه) نه بهر هی گه وره وه (کهسه لامه نی په) ﴿مَنْ لَّهُ ذَنْبٌ﴾
 و بهر له پاداشت له لایه خوا وه ﴿تَرْسُسًا مَّا هُوَ﴾ هیچ ریان و ناخوشه کیان بوش نه وو ﴿وَأَنْتُمْ﴾
 نه وانه شویس ﴿رَضَوْنَ اللَّهُ﴾ و هرامه دی خوا که ونی ﴿وَأَنْتُمْ دُفْعُ عَصِيرٍ﴾ و خوا خاوهی بهر هی
 گه وره په ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بهر استی نه وهی نیوه (سارده کانه وه) بهما ﴿تَنْصَبِرْ﴾ شهیده ﴿يُحْيِي﴾
 ژیه، ﴿كَهْدُوسٍ﴾ (یر اهرانی) خوی بهر سبت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ جانیه یان بهر سبب ﴿وَأَنْتُمْ﴾
 و له من تر سبب ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه گهر نیوه بهر وادارن ﴿وَأَنْتُمْ﴾ بادل هه مگیت نه که
 نه وانهی ﴿يُسْرَعُونَ﴾ پشیر کی و به له ده کهن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ لهی بهر وایدا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 یضُرُّ اللَّهُ شَيْءٌ هَرَّ كَبِيرٍ هِج ریانیک ما گه په س به خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ خوا ده په ریت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 که هیچ به شیکیان بو ده سی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له پروژی دوی دا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و به نه وان سرایه کی
 گه وره هیه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بهر استی نه وانهی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ که بهی بهر وایان کړی (هم جبهانه دا)
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بهر وادار لسان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ههر گیر هیچ جزوړه ریانیک ما گه په س به خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 عذاب ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ هیه سرایه کی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به نیش و تارار ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ههر گیر واکومان به به
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه وانهی که بهی با ورون ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه و موله د دانسی نیمه بولنه وان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ چا که بول خویان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بهر استی نیمه موله تی نه وان نه دهی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به نه وای
 گوماهی ریانیکه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و به نه وانه هیه سرایه کی ریسوا کهر ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ خوا واز له بهر واداران ماهینیت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له سر نه واره ی که نیوهی له سرن (که حیا
 به بوره وهی موسلمان و دوو و و کاسره) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ هه نا حیا ده کانه وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ پس
 له پاک ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و خوا ی گه وره نیوه نا گدار ماکات ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بهر مهتی (هه پ)
 دا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به لاهم خوا ی گه ورو ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ هه لی نه بزریت له بزر وه کانی دا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 ههر که سبکی بویت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ جاسر وای راسته قیه پیس به خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و به بزر وه کانی
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و نه گه به و جور بهر وایس ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و خوتان پاریس ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه و
 پاداشتیکي رور گه وره تان بهر هیه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ههر گیر واکومان به به نه و که سادی
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ که چرو کی ده کهن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به وهی که خوا پی به خشیوون ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بهر
 و بهر هی خوی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ که نه و (چرو و کی ی) هه چاکره بویان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (به خیر وایه)
 به لک و نه و خرابه بویان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به رووی نه وهی چرو کیان پی ده کرد و هه تروق
 ده کړنه ملیان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له باشه روژدا (روژی هه سانه وه) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و ههر بهر و خوی و مولکی
 نه و ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ میرانی ناسطانه کان و رهوی (نه وهی له ناسطانه کان و رهویده)
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و خوا نا گداره نه هه چي که نیوه دهیکه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾

﴿لَقَدْ سَمِعَ أَنَّهُ﴾ به پراسی خوا ییسی ﴿فَرَأَى نُورًا﴾ ووتی نو (جولو له) انهی که ووتیان ﴿رَبَّ اللَّهِ﴾
 یقیر ﴿بِیَنگومان خوا هه زاره﴾ ﴿وَنَجَّى عَيْنًا﴾ و نیمه دهوله مه ندین (چونکه داوی قهرمان لی ده کت
 مه به مشیان له ثیه تی ومن یقرص الله قرصاً حساً به) ﴿سَكَّابًا دَاوًا﴾ نهوی که ووتیان ده یوسین
 ﴿وَمِنْهُمْ لَأَنبَاءٌ﴾ (وه ده یوسین) کوشنی له وانه یو پیعه میده کان ﴿وَمِنْهُمْ جُفًی﴾ به داره وا ﴿وَمِنْهُمْ
 رُفُؤًا﴾ وه (پیان) ده لبس یچه ژن ﴿عَدَّتْ خَبْرًا﴾ سرای ناگری سو و تیسر ﴿بِهِت﴾ نهوا (سر مه خته)
 ﴿بِسَاقِیَّتِیْ یُحْکَمُ﴾ نهوی کرده وی (خرایی حوتانه ویه) که پستان خستوه ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بیگومان
 خوا ﴿بِیْنِ بَطْنِ عَصِیدٍ﴾ هیچ جور و مستعینک ماکات له به مده کان ﴿بِیْنِ رَوَّادٍ﴾ نهوا (جولو له) که هی
 که ووتیان ﴿رَبَّ اللَّهِ﴾ به پراسی خوا ﴿عَهْدَ بَیْتٍ﴾ به پمانی داوه به نیمه ﴿لَا تُوْنِتْ رَسُوْلًا﴾
 که بر و به هتیب به هیچ بیر او شک ﴿حِیْ یَا یَسَّیْ یُقْرِیْبُ﴾ هه نا قورمانی و خیر نکمان بق به هتیب
 ﴿لَا حُكْمَ لَدُنَّ﴾ که ناگر (بیته خوار دهو) بیسو بیت ﴿فَرَجَحَدُکَ﴾ بلن بیگومان هانی بولان
 ﴿رُسُلٍ مِّنْ قَبْلِیْ﴾ چه مد پیعه مه ریک له پیش مهو ﴿بِأَشْبَابٍ﴾ به ده لکه بروونه کانه وه ﴿وَدُلَّیْ قُلُوبُ﴾ وه
 نهوا (موحهیر بهی) که ورتان ﴿بِرَتَّ شَوْفَةٍ﴾ دهی موی نهوا (پیعه مه ر) انهان کوشت ﴿إِنْ حُكِّمَتْ
 سَدَیْرٌ﴾ نهگر نهو به راست ده کن ﴿فَرَسَکَدُوْکَ﴾ جائه گه راو دریان پی نه کردی ﴿فَعَدَّ حُكْمًا﴾
 نهو بیگومان پروانه کراوه (پیعه مه رانی پیش توش به درو رانرا) ﴿رُسُلٍ مِّنْ قَبْلِیْ﴾ به پیعه مه رانی
 له پیش تووه ﴿جَدَّ بَأْسٍ﴾ هتاویانه به لکه بروونه کان ﴿وَرَبِّیْرٍ﴾ و مامهی ناسمانی (مامهی په مده
 و ته من کهر) ﴿وَنَکَسٍ ثَمِیْرٍ﴾ و مامهی پروون کهر وه ﴿حُكْمٌ قَبْلِیْ﴾ هه موو (خاوهن)
 گیانیت ﴿رَبِّیْمَةً ثَمِیْرًا﴾ مردن ده چیزیت ﴿وَنَبِیْرٍ﴾ وه به پراسی به نه وی بیتان ده دریت
 ﴿أَجْرُ حُكْمٍ﴾ به داشته کانتان ﴿یَوْمَ یُجْمَعُ﴾ له روزی دواپی دا (هسته به وه دا) ﴿مِنْ رَّحْرِحٍ﴾ نه معا
 هه ر که س دوور خریته وه ﴿عِیْنُ تَارٍ﴾ له ناگری دورح ﴿وَدُجُلٍ حَمَیْمَةٍ﴾ و بخریته به هه شته وه
 ﴿فَقَدَّرَ﴾ نهو به پراسی نهو که سه مه ر که وتووه ﴿وَرَدَّ ثَمِیْرَهُ نَدِیًّا﴾ ژمانی دویاش هیچ شتیت
 به ﴿لَا مَنَعَ تَقْرِیرٌ﴾ جگه له چه مده سات و نار مروونه کی فرموده به بیت ﴿لَئِنْ شَاءَ﴾
 سوید بیت بیگومان نا قی ده کر نهو ﴿لَا تَمْنَعُکُمْ دَابِعُکُمْ﴾ له سامان و دارایی و گیانی خوتاندا
 ﴿وَسَمْعُکُمْ﴾ سوید بیت بیگومان ته بیستی ﴿مَرَّیْنِیْ أَوْثُوْا أَلَمَّیْکُمْ﴾ له واتهی که مامه پین
 پندراره ﴿مِنْ بَیْتِکُمْ﴾ له پیش نهو ﴿وَمِنْ بَیْنِ شَرِّکُوْکَ﴾ وه له وانهی هاریه شیان سو خوا دانه وه
 ﴿رَأَیْکُمْ کَثِیْرًا﴾ (نارار و) قسهی ناخوشی روز ﴿وَمِنْ مَضِیْرٍ﴾ حانه گمر تپوه نارام بگرن ﴿وَنَشَقُّوْکَ﴾
 و باریر کارس ﴿مَرَّیْنِیْ دَلِیْلًا﴾ نهو بیگومان نهو ﴿مِنْ غَرَبٍ کُلُّوْکَ﴾ له کهر به هیز و گهره کانه (له ر
 کاراته به لی پراتی دهوی) ﴿۵﴾

﴿وَيَذَرُكَ﴾ (پته و پیریاں) کاتیک که خواوهری گرت ﴿مَشِيَّةً﴾ په پیمان له وانهی ﴿أَبُو الْعَاصِ﴾
که مامه یان پی به حشر ابوو (لهجوله که و گاوزه کان) ﴿سَيِّئَةً مَّسِيرًا﴾ دهی نهو مامه به روون بکه نه و
بو خه لکی ﴿وَلَا تَكْتُمُوهُ﴾ و ده به یشار نه و ﴿تَبَيَّنَ﴾ به لام نهو (په پیمان یان) مریده به ﴿وَنَصْرًا مِّنَ اللَّهِ﴾
پشت خریانه و ﴿وَنَصْرًا مِّنَ اللَّهِ﴾ و کریان بهو مامه به ﴿نَصْرًا مِّنَ اللَّهِ﴾ مریخی کی کم ﴿فِي مَشْرِقٍ مُّشْرِقٍ﴾
شای چه به خریانه نه و هی کریان ﴿لَا تُقْسِرُ﴾ و ده گومان مامه به ﴿فِي مَشْرِقٍ مُّشْرِقٍ﴾ نه وانهی که شاه دمان
﴿بَدَأَ﴾ به و هی که کریان ﴿رُحْمًا﴾ و پیرا حوشه ﴿لَا يُخْذَلُ﴾ که سویاس بکریس ﴿بَدَأَ﴾
﴿يَقْعَلُ﴾ به شتیک که به پان کرد و ده ﴿وَلَا تَحْسَبْهُ﴾ نه و ده رگیر گومان یان پی مامه ﴿يَقْعَلُ مِّنْ﴾
﴿عَدَابِ اللَّهِ﴾ به رگیر بوو له سرا ﴿وَنَصْرًا مِّنَ اللَّهِ﴾ و بو نه وانه مامه سرایه کی ﴿بَدَأَ﴾ نه و ده رگیر
﴿وَنَصْرًا مِّنَ اللَّهِ﴾ به رگیر بوو له سرا ﴿وَنَصْرًا مِّنَ اللَّهِ﴾ نه و ده رگیر بوو له سرا ﴿وَنَصْرًا مِّنَ اللَّهِ﴾
شوی و خوا نه سر هم و شتیکدا ﴿وَنَصْرًا مِّنَ اللَّهِ﴾ نه و ده رگیر بوو له سرا ﴿وَنَصْرًا مِّنَ اللَّهِ﴾
کردی ﴿سَمَوَاتٍ دَرَسٍ﴾ ناسمانه کان و ره ویدا ﴿وَنَصْرًا مِّنَ اللَّهِ﴾ و له حیاری و گورانی ﴿نَصْرًا مِّنَ اللَّهِ﴾
و نه و ده رگیر بوو له سرا ﴿وَنَصْرًا مِّنَ اللَّهِ﴾ نه و ده رگیر بوو له سرا ﴿وَنَصْرًا مِّنَ اللَّهِ﴾
﴿لَا يَنْبَغِي لَكَ﴾ نه وانهی که یادی خوا ده کم ﴿مَدْرُودًا﴾ به پیرو به دایشته و ده ﴿وَنَصْرًا مِّنَ اللَّهِ﴾
حواپنه به رگیر کشانه و ده ﴿وَنَصْرًا مِّنَ اللَّهِ﴾ نه و ده رگیر بوو له سرا ﴿وَنَصْرًا مِّنَ اللَّهِ﴾
ناسمانه کان و ره ویدا ﴿وَنَصْرًا مِّنَ اللَّهِ﴾ نه و ده رگیر بوو له سرا ﴿وَنَصْرًا مِّنَ اللَّهِ﴾
به کرد و ده ﴿وَنَصْرًا مِّنَ اللَّهِ﴾ نه و ده رگیر بوو له سرا ﴿وَنَصْرًا مِّنَ اللَّهِ﴾
پاریره له سزی ناگری دوزح ﴿وَنَصْرًا مِّنَ اللَّهِ﴾ نه و ده رگیر بوو له سرا ﴿وَنَصْرًا مِّنَ اللَّهِ﴾
په چه پته ناگری دوزح و ده ﴿وَنَصْرًا مِّنَ اللَّهِ﴾ نه و ده رگیر بوو له سرا ﴿وَنَصْرًا مِّنَ اللَّهِ﴾
و ده هیچ پشیو نیک به بو سته مکاران ﴿وَنَصْرًا مِّنَ اللَّهِ﴾ نه و ده رگیر بوو له سرا ﴿وَنَصْرًا مِّنَ اللَّهِ﴾
مذریب به گومان له بانگ خواړ پک بوو (مهمه مست پی پیچه مامه مری خودا به پیکه) ﴿وَنَصْرًا مِّنَ اللَّهِ﴾
مانگی له کرد سو پر واهیان ﴿وَنَصْرًا مِّنَ اللَّهِ﴾ نه و ده رگیر بوو له سرا ﴿وَنَصْرًا مِّنَ اللَّهِ﴾
ده مست به جی پرومان هینا ﴿وَنَصْرًا مِّنَ اللَّهِ﴾ نه و ده رگیر بوو له سرا ﴿وَنَصْرًا مِّنَ اللَّهِ﴾
خوش به ﴿وَنَصْرًا مِّنَ اللَّهِ﴾ و سر نه و لیمان ﴿وَنَصْرًا مِّنَ اللَّهِ﴾ خراپه کانمان ﴿وَنَصْرًا مِّنَ اللَّهِ﴾ و مان مری نه
﴿وَنَصْرًا مِّنَ اللَّهِ﴾ له گهل که سانی چاکه کاردا ﴿وَنَصْرًا مِّنَ اللَّهِ﴾ نه و ده رگیر بوو له سرا ﴿وَنَصْرًا مِّنَ اللَّهِ﴾
(له پاش مردن) ﴿وَنَصْرًا مِّنَ اللَّهِ﴾ نه و ده رگیر بوو له سرا ﴿وَنَصْرًا مِّنَ اللَّهِ﴾
﴿وَنَصْرًا مِّنَ اللَّهِ﴾ و ریسو امان مامه که ﴿وَنَصْرًا مِّنَ اللَّهِ﴾ نه و ده رگیر بوو له سرا ﴿وَنَصْرًا مِّنَ اللَّهِ﴾
﴿وَنَصْرًا مِّنَ اللَّهِ﴾ به لیس ماشکینیت ﴿وَنَصْرًا مِّنَ اللَّهِ﴾

﴿فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ﴾ ته مجا په ورو د گاریان وه لای (مراکائی) دانه وه ﴿فَإِلَّا صَبْرٌ﴾ (مرووی)
 ینگومان من رایه ماکم ﴿عَمَّ عَيْنٍ يَكْرُ﴾ کړد موی (هیچ) خواو من کړد وه په ک له نیو ﴿مِنْ رَكْعٍ
 وَأُتِيَ﴾ له تیر یان می ﴿بَعْضُكُمْ مِنْ قَوْمٍ﴾ همدینکسان له همدینکی تر تان موون ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ
 جَاهِلِيَّهِمْ أَكْثَرُ﴾ وڅخه من دیر هر ﴿وَهُرَّ كُرْآنُ لَهُ جُنِّ وَشَوْسٍ حَقِيْدٍ﴾ وړو وړو
 سږو ﴿وَلَمَّا شَكَّ مَعْشَرُ مِنْ أَهْلِ الْدِيْنِ أَنَّهُ لَمْ يَكُنْ مِنَ الْغَايِبِ﴾ و ګور و
 ﴿لَا يَخْتَفِرُ عَنْهُمْ﴾ سویتد به خوا د پسر موه لیان ﴿سَبَّحْتُمْ﴾ خرابه کابان ﴿وَلَدَجْتُمْ فَتْحًا﴾
 وه ینگومان د پان خمه به هشتانیکه وه ﴿بِحَرِّ مَرْجٍ﴾ لاهر ﴿کَلِمَةٍ مِّنْ دُونِهَا﴾ ده چس
 نه ژیر باندۀ ﴿لَوْ أَنَّ مِنَ الْمَدِيْنَةِ﴾ ته په پاداشت دانه وه په ک له لای خواو ﴿وَأَنَّهُمْ يَخِ
 فَضْلُ الْوَيْلِ﴾ جو نریس (چاکریس) پاداشت ﴿لَا يَمُرُّ﴾ له حشمت به پت (دویوت به دا)
 ﴿مِنْهُمْ يَوْمَ الْحَزَنِ﴾ هات و چوی نه وانه ی پر پروان (به خوشی و ناسو و دمی به وه) ﴿فِي الْبَيْتِ﴾ به
 وولاتدا ﴿مَتَّعَ قَبْرَهُ﴾ نه و ناسو و دمی به ی نه و ان خوشی به کی که به ﴿لَمَّا دُفِنُوا﴾ پاشان چی
 و شوتیان د زوره خه ﴿رَبِّهِمْ﴾ نای چ شوینکی خراب و به ده ﴿حَسْبُ الْبَيْتِ﴾ به لام نه و نه ی
 ﴿لَمَّا دُفِنُوا﴾ له په ورو د گاریان د تر مس ﴿لَمَّا دُفِنُوا﴾ بویان ه په به هشتانیکه ﴿غَنِيٌّ مِّنْ فَخْرٍ﴾
 لاهر ﴿کَلِمَةٍ مِّنْ دُونِهَا﴾ ده چس به ژیر باندۀ ﴿حَسْبُ الْبَيْتِ﴾ تپاندا ده پینه وه به هه میله بی ﴿لَمَّا
 دُفِنُوا﴾ نام ده کړه له لایان خواو ﴿وَأَنَّهُمْ يَخِ﴾ وه موه ی که لای خواو ﴿حَسْبُ الْبَيْتِ﴾
 چاکتره بو چ که کاران ﴿فِي الْبَيْتِ﴾ ینگومان له ساو نامه داره کاندۀ ه په ﴿لَمَّا دُفِنُوا﴾
 بایه ﴿کَلِمَةٍ مِّنْ دُونِهَا﴾ ده چس به خوا ﴿لَمَّا دُفِنُوا﴾ و سمو نامه به ی که بیر راو نه خواره وه
 سو نیو (مه به ست پس قور تانه) ﴿لَمَّا دُفِنُوا﴾ وه موه نامه ی که بیر راو نه خواره وه بو خویان
 ﴿حَسْبُ الْبَيْتِ﴾ مل که چس بو خوا ﴿لَمَّا دُفِنُوا﴾ به لکه کانی خوا ما فروشن ﴿لَمَّا دُفِنُوا﴾
 به برخینکی کم ﴿وَأَنَّهُمْ يَخِ﴾ نه و نامه دارانه ﴿لَمَّا دُفِنُوا﴾ بویان ه په به پاداشی خویان ﴿لَمَّا دُفِنُوا﴾ به
 لای په ورو د گاریانه وه ﴿لَمَّا دُفِنُوا﴾ ینگومان خوا ﴿لَمَّا دُفِنُوا﴾ لیر سیه وه و مو حاسه به کړی
 خیر به ﴿لَمَّا دُفِنُوا﴾ نه ی نه وانه ی که پروان هیناوه ﴿لَمَّا دُفِنُوا﴾ خو ګرین ﴿لَمَّا دُفِنُوا﴾
 و (له خو ګری دوز من) خو ګر ترین ﴿لَمَّا دُفِنُوا﴾ و له سده ګر دایشک ګرین ﴿لَمَّا دُفِنُوا﴾ و نه خوا
 تر مس ﴿لَمَّا دُفِنُوا﴾ بو نه موه ی در گاریس ﴿لَمَّا دُفِنُوا﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ماوی خواي به خښېدی میهره یان

﴿بِأَنفِ النَّاسِ﴾ نهی خښکښه ﴿بِقَوْلِ يَكُ﴾ خوتان پیاړیږي له (سرای) په ورو ورو د گاونډان ﴿بِأَنفِ خَمْرٍ﴾ نه ووی
 که درووسی کړدوون ﴿مَنْ تَبِعَ وَدَّ﴾ له پمک که سموه (که نادمه) ﴿وَمَنْ تَبِعَ رُحْبًا﴾ وه هر به نه ویش
 هاوسره که درووست کړدوه ﴿وَبِثْمِهِ﴾ و بلاوی کړدونه وه له و دورسه ﴿بِأَنفِ لَکَیْرٍ﴾ پیارنی روړ
 ﴿وَبِثْمِهِ﴾ هرو وها تارومان ﴿وَبِثْمِهِ نَدَى﴾ خوتان پیارېږي له و خوایدی که ﴿بِثْمِهِ نَدَى﴾ به ماوی نه ووه دوا
 ده که له به کتر ﴿وَبِثْمِهِ نَدَى﴾ وه (خوتان پیارېږي له سچا نښی) خرمایمنی ﴿بِثْمِهِ نَدَى﴾ به براسنی خوا هه مښه
 ﴿عَلَيْکُمْ رِقَبٌ﴾ چاودیره به سمر تانموه ﴿وَبِثْمِهِ نَدَى﴾ به خرمایمنی ﴿بِثْمِهِ نَدَى﴾ به براسنی خوا هه مښه
 ﴿بِثْمِهِ نَدَى﴾ مال و سامانیان ﴿وَبِثْمِهِ نَدَى﴾ وه پيس (له مالی خوتان) مه گزړه وه به پاک
 (له مالی نه ووان) ﴿وَبِثْمِهِ نَدَى﴾ وه ماله کانیان مه خورن ﴿بِثْمِهِ نَدَى﴾ به گهل ماله کانی خوتان ﴿بِثْمِهِ نَدَى﴾
 بنگومان له و خوارده ﴿بِثْمِهِ نَدَى﴾ گومانیکسی که ورمیه ﴿بِثْمِهِ نَدَى﴾ وه نه گهر ترسان ﴿بِثْمِهِ نَدَى﴾
 ددپه ورو به پيس ﴿بِثْمِهِ نَدَى﴾ له (ماره پيس) له و نافرته پيس ماو کانه د (ماره پيس) مدک (بِثْمِهِ نَدَى) نه ووه ماره
 بکمن ﴿بِثْمِهِ نَدَى﴾ به و نافرته پيس (له مالی پوتان) ﴿بِثْمِهِ نَدَى﴾ دوو دوو ﴿بِثْمِهِ نَدَى﴾ یا سچان سچان
 ﴿بِثْمِهِ نَدَى﴾ یا چور چور (واته نا چور ژن درووسته له پک کانه کوی بکمنه وه) ﴿بِثْمِهِ نَدَى﴾ جا به گهر
 مرسان ﴿بِثْمِهِ نَدَى﴾ داد گهر به پيس ﴿بِثْمِهِ نَدَى﴾ نه ووه پک نافرته (ماره بکمن له وانه ی غاوانی) ﴿بِثْمِهِ نَدَى﴾
 پيس نه و که پیره کانه ی که مولکتان ﴿بِثْمِهِ نَدَى﴾ نه ووه پریکتره ﴿بِثْمِهِ نَدَى﴾ که ستم به کمن (یا هه ژار
 به کمن) ﴿بِثْمِهِ نَدَى﴾ پيس به نافرته پيس (له مالی کمن و کمریان) ﴿بِثْمِهِ نَدَى﴾ ماره پیه کانیان وه
 به خښېښ سده وه کمری ﴿بِثْمِهِ نَدَى﴾ نه ووه پيس به خښېښ سده به دل پیاښ خوش وو به خښېښ سښک
 له و (ماره پيس) به نیوه ﴿بِثْمِهِ نَدَى﴾ نه ووه پيس به خوشی و خدلالی (خوشی گپشان پيس) ﴿بِثْمِهِ نَدَى﴾
 ﴿بِثْمِهِ نَدَى﴾ مه پيس گپل و کم هه قله کان ﴿بِثْمِهِ نَدَى﴾ ماله کاسان ﴿بِثْمِهِ نَدَى﴾ به حاله بکدا
 خو نه و (مالاته) ی بو کړدوون ﴿بِثْمِهِ نَدَى﴾ به هوی (ووه سښانی زیانتان) ﴿بِثْمِهِ نَدَى﴾ وه (پيس هه قله کان)
 ووری و خوراکیان به پيس له و ماله ﴿بِثْمِهِ نَدَى﴾ و پوښاکیان بو بکمن ﴿بِثْمِهِ نَدَى﴾ و گنو گویان به گدن
 بکمن ﴿بِثْمِهِ نَدَى﴾ به گنو گویه کی ماش ﴿بِثْمِهِ نَدَى﴾ هه پيس مافی بکمنه وه ﴿بِثْمِهِ نَدَى﴾
 بکمن ﴿بِثْمِهِ نَدَى﴾ هه کانیث که بښته (نه مښی) ژن عېتان و شوو کړدن ﴿بِثْمِهِ نَدَى﴾ نه ووه پيس به گهر هه ستن کړد
 ﴿بِثْمِهِ نَدَى﴾ له و سده زېری (وپینگه بښتن) ﴿بِثْمِهِ نَدَى﴾ نه ووه پيس به ماله کانیان پيس به ووه
 ﴿بِثْمِهِ نَدَى﴾ و ماله کانیان مه خورن ﴿بِثْمِهِ نَدَى﴾ به ماله پوښاکیان ﴿بِثْمِهِ نَدَى﴾ به پيس به گهره پيس
 (ولېان ودر گره وه) ﴿بِثْمِهِ نَدَى﴾ وه هه کمن (له سمر بهر شتیاړی هه پيس) هه ووه پيس
 ﴿بِثْمِهِ نَدَى﴾ یا خوی بگریتموه (له خوار دنی مالیان) ﴿بِثْمِهِ نَدَى﴾ وه هه کمن له وانه هه ژار بوو
 ﴿بِثْمِهِ نَدَى﴾ یا (پيس) به ووه پيس به نافرته پيس ﴿بِثْمِهِ نَدَى﴾ نه ووه پيس به کات
 مالی هه نیوه کانتان دیموه پیاښ ﴿بِثْمِهِ نَدَى﴾ نه ووه شابه پیاښ له و مگر ﴿بِثْمِهِ نَدَى﴾ به ووه خو بو
 لیر سینه وه (به سمر تانموه) ﴿بِثْمِهِ نَدَى﴾

﴿وَتَقِيَّ بَيْنَهُمْ وَقَبَلَهُ﴾ نهوانه‌ی که کاری زور پیس و ماشسریس (ریسا) ده‌کن ﴿بِرَّسِهِمْ﴾
له نافر تان (ی برودر) تان ﴿فَأَسْتَفِيضُوا مِنْهُ أَفْضَىٰ مَكَانًا﴾ نهوه چودر شایهت له خوتن
له سهریان بگرن ﴿وَبِشْهَادِهِ﴾ نه‌محا نه‌گمر شایهت‌نیان دا ﴿وَأَمَّا كُتُوبُهُ﴾ نه‌وه نه‌واژه
ریسا کارانه) به‌د بکن ﴿وَبِشْهَادِهِ﴾ نه‌ماله کانتاندا ﴿حَتَّىٰ يَبُذَّبَ عَنْهُ﴾ هه‌تا (فریشته‌ی)
سهرگ گیانیان ده‌کشت ﴿وَيُخَوَّلَهُ اللَّهُ ثَلَاثِينَ﴾ پان حوا اهن‌گیابه‌ک (ی بر گار بوون) پان
سز دانه‌ی (نه‌مه حوکمی ریسا کردن سوو پیش هاته خواره‌وه‌ی ثابته‌کانی سوو نه‌ی سوو
واته حوکمی نه‌م ثابته‌ی سوو نه‌ی (السباء) نه‌ثابته‌کانی سوو نه‌ی سوو سرر وه‌نه‌وه) ﴿
﴿وَتَدْنَىٰ﴾ وه نه‌وه دووانه‌ی (کوړو کچه‌ی) ﴿فَبِأَسْفَهٍ مِّنْهُمْ﴾ نه‌و کاره پیسه (ریسا) ده‌کن له نثوه
﴿فَتَذَرُهُمْ﴾ نه‌وه تاراریان مدون ﴿وَبِشْهَادِهِ﴾ جانه‌گمر گه‌رانه‌وه‌و ته‌وبه‌یان لی‌کرد ﴿وَأَمَّا﴾ وه
چا‌ک بوون ﴿فَتَعْرِضُ عَنْهُمْ﴾ نه‌وا واریان لی‌پشن ﴿وَبِشْهَادِهِ﴾ چوکمه به‌راسنی خوا
هه‌میشه ﴿وَبِشْهَادِهِ﴾ لی‌سوو ده‌ی میهره‌بانه ﴿وَبِشْهَادِهِ﴾ بی‌گومان وه‌ر گرتنی ته‌وبه
﴿فَبِأَسْفَهٍ مِّنْهُمْ﴾ لای خواته‌بها سو نه‌وانه‌به که گوسه ده‌کن به نه‌وامی
﴿فَتَذَرُهُمْ﴾ پاشان به‌شیمان ده‌نه‌وه ﴿فَبِشْهَادِهِ﴾ به‌رووی (پیش مردن) ﴿وَأَمَّا﴾ تا نه‌وه
﴿وَبِشْهَادِهِ﴾ خوا گه‌رانه‌وه‌یان لی‌وهر ده‌گرتنی ﴿وَبِشْهَادِهِ﴾ خواش هه‌میشه ﴿فَبِشْهَادِهِ﴾
حکیمه) ر‌بی داپه ﴿وَبِشْهَادِهِ﴾ به‌شیمانی (وهر گرتنی) می‌به ﴿وَبِشْهَادِهِ﴾ شپ‌ت
سز نه‌وانه‌ی تاوانی زور ده‌کن ﴿حَتَّىٰ يَدْرَسَ أَفْجَاهُ﴾ هه‌تا کانی سهره‌وهر گنی په‌کینکیان دنی
﴿فَتَذَرُهُمْ﴾ ده‌لنت به‌راسنی مس لی‌ستا تموم کرد ﴿وَبِشْهَادِهِ﴾ وه بو نه‌وانه‌ش می‌به
﴿فَتَذَرُهُمْ﴾ که دهرن به‌بی پروایی ﴿وَبِشْهَادِهِ﴾ نه‌وانه‌ی (ماسکرا) ناماده‌ن
کردوره‌بوین ﴿فَتَذَرُهُمْ﴾ سرایه‌کی تارار دهر ﴿وَبِشْهَادِهِ﴾ نه‌ی نه‌وه‌ی که پرواتان
هیناوه ﴿وَبِشْهَادِهِ﴾ حه‌لال می‌به‌بو تان ﴿وَبِشْهَادِهِ﴾ که نافر تان به‌رور (به‌ماچاری)
به‌میراتی به‌ر (بو خوتان) ﴿وَبِشْهَادِهِ﴾ وه به‌ر گری شو‌کردنیان لی‌مه‌کن ﴿وَبِشْهَادِهِ﴾
﴿وَبِشْهَادِهِ﴾ بو نه‌وه‌ی هه‌مدی نه‌وه (مارمی‌به‌ی) که پیکان داوون پیس (بو خوتان) ﴿وَبِشْهَادِهِ﴾
شپ‌هه) مه‌گه‌ر کانی که کرده‌وه‌به‌کی زور ماشسریس (ریسا) به‌ناشکر ابکه‌ن ﴿وَبِشْهَادِهِ﴾
وه به‌ختارمان له‌گه‌ل بکه‌ن مه‌چاکی (و‌زبانان له‌گه‌ل به‌مه‌سهر) ﴿وَبِشْهَادِهِ﴾ جانه‌گمر هه‌رتان
لی‌ان به‌سوو (ته‌لا‌کس مه‌دور) ﴿وَبِشْهَادِهِ﴾ چوکمه نه‌وانه‌به نثوه حمر به‌کن له‌شبت
﴿وَبِشْهَادِهِ﴾ و‌خواته‌مدا دابایت ﴿وَبِشْهَادِهِ﴾ چاکه و‌خیرنکی زور ﴿

﴿وَلَا تُؤْتُوا عَسْرَةً ۖ إِنَّا كَارِهٌ﴾ نه‌گهر وستان ﴿تَبَتُّوا لِرُوحٍ﴾ گورسی ژبک ﴿مَنْكُرُ رُوحٍ﴾ له‌شوس ژبک
 (که‌جهری لی‌ماکن) ﴿وَهُوَ يَشْفَعُ لَكُمْ﴾ و‌دایستان نه‌یه‌کینکیان ﴿يَقْضِي﴾ مالیکی رور (به‌ماره‌یی)
 ﴿وَلَا تَأْخُذُوا﴾ نه‌وه‌مه‌ی سه‌مه‌وه ﴿مَنْ شِئْتُمْ﴾ لی‌ه‌ج شتک (له‌وماله‌ روره) ﴿لَا تَأْخُذُوا بِهِ﴾
 نایا نه‌و (ماره‌یی به‌) یان‌لن نه‌سه‌مه‌وه به‌بوختان کردن ﴿وَلَا تُؤْتُوا﴾ و‌تاواییکی ناشکر (به‌رامه‌ری
 نافرته‌که) ﴿وَكَيْفَ تَأْخُذُوهُ﴾ جی‌چون و‌مری ده‌گرسه‌وه ﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِنْهُمْ﴾ له‌کاتینکد چورمه‌نه‌لای به‌کسری (تینکه‌لاوی ژن و‌میردایه‌تیشان له‌گهن به‌ک کردوهه) ﴿وَأَجِدْ
 مَسْجِدَ﴾ و‌له‌و نافرته‌تانه و‌هریان گرسوه‌لستان ﴿مِنْهَا عِبَادٌ﴾ به‌هماییکی پته‌و به‌هر (که‌و به‌ستی
 بی‌کاحه) ﴿وَلَا تَسْجُدُوا﴾ (نه‌ی بی‌اوان) ماره‌ی مه‌کدن ﴿رُكُوعًا﴾ باؤکندش (نسبه) نه‌و
 نافرته‌تانه‌ی که‌باو که‌کانتان ماره‌پان کردوون (واته‌باوژه‌کانتان) ﴿لَا مَآئِدَ سَفِلَ﴾ مه‌گهر نه‌وه‌ی
 پیش‌له‌م (حرام کردنه) کرایت ﴿بِهٖ سَعْدٌ﴾ به‌راسنی نه‌و ماره‌کردنه ﴿وَجَنَّةٌ﴾ کردوهه‌به‌کی
 رور‌پس و‌چه‌به‌له ﴿وَمَقَرٌ﴾ رور‌پیراو ﴿وَسَاءَ مَقِيلًا﴾ و‌رپیریکی رور‌خراب و‌به‌ده (که‌گیراوه‌ته
 به‌ر) ﴿خَرَابٌ عَرِيسَةٌ﴾ نه‌ده‌غه‌کراوه‌له‌سه‌ونان (حرام کراوه) ﴿مُهْتَكِرٌ﴾ (ماره‌کردنی)
 دایکانتان ﴿وَسَاءَ مَقْعَدٌ﴾ و‌کچه‌کانتان ﴿وَحُورٌ عُرُفٌ﴾ و‌خوشکه‌کانتان ﴿وَعِشَّةٌ﴾ و‌
 پوره‌کانتان (که‌خوشکی باو‌کانتان) ﴿وَحُشَّةٌ﴾ و‌پوره‌کانتان (که‌خوشکی دایکانتان)
 ﴿وَسَاءَ لَاحٍ﴾ و‌کچالی برآ ﴿وَسَاءَ تَلْحِبٌ﴾ و‌کچالی خوشک ﴿وَأَمْسَاحٌ﴾ (نه‌میسکر)
 نه‌و دایکانه‌تان که‌شیریان پی‌داوون ﴿وَحُورٌ عُرُفٌ﴾ و‌خوشکه‌کانتان له‌شیره‌وه
 ﴿وَأَمْسَاحٌ﴾ و‌دییکی ژبه‌کانتان (خه‌سور) ﴿وَرَمِيمٌ﴾ و‌کچالی ژبستان که
 له‌میردی تریان س ﴿تَقِيٌّ﴾ نه‌وانه‌ی که‌له‌مالی نیومدا ده‌ژس ﴿وَسَاءَ مَقْعَدٌ﴾
 له‌و ژبانه‌تان ﴿وَحُشَّةٌ﴾ که‌چورمه‌ته‌لایان ﴿وَمَنْ تَعْبَهُ﴾ و‌چانه‌پس ﴿جانه‌گهر نه‌چورومه‌
 لایان (دیکی کوله‌به‌سه‌کان) ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ نه‌وه‌هیچ گونا‌هینکتان له‌سهرمی به‌ (له‌ماره
 کردنی کچه‌کیاندا) ﴿وَحُشَّةٌ﴾ و‌ (حرامه‌بوتان) هاوسه‌ری کوره‌کانتان (بوون)
 ﴿تَقِيٌّ﴾ نه‌وانه‌ی که‌له‌پشتی خوتانس ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ و‌ (نه‌ده‌غه‌وحدرام‌کراوه
 له‌سهرتان) کو‌کردمه‌وه ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ له‌سوس دوو‌خوشک له‌بک کاندۀ ﴿لَا مَآئِدَ سَفِلَ﴾
 مه‌گهر نه‌وه‌ی پیش‌نهم (حو‌کمه‌له‌نه‌دامیدا) کراسی ﴿إِنَّا نَحْكُمُ﴾ بی‌گومان خواهه‌میشه
 ﴿عَمْرًا﴾ لی‌ورده‌ی مېهرماته ﴿۝۱۱﴾

﴿وَالْمُحْضَبَاتُ﴾ (هه‌روه‌ها حه‌رام کر او ملیان) نه‌واته‌ی که‌میر دبان همه‌ ﴿مِنْ بَنَاتِ﴾ له‌ ناه‌ره‌س
 ﴿لِلْأَمْنِ﴾ (جگه‌ له‌واته‌ی که‌ بی‌وونه‌نه‌ مولک‌تان (که‌میر ه‌ک) ﴿صِیْبَ آبِ عَمْرٍ﴾
 (له‌و حو‌کمانه‌ باسکران) پی‌ویست کر او و موسراوی حویه‌ له‌سه‌رتان ﴿وَأَجَلُ نَجْمٍ﴾ وه‌ بون‌
 حه‌لال‌کر وه‌ ﴿تَوَارِثُ﴾ (جگه‌ له‌واته‌ (که‌ باسکران هه‌سووی حه‌لاله‌ بون‌ان نا‌چوار ژن
 به‌به‌ که‌وه‌ کو‌مکه‌به‌وه‌) ﴿أَرْسَبُوا بِأَمْنِكُمْ﴾ که‌ به‌مال و سامان‌تان خواریش (نا‌ه‌ره‌تان) مکه‌ن
 ﴿فَخَصِبِیْ عِزِّ مُوَحِّدٍ﴾ (به‌هه‌رجی) که‌ داوینس پاک‌بس و داوینس پیس به‌بس ﴿وَمِنْ أَتَمِّعْنَاهُ بِهِ
 بَنَاتٍ﴾ جاله‌وه‌ی که‌ له‌ره‌تان لی وهر گرت له‌و ناه‌ره‌تانه‌ (ی حه‌لال) ﴿وَمِنْ تَوْفَرِ أَخْوَفِیْ رِیْبَةٍ﴾
 له‌و ماره‌بی به‌که‌بان پی‌بدن که‌هه‌ر کر او له‌سه‌ر‌نان ﴿وَلَا جَاحَ سَیِّئٍ﴾ نا‌وان‌تان له‌سه‌ر نی به‌
 ﴿بِهِدِیْ رِیْبَةٍ﴾ له‌وه‌ی که‌ له‌سه‌ری پینک‌هات (له‌گه‌ل ژبه‌ کانتان داله‌ که‌مکر ده‌وه‌ی ماره‌بی)
 ﴿مِنْ هَدِیْ رِیْبَةٍ﴾ له‌ پاش دیاریکردی ماره‌بی ﴿بِتَّ تَهْجَانِ عَیْقًا حَکِیْمًا﴾ به‌ره‌ستی
 خوده‌ هه‌میشه‌ رانای کار دروسته‌ ﴿وَمِنْ تَسْجِیْعِ مَکْرٍ حَوْلًا﴾ وه‌ نه‌وه‌ی له‌ بی‌وه‌ به‌یتوسی
 له‌سه‌ر هه‌ژاری ﴿أَنْ یَّجِیْعَ مَخْضَبُ نَوْمٍ﴾ که‌ ناه‌ره‌تانس ناردی نیمه‌انداز ماره‌بکات
 ﴿بِیْنَ مَخْضَبِیْ أَمْسِکُمْ﴾ نه‌وه‌ بیه‌واته‌ ماره‌بکات که‌ بی‌وونه‌نه‌ مولک‌تان ﴿مِنْ فِیْئَتِکُمْ نَوْمٍ﴾
 له‌ که‌میر که‌ نیمه‌اندازه‌ کانتان ﴿وَمِنْ عِزِّیْ مِیْجَتِکُمْ﴾ وه‌ خوارانان‌ره‌ به‌با‌وه‌ره‌ که‌تان ﴿بِقَضِیْکُمْ مِنْ
 بَقِیِّیْ﴾ هه‌دیک‌تان له‌هه‌دیک‌ی تر‌تاس (هه‌مو‌وتان به‌وه‌ی نا‌ده‌س) ﴿وَمِنْ تَوْفَرِیْ﴾ له‌سه‌ر نه‌وه‌ ماره‌بان مکه‌ن
 ﴿بِهِدِیْ رِیْبَةٍ﴾ به‌ره‌رامه‌مدی که‌مکو‌کریان ﴿وَمِنْ تَوْفَرِیْ خَوْفِیْ﴾ و ماره‌بی به‌که‌بان پی‌بدن
 ﴿بِأَمْرٍ رِیْبٍ﴾ به‌شیرینکی چاک ﴿مَخْضَبِیْ عِزِّیْ مِیْجَتِکُمْ﴾ له‌ کانتیک‌دانه‌و که‌میر کانه‌ پاک‌ داوین
 م داوینس پیس (وری‌کاری به‌ناشکرا) به‌س ﴿وَلَا مَخْضَبَیْ خَدِیْ﴾ و دوستیان به‌بی (به‌به‌یتی بوری‌نا
 کردن) ﴿وَمِنْ حَصْنِیْ﴾ جانه‌گه‌ر نه‌و (که‌میر کانه‌) شوویان کرد ﴿وَمِنْ نَوْمِیْ مِیْجَتِکُمْ﴾ پاشان خراپه‌به‌کی
 ناشکریان کرد (ریب) ﴿فَیْئَتِیْ بِصَفٍّ مَعْلًی﴾ (مَخْضَبِیْ مِیْجَتِکُمْ) نه‌وه‌ بی‌وه‌ی مسرای ناه‌ره‌نه‌
 ناره‌ده‌ کانیان له‌سه‌ره‌ (لییان بد‌ریت که‌ به‌مخا‌جه‌لده‌) ﴿بِیْئَتِیْ حَقِیْ تَعَبِیْ مِیْجَتِکُمْ﴾ له‌و (ماره‌کردی
 که‌میر که‌) بو که‌سکه‌ له‌بی‌وه‌ له‌ تاوان کردن (ریب) مرسسی ﴿وَمِنْ نَوْمِیْ حِیْزِیْ مِیْجَتِکُمْ﴾ به‌لام نه‌گه‌ر
 نارام بگرن (و که‌میر ه‌ک ماره‌به‌که‌ن) چاک‌ره‌ بون‌ان ﴿وَمِنْ عَفْوَیْ رِیْبَةٍ﴾ خوا‌لی‌بور ده‌ی به‌به‌ری به‌
 ﴿بِیْئَتِیْ نَفْثِیْ﴾ خوا‌ده‌به‌ویت ﴿مِیْجَتِکُمْ﴾ بون‌ان پروون بکاته‌وه‌ ﴿وَمِنْ تَعَبِیْ مِیْجَتِکُمْ﴾ وه‌ به‌تمو‌وبیان
 سکات ﴿مِنْ تَوْفَرِیْ مِیْجَتِکُمْ﴾ سو‌ری و شون‌س نه‌واته‌ی له‌ پیش بی‌وه‌ه‌ بوون (له‌خو‌ناسان)
 ﴿وَمِنْ تَوْفَرِیْ مِیْجَتِکُمْ﴾ و لی‌تان خوش‌یت ﴿وَمِنْ تَعَبِیْ حِکْمِیْ﴾ وه‌ خوا‌رانای کار دروسته‌ ﴿

﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ﴾ و محو اده ویت ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ که لیان یوریت ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ نه لأم نه به ویت
 نه وانهش ﴿يَتَّبِعُونَ شَهْوَىٰ﴾ که شویس نارو و همو او هه و سه کانیا که و توو ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ که
 لانس بدهن ﴿مِثْلَ عَصِيدٍ﴾ به لادانیکسی گموره ﴿يُرِيدُ أَن يَمُوتَ﴾ خوا ده به ویت ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾
 که نه رکتان به سه رسو و نکات ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ چونکه تاده می نه لاور دروست کراوه ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾
 ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ نه ی نه وادی با و مران هیتاوه ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ سامانی به کتری مه خور
 ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ له بیواتاندا به بارهوا ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ مه گه ر بارر گانی به ک بیت ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾
 یسکرم ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ له بیواتان خورن دا ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ وه خورن مه کوژن (پان خورن
 مه ده و تیس به تاوان) ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ به راستی خوا ده همیشه به به ره سی به پیکان ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾
 ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ وه هه ر که سیب نه وه بکات (واته به کیک بکوژیت) ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ به ده دست
 دریزی و سستم ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ نه وه له مه و دوا ده به به باو نا گره وه ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾
 بیور ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ وه نه و هه همیشه بو خوا تا سانه ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ نه گه ر دور
 بکه و سه وه له و تاوانه گه و رانه ی که لیان قه ده هه کراوه ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ نه وه تاوانه
 به و و که کانتان بو ده بو شیس ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ وه ده ناخه به شویکی چاک و
 ریز دار وه ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ وه شارات مه خوارن ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ بو نه و به ی که
 خوا هه رنی هه ندیکتانی داوه به سه هه ندیکی تر تاند ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ بو پیاو بهش هه به ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾
 کتیبو ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ به دهستی نه هیتن ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ وه سو تا فده تایش بهش هه به ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾
 له وه ی به دهستی نه هیتن ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ وه داوه له خوا بکهن ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ به به هه و به خوشی
 خوی ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ به دهستی نه هیتن ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ به راستی خوا ده همیشه به هه و و شیتک رانیه ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾
 ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ وه دامان ماوه بو هه و و (مرد و و مک یا میراتیک) ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ چمه میرات گریک (که
 بهش نه گرن) ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ له وه ی که دایک و باو و حرمانیان نه جان هشتو وه
 ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ وه نه واتهش که به یحانان له گه ل گری داو (که میرات له به کتر به و)
 ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ نه وه بهشی خویانیا بدهن ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ به راستی خوا
 هه مه به سه هه و و شیتکدا نا گادار و چاودیره ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾

﴿تَرْجُلُ ثَمُودَ عَلَى نَسَبِهِ﴾ پساوان سه‌ر بهر شتارن (کار به‌دهستی) به‌سهر نافر دانه‌وه ﴿يَدُ نَصْرٍ
 اللَّهُ يَعْصِمُهُ﴾ به‌هوی نه‌وه‌وه‌خوا قدرلی همدینکیانی داوه ﴿عِزِّ نَجِيزٍ﴾ به‌سهر همدینکیاند ﴿وَلَقَدْ
 نَعْلَمُ مَنْ نُؤْتِيهِمْ أَثْمَالَهُمْ﴾ هه‌رومه‌انه‌هوی نه‌وه‌ی که (پساوان) له‌سامانه‌کانان حمرج ده‌که‌ن ﴿وَلَقَدْ يَنْحَلُونَ﴾
 جا نافر ده‌چه‌که‌کان (نه‌وانه‌ن) ﴿فَنَسَبُ﴾ گویرایه‌لانی به‌رده‌وام (بو‌خواو پاشان می‌رده‌کانیان)
 ﴿حِفْظٍ يَتَّخِذُ﴾ پاریره‌رانی (داویسی خویان و سامانی میرده‌کانیان) که میرده‌کانیان به‌ماله‌وه
 به‌بس ﴿يَدُ حِفْظٍ اللَّهُ﴾ به‌هوی نه‌وه‌ی خوا قدرمانی پاراستی داوه ﴿وَلَقَدْ يَنْحَلُونَ﴾ وه‌لهر
 نافر دانه‌ش که‌لیوه‌ده‌ترسی ﴿شُرْهُنَ﴾ سه‌ر پنجپتان بکه‌ن ﴿يَصْصِفُونَ﴾ نه‌وه‌لاموزگارپان بکه‌ن
 ﴿وَلَقَدْ يَنْحَلُونَ﴾ و‌جیگه‌یان لی‌جیا بکه‌مه‌وه (وله‌گه‌لیان مه‌جه‌ون) ﴿وَلَقَدْ يَنْحَلُونَ﴾ و
 لیان بدن (لیدانیک که‌له‌شی هه‌یب دار به‌کات) ﴿يَدُ حِفْظٍ﴾ جانه‌گه‌ر گویرایه‌لیان کردن
 ﴿وَلَقَدْ يَنْحَلُونَ﴾ نه‌وه‌نیر هیچ ریگه‌یه‌ک له‌دزیان مه‌گر به‌هر ﴿يَدُ حِفْظٍ﴾ عین بکه‌ن
 به‌راستی خوا هه‌میشه‌به‌ر و بلسدی گه‌ورده‌یه ﴿يَدُ حِفْظٍ﴾ وه‌نه‌گه‌ر ترسان ﴿يَنْفَاقُ بَيْنَهُمَا﴾
 له‌تیک‌چوسی بیوانیان (زن و میرد) ﴿وَلَقَدْ يَنْحَلُونَ﴾ نه‌وه‌ماووزیوانیک بیرون به‌خرمی
 پاره‌که ﴿وَلَقَدْ يَنْحَلُونَ﴾ و‌ماووزیوانیک له‌خرمی نافر ده‌که‌ن ﴿يَدُ حِفْظٍ﴾ نه‌گه‌ر
 (درو ماووزیوانه‌که‌ن) ناشنیان بویت ﴿يَدُ حِفْظٍ﴾ خوا بیوان زن و میرده‌که‌چاک ده‌کاته‌وه
 ﴿يَدُ حِفْظٍ﴾ عین خیر به‌راستی خوا هه‌میشه‌رانای ناگاداره ﴿وَلَقَدْ يَنْحَلُونَ﴾ به‌س‌خوا
 به‌ر مش، ﴿وَلَقَدْ يَنْحَلُونَ﴾ و‌هیچ شتیث مه‌که‌ن به‌هاو به‌شی ﴿وَلَقَدْ يَنْحَلُونَ﴾ هه‌رومه‌ها
 له‌گه‌ن د بک و‌دو‌کتاندا چاک بس ﴿وَلَقَدْ يَنْحَلُونَ﴾ وه‌له‌گه‌ل خرم و‌مر بکان ﴿وَلَقَدْ يَنْحَلُونَ﴾ و‌ه‌تیون
 ﴿وَلَقَدْ يَنْحَلُونَ﴾ و‌هه‌زاران ﴿وَلَقَدْ يَنْحَلُونَ﴾ و‌هاوسی خرم ﴿وَلَقَدْ يَنْحَلُونَ﴾ و‌هاوسی بیتگه‌ه
 به‌دور ﴿وَلَقَدْ يَنْحَلُونَ﴾ و‌هاورینی هه‌میشه‌بی با‌هاورینی سه‌هر ﴿وَلَقَدْ يَنْحَلُونَ﴾ و‌رینوار
 ﴿وَلَقَدْ يَنْحَلُونَ﴾ و‌نه‌وانه‌ی بوون به‌مولکتان (چاک بس له‌گه‌لیاند) ﴿يَدُ حِفْظٍ﴾
 به‌راستی خوا خوشی ماویت ﴿يَدُ حِفْظٍ﴾ نه‌وه‌که‌سه‌ی که‌خو به‌ول ران و‌شهر بکه‌ر
 بیت ﴿وَلَقَدْ يَنْحَلُونَ﴾ نه‌وانه‌ی که‌چرو و‌کس ﴿وَلَقَدْ يَنْحَلُونَ﴾ نه‌رمایش ده‌که‌ن
 به‌خه‌لکسی به‌چرو و‌کس ﴿وَلَقَدْ يَنْحَلُونَ﴾ وه‌دیشار به‌وه‌نه‌وه‌ی خوا پیسی به‌خشبوون
 ﴿وَلَقَدْ يَنْحَلُونَ﴾ نه‌به‌خششی خوی ﴿وَلَقَدْ يَنْحَلُونَ﴾ وه‌ناماده‌مان کردوه‌بو‌بساوهر ن

سزایه‌کی ره‌ساو‌اکهر ﴿﴾

﴿وَلَا تُهْمُ بِأَعْيُنِكَ﴾ و نه‌به‌ها خوا چاك ناگاداره بعدورنه‌كانشان ﴿وَلَكِنْ بِسَمْعِكَ﴾ و نه‌به‌ها خوا نه‌سه
 دوست بیت ﴿وَصَلَّى بِاللَّهِ تَصَدَّقْ﴾ ته‌ها خواش همه بارمده‌ست ﴿وَلَا تَجِدْ خَلْقًا﴾ همدست له
 جوونه‌كه كان ﴿لَا تُجِيبُ أَهْلَكَ مِنْ جَمْعِهِ﴾ هر مووه‌كانی حوادگور له‌شویس و نه‌به‌سی خوی
 ﴿وَلَقَدْ نَعِمَ وَغُضِبَ﴾ و نه‌دلیس یسما و سه‌ریچیمان کرد! ﴿وَسَمِعَ عِزَّتُكَ﴾ گوی بگره
 قمت گویست بی نه‌سی! ﴿وَرُزِقَ﴾ و نه‌دلیس (راعا) چاك گویمان سو بگره (نه‌لام به‌رماسی جوونه‌كه
 واته تو خراپتریمانی له‌وان له‌مانایان نه‌هست سو) ﴿لَقَدْ تَسَبَّحْتَ﴾ دمیان حور ده‌گردوه
 (بی له‌هوی مه‌به‌سته خراپه‌كه بگه‌به‌نیت) ﴿وَعَقَّابُ رَبِّی﴾ و نه‌بوتانده‌نمشه‌ردن له‌دلیسی (تسلا)
 ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ فَاوَوْا﴾ و نه‌له‌گه‌ر نه‌وان بیان و نه‌ایه ﴿سَمِعَ عِزَّتُكَ﴾ یسما و گویر یه‌لیس ﴿وَسَمِعَ عِزَّتُكَ﴾
 و (قسمان) بیسته و به‌له‌مان لی مه‌كه ﴿لَكِنْ حَرَّ النَّارِ نَزَّ﴾ نه‌وه چاكتر و راست تر سو بویان
 ﴿وَلَكِنْ مَهْمُوتٌ﴾ به‌لام خوا نه‌فرسی لی کردن ﴿بِكُفْرِهِ﴾ نه‌هوی سن باوه‌ریه‌كه یانه‌وه ﴿لَا يُؤْمِنُ﴾
 ﴿لَقِيلَ﴾ یوه‌هه برور نه‌فیس كه‌میگیان به‌یت ﴿بِأَنَّهُ تَبَى﴾ نه‌ی له‌وانه‌ی ﴿أَوَلَوْ نَكُوبُ﴾
 كه‌یامه‌تان پی به‌خساره ﴿أَمْ يَرْجُونَ﴾ سروا به‌یسن بدو (فورقانه‌ای مار دووم به‌ته خواره‌وه
 ﴿مُصَوِّرًا﴾ كه‌به‌راست دانهری نه‌و (نه‌وران‌ه‌ای یوه‌یه ﴿مَنْ قَسَّ عَصَاهُ﴾ پیش
 نه‌وه‌ی روخسارنیت ساف بكه‌یس (له‌پیشه‌وه) ﴿وَرَدَّ عِلْمَ رَبِّهِ﴾ نه‌مجا یه‌یه به‌شت سه‌ریان
 ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ﴾ بیان به‌فره‌تیا لی بكه‌یس ﴿كَذَّابًا﴾ كه‌چون به‌فره‌تیا کرد له‌خه‌لگانی
 شه‌مه (له‌وانه‌ی كه‌راوه‌ماسیای لی قه‌ده‌غه‌كر له‌روزی شه‌مه‌ده‌كه‌چی ده‌هاس به‌روزی هه‌پیدا
 نوره‌كانیایان داده‌خست و روزی به‌كه‌شه‌مه‌ه‌لیان ده‌گر نه‌وه) ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ فَاوَوْا﴾ و نه‌پیری خوا
 هه‌میشه به‌دی دیت ﴿بِأَنَّهُ﴾ به‌راستی خوا ﴿لَقِيلَ﴾ نه‌له‌یه و به‌فره‌تیا دیت خوش دیت
 كه‌ره‌به‌شی بو داسری به‌كه‌له‌وه خوش نه‌یت له‌هر گونا‌هیکلی تر ﴿بِأَنَّهُ﴾ مو‌هر كه‌سیت
 كه‌به‌دیت ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ﴾ و نه‌هر كه‌سیت هاره‌ش بو خو دیت ﴿وَقَدْ أَهْرَأْتُ عِظِيمًا﴾ نه‌وه
 بیگومان گونا‌هیکلی روز كه‌دوره‌ی هه‌له‌ه‌ستوه ﴿بِأَنَّهُ﴾ قاید سه‌یری نه‌وانه‌ست به‌گردوه
 ﴿مَرْكُوبًا﴾ كه‌خویدان به‌باك و چاك ده‌راس ﴿بِأَنَّهُ﴾ نه‌یسه (واسی‌یه) به‌لكو خو‌هر
 كه‌سیکی بویت باك و حاویس ده‌كات ﴿وَلَقَدْ نَعِمَ عِزَّتُكَ﴾ و كه‌ترین سته‌میان لی تاكریت (نه‌نه‌داری
 نه‌دوره‌هه‌ریكه‌ی مارکی خورماش بیت) ﴿تَضَرَّكَتْ﴾ سه‌یری بكه‌چون ﴿بَعْدَ عِلْمِ رَبِّكَ﴾
 به‌دهم خواوه‌درو هه‌له‌به‌شی ﴿وَصَلَّى بِاللَّهِ تَصَدَّقْ﴾ و نه‌به‌سه نه‌درویه‌كه گونا‌هیکلی روون و ناشكر ایه
 ﴿لَقَدْ نَعِمَ عِزَّتُكَ﴾ نای ناوینك نه‌دوه‌نه‌وه له‌وانه‌ی ﴿وَلَوْ نَكُوبُ﴾ به‌شینك له‌نامه‌ی
 خوا‌بیان پنه‌دراوه ﴿لَقِيلَ﴾ بروا نه‌هیس به‌شتی بی روح و به‌نامه‌ی غه‌یری حو (به
 جادور گهران و نه‌هیتان) ﴿وَلَقَدْ نَعِمَ عِزَّتُكَ﴾ و نه‌لیس له‌وانه‌ی كه‌میں پروان ﴿وَلَقَدْ نَعِمَ عِزَّتُكَ﴾
 نه‌وه و تیاران راسته ﴿مَنْ نَعِمَ عِزَّتُكَ﴾ له‌وانه‌ی كه‌یامه‌ریان هتاره ﴿

﴿وَأُولَئِكَ الَّذِينَ نَعْتَذِرُهُمْ﴾ ناته‌وانه که سائینکی که خواهم فریشتی لئی کردوون ﴿وَمَنْ يَفْقَهُ تِلْكَ﴾ هدر که سینگیش
 خواهم فریشتی لئی بکات ﴿مَنْ تَحَدُّثُ نَصِيحَةٍ﴾ نموه هدر گیر دست ماکهویت بوی هیچ یارمندی دوری ﴿وَلَا يَنْفَعُ صُلْحَ﴾ نایانه‌وانه (جووله که کان) به‌شیاں همه به ﴿مَنْ شَاءَ﴾ له‌دمه لاتی پاشایه‌تی (خواه‌یتی
 بروسه‌وه‌ره) ﴿وَلَا يَنْفَعُ سُلْحَ﴾ (جانه‌گهر بیانیوایه) شدو کاته به‌خه‌لکی یان به‌دمه‌خشی
 (سه له‌مداری) توینکلی دمه‌که حورمایه‌ک ﴿وَمَنْ تَحَدُّثُ نَصِيحَةٍ﴾ یان نیرمیس (حسورودی) ده‌س
 به‌خه‌لکی ﴿وَمَنْ تَحَدُّثُ نَصِيحَةٍ﴾ له‌سهر نموه‌ی حوایی به‌خشیوون (که پیغمه‌میرشتی به) ﴿مَنْ تَحَدُّثُ نَصِيحَةٍ﴾
 له‌فهر و به‌مهری خوی ﴿وَقَدْ نَصَحْتُ﴾ نموه بیگومان داوامانه ﴿وَمَنْ تَحَدُّثُ نَصِيحَةٍ﴾ به‌مهری نیراهیم
 کتیب ﴿وَجَعَلْتُ﴾ و پیغمه‌میرشتی ﴿وَمَنْ تَحَدُّثُ نَصِيحَةٍ﴾ هدر وه‌ها پشمان به‌خشی دمه‌لائیکی گه‌وره
 ﴿وَمَنْ تَحَدُّثُ نَصِيحَةٍ﴾ جاله و خه‌لکه‌دا هم‌سو و بر وایان به (موجه‌ممه‌د) هیا ﴿وَمَنْ تَحَدُّثُ نَصِيحَةٍ﴾
 هه‌شیاں نو و به‌گری لئی کردووه ﴿وَمَنْ تَحَدُّثُ نَصِيحَةٍ﴾ وه‌دوره به‌سه (بویان) که‌ن گریکی هه‌لگیر ساوه
 ﴿وَمَنْ تَحَدُّثُ نَصِيحَةٍ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی بی بر وایوون ﴿وَمَنْ تَحَدُّثُ نَصِيحَةٍ﴾ نه‌نایمه‌نه‌کانی قیحه ﴿وَمَنْ تَحَدُّثُ نَصِيحَةٍ﴾
 له‌مه‌ولا ده‌بانچه‌یه ساو ناگریک ﴿وَمَنْ تَحَدُّثُ نَصِيحَةٍ﴾ هدر کاتیک که بیستیان سوون (ویرزا)
 ﴿وَمَنْ تَحَدُّثُ نَصِيحَةٍ﴾ بویان ده‌گورین به‌پیشکی تر ﴿وَمَنْ تَحَدُّثُ نَصِيحَةٍ﴾ بوته‌وه‌ی سراکه (به‌چاکی) به‌چهران
 ﴿وَمَنْ تَحَدُّثُ نَصِيحَةٍ﴾ به‌راستی حواهمیشه رالی کار دروسته ﴿وَمَنْ تَحَدُّثُ نَصِيحَةٍ﴾ وه‌نه‌وه‌ی
 باوه‌ریان هیا ﴿وَمَنْ تَحَدُّثُ نَصِيحَةٍ﴾ و کاری چاکه‌بان کرد ﴿وَمَنْ تَحَدُّثُ نَصِيحَةٍ﴾ له‌مه‌ولا ده‌بانچه‌یه
 جه‌مد به‌هه‌ششتی ﴿وَمَنْ تَحَدُّثُ نَصِيحَةٍ﴾ که روویاره‌کان ده‌چس به‌زیر یاندها ﴿وَمَنْ تَحَدُّثُ نَصِيحَةٍ﴾
 ده‌میشه‌وه تپیدا به‌هه‌میشه‌یی ﴿وَمَنْ تَحَدُّثُ نَصِيحَةٍ﴾ بویان هه‌به‌تیابدا هه‌وسه‌رانی پاک و خاوین
 ﴿وَمَنْ تَحَدُّثُ نَصِيحَةٍ﴾ وه‌ده‌بانچه‌یه‌زیر سیهری چرو به‌ده‌وامه‌وه ﴿وَمَنْ تَحَدُّثُ نَصِيحَةٍ﴾ به‌راستی خرا
 هه‌رمانتان بی ده‌کات ﴿وَمَنْ تَحَدُّثُ نَصِيحَةٍ﴾ به‌دانه‌وه‌ی گشت سپارده‌کان ﴿وَمَنْ تَحَدُّثُ نَصِيحَةٍ﴾ بو‌خاوه‌نه‌کانین
 ﴿وَمَنْ تَحَدُّثُ نَصِيحَةٍ﴾ وه‌کاتیت دادوهرشان کرد له‌بویان هه‌لکیدا ﴿وَمَنْ تَحَدُّثُ نَصِيحَةٍ﴾ (خودا
 هه‌رمان ده‌کات) به‌داد حوکم بکه‌ن ﴿وَمَنْ تَحَدُّثُ نَصِيحَةٍ﴾ به‌راستی حواهم چاکسی ناموز گاریتین
 ده‌کات ﴿وَمَنْ تَحَدُّثُ نَصِيحَةٍ﴾ به‌راستی خواهمیشه‌یه‌ری پناهه ﴿وَمَنْ تَحَدُّثُ نَصِيحَةٍ﴾ نه‌ی
 که‌سائیک که باوه‌ریان هیاوه ﴿وَمَنْ تَحَدُّثُ نَصِيحَةٍ﴾ گویرایه‌لی خوا و گویرایه‌لی پیغمه‌سهرس
 ﴿وَمَنْ تَحَدُّثُ نَصِيحَةٍ﴾ وه‌پاشایش گویرایه‌لی کار به‌دسته (عادیله) کانن خویان س ﴿وَمَنْ تَحَدُّثُ نَصِيحَةٍ﴾
 جانه‌گهر دو به‌ره‌کیتان هه‌بو له‌شینگدا ﴿وَمَنْ تَحَدُّثُ نَصِيحَةٍ﴾ نموه بیگیر به‌وه بو لای حوا و پیغمه‌میر
 ﴿وَمَنْ تَحَدُّثُ نَصِيحَةٍ﴾ نه‌گهر نیوه باوه‌ریان هه‌به‌نه‌خوا ﴿وَمَنْ تَحَدُّثُ نَصِيحَةٍ﴾ و به‌روزی دواپی ﴿وَمَنْ تَحَدُّثُ نَصِيحَةٍ﴾
 حیر ﴿وَمَنْ تَحَدُّثُ نَصِيحَةٍ﴾ وه‌ناکام و نه‌جانی چاکره ﴿وَمَنْ تَحَدُّثُ نَصِيحَةٍ﴾

﴿وَمَا كُنَّا لَنُفْلِتَنَ فِي سَبِيلِنَا﴾ نعوه چیتانه (سه‌چ یانوریه‌ك) جهنگ ناكهن له‌پشاورى خواد
 ﴿وَأَعْتَبْ عَمَلِينَ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَاتَّخَذُوا آلَهُمُ الْبُتُونَ﴾ و له‌پشاورى چموساوه‌كان له‌پشاوران و نانه‌قلان و سداالان
 ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ﴾ نه‌وانه‌ی كه‌ده‌لین ﴿رَبِّهِمْ﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگارمان پرگارمان كده‌ی لهم
 شاره (مه‌ه‌ست پنی شاری مه‌كه‌میه) ﴿تَعْبُدُهُمْ﴾ كه‌خه‌لكه‌كه‌ی سته‌مكاران ﴿وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِمْ﴾
 وه‌له‌لاپه‌ن حوته‌وه‌ پشتو‌ابنگمان سؤ‌مده‌ی بهیه ﴿وَجَعَلْنَا شِدَادًا﴾ وه‌له‌لاپه‌ن حوته‌وه‌ نه‌دی بهته
 بومان ﴿عَصَا﴾ یارمه‌تی ده‌ريك ﴿فَإِذْ﴾ نه‌و كه‌سه‌نه‌ی باوه‌ریان هیناوه ﴿عَبَدُوا آلَهُمْ﴾
 له‌پشاورى خواد ده‌جه‌نگین ﴿وَأَخْرَجُوا﴾ وه‌نه‌وانه‌ی بن باومړن ﴿فَعَبَدُوا سِوَى اللَّهِ﴾ له‌پشاورى
 باره‌وا (یان شه‌یتان) داده‌جه‌نگین ﴿فَعَبَدُوا آلَهُمْ﴾ كه‌وانه‌شهرېكه‌كه‌له‌گه‌له‌دوسته‌كانی شه‌یتاندا
 ﴿بِأَنَّهُمْ﴾ په‌واستی پیلانی شه‌یتان همر لاواز سوره ﴿فَإِذْ﴾ نه‌و كه‌سه‌نه‌ی باوه‌ریان هیناوه
 نایب سه‌یری له‌و كه‌سه‌نه‌ت به‌كه‌دوه‌ كه‌پیان ووترا ﴿كُلُّهُمْ﴾ ده‌ستان بگېر سده‌وه (له‌جه‌نگ
 و كوشسار) ﴿وَأَخْرَجُوا﴾ و بویژ بگهن ﴿وَهُمْ﴾ وه‌كه‌ات سده‌ن ﴿فَإِذْ﴾ مه‌كېب عه‌به‌ر لقل
 كه‌چی كاتیت جه‌نگیان له‌سه‌ر پنی‌ست كرا ﴿فَإِذْ﴾ په‌كه‌سه‌ر ده‌سته‌به‌كه‌ن
 له‌خه‌لكی ده‌ترسان ﴿فَإِذْ﴾ وه‌كه‌ترسان له‌خودا ﴿فَإِذْ﴾ بگوه‌ریاتریش ده‌ترسان
 ﴿وَأَخْرَجُوا﴾ ده‌یان ووت نه‌ی په‌روه‌ردگاری نیسه ﴿فَإِذْ﴾ بؤ‌چی جه‌نگت له‌سیرمان
 پنی‌ست كرده‌وه ﴿فَإِذْ﴾ خورگه‌دوات ده‌خستین (له‌جه‌نگ كرده‌ن) بو‌ماوه‌به‌كه‌ی
 كه‌م ﴿فَإِذْ﴾ بلی خوشی و له‌ره‌تی دوبارور كه‌مه ﴿فَإِذْ﴾ و پورزی دواپی باشته‌وه
 ﴿فَإِذْ﴾ بؤ‌كه‌سه‌یت نه‌خوا بترسیت ﴿فَإِذْ﴾ وه‌سته‌متان لی ماکریست به‌(نه‌ده‌اره‌ی)
 نالی ماو‌كه‌خور مایه‌ك ﴿فَإِذْ﴾ له‌هه‌رشو‌یك مس ﴿فَإِذْ﴾ مردن پیکر ده‌گات
 ﴿فَإِذْ﴾ باله‌ماو‌ته‌لا و كوشکی به‌رو قابله‌شداین ﴿فَإِذْ﴾ وه‌له‌گه‌ر (باهاكان)
 خوشی و چاكه‌هاته‌رییان ﴿فَإِذْ﴾ ده‌لین نه‌مه‌له‌لاپه‌ن خواوه‌یه ﴿فَإِذْ﴾
 وه‌ته‌گه‌ر توشی ماخوشی و خرابه‌یه‌كه‌هاتن ﴿فَإِذْ﴾ ده‌لین نه‌مه‌له‌لاپه‌ن توده‌یه (له‌ی
 مو‌حه‌مه‌د) ﴿فَإِذْ﴾ هه‌مووی له‌لاپه‌ن خواوه‌یه ﴿فَإِذْ﴾ نه‌وه‌نه‌و خه‌لكه
 چمی یانه‌ه ﴿فَإِذْ﴾ وه‌كه‌له‌هیچ قسه‌به‌كه‌تی به‌گهن وایه ﴿فَإِذْ﴾
 هه‌ر چاكه‌یه‌كه‌ت توش بو‌نه‌وه‌ له‌خواوه‌یه ﴿فَإِذْ﴾ وه‌هه‌ر خرابه‌یه‌كه‌ت توش
 سور ﴿فَإِذْ﴾ نه‌وه‌له‌خونه‌ومیه ﴿فَإِذْ﴾ و نیسه‌تومان ساردوه‌به‌په‌مه‌ه‌ر
 بو‌خه‌لكی ﴿فَإِذْ﴾ وه‌خوا به‌سه‌شامتی نه‌وه‌بلات ﴿فَإِذْ﴾

«مَنْ يَطْعُ زَمْزُولَ» هەر کهسک گوزرایه‌لی پیغمبر ﷺ سکات «فَصَ طَاعَ» نه «ثَمَّوَه» هه‌راسنی
گوزرایه‌لی خوای کر دووه «مَنْ يَرْوَى» هەر کهسینکیش پشت هه‌لیکات «فَاَوْسَنَ» نه وه نیمه
تومان ره‌وانه به‌کر دووه «عَلَيْهِ حَقٌّ» به‌چاودیر و پاریزه به‌سه‌ریانه وه «وَيَقُولُ مَعَهُ»
(دوور ره‌کان) ده‌لیس گوزرایه‌لیس (مل کهج و قهرمانه‌دارس) «وَرِئُ مِنْ عَيْدِكَ» به‌لام کاتیک
له‌لای تو ده‌ر چوون «بِسْطِهَا مَهْمَه» کۆمه‌لیک له‌وان شو وه که نه وه به‌پیلان گیران (له‌موسلمان)
«عَبْرَ نَوِيٍّ» به‌پنجه‌وانه‌ی که کانی تو «وَأَقْبَلَ يَكُنْ مَشِيئُونَ» وه خوانه به‌ووسیت نه وه (پیلانانه‌ی)
شهر کر دووه «وَيُغْرَضُ عَنْهُ» که‌وانه واریان لی بیه «وَعَزَّكَ عَنِ اللَّهِ» و پشت به‌خوا به‌سه
«وَمَكَّنِي بِاللَّهِ وَكَيْلًا» خوا به‌سه پشتیوانت بی «عَلَيْهِ نَزْوُ الْقُرْآنِ» نه وه به‌ووسیت به‌سه
له‌قورئان؟ «وَالْحَقُّانِ مِنْ عَمْدٍ عَمْدٍ» خو نه‌گه‌ر له‌لایمن کهسینک تر وه بوایه جگه‌له‌خوا
«وَيَهْدُوهُ» بینگومان ده‌یایی نیاید «حَسْبُكَ حَسْبُكَ» چاوارسی زور «وَرِئُ مِنْ عَيْدِكَ» وه
کاتیک هه‌رالیگه‌ر بی سکات «مِنْ لَدُنِّي» ده‌راره‌ی ناسایش و هیصایه‌نی (بیوانتان) «وَلَوْ جَوَّ»
یان له‌باری تر سه وه «دُخُولًا» بلاری ده‌که نه وه «وَوَرِئُ الْقُرْآنِ» به‌لام نه‌گه‌ر به‌پنگه‌ر ایله‌نه وه
بۆلای پیغمبر ﷺ «وَرِئُ الْقُرْآنِ» و بۆلای کار به‌ده‌ستانی خویان «عَلَيْهِ نَزْوُ الْقُرْآنِ»
منه‌ر «نه وه نه‌وانه‌ی راستی هه‌واله‌کان ده‌ده‌هین ده‌ران هه‌واله‌که (راسته‌یان درویه) «وَلَوْ لَقِيتُ اللَّهَ»
«عَلَيْكَ كُزَّ رَحْمَةً» وه نه‌گه‌ر چاکه‌و به‌ره‌ی خوا به‌بوایه به‌راسمه‌ر به‌نیوه «وَلَيْسَ شَيْءٌ لَا»
قبلاً «بینگومان شونش شه‌تان ده‌که‌وتس که میکان به‌بیت «وَعَبْرَ نَوِيٍّ» (که‌ی موحه‌مه‌ده
«لَه‌بِشَاوِی خَوَادِ بَعْدُ» «لَا تَكُنْ لَأَمْسَتْ» تو نه‌بها نه‌رکی خوت لی درا کراره (یا بو نه‌نها
نه‌رکی خوت له‌سره) «وَحَرِّينَ تَرْوِيْنِ» هانی بر وادارایش نه‌ده (مو حیه‌ده) «عَنِ اللَّهِ» نو‌میده
خوا «أَنْ يَكُنْ بَأْسُ تَبَسُّمٍ» به‌رگری هیری بی جاوه‌ران سکات «وَلَمْ يَشُدَّ يَأْتِ» وه خوا
به‌هیر تره «وَلَمْ يَكُنْ» و توله‌ی به‌نیس تره «مِنْ شَعْرِ شَعْرَةٍ حَسَنَةٍ» هەر که‌سی تک‌به‌کی
چاکه سکات «يَعْطُرُهُ عَسْتَمِدًا» به‌شینکی له‌(باداشتی) نه‌و چاکه‌به‌بو هدی «وَمِنْ شَعْرِ شَعْرَةٍ»
سینه‌ی وه هەر که‌سی تک‌به‌کی خرا به‌سکات «يَكُنْ لَأَمْسَتْ» نه‌وش به‌شینکی ده‌بیت له‌(سرای)
نه‌و خرا به‌به «وَلَمْ يَكُنْ» وه خوا هه‌میشه «عَلَى شَيْءٍ مُبِينٍ» به‌سه‌ر هه‌موو شینکدا به‌توایه (چاودیره)
«وَدُخْلِمُ بِحَبْرٍ» هەر کاتیک سلا و نکتان لی کرا «وَحَبْرُ يَحْسُنُ» نه وه به‌چاکتر له‌ر سلاوه
سلا و نکه‌وه (لیان) «وَأَوْدُوحًا» یان وه‌کو خوی به‌سه‌نه‌وه «بِأَسْمَاءٍ عَزَّكَ عَنِ اللَّهِ» بینگومان
خوا هه‌میشه بر ساو چاودیره به‌سه‌ر هه‌موو شینکدا

﴿لَا يَخْشَى الْفِتْنَةَ﴾ هیچ بهر ستر او نیکی راست می به جگه له‌خوا ﴿يَجْعَلُكَ مِنَ الْقَوْمِ﴾ سونده
 به‌خوا بیگومان کونان ده‌کاته‌وه نو (لیر سینه‌وه‌ی) نه‌و‌روزی دوا‌یهی ﴿لَا رَيْبَ﴾ که هیچ گومانی
 نیند بیه ﴿مَنْ يَضِلْ مِنْ لَدُنْكَ﴾ جا کنی نه‌خوا قسه (و نه‌لنی) راست تره ﴿قَدْ لَعَنَهُ﴾ نه‌وه
 چیشانه ﴿فِي السَّعِيرِ﴾ در ماره‌ی دوو پروه‌کان بوویده دوو ده‌سته ﴿وَلَهُمْ فِيهَا عَمَلٌ﴾
 له‌کاتیکدا خواهه‌وانه‌ی گه‌ر اندونه‌وه بویی ناومری به‌موی کرده‌وه کاتبانه‌وه ﴿يُرِيدُونَ﴾ نابا ده‌ته‌ونت
 ﴿أَنْ يَهْدُوهُمْ إِلَىٰ آسَافٍ﴾ به‌مویس که سینگ نکهن که خوا گومرای کرده‌وه ﴿وَمَنْ يَصِيبْ﴾ وه
 هه‌ر که سینگ خوا گومرای بکات ﴿مِنْ شَرِّ سَبِيلٍ﴾ نه‌وه هه‌ر گیر ماتوانی ریگای راستی بوی‌دو رسته‌وه ﴿وَلَا
 يُدْرِي أَتَمْلِكُهُمْ﴾ نه‌وان ناواته حواری نیومش بی ناومریس ﴿كَمْ تَقَرُّوهُمْ﴾ وک چون خویان بی ناومریس
 ﴿فَكُنْتُمْ سَوَاءً﴾ تا نیومش نه‌وان به‌کسان بین ﴿مَلَا سَجْدًا وَمِنْهُمُ رُجُلٌ﴾ که‌واته نه‌وان به‌دوست و
 یار مه‌نی در هه‌له‌مه‌بزیس ﴿حَقُّ يَهْدِيهِمْ إِلَىٰ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ هه‌تا (به‌شیمان ده‌به‌وه‌ی) کتچ ده‌کهن له‌بری ی
 خوا‌دا ﴿فَإِنْ يَدْرِي﴾ نه‌مجان نه‌گه‌ر پرویان و مرگیر او پشیمان هه‌لکرد ﴿يُحْدِثُ﴾ نه‌وه (به‌دیل) بیانگرن
 ﴿وَأَنْتُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾ و بیانگوزن له‌هه‌ر شوی‌تک تووشیان بوون ﴿وَلَا تَسْجُدُوا لَهُمْ﴾ و لا
 نصبر ﴿وَهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾ و یار مه‌نی در یکت نه‌وان هه‌له‌مه‌بزیس ﴿لَا يَخْشَى الْفِتْنَةَ﴾ جگه
 له‌وانه‌ی به‌یوه‌ندی ده‌کهن به‌که‌سانیکه‌وه ﴿سَكَّرَ لَيْسَ لَهُمْ بَأْسٌ﴾ که له‌یون نیوه‌وه له‌واندا به‌یمن
 هه‌یه ﴿وَجَاءَ رَكُوتٌ مِنْ رَبِّكَ﴾ یان هاتوون نو لائن له‌سه‌ر دل‌بان باره‌ه‌ته (هه‌ر ما‌کهن)
 ﴿أَنْ يَفْهَمُوا حُكْمَ رَبِّهِمْ﴾ له‌موی که هه‌نگان له‌دز نکهن یا جه‌سگ له‌دزی خرمه‌کانبان نکهن
 ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ وه نه‌گه‌ر خوا بیوستابه ﴿سَخَّرَ لَهُمُ الْعِلْمَ﴾ رالی ده‌کردن به‌سمر نا‌ندا ﴿فَلْيَتَنَزَّلِ﴾ و
 جه‌سگبان دژ‌نان ده‌کرد ﴿فَإِنْ تَنْزَّلُوا كُنْتُمْ﴾ جا نه‌گه‌ر نه‌وان که‌مار گیر بوون له‌نیوه ﴿فَلْيَتَنَزَّلِ﴾ و
 جه‌سگبان له‌دژ‌نان به‌ده‌کرد ﴿وَلَوْ تَرَىٰ﴾ و پشیمانی ناشیان کرد بونان (مل که‌چ بوون)
 ﴿وَمَنْ يَخْلُقْ لَهُمْ عِشْرِينَ سَبِيلًا﴾ نه‌وه خوا ریگه‌ی به‌داوون که ده‌ستیان سو به‌رون و (ماین شهرین
 له‌دز نکهن) ﴿سَجْدًا﴾ له‌مه‌ولا که‌سانیکه‌ی تر ده‌ییس ﴿يُرِيدُونَ﴾ ده‌بانه‌ونت
 له‌لیوه نه‌ییس بین ﴿وَلَوْ تَرَىٰ﴾ وه له‌موره‌که‌ی خوشیان ته‌میں بین ﴿فَلْيَتَنَزَّلِ﴾ هه‌ر
 کاتیک بانگ کراس بویی ساومری و بت به‌رستی ﴿أَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةً﴾ گه‌ر وه‌ته‌وه بوی (واته
 به‌لاشتی بری به‌ده‌بوون) ﴿فَإِنْ تَرَىٰ لَهُمْ لُكُومًا﴾ جا نه‌گه‌ر که‌مار گیر به‌بوون لیسان ﴿وَلَوْ تَرَىٰ﴾
 شهر ﴿وَهْ جَلَّوْا﴾ ناشیان به‌دایه ده‌ستان ﴿وَلَوْ تَرَىٰ﴾ وه ده‌ستیان به‌کیشیه‌وه (به‌جه‌سگ کردن)
 ﴿وَلَوْ تَرَىٰ﴾ نه‌وه به‌دیل بیانگرن و بیانگوزن ﴿حَيْثُ تَقْعُدُونَ﴾ له‌هه‌ر شوی‌تک که به‌ده‌ستیان
 که‌وتس ﴿وَلَوْ تَرَىٰ﴾ نه‌وانه‌ی (باسمان کرد) داوامانه‌یه‌نیوه ﴿عَبْرَةً﴾ له‌دژ‌یان ﴿سَخَّرَ﴾
 شیبان ﴿مَنْ يَخْلُقْ لَهُمْ عِشْرِينَ سَبِيلًا﴾

﴿لَاسْوَى الْقَعْدِ مِّنْ نَّوْبِهِ﴾ به کسان پس نه‌ماوه‌دارانه‌ی دانیشتون و حیهاد ماکس ﴿غَیْرُ اُولَئِیْهِ﴾ جگه نه‌خواوه‌ن عورره‌کان به‌یت (وَمَكَّ مَخْشٍ، و کویر، و شمل) ﴿وَالْمُحْجَذُونَ مِّنْ مَّسِیٍّ لَّهِ﴾ له‌گه‌ن نیکوشه‌ری بی‌ریگه‌ی خوانا ﴿فَوَیْزُوا نَفْسَهُ﴾ به‌مال و گیانیان ﴿فَمَنْ لَّهِ شَیْءٌ مِّنْ اَنْوَیْهِ﴾ خواهری نیکوشه‌ران به‌مال و گیانیانی داوه ﴿عَلَى نَفْسٍ رَّحِمَةٍ﴾ به‌سهر دانیشتون (به حیهاد)، نه‌پندیه‌ک ﴿وَلَا رِعَاۤءَ لَیْسَ﴾ وه‌همر به‌ک له‌مو دوو‌ناقمه‌خوا به‌لن‌س پاداشتی رور چاکی پی داوون (که به‌ه‌شت) ﴿وَمَنْ لَّهِ شَیْءٌ مِّنْ غَیْرِیْ جَزَیْطٍ﴾ وه‌خوا ریزی نیکوشه‌رانی داوه به‌سهر دانیشتووه‌کاندا نه‌پاداشتیکی گه‌وره ﴿فَیَجِیْءُ مَعَهُ مَعْمَرَةٌ وَرَحْمَةٌ﴾ له‌لای (خوا) وه‌پله‌ی رور و لن‌حوش بوون و میهره‌بان‌ی بزه‌په ﴿وَلَا مَدْعُوْرٌ رَّحِمَةٍ﴾ وه‌خوا همیشه‌لیوره‌ی میهره‌بانه ﴿فَیَنْبَلِیْ بَوَیْهَةً اَلْسِنُکَ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی که‌مریشته‌کان گیانیان به‌کیش ﴿مَدَنِی الْقَبْرِ﴾ له‌کانتکدا که‌سته‌میان به‌خو‌پ ده‌کرد (به‌کوچ به‌کردیان) ﴿وَهْ رَیْکُمْ﴾ (به‌نه‌شه‌ره‌وه‌پنیان) ده‌لش (ده‌ریاره‌ی نابینه‌که‌تان) له‌چید، بوون ﴿وَلَا تُکَلِّمُنِیْ فِی الْکَلِمِیْنِ﴾ ده‌لش نیمه‌چه‌وساوه‌بووین به‌سهر ره‌وی دا ﴿وَهْ نَزَلَ اَرْضَ لَبَّوْ سَعَةَ﴾ (پیان) ده‌لش مه‌گه‌ر زه‌ویس خوا فراوان نه‌بوو؟ ﴿وَلَا یُجْزِیْهِ﴾ نا‌کوزچتان بگرد به‌تیاید ﴿وَلَا یُکَلِّمُ رُؤُوسَهُ جَهَنَّمَ﴾ حانه‌وانه‌شونیان دوره‌خه ﴿وَلَا یُکَلِّمُ نَاسٍ﴾ نای‌چ‌پاشه‌روزیکی خرابه ﴿لَا تُکَلِّمُ مِّنْ رَّحْمٰی﴾ بی‌حگه‌له‌و چه‌وساوه‌بی که‌له‌پیان ﴿وَلَا یُکَلِّمُ﴾ و نافرستان ﴿وَلَا یُکَلِّمُ﴾ و له‌مندا‌لتن ﴿لَا یُکَلِّمُ حِیَّةً﴾ که‌توانای هیچ‌چدر به‌کیان می‌به‌له‌به‌ر بی‌هیری و پیریان ﴿وَلَا یُکَلِّمُ سَبَبًا﴾ وه‌به‌هیچ شیواریت ری ده‌ر ماکه‌ن ﴿وَلَا یُکَلِّمُ سَبَبًا﴾ عافه‌ر نا‌نه‌وانه‌تومیده‌ه‌به‌خوا‌لی یان خوش‌بیت ﴿وَلَا یُکَلِّمُ عَفْوًا﴾ وه‌خوا همیشه‌چارو‌نوشیکه‌ر و لن‌خوشبوره ﴿وَلَا یُکَلِّمُ سَبَبًا﴾ وه‌همر که‌سبک کوچ‌بکات له‌ری‌ی‌خوا ده‌یخدی ﴿لَا یُکَلِّمُ﴾ ده‌ستی ده‌که‌ویت له‌ره‌ویدا ﴿وَلَا یُکَلِّمُ﴾ جینگه‌و ریگه‌ی رور (که‌دوژمن پی‌ماخوشه) ﴿وَلَا یُکَلِّمُ﴾ وه‌فراوانی (له‌روری زیاندا) ﴿وَلَا یُکَلِّمُ مِّنْ مَّیْمَنَةٍ﴾ وه‌همر که‌سبک له‌مالی‌خوی ده‌رجیت ﴿وَلَا یُکَلِّمُ مِّنْ مَّیْمَنَةٍ﴾ وه‌کوچ‌بکات سو‌لای‌خوا و پنه‌مه‌به‌ره‌کدی ﴿وَلَا یُکَلِّمُ مِّنْ مَّیْمَنَةٍ﴾ باشان مردن پی‌بکات ﴿وَلَا یُکَلِّمُ مِّنْ مَّیْمَنَةٍ﴾ نه‌وه‌بینگومان پاداشتی نه‌وه‌که‌سه‌که‌وتوته‌سهر‌خوا ﴿وَلَا یُکَلِّمُ مِّنْ مَّیْمَنَةٍ﴾ وه‌خوا همیشه‌لی‌سورده‌ی نه‌به‌ری به‌یخه ﴿وَلَا یُکَلِّمُ مِّنْ مَّیْمَنَةٍ﴾ هدر کانیث سه‌ه‌رتان کرد (و‌گه‌پان) به‌ره‌وی ده‌﴿وَلَا یُکَلِّمُ مِّنْ مَّیْمَنَةٍ﴾ نه‌وه‌هیچ گوماهیکتن له‌سهر می‌به‌﴿وَلَا یُکَلِّمُ مِّنْ مَّیْمَنَةٍ﴾ که‌نویزه‌کد کورث مکمه‌وه ﴿وَلَا یُکَلِّمُ مِّنْ مَّیْمَنَةٍ﴾ نه‌گه‌ر ترسان نه‌وانه‌ی پی‌ماوه‌رب حه‌مگن له‌گه‌ل مکه‌ن ﴿وَلَا یُکَلِّمُ مِّنْ مَّیْمَنَةٍ﴾ به‌راستی پی‌ماوه‌ران همیشه‌بو‌ئوه‌دوژمنیکی بوون و تاشکران ﴿

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ و نه‌میری که‌مانه‌ی ماورایان هتاوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده‌وه چاکه‌کیان کرده‌وه
 ﴿سَمِعَ الْجَنَّةَ﴾ له‌ داهاتوویه‌کی بریکدا ده‌یانه‌ینه به‌هشتانیت ﴿خَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا﴾
 که‌ بروداره‌کان به‌ زیر دره‌ حته‌کانان دا‌مورون ﴿حَدَّثَتْهُمْ بِهِ﴾ ده‌موره‌ تیا‌دا به‌ همیشه‌یی
 ﴿وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا﴾ به‌لینی خوایه و راسته (به‌دی ده‌میریت) ﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِنْ أَتَمِيلَا﴾ وه‌ تیا‌دا کن له
 خوار است بیزتره ﴿يَسْأَلُ الْمَلَائِكَةُ ذَاتِ الْأُفْئِ الْعِصْمَةِ﴾ (به‌روی و پدا‌داشت) به‌به‌ نار و روی
 تیره‌ و به‌به‌ نار و روی خاوه‌ن کنیه‌ کانه ﴿مَنْ يَمْسُكُ شَوْءَ يَخْرِبَهُ﴾ هدر که‌سینک خرا‌به‌یک بکات
 پدا‌دشتی ده‌درینه‌وه ﴿وَلَا يَجِدُهَا مِنْ دُونِ رَبِّ﴾ وه‌ ده‌ستی ما‌که‌ونیت بی‌جکه‌ له‌ خوا ﴿وَبِئْسَ الْأَصْحَابُ﴾
 هیچ دؤست و یارمه‌تی ده‌ریک ﴿وَمَنْ يَمْسُكُ مِنْ الصَّالِحِينَ﴾ که‌سینکیش کرده‌وه چاکه‌کان جی
 به‌جی بکات ﴿مَنْ دَخَلَ الْأَرْضَ﴾ له‌ بریان له‌ می ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ له‌ هه‌مان کاتدا‌ نه‌و که‌سه‌ بر و ا‌دار
 یت ﴿وَأَرْسَلَتْ أَخْبَارُهَا﴾ نه‌وه‌ نه‌وانه‌ ده‌چنه‌ به‌هسته‌وه ﴿وَأَلْبَسْتُهُمْ﴾ و بچو و کترین
 سته‌میان لئ ما‌کریت (هسته‌ی تو‌نکلی ما‌و که‌ خورما‌به‌ک) ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا﴾ تیا‌دا کنی نابیی
 چاکشرو جوانشرو (وه‌ کنی دیندارشرو) ﴿مَنْ أَسْرَعَ وَجْهًا﴾ له‌ که‌سینک که‌ برودی خوی به‌ کلا
 کردیشه‌وه بو‌خوا ﴿وَهُوَ مُحِبٌّ﴾ له‌ هه‌مان کاتدا‌ نه‌و که‌سه‌ چاکه‌ کار یت ﴿وَنُفِخَ فِي سُورٍ﴾
 حبیب ﴿وَسُورٍ نَابِئٍ﴾ نیراهیم که‌وتیت به‌راستی و پاکی (که‌ به‌ ویستی حوی له‌ به‌تال لای
 داوه‌ بولای راست) ﴿وَرُفِعَ لَهُ بِرْهَمٌ﴾ وه‌ خوا نیراهیمی هه‌لیرارد به‌دوست و خوشه‌وستی
 خوی ﴿وَالْوَيْلُ لِلْأَسْرَبِ وَفِي الْأَرْضِ﴾ نه‌ها‌بو خوایه‌هه‌رچی له‌ تاس‌خانه‌کان و ره‌وی دا‌هه‌به
 ﴿وَسَكَّانَ اللَّهُ بِكُلِّ كَيْفٍ مُجِيبٌ﴾ وه‌ خوا به‌رده‌وام نا‌گاداری هه‌مو و شینگه ﴿وَيَسْقُونَ فِي نَافٍ﴾
 وه‌ (له‌ی مو‌حه‌مه‌د) پر‌سیارت لیده‌که‌ن ده‌رباره‌ی ناهه‌تان ﴿فَرَأَى الْقَوْمُ كَمْ﴾ بلی خوا
 وه‌ لامتان ده‌دانه‌وه‌ ده‌رباره‌یان ﴿وَمَنْ يَمْسُكُ﴾ وه‌ نه‌وه‌ی به‌سه‌رتا‌دا ده‌خون‌رینه‌وه ﴿وَيُحْصَى﴾
 له‌ تور‌نندا ﴿وَيَسْأَلُ﴾ (وه‌ لامیکه‌) له‌باره‌ی که‌چانی هه‌تیوه‌وه ﴿لِي لَا تَوْبَهُنَّ﴾ نه‌وانه‌ی بین
 یان ناده‌ن ﴿وَمَنْ يَمْسُكُ﴾ نه‌وه‌ی بو‌وسراوه‌ بو‌یان (واته‌ میرانی با‌و‌کیان) ﴿وَتَرْجِعُونَ أَلْسِنَكُمْ﴾ وه‌
 حه‌ر ما‌که‌ن ماره‌یان مکه‌ن (له‌میر میرانه‌ که‌شیان با‌هیلن شوو مکه‌ن) ﴿وَأَنْتُمْ تَضَعُونَ مِنْ أَلْسِنِكُمْ﴾ وه‌ نه‌
 باره‌ی نه‌و ملا‌لانه‌ی که‌ بی‌ ده‌سه‌لائن ﴿وَلَنْ تَقُولُوا بِنِفْسِكُمْ﴾ وه‌ (خوا‌ه‌مرمان ده‌دات) به‌ داد‌گه‌ری
 له‌ گه‌ن هه‌تیوان نا‌جولینه‌وه ﴿وَمَنْ يَمْسُكُ مِنْ حَيْثُ﴾ وه‌ هدر کرده‌وه‌یه‌کی ماش بکه‌ن ﴿فَمَنْ لَّهِ﴾
 کانه‌به‌ عیبه‌ که‌ نه‌وه‌ بی‌گومان خوا‌یه‌ نا‌گابه‌ لئ ی

﴿وَبِشْرٍ مُّرْتَدٍّ﴾ و نه‌گه‌ر نافرمانك ﴿خَفِ﴾ ترسا ﴿مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ﴾ له‌گسوی بی‌سده‌ی بی‌
 پشت مه‌لک‌ردسی می‌زده‌کی ﴿عَلَّاجٍ غِيْثٍ﴾ نه‌وه همر دووکیان هیچ گوماهیکیان له‌سدر بی‌به
 ﴿أَنْ يُصِيبَكَ سَهْمٌ صَحْبٌ﴾ که‌ ناسته‌وابه‌کی چاک، مکدن له‌ بیوان حوماندا ﴿وَأَصْبَحَ حَيْرٌ﴾ همر
 ناسته‌وابی و یه‌ك که‌ونن چاکره ﴿وَأُحْصِرَبَ لَأَنْفُسٍ شَخٍ﴾ همر چه‌نده‌چروکی و ره‌ریلی تیکه‌لاوی
 ده‌رونه‌کان کراوه ﴿وَبِشْرٍ مُّخْشِرٍ وَشَوٍّ﴾ و نه‌گه‌ر چاکه‌کار و پاریر کارس ﴿وَبِشْرٍ مُّخْشِرٍ﴾ نه‌وه دلپاس
 به‌راستی خوا‌ه‌میشه ﴿يَمَّا تَتَمَلَّوْنَ حَبْرٌ﴾ به‌ ناگایه‌له‌وه‌ی که‌ ده‌یکدن ﴿وَبِشْرٍ مُّخْشِرٍ﴾ همر
 نشوه همر گیز ناتوانن داد به‌روهرین ﴿وَبِشْرٍ مُّخْشِرٍ﴾ له‌ بیوان ره‌کانتان دا ﴿وَتَوَخَّرَ حَبْرٌ﴾ همر چه‌نده
 سوور بی (ه‌ه‌ول بدن) ﴿وَلَاتَتَّبِعُوا حَبْرٌ﴾ جا‌که‌واته‌به‌ته‌واوی حوار مدینه‌وه (له‌ ه‌واس‌ری
 به‌کیکیان) ﴿وَتَرَوْهُ كَأَنَّهُ سَمْعٌ﴾ به‌وه‌ق‌س‌وه‌ وار به‌نس له‌وی ترپان و ه‌ك ه‌له‌ستراو (به‌ نه‌وه‌به
 می‌ردی ه‌ه‌یست به‌به‌ره‌لاش کرایت و نه‌لاق درا‌یست) ﴿وَبِشْرٍ مُّخْشِرٍ وَشَوٍّ﴾ و نه‌گه‌ر بس‌ری و
 پاریر کارس ﴿وَبِشْرٍ مُّخْشِرٍ﴾ نه‌وه به‌راستی خوا‌ه‌میشه لی‌سورده‌ی می‌به‌ره‌یانه ﴿وَبِشْرٍ مُّخْشِرٍ﴾
 ﴿وَبِشْرٍ مُّخْشِرٍ﴾ و نه‌گه‌ر لینگ جی‌ابو‌وه‌وه‌ به‌روهر دگر ه‌ری‌به‌کیان (له‌وی تر)
 بی‌بار و بی‌یستی به‌ره‌حمی خوی ﴿وَكَلْبٌ مُّخْشِرٌ﴾ و نه‌خوا‌ه‌میشه ﴿وَبِشْرٍ مُّخْشِرٍ﴾ به‌ره‌ه‌ه‌راو
 و کاردرسته ﴿وَلَهُ مَالٌ سَمُوتٍ وَمَالٌ لَّارٍ﴾ و نه‌سو‌خوا‌به‌هرچی له‌ ناسمانه‌کان و ره‌ری
 دایه ﴿وَلَهُ مَالٌ سَمُوتٍ وَمَالٌ لَّارٍ﴾ سو‌ند به‌خوا‌به‌راستی نیمه‌ناموز گاریمان کردوون ﴿وَلَهُ مَالٌ سَمُوتٍ وَمَالٌ لَّارٍ﴾
 له‌وانه‌ی که‌نامه‌یان پیدراوه ﴿وَبِشْرٍ مُّخْشِرٍ﴾ له‌پیشر نیوده‌دا ﴿وَبِشْرٍ مُّخْشِرٍ﴾ ه‌روه‌ف نیوش ﴿وَبِشْرٍ مُّخْشِرٍ﴾
 أَتَقُولُ لَكَ که‌له‌خوا‌به‌ترس ﴿وَبِشْرٍ مُّخْشِرٍ﴾ و نه‌گه‌ر بی‌باومر بی‌ ﴿وَبِشْرٍ مُّخْشِرٍ﴾ سَمُوتٍ وَمَالٍ لَّارٍ
 نه‌وه به‌راستی ه‌ره‌هی خوا‌به‌هرچی له‌ ناسمانه‌کان و ره‌وی دایه ﴿وَكَلْبٌ مُّخْشِرٌ﴾ و نه‌خوا
 ه‌ه‌میشه ده‌وله‌مه‌بدو سو‌پاس کراوه ﴿وَلَهُ مَالٌ سَمُوتٍ وَمَالٌ لَّارٍ﴾ و نه‌مه‌بو‌خوا‌به‌مولکی
 نه‌وه ه‌هرچی له‌ ناسمانه‌کان و ره‌وی دایه ﴿وَكَلْبٌ مُّخْشِرٌ﴾ ته‌مه‌خوا‌به‌سه‌بی‌سپراو و چار‌دیر‌یست
 ﴿وَبِشْرٍ مُّخْشِرٍ﴾ له‌گه‌ر خوا‌به‌یست ماتانه‌یست و له‌ماوتان دعوات ﴿وَبِشْرٍ مُّخْشِرٍ﴾ له‌ی ه‌له‌کی‌به
 ﴿وَبِشْرٍ مُّخْشِرٍ﴾ و نه‌دسته‌یه‌کی تر ده‌ه‌یست ﴿وَكَلْبٌ مُّخْشِرٌ﴾ و نه‌خوا‌به‌ره‌دم به‌سهر له‌وده‌دا
 به‌تو دایه ﴿وَبِشْرٍ مُّخْشِرٍ﴾ ه‌هر که‌میست پاداشتی دوسای ده‌یست ﴿وَبِشْرٍ مُّخْشِرٍ﴾ نه‌وه‌لا‌ی
 خوا‌به ﴿وَبِشْرٍ مُّخْشِرٍ﴾ پاداشتی دویا و دو‌پروژ ﴿وَكَلْبٌ مُّخْشِرٌ﴾ و نه‌ه‌میشه‌خوا
 بی‌سهری بی‌نایه ﴿وَبِشْرٍ مُّخْشِرٍ﴾

﴿ قَرَأَ نَسَبٌ ۝ نَهَى حَاوَسَ پەرێاوە ئاسمانی سەکان ۝ نَسَبٌ ۝ رِیئادە پەرێ مەگەن
 لە ئایە کەتان دا ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ وە شەیتان مەلئیس لە سارێ خواوە بیجگە لەراسی
 ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ یگومان مەسح عبا ی کوری مەریم ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ پەمەر
 خویە ۝ نَسَبٌ ۝ (دروسی کردووە) ووتی خوی (سە) ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ (بە جیریل دا) دزدی
 یو مەریم ۝ نَسَبٌ ۝ (عبا) گیانیکی لە لایەن خواوە بە حشر اووە ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ کەواتە پەر
 بهێش بە خواوە پەمەرانی ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ وە مەلئیس (خواکانمان) سیانس (الله و عیسی و مەریم)
 ۝ نَسَبٌ ۝ (لە ووتی) کۆتایی بهێش چاکترە بۆتان ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ یگومان خوا
 پەر مەرێاویکی تەبایە ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ پاك و بی گەردی بۆ خواوە ی رۆلێ هەبیت
 ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ هەر هێ خواوە هەر چێ لە ئاسمانەکان و ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ هەر چێ نەر ویدایە
 ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ وە خواوە سە چاودیری (و هەموو شتیکی بدیتە دەست) ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝
 نَسَبٌ ۝ هەر گەر مەسح لاری بی یە (پارازی بی یە) ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ لەوێ بەدەوی خوا نیت
 ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ هەر وە هەر چێشە تریگە کانی ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ وە هەر کەس
 بەدەبایەتی خواوە نیت ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ وە خوی بە گەرێ دابیت ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝
 ئەوە لە دا هاتن و دا هەموو یان کۆدە کاتەو لای خوی ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ جا ئەوانی کە پریان
 هێنەو ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ و کردووە چاکە کانیان کردووە ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ ئەوا پاشتیان دەداتووە
 ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ و بزیان زیادیش دەکات لە مەرێ خوی ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ بەلام
 ئەوانی لاریان کرد (لە بەدایەتی ئەو) ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ وە خویان بە گەرێ وانی ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝
 ئەو خوا سزایان دەدات ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ مەرێاویکی بە ئازار ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ وە جگە لە خوا
 دەستیان ماکە و نیت ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ هیچ دوست و پشت گیر نیک (مەرێاویکی) ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝
 ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ ئەو خەلکیگە بە راستی بۆتان هات ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ بەلگە ی ناشکران لە پەر وەرد گارتانەو
 ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ وە ماردمانە خواوە بۆتان ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ پرووناکییەکی ناشکرانەر (کە قورئانە)
 ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ جا ئەوانی ماویریان بە خوا هیناوە ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ و پاشتیان بەر بەستووە
 و دەستیان گەرت سە ئاسە کەتەووە ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ یگومان دەیانجێتە ماو بەرەبی
 خویەو ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ وە هەر و چاکە (ی خویەو) ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ نَسَبٌ ۝ وە پرسیاریان دەکات
 بۆ لای خوی کە پێنگای راست ۝

﴿مَنْ جَاءَكَ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَخُذْهُ﴾ (گوشی) ﴿مَنْ جَاءَكَ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَخُذْهُ﴾ و خوس
 و گوشه‌ی به‌رار ﴿مَنْ جَاءَكَ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَخُذْهُ﴾ و نه‌ی تازه‌ی له‌کاتی سدر پریندا ناوی غیری خوی لن برایت
 ﴿مَنْ جَاءَكَ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَخُذْهُ﴾ (و خکسراو) ﴿مَنْ جَاءَكَ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَخُذْهُ﴾ و نه‌ی کالی ی درایی تاگیانی در چویت
 ﴿مَنْ جَاءَكَ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَخُذْهُ﴾ و نه‌ی له‌سوری که‌تیت خوار مو مردیت ﴿مَنْ جَاءَكَ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَخُذْهُ﴾ و نه‌ی شوح لیدرو (که‌به‌ی شوح لن دانه
 مردی) ﴿مَنْ جَاءَكَ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَخُذْهُ﴾ و نه‌ی درینده‌ی ی خوار دین ﴿مَنْ جَاءَكَ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَخُذْهُ﴾ بی‌حکمه‌ی (پیش مردن) سدرتن
 بری ییت ﴿مَنْ جَاءَكَ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَخُذْهُ﴾ هر رده‌ها (یاساع کراوه له‌سرتان) نه‌ی تازه‌ی له‌سدر به‌رد سدر برایت (صعب
 چند به‌ریند بون له‌سوری که‌به‌ی به‌رور سدر ده‌کران و له‌لاباندا تازه‌ی له‌سدر دهری) ﴿مَنْ جَاءَكَ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَخُذْهُ﴾
 و ناواکر دمی به‌ش به‌خت (و یار گرتنه‌ی) به‌تیر و پشک (که‌همو و جوهر به‌صیب هاوشیره‌کانی
 ده‌گرتنه‌ی) ﴿مَنْ جَاءَكَ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَخُذْهُ﴾ (نه‌یام دانی) نه‌مانه‌ی همووی له‌سرتان در چوون و نه‌یامه‌ی ﴿مَنْ جَاءَكَ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَخُذْهُ﴾
 نه‌ی برریان به‌هیتوه له‌سور مائوید بون ﴿مَنْ جَاءَكَ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَخُذْهُ﴾ له‌تایه‌ی که‌مان ﴿مَنْ جَاءَكَ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَخُذْهُ﴾ که‌واته‌ی بیان مه‌ترمن
 ﴿مَنْ جَاءَكَ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَخُذْهُ﴾ له‌سرتان به‌ش ترمن ﴿مَنْ جَاءَكَ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَخُذْهُ﴾ نه‌ی تاییه‌ی که‌تایم نه‌یام (که‌س) کرده‌ی بون
 ﴿مَنْ جَاءَكَ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَخُذْهُ﴾ و چاکه‌ی به‌هری حوم به‌ته‌یامی رشتوه به‌سرتاندا ﴿مَنْ جَاءَكَ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَخُذْهُ﴾ و به‌ری
 بوم که‌نسلام نایستان پیت ﴿مَنْ جَاءَكَ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَخُذْهُ﴾ چا هر که‌س باچار بوو ﴿مَنْ جَاءَكَ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَخُذْهُ﴾ له‌برسیه‌ی تید ﴿مَنْ جَاءَكَ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَخُذْهُ﴾
 یی نه‌ی به‌تی گواه کردی هیت (له‌ی گوشانه‌ی به‌حوت گونا‌هی ماگات) ﴿مَنْ جَاءَكَ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَخُذْهُ﴾ نه‌ی له‌ی
 به‌رانی خور لیخوش بوری به‌هری به‌ش ﴿مَنْ جَاءَكَ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَخُذْهُ﴾ (نه‌ی موحه‌ی صمد) ﴿مَنْ جَاءَكَ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَخُذْهُ﴾ به‌سیارت لن ده‌کدن ﴿مَنْ جَاءَكَ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَخُذْهُ﴾
 ﴿مَنْ جَاءَكَ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَخُذْهُ﴾ چن حلال کراوه‌ی بویان ﴿مَنْ جَاءَكَ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَخُذْهُ﴾ ملی حلال کراوه‌ی بون همو و خورا که‌پاکه‌کدن
 ﴿مَنْ جَاءَكَ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَخُذْهُ﴾ و به‌ی (بی‌جیری) نه‌ی بالنده‌ی تایی و سه‌گه‌ی راو که‌راندی که‌فیری راوان کردون
 ﴿مَنْ جَاءَكَ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَخُذْهُ﴾ فیری راویان نه‌کدن له‌ی خواریری کردون ﴿مَنْ جَاءَكَ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَخُذْهُ﴾ ده‌یون
 له‌وانه‌ی بون ده‌گرن ﴿مَنْ جَاءَكَ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَخُذْهُ﴾ و ناوی خوی له‌سدر پیش (کاتی تایی به‌کدی بن به‌رنددن
 و کاتی ده‌یون) ﴿مَنْ جَاءَكَ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَخُذْهُ﴾ و له‌خوارترس ﴿مَنْ جَاءَكَ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَخُذْهُ﴾ بی‌گومان خواریری به‌ی حیریه‌ی
 ﴿مَنْ جَاءَكَ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَخُذْهُ﴾ نه‌ی حلال کراوه‌ی بون خورا که‌پاکه‌ی خواریه‌ی کان ﴿مَنْ جَاءَكَ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَخُذْهُ﴾ و خوراکی نیوش
 نه‌وانه‌ی سمدیان پی دراوه (نه‌ی کتاب) ﴿مَنْ جَاءَكَ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَخُذْهُ﴾ حلاله‌ی بون ﴿مَنْ جَاءَكَ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَخُذْهُ﴾ و خوراکی نیوش
 حلاله‌ی بون ﴿مَنْ جَاءَكَ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَخُذْهُ﴾ و تافرمانی (تارادی) داوین پاک له‌نیمانداران (حلاله‌ی بون)
 ﴿مَنْ جَاءَكَ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَخُذْهُ﴾ هر رده‌ها تافرمانی (تارادی) داوین پاک له‌نیماندارانی (گاور و جوله‌ی که‌)
 ﴿مَنْ جَاءَكَ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَخُذْهُ﴾ پیش نیوه ﴿مَنْ جَاءَكَ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَخُذْهُ﴾ نه‌ی به‌ی به‌کایان به‌می (حلاله‌ی بون) ﴿مَنْ جَاءَكَ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَخُذْهُ﴾
 نیوه‌ی داوین پاک بن ﴿مَنْ جَاءَكَ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَخُذْهُ﴾ داوین پیش نه‌ی (نه‌یاشکرا) ﴿مَنْ جَاءَكَ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَخُذْهُ﴾ و دوستی زیر
 به‌رینان به‌ی (نو داوین پیش) ﴿مَنْ جَاءَكَ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَخُذْهُ﴾ و نه‌ی بی‌باور بی‌بیمان و شریعت ﴿مَنْ جَاءَكَ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَخُذْهُ﴾
 نه‌ی نه‌ی بی‌گومان کرده‌ی کانی هلدوه‌ی شیموه ﴿مَنْ جَاءَكَ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَخُذْهُ﴾ و له‌روزی دویس ده‌ی که‌کینه‌ی
 خسار و سندان ﴿مَنْ جَاءَكَ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَخُذْهُ﴾

﴿وَدِينُكُمْ﴾ و نه‌وانه‌ی بروایان مه‌یتا ﴿وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ﴾ و نه‌ئایته‌کاسی لیمه‌یان به‌در
 دانما ﴿وَبَيْتُ الْحَجِّ﴾ نه‌وانه‌ی هاوونی ناگری دۆره‌خس ﴿وَالْبَيْتِ الْأَمْرِ﴾
 نه‌ی نه‌وانه‌ی برواتان هیناوه ﴿وَالْبَيْتِ الْأَمْرِ﴾ یادی چاکه و به‌هره‌ی خوا بکه‌نده‌وه
 به‌سهرتانه‌وه ﴿وَالْبَيْتِ الْأَمْرِ﴾ کاتینک کۆمه‌لینک یاریان کرد ﴿وَالْبَيْتِ الْأَمْرِ﴾ که‌ده‌ست
 درنژ بکه‌ن بوتان ﴿وَالْبَيْتِ الْأَمْرِ﴾ خوایش به‌رگری ده‌ست درنژ نه‌وانی لیکردن ﴿وَالْبَيْتِ الْأَمْرِ﴾
 به‌ ﴿وَالْبَيْتِ الْأَمْرِ﴾ نه‌ی نه‌سوی قورنی ﴿وَالْبَيْتِ الْأَمْرِ﴾ و نه‌ی نه‌سوی قورنی ﴿وَالْبَيْتِ الْأَمْرِ﴾
 ﴿وَالْبَيْتِ الْأَمْرِ﴾ سوید به‌خوا به‌راستی خوا به‌یمانی به‌هیری و نه‌گرت نه‌وه‌ی
 ئیسرائیل ﴿وَالْبَيْتِ الْأَمْرِ﴾ و هه‌لما بزرده‌ی له‌وان ﴿وَالْبَيْتِ الْأَمْرِ﴾ دوانه‌ی چاودیر ﴿وَالْبَيْتِ الْأَمْرِ﴾
 به‌ ﴿وَالْبَيْتِ الْأَمْرِ﴾ و نه‌خوا به‌رمووی ﴿وَالْبَيْتِ الْأَمْرِ﴾ بیگومان من نه‌که‌لناتم ﴿وَالْبَيْتِ الْأَمْرِ﴾ سوید
 به‌خوا نه‌گه‌ر به‌ر وینکی بویژ به‌جی به‌ین ﴿وَالْبَيْتِ الْأَمْرِ﴾ و نه‌کات بدن ﴿وَالْبَيْتِ الْأَمْرِ﴾
 و باوه‌ر به‌یش به‌میراوه‌کانم ﴿وَالْبَيْتِ الْأَمْرِ﴾ و نه‌ی نه‌سوی قورنی ﴿وَالْبَيْتِ الْأَمْرِ﴾
 و نه‌ر به‌دن به‌ (به‌نده‌کاسی) خوا و غیریان بی بکه‌ن ﴿وَالْبَيْتِ الْأَمْرِ﴾ به‌قهرردان و غیرینکی جو
 و چاک ﴿وَالْبَيْتِ الْأَمْرِ﴾ نه‌وه‌ی بیگومان گوید و خراپه‌ی کانتان له‌سره‌وه ﴿وَالْبَيْتِ الْأَمْرِ﴾
 ﴿وَالْبَيْتِ الْأَمْرِ﴾ و نه‌لنانه‌ی به‌هه‌شانیث ﴿وَالْبَيْتِ الْأَمْرِ﴾ که‌روباره‌کان دین و ده‌چن به‌لیراندا
 ﴿وَالْبَيْتِ الْأَمْرِ﴾ نه‌مجا له‌باش نه‌و مهرج و به‌یمانه‌ی هه‌رکه‌س له‌نبوه‌ی بی بروا بیت
 ﴿وَالْبَيْتِ الْأَمْرِ﴾ نه‌وه‌ی بیگومان وینکای راستی وون کردوه ﴿وَالْبَيْتِ الْأَمْرِ﴾
 نه‌مجا به‌هوی (باش گه‌ر بوو به‌وه‌و) هه‌لوه‌شانه‌ی به‌یان بو به‌یمانه‌ی که‌یان ﴿وَالْبَيْتِ الْأَمْرِ﴾ به‌هه‌رتمان لئ
 کردن ﴿وَالْبَيْتِ الْأَمْرِ﴾ و نه‌له‌کایانمان گیرا به‌دلیکی ره‌ق و ورشث ﴿وَالْبَيْتِ الْأَمْرِ﴾
 و نه‌وته و به‌رمووده‌ی خوا لانه‌هین ﴿وَالْبَيْتِ الْأَمْرِ﴾ له‌شویه‌کاسی خوی ﴿وَالْبَيْتِ الْأَمْرِ﴾
 به‌ ﴿وَالْبَيْتِ الْأَمْرِ﴾ و نه‌بیران کرد به‌شیکی و نه‌رمووه‌ی که‌ناموزگاری کرابوون بیی ﴿وَالْبَيْتِ الْأَمْرِ﴾ بی کوتایی
 و دواهاش (به‌رمووام) ﴿وَالْبَيْتِ الْأَمْرِ﴾ ناگدار نه‌ی به‌سهر ماپاکی و کرده‌وه‌ی ماپاکیانه‌وه
 (و نه‌رمووم به‌ریکی هر وین و ماپاکی) ﴿وَالْبَيْتِ الْأَمْرِ﴾ مه‌گه‌ر که‌میت له‌وان به‌بیت (که نه‌مه
 پشه‌یان بی به‌) ﴿وَالْبَيْتِ الْأَمْرِ﴾ جاپوره‌ی لسان و چاو پوشتی مکه ﴿وَالْبَيْتِ الْأَمْرِ﴾
 به‌راستی خوا چاکه‌که‌رانی خوش ده‌ونت ﴿وَالْبَيْتِ الْأَمْرِ﴾

﴿مَنْ يَفْزُكْ﴾ وە لەوانەى كە دىيان ووت ﴿عَدُوٌّ﴾ تێخە گاورێن ﴿حَدَّثَ سَقَاتَهُ﴾
 بەبێن و بەبەشێ بەهێرمان لێن وەرگرتن ﴿مَنْ حَتَمَ مَدْرَسَتَهُ﴾ بەلام بەشێكى گەورە
 لەوێ كە ناموزگارى كران بێ (لەسەر زمانى عێسى) لەبیریان چوو ﴿وَمَنْ يَفْزُكْ﴾
 ئەمەى ﴿بەهۆى ئەوێ دوزمابەنى و كێنە بەریمان خستە یوانیان﴾ و ئەمەى ﴿تەرۆزى
 دواى﴾ و ئەمەى ﴿وە لەمەودوا حوا هەوالیان پێنەدات﴾ و ئەمەى ﴿بەوێ
 كە دەپەكرد (لەجێهەردا)﴾ و ئەمەى ﴿ئەى مامەدارەكان (ئەهلى كێشە)﴾ و ئەمەى
 ﴿بێگومان بێراومان هاتوووە بوێوە﴾ و ئەمەى ﴿پرووس دەكاتهووە بوتان﴾ و ئەمەى
 ﴿رۆزى لەوێ كە ئێوە دەتان شارەووە﴾ و ئەمەى ﴿لەكتێب (ی ئەورات و
 ئێسحیل) دا﴾ و ئەمەى ﴿وەچار پۆشى دەكات لەروربك لەوانە﴾ و ئەمەى
 ﴿بێگومان بوێن هاتوووە لەلایەن خواوە﴾ و ئەمەى ﴿پرووسى بەكى گەورە بەبەشى
 پروون كەرەووە﴾ و ئەمەى ﴿خوا بێنمووس كەسێكى بێ دەكات شوێن
 پەرمانەندى ئەو بکەوێت﴾ و ئەمەى ﴿پورێگە كانی ئارامى و ناشنى﴾ و ئەمەى
 ﴿دەهێنێت﴾ و ئەمەى ﴿لەتاریكى بەكانى (بێ باوەریووە) بوێن پروونكى (لیسان و
 ئیسلام)﴾ و ئەمەى ﴿بەفەرمانى خۆى﴾ و ئەمەى ﴿وە بێنموویان دەكات﴾ و ئەمەى
 ﴿پو بێگەى راست﴾ و ئەمەى ﴿موتێد بەحوا بەرامەنى بێ باوەرپوون ئەوانەى
 كە ورتیان﴾ و ئەمەى ﴿بەرامەنى خوا هەر مەسیحى (عێسى) كۆپى مەریەمە
 ﴿ئەى موحەممەد ﷺ﴾ بلى ﴿ئەمەى مەمەى﴾ ئەو كى دەتوانێت بێى هېچ شێك
 بگرتێت لەخوا ﴿بەمەى مەریەمە﴾ ئەگەر بێهێت مەسیحى كۆپى مەریەم
 لەباریان ﴿مەمەى مەریەمە﴾ هەر وەها دایكى و هەرچى كە سێش لەرەوێى دا هەیه
 ﴿بەمەى مەمەى مەریەمە﴾ و هەر پوخوایه خاوەن دارێتى ئاسمانەكان و رەوى و مولكى ئەو
 ﴿وێسەمەى﴾ و هەرچى وەلە یواناندا ﴿بەمەى مەمەى﴾ دروست ئەكاو دایەهێت هەرچى بێهێت
 ﴿ئەمەى مەمەى مەریەمە﴾ وەخوا بەسەر هەموو شتێكدا ئەتوانێت

﴿وَقَالِ الْيَهُودُ وَنَصَارَىٰ﴾ جوولە کە وگا دوو رەکان دەیان ووت ﴿إِن سَأَلْتُمُوهُ﴾ نێمە کورس
و خۆشەویستانی خوا بێ ﴿فَعِدَّتْكُمْ وَكَلَمَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ بێی ئەو یوچی سراتان دەدات بەهزی گوماهە
کاتێک ئەو ﴿قَالَ سَأَلْتُمُوهُ﴾ (بەخێر پێست می یە) بەئێکۆ ئیوە موزفیکس ﴿مَنْ حَسِبَ﴾ ئەو موزفیکس
کە خوا دروستی کردووە ﴿فَعَسَىٰ أَمْرُهُ﴾ خوش ئه‌ییت ئەمەر کەس یەویت ﴿وَعِدَّتْكُمْ وَكَلَمَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾
سزای هەر کەسێش ئەدات کە پێهویت ﴿فَعَسَىٰ أَمْرُهُ﴾ هەر یو خوا بە مۆلکی
ئاسمانەکان و زمینی و هەرچی وایه‌یواندا ﴿قَالَ سَأَلْتُمُوهُ﴾ و هەر یو لای ئەوێشە گەڕانەو ﴿قَالَ سَأَلْتُمُوهُ﴾
﴿قَالَ سَأَلْتُمُوهُ﴾ ئەو مامە دارە کەسێش و هەر یو ﴿قَالَ سَأَلْتُمُوهُ﴾ بێگومان بێرراوە کە مان هات بو ماوان
﴿قَالَ سَأَلْتُمُوهُ﴾ (بەرامەنی خوا) پووون دەکاتەو مۆتان ﴿قَالَ سَأَلْتُمُوهُ﴾ پاش مەوێهە کە لەسەردی
پێمەبەران ﴿قَالَ سَأَلْتُمُوهُ﴾ لەمەر ئەوێشە لێش ﴿قَالَ سَأَلْتُمُوهُ﴾ بەهات یو لاسان هیچ مژدە دەرو
ترستەمێش ﴿قَالَ سَأَلْتُمُوهُ﴾ ئەوێشە بێگومان مژدە دەرو ترستەمێش یو هانووێشە ﴿قَالَ سَأَلْتُمُوهُ﴾
﴿قَالَ سَأَلْتُمُوهُ﴾ وە خوا بە توانا و دەستەلات دارە بەسەر هەموو شێکدا ﴿قَالَ سَأَلْتُمُوهُ﴾ مۆسی مۆمە ﴿قَالَ سَأَلْتُمُوهُ﴾
ئەو کاتە بکە کە مۆسا هەرمووی بە گەلە کەوی ﴿قَالَ سَأَلْتُمُوهُ﴾ ئەو گەلە کەم
بیری چاکەو بەهەری خوا بکە ئەو بەسەر تانەو ﴿قَالَ سَأَلْتُمُوهُ﴾ کانیث کە پێمەبەرائی تێدا
هەلەستوو ﴿قَالَ سَأَلْتُمُوهُ﴾ وە چەندەس کردوون بە پادشا و مەلێش ﴿قَالَ سَأَلْتُمُوهُ﴾
وە شێکی بێ بەخشووون کە ئەو بەخشوو بە هیچ کەس ﴿قَالَ سَأَلْتُمُوهُ﴾ لە حەیانان ﴿قَالَ سَأَلْتُمُوهُ﴾
﴿قَالَ سَأَلْتُمُوهُ﴾ ئەو گەلە کەم ﴿قَالَ سَأَلْتُمُوهُ﴾ بچەن ماو ئەو خاکە پێروری (پاکراوە ئەو)
لەت پەستی کە مەهەست پێی بیت المقدسە ﴿قَالَ سَأَلْتُمُوهُ﴾ کە خوا بێراری داوێ مۆتان
﴿قَالَ سَأَلْتُمُوهُ﴾ وە پاشەو پاش وەرێ گەڕێمەو لە نەبە کەیان ﴿قَالَ سَأَلْتُمُوهُ﴾ (ئەگەر
بگەڕێمەو) ئەو بەریانباری و ئانومیدی ئەگەر پێمەو ﴿قَالَ سَأَلْتُمُوهُ﴾ ووتیان ئەو مۆسا ﴿قَالَ سَأَلْتُمُوهُ﴾
پێمەو ﴿قَالَ سَأَلْتُمُوهُ﴾ بەراسی گەلێکی زور دارو سەمکەر لەو شارە دایە ﴿قَالَ سَأَلْتُمُوهُ﴾ وە نێمە
هەر گێر ماچێه ماری ﴿قَالَ سَأَلْتُمُوهُ﴾ تا ئەوان لێی دەرێ چن ﴿قَالَ سَأَلْتُمُوهُ﴾ ئەمە ئەگەر
ئەوان بێی دەرچووون ﴿قَالَ سَأَلْتُمُوهُ﴾ ئەو کاتە بێگومان نێمە تێی ئەچس ﴿قَالَ سَأَلْتُمُوهُ﴾ دوو پێر
ووتیان ﴿قَالَ سَأَلْتُمُوهُ﴾ لەوانەنی لە خوا دەرسان ﴿قَالَ سَأَلْتُمُوهُ﴾ وە خوا چاکەنی ئێمانی پێست
یو بەسەرماندا ﴿قَالَ سَأَلْتُمُوهُ﴾ بەس بەسەرماندا ئەقایی شارەو بچەن ژۆرەو ﴿قَالَ سَأَلْتُمُوهُ﴾
﴿قَالَ سَأَلْتُمُوهُ﴾ جا ئەگەر چۆرێ مۆمەو ئەو بە راستی ئیوە رال دەس بەسەرماندا ﴿قَالَ سَأَلْتُمُوهُ﴾
و هەشت هەر بە خوا مەستی ﴿قَالَ سَأَلْتُمُوهُ﴾ ئەگەر ئیوە ماوێ دارن ﴿قَالَ سَأَلْتُمُوهُ﴾

و قیامی و سحر و نه‌مجان دوا‌ی بیمه‌سهرانی (جووله‌کمد) پرمانه‌مان کرد و عیسوی و عیسای
 کوری مهریم و مصدح و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی
 و (راستی دهرت‌محات و باوهری پیشی) و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی
 که پشمویی و پروانگی نبدایه و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی
 که له پیش نه‌مده هانوه و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی
 و نه‌خواترسان و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی
 که خوا باردویه‌تیه خوارمده نیابدا و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی
 که خوا باردویه‌تیه خوارمده و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی
 دهرچوون و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی
 و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی
 (پیش دست تبحش و گوریان نه‌لایه‌ن جوله‌که و گوره‌کانه‌وه) و عیسوی و عیسوی و عیسوی
 و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی
 و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی
 پرپاره هقی و راستی که بوت هانوه و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی
 و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی
 بیوستایه نه‌وی نه‌کرد نه‌یک نومعت و کرم‌ل و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی
 نائیت بکانه‌وه و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی
 که واته پیش برکی بکر بو نه‌وشتانه‌ی که چاک و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی
 خوابه به‌گشتی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی
 چپو زبون نیابدا و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی
 و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی
 نه‌که‌ویت و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی
 همدیت له‌وی خوا باردویه‌تیه خوارمده بوت و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی
 سهرپیچی یان کرد و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی
 همدیت له‌توانه‌کائیانه‌وه سرایان بدات و تووشی ریانان بکات و عیسوی و عیسوی و عیسوی
 بینگومان روز له‌ناده‌می به‌کان سهرکش و له‌سووری خوا دهرچوون و عیسوی و عیسوی و عیسوی
 نایا له‌وان داوای حوکی نه‌فامی ده‌کمر و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی
 خو جوان و چکره و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی و عیسوی

﴿حَبِيبٌ عَلِيمٌ﴾ رایان دەرائی کە تۆ لە وێر داو و چارێان بایست ﴿مَعْبُودٌ﴾ جانیوێ کۆنێر
 کە پێوون (بە ئاستی بیستی و بیسی هەقی) ﴿لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ﴾ لە پاشان خوا و یەوێ گەڕاوە و یە لی
 وەر گرتی ﴿وَمِمَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ﴾ ئەمەحە لە پاش ئەو و ژۆر بە یان کۆیر و کە پێوون (لە بیستی و
 بیسی بە لگە و نایە ئەگانی خوا) ﴿الْمَلَائِكَةُ﴾ وە خوا بێنەرە بە هەر کردە و بە ئەگە دەیکەن ﴿وَمِمَّا
 يُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ﴾ سۆنێد بیت بێ باوە پێوون ئەوانە ی کە ووتیان ﴿لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ﴾ بێگومان
 حوا وە سبجی کۆری مەریعە ﴿وَمِمَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ﴾ لە کاتێکدا مەسیح (کاتێک پەو بە کرا)
 ووتی ئە ی بە یو ئیسرائیل ﴿لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ﴾ ئەها خوا پەرستی کە پەر وەر دگاری مە و
 ئیو شە ﴿لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ﴾ بە راستی هەر کەس هاو بەش بو خوا دا بێت ﴿لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ﴾
 ئەو بێگومان خوا بە هەشتی لی حەرام کرد و وە ﴿وَمِمَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ﴾ وە جیگا و شوینی ئاگر دەبیت
 ﴿وَمِمَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ﴾ وە یو ئەو سەم کارانە هیچ یارەتی دەریک مە یە ﴿لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ﴾
 سۆنێد بە خوا بە راستی مە باوە پێوون ئەوانە ی کە ووتیان ﴿لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ﴾ بێگومان حوا بە کێکە
 لە و سنی خوا (کە بێنێن لە پەر وەر دگاری و دایکی) ﴿لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ﴾ (لە کاتێکدا)
 هیچ پەرستی و ئێکی راست مە یە یە ئەهەگە لە ئەمەیا خوا بە ئەگە ﴿لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ﴾ وە ئەگەر وار
 بە هێش لە و ووتە بارە و او بە دانە ﴿لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ﴾ سۆنێد بە خوا داو و چاری ئەو بە یان ئەبیت
 کە بێ باوە پێوون ﴿لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ﴾ سەرایەکی بە ئازار و سەخت ﴿لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ﴾ دە ی ئایا پو توبە
 ما کەن و ما گەڕێنەرە بولای خوا ﴿لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ﴾ و داوای لیووردی لی ما کەن ﴿لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ﴾
 لە کاتێکدا خوا لیووردی مېهرمانە ﴿لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ﴾ مەسیحی کۆری مەریعە هیچ مە
 یە جگە لە پێهە مەری خوا ﴿لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ﴾ بێگومان لە پێش ئەو وە چە ئەهەب پێهە مەری پوون
 ﴿لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ﴾ دایکێشی ئامە ئەبکی رور راست گوبە ﴿لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ﴾ هەر دوو کێش حوا رەبێن
 دەخوێرد (واتە خوانی) ﴿لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ﴾ سەریج یە چوون نایەت و بە لگە کان پوون
 دە کە پەو بویان ﴿لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ﴾ پاشان سەیر کە ﴿لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ﴾ چوون لا دەریس لە حەقی بەر و بە تان دە ژۆر ﴿لَهُ
 مَا فِي السَّمٰوٰتِ﴾ (ئە ی موحە مەد) ﴿لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ﴾ بلی ئایا ئیو بێهەگە لە خوا شتێک دە پەرستی
 ﴿لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ﴾ کە هیچ رەر و سوو دیکێ مە یە پو تان ﴿لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ﴾ وە
 خوا هەر خوری بێسەری رابایە ﴿لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ﴾ (ئە ی موحە مەد) ﴿لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ﴾ بلی ئە ی مامە دارە کان
 ﴿لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ﴾ رێدە ژۆی مە کەن لە نایە کە ئاندا ﴿لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ﴾ جگە لەو بە بێت کە راست و حەدە
 ﴿لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ﴾ و شوین ئازەرووی کە ساتێک مە کەون ﴿لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ﴾ کە بە راستی پێشتر
 گومراو سەرمێ شیاو و پوون ﴿لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ﴾ وە ژۆر کە سیشیان گومرا کرد ﴿لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ﴾ وە
 خوشیان گومراوون و لایاندا لە رێگای راست

﴿وَمَنْ لَا يُؤْمِرْ بِآلِهَةٍ﴾ بۆچی ده‌سی قیسه باوره نه‌هیئیس به‌خوا ﴿وَمَنْ جَعَلَ خَلْقَهُ﴾ و به‌وی که بۆمان
 هاتووه له‌حق و راستی ﴿وَقَضَىٰ أَمْرَهُ﴾ له‌کاتیکدا نو‌میدمان وایی په‌رو مردگارمان به‌ماحقاته
 ﴿مَعَ الْكُوفِ نُصِيحَتِ﴾ یریری پیار چاکانه‌وه ﴿وَسَهَّرَهُ لَمَاقَاتِهِ﴾ جا خوا پاداشیان نه‌داته‌وه به‌هوی
 نه‌وه‌وه که ووتان ﴿جَنَّتْ خُبْرًا مِنْ تَحْتِ الْأَنْهَارِ﴾ به‌چه‌سد یا حنک که پروبار به‌زیر پدا ده‌روات
 ﴿حَبِيرٍ بِهَتْ﴾ ده‌مسه‌وه تیایدا به‌هم‌میشه‌یی ﴿وَدَعَتْ حَرًا حَنْبَلِينَ﴾ وه‌نه‌ویه پاداشتی چاکه
 کاران ﴿وَلَا يَرْكُزُ فَوْقَهُ بَنَاتٌ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی ناو‌م‌رسان به‌هیاو تایده‌نه‌کسی نیمه‌یان به‌درو
 ده‌راسی ﴿وَتِلْكَ صَحْبُ الْحَجِيرِ﴾ نه‌وانه‌ن هاوه‌لانی دوزخ ﴿يَتَّبِعُهَا نَارٌ مُوقَدَةٌ﴾ نه‌ی نه‌وه‌ی
 پرواتان هیاوه ﴿لَا تَعْرِفُو صِلَتَ مَنْ لَمْ يَكُنْ﴾ نه‌وشته پاک و خوشانه‌ی که خوا حه‌لالی کرده
 بۆن یا سامی مه‌که‌ن له‌خوتان ﴿وَلَا يَصْدُرُ﴾ و سوور مه‌شکیتن ﴿يَنْ لَّهُ لَا يُجِبُ تَقَاتِيرُ﴾ چونکه
 بیگومان خوا سوور شکینه‌رانی خوش ناویت ﴿وَصَلُّوا بِمَدْرَدِمْكُمْ﴾ بخون له‌و پرق و
 رورینه‌ی که خوا پیتی به‌حشبوون ﴿سَلَامٌ عَلَيْكُمْ﴾ که حه‌لال و پاک ﴿وَلَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾
 خوتان پارین و ترس له‌و خوابه‌ی که تیره باوره‌تان بی به‌تی ﴿لَا يَوَسِّدُكُمْ أَنَّهُ﴾ خوالیتان
 ناگرتن ﴿يَا سَمِيُّ لَمِيسَكُ﴾ نه‌و سوینده‌تان که بیاری دلی له‌گه‌لدانی به‌ ﴿وَكُنْ يَوَسِّدُكُمْ﴾ به‌لام
 لی‌تان نه‌گرتن (به‌گو یا هبارتان داده‌ن) ﴿بِمَا عَصَيْتُمْ أَوْسَىٰ﴾ به‌(شکانه‌ی) سویندیت که به‌بیاری
 دل داتان به‌ستینیت ﴿وَكُفِّرْهُ﴾ حاکه‌فاره‌نی (سرینه‌وه‌ی شکانه‌ی) نه‌و سوینده‌ی ﴿إِطْعَا نِعْمَتَهُ﴾
 شکیکن ﴿خُورَاكُ دَانِي﴾ ده‌ه‌زاره ﴿مِنْ أَسْطِمْ مَعْمُورٍ مَسْكٍ﴾ له‌خوراکیت نام‌وه‌سدی که به
 مندا و خیرانی خوتانی دده‌ن ﴿وَكُفِّرْهُ﴾ یا بوشاکی (ده‌ه‌زاره) ﴿وَعَجِزٌ رَهْبَةٌ﴾ یا ناراد کردی
 به‌ده‌یه‌ک ﴿فَمِنْ تَرْجِدْ﴾ حانه‌وه‌ی ده‌مستی نه‌که‌وت هیچ کام له‌مانه ﴿فَصِيحَةٌ تَنْهَىٰ أَبْرَ﴾ نه‌وه‌سی
 روزه‌به‌ رززو بیت ﴿دَنَدُ كَمَرُهُ بِسَيْفِهِمْ حَفَرٌ﴾ نه‌وه‌ی (ناسکرا) که‌فاره‌نی سوینده‌کانتبه
 کاتیک که سویندتان خوارده‌و سوینده‌کشان شکانه‌ی ﴿وَحَصُورٌ يُسْكِرُ﴾ وه‌سوینده‌کانتان
 پارین ﴿كَيْفَ يَكُونُ لَهُ كَرَمٌ يَبْهَ﴾ به‌و جور، خوا تابه‌تکانی خوی به‌رووی باسی نه‌کات بۆتان
 ﴿مَسْكُورٌ شَكْرٌ﴾ سو نه‌وه‌ی سو یا سی بکه‌ن ﴿يَتَّبِعُ نَارَ مَوْءٍ﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی پرواتان هیاوه
 ﴿يَسْخَرُ لَمِيسُزُ الْأَصْبَ﴾ بیگومان شاره‌ی و قومار و نه‌و به‌ردانه‌ی که کمر او به‌بت ﴿وَلَا تَرَهُ﴾
 و له‌و بار چه‌دارانه‌ی (که به‌کار نه‌ه‌تریس بۆ دیار مکرده‌ی به‌ش و چاره‌سووس) ﴿يَجْعَلُ مِنْ غَدِيرِ
 أَلْبَنِي﴾ نه‌وانه‌ی پیس و له‌کرده‌وه‌ی شه‌بتان ﴿مُحْمَبَةٌ تَعْلَقُكُمْ قَبِيحُونَ﴾ که‌وانه‌ی دور که‌وه‌وه‌ی
 تارر گریس ﴿

﴿أُولَئِكَ كَفُتْنَا جُنُودَهُمْ﴾ (پاد (ی سچر) و خوار دهمنی دمریای خه لالکراوه بۇتان ﴿مَنْعَ لَحْمٍ﴾
 (لشیر) ساقیوه و گه شمیاره کان سوودی لی وهریگرن ﴿وَحُرْمَ عِبَادَتِهِ﴾ (ور (بپجیری)
 کیوی و ووشکایی یاساع کراوه لیسان ﴿مَدْمَنَةً حُرْمَةً﴾ تاله نیجرامداس ﴿وَأَنْقُوْنَهُ﴾ له
 (پتهدرمی) نهو خوابه برمس که ﴿يَتَيْتُ خُشْرُونَ﴾ هدر بولای نهو کونده کرینه وه (له روزی دری ده) ﴿قَدْ﴾
 ﴿جَعَلَ اللَّهُ صَاحِبَهُ يَتِيمًا﴾ خوا که عه که (یت الحرام) دایاوه تاره کو (جیگی) ﴿قَدْ﴾
 لاس ﴿رَأَوْهُ سَاعِيًا كَارِسِيًا يَدِينُ وَدُوِيًّا حَذَلِكِي يَتِيمًا﴾ (شهر سر را حتی دعتبه) وه هدر وه
 مانگه یاساوه کان (که جهگ تیاند احراره) و قورنایه دیاری به کراوه کان و قورنایه دیاری
 کراوه کانیشی داناوه ﴿وَلَيْكَ نَعْمٌ﴾ نهو هوش بو نهوی که بران به راستی خوا ﴿يَقْتَرِبُ إِلَى كَسْبِهِ﴾ وفاق
 لاس ﴿لَمْ يَتَّخِذْ وَهْدًا كَايَةً﴾ نهو بیت و به ناگایه که چی و له ناسماوه کان و زه ویدا ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ عِيْلٌ﴾ وه بیگومان
 خوابه هه موو شلیت رنایه ﴿عَمَلٌ مَّشْهُودٌ يُفْعَلُ﴾ باش بران که به راستی خوا تولهی رور
 به تینه (پز یاخیان) ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ عَمَلٌ يُفْعَلُ﴾ وه به راستی خوا لیسوردهی میهره مانه (پو تو به کراوه) ﴿قَدْ﴾
 ﴿وَعَلَى كَتِفَيْهِ﴾ بر در او کهی خوا (موجهمهده یلایه یچی له سر می به بیجگه له را که یاندن
 به بیت ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ عَمَلٌ يُفْعَلُ﴾ وه خوا ده اتیست به وی دهری ده خه به و هوش ده یشارده وه ﴿قَدْ﴾
 ﴿فَلْأَيُّ شَيْءٍ يَحِثُّ﴾ (لهی موجهمهده یلایه یچی له سر می و پاک و له یه ک بیس ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ عَمَلٌ﴾
 هه رجه ده سر صامت بکات ﴿حِكْمَةٌ تَحِثُّ﴾ روری پیسه که ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ عَمَلٌ﴾ که وانه له خوا بترس
 ﴿يَأْخُذُ﴾ نهی خاوه مانای زیری و هوشمندان ﴿مَنْعَهُ عَمَلٌ﴾ تا پرگار بیس ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ عَمَلٌ﴾
 مو ﴿نَمْ﴾ نهوانه ی پروقان هیاوه ﴿لَا يَسْتَوْعِنُ﴾ پر سیار مه کهن له ششانیك ﴿لَمْ يَكُنْ لَهُ عَمَلٌ﴾
 شکر ﴿نَمْ﴾ نه گهر ناشکرا سکر بیس بونان ماخوش و خراب ده بیت بومان ﴿لَمْ يَكُنْ لَهُ عَمَلٌ﴾ وه نه گهر پر سیار
 بکهن دهر بار بیان ﴿حَبِيبٌ يَنْتَظِرُ﴾ کاتیک قورشان دهری درینه خوارده وه بۇتان ناشکرا
 ده کربس ﴿عَدْلٌ﴾ خوا خوش سووه لهو پر سیار نهی له وه و پیش ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ عَمَلٌ﴾ وه خوا
 رور لیسوردهی له سر خویه ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ عَمَلٌ﴾ بیگومان نهو (جوره) پر سیار نهیان کرد کؤمه لیث
 ﴿مَنْعَهُ﴾ پیش نیوه ﴿نَمْ﴾ خه خه یی گهرن ﴿پاشان یی پروا بوون به هوی لهو پر سیار نه وه ﴿مَنْعَهُ﴾
 له خوا دای به ساوه و بریاری مه داوه (پو به رست و هاوه لاندان که حه راسی بکهن له سر و حیوان
 و حی بیل سو ته کایان و سوو دیان لی و مره گرن) ﴿مَنْعَهُ﴾ له به حیره (ووشتریت بوو پنج
 سکی بکر دیوه و پنجه هم بیر بویه، نهو کاته گویمچکه بیان لهت ده کرد و به ره لایان ده کرد) ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ عَمَلٌ﴾
 و سانیه (ووشتریت بوو که ده ما دوانه سکی بکر دایه همو و عینه بویه) ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ عَمَلٌ﴾ و وه صیله
 (ووشتریت بوو به کم و دووم سکی عینه بویه) ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ عَمَلٌ﴾ و حمام (ووشتریت بوو که له پشی
 نهو ده سک بهید، سو به) ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ عَمَلٌ﴾ به لام نهوانه یی باو پر بوون ﴿مَنْعَهُ﴾ له کایب ﴿درق
 به دم خراوه هه لته بهشت ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ عَمَلٌ﴾ و رور به یان زیر بیس (هراس) ﴿قَدْ﴾

﴿يَوْمَ هُمْ بَايَعُوا﴾ و ه کاتیک که بووتری پی یان وهرن ﴿يَوْمَ تَبُوءُ﴾ سو لای نمر قورن‌های که خوا
 ردویه تیه خوار وهره ﴿يَوْمَ تَبُوءُ﴾ و سو لای پیغمبر ﷺ ﴿يَوْمَ تَبُوءُ﴾ دلیس به سمانه ﴿وَأَجْرُ
 عَبْدٍ هَاهُنَا﴾ نه و (قایه‌ی) که سواک و مایر انسان له‌سوی سون ﴿وَأَجْرُ عَبْدٍ هَاهُنَا﴾ ثابا (چاویان
 لَنَ نَكْفِيكَ) ته‌گه به خالیک سوا مایر انیشیان ﴿لَا يَمْنُوا شَيْئًا وَلَا يَسْتَوُونَ﴾ هیچ شتکیان به رانیسین
 و گومر انوس ﴿يَوْمَ تَبُوءُ تَبَايَعًا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی بروانان هتاوه ﴿عَبْرَ بَعْضِكُمْ﴾ هوشتان
 به خوئانه ویت ﴿بَعْضُكُمْ مِنْ صِلَىٰ رَبَّكَ﴾ ربانان پی ناگه‌بیت نه‌وی گومر اسوره ﴿يَوْمَ تَبُوءُ﴾ نه‌گه
 نیوه له‌سور پیس راست بی (به‌رگری کردن نه‌خرایه به‌شیکه له‌وینموسی وهر گرتی) ﴿يَوْمَ تَبُوءُ﴾ نه‌مرچنگ
 جیفا ﴿هَرَّ يَمْلَأُ جَوْفَهُ﴾ گه‌رانه‌وی همووسان به‌گشتی ﴿وَيُحِبُّكُمْ كَمَا كُنتُمْ تَحِبُّونَ﴾ له‌مچا هه‌وانان
 پی نه‌دا به‌هر کردوهه‌پک که کردوونان ﴿يَوْمَ تَبُوءُ﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که بر وانشان هتاوه ﴿تَبَايَعًا
 بَيْنَكُمْ﴾ شایه‌ی بدهن له‌یواناندا ﴿يَوْمَ تَبُوءُ﴾ کاتیک که مردمی هه‌ر کاتان بریت بوویه‌وه
 ﴿جِيحًا لَّيْلِيَّةً﴾ له‌کاتی وسمیت کردماندا ﴿تَبَايَعًا بَيْنَكُمْ﴾ دوو که‌سی دادپه‌روهر له‌خوئان
 (موسولمان بی) ﴿يَوْمَ تَبُوءُ﴾ یان دوو که‌سی تر جگله‌خوئان (کافریس) ﴿يَوْمَ تَبُوءُ﴾ نه‌مرچنگ
 نه‌گه نیوه به‌سه‌هر پر وشتیرون به‌وولاندا ﴿يَوْمَ تَبُوءُ﴾ و به‌لای مردشان نورش هت
 ﴿تَبَايَعًا بَيْنَكُمْ﴾ (دور شایه‌ته‌که) و اگر نه‌پاش میز ای هه‌مر) ﴿يَوْمَ تَبُوءُ﴾ ده‌ی سویند
 بخون به‌خو ﴿يَوْمَ تَبُوءُ﴾ نه‌گه گومانان بوو (له‌راسی و پاکی یان) ﴿يَوْمَ تَبُوءُ﴾ نیمه (سویند
 خوار وینان) به‌خو ناگورینه‌وه به‌هیج بر خیک ﴿يَوْمَ تَبُوءُ﴾ ماشایه‌تی بو دراره که خرم و بریکش بیت
 ﴿وَلَا يَكْتُمُ شَيْئًا﴾ و شایه‌ی (دان بو) خوا ماشایه‌ته‌وه ﴿يَوْمَ تَبُوءُ﴾ بیگومان (نه‌گه شایه‌تیه‌که مان
 شارده‌وه) که‌واته به‌ر سی له‌گومانان ده‌ی ﴿يَوْمَ تَبُوءُ﴾ نه‌مچا نه‌گه رانرا (پاش سویند خوار وینان)
 به‌وه‌ی ﴿يَوْمَ تَبُوءُ﴾ که‌نه‌و دوو شایه‌ته‌در وینان کردوه و خویشان تاوان مار کردوه ﴿يَوْمَ تَبُوءُ﴾
 مقامه‌ی ﴿يَوْمَ تَبُوءُ﴾ نه‌وه دوو که‌سی بر له‌شوی نه‌واند هه‌لهمس (به‌سویند خوار وینان) ﴿يَوْمَ تَبُوءُ﴾
 له‌وانه‌ی که‌شیاوو بریکترین (له‌مردوه‌که) نه‌وه دووانه ﴿يَوْمَ تَبُوءُ﴾ له‌مچا هه‌ردوو کیان سویند بخون
 به‌خوا ﴿يَوْمَ تَبُوءُ﴾ که‌به‌راسنی شایه‌په‌که‌ی نیمه راستره به‌شایه‌په‌که‌ی نه‌وه دووانه‌ی
 پیشور ﴿يَوْمَ تَبُوءُ﴾ و به‌راسنی لامان به‌داوه (له‌سویند خوار وینان که‌ماندا) ﴿يَوْمَ تَبُوءُ﴾ بیگومان
 (نه‌گه لایده‌ی) نه‌و کاته نیمه له‌سته‌مکاران ده‌ی ﴿يَوْمَ تَبُوءُ﴾ نه‌وه (جوره شایه‌تی دانه) بریکتره ﴿يَوْمَ
 تَبُوءُ﴾ که‌شایه‌نه‌کان هه‌لسر به‌شایه‌په‌کیان به‌شیوه راسته‌که‌ی ﴿يَوْمَ تَبُوءُ﴾ سویند
 یا ترس له‌به‌دکردوه‌ی سویند کان (بوخرمی بریکی مردوه‌که) ﴿يَوْمَ تَبُوءُ﴾ دوا سویند خوار وین
 نه‌مان (واته به‌درو بخریه‌وه) ﴿يَوْمَ تَبُوءُ﴾ ترس له‌خوا و خوئان پیاریرون و گویر ایه‌لی هه‌رمانی خوا
 بی ﴿يَوْمَ تَبُوءُ﴾ خوار وینموسی کوملی له‌سور دهر چرو ماکات ﴿يَوْمَ تَبُوءُ﴾

﴿يَوْمَ يَخْلَعُ اللَّهُ ثِيَابَهُ﴾ له رۆژێك (ترس) خوا هه‌سوو پهنه‌بهران كوده‌كانه‌وه ﴿يَقُولُونَ مَاذَا أَجَبْتُمُ﴾
 نه‌وسا پێشان ده‌هه‌ر مونت چ وه‌لامێكان درابه‌وه؟ ﴿قُلْ لَا يَخْبَرُ﴾ ده‌لێش هه‌یج رانیه‌ریه‌ كه‌مان بیه
 ﴿يَنْتَظِرُ عَذَابَ يُعَذِّبُ﴾ بگومان ته‌بهاتو ئاگاداری هه‌موو نه‌سه‌كانیت ﴿يَذْكُرُ اللَّهُ يَعْلَمُ أَنَّهُ مَرْيَمَ﴾
 (بیر بکه‌ره‌وه) کاتێک خوا به‌ عیسی کوری مه‌ریه‌می هه‌رموو ﴿تَحْزَنُ رِضْمَى عِيسَى وَهِيَ وَابِتٌ﴾
 بیر بکه‌ره‌وه له‌چا که‌وه‌هه‌ری من به‌هه‌ر خوت وایه‌که‌وه ﴿يَذْكُرُ بَرُوحَ قَدَسٍ﴾ کاتێک که‌ پشێوانیم
 لێ کردیت به‌ گه‌یانی هه‌ره‌ بیرور (جویره‌ئیل) ﴿تَحْزَنُ نَسْرٌ نَحْبَهُ وَكَلَامًا﴾ کاتی له‌پێشه‌که‌دا
 بووێت و به‌گه‌وره‌پێش نه‌ست له‌گه‌ل هه‌لکیدا ده‌کرد ﴿وَبَدَّ عَشْرَتٌ حُجُوبَ وَنُحْكَمَةً وَنُورَةً﴾
 وایه‌ی ﴿وَهَ كَاتِنِ كِشْفِ فِیْرِ كَتِيبَ (وَبُورِی)﴾ و هه‌یكه‌ست و نه‌ورات و نیمه‌بلم کردیت ﴿وَدَّ﴾
 خه‌یج من ئه‌ی گه‌یه‌هه‌هه‌ی مافه‌ی مافه‌ی ﴿وَمِیْر بکه‌ره‌وه﴾ کاتێک به‌هه‌رمانی من له‌تور شتیگت
 له‌ شیوه‌ی بالنده‌ دروست ده‌کرد ﴿مَكُونُ خِیْرٌ بَرٍّ﴾ ده‌ست به‌جی به‌هه‌رمانی من له‌هه‌و به‌ بالنده
 ﴿وَلِیْ لَأَكْمَدُ لَأَرْسَ بَرٍّ﴾ وه‌ به‌هه‌رمانی من کوشی رکه‌ساك و به‌له‌ کیت چاك ده‌کهره‌وه
 ﴿وَدَّ عِیْجَ تَمُولَ بَرٍّ﴾ وه‌ کاتی به‌هه‌رمانی من مردووانت له‌ گۆر ده‌ده‌هه‌ت (به‌ریندور کراوه‌ی)
 ﴿وَدَّ كَمَعَتِ سِی شَرَّ بِلَ عَمَّ﴾ وه‌ بیر بکه‌ره‌وه کاتێک به‌رگری به‌وه‌ کانی ئیسرائیلیم کردیت
 (بشکوزن) ﴿وَدَّ جِشْمَ وُیْیَی﴾ کاتێکیش مو‌عه‌بیره‌ رووه‌ کانت بو‌هه‌تان ﴿وَقَدْ لَیْسَ حَقُّوْهُ﴾
 مه‌هه‌م ﴿جانه‌وانه‌یان که‌ بێ باوه‌رسوون ووتیان ﴿لَا سَحَرُ مِیْیَ﴾ به‌راستی نه‌مه‌ هه‌یج بی به
 جگه‌له‌ جاده‌وه‌کی تاشکرا به‌یست ﴿وَدَّ وَحِیْیَی خُورِی﴾ وه‌ (بیر بکه‌ره‌وه) کاتێک خه‌سته‌مه
 دلی هه‌وه‌له‌ تابه‌ته‌ کانت ﴿أَنْ تَأْمِنُوا بِی وَهَسُوْیَ﴾ که‌بیر وایه‌ن به‌ من و به‌ پهنه‌بهره‌ که‌م (هه‌ی)
 ﴿قُلْ لَّوْ هَیْتُ رَشَیْدًا لَّسَ مَشْهُورٌ﴾ نه‌وانیش ووتیان ئه‌وا به‌رومان هه‌تا و توش شه‌یدت به‌ که
 بگومان ئیمه‌ موسلمانین ﴿قُلْ لَّوْ تَحِبُّوْهُنَّ یَحْضِیْ أَنْ مَرِیْرَ﴾ کاتێک هه‌واره‌کان ووتیان له‌ی
 عیسی کوری مه‌ریه‌م ﴿هَنْ سَطَطَ رِیْکَ﴾ نایا به‌رومردگاری نو‌ده‌توانیت ﴿أَنْ یَنْتَظِرَ عِیْسَ مَیْیَدَ مِنْ﴾
 ئه‌سه‌یه‌ ﴿لَه‌ نَاسَ مَمانه‌وه‌ خوانیکه‌مان یه‌و به‌یته‌ خواره‌وه‌ ﴿وَدَّ تَمُولَ﴾ (هه‌یسا) ووتی له‌خوا به‌ترس
 ﴿لَکُمُ مَوَیْیَی﴾ نه‌گه‌ر تیره‌ ماوه‌ر دارن ﴿وَدَّ تَمُولَ رِیْکَ مَیْیَ﴾ (هه‌واره‌کان) ووتیان
 ده‌مانه‌ وشت لێ یه‌خووس ﴿وَضَعِی قُورِی﴾ و دلمان ئارام بێ و دله‌س (که‌پهنه‌بهریت) ﴿وَدَّ عِیْسَ مَیْیَدَ﴾
 صدقێت ﴿وَه‌رانی که‌ بگومان راست له‌گه‌ل کردوین (له‌وه‌ی که‌ پێت راگه‌یاندین) ﴿وَدَّ عِیْسَ مَیْیَدَ مِنْ﴾
 شه‌هه‌ری لیمه‌ش بێ به‌شایه‌ت له‌مه‌ری (یۆنه‌وانه‌ی ئاماده‌ی) ﴿

﴿هَلْ عَسَىٰ أَن يَمُرَّ﴾ عیسای کویری مہریم ہرمووی ﴿مَهْرَبٍ رَّعِيَّتٍ مَّاءٍ﴾ میں کسمیٰ تھی
خوای بہرہ رزدگار مان نہ تاسمانہ وہ خوانیکمان تو سیرہ خوارہ وہ ﴿لَا تَكُنْ شَهِيدَ لَا وَلاَ بَجْرَةٍ﴾ یا
سیتہ بہ جہز بوئستمان و نہ وہ کانی داهانو و شعان ﴿وہ یہ مکت﴾ وہ مو و حیرہ و ہلگہ بہ ک بیت
لہ لایہ تو وہ ﴿وَلَوْ أَنَّكَ تَرَاهِ﴾ وہ برق و برقستان ہیں بہ خشتہ چونکہ تو داشتی ہی ہموو
وری ہمرانی ﴿هَلْ لَّكَ فِي مَرْيَمَ عِيَّتْ﴾ خوای گہورہ ہرمووی نہ راستی میں نہو خو بہ ہمریمہ
خوارہ ہو ہوان ﴿مَنْ يَكْرِهُنَّ مَكْرُ﴾ نہ معا ہمر کہ من نہ تہوہ ہی ہروا و ماسو پاس بیت لہ پاش نہ وہ
﴿فِي عِيَّتِ عَدَار﴾ نہ وہ بینگو مان سراپہ کی ہدم ﴿لَا تَكُنْ لَكَ مِنْ تَعْمِي﴾ کہ سری ہیچ کہ سی ہی
سادم لہ جہہ بیان ﴿وَلَوْ أَنَّكَ تَرَاهِ﴾ وہ (پیر بکمرہ وہ) کاتیک خواہ ہرمووی (لہروزی
دواید) تھی عیسای کویری مہریمہ ﴿لَا تَكُنْ لَكَ مِنْ تَعْمِي﴾ نایا تو و تو تہ بہ خہ لکی ﴿تَجِدُ فِي وَتِي
لَهْمِي مِنْ دُونِ لَه﴾ کہ من و دایکم بہ دو بہ ہر ستراد دایس (وہماپہرست) لہ جیانی خواہ ﴿قَالَ
سَبَّحَكَ﴾ (عیسای) و تھی پاک و پیگہردی بو تو تھی خو بہ ﴿لَا تَكُنْ لَكَ مِنْ تَعْمِي﴾ نایت و
ناگو محبت بو من شیک بلیم کہ بہ ہیچ شیوہ کمانی من ہی بہ ﴿لَا تَكُنْ لَكَ مِنْ تَعْمِي﴾ نہ گہر من نہ کہ ہیم
گردیت ﴿وَلَوْ أَنَّكَ تَرَاهِ﴾ نہ وہ بہ راستی تو ناگات لی بہ ﴿مَنْ يَكْرِهُنَّ مَكْرُ﴾ چونکہ تو نہ وہی لہ نہ قسم دایہ
ہمرانی ﴿وَلَوْ أَنَّكَ تَرَاهِ﴾ بہ لام من مادم و ہی ناگام نہ وہی کہ نہ ہسی تو دایہ ﴿لَا تَكُنْ لَكَ مِنْ
تَعْمِي﴾ بہ راستی تہا تو رانی نہ وہی نہ ہموو ہینی بہ ک ﴿لَا تَكُنْ لَكَ مِنْ تَعْمِي﴾ ہیچم ہی نہ و تو و
﴿لَا تَكُنْ لَكَ مِنْ تَعْمِي﴾ ہیچگہ نہ وہ بہ بیت کہ تو ہرمانت ہی کردووم ﴿لَا تَكُنْ لَكَ مِنْ تَعْمِي﴾ کہ نہ ہدایہ ہی
خو سکس کہ بہرہ رزدگاری من و تہوہ ہشتہ ﴿وَلَوْ أَنَّكَ تَرَاهِ﴾ و من شایہ ت و چاودہر
ہووم بہ ہمرانہ وہ تالہ تارباندا ہووم ﴿مَنْ يَكْرِهُنَّ مَكْرُ﴾ نہ معا کاتیک تو مت ہر دہوہ (و بہررت کردہ وہ
ہو تاسمان) ﴿لَا تَكُنْ لَكَ مِنْ تَعْمِي﴾ ہمر خوت چاودہر ہووی بہ ہمرانہ وہ ﴿وَلَوْ أَنَّكَ تَرَاهِ﴾
وہ خوت ناگادار و شایہ تی بہ ہمر ہموو شتیگہوہ ﴿لَا تَكُنْ لَكَ مِنْ تَعْمِي﴾ نہ گہر سہر ہی
بہ بیت، نہ وہ بینگو مان بہ ہمدی خوتس ﴿مَنْ يَكْرِهُنَّ مَكْرُ﴾ و منہ گہر لیشیان خوش ہیں ﴿لَا تَكُنْ لَكَ مِنْ
تَعْمِي﴾ نہ وہ بینگو مان تہا خوتی بہ ہمدست لاتی کاردرومت ﴿قَالَ لَه﴾ خوای گہورہ ہرمووی
﴿وَلَوْ أَنَّكَ تَرَاهِ﴾ نہ وہ روزیکہ راستیزان راستہ کہ یار کہ لکیان پیدہ گہ ہمن ﴿لَا تَكُنْ
جَسَدِي مِّنْ عَجَلٍ لَّا تَكُنْ﴾ بہ ہمدست لکیان بو ہہیہ کہ و ویرارہ کان بہریرباندا ہمروں ﴿حَدِيثِي مَعَهُ﴾
تہ ہمدست تہا بہ ہمدست ہی ﴿مَنْ يَكْرِهُنَّ مَكْرُ﴾ خواہداری ہووہ لیان و نہ وایش لہ خواہداری
ہوون ﴿وَلَوْ أَنَّكَ تَرَاهِ﴾ نہ وہیہ سہر کہوتی رور گہورہ ﴿لَا تَكُنْ لَكَ مِنْ تَعْمِي﴾ ہمر بو خو بہ
خواہداری تاسمانہ کان و رہی ﴿وَمَنْ يَكْرِهُنَّ مَكْرُ﴾ و ہمر جیشیان تہا دایہ ﴿وَمَنْ يَكْرِهُنَّ مَكْرُ﴾ وہ تہا
نہ وہ ہمر ہموو شتیگہا بہ تواتا و ہمدست لاندہ ﴿

سورتي الانعام

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ معاوی خوی به حشه بلای میهره دس

﴿تَعْلَمُ الْغَيْبُ لَا شَيْءٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ هه موو سوویاس و ستایشی هه ریښ نهو خرایه ی ئاسمه له کان و
 رهوی دروسنکر دوهو ﴿وَجَعَلَ خُفَّيْهِ نَارًا﴾ وه تاریکی به کان و پرویاکی داناوو ﴿تُرْثِيْنَ صَفَرًا﴾
 بزېښته یقې ژوب ﴿ثُمَّ جَعَلَ لَهَا مِنَ الْجَدَارِ يَوْمًا ذِئْبًا وَهِيَ تَحْمِلُ الْوَلَدَ﴾ نه معا نه وانه ی بی ساوهر موون هاووا و هاوېش سویدر و مردگار یس بریار ددهس
 ﴿فَلَمَّا كَانَتْ فِي حَنَاقٍ مِّنْ جِلْدٍ﴾ خوا نهو راته یه که نیوه ی له قور دروست کړدوهو ﴿فَرَفَعْنَاهَا﴾
 پاشان کاتیکي دیاری کړدوهو ﴿بِئْسَ مَرْوَدٌ﴾ ﴿وَجَعَلْنَاهَا سَافِرًا﴾ وه کاتیکي دیاری کړاویش
 لای خوی گه وړه دانراوه ﴿فَوَقَّاهُ الْغَوَاةَ﴾ ﴿فَوَقَّاهُ الْغَوَاةَ﴾ که چی دوانه ووش نیوه به گومانس ﴿وَجَعَلْنَاهُ فِي الْأَرْضِ﴾
 وه نه بها نهو خوی به ﴿بِالْأَرْضِ﴾ (بالادست و په رستر او) له ئاسمه به کان
 و به وړیدو ﴿فَجَعَلْنَاهُ سِرًّا وَجَعَلْنَاهُ كَيْفًا﴾ بهی و ناشکر تان دهراسی و به هه موو کړدوهو به کیش
 که ده یکه کانگ داره ﴿وَمِنْ بَيْنِهِمْ مَّنْ يَّهْدِي إِلَيْهِ﴾ وه هدر به لکه و پشانه به ک له به لکه
 و پشانه کانس په وړه و د گاریان سو بیت ﴿وَلَا يَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسَبٌ﴾ نه و ان دووی لی و وړه گهرن ﴿وَجَعَلْنَاهُ فِي الْأَرْضِ﴾
 به راستی کاتیک قور تان یان بز هات به درویان دنا ﴿فَجَعَلْنَاهُ﴾
 جها له مه و پاش بز یان دیت ﴿فَجَعَلْنَاهُ فِي الْأَرْضِ﴾ هه والی نهو شتانه ی که نه و ن گانه یان
 پیده کړد ﴿وَجَعَلْنَاهُ فِي الْأَرْضِ﴾ تیا به یان دیوه (به یان رانیوه) له پیش نه وانه و چه د
 گهل و به ومان له ماو بر دوهو ﴿فَجَعَلْنَاهُ فِي الْأَرْضِ﴾ دمه لایمان پیدا سوون له وړه وړیدو ﴿وَجَعَلْنَاهُ فِي الْأَرْضِ﴾
 به شتو به ک که به قورمان به دابو و ﴿وَجَعَلْنَاهُ فِي الْأَرْضِ﴾ و بارانی په پشاپه یتمان به سهر دا براندس
 ﴿وَجَعَلْنَاهُ فِي الْأَرْضِ﴾ وه جو گهو رو و باره کانمان وانی کړد موو که دس باخ و کوشکه کایاندا
 دهر ویشث ﴿وَجَعَلْنَاهُ فِي الْأَرْضِ﴾ له ماو مان بردن به هوی گونا نهه کانه ووه ﴿وَجَعَلْنَاهُ فِي الْأَرْضِ﴾ وه له دوی
 نه و ان دروستمان کړد ﴿فَجَعَلْنَاهُ فِي الْأَرْضِ﴾ گهل و به و به کی تر ﴿وَجَعَلْنَاهُ فِي الْأَرْضِ﴾ وه نه گهر نامه به کی
 سو سرامان بار دایه نه حواریه بوت ﴿فَجَعَلْنَاهُ فِي الْأَرْضِ﴾ له ماو کاغری که دایوایه ﴿فَجَعَلْنَاهُ فِي الْأَرْضِ﴾ و ده سیشین
 لی بدایه ﴿فَجَعَلْنَاهُ فِي الْأَرْضِ﴾ بیگومان نه وانه ی می ماوهر سوون دهبان ووت ﴿فَجَعَلْنَاهُ فِي الْأَرْضِ﴾
 نه مه ته بها جادو و به کی ناشکرانه ﴿وَجَعَلْنَاهُ فِي الْأَرْضِ﴾ وه دهبان ووت بز چی فریشته به ک
 به نیر را و نه خوار ووه بوسه ری (بیسی) ﴿وَجَعَلْنَاهُ فِي الْأَرْضِ﴾ نه گهر فریشته به کمان بار دایه ته خوار ووه
 ﴿فَجَعَلْنَاهُ فِي الْأَرْضِ﴾ بیگومان کار نه و او دموو (له ماو بر دیان حی به چی ده کرا) ﴿فَجَعَلْنَاهُ فِي الْأَرْضِ﴾ پاشان
 مولت نه صدوان ﴿فَجَعَلْنَاهُ فِي الْأَرْضِ﴾

﴿وَوَجَّهْنَاهُ مَنَعَكَ﴾ نه‌گهر نهو (بی‌هم‌میره) مان بکر دایه به‌قرشته‌به‌ک ﴿جَعَلْنَاهُ رَجُلًا﴾ بی‌گومان
 ده‌مان‌گور به ویهی پیاونک (نایس و قسه‌ی له‌گه‌ل بکمن) ﴿وَسَيَبْعِيهِمْ مِّنْ لَّدُنْهُ﴾ و بی‌گومان
 لیسان ده‌شیواندن و مک چون خویان له‌خویان ده‌شیواند ﴿وَعِيدُ السَّاعَةِ﴾ و عید (سوره‌ی یونس) سویتدین
 بی‌گومان گالته‌کر او ده‌بی‌هم‌میره اتی پیش تویش ﴿فَإِنْ يَدْعُوا مِن دُونِ اللَّهِ﴾ سهر ته‌بعام بو له‌وانه‌ی
 گالته‌یسان ده‌کرد دایه‌ری و دوری دان ﴿مَا حَتَّىٰ يَدْعُوهُمْ﴾ تو له‌ی له‌موی گالته‌یسان پیده‌کرد
 (له‌سرای سه‌خت) ﴿فَإِذَا دُعِيتُمْ﴾ (له‌ی مو‌حه‌مه‌د) بلی سرف و بی‌گهر یس به‌رویدا
 ﴿فَإِذَا دُعِيتُمْ﴾ پاشان سهر یج بدن ﴿فَإِذَا دُعِيتُمْ﴾ سهر ته‌بجاسی له‌وانه‌ی به‌لگه‌کانی
 خویسان به‌درو داده‌ما چون سوو ﴿فَإِذَا دُعِيتُمْ﴾ (له‌ی مو‌حه‌مه‌د) بلی لایا می
 کی به‌له‌موی له‌ناسمانه‌کان وره‌ویدا به‌﴿فَإِذَا دُعِيتُمْ﴾ بلی ته‌مایو خواجه که به‌ریس و
 میهره‌یاسی پیوستی کردو له‌سهر حوی ﴿لَا تَتَّبِعُوا﴾ سویتد به‌خوا بی‌گومان کؤتان
 ده‌کانه‌وه له‌روزی دوابی دا ﴿لَا تَتَّبِعُوا﴾ که هیچ گومان و دوودلی تیدانی به‌﴿لَا تَتَّبِعُوا﴾ سویتد
 له‌وانه‌ی خویسان دوراندووه ﴿فَإِذَا دُعِيتُمْ﴾ نه‌وه نه‌واس که پروا مایس ﴿لَا تَتَّبِعُوا﴾ سویتد
 و نه‌هه‌ریس خواجه له‌موی ناراسی گرتووه له‌شهو و روزده ﴿فَإِذَا دُعِيتُمْ﴾ سویتد
 پیسه‌ری رانیه ﴿فَإِذَا دُعِيتُمْ﴾ (له‌ی مو‌حه‌مه‌د) بلی لایا بی‌جگه‌به‌خوا دو‌ست
 و په‌رسترای نر بو‌خوم دانیم ﴿فَإِذَا دُعِيتُمْ﴾ که نه‌وه به‌دیینه‌ری ناسمانه‌کان و زه‌ویه
 ﴿فَإِذَا دُعِيتُمْ﴾ نه‌وه خواجه روزی ده‌دات و روزی پی مادی ﴿فَإِذَا دُعِيتُمْ﴾ بلی به‌راستی
 هر مانم پی دراوه ﴿فَإِذَا دُعِيتُمْ﴾ که به‌کس کم مل که چ کم (بق‌هرمانی خوا) ﴿فَإِذَا دُعِيتُمْ﴾
 شکر من شکر کی و ده‌هرمانم پندراوه له‌لایم خوداوه) هر گیر له‌هاوینش دانه‌ری مده ﴿فَإِذَا دُعِيتُمْ﴾
 بی‌خافان عصیت ری ﴿فَإِذَا دُعِيتُمْ﴾ بی‌ان بلی بی‌گومان من دهرسم نه‌گهر سهر پیچی له‌هرمانی په‌روورد گارم
 بکسم ﴿فَإِذَا دُعِيتُمْ﴾ له‌سرای روزنکی گه‌وره ﴿فَإِذَا دُعِيتُمْ﴾ سهر کس سهر
 سراهی لی لادری له‌وروزده ﴿فَإِذَا دُعِيتُمْ﴾ نه‌وه بی‌گومان خوا مده‌ری پیید هاتوته‌وه ﴿فَإِذَا دُعِيتُمْ﴾
 کسیر و نه‌ویه سهر که‌وتی ناشکراو نه‌واو ﴿فَإِذَا دُعِيتُمْ﴾ و نه‌گهر خو دو‌جاری
 به‌لاوری‌بیکت بکات ﴿فَإِذَا دُعِيتُمْ﴾ نه‌وه جگه‌نه‌وه (خوا) کس بی به‌تو سی لایات
 ﴿فَإِذَا دُعِيتُمْ﴾ و نه‌گهر خیر و خوشبه‌کیش پی بی‌گه‌به‌بیت ﴿فَإِذَا دُعِيتُمْ﴾ نه‌وه
 خودا ده‌سه‌لات‌د ره به‌سهر هم‌موشتیکدا ﴿فَإِذَا دُعِيتُمْ﴾ و نه‌هر نه‌وه ده‌ست پروشتور
 راله به‌سهر به‌به‌کانیدا ﴿فَإِذَا دُعِيتُمْ﴾ هر نه‌وه‌ش کار دروستی نا‌گه‌داره ﴿فَإِذَا دُعِيتُمْ﴾

﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأَىٰ الْأُفُفَ﴾ به راستی تمها نمواند و دلانی تو نه دهم و ده (بدل) نه بیس ﴿وَنُفُفُ﴾
 یختم و نه ﴿مردود و کدیش﴾ (نمواند ای مایه من) خوار بند و روان ده کانه و ده ﴿ثُمَّ يَنْتَفِشُ﴾
 پاشان هر مولای خوی ده که پنه و ده ﴿وَدَّ يَدْرُسُ عَلَيْهِ يَدْرُسُ﴾ ووتیان بوجی له لایه
 به و در دگر به و ده معجزه کی بو به هاتو ته خوار و ده ﴿فَرِحَ اللَّهُ بِهِ﴾ بلی بیگومان خو به
 توانایه ﴿عَلَىٰ يَدْرُسُ﴾ که به لکه و بشانه به که بهینه خوار و ده ﴿أَكْرَأَ فَكُنْ لَكُمْ﴾ به لام
 و در به یان ماری ﴿وَمِنْ دَنَاءٍ﴾ هیچ که و کینگی گیان له به رمی به له و پیدا ﴿وَالْأَخْيَرُ خَيْرُ﴾
 به حجه و ده هیچ باله به کی بی به که ده رمی به هر دوو باله که ی ﴿لَا مَنَعَكَ﴾ به که ده و انیش و ده
 ثبوت و نه تانیک ﴿مِنْ صَدَقَ الْحَقُّ بِشَيْءٍ﴾ هیچ شتیکمان هر اموش به کرد و ده له م کتیه دا (لوح
 المحفوظ پ قورئان دا) ﴿ثُمَّ يَنْتَفِشُ﴾ پاشان نمواند (له روزی دوا بی دا) لای به و در دگر بی
 کو ده که به و ده ﴿وَدَّ يَدْرُسُ عَلَيْهِ يَدْرُسُ﴾ و ده نمواند ای بی مایه بیوون به به لکه کانی نیمه ﴿صُرُّوا كَرِي﴾
 نصیب ﴿که و لانس له مایه تاریکستانان﴾ مایه بی به بی به ﴿مِنْ شَيْءٍ﴾ هر که مایه خوا به بی گوم ای
 ده کات ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِ الْجَنَّةِ﴾ هر که مایه خوا به بی به بی به کانه به ریگای راست ﴿وَأَنْتَ﴾
 ﴿فَرِحَ اللَّهُ بِهِ﴾ (نه ی موحه محمد ﷺ) بلی هموالم بی به ده که ده مایه خوا بی
 بیت ﴿وَأَنْتَ كَرِيمٌ﴾ یان روزی دوا بی به به تان بگریست ﴿غَرِبَ الْمَشْرِقُ﴾ نایا هاوار ده که نه هیچ
 شتیک بی حجه له خوا ﴿لَا كَرِيمٌ﴾ نه که ده ثبوت و ده استگون ﴿مِنْ يَدْرُسُ﴾ به لکو
 نه نایا به و هاوار به خوا ده که ده ﴿وَيَكُنْ لَكَ يَدْرُسُ﴾ به مایه به ویش نه که ده ریسی نه و ی
 هاواری (له ده ست) نه که مایه بیلی ﴿وَيَكُنْ لَكَ يَدْرُسُ﴾ و نه و شانه تان له بی به چه و ده که ده تان کردن
 به هاویش بوز خوا ﴿وَأَنْتَ رَسِيدٌ﴾ سوید بیت بیگومان نیمه به به مایه مایه مایه مایه مایه مایه
 که لانی پیش تو (نه ی موحه محمد ﷺ) ﴿وَيَكُنْ لَكَ يَدْرُسُ﴾ و نه ویش به بیووی و ده زاری
 و ده خنشی و قمرس و نایه به تیمان کردن ﴿وَيَكُنْ لَكَ يَدْرُسُ﴾ بوز نه و ی به که به یته و ده و به شیمانی
 در بیرون (لاواری و کری سویش) ﴿وَيَكُنْ لَكَ يَدْرُسُ﴾ ده ی بو به یارانه و ده کاتیک سرای
 نیمه یان بو هات ؟ ﴿وَيَكُنْ لَكَ يَدْرُسُ﴾ به لام دلیان به حق بو و ده ﴿وَيَكُنْ لَكَ يَدْرُسُ﴾ به مایه
 و ده شیمانی نه و کرد و ده خراپانه ی بو و ارانی بو و ده که ده یان کرد ﴿وَيَكُنْ لَكَ يَدْرُسُ﴾ جا
 کانی له بیریان چوبه و ده و ی که بی ناموز گاری کران ﴿وَيَكُنْ لَكَ يَدْرُسُ﴾ به گای همو و
 شتیکمان له به کرد و ده ﴿وَيَكُنْ لَكَ يَدْرُسُ﴾ تا کانی دل خوش سوون به و ی بی یان در بو و
 ﴿وَيَكُنْ لَكَ يَدْرُسُ﴾ له ماکا و دا تو له مایه لی به به یان نیمه و انیش مایه مایه و به و گورد
 بیوون

﴿فَقَضَيْتُمْ دَرَجَاتٍ مِّنْهُنَّ لِمَن يَشَاءُ ۚ لَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَفُوسَافَةٌ ۚ﴾
 و هه موو سوپاس و ستایش هه ر بو خواي په رو مرد گاري حیياتیانه ﴿مَنْ أَرَادَ يَتَّقْ﴾ (نه ی موحه ممد
 ﴿يَتَّقِ﴾) یلی پنم یلی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَٰؤُلَاءِ ۖ هُمْ يَسْتَفْهِنُونَ﴾ نه گهر خوا هه منی ییش و بیستال یی بیه یته وه
 ﴿وَحَسْبُ عَنِ النَّهْكَ﴾ موریش من نه سهر دله کانتاندا ﴿مَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۚ﴾ چ په رستراونک هدی به
 بیجگه خو نوتان به یته وه ﴿فَظَرُّكَ يُفَرْغُ كَالْمَاءِ﴾ نه ماشا بکه چوون به لگه کان ده گوړس و
 چه بد باره بان ده که یته وه ﴿لَهُ عَمْرَيْنِ فُوت﴾ باشان نه وون بشی می ده کهن و پرو و ده گیرن ﴿فَلَا تَتَّبِعُوا هَٰؤُلَاءِ﴾ (موحه ممد) یلی پنم یلی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَٰؤُلَاءِ﴾ نه گهر سری
 حواله د کار د پا به ناشکر اینت نودان ﴿هَٰؤُلَاءِ يَتَّبِعُونَ﴾ نایا نه ماو ده بری (به سری
 خوا یی) بیجگه له کومه لی ستم کاران به ییت؟ ﴿وَمَنْ يُضِلَّهُمْ﴾ وه بیراوه کانمان به مار دوه
 ﴿لَا يَهْدِيهِمْ﴾ نه گهر به موز دده و تر سینه نه ییت ﴿مَنْ يَصْبِرْ﴾ جا هه که من پرو ی
 هینا و کرده و ی چاکی کرد ﴿لَا يَخُوفُ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَخُوفُونَ﴾ نه وه هیچ مه ترسی به کیان له سهر مین
 و هه مباریش نابس ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ نه وانه ییش من پروا بوون به نه لگه کانی نیغه ﴿يَسْتَهْزِئُونَ﴾
 کده بان گانو یستفون به هوی دمر چو و بان له سوور (ی فرمانی خوا) سراپان لی ده که و ی
 و ده بانگری ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا هَٰؤُلَاءِ﴾ (نه ی موحه ممد) یلی من پیش مالیم
 هه ر به کانی خرا لای مه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه شنی به ییش مارنم ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا هَٰؤُلَاءِ﴾ وه
 پیش مالیم بیگومان من قریشتهم ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَٰؤُلَاءِ﴾ شویس هیچ نا که دوم نه وه نه ییت که بو بیگام
 کراوه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ یلی نایا کویر و بیا به کسان؟ ﴿فَلَا تَتَّبِعُوا هَٰؤُلَاءِ﴾ ده ی نایا بو
 بیر ما که نه وه؟ ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ هم قورخانه تر سینه نه وانه ی ده ترس ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 (له و ی که) کز بکریسه وه لای په رو مرد گاریان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه کانیکدا بیجگه
 به خو هیچ باره بیدر و سکا کاریکیان نی به ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه لکو خوبن به ریس و له خود
 ترس ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا هَٰؤُلَاءِ﴾ وه نه وانه دهر به که ییت که په رو مرد گاریان ده به رس (و هاواری
 سی ده کهن) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بهه بانیا و نیواراندا (به ره ممدی) خوا بان ده ی
 ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ و لیر سینه و ی هیچ شتیکیان له سهر تو می به ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾
 شتی؟ وه لیر سینه و ی هیچ شتیکی نوش له سهر نه وون نی به ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ حانه گهر ده بان که ییت
 (دور بان خه یته وه) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه وه له سهر مکاران دعیت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾

﴿وَكذلك فَتَحَصَّنْهُمْ رَجْعًا﴾ و ه به و جور ه ه مېديكيانمان به ه مېديكي تريان قامي كړ دوه ﴿سَقُونَا
 أَهْلًا لَّاهٍ مِنْ اللَّهِ عَلَيْهِمْ نَبَأٌ﴾ بو نه وې بلي تايان نه وانه حوا ريزو به هره ي پي به خشيوون له نار
 نيمه دا؟ ﴿أَنْتُمْ لَمْ تَكُنْ بِأَنْتُمْ﴾ ناپا خوا له ه مېوري كس رانتر ي به نه وانه ي شوگر به
 بژنر؟ ﴿وَبَدَّلْ لَكُمْ نَبَأَ نَبَأٍ﴾ و ه كاسي نه وانه ي كه پړوايان هديه به نايه ته كاسي نيمه
 هاسي نولات ﴿فَقُلْ سَعْدُ عَيْكُمْ﴾ نه و پنيان بلي سلاوتان لي يت ﴿كَبَّرْتُكُمْ عَلَى نَفْسِي تَرْحُمَةً﴾
 پدرو دگرتان به ره ي و مېهرمانس له سر خوي پښويت كړ دوه ﴿لَمْ تَكُنْ مِنْ عَيْنٍ مَعَكُمْ سَوَاءٌ﴾
 پخه ل؟ ﴿يَنْكُومُ هَرَّ كَسٍ لَه نيمه كارنكي خراب بركات نه واني ﴿نَدَابٌ مِنْ غَيْرِهِ وَأَصْحَبُ﴾
 پاشان بگريته و نه و نه بركات و خوي چاك بركات ﴿وَلَمْ تَكُنْ عَوْرَ حَيْثُ﴾ نه و نه پراستي خوا بپورده ي
 به به ره ي به ﴿وَكَبَّرْتُكُمْ لَأَنْتُمْ﴾ ناهو جزو نه نايه نه كان روون ده كه به و ه ﴿وَنَسِيبٌ سَيْبُ﴾
 كنجريدي؟ ﴿بُو نَهْوِي رِيكي تا و اباران روون بته و ه ﴿فَقُلْ لِي هَيْتُ لِي غَيْرَ نَبِي﴾ بلي بېگومان من
 نه ده خه م بېگرو نه و نه و نه كه به نايه تي بكم بُو نه وانه ي ﴿سَعْدُ مِنْ دُونِ نَبِي﴾ نيوه هاواريان لينه كه
 و ده يان به رستي بېجگه له خوا ﴿فَقُلْ لِي أَهْلًا لَكُمْ﴾ بلي من شوي ناره رو نه كاسي نيوه ماكه و م
 ﴿فَقُلْ لِي دُونَ نَبِي﴾ نه گه و ا بكم بېگومان من گومرا ده يم و نه به ي نه و نه كه به نه دا
 ماسم كه پښمو ويان و دگر توره ﴿فَقُلْ لِي هَيْتُ لِي غَيْرَ نَبِي﴾ بلي بېگومان من به سر به لگه به كي
 ناشكرام كه له لايه پدرو دگار نه و نه و نه ﴿وَكَبَّرْتُكُمْ بَدَلًا﴾ كه چي نيوه پړوايان به هېا ﴿نَدَابٌ مِنْ غَيْرِهِ وَأَصْحَبُ﴾
 تستفحور به؟ ﴿لَمْ تَكُنْ مِنْ عَيْنٍ مَعَكُمْ سَوَاءٌ﴾ نه و نه پراستي ماسي ده كات ﴿وَلَمْ تَكُنْ عَوْرَ حَيْثُ﴾ و نه و نه
 چا كنجريدي بپړا دهر و جيا كه نه و نه و نه ﴿فَقُلْ لِي هَيْتُ لِي غَيْرَ نَبِي﴾ بلي نه گه رلام بوايه نه و نه
 نيوه به له ده كه نه هاسي ﴿فَقُلْ لِي هَيْتُ لِي غَيْرَ نَبِي﴾ نه و نه كاري بوايان من و نيوه كوتايي پښ ده هيرا
 ﴿وَأَنْتُمْ لَمْ تَكُنْ بِأَنْتُمْ﴾ و ه حوا چاك تاگداره به مستم كارن ﴿وَعَدْتُكُمْ مَعِي حَتَّى﴾ و ه كيني ه مېوري
 به يسي به كان هه رلاي خوايه ﴿لَا يَنْتَهِي لَكُمْ﴾ كهس نايانرا نيت جگه له (خود) ﴿وَنَبَأٌ مِنْ غَيْرِهِ وَأَصْحَبُ﴾
 نيز و نجر؟ ﴿وَه (خورا) ده راسي چي له ووشكاني و دهر يادا هديه ﴿وَدَّ تَكُنْ مِنْ دُونِ نَبِي﴾ و ه
 هه رگه لايه ك بگريته حوا ريزو حوا پښي ده رانيت ﴿وَلَا يَنْتَهِي لَكُمْ﴾ و هه ر دانه و نه يله يله
 له تاريكي به كاني ده ويدايت ﴿وَلَا يَنْتَهِي لَكُمْ﴾ و هه ر نه و ووشكيت ه هيت ﴿لَا يَنْتَهِي لَكُمْ﴾
 نبي؟ هه ر ه مېوريان له كتيي ناشكرامه (الوح المحفوظ) دار ﴿

﴿وَمَا مَرُّوا بِاللَّهِ حَتَّىٰ تَقُورَهُ﴾ و هك پوسست خوامان بهاسی و بریرمان نه گرت ﴿وَرَأَوْا﴾ کانی ووتیان ﴿وَمَرُّوا﴾
 ﴿لَنْ يَكُونَ لَكَ شَيْءٌ﴾ خوا هیچ شینکی نه مار دونه خوار ووه بو هیچ ناده می یدک ﴿فَلَمْ يَرْسَبْ لَكَ شَيْءٌ﴾
 ﴿بَلَىٰ نَعَىٰ كَىٰ نَعَىٰ كَتَبَی مَارَه خوار ووه﴾ خه به نه می ﴿كه مومسا هبای﴾ و همدیسیت
 ﴿لَهُو كَتَبَی﴾ پروواکی و بریمووی بو و بؤ جهلك (پیش ده ستکاری کردی له لایم جول له كه كه ووه)
 ﴿بِحَبْرَةٍ قَرِيبٍ﴾ نیوه نهو (کتبه) ده كه نه چه ند به ره و كاغذ ريك ﴿لَنْ يَكُونَ لَكَ شَيْءٌ﴾ به شینکی
 ﴿كه قاراحت به﴾ ناشکری ده كه و روریشی (كه ریاسی خوتابه) ده یشار موه ﴿وَلَنْ تَكُونَ لَكَ شَيْءٌ﴾
 شتانیك فیر كر اورن كه نیوه به مان دهرانی ﴿لَنْ يَكُونَ لَكَ شَيْءٌ﴾ به خوتان و نه مار و مایر انتان ﴿لَنْ يَكُونَ لَكَ شَيْءٌ﴾
 بلی هه خوا (کتبی بو مومسا مار دوه) ﴿لَنْ يَكُونَ لَكَ شَيْءٌ﴾ پاشان لیان گهری له مار به تالی
 خوب ندا گالته و یاری مكن و رورچس ﴿وَلَنْ يَكُونَ لَكَ شَيْءٌ﴾ نه م قور نانه نیسه مار دوه به نه خوار ووه
 ﴿لَنْ يَكُونَ لَكَ شَيْءٌ﴾ پیرور و هه راره ﴿لَنْ يَكُونَ لَكَ شَيْءٌ﴾ نهو کتیانهش پیش نهو هاتوون به راستیان داده بیت
 (پیش له وهی گاور و حوله كه کان پیشویش) ﴿لَنْ يَكُونَ لَكَ شَيْءٌ﴾ هه روهف بؤ نه وهی
 دانیشتوانی مه كه كه وده وری ناگادار كه پیشه ووه بیانتر مسینی ﴿لَنْ يَكُونَ لَكَ شَيْءٌ﴾ و نهو
 جا له وانهی پروایان به دوا بؤر هه من پروا بهو (قور نانه) دینس ﴿لَنْ يَكُونَ لَكَ شَيْءٌ﴾ نهو
 پاریردن بؤ نویژه کانپ و به چاکی له کانی حویاندا ده بامكن ﴿لَنْ يَكُونَ لَكَ شَيْءٌ﴾ و نهو
 کی له كه سه ستم کار تره كه در ف هه له ستری به دم خواوه ﴿لَنْ يَكُونَ لَكَ شَيْءٌ﴾ یان بلی بیگا و سر و شتم
 بو کر ووه ﴿لَنْ يَكُونَ لَكَ شَيْءٌ﴾ به لام هیچ بیگا و سر و شینکیسی بو نه کر ایسی ﴿لَنْ يَكُونَ لَكَ شَيْءٌ﴾
 ﴿لَنْ يَكُونَ لَكَ شَيْءٌ﴾ هه روه ها كه سن كه بلی میش و ته می نهو قور نانه می خوا دایه راند ووه داده به ریم
 ﴿لَنْ يَكُونَ لَكَ شَيْءٌ﴾ خور كه ستم کار انت ده بیسی کانی ﴿لَنْ يَكُونَ لَكَ شَيْءٌ﴾ و ان له به روه منی و
 سه خنی سهره هه رگدا ﴿لَنْ يَكُونَ لَكَ شَيْءٌ﴾ و هریشه کان ده ستیان بؤ ده بهن (بؤ گیان کیشانیان)
 ﴿لَنْ يَكُونَ لَكَ شَيْءٌ﴾ (پیس ده لیس) حوتان دهر مار كه و (لهم مار همنی گن کیشانه نه گهر راست ده كه و)
 ﴿لَنْ يَكُونَ لَكَ شَيْءٌ﴾ نه مبر و پاداشتی ریساو اکر دهر یسه ووه ﴿لَنْ يَكُونَ لَكَ شَيْءٌ﴾ و نهو
 به هری نه وهی كه قسهی مار استان هه كه به ست به دم خواوه ﴿لَنْ يَكُونَ لَكَ شَيْءٌ﴾ و خوتان
 به گه ووه دهرانی له به رانه ر تابه ته کانی خوا دا ﴿لَنْ يَكُونَ لَكَ شَيْءٌ﴾ سویند بیت بنگومان نیوه به
 نهیب و بهك بهك گهرانه ووه بو لامان ﴿لَنْ يَكُونَ لَكَ شَيْءٌ﴾ هه ره كو به كم جار درو ستمای کردن
 ﴿لَنْ يَكُونَ لَكَ شَيْءٌ﴾ و نهو هی پیمان دایوون به جیتان هینست له دوی حوتان (له مال
 و سه روه و سامان) ﴿لَنْ يَكُونَ لَكَ شَيْءٌ﴾ و نهو بیسی له كه تاسدا ﴿لَنْ يَكُونَ لَكَ شَيْءٌ﴾
 نهو تکا کار ایی كه لاتان و ابو و هاریه می حوان له تکا کردن بوتان ﴿لَنْ يَكُونَ لَكَ شَيْءٌ﴾ سویند به خوا
 بنگومان به چرا به یوه می نیوانان ﴿لَنْ يَكُونَ لَكَ شَيْءٌ﴾ و نهو هی به پشتیوانی حوتان داده ما
 وون بو و لسان

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا زِينَتَكُمْ﴾ په راستي خواله تکه رې داته ويله وياو که نو وه (کاتیک که دهر ویریت له روه وید) ﴿بِخَيْرِ ثِيَابٍ﴾ ریدو دهر نه هینې له مردوو ﴿وَمَخْرُجٍ يُسِيرُ فِيهِ﴾ وه (خوا) دهر هینه رې مردوانه له ریدوو ﴿لِكُلِّ مَنٍّ مِّنْهُنَّ مَفْصَلٌ﴾ ته ویه خوالی ټپوه دهی که واته ټپوه جور (له بهرستی نه و خوابه) لا مدد ریس ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (خوا) مددی هینه رې شمعق و پروماکی روز بوونه و بهه ﴿وَجِئْزُكُم بِمِثْلِهَا﴾ و شموی کردوه نه کات و هوی نارامگرتن ﴿وَمِنْ شَرِّهِمْ شَرُّهُمْ﴾ و خور و مانگی کردوته هوی حساب دبار بکردن و رایی کات ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته ویش ټپوه رې ټپوه رې ټپوه رې خوالی به دمه لانی ر بیه ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ أَنْفُسَكُمْ﴾ وه دهر خوابه که ټپوه رې دانه و بوتن ﴿يَهْدِيكُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ بو نه موی ر بیا پیندر که له تاریکه کانی و شکانی و دهر سادا ﴿وَمَنْ يَعْصِ أَمْرًا مُّسْتَوْفًى﴾ په راستي نایه ته کانهان روون کردوته وه بو کومه لانی که ترانس و نی بگن ﴿وَهُوَ الَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ وه نه و خوابه راتیکه که ټپوه رې دروست کردوه له بیه که س که (نادهم) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته معا (له پشني باو کتا) بشته چی کرا (دوا تریش له صد الدانی دیکتالده) دانرا به شیوهی کانی ﴿وَمَنْ يَعْصِ أَمْرًا مُّسْتَوْفًى﴾ به راستي نایه ته کانهان روون کردوته وه بو که سانی به ووردی بیر بکه موه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه نه و خوابه راتیکه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ که بارانی له ناسحانه و باراندووه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ جابه هوی له و (بار نه و) هدمور جوره چه که ریه کمان رواند ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته معا رووه کی مدورمان نی پرو مدووه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه له و (رووه که سموره) دانه و نلی له سدریه که که له که بوورمان دهر هینه و (وه که گولی خو و گهم) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه له دار خورمانه چند به لیکي هینشوری شوره وه بو دهر دهینین ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه (دهر و بی مو بارانه) ناخانی رور له تری ی همد جور ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و ره پتون و بیه همداری ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ها و ریه و له بیه کتر جیا حیا (له ندها) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ سهر مچی به رهمه که ی بدن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ کاتیک بهر ده گریت و بی ددگات ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بیگو مان له م سدر بیدانه داچه مد بیلگی گدوره هیه (له سهر که و ریه دمه لانی خود) بو که سابت که بروا دهینین ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و حصریه سرکه ټپوه رې هاویه شانیکیان بریار داوه بو خو که جو که و ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له کاتیکدا خودانه و (جو کانهی) دروست کردوه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ سدر و سید ټپوه رې به درو و بوختان چه مد کور و کچیان به وادا وه بو خوابه ی راییاری ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ سدر و سید ټپوه رې پاك و بی گهردی بو خواله و دی که نه وی بر وایانه بریاری نه دهن بو خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (خوا) داهینه رې ناسمانه کان و رموی به له بهوون ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و نه و ټپوه رې چنن مدالی مدنی که ژن و هاوسه رې نه موه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ خوی همور شینگی دروست کردوه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و نه و به همور شنی راتا و به ناگایه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾

﴿لَیْسَ لَكَ تَرْکٌ﴾ هەر نمو خوابه‌یه که په‌رو مردگاری شه‌یه ﴿لَا یَرْهَوُ﴾ هیچ په‌رستر او یکی
 راسته‌قیه‌ی بی‌جگه‌له‌نور ﴿حَقِّقْ کَیْ شَیْءٍ﴾ دروست که‌ری هه‌موو شتیکه ﴿وَأَعْبُدُوا﴾
 که‌واته‌نور په‌رستن ﴿وَهُوَ عَلَى کُلِّ شَیْءٍ عَلِیمٌ﴾ وه‌نور خوابه‌چاودیره‌هه‌سهر هه‌موو شتیکه‌وه
 ﴿لَا مَدْرَکَ لَاصِرٍ﴾ چاوه‌کان په‌ی بی‌تابه‌و و ماتوانن بی‌بیس ﴿وَهُوَ ذِی الْاَنْصَارِ﴾
 به‌لام نمو هیزی بیس و چاوه‌کان ده‌بیت ﴿وَهُوَ صَیْفٌ حَیْرٌ﴾ و نه‌وه‌سه‌نگای وردینه ﴿
 فَذَکَ الَّذِیْ یَصْرِفُ رِیْضَیْهِمْ﴾ په‌راستی له‌لایه‌ن په‌رو مردگار تانه‌وه‌چهدیس به‌لگه‌ی پروتن
 سق‌هاتووه ﴿فَیْسَ اَنْصَرُ فِیْهِ﴾ نه‌معا هه‌ر کس بیر له‌راستی ده‌کاته‌وه‌ده‌بیس له‌وه‌(سوودی)
 بق‌خوینه‌تی ﴿وَمَنْ عَنِ هَیْئَةٍ﴾ هه‌ر که‌میش بیر ماکاته‌وه‌و کوریر بووه‌نه‌وه‌(ریانی) هه‌ر بؤ‌خوینه‌تی
 ﴿وَمَنْ اَنْ اَعِیْذَکُمْ بِحَیْثُ﴾ وه‌من چاودیره‌و پاریره‌ریم‌سه‌سهر تانه‌وه‌(سه‌س‌ر که‌یده‌هرم) ﴿
 وَصَعِدَ لَکَ نَصْرٌ ذِیْبٌ﴾ ناوا‌جوز و شنبه‌ی به‌لگه‌کان ده‌گورس ﴿وَبَقُوْا دَرْتٌ﴾ ده‌با هه‌ر بلین
 خو‌بندرونه‌و بیکو‌تراره‌و ﴿وَمِنْ بَیْنِهِمْ اَنۡحُمُ یَحْمِلُوْنَ﴾ وه‌بو نه‌وه‌ی چاک‌رووس بکه‌ینه‌وه‌بو کومه‌لین
 که‌تیده‌گه‌ن و شاره‌ران ﴿اَسْمِعُوا اَنْحُمُ مِّنۡ رَّسَدٍ﴾ شو‌ی نه‌وه‌بکه‌وه‌که‌له‌لایه‌ن په‌رو مردگار ته‌وه
 وه‌حیت بو‌کراوه‌ ﴿لَا یَرْهَوُ﴾ هیچ شایسته‌ی په‌رستن به‌بی‌جگه‌له‌و (حوا) ﴿وَاَعْرِضْ عَنِ النَّصْرِ﴾
 وه‌رو و هر گیره‌له‌هاو‌به‌ش بر‌سار ده‌ران ﴿وَاَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ﴾ وه‌نه‌گه‌ر خوا‌بی‌یسته‌یه
 ها‌وه‌لیان دا‌مه‌ده‌ما ﴿وَمَجْعَتُکَ عَلَیْهِ حَمَلٌ﴾ و توم‌ان مه‌ده‌کرد به‌چاودیره‌و پاریره‌ر په‌سهر تانه‌وه‌ ﴿وَمَا
 اَنْتَ اَعِیْذُکُمْ بِکَیْ﴾ و تو‌زور درو‌ده‌سه‌لاتدار بیت به‌سهر تانه‌وه‌ ﴿وَلَا اَسْئُرُ اَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ مِّنۡ دُونِ
 اَنْتَ﴾ (موسلم‌ان) حیور قسه‌ی ناشرین مه‌لین به‌وت و په‌رستر او‌انه‌ی که‌شه‌وان ها‌واریان لښ
 ده‌کان و ده‌پانپه‌رس ب‌جگه‌له‌خوا ﴿اَسْئُرُ اَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ﴾ به‌و‌ه‌و‌به‌وه‌نه‌وانیش قسه‌ی به‌شپه‌و بلین
 به‌خوا ﴿کَذَکَ رَسَدٌ لِّکَ اَمۡرُکُمْ﴾ به‌و‌شیوه‌یه‌راران‌دومانه‌ته‌وه‌بؤ‌هه‌موو توم‌ه‌تیک‌کرده‌وه‌که‌پان
 ﴿لَیْسَ اَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ﴾ پاشان گه‌رانه‌و میان هه‌ر سولای په‌رو مردگار تانه‌و ﴿فَیْسَ اَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ﴾
 نه‌معا هه‌و‌الیان بی‌ده‌دات به‌و‌کرده‌وانه‌ی نه‌مجا‌میان ده‌د ﴿وَاَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ﴾ وه‌به‌هیرترین
 سو‌یدیان به‌خوا ده‌خوارد ﴿اَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ﴾ سو‌ید به‌خوا نه‌گه‌ر مو‌عجیره‌به‌کیان بؤ‌بیت
 (نه‌وانه‌ی که‌خویان دا‌وایان ده‌کرد) ب‌نگومان بر‌و‌ده‌هین بی‌ی ﴿اَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ﴾ بل‌ی په‌راستی
 مو‌عجیره‌کان هه‌ر لای خوابه‌ ﴿وَهُوَ شَعْرُکُمْ﴾ وه‌نیوه‌داران‌ش نه‌ی سر‌و‌اداران ﴿اَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ﴾
 بؤ‌بیت ﴿نه‌گه‌ر له‌و‌به‌لگانه‌ش ب‌کایه‌وه‌هه‌ر بر‌و‌ماهین ﴿وَاَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ﴾ وه‌(کاتی
 هان‌ی مو‌عجیره‌کان به‌هوی سی‌بر‌و‌ایانه‌وه‌) دل و چاویان وه‌ده‌گیرین و لا‌مه‌ده‌ین (له‌نا‌وه‌ر هت‌ان)
 ﴿کَکَ اَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ﴾ هه‌ر وه‌که‌له‌سه‌ره‌تا‌وه‌بر‌و‌ایان به‌قور‌تان به‌هیت ﴿وَاَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ﴾ و‌ه‌لین
 ده‌گه‌رین ﴿اَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ﴾ له‌سه‌ر که‌شی خو‌یاندان ﴿اَنْتَ اَنْتَ﴾ (ده‌ما) هه‌ر سه‌ره‌گردان س ﴿

﴿فَمِنْ بَيْنِهِ﴾ جا هه‌ر که‌مک خوا به‌ویت ره‌مووسی سکات ﴿یُشْرَحُ صَدْرَهُ
 لِلْإِسْتِخَارَةِ﴾ سیگی مراوان ده‌کات بو‌نیسلام (و‌بروا هیتان) ﴿وَمِنْ بَيْنِهِ﴾ وه‌هه‌ر که‌س خوا به‌ویت
 گو‌م‌رای کات (له‌هه‌ر به‌شاوی و‌سه‌ر که‌شی حوی) ﴿يَخْتَلِفُ حُزْنًا حَزْبًا﴾ سیگی ر‌ور ته‌گی
 ده‌کات ﴿كَانَ لَهَا صَوْنٌ سَمِيًّا﴾ وه‌ک نه‌وه‌ی (به‌ویت) به‌ور به‌ته‌وه‌ به‌ره‌و ناسمان (چو‌نکه‌ مرو‌ف
 تا به‌ره‌و ناسمان به‌ره‌و به‌ته‌وه‌ هه‌ست به‌ ته‌گی نه‌هه‌سی ده‌کات و‌به‌با به‌هت هه‌به‌سه‌ی بو‌ده‌و‌یت)
 ﴿كَانَ يَكْتُمُ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ﴾ به‌و‌ج‌وره‌خوا بی‌و‌یاکی داده‌یت ﴿عَلَىٰ تِلْكَ الْأَمْثَالِ لَعَلَّ هَذَا يَكُونُ دَلِيلًا﴾
 که‌پ‌روا ما‌ه‌یس ﴿وَهُدًى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمًا﴾ نهم ئیسلامه‌ به‌نگای به‌ره‌و‌رد گارته‌ که‌به‌ک و‌راسته
 ﴿وَالصِّبْغَ الْأَبْيَضَ﴾ بینگومان به‌ره‌و‌وسی نایه‌ته‌کانمان با‌س‌کر دو‌وه‌ ﴿تَقْوِمَ بَدَنَهُمْ﴾ بو‌ک‌ومه‌لیت
 که‌پ‌ریکه‌ به‌وه‌ ﴿لَهُمْ فِي سَمْعِهِمْ﴾ بو‌ته‌واته‌به‌لای به‌ره‌و‌رد گاریان مالی ناشتی که‌ (به‌هه‌شته)
 ﴿وَهُوَ يَكْتُمُ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ﴾ نه‌به‌ا نه‌و‌یش د‌و‌ستیانه‌ به‌هوی نه‌و‌کر ده‌وه‌ چا‌کانه‌ی ده‌یان کرد ﴿وَهُوَ
 يَكْتُمُ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ﴾ وه‌ ره‌و‌یت (خوا) تیک‌را گویان ده‌کاته‌وه‌ (ده‌هه‌ر مو‌یت) ﴿يَسْتَشِيرُ النَّاسَ﴾ نه‌ی
 ده‌سته‌و‌ کومه‌لی جو‌که‌ ﴿وَلَا يَسْتَشِيرُ النَّاسَ﴾ بینگومان ئیوه‌ ره‌و‌ر که‌ستان له‌ئاده‌میه‌کان
 گو‌م‌را کرد ﴿وَقَالَ أَقْبَلْتُ إِلَيْكُمْ بِالْحَقِّ﴾ وه‌ دو‌سته‌کان‌بان له‌ئاده‌می ده‌لیس ﴿وَلَا أَسْتَشِيرُ النَّاسَ﴾
 نه‌ی به‌ره‌و‌رد گ‌رمان هه‌مدیکمان سو‌ودو‌ که‌لکمان له‌هه‌مدیکمان وه‌ر گ‌رت ﴿وَلَا أَحِبُّ إِلَيْكَ أَسْتَشِيرُ
 النَّاسَ﴾ وه‌ به‌ره‌و‌ر کاته‌و‌ م‌وله‌ته‌گه‌بشتی که‌بو‌ت دیاری کرد بو‌وس ﴿وَلَا يَسْتَشِيرُ النَّاسَ﴾ خوا هه‌ره‌و‌وسی
 نا‌گر شو‌یتانه‌ ﴿حَدِيثًا﴾ به‌هه‌میشه‌می و‌بی برانه‌وه‌ ده‌میشه‌وه‌ تیا‌یدا ﴿وَلَا يَسْتَشِيرُ النَّاسَ﴾ جگه‌ له‌ره‌
 کانه‌ی که‌خوا بی‌ه‌وی ﴿وَلَا يَسْتَشِيرُ النَّاسَ﴾ به‌راستی به‌ره‌و‌رد گ‌رات کار دروستی و‌انابه‌ ﴿وَهُوَ
 يَكْتُمُ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ﴾ به‌و‌شیره‌به‌هه‌مدیک له‌سته‌مکاران ده‌که‌ین به‌دوست و‌پشتیوانی
 هه‌مدیکی تریان ﴿يَسْتَشِيرُ النَّاسَ﴾ به‌هوی نه‌و‌کر ده‌ره‌وه‌ی ئه‌به‌امیان ده‌دا ﴿وَهُوَ
 يَكْتُمُ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ﴾ نه‌ی ده‌سته‌و‌ کومه‌لی جو‌که‌و‌ئاده‌می ﴿وَلَا يَسْتَشِيرُ النَّاسَ﴾ نایا
 پی‌مه‌به‌رانتان له‌خوتان بو‌به‌هات ﴿بَعْضُ رَبِّكَ يَخْتَارُ﴾ که‌مایه‌ته‌کانی متار بو‌به‌و‌یت‌وه‌
 ﴿وَلَا يَسْتَشِيرُ النَّاسَ﴾ وه‌ له‌گه‌بشتن و‌دو‌چار بو‌وسی نهم ره‌و‌ریان به‌ترساندن ﴿وَلَا
 يَسْتَشِيرُ النَّاسَ﴾ ده‌لیس (راسته‌و‌) شایه‌تی له‌سه‌ره‌و‌مان ده‌میس ﴿وَلَا يَسْتَشِيرُ النَّاسَ﴾ به‌لام
 زیانی دو‌یا‌خه‌له‌ئان‌د‌یسی ﴿وَلَا يَسْتَشِيرُ النَّاسَ﴾ و‌شایه‌نیان له‌سه‌ره‌و‌ریان ده‌دا ﴿وَلَا يَسْتَشِيرُ النَّاسَ﴾
 که‌پ‌ریک که‌بینگومان نه‌وان بی‌بروا بو‌ون ﴿وَلَا يَسْتَشِيرُ النَّاسَ﴾

﴿تَمْسِيَةً رَّوْحًا﴾ (جو) ههشت جور نازله و مالانی (دروست کردوه) ﴿مَنْ تَصَابَىٰ كَثِيرًا﴾ له‌مه‌ی
 دووان (مه‌رو به‌ران) ﴿وَمِنْ تَحْتِ كَثِيرٍ﴾ و له‌مه‌ی دووان (برن و سابرین) ﴿قُلْ مَا تَكْفُرُونَ خَيْرٌ﴾ (له‌ی
 موحه‌مه‌د) ﴿بَلَىٰ نَابَا حَوَانَهُو دُوو بیره‌ی حه‌رام کردوه؟﴾ ﴿يُرَ لَاسِيَرًا﴾ یا نه‌و دوو من به؟
 ﴿إِنَّا نَسْجِبُ بِهِ رَحْمَةً لَّاسِيَرًا﴾ یا نه‌و بیجوانه‌ی که له‌سکی نه‌و دوو (جوره نازله) میسه‌د به
 ﴿سَنُؤِي بِسَنٍ﴾ هه‌گه‌ مه‌دیوت که نه‌گه‌ر نبوه‌ راست ته‌که‌ر هه‌والم به‌من مه‌رانباریک (له‌خواوه) ﴿وَمِنْ
 لَّاسِيَرٍ كَثِيرٍ﴾ وه له‌خوشر دووان و له‌ریشه‌و لاج دووان (سیرو میسه‌ک)
 ﴿قُلْ مَا تَكْفُرُونَ خَيْرٌ﴾ (له‌ی موحه‌مه‌د) ﴿بَلَىٰ نَابَا حَوَانَهُو دُوو بیره‌ی حه‌رام کردوه
 یا نه‌و دوو من به؟﴾ ﴿مَنْ تَصَابَىٰ كَثِيرًا﴾ یا نه‌و بیجوانه‌ی که له‌سکی نه‌و دوو (جوره
 و رلاخه) میسه‌د به ﴿لَا تَكْفُرُونَ شَهَادَةً لِّدَعْوَتِكُمْ إِلَيْهِ﴾ بان نبوه‌ ناماده‌و شهادت بوون نه‌و
 کاته که حواله‌رمانی بیگردد (به‌م فاده‌هه‌ کرده) ﴿فَمَنْ تَصَابَىٰ كَثِيرًا﴾ که واته
 کی له‌ر که سه‌ ستم کار نه‌و که دوو به‌دم خواوه هه‌لده‌ به‌سیت ﴿بَلَىٰ نَابَا حَوَانَهُو دُوو بیره‌ی حه‌رام
 گورم بکات﴾ ﴿سَنُؤِي بِسَنٍ﴾ به‌ی هیچ راباری به‌ک ﴿بَلَىٰ نَابَا حَوَانَهُو دُوو بیره‌ی حه‌رام گورم
 ریجوری کومه‌لی ستم کاران ناکات﴾ ﴿قُلْ مَا تَكْفُرُونَ خَيْرٌ﴾ (له‌ی موحه‌مه‌د) ﴿بَلَىٰ نَابَا حَوَانَهُو دُوو بیره‌ی حه‌رام
 که سیت که بیخوات﴾ ﴿لَا تَكْفُرُونَ شَهَادَةً لِّدَعْوَتِكُمْ إِلَيْهِ﴾ جگه‌ له‌ مرداره‌وه‌ بوو بان خوبیکی پژنر
 به‌سیت ﴿وَنُحْوَ جِهْرًا بِهٖ﴾ به‌ا گوشنی به‌رار چونکه بیگومان نه‌و مش بیس (و حه‌رامه‌)
 ﴿إِنَّا نَسْجِبُ بِهِ رَحْمَةً لَّاسِيَرًا﴾ بان مه‌ر بر اویت (کاتی سهر برین) ماوی خه‌بری خواوی له‌مه‌ر هیتر بیت
 ﴿فَمَنْ تَصَابَىٰ كَثِيرًا﴾ جا هه‌ر که‌س ناچار بوو (که نه‌و حه‌رامانه‌ بخوات له‌مه‌ر بر سیه‌نی و خورده‌ی
 حه‌لالی ده‌ست به‌که‌وت) یا ریاده‌ پیوست به‌خوات ﴿وَلَا عَادًا﴾ و مه‌به‌ستی سوور به‌راندن به‌سیت
 ﴿وَنُحْوَ جِهْرًا بِهٖ﴾ نه‌وه‌ بیگومان په‌رو و دگارت لیسه‌رده‌ی میهرمانه‌ ﴿وَعَلَىٰ نَابَا حَوَانَهُو دُوو بیره‌ی حه‌رام
 حه‌رام﴾ ته‌ها له‌سهر نه‌رانه‌ی بووه‌ جووله‌ که حه‌راممان کرد ﴿مَنْ تَصَابَىٰ كَثِيرًا﴾ هه‌مه‌و
 جه‌ر و کداریک (مالدار بیت یا نازله) ﴿وَمِنْ تَحْتِ كَثِيرٍ﴾ (له‌ی موحه‌مه‌د) وه نه‌و (گوشنی)
 ره‌شه‌و لاج و مه‌رو بریش پیو و به‌ره‌ کانیمان لی حه‌رام کردن ﴿لَا تَكْفُرُونَ شَهَادَةً لِّدَعْوَتِكُمْ إِلَيْهِ﴾ مه‌گه‌ر نه‌وه‌ی
 که به‌سهر پشیمانوه‌ بیت ﴿وَنُحْوَ جِهْرًا بِهٖ﴾ یا نه‌وه‌ی به‌رجه‌وله‌ کانیمانوه‌ بیت ﴿وَنُحْوَ جِهْرًا بِهٖ﴾ یا تیکه‌ن
 بوو بیت و مکا بیت به‌تیکه‌وه‌ ﴿وَنُحْوَ جِهْرًا بِهٖ﴾ به‌هوی سه‌ر که‌شیمانوه‌ نه‌و توله‌ و سه‌ر مان
 دن ﴿وَنُحْوَ جِهْرًا بِهٖ﴾ وه بیگومان نه‌و راست گورم ﴿وَنُحْوَ جِهْرًا بِهٖ﴾

﴿إِن كُنْتُمْ تُحِبُّونَ﴾ ئەمەجا ئەگەر باوەریان پێ نه‌کردی ﴿فَلْيُكْفَرُوا بِمَعُونَتِهِ﴾ ئەو (پێشان) بلی
 په‌روه‌ردگار تان خودەسی مېهر مېانی فروانه ﴿وَلَا تُدْرِكُهُ الْغَوْرُ الْخَرِيْبُ﴾ وه‌ مسراو توله‌ی نه‌و
 (خوا که‌هات) له‌هۆری تاوانباران ناگێڕدێته‌وه ﴿سَيَقُولُ خَيْرٌ لِّكَ كُفْرُكَ﴾ ئەوانه‌ی که‌هاو به‌شپان
 بو‌حو دانا مووله‌مه‌و دوا ده‌لیس ﴿وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ كُفَرُوا ذُرِّيَّتًا﴾ ئەگەر خو بیوستانه‌ی لیمه‌و
 ماو و پیاوانمان هاو به‌شمان (بو‌حو) تانه‌مه‌ا ﴿وَلَا خَرَجَ مِنْهُمْ شَيْءٌ﴾ وه‌ هیچ شتیکمان هه‌رام نه‌ده‌کرد
 ﴿كَذَلِكَ حَكْمَآئِمْ مِنْ رَبِّهِ﴾ هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ ئەوانه‌ی پێش ئەمانیش درویشان کرد ﴿حَقُّ
 دَقْرُ السَّيِّئِ﴾ هه‌ن مسراو توله‌ی ئیمه‌یان چه‌شیت ﴿فَلْيَنْعَمْ عَلَيْكُمْ مِنْ حَيْثُ﴾ (ئه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ)
 بلی ئای هیچ زانیاره‌ کتان لایه ﴿مُخْرِجُوهُ﴾ ئا هه‌ری به‌هه‌ن بو‌مان و ده‌ری سرن ﴿إِنْ شِئْتُمْ لَا
 نُفْرَ﴾ ئێوه‌ شوونی هیچ شتێک ماکه‌وون به‌حکه‌ له‌گومان نه‌پێت ﴿وَلَوْ أَنَّ السَّمَوَاتِ لَافْتَ
 هه‌ر له‌خو‌مانه‌وه‌ به‌گوتنه‌ شت ده‌لێن ﴿فَلْيَبْشِرُوا خِشْفَةً﴾ بلی ده‌ی که‌وانه‌ به‌لگه‌ی به‌هێر
 و (ده‌سه‌لات) هه‌ر یۆ خوا به‌ ﴿مَلُوثٌ يُضِلُّ أَصْفً﴾ جا ئەگەر (خوا) بیوستانه‌ی هه‌ر هه‌مووانی
 ده‌هسته‌ سه‌ر پێی راست ﴿فَلْيَهْزَأْهُمْ رَبِّي﴾ (ئه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) بلی ئەو شایه‌ ئانه‌ن
 پێش ﴿يَسْهَوْنَ أَنْ يَنْجُوهُ﴾ که‌ شایه‌تی ده‌هه‌ن که‌ خوا ئەمه‌ی هه‌رام کردووه ﴿إِنْ شِئْتُمْ لَا نُفْرَ
 مَعَهُ﴾ جا ئەگەر (به‌درو) شایه‌تیان دا توله‌گه‌لیانه‌ شایه‌تی ده‌ده‌ ﴿وَلَا تَسْخَبْ لَهُمْ كُفْرًا
 يُضْلِلُونَ﴾ وه‌ شوونی هه‌و و هه‌و هه‌و و ئا و مرواتی ئەوانه‌ مه‌که‌وه‌ که‌ باو و پیاوان به‌هێنا به‌ئایه‌ نه‌کانی
 ئیمه‌ ﴿وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَاوِينَ﴾ وه‌ شوونی ئەوانه‌ش مه‌که‌وه‌ که‌ یه‌ وایان بی به‌ به‌روزی دوا بی
 ﴿وَلَمْ يَرْهَبْ يَوْمَئِذٍ﴾ ئەوانه‌ش که‌هاو به‌ش و هاوت بو په‌روه‌ردگاریان به‌رێار ده‌هه‌ن ﴿فَلْيَنْفِرُوا
 نَهْزَاتٍ﴾ (ئه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) بلی و هه‌ن نابو‌حه‌مه‌وه‌ (یونان) ﴿مِنْ جِهَتِ رَبِّكَ﴾ (هه‌رمانه‌ده‌وه‌
 که‌وا) هیچ شتێک نه‌که‌ن به‌هاو به‌ش بوی ﴿وَلَا يَنْفِرُ خِفَافًا﴾ و له‌گه‌ن باو و دایکه‌ ئا که‌ر چاک
 و په‌هه‌نار جوانی ﴿وَلَا يَنْفِرُ كَثِيرًا﴾ و مه‌داله‌ کانتان مه‌کوژن نه‌به‌ر هه‌زاری و به‌بو‌ویی
 ﴿فَلْيَنْفِرْ فَوْقَ حِمْلِهِ﴾ لیمه‌ پو‌ری ئێوه‌ ئەوانیش ده‌هه‌ن ﴿وَلَا تَقْرَأُ الْفُرْجَ﴾ وه‌ مرکی گو‌هاو
 که‌رده‌وه‌ رۆر به‌ ده‌کان مه‌که‌وه‌وه‌ ﴿إِنْ هُمْ إِلَّا رُجُلٌ﴾ ئه‌وه‌ی که‌ به‌ ئاشکه‌را ده‌کری له‌و (خه‌رپانه‌)
 نه‌وه‌ش په‌هه‌ن ده‌کری ﴿وَلَا تَقْرَأُ الْفُرْجَ﴾ ئه‌وه‌ی که‌ به‌ ئاشکه‌را ده‌کری له‌و (خه‌رپانه‌)
 کوشتی هه‌رام کردووه‌ مه‌گه‌ر هه‌ق بی (مکوژرته‌وه‌ له‌نوله‌دا) ﴿وَلَا تَقْرَأُ الْفُرْجَ﴾ خوا ئەمانه‌ی
 به‌ئێوه‌ پاسا رده‌وه‌ ﴿فَلْيَنْفِرْ فَوْقَ حِمْلِهِ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی نه‌ی بگه‌ن (و ژیری خوتان به‌کار به‌ش) ﴿

﴿هَر مَطْرُومٍ لَّا نَمُوتُ﴾ تاخو نه‌وان چاو وروانی چ شتیك ده‌كهن بیجگه له‌وه‌ی مه‌لایكه‌ی
 گیان کیشان) یان سو بیت ﴿ان یوم یوم﴾ یان په‌رو مردگارت بیت (نه‌ی موحه‌مه‌د ﴿ان یوم یوم﴾
 یان هه‌مدیت له‌مو صحر مر می‌شانه ناشکر اکانی په‌رو مردگارت مه‌دی بیت ﴿ان یوم یوم﴾
 نه‌و روزی هه‌مدیک له‌میشانه و نه‌لگه په‌رو مه‌دگارت مه‌دی بیت ﴿ان یوم یوم﴾
 ما ورمیتان سورده ناگه‌یه‌یت به‌هیچ کهس ﴿ان یوم یوم﴾ که به‌شیر بر وای به‌هیتا بیت
 ﴿ان یوم یوم﴾ یان هیچ حیز و چاکه‌یه‌کی نه‌کردینت له‌گه‌ل نیمان که‌ید ﴿ان یوم یوم﴾
 سولورن یان چاو وروان سن (هه‌ره‌شه‌یه) نیتش چاو وروانی ده‌که‌ی ﴿ان یوم یوم﴾
 به‌ر مه‌سی له‌وانه‌ی نایه که‌یان به‌ش مه‌ش کرد ﴿ان یوم یوم﴾ و موون به‌چه‌د ده‌سته و نایه‌که‌وه
 ﴿ان یوم یوم﴾ نو له‌هیچ شتیكدا له‌نه‌وان بیت ﴿ان یوم یوم﴾ بیگو مان کاری له‌و نایه‌ها
 بو لای خوا ده‌گه‌ریته‌وه ﴿ان یوم یوم﴾ پاشان خوا هه‌والیان پی ده‌ده به‌هه‌ر که‌ده‌وه‌یه‌ک
 که‌کردوبه ﴿ان یوم یوم﴾ هه‌ر که‌سیك چاکه‌سکات ﴿ان یوم یوم﴾ له‌وه (له‌روزی دوا‌ی
 ده‌ده نه‌وه‌ده‌ی چاکه‌که‌ی پاداشتی بو هه‌یه ﴿ان یوم یوم﴾ وه‌هه‌ر که‌سیك هر په‌بکات
 ﴿ان یوم یوم﴾ له‌وه‌نوله‌ی لی ماسیری نه‌ها به‌ویه‌ی خوی مه‌سی ﴿ان یوم یوم﴾ و نه‌وانه
 مه‌مه‌یان لی ماکرنت ﴿ان یوم یوم﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﴿ان یوم یوم﴾) یان بیگو مان من په‌رو مردگارت
 په‌نمو ویری کردووم ﴿ان یوم یوم﴾ بو ریگای راست ﴿ان یوم یوم﴾ نایه‌کی زور راست و پاک
 (که‌هیچ لاریه‌کی نیای یه) ﴿ان یوم یوم﴾ نایه‌کی له‌وه‌مو و نایه‌کی نایه‌کی
 لایداوه بو په‌ر مه‌سی خوا به‌نه‌ها ﴿ان یوم یوم﴾ وه‌هه‌یچ حوریت له‌ها به‌ش په‌یدا که‌ران
 به‌بووه ﴿ان یوم یوم﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﴿ان یوم یوم﴾) یان بیگو مان بو‌یرو (نه‌مایدنی) و قورانی
 ﴿ان یوم یوم﴾ و زیان و مردم ﴿ان یوم یوم﴾ هه‌ر بو خوی په‌رو مردگاری هه‌مو و حبه‌نیانه ﴿ان یوم یوم﴾
 ﴿ان یوم یوم﴾ هیچ هاوه‌شیکی می به‌هه‌یچ که‌س ﴿ان یوم یوم﴾ وه‌هه‌ر مه‌وه‌هه‌ر مانم پی دراوه ﴿ان یوم یوم﴾
 وه‌هه‌ی که‌می ماوه‌هه‌مو و مسلمانان و هه‌ر مانه‌ر دارانم (بو خود) ﴿ان یوم یوم﴾ (نه‌ی
 موحه‌مه‌د ﴿ان یوم یوم﴾) یان نایه‌یجگه له‌خوا په‌رستر او یکی تر نو خود هه‌لیرم ﴿ان یوم یوم﴾
 له‌کاتیکدا نه‌و په‌رو مردگاری هه‌مو و شتیك ﴿ان یوم یوم﴾ وه‌هه‌ر که‌سیك هه‌ر گو‌هه‌و
 خراپه‌یه‌ک نکات نه‌ها له‌سهر خوی نه‌ی ﴿ان یوم یوم﴾ پاشان که‌رانه‌وان هه‌ر سولای په‌رو مردگارت به‌هه‌ی
 ﴿ان یوم یوم﴾ نایه‌کی که‌نیوه نیایدا جیاوار بوون ﴿ان یوم یوم﴾ وه‌هه‌ی
 خه‌نکه‌سهر ﴿ان یوم یوم﴾ وه‌هه‌ی که‌نیوه کردووه به‌جیشانی رموی (کومهل له‌دوا‌ی کومهل
 دین) ﴿ان یوم یوم﴾ چه‌د به‌هه‌مدیکانی سهر کردونه‌وه به‌سهر هه‌مدیکی براندا
 ﴿ان یوم یوم﴾ بو نه‌وه‌ی ماقبتان مکه‌انه‌وه له‌وه‌دا که‌یی به‌خشوون ﴿ان یوم یوم﴾ به‌راستی
 په‌رو مردگارت بوله‌سهری خیرایه (بو نه‌دکاران) ﴿ان یوم یوم﴾ وه‌هه‌ی راستی له‌و بیورده‌ی
 مبه‌ره‌نه (بو چاکه‌کاران) ﴿ان یوم یوم﴾

﴿إِن رَّحْمَتِي أَمِيزَتْ مِنْ حَبِّ كَرْمٍ﴾ (خوا بینایی) هه‌م‌وو تئوه له‌گه‌ل نه‌و
 ئوممه‌تانه‌ی که‌له‌ پیش ئیوه وه‌ بوون له‌ جو که‌ و ئاده‌ میراد بچه‌ ناگری دوره‌ خه‌وه ﴿حَسْبُ رَحْمَةٍ لِّمَنْ أَمِيزَتْ
 رَحْمَتِي﴾ هه‌ر جارێک ده‌سته‌یه‌ک ده‌سته‌ ناویوه وه‌ به‌ حه‌ری له‌ هاو‌بیراتی ده‌کات ﴿حَتَّىٰ ذُرِّيَّتُكَ يَكُونُ فِیْهَا﴾
 هه‌تا هه‌م‌وو ده‌گه‌ن به‌یه‌ک و کو‌ده‌نه‌وه یه‌ک ده‌گه‌ن ﴿وَلَا تُحْسِنُ كِتَابَتَهُ﴾ دواییه‌ کانیان (که‌شوی
 که‌وتوو بوون) ده‌ریاره‌ی پشوه‌ کانیان (که‌پشه‌وا بوون) ده‌لیس ﴿رَبِّ هَؤُلَاءِ أَصْلُ﴾ نه‌ی به‌رو و ده‌گه‌رمان
 نه‌وانه ئیمه‌ بیان گو‌مرا کرد ﴿وَلَا يَهْتَفِعُ بِمَا كَفَرُوا﴾ ده‌توش له‌ ناگه‌ر دووقات سهرایان به‌ده
 ﴿وَلَا﴾ (به‌رو و ده‌گه‌ر) ده‌هه‌م‌وی ﴿يُخَذِّبُهُمْ﴾ بو هه‌ر کامسان (سرا) دوو به‌رام‌به‌ره ﴿وَلَا يَكْفُرُ
 بِنِعْمَتِهِ﴾ به‌لام ئیوه ماران وین ناگه‌ر ﴿وَهُوَ فِي أُمْنُونٍ﴾ سه‌روک و چاو لیکراوه‌ کان به‌شوی
 که‌وتوو کانیان ده‌لیس ﴿وَمِنْ حَبِّ كَرْمٍ﴾ ئیوه‌ش هیچ ریاده‌ بیریکتن به‌سه‌ر ئیمه‌ده‌ بیه
 ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخْلِ﴾ ده‌ لیوه‌ش سرا بچه‌زن ﴿بِمَنْحَرَتِهِمْ﴾ به‌هوی ئه‌و (خرپانه‌وه‌ی) ده‌تان
 کرد ﴿إِنَّ أَوَّلَ الْآيَاتِ لَآيَةُ الْيُسْرِ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی بی بر و ابوون به‌تایه‌نه‌ کانی لیحه ﴿وَأَنَّ سَكْرَتَهُ﴾
 وه‌ خویان به‌گه‌ور و ورن دادنه‌ له‌ به‌رام‌به‌ریاندا ﴿لَا تَنْجِيهِمْ مِنْهُ﴾ نه‌وانه‌ ده‌رگ کانی ئاسمه‌ بیان بو
 ماگه‌رینه‌وه ﴿وَلَا يَنْجِيهِمْ مِنْهُ﴾ و ماچنه‌ به‌هه‌شته‌وه ﴿حَتَّىٰ يَخْشَوْا رَبَّهُمْ﴾ هه‌تا خوشتر به‌چیت
 به‌کوی ده‌رری درو ماندا (نه‌مه‌ش مه‌ر چیکه‌ هه‌ر گیر بایه‌نه‌ دی) ﴿وَلَا يَنْجِيهِمْ مِنْهُ﴾ نا به‌و جزوه
 توله‌ له‌ ئو انباران ده‌سیسین ﴿وَلَا يَنْجِيهِمْ مِنْهُ﴾ نه‌وانه‌ی له‌دوره‌خدا به‌رش و به‌هه‌ری (له‌ ناگه‌ر)
 ﴿وَلَا يَنْجِيهِمْ مِنْهُ﴾ وه‌ له‌ لای سه‌روشیانه‌وه‌ لیقه‌و داپوشه‌ریان (له‌ ناگه‌ر) ﴿وَلَا يَنْجِيهِمْ مِنْهُ﴾ نا به‌ر
 جورده‌ توله‌ به‌سته‌ مکاران ده‌سختین ﴿وَلَا يَنْجِيهِمْ مِنْهُ﴾ وه‌ نه‌وانه‌ی که‌ بر وایان هه‌تاره
 وکرده‌وه‌ی چاکیشیان کردوه‌ ﴿وَلَا يَنْجِيهِمْ مِنْهُ﴾ داوا له‌ هیچ که‌س ما که‌س ریاده‌ نه‌وانای خوی
 ﴿وَلَا يَنْجِيهِمْ مِنْهُ﴾ نا نه‌وانه‌ هه‌وه‌ لانی به‌هه‌شتی ﴿وَلَا يَنْجِيهِمْ مِنْهُ﴾ نه‌وان هه‌مه‌شه‌ پین تئیدا ﴿وَلَا يَنْجِيهِمْ مِنْهُ﴾
 وه‌ نه‌وانه‌ی له‌دلیله‌ بووینت دلمان بئی ﴿وَلَا يَنْجِيهِمْ مِنْهُ﴾ له‌ کینه‌ و رق (ده‌ریاره‌ی به‌کتری)
 ﴿وَلَا يَنْجِيهِمْ مِنْهُ﴾ روویاره‌ کان ده‌رون مه‌ژمه‌ر (کوشت و باخه‌ کان) یه‌دا ﴿وَلَا يَنْجِيهِمْ مِنْهُ﴾
 هه‌دا به‌ده‌ وه‌ ده‌لش سوپاس بو نه‌و خوابه‌ی که‌رم‌ه‌وویی کردین بو نه‌م ریگایه‌ ﴿وَلَا يَنْجِيهِمْ مِنْهُ﴾ که‌
 ئیمه‌ هه‌ر گیر ریبه‌ری راست شاره‌را به‌ده‌بوون ﴿وَلَا يَنْجِيهِمْ مِنْهُ﴾ نه‌گه‌ر خوا ریم‌ه‌وویی نه‌کردینه‌ به‌
 ﴿وَلَا يَنْجِيهِمْ مِنْهُ﴾ سویند به‌خوا بئنگومان بئراوه‌ کاسی به‌رو و ده‌گه‌رمان راسمه‌ بیان هه‌تا
 ﴿وَلَا يَنْجِيهِمْ مِنْهُ﴾ وه‌ مانگیان لی ده‌کریته‌ به‌مه‌ی که‌تمو به‌هه‌شته‌ ﴿وَلَا يَنْجِيهِمْ مِنْهُ﴾
 ئه‌م‌ه‌و ﴿بِشَأْنِ يَحْشُرُ الْهَوَىٰ﴾ نه‌و کردوه‌ (چاکانه‌ی که‌) ده‌تان کرد ﴿وَلَا يَنْجِيهِمْ مِنْهُ﴾

﴿وَأَنذَرْتُ أَصْحَابَ النَّارِ﴾ وه به‌هه‌شیه‌کان بانگ ده‌که‌ن ﴿أَصْحَابِ النَّارِ﴾ له‌دوره‌خیه‌کان ﴿لَا تَزِدُكُمْ مَّا وَعَدْتُكُمْ﴾ بینگومار تیتسه‌نه‌وه‌ی که‌په‌روه‌ردگارمان به‌لێی پێدای پاست بوو پنی که‌بشتین ﴿فَمَنْ أَعَدَّ لَهُ مَوْعِدُكَ﴾ جانا یا تیه‌وش نه‌وه‌ی که‌په‌روه‌ردگارمان به‌لێی پێدان پاست بوو پنی که‌بشتین ﴿قَالُوا لَقَدْ﴾ ده‌لێس به‌لی ﴿ذُنُوبُنَا وَسُوءُ مَا كُنَّا فَعَلْنَا﴾ باشان جار چه‌مک جاری ده‌ده‌ له‌یه‌وانیاندا ﴿أَن لَّعَنَهُ اللَّهُ عَلَى أَفْوَانِهِ﴾ که‌مه‌هری خوا له‌سهر سه‌مکاران یت ﴿لَا يَمُنُّ بِمَا عَهِدَ اللَّهُ﴾ نه‌وانه‌ی به‌ره‌ه‌ستی به‌رینی حواد ده‌که‌ن ﴿وَيُؤْمِنُونَ بِالْجَبَّةِ﴾ وه‌بان ویت نه‌و (په‌نگه‌یه) به‌جور و مار پست بشان به‌ن ﴿وَهُمْ لَا يَخْرُجُونَ﴾ له‌کاتکه‌دا نه‌وان بی سروا بوون به‌و‌زی دوابی ﴿وَنَسْتَأْذِنُ﴾ و له‌یه‌وانیدا په‌ردمو جیا که‌مه‌یه‌مک هه‌یه ﴿وَنُحِ الْأَشْرَارَ﴾ به‌سهر نه‌هر ده‌وه (که‌په‌روا په‌یه‌ که‌ له‌یه‌وان به‌هه‌شت و دۆره‌خدا) پیاوانیک هه‌ن ﴿تَتَرَفَّعُ الْجَنَّةُ بِلَهُمٍّ﴾ هه‌ر په‌که‌ له‌به‌هه‌شتی و دۆره‌خیه‌کان ده‌ماسه‌ره به‌هوی نیشانه (وشیوه‌ی تابه‌ت) ی بانه‌وه ﴿وَأَنذَرْتُ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ﴾ جیا به‌هه‌شیه‌کان بانگ ده‌که‌ن و ده‌لێس سه‌لامتان لی یت ﴿وَيَذْخَرُونَ لَهُمْ عَذَابًا﴾ به‌جوره‌ته‌ مار به‌وه به‌لام ئومیدیان هه‌یه و به‌ته‌مان به‌چه‌ماوی ﴿وَهُمْ ضَرَفَ عَسْفَرٍ﴾ هه‌ر کاتیک پرویان لادری و وه‌ر گیردري ﴿بَلَقَاءُ أَصْحَابِ النَّارِ﴾ به‌ره‌و لای دوره‌خیه‌کان ﴿وَأُورِثُ﴾ ده‌لێس نه‌ی په‌روه‌ردگارمان ﴿لَا تَحْشَرُوا مَعَهُمْ قَوْمًا يَّهْتَبُونَ﴾ مه‌مانه‌مه‌ به‌زی گه‌لی سه‌نم کاران ﴿وَأَنذَرْتُ الْأَشْرَارَ﴾ وه نه‌وانه‌ی وان به‌سهر نه‌هر ده‌وه پیاوانیک بانگ ده‌که‌ن ﴿يَتَرَفَّعُونَ بِالْمَنِّ﴾ که‌به‌یشانه‌ی تابه‌تی یان ده‌ده‌یان ماسس ﴿وَأُورِثُ﴾ ده‌لێس ﴿وَأُورِثُ﴾ کومه‌له‌که‌نان سوودی بی به‌که‌یاندن ﴿وَأَمَّا كَلِمَاتُ النَّاسِ﴾ هه‌روه‌ها خوبه‌رل رابیس و له‌خوابی مووتان به‌که‌لکتان به‌هات ﴿وَأَنذَرْتُ النَّارَ﴾ نیا نه‌وانه (هه‌زاره‌ باوم‌داره‌کان) هه‌ر نه‌وانه‌ بی که‌ئیه (له‌دوبادا) سویدتان ده‌خوارد ﴿لَا يَمُنُّ تَعَرُّفِهِ﴾ که‌خوا به‌ر به‌ره‌بانی خویان ماخات ﴿وَحُجْرَتُهُمْ جُحُودٌ﴾ (خوا به‌هه‌زاره‌ باوم‌داره‌کان نه‌لی) به‌چه‌به‌هه‌شت هه‌چ مه‌تر سه‌یه‌کان له‌سهر بی به‌ ﴿وَأَنذَرْتُ النَّارَ﴾ و ئیه خه‌م ماخوون ﴿وَأَنذَرْتُ أَصْحَابِ النَّارِ﴾ وه‌دوره‌خیه‌کان بانگ و هاور له‌به‌هه‌شیه‌کان ده‌که‌ن ﴿أَن يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ﴾ (ده‌لێس) هه‌م‌دی تاومان بی به‌خشش ﴿وَمِمَّا رَفَعْتُمْ نَفْسًا﴾ یان هه‌م‌دی له‌و‌رویه‌ی که‌خوا پس ی به‌خشپوون ﴿وَأُورِثُ تَعَرُّفِهِ﴾ (له‌وه‌لامیاسدا) ده‌لێس خوا هه‌ردووک ی له‌سهر بی پرویان هه‌رام کردووه ﴿لَا يَمُنُّ تَعَرُّفِهِ﴾ نه‌وانه‌ی که‌نایه‌که‌ی خویان کردووه ﴿وَأُورِثُ﴾ سه‌رقالی بی سووردو گالته‌جاری ﴿وَأُورِثُ تَعَرُّفِهِ﴾ وه‌ژیانی دویا هه‌لیحه‌له‌ناندن ﴿وَأُورِثُ تَعَرُّفِهِ﴾ بویه نه‌مرو نه‌وان له‌بیر خومان ده‌به‌یه‌وه ﴿وَمِمَّا رَفَعْتُمْ نَفْسًا﴾ هه‌رچوینک نه‌وان دیداری نه‌م و‌زه‌یان له‌بیری خویان بردووه ﴿وَأُورِثُ تَعَرُّفِهِ﴾ وه (له‌هه‌ره‌وه‌ی) تابه‌ته‌کانی ئیمه‌یان نیکار ده‌کرد (فاتیان پێنا نه‌مه‌یتا) ﴿

﴿وَاللَّهُ أَخْبِرُ﴾ ره‌وی و حاکمی پاک و به‌یست ﴿أَخْرَجْنَاهُ مِنْ دَارِهِ﴾ رووه‌ک و شیباییه‌کی به‌هرمانی
 په‌رو و دگاری هه‌رویت ﴿وَدَجَىٰ جَنَّتْ﴾ وه‌نموی پس و بی‌خیره ﴿أَخْرَجْنَاهُ مِنْ دَارِهِ﴾ دهرک و دال‌ه‌بی
 لسی‌ی مارویت و دهرنا‌یه‌ت ﴿حَسْبُكَ الْخُرُفُ كَتَبَ﴾ نامه‌و جوړه‌نایه‌ته‌کانی حوسان‌باس ده‌که‌بی
 ﴿يَقُولُ يَسْكُرُونَ﴾ بو‌گه‌لیت که‌سویاس‌گورارین ﴿قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّي آيَةً﴾ سو‌نید به‌خوا
 ینگومان‌نیمه‌سو و حسان‌ره‌وانه‌کرد نو‌لای‌گه‌له‌که‌ی ﴿قَالَ يَتَوَلَّىٰ عَبْدُكَ﴾ وونی نه‌ی‌گه‌له‌که‌م
 نه‌با‌خوا‌په‌رستن ﴿فَانْكَرُوا مِنْ عِزِّهِ﴾ تیره‌هیچ په‌رستراون‌کنان‌می به‌پنج‌گه‌له‌و (خوا) ﴿يَا أَيُّهَا
 الْعِصْرُ﴾ به‌رستی من ده‌ترسم (دو و چاری) تیره‌بی ﴿عَدَبٌ بِمَنْ عَصِيَ﴾ سرای‌په‌روزیکی‌گه‌وره
 (که‌په‌روزی‌دوایی‌به) ﴿قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ﴾ کاربه‌ده‌ست و ده‌سه‌لاندرا‌می‌گه‌به‌که‌ی ووت‌بی
 ﴿يَا بَرَكْتَ فِي صَبِيٍّ مِثْلٍ﴾ به‌راستی نیمه‌توله‌گومراییه‌کی‌ناش‌کراداده‌بیس ﴿قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ﴾
 هه‌رمووی نه‌ی‌گه‌له‌که‌م هیچ‌گومرایی‌به‌ک‌له‌مندی‌به ﴿وَعِصِي رَسُولٍ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ به‌ل‌کو
 من‌په‌روم‌له‌لایه‌ن په‌رو و دگاری‌جیهان‌پانه‌وه ﴿قَالَ يَتَوَلَّىٰ عَبْدُكَ﴾ په‌پامه‌ک‌س په‌رو و دگرم
 پاده‌گه‌به‌سم‌پشان ﴿وَأُصْحٰبُكُمْ﴾ وه‌ناموز‌گاری‌شان ده‌که‌م ﴿وَأَنْتُمْ سَوَادُ الْعَمَلِ﴾ وه‌وی‌من
 له‌لایه‌ن‌خوا‌وه‌ده‌برانم‌تیره‌مایران ﴿قَالَ عَمَلٌ بَعْضُهُ يَكْفُرُ بَعْضُهُ﴾ نایا‌سه‌رتان‌سو‌پ‌ما‌وه
 له‌هات‌سی‌په‌پام و په‌دخه‌ره‌وه‌به‌ک‌له‌لایه‌ن په‌رو و دگارتانه‌وه ﴿يَا أَيُّهَا الْعِصْرُ﴾ بو‌په‌رویت‌له‌خوت‌ن
 (که‌مو‌وحه) ﴿يَسْمَعُونَ وَأَسْمَعُونَ﴾ بو‌نموی‌لا‌گادار‌شان‌کانه‌وه‌و‌تات‌ترسی‌لیت و حوت‌ن‌په‌رویت‌ن
 (نه‌با‌هرمانی‌خوا) ﴿وَأَنْتُمْ سَوَادُ الْعَمَلِ﴾ بو‌نموی‌ره‌حشان‌پس‌بک‌ریت ﴿قَالَ يَتَوَلَّىٰ عَبْدُكَ﴾ درای
 نه‌وه‌په‌رو‌پشان‌پس‌به‌هینا‌نیمه‌ش (مو‌وح)‌مان‌ره‌گار‌کرد ﴿وَأَنْتُمْ سَوَادُ الْعَمَلِ﴾ هه‌رو‌ه‌ه‌ان‌وه‌نه‌ش
 له‌گه‌لید‌اسو‌ن‌له‌که‌ش‌تبه‌که‌دا ﴿وَأَنْتُمْ سَوَادُ الْعَمَلِ﴾ پاشان‌نم‌وانه‌ی‌په‌رو‌پشان‌به‌سو‌به
 نایه‌ته‌کان‌مان‌بو‌ن‌عمان‌کردن و خ‌کان‌د‌مان‌ن ﴿يَهْرُوكَ وَفَوْقَ عِزِّهِ﴾ به‌راستی‌نه‌وه‌نه‌گومه‌لی (دل)
 ک‌س‌را‌ن‌بو‌ون ﴿قَالَ يَتَوَلَّىٰ عَبْدُكَ﴾ وه‌مار‌د‌مان‌بو‌لای‌گه‌لی‌هاد‌په‌را‌که‌پان‌که‌ه‌ور‌د (په‌مه‌م‌په‌ره)
 ﴿قَالَ يَتَوَلَّىٰ عَبْدُكَ﴾ هه‌رمووی نه‌ی‌گه‌له‌که‌م نه‌نه‌با‌خوا‌په‌رستن ﴿قَالَ يَتَوَلَّىٰ عَبْدُكَ﴾ هیچ
 په‌رستراون‌کنان‌می به‌پنج‌گه‌له‌و ﴿قَالَ يَتَوَلَّىٰ عَبْدُكَ﴾ ده‌ی‌نایا‌تیره‌په‌رو‌پکار‌مان‌وله‌خودا‌مان‌ترس‌س ۱۹ ﴿قَالَ
 يَتَوَلَّىٰ عَبْدُكَ﴾ نه‌و‌کاربه‌ده‌ست و ده‌سه‌لاندرا‌نه‌ی‌که‌بی‌په‌رو‌پشان‌به‌سو‌به
 ووت‌بیس ﴿يَا بَرَكْتَ فِي صَبِيٍّ مِثْلٍ﴾ به‌راستی نیمه‌توله‌گلی‌وه‌فام‌دا‌ده‌بیس ﴿وَأَنْتُمْ سَوَادُ الْعَمَلِ﴾
 وه‌به‌راستی‌وا‌گومان‌ده‌ه‌بی‌که‌توله‌درو‌رمان‌بیست ﴿قَالَ يَتَوَلَّىٰ عَبْدُكَ﴾ هه‌رمووی نه‌ی
 گه‌به‌که‌م هیچ‌گینی‌و‌به‌فامی‌به‌ک‌له‌مندی‌به ﴿وَعِصِي رَسُولٍ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ به‌ل‌کو‌من‌په‌رو‌پکار‌مان
 له‌لایه‌ن په‌رو و دگاری‌هه‌مو‌و‌جیهان‌پانه‌وه ﴿قَالَ يَتَوَلَّىٰ عَبْدُكَ﴾

﴿يُنْفِخُ فِي سِيبِهَا﴾ په‌یامه‌کانی په‌رومردگارم به‌تیوه‌ی رانه‌گه‌یه‌م ﴿وَأَنصُرُ صَاحِبِهَا﴾ وه‌من بو‌تیوه‌ی
 ناموزگار یکه‌ریکی ده‌ست پاک و تمه‌یم ﴿وَبِحُزْنٍ يَّكُونُ الْكَافِرِينَ﴾ نایا سه‌رتان سو‌رماوه
 له‌هاتنی (یگاو) ناموزگاری له‌لایه‌ن په‌رومردگار تانه‌وه‌ی ﴿وَلَا يَخْلُفُ عَهْدَ الْكَافِرِينَ﴾ بو‌پیاوینک
 له‌خوتان تا شانتر سبت ﴿وَلَا يَخْلُفُ عَهْدَ الْكَافِرِينَ﴾ وه‌ییری (چاکه‌کانی حوا) مکه‌مه‌وه‌ی کانی نیوه‌ی کرد
 ﴿وَلَا يَخْلُفُ عَهْدَ الْكَافِرِينَ﴾ به‌جشنین له‌پاش گه‌لی سو‌وح ﴿وَلَا يَخْلُفُ عَهْدَ الْكَافِرِينَ﴾ وه‌له‌ش
 و‌قه‌لانه‌ی نیوه‌ی له‌وان گه‌وره‌تر دروست کرد ﴿وَلَا يَخْلُفُ عَهْدَ الْكَافِرِينَ﴾ که‌واته‌ییری چاکه‌وه‌ی په‌رومردگار
 خوا مکه‌مه‌وه‌ی ﴿وَلَا يَخْلُفُ عَهْدَ الْكَافِرِينَ﴾ بو‌ته‌وه‌ی بر گارتان بیت ﴿وَلَا يَخْلُفُ عَهْدَ الْكَافِرِينَ﴾ وره‌یان
 ناب بو‌ته‌وه‌ی هاتووی بز بارمان که‌به‌ته‌مه‌ها خوا په‌رستن ﴿وَلَا يَخْلُفُ عَهْدَ الْكَافِرِينَ﴾ وه‌وار پش
 له‌وه‌ی باوک و باپیرانمان ده‌پانه‌رستن ﴿وَلَا يَخْلُفُ عَهْدَ الْكَافِرِينَ﴾ که‌واته‌ته‌وه‌ی (سرایه‌ی) که‌به‌لیت پین دارین
 بو‌مان بینه‌دی ﴿وَلَا يَخْلُفُ عَهْدَ الْكَافِرِينَ﴾ که‌گه‌ر راست ده‌که‌یت و له‌راست گویم ﴿وَلَا يَخْلُفُ عَهْدَ الْكَافِرِينَ﴾
 عین‌مهم‌ش رپه‌گه‌م په‌رومردگار تانه‌وه‌ی تو و شتان بو‌وه‌ی ﴿وَلَا يَخْلُفُ عَهْدَ الْكَافِرِينَ﴾
 ر‌غ‌ب‌ه‌ی سر او خه‌شم و تو به‌می ﴿وَلَا يَخْلُفُ عَهْدَ الْكَافِرِينَ﴾ نایا ده‌مه‌ی فالیم به‌گه‌له‌ده‌که‌ن ده‌ر به‌ی
 چه‌ند له‌پاک ﴿وَلَا يَخْلُفُ عَهْدَ الْكَافِرِينَ﴾ که‌تیوه‌ی باو و باپیرانمان داوانه‌به‌پناهنک ﴿وَلَا يَخْلُفُ عَهْدَ الْكَافِرِينَ﴾
 شطرنجی که‌خوا هیچ به‌لگه‌یه‌کی له‌مه‌ریان به‌مار دونه‌ی خوار موه‌ی ﴿وَلَا يَخْلُفُ عَهْدَ الْكَافِرِينَ﴾
 جا که‌واته‌ی چاوه‌ی وانی بکه‌ن میش له‌گه‌ل‌شان له‌چاوه‌ی و انانم ﴿وَلَا يَخْلُفُ عَهْدَ الْكَافِرِينَ﴾
 ته‌وه‌ی له‌وه‌ی ته‌وه‌ی له‌گه‌لی بو‌ور (و باو و پیاو پین هیتا بو‌ور) به‌میه‌ر مه‌تیه‌ک له‌لایه‌ن خو مانده‌وه‌ی بر گارمان
 کردن ﴿وَلَا يَخْلُفُ عَهْدَ الْكَافِرِينَ﴾ ته‌وه‌ی شمان له‌ریشه‌ی هیتا ﴿وَلَا يَخْلُفُ عَهْدَ الْكَافِرِينَ﴾ که‌له‌به‌ته‌کانی
 نیمه‌پین به‌درو داده‌ماو ساوه‌ی دار به‌موور ﴿وَلَا يَخْلُفُ عَهْدَ الْكَافِرِينَ﴾ وه‌بو‌گه‌لی مه‌مو‌دیش
 صالحی برانمان سارد ﴿وَلَا يَخْلُفُ عَهْدَ الْكَافِرِينَ﴾ په‌رومردگار تانه‌ی نه‌ی که‌له‌که‌م خوا نه‌مه‌ها په‌رستن
 ﴿وَلَا يَخْلُفُ عَهْدَ الْكَافِرِينَ﴾ جگه‌له‌وه‌ی په‌رستراوینکی مرمان می به‌ی ﴿وَلَا يَخْلُفُ عَهْدَ الْكَافِرِينَ﴾ بی‌گومان
 مو‌عجیره‌یه‌کی بو‌وتان له‌په‌رومردگار تانه‌وه‌ی بو‌هاتووه‌ی ﴿وَلَا يَخْلُفُ عَهْدَ الْكَافِرِينَ﴾ ته‌مه‌ی خوشتری
 حوا به‌که‌ی مو‌عجیره‌یه‌که‌بو‌تیوه‌ی ﴿وَلَا يَخْلُفُ عَهْدَ الْكَافِرِينَ﴾ جالی ی گه‌رس ما معوا و بله‌وه‌ی پست
 له‌ره‌وی خواو ﴿وَلَا يَخْلُفُ عَهْدَ الْكَافِرِينَ﴾ و ناراری مه‌دن و ده‌ستی بو‌مه‌ن به‌خوابه‌ی ﴿وَلَا يَخْلُفُ عَهْدَ الْكَافِرِينَ﴾
 آیه‌ی (له‌گه‌ر وایکه‌ن) تووشی سرایه‌کی س‌خت و به‌ئارار دین ﴿وَلَا يَخْلُفُ عَهْدَ الْكَافِرِينَ﴾

﴿وَذَكِّرْهُمْ يَوْمَ ذِكْرِهِمْ﴾ بیه‌ر بکه‌مه‌وه له‌و کاته‌ی که‌خوا‌نیوه‌ی گیرا ﴿خُتِفَ مِنْ بَقْعٍ عَفِيفٍ﴾ به‌جینشین
له‌پاش هوری عاف ﴿وَنُوحِیْهِمْ لَآئِیْنِ﴾ له‌ره‌وینا دابه‌ه‌زانی و بشته‌جنی کردن ﴿مُجِدِّدَاتٍ مِنْ
سُورٍ نَّصُورٍ﴾ له‌ده‌شته‌کانیدا کوشکی به‌ر دروست ده‌که‌ن ﴿وَتَحْجُورٍ تَاجِیْنِ یُؤْتِیْ
وَهُ لَهْشَاحَ کَانِی دَا، مَالٍ وَحَانُو دَانَه‌تاشی ﴿وَذَكِّرْهُمْ يَوْمَ ذِکْرِهِمْ﴾ به‌یه‌ر بکه‌مه‌وه له‌چاکه‌که‌ره‌ره‌کانی
خوا (وسپاسی بکه‌ن) ﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِیْ حَفِیْظُهَا لَكُمْ﴾ و خرابه‌کاری مه‌که‌ن له‌ولاندا (و مه‌ب
به‌خرابه‌کار و گیره‌شینی) ﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِیْ حَفِیْظُهَا لَكُمْ﴾ ده‌سه‌لانداره‌لووت به‌ره‌ره‌کانی
که‌به‌که‌ی ووتیان ﴿لَیْسَ تَشْفَعُو﴾ به‌وانه‌ی لاوار و زیر ده‌سته‌کوابوون ﴿سَنَافِئِهِمْ﴾
له‌وانه‌ی به‌وایان هینا بو له‌ماویندا ﴿تُشْفَعُونَ ضَرِیْقَ مُرْسَلٍ مِنْ رَبِّهِ﴾ ئایا ده‌رائی که‌صالح به‌وته
کراره‌له‌لایه‌ن به‌وهردگار به‌وه ﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِیْ حَفِیْظُهَا لَكُمْ﴾ و وویان بی‌گومان ئیمه‌به‌رواداری
به‌ره‌ی که‌صالح به‌ی به‌وانه‌کراره ﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِیْ حَفِیْظُهَا لَكُمْ﴾ له‌وانه‌ی خویان به‌ره‌له‌ده‌رائی ووتیان
﴿لَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِیْ حَفِیْظُهَا لَكُمْ﴾ به‌راستی ئیمه‌بی باوهری به‌وه‌ی که‌ئیمه‌به‌روادان پی هیناوه
﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِیْ حَفِیْظُهَا لَكُمْ﴾ له‌مه‌ما خوشتره‌که‌یان به‌ره‌ری ﴿وَعَنْتَ عَنْ مُرْسَلٍ مِنْ رَبِّهِ﴾ وه‌به‌ره‌که‌شییان کرد
له‌له‌ره‌مانی به‌روه‌دگار به‌ره‌ری ﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِیْ حَفِیْظُهَا لَكُمْ﴾ وه‌ووتیان نه‌ی صالح ﴿تَشْفَعُونَ ضَرِیْقَ مُرْسَلٍ مِنْ رَبِّهِ﴾
(مهر) ی به‌ئیمه‌ده‌ده‌یت بزمان به‌ته‌دی ﴿لَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِیْ حَفِیْظُهَا لَكُمْ﴾ نه‌که‌ره‌تو له‌په‌غه‌مه‌رائی ﴿وَلَا تَقْتُلُوا
نَفْسًا الَّتِیْ حَفِیْظُهَا لَكُمْ﴾ به‌هوی نه‌وه‌وه‌به‌مه‌له‌ره‌یه‌کی به‌ئیس لای دان ﴿وَأَسْبِخُوا رِجْلَیْهِمْ﴾
ئیسره‌مه‌رویان به‌مال و خنوو‌ه‌کانیان دابوون به‌(لاشه‌ی) بی گیان و بی جوله ﴿وَأَسْبِخُوا رِجْلَیْهِمْ﴾
جا صالح به‌وری لای وهرگیران (و واری لای هینان) ﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِیْ حَفِیْظُهَا لَكُمْ﴾ وه‌ره‌مووی نه‌ی
که‌له‌که‌م سینه‌به‌خوا به‌راستی به‌یامی به‌روه‌دگارم بی راگه‌یاندن ﴿وَنَصَحْتُ بَعْثَ﴾
وه‌تاموژگیریم کرد و دلسور بوم یوتان ﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِیْ حَفِیْظُهَا لَكُمْ﴾ به‌لام ئیوه‌تاموژگیر و دلسوران
خوشناریت ﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِیْ حَفِیْظُهَا لَكُمْ﴾ وه‌لوطنیان مارد، کانیت به‌که‌له‌که‌ی ووت ﴿وَلَا تَقْتُلُوا
نَفْسًا الَّتِیْ حَفِیْظُهَا لَكُمْ﴾ نه‌وکاره‌رور به‌دو خرابه‌ده‌که‌ن که‌(بیر ماریه‌) ﴿وَنَصَحْتُ بَعْثَ﴾ هیچ
که‌س به‌جه‌هاند، پینشان به‌که‌وتوه‌له‌و (کاره‌پیشه‌دا) ﴿وَنَصَحْتُ بَعْثَ﴾ به‌راستی
ئیوه‌به‌پیان ئاره‌زوتان ده‌شکتی؟ ﴿وَنَصَحْتُ بَعْثَ﴾ له‌جیانی ئاره‌ه‌تان؟ ﴿وَنَصَحْتُ بَعْثَ﴾
به‌لکو ئیوه‌ده‌سته‌یه‌کی ریاده‌پوون ﴿وَنَصَحْتُ بَعْثَ﴾

﴿وَمَكَانٌ غَافٍ ظَلُمَةٌ﴾ وه‌ولامسی گه‌له‌کی هیچ نه‌بوو ﴿لَا أُنْزِلُ﴾ یتحکه له‌وه‌ی که‌ووتیان
 ﴿أَخْرِجُوهُمْ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ﴾ له‌شار و وولاته‌که‌سان (العوطف و ئیمانداره‌کان) دهریکس ﴿وَنُفُورٌ
 لِّمَن يَنْصُرُهُمْ﴾ نه‌راستی نه‌وانه که‌سانیکس که‌خویان پاک و نه‌میر راده‌گرس ﴿وَنُفُورٌ
 وَهَرَجٌ﴾ له‌معا نیمه‌خوی و شوینکه و توانیمان پرگار کرد ﴿لَا تَرْفَعُ كَفَّيْكَ مِّنْ تَعْبِيرٍ﴾ جگه
 له‌خیرانه‌که‌ی که‌له‌تیا چووان سوو ﴿وَأَمْرٌ بِهِمْ مَعْرَ﴾ جا بارانیکمان په‌سه‌را باراندن (به‌ره
 مارانمان کردن) ﴿وَأَنظَرُ حَتِّفَكَ عِيبَهُ تُخْرِمُ﴾ جاسه‌یر که‌سه‌ره‌معامس ئوان باران چوون سوو
 (وچیان لی هات) ﴿وَمِنْ مَّزِينٍ حَافِئَةٍ شَجَبٍ﴾ وه‌بو گه‌لی مه‌دیه‌بیش شوو هه‌یی برابسان دارد
 ﴿فَالْيَقْوَةُ تَغْفِرُكَ﴾ دهر سووی نه‌ی گه‌له‌که‌م به‌ته‌ها خواپه‌رستس ﴿وَالْحُكْمُ مِنَ بَعْثِهَا﴾ هیچ
 به‌رستراونیکتان بی په‌یجگه‌له‌و ﴿وَلَا تَحْزَنْكَ بَعْثُكَ مَرِيضَةٍ﴾ ینگوسان له‌لایس په‌رو و دگرتانه‌وه
 په‌لگه‌و مو عجیره‌به‌کی روون و ناشکرانان بو هاتووه ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ وَتَعْلَمُونَ﴾ که‌وانه نه‌پنو به
 و گیشانه‌تان د ریت و راستس ﴿وَلَا تَنْبَحْثُوا فِي شَيْءٍ ظَنُّهُ﴾ وله‌شت و مه‌کی خه‌لکی
 که‌م مه‌که‌نه‌وه (به‌دزی) ﴿وَلَا تَقْبَلُوا إِلَّاءَ مِمَّنْ بَعَثَ جَسَدًا﴾ وه‌له‌ره‌ویدا خرابه‌کاری مه‌که‌ن
 له‌پاش چاکردس ﴿بِحُكْمٍ حَرَجٍ مَّحْمَدٍ﴾ نه‌وه‌ی باسکرا چاکتره‌بونن ﴿وَمِنْ حَفَافٍ مُّؤْمِرٍ﴾
 نه‌گه‌ر نیوه ئیماندارن ﴿وَلَا تَقْبَلُوا بِحُكْمٍ صَرِيحٍ﴾ وه‌له‌سه‌ره‌موو ریگه‌به‌ک دامه‌بیشس (ریگه
 مه‌گرس) ﴿وَتُعَذِّبُهُمْ وَقَسَدُهُمْ مِّنْ سَجَمٍ سَهٍ﴾ هه‌ره‌شه‌بکس و به‌ره‌لستی ریگه‌ی خو بکس
 ﴿مَنْ يَدَّ﴾ له‌و که‌سه‌ی باومری بی هیابس ﴿وَيُخْرِجُهُمْ﴾ و بتانه‌ویت پرنگای خوا
 به‌لاری و جه‌ونی به‌سه‌روو ﴿وَأَنظَرُ دَحْطُكَ حَبْلًا﴾ وه‌بیری نه‌و کاته‌بکه‌نه‌وه که‌نیوه که‌م بوون
 ﴿وَلَا تَحْزَنْكَ﴾ پاشان خوا رووی کردن ﴿وَأَخْرَجُوا﴾ ده‌ی سه‌ریج به‌دن ﴿حَتِّفَكَاتٍ عِيبَةٍ
 تُخْفِيهِمْ﴾ سه‌ره‌مه‌عامس خرابه‌کاران چوون سوو (وچیان لی هات) ﴿وَمِنْ حَفَافٍ مُّظَاهِمَةٍ
 يَحْكُمُ﴾ وه‌نه‌گه‌ر کومه‌لیت له‌نیوه ﴿وَمِنْ بَاطِلٍ رَّيْسٍ بَعْدَ﴾ ناوهرمان هبتا بت نه‌و په‌دایه‌ی به‌مدا
 بئردراوه ﴿وَمِنْ بَاطِلٍ رَّيْسٍ بَعْدَ﴾ وه‌کومه‌لیکی برتان ناوهرمان به‌هبتا بت ﴿وَأَخْرَجُوا﴾ نه‌وه نارام بگرس
 ﴿وَأَخْرَجُوا﴾ هه‌تا خوا بریار ددات له‌بوانماندا ﴿وَأَخْرَجُوا﴾ وه‌نه‌و (خو)
 باشتیرینی پر باره‌مراکه

﴿وَلَوْلَا اَنْ هُنَّ اَعْرٰی﴾ و نه‌گه‌ر دانیش‌توانی شار و گونده‌کان ﴿مَوَّ وَّسَوَّ﴾ ماوهریان بهشتیه و خویس
 پیر ستایه (له‌قه‌ده‌عه‌ کراوه‌کانی خوا) ﴿تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنْ بُرْجٍ﴾ نه‌رستی ده‌رگای
 به‌ره‌کاتی تاسمان و ره‌ویسان بو ده‌کردنه‌وه ﴿وَنَكَبُوا﴾ به‌لام پروایان نه‌هیتا (به‌پیتعه‌به‌ره‌کایان)
 ﴿فَاسْتَبْهٰتُوا﴾ له‌محافیه‌ش نه‌وانمان گرت و سرمان دان ﴿بِئْسَ مَا يَكْتُوبُونَ﴾ نه‌هوی نه‌و خرابانه‌وه‌ی
 ده‌پیان کرد ﴿اِنَّ اَنْ هُنَّ اَعْرٰی﴾ نابا‌خه‌لکی نه‌و شار و گولطانه‌ترسیان به‌وو ﴿لَیْسَ بِشَهِيدٍ﴾
 بیت ﴿له‌وه‌ی سرای نیمه‌پیان بوییت له‌شه‌ودا ﴿وهم‌یمنون﴾ کاتبیت نه‌وان خه‌وتوون ﴿وَلَوْلَا اَنْ هُنَّ اَعْرٰی﴾
 ده‌سرای نیمه‌پیان بوییت ﴿صَبٰحٌ وَفَیْءٌ یُّعْذِرُ﴾ له‌چیشته‌نگارده‌له‌کاتبیت‌داری و گالته‌ده‌که‌ن
 ﴿وَلَوْلَا اَنْ هُنَّ اَعْرٰی﴾ جانا‌یا‌له‌پیلانی خوا نه‌ترسان و بی‌باک بوون ﴿وَلَوْلَا اَنْ هُنَّ اَعْرٰی﴾
 ده‌ی که‌س له‌پیلانی خوا دل‌یا‌ماییت ﴿لَا تَقُوْلُ تَحْیِرُ﴾ جگه‌له‌که‌سانی ره‌ره‌مه‌ده‌به‌بیت
 ﴿وَلَوْلَا اَنْ هُنَّ اَعْرٰی﴾ نابا‌روون به‌ونه‌وه‌بو نه‌وانه‌ی ره‌ویسان به‌میرات بؤ ده‌مینته‌وه
 ﴿لَیْسَ بِشَهِيدٍ﴾ ده‌وی (تیا‌چووسی) خاوه‌به‌پیشوه‌کاپان ﴿لَیْسَ بِشَهِيدٍ﴾ نه‌گه‌ر به‌مانه‌و‌بیت
 ﴿لَیْسَ بِشَهِيدٍ﴾ به‌هوی گوا‌هه‌کاپانه‌وه‌دو‌چاری به‌لایان ده‌که‌یس ﴿وَلَوْلَا اَنْ هُنَّ اَعْرٰی﴾
 مؤر ده‌پیان به‌سه‌ر دل‌پیان دا ﴿لَیْسَ بِشَهِيدٍ﴾ نیر نه‌وان (هیچ‌بمده‌و‌ناموز‌گاری‌به‌ک) دیشن ﴿وَلَوْلَا اَنْ هُنَّ اَعْرٰی﴾
 ده‌و‌اله‌کانی ده‌گیرینه‌وه‌بؤت ﴿وَلَوْلَا اَنْ هُنَّ اَعْرٰی﴾ سوینده‌به‌خوا به‌راستی به‌عه‌به‌ران‌پیان
 بو‌هات به‌نه‌لگه‌و‌پیشانه‌ی رو‌ونه‌وه ﴿لَیْسَ بِشَهِيدٍ﴾ به‌لام ماوهریان به‌هیتا ﴿لَیْسَ بِشَهِيدٍ﴾
 به‌وه‌ی که‌له‌پیش د به‌دور‌پیان ده‌رانی ﴿لَیْسَ بِشَهِيدٍ﴾ نامو‌خوره‌خوا مؤر ده‌بیت
 به‌سه‌ر دلی بی‌باوهران دا ﴿لَیْسَ بِشَهِيدٍ﴾ رو‌ریه‌ی نه‌وانمان به‌دی خاوه‌می هیچ
 به‌پیماییت بن ﴿لَیْسَ بِشَهِيدٍ﴾ به‌راستی رو‌ریه‌پیمان دی سه‌ری‌پچی که‌ر (و‌تا‌وان‌بار)
 بوون ﴿لَیْسَ بِشَهِيدٍ﴾ به‌اشان ده‌وی نه‌وانه‌ی (که‌باسمان کردن) مو‌وسامان بارد ﴿لَیْسَ بِشَهِيدٍ﴾
 به‌نه‌لگه‌و‌مرع‌حیره‌کانسانه‌وه‌سو‌لای غیره‌وون و دارو‌ده‌سته‌که‌ی ﴿لَیْسَ بِشَهِيدٍ﴾
 به‌لام نه‌وان به‌پیشانه‌کان (بی‌پروا‌بوون) و‌سته‌میان کرد ﴿لَیْسَ بِشَهِيدٍ﴾ غیبه‌تف‌میرت
 جا‌پرو‌به‌و‌سه‌ریج‌بده‌که‌سه‌رم‌حامی له‌فرمان ده‌رچو‌وان و‌خرابه‌کاران چوون بوو ﴿لَیْسَ بِشَهِيدٍ﴾
 ﴿وَلَوْلَا اَنْ هُنَّ اَعْرٰی﴾ مو‌وسا‌فر‌مو‌وی نه‌ی غیره‌وون ﴿لَیْسَ بِشَهِيدٍ﴾ به‌راستی من
 به‌عه‌به‌رم‌کم نه‌لایان به‌رو‌ره‌دگری جیه‌تانه‌وه ﴿لَیْسَ بِشَهِيدٍ﴾

﴿هَٰؤُلَاءِ﴾ (ساحیره‌کان) ووتیان ﴿فَإِذَا نَسِيتَ﴾ نیمه‌ی یرومان هینا به‌یرو مردگاری جیهانیاں
 ﴿رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾ که به‌یرو مردگاری موسا و هارونه ﴿فَإِذَا نَسِيتَ﴾ بیرعه‌ون وونی
 ﴿مُشَاهِدَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ پیش نه‌وی نیرتان مدهم ناوهرتان یس هینا ﴿فَإِذَا نَسِيتَ﴾ به‌راستی
 نه‌مه ﴿لَمَّا مَكَرْتُمُو آلَ مَدْيَنَ﴾ قیل و پیلانیکه (تیوهر موسا) به‌خشه‌تان بو کیشاوه له‌م شاره‌ده
 ﴿بِأَخْرَجُوا مِنْهَا﴾ نادانستوانه‌کدی لی دهرکهن ﴿فَإِذَا نَسِيتَ﴾ جاله‌دواید، ده‌رائس (چیتان لی
 ده‌که‌م) ﴿فَإِذَا نَسِيتَ﴾ سونید بیت دهمت و قاچان سیرم ﴿فَإِذَا نَسِيتَ﴾ به‌پنجه‌وانه‌وه
 (چه‌پ و راست) ﴿فَإِذَا نَسِيتَ﴾ نه‌معا سونید بی گشتان هه‌لده‌واسم ﴿فَإِذَا نَسِيتَ﴾ ووتیان
 (به‌بیرعه‌ون) ﴿فَإِذَا نَسِيتَ﴾ نیمه‌ی دلپاس که بو لای به‌یرو مردگارسان ده‌که‌پنجه‌وه ﴿فَإِذَا نَسِيتَ﴾
 ﴿وَمَّا تَقِفُ بِالْعِمَّةِ﴾ تو هیچ به‌خته‌یه‌کله‌نیمه‌ی به‌ ﴿فَإِذَا نَسِيتَ﴾ جگه‌له‌وه‌ی که نیمه‌ی ناوهرمان
 به‌به‌لگه‌ و بیشانه‌کانی به‌یرو مردگارسان هیناوه ﴿فَإِذَا نَسِيتَ﴾ کانی یزمان هات ﴿فَإِذَا نَسِيتَ﴾
 نه‌ی به‌یرو مردگارمان نارامیان به‌سه‌ردا بریزه ﴿فَإِذَا نَسِيتَ﴾ و به‌موسولمانیه‌تی بعد مریده ﴿فَإِذَا نَسِيتَ﴾
 ﴿فَإِذَا نَسِيتَ﴾ هه‌مدیک له‌ده‌سه‌لانداران و کاربه‌ده‌ستانی گه‌لی بیرعه‌ون ووتیان ﴿فَإِذَا نَسِيتَ﴾
 وقره‌ده‌ی نایاوار له‌موسا و هوره‌که‌ی ده‌هینی ﴿فَإِذَا نَسِيتَ﴾ بۆنه‌وه‌ی له‌وولاندا (حاکمی میسرده‌)
 خراپه‌کاری بکه‌ن ﴿فَإِذَا نَسِيتَ﴾ وده‌ست له‌خوت و به‌سترده‌کانت هه‌لیگرن ﴿فَإِذَا نَسِيتَ﴾ (بیرعه‌ون)
 وونی ﴿فَإِذَا نَسِيتَ﴾ به‌مه‌ودوا کوره‌کابیان ده‌کوزین ﴿فَإِذَا نَسِيتَ﴾ وناهره‌نایان ده‌هیلینه‌وه
 به‌ریدوویی (بو خرمه‌ت کردن) ﴿فَإِذَا نَسِيتَ﴾ و به‌یگومان نیمه‌ی ده‌سه‌لانداریس به‌سه‌رباندا ﴿فَإِذَا نَسِيتَ﴾
 ﴿فَإِذَا نَسِيتَ﴾ موسا به‌گه‌له‌که‌ی ووت ﴿فَإِذَا نَسِيتَ﴾ داوی باره‌تی له‌خوا بکه‌ن و
 خوراکگرس ﴿فَإِذَا نَسِيتَ﴾ بیگومان هه‌موورموی مولکی خوابه ﴿فَإِذَا نَسِيتَ﴾ به‌پنجه‌مه‌راپه‌تی
 ده‌یدا به‌هر که‌س به‌به‌مده (شیاره‌) کانی که‌خوی به‌دویت ﴿فَإِذَا نَسِيتَ﴾ و به‌ره‌معا
 چاک بو خواناسانه ﴿فَإِذَا نَسِيتَ﴾ (گه‌له‌که‌ی) ووتیان ﴿فَإِذَا نَسِيتَ﴾ پیش هاتنی تو یز
 ناومان لارار درایس ﴿فَإِذَا نَسِيتَ﴾ هه‌روه‌ها پاش هاتی نو سو ناومان (به‌پنجه‌مه‌راپه‌تی)
 ﴿فَإِذَا نَسِيتَ﴾ (موسا) به‌رموی ﴿فَإِذَا نَسِيتَ﴾ به‌لکو به‌یرو مردگارسان دوزمه‌کتن
 له‌ساو به‌ریت ﴿فَإِذَا نَسِيتَ﴾ ونبوه‌بکات به‌جیشین (ی دوزمه‌کانتان) له‌سه‌ره‌وی
 ﴿فَإِذَا نَسِيتَ﴾ جانه‌ماشا ده‌کات نبوه‌چون کار ده‌کس ﴿فَإِذَا نَسِيتَ﴾ به‌دوشتکه‌سالی وقت
 سونید به‌خوا به‌راستی نیمه‌ی دارو دهمته‌ی بیرعه‌ونمان سراده ﴿فَإِذَا نَسِيتَ﴾ به‌ووشکه‌سالی وقت
 وقری ﴿فَإِذَا نَسِيتَ﴾ و کم بووسه‌وه‌ی به‌رو بووسی میوه و کشتو کاله‌کابیان ﴿فَإِذَا نَسِيتَ﴾
 یذکران ﴿فَإِذَا نَسِيتَ﴾ به‌یرو بکه‌نمو (به‌مدریگرن) ﴿فَإِذَا نَسِيتَ﴾

﴿وَإِذْ جَاءَ نَحْنُ﴾ حاکمان چاکمان بنو بهانابه (له‌س‌رومت و نه‌روبووم) ﴿وَأَنْزَلْنَا سَاهِبَهُ﴾ ده‌ی
 ورت نعه‌ هدر می نیمه‌یه (شایسته‌ی نیمه‌یه) ﴿وَنَزَّلْنَاهُ سِجِّينًا﴾ به‌لام کانی تووشی به‌لاو خرابه
 بوویدیه ﴿بَشِيرًا بِنُحُوتٍ وَمُنْذِرًا﴾ (ده‌یان ورت) به‌هوی شوومی مووسا و شریس که‌وتوواییه‌وبه
 ﴿لَا يَصْطَرِفُ عَنْهُ﴾ بیدارسی بیگومان نه‌و (ماخوشیانه‌ی به‌لایانه‌وه شووم و خر به‌له‌لایه‌ن
 حواوبه‌) (به‌ک مووسا و نیماندان) ﴿وَعَصَىٰ كَهَنَهُ لُوطٌ لَّا إِتَابُ﴾ به‌لام روریه‌یسان می‌تاگان
 و نر می‌ ﴿وَقَالُوا﴾ ده‌یان ورت (به‌مووسا) ﴿مَتَدَبَّرْنَاهُ مِنْ رَبِّهِ﴾ هدر مو‌عجیره‌به‌کمان سو
 به‌تشی ﴿بِشَجَرٍ﴾ بؤ نه‌وه‌ی حادوومان لی‌نکه‌ی پی‌ی ﴿وَعَدْنَاهُ لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ عَنِ بَاوَدِثٍ﴾ نه‌وه نیمه‌ باو‌د‌ر‌ت
 پی‌ن ماهینیس ﴿وَنَزَّلْنَاهُ﴾ نه‌وسا نیمه‌ش نارده‌مانه‌ سه‌ریان ﴿أَعْرَافًا﴾ لای و ﴿وَلُجُجًا﴾
 و کولله‌ ﴿وَالْفُجَّسَ﴾ و نه‌سبی ﴿وَوَعَدْنَاهُ﴾ جزیره‌ها بوق ﴿وَنَدَّ﴾ و خوئس ﴿وَلَمَّا نَفَسْ﴾
 که‌چه‌سه‌ به‌لگه‌و مو‌عجیره‌به‌کی روون بوون ﴿وَنَسَّكَ﴾ که‌چی خویان به‌گه‌وره‌رانی (له‌وه‌ی
 که‌برو به‌نیس) ﴿وَعَدْنَاهُ لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ عَنِ بَاوَدِثٍ﴾ بیگومان نه‌وانه‌ که‌لیکی تاواسار بوون ﴿وَلَمَّا نَفَسْ﴾
 ﴿لُجُجًا﴾ کاتیکیش نه‌و سراو به‌لایان به‌سه‌رداهات ﴿وَدَّ﴾ ووتیان ﴿بِنُحُوتٍ﴾ اوع‌ن‌ر‌ب‌ل‌ی‌له‌ی
 مووسا له‌ به‌روه‌ردگارت پی‌ایریره‌وه‌ بوومان ﴿وَلَمَّا نَفَسْ﴾ وک به‌لشی به‌تو‌داوه‌ ﴿لَمَّا نَفَسْ﴾
 ﴿لُجُجًا﴾ سویدپی گه‌ر نه‌م به‌لاو سرایمان له‌سه‌ر لایه‌ری ﴿وَنَدَّ﴾ بیگومان باو‌د‌ر‌ت پی‌ن
 ده‌نیس ﴿وَلَمَّا نَفَسْ﴾ و به‌سو نیم‌س‌رائیل له‌گه‌لدا ده‌یریس ﴿وَلَمَّا نَفَسْ﴾
 ﴿لُجُجًا﴾ به‌لام کاتیکش سراکه‌مان له‌سه‌ریان لایرد ﴿وَدَّ﴾ ماگه‌پشته‌ ماوه‌ی دیاری
 گراو (بو‌تیا‌چو‌وب‌س) ﴿وَدَّ﴾ ده‌ست به‌جی به‌یمان‌ه‌که‌یان هه‌لو‌شه‌نده‌وه‌ ﴿وَلَمَّا نَفَسْ﴾
 منهلر ﴿حَا تُولَعَمَانِ لِي سَعْدَن﴾ ده‌غریه‌ی‌ن‌یر ﴿وَه‌له‌ ده‌ریادا خ‌ک‌اند‌مانی﴾ پانه‌ه‌که‌بو‌نه‌نیس
 له‌سه‌ر نه‌وه‌ی نه‌وان باو‌د‌ریان به‌پشانه‌کانی نیمه‌ ده‌بوو ﴿وَدَّ﴾ و هه‌میشه‌ لی‌سان
 بی‌تاگا بوون ﴿وَدَّ﴾ نیر (له‌جینگی‌ی گه‌لی فیر‌ه‌دون) نه‌و گه‌له‌مان بشته‌جی کرد
 ﴿وَدَّ﴾ که‌ه‌میشه‌ ده‌جه‌وسیترا‌نه‌وه‌ نه‌روژه‌لات و روز‌تاوای
 نه‌و وولاته‌د ﴿لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ عَنِ بَاوَدِثٍ﴾ که‌ه‌پست و به‌ره‌که‌مان تی‌حست بوو ﴿وَدَّ﴾
 و به‌لشی هه‌ره‌جوانی به‌روه‌ردگارت به‌شه‌واوی هاته‌دی ﴿وَدَّ﴾ بؤ‌سه‌وی نی‌س‌رائیل
 ﴿وَدَّ﴾ به‌هوی نارامگری یانه‌وه‌ (له‌سه‌ر ما‌ره‌ه‌تی به‌کان) ﴿وَدَّ﴾ و به‌رو‌ح‌اند‌مان
 وینکمان دا ﴿وَدَّ﴾ نه‌و کۆشک و نه‌لارانه‌ی فیر‌ه‌دون و گه‌له‌که‌ی دروس‌س‌ب
 کردبوو ﴿وَدَّ﴾ هه‌روه‌ها نه‌و (سیوه‌ و ره‌ر و با‌ح‌انه‌ی) که‌که‌پریان بو‌کرد بوو ﴿وَدَّ﴾

﴿هَٰذَا﴾ (په‌رو‌رد‌گر) هه‌موری ﴿يُتَوَسَّى﴾ نه‌ی مووسا ﴿يَا أَيُّهَا صَاحِبُ الْمَقَالَةِ﴾ بیگوومان من قوم هه‌لبزار دوه به‌سه‌ره موو‌خه‌لکسی دا ﴿يُتَوَسَّى﴾ نه‌په‌یامه‌کاتم ﴿وَبِئْسَ الْوَقْدُ﴾ و‌تسه‌کردم (له‌گه‌لت راسته‌وخو) ﴿وَبِئْسَ الْوَقْدُ﴾ که‌وانه نه‌وه‌ی بیم به‌خشوی بوتد ده‌ستی پنه‌و بگره ﴿وَكُلُّ مَن شَكَّرَ﴾ وه‌له‌سویاس گوراران به ﴿وَكُلُّ مَن كَفَرَ﴾ وه‌له‌پارچه نه‌خانه‌دا یومان مووسی ﴿مَن كَفَرَ﴾ له‌هه‌موو جوره‌یاسیت ﴿مَوْعِدُهُمْ﴾ به‌د و ناموزگاری و یاسی هه‌موو شتات به‌رووسی (که‌پن‌وستان پی‌ی‌نت) ﴿وَبِئْسَ الْوَقْدُ﴾ که‌وانه (مووسا) به‌توندی بی‌بگره و نا‌گاداریان به ﴿وَكُلُّ مَن كَفَرَ﴾ وه‌هه‌مان به‌گه‌له‌که‌ت بکه ﴿وَبِئْسَ الْوَقْدُ﴾ قاده‌ست بگره و به‌فتار بکه‌ن به‌جوانتر و چاکتر یسان ﴿وَكُلُّ مَن كَفَرَ﴾ به‌روویی جی و شویس له‌مسور دهر چوو نسان بیشان دده‌م ﴿وَكُلُّ مَن كَفَرَ﴾ لاپان نه‌ده‌م له‌به‌لگه و بیشانه و نه‌به‌ته‌کاتم ﴿وَكُلُّ مَن كَفَرَ﴾ له‌وانه‌ی که‌خویان به‌گوره‌داده‌یی له‌سه‌ره‌وید، ﴿وَكُلُّ مَن كَفَرَ﴾ به‌نا‌ه‌ق و نه‌ده‌وا ﴿وَكُلُّ مَن كَفَرَ﴾ نه‌وانه نه‌گه‌ر هه‌موو ثابت و مو‌حیره‌یه‌ک بیس ﴿وَكُلُّ مَن كَفَرَ﴾ باوه‌ریسی ماهیتس ﴿وَكُلُّ مَن كَفَرَ﴾ وه‌نه‌گه‌ر ناییسی راست و دروست بیس ﴿وَكُلُّ مَن كَفَرَ﴾ سبیلای مایکه‌ن به‌ریسار و ناییسی خویان ﴿وَكُلُّ مَن كَفَرَ﴾ وه‌نه‌گه‌ر ریگه‌ی گومر یسی و ناییسی چه‌رت بیس ﴿وَكُلُّ مَن كَفَرَ﴾ ده‌یکه‌ن به‌ناییس و ریسار بو خویان ﴿وَكُلُّ مَن كَفَرَ﴾ به‌بیتس هه‌موو نه‌مانه به‌به‌ر نه‌ویه که‌به‌لگه‌و بیشانه‌کانی نیمه‌یان به‌درو ده‌رانی ﴿وَكُلُّ مَن كَفَرَ﴾ وه‌هه‌میشه‌ی نا‌گاسورن لیان ﴿وَكُلُّ مَن كَفَرَ﴾ وه‌که‌مسابلک که‌به‌لگه‌و بیشانه‌کانی نیمه‌یان به‌دور یسی ﴿وَكُلُّ مَن كَفَرَ﴾ هه‌رو‌هه‌ا دیداری پروزی دویسان (به‌درو رانی) ﴿وَكُلُّ مَن كَفَرَ﴾ کار و کرده‌وه‌ی (چاکیان) به‌هیچ دهر چوو (بو‌چهل بو‌یه‌وه) ﴿وَكُلُّ مَن كَفَرَ﴾ نا‌پا‌جگه‌له‌و (خو‌به‌یه‌ی) که‌ده‌یان کرد‌س‌را ده‌ریس؟ ﴿وَكُلُّ مَن كَفَرَ﴾ هه‌موری مووسا پاش (رویشی) مووسا دروستان کرد ﴿وَكُلُّ مَن كَفَرَ﴾ له‌خشن و ویره‌کانیان به‌یکه‌ری گویره‌که‌به‌ک ﴿وَكُلُّ مَن كَفَرَ﴾ که‌تورده‌ی (و‌م‌گ‌گویره‌که‌ی) هه‌بوو ﴿وَكُلُّ مَن كَفَرَ﴾ نا‌پا‌نه‌وانه به‌یانیسی که‌بیگوومان نه‌و (گویره‌که‌یه) قسه‌یان له‌گه‌لدا ماکات ﴿وَكُلُّ مَن كَفَرَ﴾ هه‌یج ریباریکیشیان بیشان سادات ﴿وَكُلُّ مَن كَفَرَ﴾ کردیان به‌(په‌رستراو) ﴿وَكُلُّ مَن كَفَرَ﴾ وه‌نه‌سته‌مکار بوون ﴿وَكُلُّ مَن كَفَرَ﴾ وه‌کاتی له‌ده‌ستان دهر چوو (رور به‌شیمان بو‌یه‌وه) ﴿وَكُلُّ مَن كَفَرَ﴾ وه‌تینگه‌یش و بییان که‌بیگوومان گومر ابوون ﴿وَكُلُّ مَن كَفَرَ﴾ ووتیان ﴿وَكُلُّ مَن كَفَرَ﴾ سوید به‌خواته‌گه‌ر په‌رو‌رد‌گاران به‌ریسی پیمانه‌به‌به‌ته‌وه ﴿وَكُلُّ مَن كَفَرَ﴾ وه‌له‌گو‌به‌ه‌کانسان خوش نه‌میت ﴿وَكُلُّ مَن كَفَرَ﴾ نه‌وه‌به‌راستی نیمه‌له‌ریان لی‌که‌وتون

﴿وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ قُدُومِهِ﴾ جا کانی مووسا گه‌راموه مار هوزره که‌ی ﴿عَصَىٰ بَنِي﴾ مرق و تور به‌یه کی
 روره وه ﴿هَٰؤُلَاءِ﴾ (مووسا) وونی (به گویره که به‌رسته کان) ﴿بَشَرًا مَّعْنُومٍ مِنْ قَبْلِي﴾ نه دوی من چ
 حبشکی نه ده‌پو و خراب بوون ﴿أَفَلَمْ نَكْنِزْ لَهُ كُنُوزًا كَثِيرًا﴾ کابا به‌له تان کرد نه همرانی به‌رو و دگرتان؟
 ﴿وَأَنزَلْنَا لَهُ﴾ (مووسا) نه‌خه کانی (تهوراتی) قری دا ﴿وَحَدِّثْ إِلَىٰ نَجْعٍ خَيْرٍ﴾ وه (قری) سدری
 (هارووی) برای گرت و به‌رو خوی رایکشا ﴿هَٰؤُلَاءِ﴾ (هارون) ووسی ﴿بَنِي﴾ نه‌ی کوری دایکم
 ﴿لَقَدْ تَقَوَّىٰ تَتَمَتَّعُونَ﴾ به‌راستی نه‌م گه‌له لاوارسان کردم ﴿وَكُنَّا نَعْلُوکَ﴾ بربک بوو بم کورن
 ﴿وَلَا تَحْسَبُ﴾ نه‌ده‌هه که‌واته دوزمانم بی دلخوش مه‌که ﴿وَلَا تَتَعَلَّىٰ﴾ مع‌توم عدویم و نه‌گه‌ل
 هوزی مستم کاراندا دامه‌می ﴿هَٰؤُلَاءِ﴾ (مووسا) همر مووی ﴿رَبِّ عَمْرٍو﴾ نه‌ی به‌رو و دگرم
 له خوم و براکم خوش به ﴿وَرَبِّیْ﴾ وه معانخه‌ره ساو به‌رمی و میهرمانی خونه‌وه
 ﴿وَأَبِیْ رَحْمَہٗ تَرْجَمَی﴾ تو میهرمان ترپی همر و میهرمانیت ﴿ہَٰؤُلَاءِ﴾ به‌رو و دگرم به‌راستی نه‌م
 که‌سانه‌ی که گویره که به‌رست بوون ﴿سَبَّحْتَ عَصَىٰ رَبِّہِ﴾ له‌مه و دراد که‌مه به‌رق و خه‌شمی
 به‌رو و دگرم ﴿وَدَعَا نَحْنُ﴾ همر و همر سوایی و رملیلی له‌زیاس دویده ﴿وَدَعَا نَحْنُ﴾
 تمذیم همر به‌رو و حوزه سرای درو هه‌له‌ستان دده‌یس ﴿وَدَعَا نَحْنُ﴾ وه نه‌و نه‌ی
 گوماه‌بان کرد ﴿لَمَّا بَوَّسْنَا﴾ پاشان دوی له‌وه ته‌ویه‌بان کرد ﴿وَرَبِّہِ﴾ و باو وریان هینا
 ﴿رَبِّکَ مِنْ عِبَادَہٗ﴾ بینگومان به‌رو و دگرت باش نه‌و (باو وریان و توبه کرده) ﴿نَحْنُ﴾
 لیسورده‌ی میهرمانه ﴿وَبَسَّکَ عَنْ قَوْمِی﴾ جا کانی مووسا تور به‌ی به‌کی به‌شته‌وه
 ﴿أَفَلَمْ نَلْزَمْ﴾ نه‌خه کانی (تهوراتی) هه‌لگرتنه‌وه ﴿وَلَقَدْ سَبَّحْتَ﴾ و له به‌رووس و سو سرای نه‌م
 (ته‌ختانه‌اد) ﴿هَدَىٰ وَرَحْمَہٗ﴾ به‌رووی و به‌رمی گه‌وره همر و ﴿بَنِي﴾ به‌رو و دگرم
 که‌له به‌رو و دگرم دهرس ﴿وَأَحْزَنُوا قَوْمَہٗ﴾ وه مووسا له‌گه‌له‌کی خوی هدلی بزر
 ﴿سَنَفِیْ رَجُلًا﴾ حه‌ت پایا ﴿بِیْقَیْ﴾ بو کات و شونی دباری کراو له‌گه‌ل نیمه (بو نه‌وه‌ی له‌کیوی
 طور ته‌ویه بگه‌ن له‌تاوان گیره که به‌رمسبه که‌بان، جا کاتیک هاته ته‌وی ووتیان به‌مووسا برو ت
 بی نه‌هین ناخوا به‌یس تو حوت قسرت له‌گه‌ل کرد ما نیمه‌ش بیسین) ﴿لَمَّا دَخَلُوا﴾ (خوا
 سرای دن و یوم به‌رووی بو یاردن) جا کاتیک که بو و به‌له‌ره که دایگرتن ﴿هَٰؤُلَاءِ﴾ (مووسا) همر مووی
 ﴿رَبِّہِ﴾ نه‌ی به‌رو و دگرم گه‌ر متویستایه ﴿عَمَّا کُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ﴾ له‌مه و پیش نه‌وان و میشت
 له‌و و دهر د ﴿أَفَلَمْ تَرَ﴾ تایا تو همر و مان له‌ما و دمه‌یت ﴿بَدَّ عَدُوِّہِ﴾ به‌روی نه‌وه‌ی که گیل
 و به‌دامه کانسان نه‌حامیان داوہ ﴿لَقَدْ لَعَنَّکَ﴾ نه‌مه نه‌مها ناقی کرد و به‌یه کی خونه ﴿عَصَىٰ﴾
 نه‌هه که‌سینکت بریت به‌و هوز به‌و گومرای ده‌که‌یت ﴿وَتَعْلَمُ﴾ وه همر که‌سینکت بوی
 ریموونی ده‌که‌یت ﴿أَفَلَمْ تَرَ﴾ همر تو بشمیوان و (به‌رستراومانی) ﴿لَقَدْ لَعَنَّکَ﴾ که‌واته لینان
 خوش به‌و به‌حمان بی بکه ﴿وَأَبِیْ رَحْمَہٗ﴾ چو بکه باشریم لی بور ته‌هه نوی ﴿ہَٰؤُلَاءِ﴾

﴿وَتَكُنَّ فِي هَذِهِ نَجْمًا﴾ (خوابه) لهم دوبادا چا که مان بو سووسه ﴿وَقِيْلَ اَجْرُهُ﴾ هه‌روه‌ها له‌پوژی دوايشدا ﴿اِنْ هِيَ اِلَّا نَجْمٌ﴾ نه‌راستی نیمه‌ی سو‌لای تو که‌را و نه‌تو ده ﴿فَل﴾ (په‌روه‌ردگار) هه‌رسووی ﴿عَذَابُ﴾ سهره‌نازارم ﴿جَسَدٌ مِّنْ شَعْرٍ﴾ دوو چاری هه‌ر کسسی ده‌کهم که‌مهموی ﴿وَحَمِيٍّ وَبِغْتٍ كُلِّ عَصِيٍّ﴾ وه‌به‌ره‌یی و ره‌حه‌تیشم هه‌موو شتیکی گرتو توده ﴿فَاُفْكِسَتْ بِلَوْنٍ﴾ جا له‌دو پی د نه‌و (به‌ره‌یی به‌م) ده‌مووسم سو نه‌وانه‌ی ﴿بِلَوْنٍ﴾ یار شرکار و نه‌خوا ترس ﴿وَقُوْنُوْا لِرَبِّكُمْ﴾ و ده‌کات ده‌من ﴿وَرَبُّنَّیْ هُوَ یُعِیْبُ لَوْنُوْکُمْ﴾ نه‌وانه‌ش که‌ی پرو به‌به‌لنگه‌ر پشانه‌کائی نیمه‌ی دیس ﴿لَئِنْ یَسْئَلُوْا عَنْ نِّسْبِیْ اَقُلِّیْ﴾ (لهم به‌حه‌ته‌ی په‌روه‌ردگار) یو نه‌وانه‌به‌ که‌ شویی نیمه‌به‌ره‌ی که‌وتوون که‌ پی‌مه‌به‌ریکی به‌خوینده‌واره و (له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار وه‌ه‌انوره) ﴿لَئِنْ یَسْئَلُوْا عَنْ مَّخْزُوْمٍ عَذِّبْ﴾ نه‌و که‌سه (پی‌مه‌به‌ریکه‌ نه‌هی کتاب سیمه‌تی ده‌رائس) چو که‌به‌ مووسراویی لایانه ﴿قُلْ نُّورُهُ﴾ (نحس) له‌ته‌ورات و ئیجیل دا ﴿فَبِأَمْرِهُمُ اَلْتَّغْوٰی﴾ که‌ هه‌رمانیان پس ده‌کات به‌چاکه ﴿وَتَهْفِئُ فِی تَلَعُجٍ﴾ و به‌یگر به‌یان لن ده‌کات له‌حر به‌ ﴿وَبِیْجَزٍ هَمَزٍ نَّظِیْبٍ﴾ شته‌ی خدوین و باکه‌کایان مو‌حه‌لال ده‌کات ﴿وَبِیْجَزٍ هَمَزٍ نَّظِیْبٍ﴾ ﴿وَحَبَّتْ﴾ وه‌شته‌ی پیسه‌کایان لی جه‌رام (فده‌عه) ده‌کات ﴿وَبِیْجَزٍ هَمَزٍ نَّظِیْبٍ﴾ و ساره‌قورس و گرانه‌کایان له‌سه‌ر لاده‌بات و ﴿وَرَلَّیْ﴾ نه‌و کورت و ره‌جیرانه‌ش ﴿فَبِیْجَزٍ هَمَزٍ نَّظِیْبٍ﴾ که‌ به‌سه‌ریانه‌وه‌ بوون ﴿وَبِیْجَزٍ هَمَزٍ نَّظِیْبٍ﴾ نه‌معا نه‌و که‌سانه‌ی که‌ ماوهریان به‌ر (پی‌مه‌به‌ره) هتایت ﴿وَعَزَّزَتْ﴾ و ریزو نه‌دریان مو‌دانایت ﴿وَتَسْرُوْا﴾ یارمه‌تیا دایت و بشیو تیاان لی کردیت ﴿وَتَسْرُوْا﴾ و به‌یره‌وی نه‌و مو‌ره‌بان کردیت (که‌قورخانه) ﴿فَبِیْجَزٍ هَمَزٍ نَّظِیْبٍ﴾ که‌به‌گه‌لیدا بیراوه‌ته‌ خواره‌وه‌ ﴿وَتَسْرُوْا﴾ نه‌وان هه‌موو (که‌ناسکرن) له‌ررگار مو‌رائس ﴿قُلْ﴾ (ته‌ی مه‌حه‌مه‌ده‌ی) بلی ﴿فَبِیْجَزٍ هَمَزٍ نَّظِیْبٍ﴾ ته‌ی خه‌لکبه‌ ﴿فَبِیْجَزٍ هَمَزٍ نَّظِیْبٍ﴾ به‌راستی من پی‌مه‌به‌ری خوام بو ئیره‌ه‌مووتان ﴿فَبِیْجَزٍ هَمَزٍ نَّظِیْبٍ﴾ نه‌و (خوابه‌ی) که‌ته‌به‌ها یو نه‌وه‌، مو‌لکی هه‌موو ناسمانه‌کان و ره‌وی ﴿لَا یَهْدٰی﴾ هیچ په‌رستر اوینکی راست نییه‌ جگه‌ نه‌نه‌و ﴿فَبِیْجَزٍ هَمَزٍ نَّظِیْبٍ﴾ ده‌ن‌تیت و ده‌مریتیت ﴿فَبِیْجَزٍ هَمَزٍ نَّظِیْبٍ﴾ که‌واته‌ی پرو به‌خور پی‌مه‌به‌ره‌که‌ی به‌یس ﴿فَبِیْجَزٍ هَمَزٍ نَّظِیْبٍ﴾ که‌ه‌یر اوینکی به‌خوینده‌واره ﴿فَبِیْجَزٍ هَمَزٍ نَّظِیْبٍ﴾ نه‌ویش ماوهری به‌خو ﴿فَبِیْجَزٍ هَمَزٍ نَّظِیْبٍ﴾ و به‌وونه‌کائی هه‌به‌ ﴿وَتَسْرُوْا﴾ تئوش شونی مکه‌ون و به‌یره‌وی مکه‌ن ﴿فَبِیْجَزٍ هَمَزٍ نَّظِیْبٍ﴾ نابکه‌ونه‌سهر رنگای راست ﴿فَبِیْجَزٍ هَمَزٍ نَّظِیْبٍ﴾ وه‌له‌ه‌وره‌که‌ی مو‌وسادا ﴿فَبِیْجَزٍ هَمَزٍ نَّظِیْبٍ﴾ ناهمبکی گه‌وره‌ه‌من ﴿فَبِیْجَزٍ هَمَزٍ نَّظِیْبٍ﴾ که‌ریتموونی خه‌لکی ده‌که‌ن به‌حق و به‌راستی ﴿فَبِیْجَزٍ هَمَزٍ نَّظِیْبٍ﴾ و هه‌ر به‌حه‌قش دادوهری ده‌که‌ن ﴿فَبِیْجَزٍ هَمَزٍ نَّظِیْبٍ﴾

﴿وَقَطَّعَهُمْ شَرِيعَةُ شَبَاقٍ مُّسَمًّى﴾ نهمان (جورله‌که) مان کرد به دوانره تیره و تابنده ﴿وَأَرْحَبُوا لِي﴾
 کرد (له تیواندا) ﴿وَأُتْرِبَ بِعَبْدٍ خَجَرٍ﴾ که به گوچانه گمت بده له بهره‌که ﴿وَأُتْرِبَ بِعَبْدٍ﴾
 دهست به‌خی لی هه لقولا ﴿أَتَبَشِّرُهُمْ﴾ دوانره کاننی ﴿وَمَنْ عَمِلْ شَرًّا﴾ بیگو مان
 همر تیره و تابنده بیه چنگی ناور خوارنی حوی دمرانی ﴿وَصَفَّتْ عَلَيْهِمْ نَعْمٌ﴾ وه هه ورمان کرد
 به سینه به سهر پانه وه ﴿وَأُتْرِبَ عَلَيْهِمْ نَسْرٌ وَنَسْرٌ﴾ و گمرو و نالعی (شیلانه) مان بو بدران
 ﴿حَكْمٌ مِّنْ عِلْمٍ مَّرْكُومٍ﴾ له و ورق و پوریه پاکانه بحور که پیمان داوون ﴿وَمِنْ مَّسْمُومٍ﴾
 وه نه وانه (به و تاوانانه) هیچ ستم‌نیکان له نیمه به کرد ﴿وَمِنْ مَّسْمُومٍ﴾ به لکو ﴿حَكْمٌ مِّنْ عِلْمٍ مَّرْكُومٍ﴾
 همر ستم‌میان له حویان ده کرد ﴿وَأُتْرِبَ عَلَيْهِمْ﴾ (پیر بکه وه) کاتی به و ان و و نورا ﴿وَمِنْ مَّسْمُومٍ﴾
 هه قریه ﴿لَمَّا وَ لَمَّا وَ شَارِدَا﴾ (بیت المقدس) بیسه جی بیس ﴿وَمِنْ مَّسْمُومٍ﴾ به
 (خوارده کاننی) نه وی بحور له همر لایه‌ک حهرتان کرد ﴿وَمِنْ مَّسْمُومٍ﴾ و بلیس (داوی) نیمه
 سرینه وهی گوماهه کانهاله ﴿وَمِنْ مَّسْمُومٍ﴾ و له دهر واره‌ی (شارده وه) به سوزده برونه وه
 برونه ژورده وه ﴿وَمِنْ مَّسْمُومٍ﴾ نه و ماله خراپه و تاوانه کانتان ده بوورنیس و بخوش ده بیس
 ﴿وَمِنْ مَّسْمُومٍ﴾ له تابنده (پاداشتی) چاکه کاران زیاده ده که بیس ﴿وَمِنْ مَّسْمُومٍ﴾
 بیته که چخی له وانه یان که ستم‌میان کرد گورپیان ﴿وَمِنْ مَّسْمُومٍ﴾ نه و (وونه‌ی) که
 پنیان و ونر بو و نه وونه‌ی کی تر ﴿وَمِنْ مَّسْمُومٍ﴾ نیمه ش (داوی نه وه) سرابه کمان برونه سهر ب
 ﴿وَمِنْ مَّسْمُومٍ﴾ له ناسمانه وه ﴿وَمِنْ مَّسْمُومٍ﴾ به هوی نه وه که به دهر و مام ستم‌میان ده کرد ﴿وَمِنْ مَّسْمُومٍ﴾
 ﴿وَمِنْ مَّسْمُومٍ﴾ وه پرمیاریان لی مکه دهر واره‌ی نه و شاره‌ی ﴿وَمِنْ مَّسْمُومٍ﴾
 که له بربک دهر (ی سور) بوو ﴿وَمِنْ مَّسْمُومٍ﴾ که له روزی شه‌مه‌ده دهست دریزی
 یان ده کرد (به وه‌ی راوه ماسیان ده کرد له کاتیکدا خوی گه‌وره له و روزداراوه ماسی لی نه‌ده‌ده
 کرد بوون) ﴿وَمِنْ مَّسْمُومٍ﴾ چونکه له روزی شه‌مه‌ده که یاند ماسیه گه‌وره کان
 ده هاتن و دهرده کهوش به سهر ناوه وه (خوی گه‌ورو به مه تانی کرد وه) ﴿وَمِنْ مَّسْمُومٍ﴾ وه روزیک
 که شه‌مه‌ده بیوابه ﴿وَمِنْ مَّسْمُومٍ﴾ ماسیه گه‌وره کان به ده هاتن بزیان ﴿وَمِنْ مَّسْمُومٍ﴾
 تا قیسان کر ده وه ﴿وَمِنْ مَّسْمُومٍ﴾ چونکه له دهرمانی حوا دهرده چوون و سهر پیچیدن
 ده کرد (به وه‌ی بلیان کرد، ده چوون له روزی هه بلیان موره کانیاان حادضا، و روزی یه‌ک شه‌مه‌ده
 هدلیان ده گره وه به مه‌ش هه مانه‌که‌ی خویان شکاند) ﴿وَمِنْ مَّسْمُومٍ﴾

﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ کاتی ناقص له‌وان (به‌ناقصکی برانی) ووت ﴿لَا يَصْلَوْنَ قُرْآنًا﴾ موجی نامور گاری
 کتومهلک ده‌کهن ﴿لَا تُهْلِكُهُمْ﴾ که‌خواله‌ماویان دعبات ﴿وَمَعْدِنُهُ غُورٌ شَدِيدٌ﴾ یان به‌سرایه‌کی
 سه‌خت سریان ده‌دات ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ ووتیان تا لای به‌رو و در گارتان به‌هانه‌ی عورری
 (و نه‌وانسار به‌یسه‌ی له‌سهری ده‌سگیمان) ﴿وَعَذَابُ شَقِيقٌ﴾ و نه‌لکو نه‌وان له‌خواسترس ﴿وَعَذَابُ
 سُوْدٍ مَّحْضَرٌ أَيْدٍ﴾ له‌مجا کاتی شه‌وی پی نامور گاری کرابوون له‌پیریان چو ﴿لَا تُجِيبُ كَيْفَ تَكُونُ
 غِيَابُكُمْ﴾ نه‌وانه‌ی به‌ر گریبان ده‌کرد له‌خرابه‌ی و تاوان رر گارمان کرد ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ نه‌و به‌ش
 که‌سه‌کهمان کرد سزماان دان ﴿عَذَابُ آخِرٍ﴾ به‌سرایه‌کی رور خراب ﴿بِأَنَّكُمْ تَقْسُونَ﴾ به‌هوی
 ده‌ر چو و یان له‌به‌رمانی خوا ﴿مَسَاوِعَ عَرَبٍ خَلْءٌ﴾ چاکاتیک یاخی بوون له‌شه‌وی قده‌ده
 کرابوون بی ﴿قَدْ يَرْكُوبُهُ قُرْآنُ حَبِيبٍ﴾ نه‌وسا بیمان ووتن منه‌چهد مه‌یمو و یکنی دوور خراوه‌ی
 بس مرح ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ وه‌له‌ی موچه‌معدن اهریکه‌رموه‌ی کاتی به‌رو و در گارت رینگه‌پامان
 دی به‌گوییچه‌پاندا ﴿يَنْبَعُ مِنْهُ﴾ سووین ییگومان ده‌پیری بزیان ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ تا
 پوزی دواپی ﴿تَرَىٰ نَارًا تَلَظَّى﴾ که‌ساسی که‌سرای نوسد و به‌دیان پی بچیژی ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ
 نَارًا تَلَظَّى﴾ به‌راستی به‌رو و در گارت توله‌ی خرابه‌ی ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ به‌راستی له‌خوش بوو
 مبه‌ر به‌ایش ﴿وَقَدْ يَرْكُوبُهُ قُرْآنُ حَبِيبٍ﴾ وه‌نه‌وانسان له‌سهر ره‌وی دابه‌چهد کتومهلک ده‌ش
 کرد ﴿يَنْبَعُ مِنْهُ﴾ همدیکیان چاکه‌کارن ﴿وَمِنْهُ نَارُ دَجْدٍ﴾ وه‌همدیکیشیان وه‌له‌ی نون
 به‌سوون (بی باوه‌ی بوون) ﴿وَمِنْهُ نَارُ حَبِيبٍ﴾ وه‌ناقصمان کردسه‌وه‌به‌چه‌ده‌ده‌چاکه‌و خوشی
 ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ و به‌چه‌نده‌ما خرابه‌ی و ماخوشی ﴿مِنْهُ نَارُ حَبِيبٍ﴾ به‌نومیدی شه‌وی بگره‌سه‌وه
 (بؤ لای خوا) ﴿وَعَذَابُ آخِرٍ﴾ دواپی شه‌وان جی ششیدیکیی خراب هانه‌جیگه‌پان
 ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ که‌میراتگری ته‌ورات بوون ﴿وَمِنْهُ نَارُ حَبِيبٍ﴾ که‌هه‌ر بو مان و سامانی
 (حدرامی) نعم دو بیایه‌هه‌ولیان نه‌دا ته‌وشیان هه‌لبرارد ﴿وَمِنْهُ نَارُ حَبِيبٍ﴾ وه‌ده‌یانووت
 پینگومان نیمه‌هه‌وه‌ده‌کرینن ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ له‌کاتیکدا نه‌گر بو مان بت ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ کالایه‌کی
 وه‌له‌وی تر ته‌گر چی خرابیش بوایه‌وهریان ده‌گرت ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ نابا لیسان و در نه‌گیراوه
 پیوست به‌کراوه‌له‌سهریان ﴿مِنْهُ نَارُ حَبِيبٍ﴾ به‌یمان له‌ته‌وراتدا ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ که‌به‌ده‌م
 خواوه‌هیچ به‌لیس ﴿لَا تُجِيبُ﴾ ییچه‌که‌له‌راستی به‌بت ﴿وَمِنْهُ نَارُ حَبِيبٍ﴾ شه‌وی له‌ته‌وراتدا هه‌بوو
 خویدو بیانه‌ته‌وه‌ی ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ وه‌پوزی دواپی و ده‌ست که‌وتی شه‌و پوزی ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ چاکتر
 و ماشتره‌بو نه‌وانه‌ی ﴿مِنْهُ نَارُ حَبِيبٍ﴾ که‌خو پاریرو له‌خواسترس ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ تاب هیشتا زیر دین ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ
 نَارًا تَلَظَّى﴾ وه‌نه‌وانه‌ی به‌موندی ده‌ست ده‌گرن به‌ته‌وراتمه‌وه‌ی (و به‌پیرمیان ده‌کرد پیش
 هاتمی نیسلام) ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ وه‌بویزه‌کانیان به‌جی ده‌هینن ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ بیگومان لیله‌ووی
 ماکه‌پن ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ پاداشی چاکه‌کاران ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾

﴿وَعَدْرًا﴾ وە سۆیە بە خوا بە راستی دروستمان کردوو. ﴿جَهَنَّمَ﴾ بۆ ئوردەح ﴿كَبِيرًا مِّنْ عِزِّ رَبِّ﴾ رۆزیک مە جو که و ئادەمی ﴿يَعْمَلُونَ الْبَقَاةَ﴾ دلیان هەبە بە لام پیتی یان گەن (لە راستی) ﴿وَلَهُمْ فِيهَا نِسْرٌ﴾ و چاویان هەبە (هەقی) پێ نابێ ﴿وَلَهُمْ فِيهَا نِسْرٌ﴾ و گویان هەبە (هەقی پێ) نابێسن ﴿وَلَهُمْ فِيهَا نِسْرٌ﴾ ئەوانە وەک ئازەل (و چوار پێ) وان ﴿يَنْهَوْنَ عَنْهَا﴾ بگرە خراپتر و گومر سرن (لە ئازەل) ﴿وَلَهُمْ فِيهَا نِسْرٌ﴾ هەر ئەوانەن سێ ئاگایان ﴿وَلَهُمْ فِيهَا نِسْرٌ﴾ هەر بۆ خوا بە جواترین و چاکترین ماوە کان ﴿وَلَهُمْ فِيهَا نِسْرٌ﴾ جانیوەش بە ماوانە بانگ و هاراری لێ بکەن ﴿وَلَهُمْ فِيهَا نِسْرٌ﴾ وەر بپێس و سرح دامەیس بۆ ئەوانە ی ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ کەلە ماوە کانێ (خوا) دا گۆرەن و لادن دە کەن (دەیکە مە ماو بۆ مە کانێان) ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ بەرووی تۆ لە ی ئەو ی دەیانکەرد لیاں دەسە بریت ﴿وَلَهُمْ فِيهَا نِسْرٌ﴾ وە ئەوانە ی که دروستمان کردوو کۆمە لێک هەبە ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ پێنمورس جە لێک دە کەن بە (ناییس) راست ﴿وَلَهُمْ فِيهَا نِسْرٌ﴾ و داد وە ریشی پێ دە کەن ﴿وَلَهُمْ فِيهَا نِسْرٌ﴾ وە ئەوانە ی که بیشانە کانێ ئیمەیان بە درق دانا ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ وورده وورده (پەلە بە پەلە) بریکیان دە کەسە وە لە نیا چوون ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ بە جوریت که خۆشیاں بە خویان ماریس ﴿وَلَهُمْ فِيهَا نِسْرٌ﴾ ماو مە لێک موله نیاں دەدم ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ بە راستی پیلانی مە رور پەنە و بە هەرە ﴿وَلَهُمْ فِيهَا نِسْرٌ﴾ ئایا ئەوان پیریاں بە کردووە وە ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ کە هەر پێ کە پێس موحەممەد ﷺ هەر گیر تووشی شیتی بە سوو، ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ ئەو ئەمە تر سیتە رێکی ئاشکرا بە (سو لێرە) ﴿وَلَهُمْ فِيهَا نِسْرٌ﴾ ئایا ئەوانە ناروانی؟ ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ لەو مۆلکە گەورە و ئەوانە ی ئەو ئاسمانە کان و رەوی دا هەبە ﴿وَلَهُمْ فِيهَا نِسْرٌ﴾ وە لە و شتە ی خۆی گەورە دروستی کردوون ﴿وَلَهُمْ فِيهَا نِسْرٌ﴾ و ئەوانە یە بریک بۆیتە وە ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ کۆتایی (زەبان) یان ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ جە نەج قەسە یە کە لە پاش فورتان سەروا دێس ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ هەر کەس خوا گومر ی سکات (بە تاوانی کردووی خراپ) ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ ئەو هیچ پێنمورس کە رێکی بۆ سەبە ﴿وَلَهُمْ فِيهَا نِسْرٌ﴾ (خوا) واریان لێ دینیت ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ لە گومرایی و پاخی بۆولس خۆیاندا گێز محوون ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ (ئە ی موحەممەد ﷺ) پرسیارت لێ دە کەن ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ لە ساری رۆزی دو یی پەنە ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ کە ی دەیت ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ پێس رانیس ئەو ئەمە لای پەر وەردگار مە ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ هیچ کەس (ماتوانیت) کاتە کە ی ئاشکرا سکات ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ جگە لە پەر وەردگار بەیت ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ (هاتنی بیامەت) بۆ ئاسمانە کان و رەویش گەران و قورسە ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ مایەت بە سەردا (پروندات) لە نا کاو دا بەیت ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ لە تو دە پرسی وەک ئەو ی که تو ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ لە (هاتنی) رۆزی دوا یی ئاگاداری ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ (ئە ی موحەممەد ﷺ) پێس پەنە ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ (هاتنی) ئەو رۆزە ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ ئەمە لای خوا بە ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ (زیکی) ئەمە لای ئەوانە ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ بە لام رۆزیک لە خە لکی مابوون

﴿قُلْ﴾ (لهی موحه‌مه‌د ۱۰۰) ﴿لَا مَبْدَأَ لَهَا وَلاَ آخِرَ﴾ من خواه‌می هیچ سوود و رینک
بسم بوقوم ﴿لَا مَبْدَأَ لَهَا﴾ مه‌گه‌ر نه‌وی خوا‌ی‌موی ﴿وَوَكُنْتَ اَمْرًا حَتِيبًا﴾ نه‌گه‌ر من غه‌یب و شته
مادیاره‌کام برانیایه ﴿لَا تَسْکَرْتُ مِنْ نَجْوٰی﴾ خیر و خوشی رورم به‌دهست ده‌ینا ﴿وَمِنْ مَسْیٰی نَسْوٰی﴾
وه‌هیچ خر به‌و ریانیکم بن به‌ده‌گه‌می ﴿لَا تَبْرُوْا بَیْرًا﴾ من به‌ها بر سینه‌رو مرده‌ده‌رم
﴿لَا تَمُوتُ دِیْوٰی﴾ سو‌خه‌لکانیک که‌ماومر ده‌ین ﴿وَمِنْ دِیْوٰی سَدْرًا﴾ (خوا) نه‌و راته‌یه که‌نیوه‌ی
دروست کرده ﴿نَسْفِیْ وَجِدَ﴾ له‌بیک که‌س (که‌ناده‌مه) ﴿وَجَعَلَ بَیْنَ رِجْلَیْهِ﴾ هه‌ر له‌خوی
هاوسه‌ری به‌دی هینا ﴿یَسْخَرُ مِنْهَا﴾ تاله‌لای به‌مه‌سته‌وه (نارام بگری) ﴿لَا تَنْتَفِیْ﴾ جا کاتیت
(پیاره‌که) له‌گن هاوسه‌ره‌که‌ی جووت بوو (دروست بوو) ﴿حَدَّثَ حَدًّا خَفِیًّا﴾ بدری سووکی
هه‌لگرت (سکی پر بوو) ﴿فَمَنْ تَبَّ﴾ نه‌مه‌اله‌سه‌ر نه‌م (سک پر به) ماوه‌یه‌ک تپه‌ری ﴿مَنْ تَبَّ﴾
جا کاتیت (سکه‌که‌ی) قورس سوو ﴿لَا تَوَدَّ رِجْلُهَا﴾ (زن و میرده‌که) هه‌ردوو له‌خوا پارانه‌وه
﴿بَیْنَهُمَا بَیْنَتٌ صَبِیْحَةٌ﴾ سوید بی نه‌گه‌ر تو مدالیکي چاک و تو او مان بی به‌یت ﴿لَا یَسْکَرُ مِنْ شَکْرِیْ﴾
ینگومان له‌سویداس گورران ده‌ین ﴿لَا تَمْنَعْ سَهْمَکَ مِنْهُ﴾ به‌لام کاتیت (به‌وه‌کاتی ناده‌م و هه‌وا
پاش خویان) به‌روردگار مدالیکي چاکي پیدان ﴿جَعَلَ لَکَ شُرَکَآءَ﴾ چه‌مد هاویه‌شیکیان بوقوا
دان (وه‌که‌نه‌وی به‌رسته‌کان ده‌یانکرد) ﴿فَبَدَّلَ سَهْمًا﴾ له‌وه‌ی که‌بیسی داسوون ﴿مَعْلُومًا﴾
بشکر ﴿خَوَالَهُ وَهَیْرُهُ بَلَدٌ نَزَّهَ﴾ که‌هاویه‌شی بو داسین ﴿لَا تَشْرُکْ مَا لَا یَخْلُقُ شَیْءًا﴾ نایا شت‌نیک
ده‌که‌ن به‌هاویه‌شی خوا که‌ماتوان هیچ شت‌نیک دروست نکهن ﴿وَلَا یُخْلِقُ شَیْءًا﴾ به‌کاتیکد خوشین
دروست کراون ﴿وَلَا یَسْتَعِیْنُ بِهٖ نَصْرٌ﴾ وه‌انه‌ومت و به‌رستراوانه‌ماتوانس هیچ یارمه‌نی
به‌کیان مده‌ن ﴿وَلَا یَسْتَعِیْنُ فِرْعَوْنُ﴾ هه‌روه‌ها ماتوانس یارمه‌نی خوشیان مده‌ن ﴿لَنْ یَدْعُوْهُمْ یَوْمَ﴾
آنه‌دی وه‌نه‌گه‌ر نیوه‌نه‌وان (شه‌کان) مانگ نکهن بو ری راست ﴿لَا یَسْمَعُ﴾ شویتن ماکه‌ون
﴿سَوَاءٌ عِندَکَ دُیُوسُورٌ﴾ سو نیوه‌به‌کسانه‌ج بانگیان بکهن ﴿لَا تَسْمَعُ یَوْمَ﴾ بان بی ده‌سگ بی (سوودن
بی ماگه‌یه‌س) ﴿لَنْ یَسْمَعَ﴾ به‌راستی نه‌واندی ﴿لَا تَعْلَمُ مِنْ دُونِکَ﴾ که‌نیوه‌هاوارو داواید
لی ده‌که‌ن جگه‌به‌خوا ﴿عَبْرًا مِّنْ اَمْنَةٍ﴾ نه‌وانیش چه‌مد به‌مه‌به‌کس وه‌که‌خوتن ﴿لَا تَعْلَمُ شَیْءًا﴾
بانگ و هه‌اربان من بکهن ﴿لَا یَسْمَعُ نَجْمًا﴾ باوه‌لامان به‌ده‌وه‌ (ویسته‌کاتان به‌جی به‌ین)
﴿لَنْ یَسْمَعَ حَبِیْبٌ﴾ نه‌گه‌ر نیوه‌راست گون ﴿لَا تَعْلَمُ رَجُلٌ یُّشْرُ بِهٖ﴾ نایا نه‌وانه‌ (هیچ به‌ین
وه‌که‌خوتن) قچیان هه‌یه که‌بی ی برزن به‌ریدا ﴿لَا تَعْلَمُ یَدٌ یُّطْرَقُ بِهٖ﴾ یان ده‌سیان هه‌یه که‌ده‌سی
بی بو شیتن ﴿لَا تَعْلَمُ نَفْسٌ یُّجِیْرُوتُ بِهٖ﴾ یان چاویان هه‌یه که‌بی ی بیس ﴿لَا تَعْلَمُ دَانَ سَمْعٍ﴾
به‌ا بان گویان هه‌یه که‌بی ی بیس ﴿قُلْ﴾ (له‌ی موحه‌مه‌د ۱۰۰) ﴿لَا تَعْلَمُ شَیْءًا﴾ بانگی
هاویه‌شه‌کانتن نکهن ﴿لَا تَعْلَمُ یَدٌ﴾ پاشان نه‌خشه‌ویلاتم بودانین ﴿لَا یَسْمَعُ﴾ وموله‌تیشم مده‌ن ﴿لَا

سورې (الافعال)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ په ناوې خواي به خشندهي مېهرهان

﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ (تهي موجه معدد) پر سيارت لي ده كهن ﴿غَرَّكَ﴾ سمارة ته ده سكه و نه كاني ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ (تو ش ملي) ﴿لَا تُفِيْضُوْا زُرْعَتَكُمْ﴾ نهو دست كهو تانه هدر بوق خو و پيمه مېهرهان ﴿وَلَا تُفِيْضُوْا زُرْعَتَكُمْ﴾ كهواته خو تان يار سرن وله خو تر مس ﴿وَلَا تُفِيْضُوْا زُرْعَتَكُمْ﴾ وه په پوهدي شيوان خو تر چاك يكه ه وه ﴿وَلَا تُفِيْضُوْا زُرْعَتَكُمْ﴾ و گوپر اېلي خوا و پيمه مېهره كهي بي ﴿وَلَا تُفِيْضُوْا زُرْعَتَكُمْ﴾ نهو كه رنيوه بر وادارن ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ بيگو مان بر واداران ته به كه سايكي ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ كاتيك كه باسي خوا كرو و ناوي هير ﴿وَجِئْتُمْ مَّوْتَكُمْ﴾ دليان ده تر ميت و ترسي لي ده بيشيت ﴿وَلَا تُفِيْضُوْا زُرْعَتَكُمْ﴾ كاتيك كيش ثابته كاني خوا به خو تر ميت وه به سه رياندا ﴿وَلَا تُفِيْضُوْا زُرْعَتَكُمْ﴾ بر وايان (پي) رباد دهيت ﴿وَلَا تُفِيْضُوْا زُرْعَتَكُمْ﴾ و همر پشت به په رو و رد گاري خويان ده به سش ﴿وَلَا تُفِيْضُوْا زُرْعَتَكُمْ﴾ نهو انهن كه به راستي بوزنه كانيان به جني ده هيت ﴿وَلَا تُفِيْضُوْا زُرْعَتَكُمْ﴾ وه له و برق و پوريه ي پيمان داوون (له پناوي حو ادا) ده به خشن ﴿وَلَا تُفِيْضُوْا زُرْعَتَكُمْ﴾ هدر نهو انهن ﴿وَلَا تُفِيْضُوْا زُرْعَتَكُمْ﴾ بر وادارني راسته فيه ﴿وَلَا تُفِيْضُوْا زُرْعَتَكُمْ﴾ پلهي به رريان بوق هيه لاي په رو و رد گاريان ﴿وَلَا تُفِيْضُوْا زُرْعَتَكُمْ﴾ ولي خوش بووي (ناوانه كانيان) و پوري به سه ه و چاك (يان بوق هيه) ﴿وَلَا تُفِيْضُوْا زُرْعَتَكُمْ﴾ هدر چوبك كه په رو و رد گارت نه ماله كات (له شاري مه به) ده ر به يايث (بو جهنگي مېهره) ﴿وَلَا تُفِيْضُوْا زُرْعَتَكُمْ﴾ نه هق و راستي ﴿وَلَا تُفِيْضُوْا زُرْعَتَكُمْ﴾ له كاتيكدا بيگو مان ده سته بهك له سر واداران ﴿وَلَا تُفِيْضُوْا زُرْعَتَكُمْ﴾ بر واداران و پيان ما خوش بوو ﴿وَلَا تُفِيْضُوْا زُرْعَتَكُمْ﴾ دهه قانيث له كهدا ده كهن له (شني) هق و راستدا ﴿وَلَا تُفِيْضُوْا زُرْعَتَكُمْ﴾ دواي نهو دش كه بويان پوون بوته وه (كه راسته هشتا جهنگيان لا گرانه) ﴿وَلَا تُفِيْضُوْا زُرْعَتَكُمْ﴾ وهك نهو دي به تو دي به رو و سردي پيرن ﴿وَلَا تُفِيْضُوْا زُرْعَتَكُمْ﴾ و به چاري خويان (مردن) پيبي ﴿وَلَا تُفِيْضُوْا زُرْعَتَكُمْ﴾ (پيري نهو كاته يكه له وه) كه خوا به لپي به نيوه دا ﴿وَلَا تُفِيْضُوْا زُرْعَتَكُمْ﴾ دست كهوتي په كيك له و دور كومه له (كارو به بازو گانيه كه يان سهر كهوتن به سه رياندا) ﴿وَلَا تُفِيْضُوْا زُرْعَتَكُمْ﴾ به راستي دهيت هي نيوه ﴿وَلَا تُفِيْضُوْا زُرْعَتَكُمْ﴾ وه نيوه نهو تان پي خوشه ﴿وَلَا تُفِيْضُوْا زُرْعَتَكُمْ﴾ كه نهو ده سكه و نه بي چه كه، (كاروانه بارر گانيه كه) ﴿وَلَا تُفِيْضُوْا زُرْعَتَكُمْ﴾ بوق نيوه بيت ﴿وَلَا تُفِيْضُوْا زُرْعَتَكُمْ﴾ به لام خوا ده به ميت و و ته كاني خوي به راست ده رجي (هق سهر كهوي) ﴿وَلَا تُفِيْضُوْا زُرْعَتَكُمْ﴾ و په گ و ريشه ي بي باو و ران له بي بيتي ﴿وَلَا تُفِيْضُوْا زُرْعَتَكُمْ﴾ نه هق جينگير مكات ﴿وَلَا تُفِيْضُوْا زُرْعَتَكُمْ﴾ و ماحه قيش له ناو و دي و پو چلي بكانه وه ﴿وَلَا تُفِيْضُوْا زُرْعَتَكُمْ﴾ با ناو و تيارانش پيان ما خوش بيت ﴿وَلَا تُفِيْضُوْا زُرْعَتَكُمْ﴾

﴿إِن تَسْجُدُوا لِلَّهِ﴾ (بیریکمه‌وه) کاتیت (له بدمر دا) هانانان بو پوره دگارتان دهورد ﴿فَأَسْتَجِبْ
 لَكُمْ﴾ حواش هات به هانانان وه ﴿إِن تُجِدْ﴾ ووتی من ده‌یرم بو یارمه‌تیلان ﴿بِالْقِسْمِ الَّتِي كُنْتُمْ
 هُمْ فِيهَا عَلَىٰ آلِهَةٍ﴾ (میریون) به دوا‌ی به‌کذا (دینه خوری) ﴿وَمِنْ حَصْنَةِ اللَّهِ﴾ (اشوری) وه حوا
 شه‌وه‌ی ته‌یها یو شادی و موزده سارد ﴿وَلِيُخْضِرَ بِهِ قُلُوبُكُمْ﴾ تادله کانتان پی‌ی فارام یگریت ﴿وَمِنْ
 حَصْنَةِ اللَّهِ﴾ وه سهر که ویش تمها لای خواوه‌یرم بهس ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ به راستی خوا
 به‌ده‌سته لاتی کار به‌جی به ﴿إِن تَقِمْ﴾ (بیریکمه‌وه) کاتی (حوا) وه‌وری به‌سرتاندا
 هیا ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ (سوره هوی) دلپایی نبوه له لایس (به‌رومر دگار) خویه‌وه ﴿وَبِالْقِسْمِ الَّتِي كُنْتُمْ
 فِيهَا عَلَىٰ آلِهَةٍ﴾ به‌بشی به ناسمانه‌وه یو یاراندن ﴿يُخْضِرُ بِهِ﴾ تا پاکتان بکانه‌وه پی ﴿وَمِنْ حَصْنَةِ
 اللَّهِ﴾ و پیسی شه‌پتان (دور دلی و گومان) لعنبوه دور به‌حانه‌وه ﴿وَبِالْقِسْمِ الَّتِي كُنْتُمْ
 فِيهَا عَلَىٰ آلِهَةٍ﴾ و پیوه‌سدی دله کتدن پته و نکات ﴿وَبِالْقِسْمِ الَّتِي كُنْتُمْ فِيهَا عَلَىٰ آلِهَةٍ﴾ وه به‌رو (دارانی) پیکانتان دامه‌ر او و جیگیر
 بکات ﴿إِن تَقِمْ﴾ (بسه‌وه بیر) کاتیت که به‌رومر دگارت بیگای سارد ﴿إِن تَقِمْ﴾ یو
 فریشه‌کان ﴿إِن تَقِمْ﴾ (که به پیچه‌سهر و باوه‌داران رانگه‌به‌س) که بیگومان من (خوی گه‌وره)
 له گه‌ک‌سم ﴿فَقِيلَ لَهُمُ﴾ ده‌ی دلی که سانیك قایم و دامه‌ر او کدن که باوه‌ریان هیتاوه
 ﴿بِالْقِسْمِ الَّتِي كُنْتُمْ فِيهَا عَلَىٰ آلِهَةٍ﴾ به‌رووی ترس و بیم ده‌خمه‌دلی تم که ساندی که بی باوه‌ر یوون
 ﴿وَمِنْ حَصْنَةِ اللَّهِ﴾ جانیوه‌ش له‌سهر ووی گهر دیان بدن (واته سریان) ﴿وَمِنْ حَصْنَةِ اللَّهِ﴾
 وه له همور سهر به‌محله کانیان بدن (واته له همور لاشه‌یان بدن له‌سهر وه تا خواره‌وه) ﴿إِن تَقِمْ﴾
 شه‌وه ﴿إِن تَقِمْ﴾ تادله و سوره ﴿له‌به‌ر شه‌وه‌ی که به راستی نه‌وانه دزایه‌تی خواو پیچه‌به‌ره‌ک‌دیان کرد
 ﴿وَمِنْ حَصْنَةِ اللَّهِ﴾ هدر که سیکش دزایه‌تی خواو پیچه‌به‌ره‌ک‌دی بکات ﴿وَمِنْ حَصْنَةِ اللَّهِ﴾
 بده‌ب له‌وه بیگومان توله و سرای خوار و سه‌خت و به‌تبه ﴿وَمِنْ حَصْنَةِ اللَّهِ﴾ (حوکم و
 سرای نبوه) نه‌وه‌به‌ده‌ی بیچه‌ژن ﴿وَمِنْ حَصْنَةِ اللَّهِ﴾ وه به راستی یو بی پروایان سرای
 تا گری دوره‌خ هبه ﴿إِن تَقِمْ﴾ (بسه‌وه بیر) نه‌ی تم که ساندی که پرواتان هباوه ﴿وَمِنْ حَصْنَةِ اللَّهِ﴾
 صغرو و خد ﴿کانت﴾ (له‌جمنگ دا) به‌روبه‌رووی رورنک له‌بی باوه‌ران یو و به‌وه ﴿وَمِنْ حَصْنَةِ اللَّهِ﴾
 قه‌ت پشتیان نی مه‌کدن و هه‌لحه‌به‌س ﴿وَمِنْ حَصْنَةِ اللَّهِ﴾ وه همر که‌س له‌ور و زده‌دا پشتیان نی
 نکات و هه‌لیت ﴿وَمِنْ حَصْنَةِ اللَّهِ﴾ مه‌گمر (مه‌به‌ستی نه‌وه‌بیت) بو هیش کردن بگهر ته‌وه‌سهر یان
 ﴿وَمِنْ حَصْنَةِ اللَّهِ﴾ یان پروات مو لای کو مه‌لیکی نر (ویار مه‌یان سدات) ﴿وَمِنْ حَصْنَةِ اللَّهِ﴾
 له‌وه بیگومان به‌رق و خه‌شمی خواوه ده‌گهر ته‌وه ﴿وَمِنْ حَصْنَةِ اللَّهِ﴾ وه جینگای دوره‌خ ده‌بیت
 ﴿وَمِنْ حَصْنَةِ اللَّهِ﴾ که جینگایه‌کی رور خراب و به‌ده ﴿وَمِنْ حَصْنَةِ اللَّهِ﴾

﴿وَذَكِّرْهُ﴾ بیر بکه‌وه ﴿وَرَبُّهُ﴾ کاتیک که نیوه ﴿مِمَّا تُنْتَفِعُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ کهم و لاوار کر و
 و زینر ده‌سته سوون له رهوی (مه‌ککه) دا ﴿عَلَى قَوْلٍ﴾ دهرسان ﴿لِتَحْصِلَ الْإِنْسَانُ﴾ که‌جه‌لکی
 سان فریس ویده‌ن به‌سهر تاندا ﴿فَإِنْ دَعَاكُمْ﴾ ته‌معا خوا به‌سای دان ﴿وَلَا تَرْجِعُوا﴾ وه به‌یار مه‌تی
 خوی به‌شیوانی کورتی ﴿وَرَبُّكُمْ غَنِيٌّ﴾ وه ورق و پروری له‌شته پاک (رحه‌لاله) کس پی
 به‌حشیر ﴿لَا تَحْصِلُ الْكَرْبُ﴾ سو‌نه‌وه‌ی سو‌ناس گوراری خواس ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی
 نه‌و که‌سه‌نه‌ی باوه‌رتان هیناوه ﴿لَا تَخُونُوا﴾ باپاکی مه‌کمن له‌گهل خوا و پیعه‌مه‌ر ﴿وَلَا تَخُونُوا﴾
 که‌نیوه‌ده‌رانس (پاکی به) ﴿وَعَسَى﴾ وه برانس ﴿لَنْ تُولِجُوا﴾ به‌راستی مان و
 مندالتن ﴿فَمَنْ﴾ هوی تانی کرده‌وه‌ی (نیومن) ﴿وَلَنْ تَهْتَدُوا﴾ وه به‌راستی لای
 خوا پاداشنی رور گه‌وره‌هیه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی ته‌و که‌سه‌نه‌ی که‌باوه‌رتان هیناوه
 ﴿لَنْ تَسْلُوْا﴾ نه‌گهر لبوه‌خواناس یس و خوتان پیا‌رتن ﴿فَخَسِرَ الْأَكْثَرُ قُرْآنًا﴾ هوی جیا‌کهره‌وه‌ی
 (پاست و به‌راستی) تان بو‌ه‌راهم دبیت ﴿وَلَا تَحْصِلُ الْكَرْبُ﴾ وه نه‌گو‌به‌کانتان ده‌بوری
 ﴿وَلَا تَقُولُوا﴾ لیسان خوش ده‌بیت ﴿وَلَا تَهْتَدُوا﴾ وه خوا‌خواه‌ن به‌هره و چا‌که‌ی رور
 گه‌وره‌هیه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه (بیر بکه‌وه‌ه) کاتیک نه‌وانه‌ی یس باوه‌ر بوون پیلانیان به
 دژت ده‌گیرا ﴿شَبِيرٌ﴾ تا‌به‌مدو کونت مکمن ﴿وَعَسَى﴾ یان شکوزن ﴿وَلَا تَحْصِلُ الْكَرْبُ﴾ یان (نه‌مه‌ککه)
 ده‌رت بکه‌ن ﴿وَرَبُّكُمْ﴾ وه نه‌وانه (به‌ره‌وام) پیلان ده‌گیرن و مرر فیل ده‌کمن ﴿وَرَبُّكُمْ﴾ وه
 خوا‌یش له‌به‌رامبه‌ر نه‌واندا پیلان ده‌گیریت بز پور‌چهل کرده‌وه‌ی پیلان و سر و بیلده‌کاپان ﴿وَلَا تَهْتَدُوا﴾
 خیر آس‌گیرن وه خوا‌چا‌کتریسی پیلان گیرانه (به‌رامبه‌ر پیلان گیران) ﴿وَلَا تَحْصِلُ الْكَرْبُ﴾
 وه کاتیک که‌نایه‌ته‌کانی نیمه‌یان به‌سهر دا ده‌خو‌یس‌نه‌وه ﴿وَلَا تَهْتَدُوا﴾ ده‌لین بی‌شمال (واته
 گر‌نگ می‌به) ﴿وَلَا تَهْتَدُوا﴾ ته‌گهر بمان و یستایه‌وینه‌ی نه‌و نایه‌ته‌مان ده‌روت ﴿وَلَا تَهْتَدُوا﴾
 لا‌س‌بیر لا‌زیر ﴿نَهْمَ﴾ هیچ می‌به‌جگه‌له‌نه‌سه‌نه‌ی پشبان ﴿وَلَا تَهْتَدُوا﴾ (بیر بکه‌وه‌ه)
 کاتیک (که‌ی باوه‌ره‌کان) ده‌یان روت نه‌ی به‌رو‌مرد‌گار ﴿وَلَا تَهْتَدُوا﴾ ته‌گهر
 که‌م قور‌تانه‌راسته‌و له‌لایه‌ن تو‌وه‌هاتو‌وه ﴿وَلَا تَهْتَدُوا﴾ ده‌ی به‌رد به‌سهر ماندا بی‌ایسه
 ﴿وَلَا تَهْتَدُوا﴾ له‌ناس‌مانه‌وه ﴿وَلَا تَهْتَدُوا﴾ یان سرای سه‌ختی پسر تار‌رمان سو‌نیزه ﴿وَلَا تَهْتَدُوا﴾
 ﴿وَلَا تَهْتَدُوا﴾ وه به‌راستی خوا‌سرایان مادات ﴿وَلَا تَهْتَدُوا﴾ له‌کاتیک دا‌نو (ته‌ی
 مو‌حه‌مه‌د پی‌ه) له‌با‌و‌یامدا بیست ﴿وَلَا تَهْتَدُوا﴾ هدر و معا خوا‌تو‌وشی سر یان ماکات
 ﴿وَلَا تَهْتَدُوا﴾ له‌کاتیکدا نمران دا‌وای لیور‌دن مکمن له‌خودا ﴿وَلَا تَهْتَدُوا﴾

«وَسَمِعُوا» وهرانس «أَسْمَعُ مِنْ نَحْوِ» ينگومان هر چيه کتان لهغه بعت (دهسکوت) وگرت
 «فَأَتَى بِهِ خُمُرًا» لهوه بهراستي پتج به کي نو (دهسکوت) بؤ خوا «وَمِنْ سَوِيٍّ» و سو پيغه بهر
 «وَمِنْ لَقْرِيفٍ» و بو حرمانی (پيغه بهر) «وَمِنْ سَوِيٍّ» و بؤ هتيوان «وَمِنْ سَوِيٍّ» و بؤ هتيوان
 «وَمِنْ سَوِيٍّ» و بو رسوارانه «وَمِنْ سَوِيٍّ» نه گدر نيوه ناوړه نان هتاره به خوا «وَمِنْ سَوِيٍّ»
 و به هدي نار دو مانه به خواره وه «وَمِنْ سَوِيٍّ» بو سهر بهنده که مان (که مو حه ميه به پيغه بهر)
 «وَمِنْ سَوِيٍّ» له روقي جيا کر ديه وه (واته جهنگي بهر) «وَمِنْ سَوِيٍّ» له و روقي که دور
 کومل به يه که به شس (دز به يه که جهنگي) «وَمِنْ سَوِيٍّ» و خو به سهر هه موو شتيکدا
 دهسه لانداره «وَمِنْ سَوِيٍّ» و کاتيک نيوه لای خواری (شيوه کهي) بربک (مهديه) دا
 بوون «وَمِنْ سَوِيٍّ» و نه واپش له لای سهر وي (شيوه کهي) دورتر (له مهديه) دا بوون
 «وَمِنْ سَوِيٍّ» کاروانه که ش «وَمِنْ سَوِيٍّ» له خوار تر نيوه بوو «وَمِنْ سَوِيٍّ» و نه گدر به ليت
 به يه کتر بډايه «وَمِنْ سَوِيٍّ» ينگومان حياوار دبوون «وَمِنْ سَوِيٍّ» له به ليت که دا (جهنگي به ده کرد)
 «وَمِنْ سَوِيٍّ» به لام «وَمِنْ سَوِيٍّ» (کوي کرده تده) بو له هدي خوا کاريک به دي بهيت «وَمِنْ سَوِيٍّ»
 «وَمِنْ سَوِيٍّ» هه به دي ديت «وَمِنْ سَوِيٍّ» بؤ له هدي له ناو بهيت نه و که سدي (به لای خواره)
 له ناو جووه «وَمِنْ سَوِيٍّ» له پرووي به لگه وه «وَمِنْ سَوِيٍّ» و به نه هدي بزي له هدي (به لای
 خواره) دهزي له پرووي به لگه وه «وَمِنْ سَوِيٍّ» و به بهراستي خوا به سري رانابه «وَمِنْ سَوِيٍّ»
 «وَمِنْ سَوِيٍّ» (بيري که ده وه) کاتي که خواره و (بي پرواي) الهی بيشان ده ديت «وَمِنْ سَوِيٍّ»
 له خه رند، کهم بوون «وَمِنْ سَوِيٍّ» خو نه گدر (خوا از ماره ي) نه وانه ي بهر ور بيشان
 به ديت به «وَمِنْ سَوِيٍّ» نه و ينگومان دهر سار و دهنکان «وَمِنْ سَوِيٍّ» و به جياواز دبوون «وَمِنْ سَوِيٍّ»
 له به ياري جهنگدا «وَمِنْ سَوِيٍّ» به لام خوا پاراستي «وَمِنْ سَوِيٍّ» بهراستي نه و (خوا) ر به
 «وَمِنْ سَوِيٍّ» به نه هدي له ناو دلاندي به «وَمِنْ سَوِيٍّ» (بيري که ده وه) کاتيک خوا نه واني
 بيشان دان «وَمِنْ سَوِيٍّ» کاتي پرووي پرووي «وَمِنْ سَوِيٍّ» له بهر چاوتان به کهم ده بيري
 «وَمِنْ سَوِيٍّ» نه و شس له بهر چاوي نه وان به کهم بيشان دا «وَمِنْ سَوِيٍّ» بؤ له هدي خوا
 کاريک به دي بهيت «وَمِنْ سَوِيٍّ» هه به دي ديت «وَمِنْ سَوِيٍّ» و به هه مو و کاره کان
 هه بؤ لای خو ده گير ترينه وه «وَمِنْ سَوِيٍّ» نه ي نه وانه ي که باوه رنان هتاره «وَمِنْ سَوِيٍّ»
 و نه «وَمِنْ سَوِيٍّ» له کهل کومل کيدا پرووي پرووي «وَمِنْ سَوِيٍّ» خو گريس (هه نه بهر)
 «وَمِنْ سَوِيٍّ» و ياني خوا رور بکهن «وَمِنْ سَوِيٍّ» بؤ له هدي سهر که و توو ب «وَمِنْ سَوِيٍّ»

﴿وَأُفِيحُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ (نهی ماوه برداران) گزیند ایهائی خواویند همه ره که می بکند ﴿وَلَا تَسْرِعُوا الْقَوْلَ﴾
 وه جیاور مهنس و دور نموده کی مه کن به هوی به وه تشکین و لاوارین ﴿وَمَنْ خُفِيَ عَنْكُمْ﴾ و هیردین پروا
 به منیت ﴿وَأَعْيُزُّوا﴾ وه حقیرا گریں ﴿وَلَا تُنَاجُوا مَعَ الْكَاذِبِينَ﴾ به راستی خوا له گن حقو گرانده ۵ ﴿وَلَا تَكُونُوا
 كَذِبِينَ حُرِّيرَ﴾ وه كه نه واته (ست بهرسته کال) معین دهر چوون ﴿مَنْ يَرْسُدْ﴾ له سات و وولانی خوید
 ﴿مَنْ يَرْسُدْ﴾ به هیر و ورو پامایی بو خه لث کردن ﴿وَمَنْ يَرْسُدْ﴾ وه بهر گری (خه لگیان)
 ده کرد له بریگی خو ﴿وَأَمَّا يَنْتَظِرُونَ مُجِيبَ﴾ وه خوا به همدوو نه و گرانده می که ناگاداره ۵
 ﴿وَأَمَّا يَنْتَظِرُونَ مُجِيبَ﴾ (بیریکه روه) کاتیک که شه پشان کرده وه کانیانی (بویت بهرسته کال)
 پارانده وه ﴿وَأَمَّا يَنْتَظِرُونَ﴾ وه ووتی ﴿وَأَمَّا يَنْتَظِرُونَ﴾ بهر فر هیچ کهس به سدرماند رالسایی
 ﴿وَأَمَّا يَنْتَظِرُونَ﴾ و پیگوسان من به مادهر (و پاریر مر ای نیوم) دهر دین ایمنان ﴿وَأَمَّا يَنْتَظِرُونَ﴾ له صحت کاتیک
 هدر دور دهسته که دور بهر دوری به کتر بو وده وه ﴿وَأَمَّا يَنْتَظِرُونَ﴾ (شه پتان) پاشه و پاش به درای
 خوی دا که پابه وه ﴿وَأَمَّا يَنْتَظِرُونَ﴾ و ورتی ﴿وَأَمَّا يَنْتَظِرُونَ﴾ به راستی من بهریم له تبه وه ﴿وَأَمَّا يَنْتَظِرُونَ﴾
 برأت ﴿وَأَمَّا يَنْتَظِرُونَ﴾ به راستی نه وهی من دهمیم تبه واپس ﴿وَأَمَّا يَنْتَظِرُونَ﴾ به راستی من به خو ده ترسم
 ﴿وَأَمَّا يَنْتَظِرُونَ﴾ و خو دور توله ی به نیی و سه خته ۵ ﴿وَأَمَّا يَنْتَظِرُونَ﴾ (بیریکه روه) کانی
 دور و وده کال ﴿وَأَمَّا يَنْتَظِرُونَ﴾ و نه وانه ی به خوشی له دل باندای و ده پان ووت ﴿وَأَمَّا يَنْتَظِرُونَ﴾
 برهت ﴿وَأَمَّا يَنْتَظِرُونَ﴾ (موسولمانه کال) نایه که بیان مر بوی داوون ﴿وَأَمَّا يَنْتَظِرُونَ﴾ هدر که من پشت
 به خو به منیت ﴿وَأَمَّا يَنْتَظِرُونَ﴾ نه وه به راستی خوا به ده سه لانی کار دروسته ۵ ﴿وَأَمَّا يَنْتَظِرُونَ﴾
 نری ﴿وَأَمَّا يَنْتَظِرُونَ﴾ ده گهر ده نیی ﴿وَأَمَّا يَنْتَظِرُونَ﴾ کاتیک فرشته کال گینی بی باوه در
 ده کیتش ﴿وَأَمَّا يَنْتَظِرُونَ﴾ له ده موچاوو پاشیان دهن ۵ ﴿وَأَمَّا يَنْتَظِرُونَ﴾ و (پید
 دهین) بهرین سری ناگری سوینهر ۵ ﴿وَأَمَّا يَنْتَظِرُونَ﴾ نه و (نارار و سرایه) به هوی
 نه وه به دهستی خوان پیشی خستوه ﴿وَأَمَّا يَنْتَظِرُونَ﴾ وه به راستی خوا به هیچ شیوه به ده
 سته مکار بی به یقینه کانی ۵ ﴿وَأَمَّا يَنْتَظِرُونَ﴾ (نهم سی ماوه رانه ماوه بهرینان) هدر وه کو مار
 و بهریتی دهستمی قیر عدون ﴿وَأَمَّا يَنْتَظِرُونَ﴾ و نه وانه به له پیش نه وانه و بوون ﴿وَأَمَّا يَنْتَظِرُونَ﴾
 که بی پروا بوون به بش به کانی خوا ﴿وَأَمَّا يَنْتَظِرُونَ﴾ نتر (سرای) خوایش گرسی به هوی
 گو ماهه کانی به وه ﴿وَأَمَّا يَنْتَظِرُونَ﴾ به راستی خوا به توانای توله به تینه ۵

﴿قُلْ بَرِّدُوا﴾ و نه‌گه‌ر وستیان ﴿قُلْ عِدُّوا﴾ قِتْلَ لِي بَكْرٍ ﴿قُلْ حَسْبُكَ اللَّهُ﴾ نه‌وه به‌ر اسی خوات
 به‌سه (پشت و په‌نات بیت) ﴿قُلْ نَبِّئْهُمْ بِصِرِّهِمْ﴾ خوانه‌و رانه‌یه که نه‌هیزی کردیست به‌یار مه‌نی
 خوی ﴿قُلْ أَتُؤْمِنُونَ﴾ و نه‌سرواداران ﴿قُلْ نَبِّئْهُمْ قَوْلَهُمْ﴾ و نه‌هوگری خسته‌نیوان دل‌ه‌کانی
 ﴿قُلْ نَعْبُدُ﴾ نه‌گه‌ر شه‌خشیا به ﴿قُلْ نَبِّئْهُمْ حَقِّقًا﴾ هه‌رچی له‌رویدا هه‌یه ﴿قُلْ نَبِّئْهُمْ قَوْلَهُمْ﴾
 هوگریست به‌ده‌خسته‌نیوان دل‌ه‌کانیا نه‌وه ﴿قُلْ نَبِّئْهُمْ قَوْلَهُمْ﴾ به‌لام خوا هوگری خسته‌نیوان
 ﴿قُلْ نَبِّئْهُمْ حَقِّقًا﴾ به‌راستی هه‌ر نه‌و رالی کار دروست ﴿قُلْ نَبِّئْهُمْ قَوْلَهُمْ﴾ نه‌ی پیغمه‌ر ﴿قُلْ نَبِّئْهُمْ قَوْلَهُمْ﴾
 آله‌ی خوات به‌سه ﴿قُلْ نَبِّئْهُمْ قَوْلَهُمْ﴾ هه‌روها نه‌و مرواداران‌ه‌ش که شویست که و تورو ﴿قُلْ نَبِّئْهُمْ قَوْلَهُمْ﴾
 ﴿قُلْ نَبِّئْهُمْ قَوْلَهُمْ﴾ نه‌ی پیغمه‌ر ﴿قُلْ نَبِّئْهُمْ قَوْلَهُمْ﴾ هانی مرواداران بده به‌سهر جه‌نگ
 کردن (به‌گه‌ل دور ماندا) ﴿قُلْ نَبِّئْهُمْ قَوْلَهُمْ﴾ نه‌گه‌ر له‌نیوه‌دا بیست ﴿قُلْ نَبِّئْهُمْ قَوْلَهُمْ﴾ بیست که‌سی
 خور اگر ﴿قُلْ نَبِّئْهُمْ قَوْلَهُمْ﴾ رال ده‌س به‌سهر دووسه‌د که‌سی (بی باوه‌ر) دا ﴿قُلْ نَبِّئْهُمْ قَوْلَهُمْ﴾
 و نه‌گه‌ر سه‌د که‌س له‌نیوه‌ده‌بیست ﴿قُلْ نَبِّئْهُمْ قَوْلَهُمْ﴾ رال ده‌س به‌سهر هه‌ر که‌س دا ﴿قُلْ نَبِّئْهُمْ قَوْلَهُمْ﴾
 سکندر ﴿قُلْ نَبِّئْهُمْ قَوْلَهُمْ﴾ بی باوه‌ر ﴿قُلْ نَبِّئْهُمْ قَوْلَهُمْ﴾ به‌هوی نه‌وی به‌راستی له‌و به‌کو به‌لیک
 باعاص ﴿قُلْ نَبِّئْهُمْ قَوْلَهُمْ﴾ نیستا ﴿قُلْ نَبِّئْهُمْ قَوْلَهُمْ﴾ خوا به‌رمانه‌کی سووک کرد له‌سه‌رتان ﴿قُلْ نَبِّئْهُمْ قَوْلَهُمْ﴾
 بیسته‌مقد ﴿قُلْ نَبِّئْهُمْ قَوْلَهُمْ﴾ و رالی که لاواریشان تدا به ﴿قُلْ نَبِّئْهُمْ قَوْلَهُمْ﴾ جا نه‌گه‌ر له‌نیوه‌ده‌بیست ﴿قُلْ نَبِّئْهُمْ قَوْلَهُمْ﴾
 صیره ﴿قُلْ نَبِّئْهُمْ قَوْلَهُمْ﴾ سه‌د که‌سی خور اگر ﴿قُلْ نَبِّئْهُمْ قَوْلَهُمْ﴾ رال ده‌س به‌سهر دووسه‌د که‌س (ی بی باوه‌ر)
 دا ﴿قُلْ نَبِّئْهُمْ قَوْلَهُمْ﴾ و نه‌گه‌ر هه‌ر که‌س له‌نیوه‌ده‌س ﴿قُلْ نَبِّئْهُمْ قَوْلَهُمْ﴾ رال ده‌س به‌سهر
 دوو هه‌ر که‌س دا ﴿قُلْ نَبِّئْهُمْ قَوْلَهُمْ﴾ به‌هه‌رمانی خوا ﴿قُلْ نَبِّئْهُمْ قَوْلَهُمْ﴾ و خو له‌گه‌ل خور تدا به
 ﴿قُلْ نَبِّئْهُمْ قَوْلَهُمْ﴾ سو هیچ پیغمه‌ریک به‌واسی به ﴿قُلْ نَبِّئْهُمْ قَوْلَهُمْ﴾ که‌دیلی (له‌دورمان)
 هه‌بیست و رایان بگریست ﴿قُلْ نَبِّئْهُمْ قَوْلَهُمْ﴾ هه‌تا کوشناری زوریان لی به‌کات رده‌سه‌لانی
 به‌چه‌سیت به‌رویدا ﴿قُلْ نَبِّئْهُمْ قَوْلَهُمْ﴾ نایاب و مالی دویاتان ده‌ویت (به‌وهر گرتی فیدیه)؟
 ﴿قُلْ نَبِّئْهُمْ قَوْلَهُمْ﴾ (له‌کاتیکدا) خوی گه‌وره (پاداشتی) زوری دویان ده‌ویت (بوتیه) ﴿قُلْ نَبِّئْهُمْ قَوْلَهُمْ﴾
 غریه‌حکیم ﴿قُلْ نَبِّئْهُمْ قَوْلَهُمْ﴾ و خوا به‌توانا و رالی کار دروسته ﴿قُلْ نَبِّئْهُمْ قَوْلَهُمْ﴾ نه‌گه‌ر بووسراو (و بریار) یست
 ﴿قُلْ نَبِّئْهُمْ قَوْلَهُمْ﴾ له‌لایه‌ن خواوه‌پیش نه‌که‌وایه (که‌حلال بوومی ده‌ستکوت و هه‌یمه‌نی جه‌نگه)
 ﴿قُلْ نَبِّئْهُمْ قَوْلَهُمْ﴾ بنگومان له‌هه‌ر نه‌و (فیدیه) ی که‌وهرتان گرت (له‌هه‌رمانه‌ر ناراد کردی دیله‌کندا)
 نووشتان ده‌وو ﴿قُلْ نَبِّئْهُمْ قَوْلَهُمْ﴾ سراه‌کی گه‌وره ﴿قُلْ نَبِّئْهُمْ قَوْلَهُمْ﴾ که‌وانه‌محور له‌وی که
 به‌هه‌یمه‌ت گرتان ﴿قُلْ نَبِّئْهُمْ قَوْلَهُمْ﴾ حلال و پا که ﴿قُلْ نَبِّئْهُمْ قَوْلَهُمْ﴾ و له‌خوا ترس ﴿قُلْ نَبِّئْهُمْ قَوْلَهُمْ﴾
 به‌راستی خوالی بورده‌ی میهرمانه ﴿قُلْ نَبِّئْهُمْ قَوْلَهُمْ﴾

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نبي پيغمبر ﷺ ﴿ثُمَّ لَنْ يَكُنَّ﴾ ملي مواتهی که لمزير دهستان دان ﴿مَنْ لَّا شَرَّ﴾
 له دبله کان ﴿يَا بَقِيَّةَ﴾ نه گهر خواير اتيت ﴿يَا مُوَكَّلَاتِ﴾ له دلله کاناندا چا که په ك هديه ﴿يَا كُزَّ﴾
 ستر ﴿يَسْتَدِينُ﴾ دمه خشيت چا کسر ﴿يَا أَيُّهَا الْمَوْءِدَةُ﴾ لهو (بدنه) اي ليسان وهر گبر وه ﴿يَا قَتْلَ﴾
 وه ميکن دهوريت ﴿وَمَعَهُ﴾ وده خوالي بووردهی ميهربانه ﴿يَا بَرِّدُ﴾ وده گبر
 (نه و دبلانه) بانه ویت با پاکيت له گه لدا مکهن ﴿يَا حَبْرَةَ﴾ نموه بيگومان بپا کي له گه خورده کرد
 ﴿مَنْ مِّنْ﴾ له بيش (نممه دا) ﴿دَمْعِكُمْ﴾ خواش (توی) زال کرد به سهريندا ﴿وَأَسْرَعُ﴾
 وده خوارانای دانايه ﴿يَا نَسْرَةَ﴾ به راستی تمولنهی پروايان هینا ﴿وَهَارُ﴾ و کز چين
 کرد ﴿وَجَهْدُ﴾ و نیکو شان ﴿وَمَوْبِدُ﴾ به ماليان ﴿وَنَفْسُ﴾ و به گيانيان ﴿يَا سَبِيحُ﴾ له ريگای
 خوا داد ﴿وَتَبَرُّ﴾ و ده و ده ﴿وَهْوَا﴾ و ده و دهی (کز چهره کانين) گرته خويان و کتومه کيان کردن ﴿وَتَبَدُّ﴾
 بقتله اوبه بقیه ﴿وَهْوَا﴾ و ده و دهی و دوستی به کترين ﴿وَتَبَرُّ﴾ و ده و دهی که پروايان
 هینا و ده کز چيان نه کرد و ده ﴿وَتَبَرُّ﴾ و ده و دهی به ﴿وَتَبَرُّ﴾ و ده و دهی دوسايه تبه کيان
 بکهن ﴿وَهْوَا﴾ هدا کز چ نه کمن ﴿وَتَبَرُّ﴾ و ده و دهی داوی يارمه تيان لی کردن ﴿وَتَبَرُّ﴾
 بقتله کتله ﴿وَهْوَا﴾ (هارر گاری) ناپيس نه و ده پيوسته له سه رتاي يارمه تي دانين ﴿وَتَبَرُّ﴾ و ده و دهی
 له دزی گه ليلک ﴿وَتَبَرُّ﴾ له يوان ليوه و نه و ده ايدايه يمان هديت (بايتت يارمه تيان بدهن)
 ﴿وَتَبَرُّ﴾ و ده و دهی که ده بکمن ﴿وَتَبَرُّ﴾ و ده و دهی که يی پروان
 ﴿وَتَبَرُّ﴾ همدی بکيان دوستی همدی بکيان ﴿وَتَبَرُّ﴾ و ده و دهی که يی بکمن ﴿وَتَبَرُّ﴾
 نه گهر نه و (پشتيراني به) به کهن له زمريدا ناز و ده و دهی که يی بکمن ﴿وَتَبَرُّ﴾ و ده و دهی که يی بکمن ﴿وَتَبَرُّ﴾
 ﴿وَتَبَرُّ﴾ و ده و دهی که يی بکمن ﴿وَتَبَرُّ﴾ و ده و دهی که يی بکمن ﴿وَتَبَرُّ﴾ و ده و دهی که يی بکمن ﴿وَتَبَرُّ﴾
 له ريگای خوا داد ﴿وَتَبَرُّ﴾ و ده و دهی که يی بکمن ﴿وَتَبَرُّ﴾ و ده و دهی که يی بکمن ﴿وَتَبَرُّ﴾ و ده و دهی که يی بکمن ﴿وَتَبَرُّ﴾
 ﴿وَتَبَرُّ﴾ و ده و دهی که يی بکمن ﴿وَتَبَرُّ﴾ و ده و دهی که يی بکمن ﴿وَتَبَرُّ﴾ و ده و دهی که يی بکمن ﴿وَتَبَرُّ﴾
 لی بووردهن ﴿وَتَبَرُّ﴾ و ده و دهی که يی بکمن ﴿وَتَبَرُّ﴾ و ده و دهی که يی بکمن ﴿وَتَبَرُّ﴾ و ده و دهی که يی بکمن ﴿وَتَبَرُّ﴾
 پروايان هيت ﴿وَتَبَرُّ﴾ و کز چيان کرد ﴿وَتَبَرُّ﴾ و ده و دهی که يی بکمن ﴿وَتَبَرُّ﴾ و ده و دهی که يی بکمن ﴿وَتَبَرُّ﴾
 سک ﴿وَتَبَرُّ﴾ و ده و دهی که يی بکمن ﴿وَتَبَرُّ﴾ و ده و دهی که يی بکمن ﴿وَتَبَرُّ﴾ و ده و دهی که يی بکمن ﴿وَتَبَرُّ﴾
 (نو ميراث گرتن) شايسته تون به همدی بکي تريان ﴿وَتَبَرُّ﴾ له کتني خوا داد (له قورتان ياله لوح
 المحفوظ) ۱۲ ﴿وَتَبَرُّ﴾ به راستی خوا به همدی و شتيک دانايه ﴿وَتَبَرُّ﴾

﴿كَذَٰلِكَ يَكُونُ الْمُحْسِنُ كَيْفَ﴾ ﴿چون عهد و پیمان دست یو هاویمش داتمه کان﴾ ﴿عِذَّ اللَّهِ تَعِدَ﴾
 ﴿سُورَةٍ﴾ ﴿لای خواو پیغمه سره که ی﴾ ﴿لَا تَأْتِي عَهْدُهُ﴾ ﴿بیجگه له وانه ی که په پیمان
 له که له من﴾ ﴿عِذَّ تَسْجِدَ تَحَرُّرٍ﴾ ﴿لای مرگوتی حیرام (که که عبه ی پسروره)﴾ ﴿فَمَا تَسْتَعِينُ﴾
 ﴿نَكَمَ﴾ ﴿حاجه د نه وانه ریت و راست بوو له که لمان﴾ ﴿تَسْتَعِينُ نَهْ﴾ ﴿تیره ی ریت و راست
 ی نه که لمان﴾ ﴿يَا سَعْدُ﴾ ﴿براستی خواخو پاریز مران و خواناسنی خوش دعوت﴾
 ﴿كَيْفَ﴾ ﴿چون (په پیمان دوه نه سر)﴾ ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ﴾ ﴿له کاتیکدا نه که رال یس به سر تاندا
 ﴿لَا تَرْفُؤُنَا﴾ ﴿له بهر چاو ماگرن دهر یاره ی تیره﴾ ﴿لَا وَلاَ يَمُنُّ﴾ ﴿هیچ خرما به تی و سوند
 و به لیتیک﴾ ﴿رُحُوسُكُمْ﴾ ﴿به وونه ی دهمیان پاریان ده که ی﴾ ﴿وَالْأَنْبِيَاءُ﴾ ﴿به لام دله کان ی
 دژان ی و پریان لیان ده پیغمه﴾ ﴿وَحَتَّافُ﴾ ﴿ثان وانه روره پان مسوره کانی خودا ده به ریس
 ﴿شَرُّهُ﴾ ﴿به لکه و نایه نه کانی خوا یان گو پیغمه و﴾ ﴿نَسَاقِي﴾ ﴿به ر خیکس رور که ی
 ﴿فَصَدَّاعٍ﴾ ﴿نه مچا بهر گر پان له ریگه ی خو کرد﴾ ﴿بِهِ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ ﴿به راستی
 رور حراپ بوو نه و ی نه و ان ده بیان کرد﴾ ﴿وَالْمُؤْمِنُ﴾ ﴿له بهر چاو ماگرن دهر یاره ی هیچ
 بروا دار یس﴾ ﴿لَا وَلاَ يَمُنُّ﴾ ﴿هیچ خرما به تی و سوند و به لیتیک﴾ ﴿وَأَسْبَغَ﴾ ﴿وه دهر
 نه وانه ده ست دریزی که ی﴾ ﴿فَنَزَلَ﴾ ﴿نه مچا نه که به شیمان بو و ده و﴾ ﴿وَالْمُؤْمِنُ﴾
 و مو یز یان به جی هینا﴾ ﴿وَالْمُؤْمِنُ﴾ ﴿وَرَزَّ كَاتِبَانَا﴾ ﴿خو حشر یس﴾ ﴿نه و براتانی له ناپیدا
 ﴿وَالْمُؤْمِنُ﴾ ﴿وه نیمه به لکه کان روو ده که پیغمه﴾ ﴿وَالْمُؤْمِنُ﴾ ﴿بو که لیت که دهر یان
 ﴿وَالْمُؤْمِنُ﴾ ﴿به لام نه که سوندو په پمانه که یان هه لوه شانده و﴾ ﴿وَالْمُؤْمِنُ﴾
 باش به ستی په پمانه که یان﴾ ﴿وَالْمُؤْمِنُ﴾ ﴿وه نه شهور و نانه یاندا له دینه که نان﴾ ﴿وَالْمُؤْمِنُ﴾
 ﴿لَا تَعْمُرُ﴾ ﴿نه و ده به مگس له دزی پیشه وایانی یی ساومر﴾ ﴿لَا تَعْمُرُ﴾ ﴿به راستی نه وانه
 هیچ جوړه په پمانیکیان یی به﴾ ﴿لَا تَعْمُرُ﴾ ﴿ملکو کومایی یس (همین ساوهری)﴾ ﴿لَا
 ﴿لَا تَعْمُرُ﴾ ﴿نایا نیمه جمدگ نا که ی له که لیکد﴾ ﴿لَا تَعْمُرُ﴾ ﴿که په پمانه که یان
 هه لوه شانده و (په پمانی خود پیغمه)﴾ ﴿وَالْمُؤْمِنُ﴾ ﴿وَالْمُؤْمِنُ﴾ ﴿وَالْمُؤْمِنُ﴾
 کرد﴾ ﴿وَالْمُؤْمِنُ﴾ ﴿هه نه وانش له یه که ی چار و ده دستان کرد به جمدگ له که ل تیره و
 ﴿لَا تَعْمُرُ﴾ ﴿نپ لیان دهر مس﴾ ﴿لَا تَعْمُرُ﴾ ﴿له کاتیکدا) هه خوا شایسته تره که لیس تر مس
 ﴿لَا تَعْمُرُ﴾ ﴿نه که ر لوه بروا دار﴾

﴿قَبِيضَةً﴾ (له‌ی دوه‌پداران) بیان کوژن ﴿يَمْدُتُهُنَّ يَبْدِيضُهُ﴾ خواهه‌دهستی ثوبه‌سراشان دمدت
 ﴿وَنُجْرَةٍ﴾ وریسوايان ده‌کات ﴿وَنُجْرَةٍ حَتِيَّةً﴾ و سهرتان ده‌خات به‌سهریاندا ﴿وَنُجْرَةٍ صُدْرٍ قَوِيمٍ﴾
 ﴿وَنُجْرَةٍ﴾ و (خوا) سبه‌ودلی کؤمه‌لی سروادار خوش ده‌کات ﴿وَنُجْرَةٍ غِيْظٍ قَوِيمَةٍ﴾ و برق
 و خه‌شمی دله‌کایان دادمه‌ر کیتی و ناهیلیت ﴿وَنُجْرَةٍ﴾ و ده‌خوای گه‌وره‌ته‌ویه‌وره‌ده‌گری ﴿وَنُجْرَةٍ﴾
 من یکتا ﴿وَنُجْرَةٍ﴾ به‌هر که‌مشت که‌په‌ویت ﴿وَنُجْرَةٍ حَتِيَّةً﴾ و ده‌خوارانای دانابه ﴿وَنُجْرَةٍ﴾
 نایا گومانان و بور که‌راتان لن ده‌هیریت ﴿وَنُجْرَةٍ﴾ له‌کاتیکدا هیشتا خوا ناشکرای نه‌کردوه
 ﴿وَنُجْرَةٍ﴾ نه‌وانه‌ی تیکوشان له‌نبوه (له‌پشاور خوادا) ﴿وَنُجْرَةٍ﴾ و ده‌نه‌پان
 کردوه‌و ده‌لیان نه‌بزاردوه‌ه که‌له‌خوا ﴿وَنُجْرَةٍ﴾ و پیغمه‌به‌ره‌کدی و موسولمانان
 ﴿وَنُجْرَةٍ﴾ به‌ه‌و‌پ‌راز و جیی هینیان (دلسوزیان) ﴿وَنُجْرَةٍ﴾ و ده‌خوا که‌به‌به‌هرچی
 که‌نبوه‌ده‌یکه‌ن ﴿وَنُجْرَةٍ﴾ ماییت هاویه‌ش دانهران ﴿وَنُجْرَةٍ﴾ مرگه‌ونه‌کانی خوا
 ناوه‌دان بکه‌نبوه (و سهره‌رشتیان بکه‌ن) ﴿وَنُجْرَةٍ﴾ له‌کاتیکدا خویان شاهیدن
 له‌سهر خویان که‌پساوهرن ﴿وَنُجْرَةٍ﴾ نه‌ونه‌کردوه‌کانیان هله‌و‌شاده‌نه‌وه ﴿وَنُجْرَةٍ﴾
 ﴿وَنُجْرَةٍ﴾ و ده‌نه‌وانه‌له‌ماو ناگردا هه‌میشه‌پیس ﴿وَنُجْرَةٍ﴾ به‌راستی مرگه‌ونه‌کانی
 خوا ناوه‌دان ده‌کانه‌وه ﴿وَنُجْرَةٍ﴾ که‌سینک که‌بروای هینایت به‌خوا ﴿وَنُجْرَةٍ﴾ و به‌روزی
 دواپی ﴿وَنُجْرَةٍ﴾ و بوژده‌کانی به‌جن هینایت ﴿وَنُجْرَةٍ﴾ و ده‌کاتی دینیت ﴿وَنُجْرَةٍ﴾
 ﴿وَنُجْرَةٍ﴾ و له‌که‌من به‌نرمایت بی‌ه‌که‌له‌خوا ﴿وَنُجْرَةٍ﴾ جا به‌لکو نه‌وانه ﴿وَنُجْرَةٍ﴾
 له‌و که‌سانه‌بن که‌ریسموویی کراون ﴿وَنُجْرَةٍ﴾ (له‌ی بی‌اوه‌ران) نایا پنهان واپه‌ناودن
 به‌حاجیان ﴿وَنُجْرَةٍ﴾ و (سهره‌رشتی و) ناوه‌دان کردسه‌وه‌ی مرگه‌ونی حه‌رم
 (که‌جه‌ی پسرور) ﴿وَنُجْرَةٍ﴾ و ده‌کو که‌سینکه‌که‌بروای هینایت به‌خوا ﴿وَنُجْرَةٍ﴾
 و به‌روزی دواپی ﴿وَنُجْرَةٍ﴾ و تیکوشایت له‌ریسی خوادا ﴿وَنُجْرَةٍ﴾ چوون
 به‌ک‌پس به‌لای خوداوه (و به‌کسان پس) ﴿وَنُجْرَةٍ﴾ و ده‌خوا ریسموویی کؤمه‌لی
 سته‌مکاران ناکات ﴿وَنُجْرَةٍ﴾ نه‌وانه‌ی که‌بروایان هیناوه‌و کؤچیان کردوه
 ﴿وَنُجْرَةٍ﴾ و تیکوشاوان له‌رینگای خوادا ﴿وَنُجْرَةٍ﴾ به‌مالان و ده‌گمانیان ﴿وَنُجْرَةٍ﴾
 رجه‌ی عده‌الله ﴿وَنُجْرَةٍ﴾ پنهان به‌ررتره‌لای خوا ﴿وَنُجْرَةٍ﴾ و ده‌نه‌وانه‌سهر که‌وتوون (له‌دوبار
 دواپوردا) ﴿وَنُجْرَةٍ﴾

﴿يُرِيدُونَ أَن يُطْفِئُوا نَارَهُ﴾ ده‌بانه‌یست پرووماکی (ناییسی) خوا نکورن‌تسه‌وه ﴿بِأَثَرِهِمْ﴾ به‌نوی
 ده‌میب ﴿وَبِأَنفُسِهِمْ﴾ وه‌خوا مایه‌ویت و ماهیلیت ﴿لَا يُعْمِدُونَ﴾ وه‌ر پرووماکی خوی (که‌نایی
 پیروزی نیسلا‌مه) ته‌واو ده‌کات سه‌ری ده‌خات (نهمر ته‌واوی میاوه‌پاندا) ﴿بِأَثَرِهِمْ﴾
 هه‌ر چه‌سده بی ساوه‌پان بی‌سان ماحوش بیت ﴿فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا﴾ هه‌ر راتیکه
 که‌پیمه‌سه‌ره‌که‌ی ماره‌وه ﴿يَتَّبِعْهُ رَدِيحٌ﴾ به‌پیمووس و ناییسی راست ﴿يَتَّبِعُهُ عَن يَدَيْهِ
 كُتِبَ﴾ به‌نوله‌وه‌ی رالی بکات به‌سه‌ر هه‌موو ناییسه‌کاندا به‌گشتی ﴿وَبِأَثَرِهِمْ﴾ هه‌ر
 چه‌سده بیت به‌رستان بی‌سان ماحوش بیت ﴿يَتَّبِعْهُ رَدِيحٌ﴾ ته‌ی ته‌وانه‌ی که‌پر واتان هه‌وا
 ﴿وَبِأَثَرِهِمْ﴾ به‌راسنی زور له‌راناو قه‌شه‌کانی (جووله‌که‌و گاور) ﴿بِأَثَرِهِمْ﴾
 ثمن‌ن‌س‌طیل) س‌مان و مالی خه‌لکری ده‌خون به‌ماهق ﴿وَبِأَثَرِهِمْ﴾ وه‌ر گری
 (خه‌لک) ده‌که‌ن له‌ریگه‌ی خوا ﴿وَبِأَثَرِهِمْ﴾ وه‌نوه‌ی لالتون و ریور
 سه‌ریه‌ک ده‌بش و کو‌ده‌که‌وه ﴿وَبِأَثَرِهِمْ﴾ وه‌نوه‌ی ده‌رماکه‌ن به
 پیتاو خودا ﴿وَبِأَثَرِهِمْ﴾ ته‌وه‌مورده‌پان بی‌بده‌به‌سراپه‌کی دارا‌ده‌ر ﴿وَبِأَثَرِهِمْ﴾
 له‌پورن‌کدا سوور ده‌کرپته‌وه ﴿وَبِأَثَرِهِمْ﴾ له‌ناگری دور‌خ دا ﴿وَبِأَثَرِهِمْ﴾
 ته‌وسابه‌و (لالتون و ریور سوور‌وه‌یوه) داخ ده‌کریت پروویان ﴿وَبِأَثَرِهِمْ﴾ وه‌بشپان
 و پشپان ﴿وَبِأَثَرِهِمْ﴾ (پیان ده‌و‌تریت) ته‌مه‌ته‌و (سامانه‌یه) کوتان ده‌کرده‌وه‌یو خوتان
 ﴿وَبِأَثَرِهِمْ﴾ ده‌بچیز (توله‌ی) ته‌وه‌ی کوتان ده‌کرده‌وه ﴿وَبِأَثَرِهِمْ﴾
 به‌راسنی ژماره‌ی مانگه‌کان (ی‌سال) لای خوا ﴿وَبِأَثَرِهِمْ﴾ دوانره‌مانگه ﴿وَبِأَثَرِهِمْ﴾
 له‌(الروح المحفوظ) واداره‌وه ﴿وَبِأَثَرِهِمْ﴾ له‌پورن‌کده‌وه (خوا) ناسمانه‌کان و ده‌وی
 دروست کرد‌وهه ﴿وَبِأَثَرِهِمْ﴾ جوار له‌و مانگانه‌که‌وره‌و به‌پیرن (شه‌ریان تیدا قه‌ده‌ه‌کراوه)
 ﴿وَبِأَثَرِهِمْ﴾ ته‌وه‌ناییسی رنک و راسته ﴿وَبِأَثَرِهِمْ﴾ که‌واته‌له‌و جوار
 مانگه‌دا سته‌م مه‌که‌ن له‌خوسان (و‌کوشتاریان بیدا مه‌که‌ن) ﴿وَبِأَثَرِهِمْ﴾
 وه‌به‌ه‌گس به‌دزی ته‌واوی بیت به‌رستان به‌تکرا ﴿وَبِأَثَرِهِمْ﴾ هه‌روه‌که‌ته‌وان دزی
 تیه‌وه‌ده‌ه‌گس به‌تکرا (بی‌جساروی) ﴿وَبِأَثَرِهِمْ﴾ ته‌وش شسران ﴿وَبِأَثَرِهِمْ﴾
 که‌بیگومان خوا له‌گه‌ل پاوریز کاران و حواتا‌سانداپه (به‌چاو‌دیری و پاراستن) ﴿وَبِأَثَرِهِمْ﴾

﴿لَمَّا خَسَفَ﴾ به‌پراسی دواختن و گوریسی (مانگه حه‌رامه‌کان) ﴿رَبِّدُّوْا فِیْ تَحْکُمِ﴾
 پرچوونه‌له‌ی یاوه‌یسی دا ﴿فَیضَلْهُنَّ سَبْعَ سَعْوٍ﴾ بی‌ماوه‌رانی بی‌گومرا ده‌کریست ﴿یُخَوِّنُهُنَّ عَنْهُ﴾
 (دواختنه‌که) سالیك حه‌لالی ده‌کهن ﴿وَيُخَوِّرُهُنَّ عَنْهُ﴾ و سالیك حه‌رامی ده‌کهن ﴿لَا یُؤْتَوْنَ
 عِدَّةً مَّا خَرَوْا عَنْهُ﴾ سو‌ته‌وی رینك س له‌گهل ژماره‌ی نه‌و چوار مانگه‌ی که‌خوا پیزداری کردون
 (حده‌گی تیاندا حه‌رام کردوه) ﴿وَبِیْنَهُمْ مَّحْرُومَةٌ﴾ سهر نه‌محام نه‌وی خوا حه‌رامی کر دیور
 حه‌لالی ده‌کهن ﴿رَبِّتْ لَهُنَّ﴾ جوان کرده‌یویان ﴿سَوَاءٌ لَّهِنَّ﴾ کرده‌وه ماشیریه‌کانی ﴿وَلَهُنَّ
 مِمَّا فِی الْاَمْوَالِ لَمْ یُطْعِمْنَ﴾ خواش ریت‌موونی که‌سانی بی‌باوه‌ر ماکات ﴿رَبِّتْ لَهُنَّ مِمَّا فِی الْاَمْوَالِ
 لَمْ یُطْعِمْنَ﴾ که‌باوه‌ر تان هتاوه‌ده‌سکه‌ه ﴿وَبِیْنَهُنَّ حِیْثَ﴾ کاتیک بیتان بو‌وتریت
 ﴿فَیْضَلْنَ سَبْعَ سَعْوٍ﴾ ده‌رجس (بو‌جههاد) له‌رنی خوادا ﴿لَا یُطْعِمْنَ﴾ له‌شویسی حوتان
 ماجولیس (خوتان دوا ده‌ه‌ن) ﴿فَیضَلْنَ سَبْعَ سَعْوٍ﴾ نایا تیره‌پارس به‌م زنده‌ی
 دوبا له‌بری باشه‌روز ﴿فَیضَلْنَ سَبْعَ سَعْوٍ﴾ ده‌ی کامه‌به‌خوشی و شادیی له‌م زیانه‌ی دوبا
 ﴿فِی الْاَجْرِ لَا فِیْلٍ﴾ به‌هرامه‌ری خوشی باشه‌روزدا زور که‌مه‌ه ﴿لَا یُطْعِمْنَ﴾ نه‌گه‌ر به‌پون
 و ده‌ره‌چس (بو‌جههاد کردن) ﴿فَیضَلْنَ سَبْعَ سَعْوٍ﴾ (خوا) سراتان ده‌ده‌به‌سرایه‌کی سه‌سخت
 و ناراده‌ر ﴿وَمُسْتَبِیْنٌ فِیْ عِیْهِ سَعْوٍ﴾ وه‌له‌بری تیره‌گه‌لنکی تر ده‌هینیت (جیاوار له‌تیوه) ﴿وَلَا یُطْعِمْنَ
 سَعْوٍ﴾ و تیره‌هیچ ره‌باننکی بی‌ماگه‌به‌نن ﴿وَلَهُنَّ عَنِ حَکْمِ نُوْا قَدِیْرٍ﴾ وه‌خوا به‌توانایه‌به‌سهر ده‌مور
 شینک دا ﴿لَا یُطْعِمْنَ﴾ نه‌گه‌ر تیره‌یارمه‌نی نه‌و (پیمه‌میره‌پیت) به‌ده‌ن ﴿فَقَدْ بَصُرَ لَهُ﴾ نه‌وه
 بینگومان خوا یارمه‌نی داوه ﴿فَیضَلْنَ سَبْعَ سَعْوٍ﴾ کاتیک بی‌پروایان ده‌ریان کرد له‌مه‌ککه
 ﴿لَا یُطْعِمْنَ﴾ پیغه‌میره‌یه‌کینک بو‌وله‌و دوو که‌مه‌ه ﴿فَیضَلْنَ سَبْعَ سَعْوٍ﴾ کاتیک نه‌و دورانه (پیغه‌میره‌رو له‌بو
 به‌کر) له‌نه‌شکه‌وتی (نور) داموون ﴿فَیضَلْنَ سَبْعَ سَعْوٍ﴾ نه‌و کاته‌به‌هاوله‌که‌ی (به‌تسویه‌کری صدیقی)
 ورت ﴿لَا یُطْعِمْنَ﴾ خه‌م مه‌جو بینگومان خوا له‌گه‌لحانه‌ه ﴿وَلَهُنَّ مِمَّا فِی الْاَمْوَالِ لَمْ یُطْعِمْنَ﴾ نه‌معا
 خو قارامی و ناسایشی بو‌مارده‌خواروه‌ه ﴿فَیضَلْنَ سَبْعَ سَعْوٍ﴾ وه‌یارمه‌نی دانه‌سهر درینک
 که‌به‌تانه‌ه‌یسی ﴿وَحَقْلٌ مِّمَّا فِی الْاَمْوَالِ لَمْ یُطْعِمْنَ﴾ ووتنه‌ی بی‌ماوه‌رانی گیرا ﴿سَعْوٍ﴾ به‌زیر که‌وتوون
 ﴿وَحَقْلٌ مِّمَّا فِی الْاَمْوَالِ لَمْ یُطْعِمْنَ﴾ ههر به‌رر و بلسه‌ه ﴿وَلَهُنَّ عَنِ حَکْمِ نُوْا قَدِیْرٍ﴾ وه‌خو رانی
 بالاده‌ستی کاردرسته ⑤

﴿عَلَيْكُمْ لَعْنَةُ اللَّهِ﴾ سوئد نه‌خوا به‌راستی ده‌ستیان دابوویه نازاوه (و مشیوی) ﴿مَرَّتْ﴾ له‌میر
پیش ﴿وَقَسَبُوا لَكَ الْأَثْمَ﴾ و جورده‌ها به‌رمان و پلانتان یئو (لاوار کردن) ت به‌کاره‌ب ﴿حَقُّ جَاءَ
لَحْوٍ﴾ مه‌تار مستی هات ﴿وَصَهْرُ ثَمَرَةٍ﴾ وه کارو به‌رمانی حواسه‌ر که‌وت ﴿وَعَمَّةٌ كَثِيرَةٌ﴾ که
نه‌وان پسان ناخوش سوو ﴿وَمِنْهُمْ شَيْعُونَ﴾ وه هفتدی که‌س له‌وانه ده‌لئس ﴿ثَنَائِي﴾ (ته‌ی
موحه‌مه‌د ۱۱۱) بروخه‌تم بده (با به‌بهم بو جهاد کردن) ﴿وَلَا عِيَّ﴾ و تووشی گونده‌هو خراپه‌م
مه‌که ﴿لَا يَأْتِيهِمْ فِتْنٌ﴾ ناگاداریس (له‌نیسته‌وه) که‌وتوو به‌ته‌ماو گونده‌هو خر به‌وه ﴿وَلَا تَجْمَعُ
بَعْضُهُمْ أَوْفَاقَهُمْ﴾ و ینگومان دورج ده‌وری سی باوه‌رانی داره ﴿وَلَا يَصْبِرُ أَحَدُهُمْ﴾
نه‌گه‌ر به‌هره‌و چدک و سه‌ر که‌وس بته‌رنگات ﴿سُوءَ فِتْنَةٍ﴾ باره‌محت و قه‌مار ده‌س ﴿وَلَا يُؤْتِيكَ
نُصْرَةٌ﴾ وه نه‌گه‌ر ناره‌محتی و تیشکات تووش بیت ﴿يَنُورُ﴾ (به‌که‌شخه‌وه) ده‌لئس ﴿فَتَدَّ
أَحَدُكُمْ إِلَى الْآخَرِ﴾ به‌راستی نیمه‌ کاری حومان کرد ﴿مِنْ فِتْنٍ﴾ له‌مه‌و پیش ﴿لَمَّا سَوَّرَ لَكُمُ الْغُلُوبَ﴾
جا پرو و ده‌ده‌گنر به‌خوشه‌حالی و شادمانی به‌وه ﴿فَلَمْ تَجِدْهُمْ يَوْمَ يُصْرَفُ﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د
۱۱۲) بلسن هیچمان تووش نایست ﴿لَا مَكْرَ بَيْنَهُمْ﴾ جگه‌ له‌وه‌ی که‌خوا بو سبویه‌نی یومس
﴿فَوَقَّانِ﴾ خوا پشتمانی نیمه‌یه ﴿وَعَلَّيْكَ شَوْكٌ تُؤْمِنُ﴾ وه بیرواداران به‌ته‌ها پشت
به‌خوا به‌ستن ﴿فَلَمْ يَرْفُتْهُمْ﴾ (بیان) بلی قایا چاوه‌روانی چس ده‌که‌س بو نیمه ﴿لَا يَخْذِي
أَخْسَبِي﴾ بیحکه‌له‌ به‌گیک له‌دوو شته‌رور چاکه‌ که‌(سه‌ر که‌وش یا شه‌هید بوون له‌ پندار خونا)
﴿وَعَلَّيْكَ يَكُ﴾ نیمه‌ش چاوه‌روانیس بو نیوه ﴿لَا تُصْنَعُ لَكَ﴾ که‌خوا دوو چارتان بکات
﴿بِمَا يَفْزَعُونَ﴾ به‌میرایه‌ک له‌لایه‌ن خویه‌وه ﴿وَبَيِّنَاتٍ﴾ یان به‌ده‌سنی نیمه ﴿فَتَرْتَضَا﴾
که‌وانه چاوه‌روانیس بکس ﴿لَا مَنَافَةَ لَهُمْ﴾ ینگومان نیمه‌ له‌گه‌ل نیوه‌دا چاوه‌روانیس ﴿وَلَمْ
يَكُنْ﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د ۱۱۳) بلی ﴿يُفْعَلُ مَنَافَةٌ﴾ مال به‌خشیس به‌خوشی خوتن ﴿أَوْ كَرَفَ﴾ یان
به‌رور و ناچاری ﴿لَا تَمْنُنْ﴾ هدر گیر لیان و مرناگیریت ﴿بِمَنَافَتِكُمْ قَوْمًا تُسِيبُونَ﴾
چونکه به‌راستی نیوه‌ کومه‌لنکی له‌مسوور ده‌رچوو بوون ﴿وَمَنْ مَسَّهُمْ﴾ وه هیچ شتیک به‌رگری
نه‌وانه‌ی به‌کردوه ﴿لَا تَنْفِلْ مِنْهُمْ﴾ که‌گیرا مکریت لی بیان ﴿بِمَنَافَتِكُمْ﴾ ته‌وه‌ی که‌به‌خشیس
﴿لَا تَنْهَ كَفَرٌ﴾ بیحکه‌ له‌وه‌ی که‌ ینگومان نه‌وانه‌سی باوه‌ر بوون ﴿بِأَنَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾ به‌خوا
و پینه‌مه‌ره‌که‌ی ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا مَنَافَةَ﴾ وه نایه‌ن بو موتر کردن ﴿لَا وَهَرُ كُنْتُمْ﴾ به‌ته‌مدلی
نه‌بیت ﴿وَلَا يُعْمَلُونَ﴾ وه (هیچیک) باه‌خشیس ﴿لَا وَهَرُ كُنْتُمْ﴾ نیلا پسان ناخوشه
و ناچارن ﴿

﴿لَا تَجِدُ﴾ حاما سهر بحث برانه کیشیت (سهر سامت نه‌کات) ﴿أَمْ يَحْزَنُونَ﴾ (روری) مان و
 دارایی و مندالیان ﴿بِأَيِّ دَلِيلَةٍ﴾ بینگومان خوا ده‌یه‌یست ﴿يَعْلَمُهُمْ﴾ سر بیان مدات ﴿يَهْدِي النَّجْوَى
 نَبِيًّا﴾ نه‌موی نهو (مال و مندالوه) لم زبانی دوتیا بعدا ﴿وَنَحْنُ نَعْلَمُهُمْ﴾ وه نه‌مسخنی گیایی
 در بچنت ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُونَ﴾ له‌کاتیکدا که نه‌وان من ما و مرن ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُونَ﴾ وه سونند ده‌خون
 نه‌حوا ﴿يَعْلَمُهُمْ﴾ که نه‌راستی نه‌وان له‌تیوهی (له‌ناوه‌ی دارایی) ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُونَ﴾ که چی له‌تیوه‌ی
 ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُونَ﴾ به‌لکو نه‌وانه‌ی کومه‌لیکی زور نه‌توس (روایان چووه) ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُونَ﴾
 نه‌گهر به‌مایه‌ی کیان ده‌ست که ویت ﴿أَمْ يَحْزَنُونَ﴾ بیان نه‌شکه و تانث ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُونَ﴾ بیان کوی و قوشین
 و به‌ه‌قیث ﴿أَمْ يَحْزَنُونَ﴾ به‌نای بو ده‌یمن و (پرووی تله‌کهن) ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُونَ﴾ له‌کاتیکدا زور به‌په‌یه
 پاده‌کهن (یا هیچ شیتیک جلوه‌یای ما گرت) ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُونَ﴾ وه هه‌یدی که س له‌وانه‌ی به‌خه‌و
 توانحت لی ده‌گرن ﴿أَمْ يَحْزَنُونَ﴾ له‌دابه‌ش کردنی خیره‌کاندا ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُونَ﴾ خو نه‌گهر به‌و خیر
 و سه‌ده‌قیان پی بدیت ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُونَ﴾ راری ده‌یمن ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُونَ﴾ وه نه‌گهر بیان نه‌دری لی ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُونَ﴾
 یس‌حطون ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُونَ﴾ له‌و کاته نه‌وان تو و ده‌و ماراری ده‌یمن ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُونَ﴾ وه به‌ر سنی له‌گهر نه‌وانه‌ی راری
 بو و یه ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُونَ﴾ به‌وه‌ی خوا و پیعه‌مه‌ره‌که‌ی پیسی دابوون ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُونَ﴾ وه بیان ووتابه
 ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُونَ﴾ خوا مان به‌سه ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُونَ﴾ له‌مه‌و پاش خوا بیسان ده‌به‌خشیت ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُونَ﴾
 له‌نه‌رن و میهره‌بانی خوی ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُونَ﴾ هدر وه‌ها پیعه‌مه‌ره‌که‌شی (نه‌شمان ده‌دا) ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُونَ﴾
 به‌نوی ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُونَ﴾ به‌راستی نیمه‌ی مسورو به‌روشین نو لای خوا ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُونَ﴾ به‌راستی (ره‌کات)
 دن نه‌ها (سو لیم کومه‌لانه‌یه‌ی که خوی گه‌ورو ماسی کردوون) نه‌وانیش ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُونَ﴾ سو بیند و یمن
 ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُونَ﴾ وه نو هه‌زاران ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُونَ﴾ وه بو کر بکارانیک که نه‌مه‌ره‌یه‌وه‌ن (کوی ده‌که‌به‌وه‌)
 ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُونَ﴾ وه نه‌وانه‌ی دلیان دا نه‌ه‌بریت (بو خوشویشی نیلام) ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُونَ﴾ وه بو
 نداد کردی به‌نده‌و کویله‌کان ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُونَ﴾ وه نو هه‌زاران ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُونَ﴾ وه بو جه‌نگ و رانی پیی
 خودا ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُونَ﴾ و بو ریوارانی به‌ککه‌وته ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُونَ﴾ نه‌مه‌ی پیویست کرد و وه‌ر ز کرد و
 له‌لایدن خواوه ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُونَ﴾ وه خوارانی کار دروسته ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُونَ﴾ وه له‌و بابا که نه‌دا
 که مسانیک هه‌یه ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُونَ﴾ که ناراری پیعه‌مه‌ره‌که‌ی ده‌یمن ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُونَ﴾ وه لیس ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُونَ﴾
 نه‌و خوش باوه‌رو گوی گره‌بو هه‌موو شت ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُونَ﴾ توش بلی ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُونَ﴾ گوی گری چا که به
 (که فارانجه) بو تان ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُونَ﴾ باوه‌ری هه‌یه به‌خو ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُونَ﴾ و باوه‌ری به‌تیس‌ماندن
 هه‌یه ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُونَ﴾ و میهره‌بانی به‌سو نه‌وانه‌ی ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُونَ﴾ بر وایان هیناوه‌ی له‌تیوه
 ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُونَ﴾ وه نه‌وانه‌ی که ناراری پیعه‌مه‌ره‌ی خوا ده‌یمن ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُونَ﴾
 سراه‌کی ندر ده‌ریان بو هه‌یه ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُونَ﴾

﴿يَجْعَلُونَ يَدَهُمْ لَكُمُ﴾ (پساكان) به خوا سویتلتان یو ده خور ﴿يَرْضَوْنَكُمْ﴾ یو شه وی لیس
 وازی من ﴿وَلَهُمْ سُودٌ﴾ وه خواو پعه موره کی ﴿تَحِقُّ لَكُمْ مَوَدَّةُ﴾ شایسته ترو موهی که پاری مکن
 ﴿فِي كُنُوزٍ مَّرْمُورٍ﴾ ته گهر نه وانه سروادار ﴿لَا يَمَسُّهُ﴾ نایا نه وانه داران ﴿لَهُ مَن عِندَهُ
 اَللَّهُ (سورة) پینگومان هر که من دزایه تی خواو پعه موره کی بکات ﴿ذَاتُ بَرْجِهٍ﴾ نه وه
 پینگومان (تولی) نه و که سه ناگری دزوه جه ﴿حَبِيبٌ﴾ یو هه میله بی تیاید اده میته وه ﴿يَا لَيْلَ
 اَلْجَنَّةِ﴾ نه ویه بریسوایی وره یونی ورر گموره ﴿لَا يَخْذُ﴾ خور ووه کن
 مه ترسی ده کن ﴿اَلْجَنَّةِ﴾ نه ویه که سوره تینک دهر ماره یان بیترینه خواو وه ﴿لَا يَمَسُّهُمْ﴾
 که هه لیان له سه ریدات ﴿لَا يَمَسُّهُمْ﴾ به ویه که له دلیان دایه ﴿لَا يَمَسُّهُمْ﴾ (لهی موحه ممد پینه
 بلی گالته و لاقرتی بکن ﴿لَا يَمَسُّهُمْ﴾ به راستی خواو دهر خور و ناشکر اکاری
 نه ویه که مه ترسی لی ده کن ﴿لَا يَمَسُّهُمْ﴾ سویتدی نه گهر پر سیاریان بی بکیت ﴿لَا يَمَسُّهُمْ﴾
 به راستی ده لیس ﴿لَا يَمَسُّهُمْ﴾ دلیان نیمه ههر دمه نه تی و گالته ده که بی ﴿لَا يَمَسُّهُمْ﴾
 بلی ﴿لَا يَمَسُّهُمْ﴾ نایا به خواو به لکه کانی ﴿لَا يَمَسُّهُمْ﴾ و پعه موره کی ﴿لَا يَمَسُّهُمْ﴾
 نه ویه گالته و لاقرتیان ده کن ﴿لَا يَمَسُّهُمْ﴾ به هانه مده نه وه ﴿لَا يَمَسُّهُمْ﴾ به راستی نه ویه یو
 بو ویه وه ﴿لَا يَمَسُّهُمْ﴾ پاش بر و هیانتان ﴿لَا يَمَسُّهُمْ﴾ نه گهر سورین و چاوپوشی بکین ﴿لَا يَمَسُّهُمْ﴾
 ﴿لَا يَمَسُّهُمْ﴾ له کوم و ناقمیکان (به هوی گهرانه و نه وه) ﴿لَا يَمَسُّهُمْ﴾ سرای کوم و ناقمیکان تر
 دده بی ﴿لَا يَمَسُّهُمْ﴾ له به نه ویه پینگومان نه ویه تاوانبار بوون ﴿لَا يَمَسُّهُمْ﴾ پپوانی
 دو وروو ﴿لَا يَمَسُّهُمْ﴾ و نه ویه تانی دو وروو ﴿لَا يَمَسُّهُمْ﴾ همدیکان پشتیو بی همدیکان
 ﴿لَا يَمَسُّهُمْ﴾ به رمان ده کن به خرابه ﴿لَا يَمَسُّهُمْ﴾ و به رگری ده کن له چاکه
 ﴿لَا يَمَسُّهُمْ﴾ و ده ستیان ده توچن (و غیر ماکن) ﴿لَا يَمَسُّهُمْ﴾ خوا یان له بیر چو نه وه ﴿لَا يَمَسُّهُمْ﴾
 بویه خواش له بیری کر دوون و واری لی هاون ﴿لَا يَمَسُّهُمْ﴾ به راستی دو وروو ده کن ههر نه وانه
 ﴿لَا يَمَسُّهُمْ﴾ که دهر چوون له مسوور ﴿لَا يَمَسُّهُمْ﴾ خو به لینی داوه به پیاور
 دهر ته دو وروو ده کن ﴿لَا يَمَسُّهُمْ﴾ و به یی باوه رانیش ﴿لَا يَمَسُّهُمْ﴾ به ناگری دزوه ح ﴿لَا يَمَسُّهُمْ﴾
 ویه ﴿لَا يَمَسُّهُمْ﴾ تیاید به هه میله بی ﴿لَا يَمَسُّهُمْ﴾ ناگری دزوه حید به سه ﴿لَا يَمَسُّهُمْ﴾ و خوا
 به ترینی لی کر دوون ﴿لَا يَمَسُّهُمْ﴾ و سرای هه میله بیان بو هیه ﴿لَا يَمَسُّهُمْ﴾

﴿كَذَٰلِكَ يَرْسِلُ فِيهِمُ الْغُلَامَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ أَنْ يَبْلُغَنَّهُمْ لِقَاءَ اللَّهِ أَصَحَّ لَهُمْ سَبْعَ مِائَةٍ﴾
 نه‌وانه رور به‌هیر تر بوون له‌نبوه ﴿وَأَحْكَمَ الْأُمُورَ﴾ و مال و سامان و عندالبشیاں رور بر نوو (نه‌نبوه)
 ﴿فَلَا تَسْتَفْتُونَ فِيهِمْ﴾ نه‌معانه‌وان شادمان بوون به‌شی خوبان را با آن موارد ﴿وَأَسْمِعُكُمْ خَطِيعَةً﴾
 وه‌نبوه‌ش را آن موارد دو شادمان بوون به‌شه‌کهی خندان ﴿فَكُلُّكُمْ مُسْمِعٌ﴾ هه‌ر چو بیست
 نه‌وانه‌ی له‌پیش لیوه شادمان بوون ﴿بِحَبِيبَةٍ﴾ به‌به‌شی خوبان ﴿وَحُصَّةٍ﴾ وه‌نبوه رچوون به‌ماهه‌ق
 و به‌تالدا ﴿كَذَٰلِكَ يَرْسِلُ فِيهِمُ الْغُلَامَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ أَنْ يَبْلُغَنَّهُمْ لِقَاءَ اللَّهِ أَصَحَّ لَهُمْ سَبْعَ مِائَةٍ﴾
 پوچهن و یسود بوو ﴿فِي نَفْسٍ وَنَجْوَى﴾ له‌دوبار و رزی دوا بیشتدا ﴿وَأَسْمِعُكُمْ خَطِيعَةً﴾ وه
 هه‌ر نه‌وانه‌ن ره‌ره‌مه‌دو و نه‌مه‌رؤن ﴿بِحَبِيبَةٍ﴾ نایا به‌هانه‌وه بزیاں و بی‌یاں به‌گه‌بشتوه
 ﴿بِأَنبِيَاءٍ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ هه‌والی نه‌واته‌ی که‌له‌پیش نه‌مانه‌وه بوون ﴿وَعَزَّوَجَلَّ﴾ له‌گه‌لی بوو
 و عاز و عَزَّوَجَلَّ و سه‌مورود (هوری صالح) ﴿وَمِنْ قَبْلِهِمْ﴾ وه‌گه‌لی نبیرا هیم ﴿وَأَسْمِعُكُمْ خَطِيعَةً﴾
 و خه‌لکی مه‌ده‌ن ﴿وَأَسْمِعُكُمْ خَطِيعَةً﴾ و شاره‌کامی زیر و مبه‌ر کراو (هوری لورط) ﴿لَهُمْ سَبْعَ مِائَةٍ﴾
 پیعه‌مه‌ره‌کانیاں هاتن بو باویدان ﴿بِحَبِيبَةٍ﴾ به‌به‌لکه‌روو به‌کانه‌وه ﴿فَكُلُّكُمْ مُسْمِعٌ﴾ حا‌خوا
 ستمی لی به‌کردن ﴿وَأَسْمِعُكُمْ خَطِيعَةً﴾ به‌لکه‌و نه‌وانه‌ خوبان سه‌میان له‌خوبان کره
 ﴿وَأَسْمِعُكُمْ خَطِيعَةً﴾ پیاوان و ناه‌ره‌نانی باوه‌ردار ﴿تَعْلَمُ الْغَيْبُ﴾ هه‌به‌بکس پشتون
 و بارمه‌نی ده‌رو خورشه‌و یستی هه‌به‌نیکی تر یاس ﴿بِأَنبِيَاءٍ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ هه‌ره‌مان ده‌ده‌ن به‌چی‌که
 ﴿وَأَسْمِعُكُمْ خَطِيعَةً﴾ و به‌رگری ده‌کهن له‌خو‌را به ﴿وَأَسْمِعُكُمْ خَطِيعَةً﴾ و به‌رینک و بینکی بویر جی به‌جی
 ده‌کهن ﴿وَأَسْمِعُكُمْ خَطِيعَةً﴾ و ره‌کات (ای سامایان) ده‌ده‌ن ﴿وَأَسْمِعُكُمْ خَطِيعَةً﴾ وه‌گه‌ری به‌لی
 خواو پیعه‌مه‌ره‌کهی ده‌کهن ﴿وَأَسْمِعُكُمْ خَطِيعَةً﴾ نه‌وانه له‌ده‌هاتوودا خوا‌ره‌حمیدان پیعه‌کات
 ﴿بِأَنبِيَاءٍ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ به‌راستی خوا‌به‌ده‌مه‌لانی کار دروسته ﴿وَأَسْمِعُكُمْ خَطِيعَةً﴾ خوا‌به‌لینی داوه
 ﴿بِأَنبِيَاءٍ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ به‌پیاوان و ناه‌ره‌نانی سر وادار ﴿بِحَبِيبَةٍ﴾ به‌به‌هشتانیک ﴿وَأَسْمِعُكُمْ خَطِيعَةً﴾
 ال‌هه‌ر که‌رو باره‌کان ده‌رون به‌زیرباندان ﴿بِحَبِيبَةٍ﴾ نیندا ده‌هسته‌وه به‌به‌هشتانیک ﴿وَأَسْمِعُكُمْ خَطِيعَةً﴾
 خَیَّةَ و (به‌لی پی‌داوون) به‌چه‌مد کوشکی چاک و در اووه ﴿بِأَنبِيَاءٍ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ له‌به‌هشتانیک
 هه‌به‌هشتانیک د ﴿وَأَسْمِعُكُمْ خَطِيعَةً﴾ و ره‌ره‌مه‌ده‌یش له‌لایه‌ن خوا‌وه‌که‌گه‌ورده‌تره (له‌هه‌مور
 شستن) ﴿وَأَسْمِعُكُمْ خَطِيعَةً﴾ هه‌ر نه‌ویه‌مه‌ره‌کوتنی رور گه‌وره ﴿بِحَبِيبَةٍ﴾

﴿بَابُ سَبْعٍ﴾ نهی پېغمبر ﷺ ﴿جَهْدَ نَفْسِهِ﴾ جهاد بکه دژۍ یې بدوهران ﴿وَأَسْقَى﴾
 ودوږوړوگان ﴿وَنَسَّطَ عَلَيْهِمْ﴾ وه موندو بیژن مله دژبان ﴿وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ﴾ شومۍ خدوانه وهی نه ونه
 دوره خه ﴿ذَیْسَ نَجِیرٍ﴾ که دواړو ژو چاره موسی کی خرابه ﴿مَحْفُوفٍ بَنَانٍ﴾ (دوږوړو وګان)
 سویدد ددخون به خوا ﴿مَدَّوْهُ﴾ (نمر ووتاسه ی درامته پالیدن) به بیان ووتووه ﴿وَقَدْ ذَرَأْنَا لِغَمَّةٍ﴾
 نکتر ﴿سَوْنِدَهُ حَوَائِجُ مَآءٍ وَنَهْیْیِی نَآوَمِیَّانَ وَوَتَوَّه﴾ (دکفر د شمس سیر) وه یې پروا بوونه ته وه
 له پاش موسولمان یوویان ﴿وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ﴾ و بیاری شتیکیان بوو نه لأم یوویان نه کرا (کوشتنی
 پېغمبر ﷺ کاتې گه راسه وهی له ته یووک) ﴿وَمَن نَّصْنُوهُ﴾ وه هیچ ره خنه ورتیکیان نه یوور ﴿لَا تَنْتَهِیْهُمْ﴾
 نه ور شونه ﴿تَمْنَاهَا لَهْ بَعْرٌ تَهْوَهُ مَعِیتُ کَدَّ خَوَّافٍ پېغمبر ﷺ که ی (وېر واده راپان) ده و له بهر کړدوه
 ﴿مِنْ قَصِیْدَةٍ﴾ له هرل و بهر هی خوی ﴿وَمِنْ مَّوْءٍ﴾ تمعانه گهر نه وان بکه رینه وه و په بشیمان بده وه
 ﴿بِیْکَ حَیْرٍ سِدٍّ﴾ نه وه چا کتره یوویان ﴿وَمِنْ مَّوْءٍ﴾ وه نه گهر و وهر گیرن (نه گهرینه وه) ﴿بَعْدَ بَعْرِیْ﴾
 نه وه خوا سرپان ددات ﴿بَعْدَ بَعْرِیْ﴾ به سرپه کی سخت ﴿وَمِنْ مَّوْءٍ﴾ له دوپ و پاشه پروژدا
 ﴿وَمِنْ مَّوْءٍ﴾ وه له روی دای به یو نه وان ﴿مِنْ مَّوْءٍ﴾ هیچ دوست و یار مدنی ده ریث ﴿وَمِنْ مَّوْءٍ﴾
 ددشمن عهده نه وه له باباگان که سانیک همن که په بیانیان داوه به خوا ﴿بَعْدَ بَعْرِیْ﴾ سویدد
 به خوا له گهر خوا نه هرل و بهر هی خوی پیمان په خشیت ﴿بَعْدَ بَعْرِیْ﴾ نه وه بیگومان خبر و چا که
 ده که یې ﴿وَمِنْ مَّوْءٍ﴾ وه بیگومان له چا که کارن ده یې ﴿بَعْدَ بَعْرِیْ﴾ سویدد
 که چی کاتیک خو له هرل و بهر هی خوی یې به حشین ﴿بَعْدَ بَعْرِیْ﴾ رزدي و چروکیان تیدا کړد
 ﴿وَمِنْ مَّوْءٍ﴾ و پشیمان نه لکړد ﴿وَمِنْ مَّوْءٍ﴾ له کاتیک نه وان پرو وهر گیرن ﴿بَعْدَ بَعْرِیْ﴾ تمعانه
 خواش سر نه بجای نه وانی گیرا ﴿بَعْدَ بَعْرِیْ﴾ نه دوو پروی له دلپاندا ﴿بَعْدَ بَعْرِیْ﴾ هه نا
 نه و پروزه ی به دیداری (خوا) ده گهن ﴿بَعْدَ بَعْرِیْ﴾ به هی به برد به سهری نه و به لیتنی
 که دایوویان به خوا ﴿بَعْدَ بَعْرِیْ﴾ و به هی نه وه شوه دروویان ده کړد ﴿بَعْدَ بَعْرِیْ﴾
 لایا به بیان رانیوه ﴿بَعْدَ بَعْرِیْ﴾ که بیگومان خوا ناگدا دده ﴿بَعْدَ بَعْرِیْ﴾ به هی ﴿بَعْدَ بَعْرِیْ﴾
 و چپه یان ﴿بَعْدَ بَعْرِیْ﴾ به راسنی خو نه ویدری راده ناگوار رانیوه به شمار وه به به نه کس ﴿بَعْدَ بَعْرِیْ﴾
 ﴿بَعْدَ بَعْرِیْ﴾ نه و که سانیه که تانه ددشمن ددشمن ﴿بَعْدَ بَعْرِیْ﴾ حقیقت من شومین فی تصدق ﴿بَعْدَ بَعْرِیْ﴾
 ناو و داراندی جگه له ده کات مال و سامانیان ددشمن ﴿بَعْدَ بَعْرِیْ﴾ (تانه و به شمر
 ددهن) له وانه ی که نه بها که مینکیان هیه بهر حمت پیدایان کړدوه ﴿بَعْدَ بَعْرِیْ﴾ نه و سا
 هر گالته شیان یې ده کمن ﴿بَعْدَ بَعْرِیْ﴾ خوا گالته به وان ده کات (له بهر ایدر گالته ی نه و ندا)
 ﴿بَعْدَ بَعْرِیْ﴾ و سرای سخت یو نه واته ﴿بَعْدَ بَعْرِیْ﴾

﴿ اَسْمِعْ يَنْهَ ﴾ (نهی مو حه مسمه ۱۱۱) داوای لیور دوسان سو مکست ﴿ اَلَا تَسْمَعُ يَنْهَ ﴾ سان داوای
 لیور دویان یو نه که بیت (یه کسانه) ﴿ اَسْمِعْ يَنْهَ ﴾ نه گهر داوای لیور دویان یو بکه بیت ﴿ سَمِعَ يَنْهَ ﴾
 حفتا حدر ﴿ هَلْ يَسْمَعُ يَنْهَ ﴾ نه وه خوا هر گیز لیان باوریت ﴿ یَسْمَعُ يَنْهَ ﴾ نه وه ش ﴿ اَلَا تَسْمَعُ يَنْهَ ﴾
 به هزی نه وه یه ینگو مان نه وانه یی باور بوون ﴿ اَلَا تَسْمَعُ يَنْهَ ﴾ به خواو پیعه مبره که یی ﴿ اَلَا تَسْمَعُ يَنْهَ ﴾
 تفر کمپوین ﴿ وه خواو یسموویسی خه لکانی دهر چوولمانیپن ناکات ﴾ ﴿ اَلَا تَسْمَعُ يَنْهَ ﴾ (نه و دور
 رورانه یی) دوا که وش له جیهاد کردن و (له مسمه مسمه ماوور نه وه) دل خوش بوون ﴿ اَلَا تَسْمَعُ يَنْهَ ﴾
 آله ﴿ به دانیشتن و به جیمانپن له پیعه مبره یی خوا (له جهمگی نه بوولک دا) ﴿ اَلَا تَسْمَعُ يَنْهَ ﴾ وه پینان
 ماخوش بوو که جیهاد بکه و ینکوشن ﴿ اَلَا تَسْمَعُ يَنْهَ ﴾ به مان و گیانیان ﴿ اَلَا تَسْمَعُ يَنْهَ ﴾ به یی
 خواو (وفانو) ﴿ به نیم دارانیان) ده ووت ﴿ اَلَا تَسْمَعُ يَنْهَ ﴾ له م (وهره) گهر مایه دا دهر مچن بو
 جیهاد ﴿ اَلَا تَسْمَعُ يَنْهَ ﴾ (نهی مو حه مسمه ۱۱۲) بلی ﴿ اَلَا تَسْمَعُ يَنْهَ ﴾ تاگری دورخ رور گهرم تره (له م
 گهر مایه) ﴿ اَلَا تَسْمَعُ يَنْهَ ﴾ نه گهر نه وانه تی بگس و برانن ﴿ اَلَا تَسْمَعُ يَنْهَ ﴾ ده یی با که م یی
 بکهس ﴿ اَلَا تَسْمَعُ يَنْهَ ﴾ و رور بگریس ﴿ اَلَا تَسْمَعُ يَنْهَ ﴾ (نه و سرایه) توله و پاداشتی نه و
 کرده وانه یه که ده یان کرد ﴿ اَلَا تَسْمَعُ يَنْهَ ﴾ نه و مسانه گهر خوا تو یی گهر اندوه (نهی مو حه مسمه
 ۱۱۳) له ته بوولک ﴿ اَلَا تَسْمَعُ يَنْهَ ﴾ بولای کوم لیت له و به جی ماوانه ﴿ اَلَا تَسْمَعُ يَنْهَ ﴾ و دویان
 لی کردیت سو دهر چوون (سو عه رایه کی تر) ﴿ اَلَا تَسْمَعُ يَنْهَ ﴾ توش بلی ﴿ اَلَا تَسْمَعُ يَنْهَ ﴾ دهر گیر یتوه
 له گهل مباد دهر پاچس بو جیهاد ﴿ اَلَا تَسْمَعُ يَنْهَ ﴾ و دهر گیر یتوه له گهل مباد جهمگی بکهس له گهل
 هیچ دور مینکد ﴿ اَلَا تَسْمَعُ يَنْهَ ﴾ چو بکه ینگو مان نیوه براری بوون ﴿ اَلَا تَسْمَعُ يَنْهَ ﴾ به دانیشتن
 له یه که م جباردا ﴿ اَلَا تَسْمَعُ يَنْهَ ﴾ که واته ههر دانیشتن له گهل به جی ماوانه ﴿ اَلَا تَسْمَعُ يَنْهَ ﴾
 وه (نهی مو حه مسمه ۱۱۴) تو بویر مده که ﴿ اَلَا تَسْمَعُ يَنْهَ ﴾ نه و هر هیچ کهس له وانه که مرد ﴿ اَلَا تَسْمَعُ يَنْهَ ﴾
 هدا هه تابه ﴿ اَلَا تَسْمَعُ يَنْهَ ﴾ وه رانه وسته له ودر گوره که یی ﴿ اَلَا تَسْمَعُ يَنْهَ ﴾ بگو مان نه وانه یی باور
 بوون ﴿ اَلَا تَسْمَعُ يَنْهَ ﴾ به خواو پیعه مبره که یی ﴿ اَلَا تَسْمَعُ يَنْهَ ﴾ و مردن ﴿ اَلَا تَسْمَعُ يَنْهَ ﴾ له کاتیکدا نه و نه
 سهرده وام سوورشکیس سوون ﴿ اَلَا تَسْمَعُ يَنْهَ ﴾ وه (نهی مو حه مسمه ۱۱۵) باسهرت سوور به بیت
 ﴿ اَلَا تَسْمَعُ يَنْهَ ﴾ مال و ممالی رورمان ﴿ اَلَا تَسْمَعُ يَنْهَ ﴾ به راستی خواو ده یه ویت ﴿ اَلَا تَسْمَعُ يَنْهَ ﴾
 نه و (مال و ممال) سرایان ممال ﴿ اَلَا تَسْمَعُ يَنْهَ ﴾ له ویدا (و سره یی نفسنه) وه گیانیان دهر رجیت
 ﴿ اَلَا تَسْمَعُ يَنْهَ ﴾ له کاتیکدا نه وانه یی باور یی ﴿ اَلَا تَسْمَعُ يَنْهَ ﴾ و دهر کاتیکد سوور هتیک سیر دریته
 خواو وه ﴿ اَلَا تَسْمَعُ يَنْهَ ﴾ به موی که ماوور به خوا ییپن ﴿ اَلَا تَسْمَعُ يَنْهَ ﴾ و جیهاد و ینکوشن بکهس
 له گهل پیعه مبره که یی ﴿ اَلَا تَسْمَعُ يَنْهَ ﴾ موله تلی و مرده گرون ﴿ اَلَا تَسْمَعُ يَنْهَ ﴾ نه وانه یی که خواو
 ده سولات و سامان ﴿ اَلَا تَسْمَعُ يَنْهَ ﴾ و ده یی لیان گهر یی و وارمان لی بیته ﴿ اَلَا تَسْمَعُ يَنْهَ ﴾
 یا له گهل دانیشتن و کاند یی (و له ثافرت و عدالت و یه ککه مونه) ﴿ اَلَا تَسْمَعُ يَنْهَ ﴾

«رَضُوا بِأَن يَصُورُوا مَعَ النَّبِيِّ» واری سوور سه وهی که له گه له ده جی هیلر اوین داس (وهك ناصرت و مسدال و په ککه و ته کسان) «وَصَحَّحَ عَنْ قُتَيْبَةَ» وه سوور سراوه په مسر دلیاندا «فَهُمْ لَا يَقْبَلُونَ» بویه نه وان هیچ یتا گه و نارانس «نَحْنُ نَرُشُونَ» به لام پیغمه مسر «وَأَمَّا هَؤُلَاءِ فَمَا بَالُهم» و نه وانه ی که برو یان هیسوه له گه لیدا «جَهْدُهُمْ فَوْزُهُمْ نَفْسُهُمْ» یتکوشت به مال و گیانی «وَأَمَّا هَؤُلَاءِ فَمَا بَالُهم تَحْزَنُونَ» هموو خیر و خوشی همو یو نه وانه «وَأَمَّا هَؤُلَاءِ فَمَا بَالُهم تَفْتَقِحُونَ» وه هدر نه و به مسر غرور «أَلَمْ تَكُنْ لَهُمْ حَسْبًا» خوابه هه شتانیکی یو نامانده کردوون «خَرِيفٌ مِنْ عَجَبٍ أَأَعْمَرُوا» که پرو باره کان دین و ده چن نه ژیر یاندا «حَبِيبٌ لَهُمْ» به هه میشه یی تیا ده میشه وه «وَكَيْفَ تَقْبَلُونَ» نه و به مسر که ونی رور گه و ره «وَبِهِمْ يَفْخَرُونَ» یانو گران له هدر نه ده شته کیسه کان هانس (بو لای پیغمه مسر) «يَوْمَ هُمْ» بو نه وهی ریگه یان پی بلرنت (نپرون بو جهاد) «وَقَدْ تَرَوْهُم» وه دایش نه وانه ی «كَذَّبُوا عَنْ رِشْوَةٍ» که درو یان کرد له گه ل خوا و پیغمه مسر که ی «نَسْتَجِيبُ لَكُمُ الْكُفْرَ الْمُسْتَهْزَأَ» بیگومان نه وانه یان که سی برو اوون له داهانو دا دوو چاریان دهیت «عَنْ بِلَالٍ» سرایه کی سه خنی ناراد هور «بَشْرٌ بِنَاصِطَةَ» (گوناهیت) له مسری هیرو په ککه و ته «وَلَا يَسْمَعُونَ» و لای سمر وه لای کت لاندوون ماشیوون حرج «نَهْوَاهُمْ» نه وانه ش که هیچیان نی به خهر جی بکه (یو پیوستنی جهاد) هیچ گوناهیکیان له مسری به (که نه وروشتوون بو جهاد) «وَلَقَدْ صَبَّرَ مُوسَىٰ وَهَارُونَ» کانت که دلسور و راست یی یو خوا و پیغمه مسر که ی «وَعَلَىٰ قُلُوبِهِمُ مِنْ سَبَبٍ» هیچ ریگه به ک ی به بو (تاوانبار کردن) نه و چاکه کارانه «وَأَنَّهُ عَفْوٌ رَحِيمٌ» وه خوا لیخوش سووی میهره بانه «وَلَا عِشْرَ كَذِبٍ» وه تاوان له مسر نه و که سانه ش ی به «وَمَا تَأْتِيهِمْ» که هانه لات (نهی مو حه مسر) بو نه وهی (وولاخیان بودا یی که ییت و) سوار یان که ییت «وَلَا يُجِدُ مَا يُخِيفُكَ عَلَيْهِ» ورت وولاخم دهست ماکه ویت سواران بکه (بو جهاد کردن) «وَلَوْ» نه و نیش گه رانه وه «وَأَعْيَنَهُمْ نَعِيضٌ مِنْ نَعْمٍ» له کاتیکیدا چاریان فرمیسکی دهرشت «حَرَّةٌ لَا يُجِدُ رِمَاقَهَا» لمداح و خه دهندا که هیچیان نه بو و خمر جی بکه (بو پید او یستنی جهاد) «بَشَرًا نَسِيبٌ» به بها پنگه (سو مانا ر کردن) «مَنْ تَرَىٰ» له مسر نه وانه به «بَشَرًا نَسِيبًا وَهُمْ» عساکه «داری موله نیت لی ده که نه له کاتیکیدا ده و له به مدیش (و توانای بر ویشتن یو جهاد یی هه به) «رَضُوا» بری بوون «بَلَّغُوا نِعْمَ الْوَعْدِ» به وهی که له گه له ده جی ماوه کاندا یی (له جهاد وهك ناصرت و مسدال و به خوش) «وَصَحَّحَ عَنْ قُتَيْبَةَ» وه خوا موری ماوه به مسر دلیاندا «فَهُمْ لَا يَقْبَلُونَ» به مقبوه هیچ نازان

﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ فِتْنَةٌ﴾ و (له‌ما باکان) نه‌واسه‌ی مرگه‌و تنگیان دروست کرد ﴿بَصَرًا﴾ بوریان
 گه‌بسن (نه‌موسلمانان) ﴿وَحُكْمًا﴾ و خوانناسی ﴿وَبِقَرَبَةٍ بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و جدواری خسته
 بتوان نیمانداریان ﴿وَرِضًا﴾ و سو چاوهر وانی کردنی کسانن ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ فِتْنَةٌ﴾ که
 درآیه‌تی خو و پیغمبره‌که بیان کردوه ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ فِتْنَةٌ﴾ له‌وه‌و پیش ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ فِتْنَةٌ﴾
 بنگومان (له‌و دور و روانه) سوید ده‌خون (دلش) تمها چا که‌مان و ستروه ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ فِتْنَةٌ﴾ نه‌لام
 خواشایه‌تی ده‌دات ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ فِتْنَةٌ﴾ که به‌راسمی نه‌وانه در ورس ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ فِتْنَةٌ﴾ هر گیر
 مویزی تیده‌که‌ی رله‌ی موچه‌معه‌و ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ فِتْنَةٌ﴾ شتجه‌ی سرخی شتون بنگومان مزگه‌و تنگ که له‌سهر
 بیاچه‌ی نه‌قوا و له‌خواترسان دامه‌ررا بیت ﴿مَنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ فِتْنَةٌ﴾ له‌به‌که‌م روز و ده (به‌که‌م روز هانت
 مؤشاری مده‌به) ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ فِتْنَةٌ﴾ شایسته‌تره که مویزی تیدا بکه‌یت ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ فِتْنَةٌ﴾
 پیاواییکی تیدایه بیسان خوشه ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ فِتْنَةٌ﴾ که حویان خاویس و پاک بکه‌معه (به‌که‌م روز و ده
 سدرده‌می به‌فامی) ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ فِتْنَةٌ﴾ خوابش نه‌وانه‌ی خوش ده‌ویت که ده‌پانه‌ویت خوقدن
 پاک بکه‌معه ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ فِتْنَةٌ﴾ جا نایا که‌سیک باچه‌ی مرگه‌وته‌که‌ی دامه‌رراند بیت
 ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ فِتْنَةٌ﴾ له‌سهر خوانناسی و به‌ده‌ست هیانی به‌رامده‌سدی خواجا که‌تره
 ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ فِتْنَةٌ﴾ بیان که‌سیک باچه‌ی مرگه‌وته‌که‌ی دامه‌رراند بیت ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ فِتْنَةٌ﴾
 له‌سهر لبواری که‌مده‌لاییکی فشه‌ل و پروخه‌ک ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ فِتْنَةٌ﴾ جا به‌خویه‌وه بروخینه‌وه
 ناگری دوزه‌معه ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ فِتْنَةٌ﴾ و خوار و سوس که‌سانی سته‌مکار باکات ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ فِتْنَةٌ﴾
 ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ فِتْنَةٌ﴾ به‌رده‌وام نه‌و دروست کر او بیان ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ فِتْنَةٌ﴾ که دروستیان کرد ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ فِتْنَةٌ﴾
 هوی می نارامی و گومانه له‌دلیدا (وانه هر گیر له‌دلیان ده‌ماچیت) ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ فِتْنَةٌ﴾
 مه‌گهر دلیان بارچه بارچه بکریت (و بمرن) ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ فِتْنَةٌ﴾ و خوارانای کار دروسته ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ فِتْنَةٌ﴾
 ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ فِتْنَةٌ﴾ به‌راسمی خوا کیریویتی ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ فِتْنَةٌ﴾ له‌باوهر دارن ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ فِتْنَةٌ﴾ گپ
 و مالیان ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ فِتْنَةٌ﴾ به‌وه‌ی که به‌ده‌شتان ده‌دانی له‌بریتیدا ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ فِتْنَةٌ﴾ (نه‌و
 بروادار نه) ده‌جه‌نگ له‌ریس خواندا ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ فِتْنَةٌ﴾ نه‌مجا (بی باوهران) ده‌کوزن و (خوشیدن)
 ده‌کوزن (شه‌هید ده‌بی) ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ فِتْنَةٌ﴾ نه‌مه به‌لاییکی راسته (و خوا میریاری ده‌و) له‌سهر خوی
 ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ فِتْنَةٌ﴾ له‌توریه و (پنجس و تشریه) له‌توریه و (پنجس و تشریه) له‌توریه و (پنجس و تشریه) له‌توریه
 به‌لین و به‌یمانی خوی و فادار تره ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ فِتْنَةٌ﴾ و ده‌ک خوی گه‌وره ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ فِتْنَةٌ﴾ که‌واته
 مزده به‌خشن و شادمان بین به‌و فروشته‌تان ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ فِتْنَةٌ﴾ که مامه‌ل‌تان پیوه کرد ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ فِتْنَةٌ﴾
 کتیرن (به‌راستی) هر که‌معه‌گه‌بشت به‌نامانحنی روز گه‌وره ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ فِتْنَةٌ﴾

﴿تَنْهَبُونَ﴾ (موجاهیدن بی‌گای حوا. نه‌مانه سیه‌تیانه) تویه‌کارن ﴿تَنْهَبُونَ﴾ حوبه‌رمشن
 ﴿تَنْهَبُونَ تَنْهَبُونَ﴾ سویاگورار وگه‌شبارن (کوچمرون له‌پتار حوادا) ﴿تَنْهَبُونَ﴾
 ﴿تَنْهَبُونَ﴾ گربوش و سوزده‌مرون (مویژ خویش) ﴿تَنْهَبُونَ﴾ مرم‌ن دهرن نه‌چاکه
 و ﴿تَنْهَبُونَ﴾ به‌رگری که‌رن له‌خوابه ﴿تَنْهَبُونَ﴾ پاریس‌هران یو
 مسوره‌کسی خودا ﴿تَنْهَبُونَ﴾ جا (ندی موحه‌مه‌ده) موزده‌بده به‌ر باورده‌ر نه‌ی (ندی
 سبعانه‌یان نیدایه) ﴿تَنْهَبُونَ﴾ به‌واو‌شایسته‌می به‌موی‌نمه‌سر و باوردارن
 ﴿تَنْهَبُونَ﴾ که‌ داوای لیوردن بکه‌ن بو‌هاوبه‌ش دانه‌ران ﴿تَنْهَبُونَ﴾
 ﴿تَنْهَبُونَ﴾ به‌خرمی بریکشیاں بر ﴿تَنْهَبُونَ﴾ له‌پاش نه‌وی که‌ بویان ده‌رکه‌وتوره
 ﴿تَنْهَبُونَ﴾ که‌ بیگومان نه‌و (هاوبه‌ش دانه‌ران) هاو‌ل وینیری دوره‌ش ﴿تَنْهَبُونَ﴾
 که‌ داوای لی خوش بو‌می نیراهیم بو‌ماوکی ﴿تَنْهَبُونَ﴾ نه‌ها
 له‌به‌رواده و به‌لیتیت بوو ﴿تَنْهَبُونَ﴾ که‌ به‌باوکی دابو (که‌ داوای لی بورمی بو‌بکات) ﴿تَنْهَبُونَ﴾
 ﴿تَنْهَبُونَ﴾ جا کاتیک بوی پروون برویه‌وه ﴿تَنْهَبُونَ﴾ که‌ بیگومان باوکی دوزمی خویه ﴿تَنْهَبُونَ﴾
 ین ﴿تَنْهَبُونَ﴾ کرد ﴿تَنْهَبُونَ﴾ به‌راستی نیراهیم زور له‌خواترس و له‌سه‌ر
 خو بوو ﴿تَنْهَبُونَ﴾ وه‌خودا هیچ گه‌ل و موریت گومرا بکات ﴿تَنْهَبُونَ﴾
 دوا‌ی نه‌وی ریموومی کردون ﴿تَنْهَبُونَ﴾ هتا بویان پروون به‌کانه‌وه
 نه‌وی پیوسته‌خوبانی لی پاریرن ﴿تَنْهَبُونَ﴾ بیگومان خوارانا و ناگاداره‌به‌همو
 شتیت ﴿تَنْهَبُونَ﴾ بیگومان هم‌بو‌خوابه‌پادشاهی و مولکی هم‌بو
 ناسمانه‌کان و ره‌وی ﴿تَنْهَبُونَ﴾ (خوا) ده‌زیست و ده‌شریتیت ﴿تَنْهَبُونَ﴾
 وه‌بیحکه‌له‌خو بو‌نیه‌به‌ ﴿تَنْهَبُونَ﴾ هیچ دوست و فریادرس و یارمندی ده‌ریت ﴿تَنْهَبُونَ﴾
 ﴿تَنْهَبُونَ﴾ بیگومان خوا نه‌وی و هرگرت له‌پیمه‌سر ﴿تَنْهَبُونَ﴾ و تهنجیریت و تهنجیر
 کین ﴿تَنْهَبُونَ﴾ و له‌کوچه‌ر و یاری ده‌درانه‌ی ﴿تَنْهَبُونَ﴾ که‌ شویس (پیمه‌سر) که‌وش
 له‌کاتی سه‌ختی و مارمه‌نیدا (مه‌به‌ست پنی جه‌گی تمبوکه) ﴿تَنْهَبُونَ﴾
 پاش نه‌وی مریک بوو دلی کوزه‌لکان له‌هقی لایذات ﴿تَنْهَبُونَ﴾ پاشان خوا نه‌وی لی
 و هرگرتن ﴿تَنْهَبُونَ﴾ به‌راستی خواله‌گه‌لیان ﴿تَنْهَبُونَ﴾ تلسور و میهرمانه ﴿تَنْهَبُونَ﴾

﴿بِیِّنَاتٍ لِّیَبْرُءَ الْمُؤْمِنِیْنَ وَیُخْلِفَ الْکَافِرِیْنَ﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که نیمانسان هیناوه ﴿مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ﴾ معه‌تگی له‌مزی نه‌وانه‌ی
 ﴿یُؤْتِیْهِمْ مِنْهُمُ الْمَالَ﴾ که بر یکی لیثانه‌وه ﴿تَنْزِیْلُ الْکُتُبِ﴾ له‌بن بر وایان ﴿وَتُحْیِیْهِمْ بِحُجَّتِهِ﴾ وه‌ما بن باوه‌رب
 له‌نیوه‌داوند ویزی بیس ﴿وَرُسُلُ﴾ ویرانی ﴿لَهُ﴾ ینگومان خودا ﴿مَعَ الْغَفِیْرِ﴾ له‌گه‌ن پاریر کار
 و له‌حواتر ساندایه ﴿وَدَاوُدَ الْأَوْدِیَّ﴾ وه‌ کانتک سور هیک (له‌قورن) نیز در پته‌ خواره‌وه
 ﴿عِیْسَى ابْنِ مَرْیَمَ﴾ (دور پروه‌کان) هی وایان همیه‌ دلایت ﴿یُخْلِفُ رِثَّةَ آبَائِهِمْ﴾ کام له‌نیوه
 باوه‌ری بهم (سوره‌ته) زیادی کرد ﴿وَالْأَنْبِیَاءَ﴾ جه‌نه‌وانه‌ی که باوه‌ربان هیناوه ﴿وَرِثَتِهِمْ﴾
 ﴿بِمَا﴾ نه‌مه‌ نیمایان ریاد ده‌کات (و به‌یرتر ده‌یت) ﴿وَلَهُمْ شَرَفُ شَرْفٍ﴾ وه‌ نه‌وان مزده‌ به‌خشن
 و خوش حالی ﴿وَمَنْ تَزِیْرُ﴾ به‌لام نه‌وانه‌ی ﴿وَمَنْ تَزِیْرُ﴾ له‌بیو دلایت ده‌ خوشی (و ماباکی) همیه
 (وه‌ک دور پروه‌کان) ﴿وَرِثَتِهِ﴾ نه‌وه‌ سوره‌ته که بزبان ریاد ده‌کات ﴿وَرِثَتِهِ﴾ مه‌ره‌ای بیسی
 و ماباکی خویان بیسی و ماباکی تر ﴿وَمَنْ تَزِیْرُ﴾ نه‌و (مابا‌کانه) ده‌مرن ﴿وَلَهُمْ شَرَفُ شَرْفٍ﴾ له‌کانتیکدا که
 بن بر وایان ﴿وَلَا یَرْوُفُ﴾ نابانه‌وانه‌ مارانی و مابیس ﴿لَهُمْ شَرَفُ شَرْفٍ﴾ ینگومان له‌وان تانی ده‌کر نه‌وه
 ﴿وَلَا یَرْوُفُ﴾ له‌مه‌موو سالی‌کدا ﴿مَرَّةً وَرُبَّ مَرَّةٍ﴾ جار بیت یان دوو جار ﴿لَهُمْ شَرَفُ شَرْفٍ﴾ پاشان
 نه‌وان ماگه‌ر نه‌وه و نویه‌ماگه‌ن ﴿وَلَا یَرْوُفُ﴾ و به‌مد و ده‌ماگه‌ن ﴿وَرِثَتِهِ﴾ (دور م‌سیرت سوره‌)
 وه‌ کانتیک سور هیک بیر در پته‌ خواره‌وه ﴿نَصْرَ عَمَلِهِمْ مِنْ نَفْسٍ﴾ (نه‌و دور پروه‌) ده‌روان بر به‌کتری
 ﴿هَلْ یَرْوُفُ﴾ (ده‌لیس) نابا هیچ که‌س ده‌تان بیست ﴿لَهُمْ شَرَفُ شَرْفٍ﴾ پاشان (به‌دریه‌وه)
 ده‌گه‌ریسه‌وه ﴿صَرَفَ مَهْمُومِهِمْ﴾ خوا دلایانی و ده‌گیرا (له‌بر واهیتان) ﴿وَلَهُمْ شَرَفُ شَرْفٍ﴾
 چونکه به‌دستی نه‌وانه‌ کومه‌لنک هیچ نی ماگه‌ن ﴿مَدْحَهُ حُكْمَهُ﴾ سوید به‌خوا به‌رستی
 بؤن هانوره‌ ﴿رُسُلُ مِنْ نَفْسٍ﴾ بیمه‌به‌ریک له‌خونان ﴿غَیْرُ غَیْبٍ﴾ قورس و گرانه‌ به‌لایه‌وه
 ﴿مَنْ عَمِلَ﴾ باره‌جانی و ماخوشی نیوه‌ ﴿خَرِیْقُ عَمَلِهِ﴾ رور مسوره‌ له‌مه‌ر (باوه‌ربان) ان
 ﴿وَتَقْوِیْنِ رُؤُوفٍ رَحِیْمٍ﴾ مؤسرواداران رور دلمسور و میهرمانه‌ ﴿وَلَمْ یُؤْخَرْ﴾ ج نه‌گه‌ر
 پروریان و ده‌گیرا و گویان بن معایت ﴿فَقَدْ خَسِرَ مَهْمُومَهُ﴾ نه‌وسا بلنی من ته‌با خوم نه‌سه‌ ﴿لَا یَلَهُ﴾
 ﴿لَهُمْ﴾ که هیچ به‌رستر او یکی راست می به‌جگه‌ له‌نه‌و ﴿عَبْدُ تَوْحِيدٍ﴾ ته‌با پشت به‌و ده‌به‌ستم
 ﴿وَمَنْ تَزِیْرُ﴾ نه‌ویش به‌رومردگاری عهرشی گه‌وره‌یه‌ ﴿

﴿سَمِيعًا مِّنْ عِندِ رَبِّكَ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنودی می‌پرهیزان

﴿ار﴾ به (نه‌لیف، لام - پوا) ده‌خوسر شمه‌و خواران‌آثره به‌مانا‌ک‌ه‌ی بوران‌یاری ری‌آثر سه‌بری سدره‌نای
سورنی (الفراء) بکه ﴿بَدَّ بَصَرُ﴾ نه‌مه‌نایه‌نه‌کانی ﴿تَكْبِيرُ﴾ قورن‌انی به‌گوپ‌اوی پر‌حیکمه‌نه
﴿قَدْ يَسَّ﴾ نایا به‌لای جه‌لکمه‌و سه‌پره ﴿وَجَّ﴾ که‌نیمه‌یگامان کردوه ﴿وَلَّى جِبْهَتَهُ﴾
بو‌پیریک له‌خزین ﴿تَدْرِكُهُ﴾ (پیمان ووسوه) که‌ناده‌می‌ترسینه ﴿وَجَّهَ بَصَرَهُ﴾ وه‌موزده
سده به‌ران‌ه‌ی باوه‌ریان هینه‌و ﴿لَّيْلَةٍ﴾ که‌ییکومان بویان هه‌یه ﴿وَجَّهَ بَصَرَهُ﴾ پله و پایه‌ی به‌رر ﴿عَدَّ
رَبَّهُ﴾ لای به‌رورد‌گ‌ریان ﴿وَلَّى بَصَرَهُ﴾ به‌لام‌ی باوه‌ریان ووتیان ﴿وَجَّهَ بَصَرَهُ﴾ بیگومان
نهم (پیدوه) جادو و یارنکی ناشکرابه ﴿وَجَّهَ بَصَرَهُ﴾ به‌راستی به‌رورد‌گ‌اری نیوه‌وه و رانه‌به
﴿حَسْبُكَ﴾ که‌هه‌موو ناسمانه‌کان و رده‌ی دروست کردوه ﴿وَجَّهَ بَصَرَهُ﴾ له‌شه‌ش روزدا
﴿لَمْ يَسْأَلْهُ عَنَّا﴾ پاشان به‌روبو یه‌وه سه‌ر عه‌رش و غه‌راری گ‌رت (باوه‌ریان پیه‌تی به‌لام‌ی جه‌ییکه‌ی
مارانی) ﴿وَلَّى بَصَرَهُ﴾ (حوا) هه‌موو کار و یاره‌کان هه‌لده‌سو پ‌یت ﴿وَجَّهَ بَصَرَهُ﴾ هیچ‌تکا کار به‌تی
یه (بو‌که‌س) ﴿وَلَّى بَصَرَهُ﴾ مه‌گ‌ر له‌پاش ریگه‌دانی وه‌و (حوا) به‌یت ﴿وَجَّهَ بَصَرَهُ﴾ له‌وراته
به‌رورد‌گ‌اری نیوه‌یه ﴿وَلَّى بَصَرَهُ﴾ که‌واته‌هه‌ر وه‌و به‌رستن ﴿وَلَّى بَصَرَهُ﴾ ده‌ی نایا نیوه‌ییر نا‌که‌نه‌وه ﴿وَلَّى
بَصَرَهُ﴾ که‌پانه‌وه‌ی هه‌مووتان هه‌ر بولای ته‌وه ﴿وَجَّهَ بَصَرَهُ﴾ به‌لینی خوا‌حق و پر‌استه
﴿وَلَّى بَصَرَهُ﴾ بیگومان خوا‌له‌سه‌ره‌ناه‌ه دروست‌کاران دروست ده‌کات ﴿وَجَّهَ بَصَرَهُ﴾ دوا‌ی
(مردین) دور‌باره دروستیان ده‌کاته‌وه ﴿وَجَّهَ بَصَرَهُ﴾ بو‌نه‌وه‌ی پاداشنی وه‌و به‌بدانه‌وه ﴿وَلَّى بَصَرَهُ﴾
آشوب ﴿وَلَّى بَصَرَهُ﴾ که‌پر و یان هینه‌و و کرد‌وه‌ی چاکیان کردوه ﴿وَجَّهَ بَصَرَهُ﴾ به‌داد‌گ‌رانه ﴿وَلَّى بَصَرَهُ﴾
وه‌وه‌وانه‌ی باوه‌ریان به‌هینه‌وه ﴿وَلَّى بَصَرَهُ﴾ نایه‌ت به‌وانه‌خوا‌دنه‌وه‌ی کول‌او کول‌ی روز‌گ‌رم
﴿وَلَّى بَصَرَهُ﴾ وه‌سری سه‌ختی ناراده‌ر ﴿وَلَّى بَصَرَهُ﴾ له‌به‌ر ته‌وه‌ی له‌دوبیاد‌ی باوه‌ری‌وون ﴿وَلَّى
بَصَرَهُ﴾ خوا‌راتیکه‌که‌خوری گ‌یراوه ﴿وَجَّهَ بَصَرَهُ﴾ به‌تیشک ﴿وَجَّهَ بَصَرَهُ﴾ مانگی‌شی گ‌یراوه
به‌روود‌کی ﴿وَلَّى بَصَرَهُ﴾ سو (گ‌ه‌رانی) مانگ جه‌مد قوما‌نکی دیاری کردوه ﴿وَجَّهَ بَصَرَهُ﴾
﴿وَلَّى بَصَرَهُ﴾ بو‌له‌وه‌ی زماره‌ی ساله‌کان و حیسانی (مانگ و ر‌وژی) پی بران ﴿وَجَّهَ بَصَرَهُ﴾ خوا
ته‌وانه‌ی دروست به‌کردوه ﴿وَلَّى بَصَرَهُ﴾ به‌حق و راستی به‌یت ﴿وَجَّهَ بَصَرَهُ﴾ نایه‌نه‌کان شی ده‌کاته‌وه
﴿وَلَّى بَصَرَهُ﴾ بو‌کومه‌لیک که‌رانان و تبه‌گ‌مر ﴿وَلَّى بَصَرَهُ﴾ بیگومان له‌جیا‌وازی
﴿وَلَّى بَصَرَهُ﴾ شه‌و و روزدا ﴿وَلَّى بَصَرَهُ﴾ وه‌رچی خوا‌دروسی کردوه ﴿وَلَّى بَصَرَهُ﴾
له‌ناسمانه‌کان و ر‌وه‌یدا ﴿وَلَّى بَصَرَهُ﴾ جه‌مد پشانو به‌لگه‌هه‌یه بو‌نه‌وانه‌ی که‌خزین
ده‌پ‌ریون و له‌خوا‌ده‌ترس ﴿وَلَّى بَصَرَهُ﴾

«وَرْدَنَ نَش رَحْمَةً» وِه کاتیک که بی‌معت و ره‌جمعی خومان دده‌یس به‌خه‌لکی و نامی نه‌و
 بی‌معت یس پتله‌چیزس «بِن قَد عَزَّ مَسْکَر» له‌پاش ریان و ناخوشیه‌ک که لیسان که‌وتوره «وَرْدَنَ نَش
 مَسْکَر» ده‌ست به‌جی نه‌وان پیلان ده‌گیرن «بِن قَد عَزَّ مَسْکَر» ده‌میرمی به‌لگنه و نایه‌نه‌کانس نیمه «بِن
 اَنَّهُ شَرَّ مَسْکَر» (نه‌ی مو‌حصدد) بلی خو خیر اتره‌له‌پیلان کر دسا (له‌میرامیر پیلانی نه‌واندا)
 «بِن رُئُوس» بی‌گومان غرشته و چاودیر کاسان «بِن کُیُوس مَسْکَر» همر پیلان و سرور فیلک (نه‌و
 سی باوهرانه اندیکه‌ن ده‌یوس) «فَوَیْدَن شَرَّ مَسْکَر» خوا راتیکه‌هاتو چوتان پی ده‌کات «بِن
 نَش رَحْمَةً» له‌روشکایی و له‌ده‌یادا «حَقَّ کُیُوس» هفت کاتیک نیو «بِن عَزَّ مَسْکَر» له‌که‌شتی دان
 «وَجَرَس بَهْم» (که‌شتیه‌کان) ده‌یان گیریت «بِن عَزَّ مَسْکَر» به‌هوی شه‌بایه‌کی خوشه‌وه «وَرْدَنَ نَش رَحْمَةً»
 و خوش جان ده‌ی پنی «بِن عَزَّ مَسْکَر» (له‌پر) ره‌شه‌بایه‌کی رور به‌میر له‌و (که‌شتیه‌انه) هه‌لکات
 «وَجَرَس مَسْکَر» وشه‌پولیان بویت «بِن عَزَّ مَسْکَر» له‌مهمو و لایه‌که‌وه «وَرْدَنَ نَش رَحْمَةً» وِه دل‌یا‌یوس
 له‌وه‌ی که‌نه‌وان «بِن عَزَّ مَسْکَر» ده‌وره‌دراون (و له‌ماو ده‌جی) «بِن عَزَّ مَسْکَر» همر ره‌که‌به‌خوا‌ی گه‌وره
 «بِن عَزَّ مَسْکَر» رور به‌دل‌سوری و گه‌ردسی بو که‌چ ده‌کمن «بِن عَزَّ مَسْکَر» (و ده‌لیس) سویند به‌خوا
 نه‌گه‌ر در گارمان مکه‌بست «بِن عَزَّ مَسْکَر» له‌م سه‌ختی و باره‌جه‌تیه «بِن عَزَّ مَسْکَر» بی‌گومان نیمه‌له
 سو‌پ‌سگورزان ده‌یس (بو‌تو نه‌ی خوا‌یه) «بِن عَزَّ مَسْکَر» نه‌مجا کاتیک خوا‌ر گاری کردن (له‌و
 باره‌جه‌تیه) «بِن عَزَّ مَسْکَر» کو‌توپر ده‌ست ده‌که‌به‌وه به‌خرابه‌کاری و بی باو‌یری «بِن عَزَّ مَسْکَر» نه‌ره‌ویدا
 «بِن عَزَّ مَسْکَر» به‌دروا «بِن عَزَّ مَسْکَر» نه‌ی ناده‌می به‌(خرابه‌کاره‌کان) «بِن عَزَّ مَسْکَر» له‌پر مستید، مستم
 و ناحقی به‌کاشان «بِن عَزَّ مَسْکَر» رمانی همر مو‌خوتانه «بِن عَزَّ مَسْکَر» نه‌ره‌شی زبانی دو‌پاش
 بی برخه «بِن عَزَّ مَسْکَر» پاشان گه‌رانه‌وه‌تان همر بولای نیمه‌یه «بِن عَزَّ مَسْکَر» نه‌مجا
 هه‌والشان پی ده‌ده‌یس به‌وه‌ی که‌ (به‌دو‌یادا) ده‌تان کرد «بِن عَزَّ مَسْکَر» بی‌گومان و نه‌ی
 ژپاس ده‌نیا «بِن عَزَّ مَسْکَر» وِه‌ک بارانیک و به‌له‌ناسمانده‌وه بارانده‌ومانه «بِن عَزَّ مَسْکَر»
 «بِن عَزَّ مَسْکَر» جا به‌هوی نه‌و (بارانه‌وه‌وه‌کی رور پروا‌وه) سه‌وری و روه‌کی روه‌ی تیکه‌ل به‌په‌ک بوون
 و به‌په‌کدا چوون «بِن عَزَّ مَسْکَر» له‌وه‌ی که‌خه‌لکی و نازده‌لیش ده‌پحزون «بِن عَزَّ مَسْکَر» هه‌ما
 کاتیک «بِن عَزَّ مَسْکَر» روه‌ی (به‌سوری و روه‌ک) روه‌سوق و جوانی خوی و ده‌ره‌گیریت
 و خوی ده‌را‌ییشه‌وه «بِن عَزَّ مَسْکَر» دانیشتوان و خه‌لکی نه‌و (ره‌ویه) و ده‌راس «بِن عَزَّ مَسْکَر»
 که‌به‌رامتی نه‌وان به‌توانان به‌سهر (دروینه‌کردن) پیدا «بِن عَزَّ مَسْکَر» (له‌ما‌کاو‌یکدا) ده‌رمانی نیمه‌پشت
 بو نه‌و (ره‌وی و کشتو‌کاله) «بِن عَزَّ مَسْکَر» له‌شه‌ویان له‌روژدا «بِن عَزَّ مَسْکَر» نه‌مجا وِه‌ک دروینه
 کراوی لی بکه‌یس (و هی‌چیان سو به‌می‌یشه‌وه) «بِن عَزَّ مَسْکَر» وِه‌ک له‌وه‌و پیش همر به‌بو‌ویت
 «بِن عَزَّ مَسْکَر» نابه‌و جوره‌رووسی ده‌که‌یسه‌وه «بِن عَزَّ مَسْکَر» نایه‌ت و به‌لگنه‌و بیشانه‌ک‌نمان «بِن عَزَّ مَسْکَر»
 «بِن عَزَّ مَسْکَر» سو گه‌من که‌بیر بکه‌سه‌وه «بِن عَزَّ مَسْکَر» وِه‌خوا (خه‌لک) بانگ ده‌کات «بِن عَزَّ مَسْکَر»
 بو مالی ناشی و نارامی (به‌هشت) «بِن عَزَّ مَسْکَر» و ده‌تو‌موسی همر که‌سینک ده‌کات «بِن عَزَّ مَسْکَر» که
 به‌ویت «بِن عَزَّ مَسْکَر» بو رنگی راست «بِن عَزَّ مَسْکَر»

﴿بَدِیْرٌ نَّحْسُوْۤا ۖ مَوْثُوۤا نَهٰی چَاکِهْیَاں کَرْدُوۤه ۖ﴾ ﴿خَسٰی رَیْسُوْۤه ۖ﴾ پاداشی چاکتر (نه‌هشت) و ریانی
 هدیه (که‌یسی خواجه) ﴿وَلَا یَرْهَوْنٰ وَخُوۤفَهٗنَّ﴾ دم و چارواں دایاگرنت (البی نایشینت) ﴿وَلَا
 رَیْۤاۤهَۃً﴾ هیچ رهشی و سهپ و تورو ریسواییهک ﴿وَلَا یَرْهَوْنٰ وَخُوۤفَهٗنَّ﴾ نه‌وانه ﴿اَسْحَبَ الْجَلَّةُ﴾ هاوریی نه‌هشت
 ﴿فَلَمَّ یَبْهَرْ حَیۡوٰی﴾ نه‌وانه له‌و (نه‌هشت) دان نه‌همیشه‌یی ﴿وَلَا یَرْهَوْنٰ وَخُوۤفَهٗنَّ﴾ نه‌وانه ش ﴿کَسُوْۤا سَیۡدَیۡاۤی﴾
 که کرده‌وی حراپیاں کَرْدُوۤه ﴿حَرٰۤیۡسَیۡه ۖ﴾ بولعی هدر خرابه‌یهک ﴿وَلَا یَرْهَوْنٰ وَخُوۤفَهٗنَّ﴾ نه‌هستداری نه‌و
 (حراپیه بولعی بن ده‌سپدری) ﴿وَلَا یَرْهَوْنٰ وَخُوۤفَهٗنَّ﴾ وه ریسوایی دایاں ده‌گرنت ﴿وَلَا یَرْهَوْنٰ وَخُوۤفَهٗنَّ﴾ بزیں بیه
 ﴿مِنْ سَهْمِ عَیۡسَیۡه ۖ﴾ هیچ په‌یاده‌رنک له‌ (سرای) خوفا ﴿کَلِمَۃٌ نَّیۡبٌ وَخُوۤفَهٗنَّ﴾ (په‌یاده‌یهک رورین
 رهش بووه) دلی دهم و چارواں دایوشراوه ﴿بَضَعۡ مِّنۡ نَّیۡبِ نَّفۡسِیۡه ۖ﴾ به‌چمد به‌شیک له‌شوه ره‌یگ
 ﴿اَلۡنَّیۡبُ نَّحۡسَبُ کَلِمَۃً ۖ﴾ نه‌واندی (که‌یاس کران) هاوریی ناگری دُورَه‌ش ﴿فَلَمَّ یَبْهَرْ حَیۡوٰی﴾ نه‌وان تیدا
 ده‌میشه‌وه نه‌همیشه‌یی ﴿وَلَا یَرْهَوْنٰ وَخُوۤفَهٗنَّ﴾ (نه‌ی موحه‌ممد یسای بکه‌ بزیان) له‌و رورهی
 هه‌مورین کورده‌کینه‌وه ﴿اَلۡنَّیۡبُ نَّحۡسَبُ کَلِمَۃً ۖ﴾ نه‌محا‌دلیس به‌واندی ﴿کَلِمَۃً ۖ﴾ هادیه‌شیاں بو‌خو بریار داوه
 ﴿مَنۡکَکَ﴾ له‌شویس خوتاندا نه‌جولیس (راوه‌منش) ﴿سَهْمِ عَیۡسَیۡه ۖ﴾ خوتان و بت و په‌رستراوه کانتان
 ﴿وَلَا یَرْهَوْنٰ وَخُوۤفَهٗنَّ﴾ له‌محا‌لیکیان جیاده‌کینه‌وه ﴿وَلَا یَرْهَوْنٰ وَخُوۤفَهٗنَّ﴾ په‌رستراوه‌کیان دلیس ﴿وَلَا یَرْهَوْنٰ وَخُوۤفَهٗنَّ﴾
 ﴿اَلۡنَّیۡبُ نَّحۡسَبُ کَلِمَۃً ۖ﴾ لیوه‌قیمه‌ن نه‌ده‌په‌رست ﴿کَلِمَۃً ۖ﴾ چا‌خوابه‌سه که‌شاهید بیت ﴿اَلۡنَّیۡبُ نَّحۡسَبُ کَلِمَۃً ۖ﴾
 له‌بیوان نیمه و لیوه‌د ﴿سَهْمِ عَیۡسَیۡه ۖ﴾ بیگومان نیمه‌یی ناگ‌بورین له‌به‌دایه‌نی کردتن
 بۆ نیمه ﴿فَلَمَّ یَبْهَرْ حَیۡوٰی﴾ له‌ویدا‌دمرده‌کویت ﴿سَهْمِ عَیۡسَیۡه ۖ﴾ هه‌موو که‌سینک چی‌پش
 خوی‌خستوه ﴿وَلَا یَرْهَوْنٰ وَخُوۤفَهٗنَّ﴾ وه هه‌موو ده‌گه‌په‌رسته‌وه بولای خوا ﴿وَلَا یَرْهَوْنٰ وَخُوۤفَهٗنَّ﴾ که‌کومه‌کی که‌ر
 و په‌روردگاری حق و راستیانه ﴿وَلَا یَرْهَوْنٰ وَخُوۤفَهٗنَّ﴾ وه‌لیان وون‌ده‌بت ﴿سَهْمِ عَیۡسَیۡه ۖ﴾ نه‌و (په‌رستراوه
 درویانه‌ی) هه‌لیان به‌ستیورن ﴿سَهْمِ عَیۡسَیۡه ۖ﴾ (نه‌ی موحه‌ممد یسای بلی‌ناب کی‌دوق و پوریتان
 دمدات ﴿مِنْ سَهْمِ عَیۡسَیۡه ۖ﴾ له‌ناسمان (به‌باران) وه‌رویه‌وه (به‌رووه‌ک) ﴿سَهْمِ عَیۡسَیۡه ۖ﴾ پس‌کی
 خواوه‌نی (دروسته‌کری) ﴿سَهْمِ عَیۡسَیۡه ۖ﴾ گوی و چاوانه ﴿وَلَا یَرْهَوْنٰ وَخُوۤفَهٗنَّ﴾ وه‌کی ریسدور
 له‌مردور ده‌ده‌هینیت ﴿وَلَا یَرْهَوْنٰ وَخُوۤفَهٗنَّ﴾ وه‌مردور له‌ریسدور ده‌ده‌هینیت ﴿وَلَا یَرْهَوْنٰ وَخُوۤفَهٗنَّ﴾
 هه‌رویه‌ها کی‌کاره‌کان هه‌له‌سه‌سورین ﴿سَهْمِ عَیۡسَیۡه ۖ﴾ بیگومان په‌کسه‌ر دلیس خو ﴿وَلَا یَرْهَوْنٰ وَخُوۤفَهٗنَّ﴾
 که‌وانه (نه‌ی موحه‌ممد یسای بلی‌ناب ده‌ی بو‌خوتان مایاریرن (له‌سرای خوا) ﴿سَهْمِ عَیۡسَیۡه ۖ﴾
 هه‌ر نه‌و خواجه ﴿سَهْمِ عَیۡسَیۡه ۖ﴾ په‌رووردگاری راستی قیویه ﴿سَهْمِ عَیۡسَیۡه ۖ﴾ ده‌ی له‌پاش راسی هیچ
 هدیه ﴿اَلۡنَّیۡبُ نَّحۡسَبُ کَلِمَۃً ۖ﴾ جگه‌له‌گومرایس ﴿سَهْمِ عَیۡسَیۡه ۖ﴾ ده‌ی چون‌له‌ریگه‌ی راست لاده‌دین ﴿سَهْمِ عَیۡسَیۡه ۖ﴾
 ﴿کَلِمَۃً حَقَّتْ﴾ به‌و جورده‌چه‌سپاوه ﴿کَلِمَۃً ۖ﴾ بریاری په‌رووردگارت ﴿سَهْمِ عَیۡسَیۡه ۖ﴾ له‌سه‌ر نه‌واندی
 ﴿سَهْمِ عَیۡسَیۡه ۖ﴾ له‌سورور لایان داوه ﴿سَهْمِ عَیۡسَیۡه ۖ﴾ بیگومان نه‌وانه بر‌وا‌ماهین ﴿سَهْمِ عَیۡسَیۡه ۖ﴾

﴿وَمُتُّمْ﴾ و ده می وایان همه ﴿يُخْرَجُونَ﴾ دهر وایست موت ﴿ثُمَّ نُفِثْنِي مِنْهُ﴾ دهی دیا تو
 ریموویسی نه و کورانه ده که بیت (مدهست پنی بی باورانه که کورن له ناست بیسی هق
 وراستد) ﴿وَلَا كُفْرًا﴾ نه گهر چی نمو کورانه دایاش بی ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ به راستی خوا
 یظفر کاس شی ﴿هَبْجْ سَتَمْ لَه خه لکی ماکات﴾ ورجن سس ﴿بَلْ كُفْرًا﴾ به لکو خه لکی
 خویان ستم له خویان ده که ﴿وَعَمَّ شَتْرُكُمْ﴾ وه (یریان نه سه وه) نمو روزی که (خو)
 هموویان کور ده کاته وه ﴿كَانَ يَنْهَوِي﴾ ده لسی له دوبادا معاونه وه ﴿لَا تَعْلَمُ﴾ سانیکی که م
 به بیت ﴿مِنْ شَرِّكَ﴾ نه روزیک ﴿يَا خَيْرُ﴾ خویان به کتر ده سایش ﴿يَا خَيْرُ﴾ به راستی
 ره ره مده میون نه وانهی ﴿كَذَّبْتُمْ﴾ که بر وایان به هیتا به (ریدو و بوسه وه) دیداری خوا
 ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ وه نه وانه ریموون وهر گر نه بوون ﴿وَمَا يَرْجِي﴾ به راستی نه گهر بيشانت به دین
 ﴿بَقِصْ﴾ هه دیک ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ له وهی به لیجان داوه بیان (رالیوت به سمریانه) ﴿وَسُوفِيكَ﴾ یان
 نو سمرتین (بیش نه دی هانی) ﴿مِنْ شَرِّكُمْ﴾ نه وه گهرانه ویدان هر مؤلای نیمه به ﴿لَا تَعْلَمُ﴾ باشد
 خوا ﴿سَهْدٌ﴾ شایه ته ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ له سمر نه و کر ده وانهی که ده بکن (له پاش تو) ﴿وَسُوفِيكَ﴾
 آمرسون ﴿وَهُوَ هَمُومٌ﴾ گه لیک پیغمه سرت هه وه ﴿يَا خَيْرُ﴾ ج کاتیک پیغمه به ره که یان
 (به قیامه دها) هات بولا یان ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ بریار ده دیت له بیوانیانه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ به داد گهری و راستی
 ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ وه نه وای هیچ ستم بی لی ماکریت ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ ده لیس کدی ده بیت ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾
 نه و به لیس و هره شایه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نه گهر نبوه راست ده که ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (لهی مو حه مده دیت)
 یلی ﴿لَا تَعْلَمُونَ﴾ به ده ستم سی به بو خودی غوم ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ هیچ ریان و سوو دیت
 ﴿لَا تَعْلَمُونَ﴾ مه گهر له وهی خودی بیت ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ بو همو و گه له وه وه بیک کاتیک دپاری
 کرد و هیه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نه گهر کاته که بیان هات ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نه و به سانیک دو ده که و
 ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾ به پیشش ده که و ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نو یلی (نه وانه) پیم یلی ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نه گهر
 سرای خواتان بوهات ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ له شه ودا یان له روزدا (مده ستم به شتو) لای ناوانبار
 برچی (سرایه) په له ده که ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نایا پاش نه وهی رووی داو نه دی هات ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾
 تیره بروی پنی دین ۱۹ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ تانیست (بروای پنی دین) ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ خو به راستی تیره
 به دی هانی (نمو سرا) به تان ده کرد ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ تمعا پیدن دو ویریت ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ به و نهی
 که ستم بیان کرد و ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ به جزو سرای ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ هه میس نایا نبوه توله تان
 لی ده سه دیت ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ مه گهر نه وهی نه و (کاراته وه) به دیت ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ که خواتان ده تان
 کرد ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (لهی مو حه مده دیت) لیت دهر سس ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نایا نه و سرایه راسته (به دی
 دیت) ۲ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ بیشان یلی سوتد به پهر و مرد گارم ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ بنگومان نه وه راسته
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ وه نبوه باتوان خواتانی لی قوتار بکن ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾

﴿وَلَا تُسْكِنُ يَتِيمَ﴾ نه‌گهر هی هدر که سبک یتیم ﴿عَسَى﴾ که ستمی کردوه (نه‌دوبیدا) یس
 می‌ساور سوخت ﴿مَنْ لَّا يَرْزُقْ﴾ هرچی له‌رویدانه ﴿لَا تَقْدِرُ عَلَيْهِ﴾ له‌برستی خوی دیدات
 (نه‌بها بۆ نه‌وی پرکاری یتیم) ﴿وَسُرُّوْهُ مَتَّ﴾ وه (مین باومزان) په‌شیجانی خویان ده‌شاره‌وه
 (نه‌و روزه‌دا) ﴿فَسَرُّوْهُ تَعَذُّبًا﴾ کاتیک که نه‌و سرایه‌دهیس ﴿وَتُحْمَلُ بِتَمَهٍ يَّتَمِطُ﴾ جا بریار
 دهریت له‌یتو نیاندا به‌دادوه‌ری ﴿وَعَمَّ يَتَسَمَّرُوْهُ﴾ و نه‌وانه هیچ ستمین لی نکریت ﴿وَلَا يَرْزُقْ﴾
 ناگاداریس به‌راستی مولکی خوابه ﴿مَنْ لَّا يَرْزُقْ﴾ نه‌وی له‌ناسمه‌کان
 و ره‌دیده‌یه ﴿لَا يَرْزُقْ﴾ ناگاداریس به‌راستی به‌لبسی (هه‌ره‌شه‌ی) خوا ﴿حَقُّ﴾ راسته
 ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ﴾ به‌لام رۆزیه‌یان ناراس ﴿خَوْنُ يَرْزُقُ﴾ نه‌و (خوابه) ده‌زیست
 و ده‌مریت ﴿وَرَبُّهُ يَرْزُقُ﴾ و هه‌ر مولای نه‌و ده‌گهرینه‌وه (له‌روزی دوایدا) ﴿وَلَا يَرْزُقُ﴾
 نه‌ی خه‌لکیه ﴿فَتَجِدْهُمْ مَخْطَرًا﴾ بیگومان بۆن هاتوه ﴿مَنْ عَصَا عَنْ رَّبِّهِ﴾ نامۆزگاری
 (قورن) له‌لایس په‌روهر دگارتانه‌وه ﴿وَرَبُّهُ يَرْزُقُ﴾ وه شیخا و چاره‌یه بو نه‌وی له‌ماو دل
 و ده‌روتنس دیه ﴿وَعَمَّ يَرْزُقُ﴾ وه ریسوری و میهره‌بانیه ﴿يَتَوَكَّلُ﴾ بۆ پر واداران ﴿وَلَا يَرْزُقُ﴾
 نه‌ی موحه‌مه‌د ﴿يَتَوَكَّلُ﴾ بلی هه‌ر به‌هوی چاکه‌و ﴿وَرَبُّهُ يَرْزُقُ﴾ و میهره‌بانی خوره‌یه
 ﴿وَلَا يَرْزُقُ﴾ جا که واته‌نامه‌وه دلخوش من ﴿وَرَبُّهُ يَرْزُقُ﴾ نه‌و چاکه‌و (بویان) ﴿وَلَا يَرْزُقُ﴾
 له‌وی کوی ده‌که‌سه‌وه (له‌شتی نه‌م دوبایه) ﴿وَلَا يَرْزُقُ﴾ بلی (به‌و من بر واپانه) به‌م بلی
 ﴿وَلَا يَرْزُقُ﴾ نه‌وی خوا ماردوویه‌تیه خواره‌وه ﴿وَلَا يَرْزُقُ﴾ بوتان له‌برق و روری
 ﴿وَلَا يَرْزُقُ﴾ هه‌ندیکتان کردوه ﴿وَلَا يَرْزُقُ﴾ به‌هه‌رام و (هه‌ندیکتی) به‌هه‌لال ﴿وَلَا يَرْزُقُ﴾ بلی
 نایا خوا ﴿وَلَا يَرْزُقُ﴾ مۆلته‌ی (نه‌وی) پی داوون (له‌خوتانه‌وه شتایت هه‌لال و شتایتیکش
 هه‌رام مکه‌ن) ﴿وَلَا يَرْزُقُ﴾ یان درو ده‌که‌ن به‌ماوی خواوه ﴿وَلَا يَرْزُقُ﴾ وه گوماسی نه‌و به
 چیه ﴿وَلَا يَرْزُقُ﴾ که درو هه‌که‌به‌ستی به‌ماوی خواوه ﴿وَلَا يَرْزُقُ﴾ له‌روزی دو پیدا
 ﴿وَلَا يَرْزُقُ﴾ به‌راستی خو ﴿وَلَا يَرْزُقُ﴾ خاوه‌می چاکه‌و هه‌رل و به‌هه‌یه ﴿وَلَا يَرْزُقُ﴾ به‌سهر خه‌لکی به‌وه
 ﴿وَلَا يَرْزُقُ﴾ به‌لام رۆزیه‌ی خه‌لکی ﴿وَلَا يَرْزُقُ﴾ سویاسی (نه‌و چاکه‌و به‌هه‌یه) مکه‌ن ﴿وَلَا يَرْزُقُ﴾
 ﴿وَلَا يَرْزُقُ﴾ وه (نه‌ی موحه‌مه‌د) ﴿وَلَا يَرْزُقُ﴾ توله‌هه‌ر مه‌ه‌ست و کارینکدایت ﴿وَلَا يَرْزُقُ﴾ من (نه‌ی)
 وه هرچی له‌قورن محوس ﴿وَلَا يَرْزُقُ﴾ و (نه‌و) هه‌ر کر نه‌ویه‌ک مکه‌ن ﴿وَلَا يَرْزُقُ﴾
 بیگومان نیسه به‌سهر تانه‌وه ﴿وَلَا يَرْزُقُ﴾ شایه‌تین و ناگاداریس ﴿وَلَا يَرْزُقُ﴾ کاتیک ده‌روزی داریه‌وه
 و پیوه‌ی خه‌ریکی ﴿وَلَا يَرْزُقُ﴾ وه وون نایت ﴿وَلَا يَرْزُقُ﴾ له‌په‌روهر دگارت ﴿وَلَا يَرْزُقُ﴾ به‌ته‌نداره‌ی
 گه‌ردیله‌یه‌ک ﴿وَلَا يَرْزُقُ﴾ به‌له‌ره‌وی ﴿وَلَا يَرْزُقُ﴾ و به‌له‌ناسماندا ﴿وَلَا يَرْزُقُ﴾
 وه به‌جو کتر له‌و گه‌ردیله‌یه ﴿وَلَا يَرْزُقُ﴾ و نه‌گه‌ورتر له‌و (گه‌ردیله‌یه) ﴿وَلَا يَرْزُقُ﴾ مه‌گه‌ر
 نه‌وت له‌ماو په‌رویکی ناشکر ادا (که‌مه‌ه‌ست بی لوح المحفوظه) ﴿وَلَا يَرْزُقُ﴾

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ ناگادار من یتگو مان ﴿قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَهُ﴾ دوستانی خوا ﴿لَا حُوفَ عَلَيْهِمْ﴾ ترسیان له‌سده
 به ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ خه‌ه‌میش باخون ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نه‌وانه‌ی ماوه‌ریان هیاده ﴿وَصَلَوا
 بِشِقْوَتِهِ﴾ وه‌ه‌میشه خقیان دهم‌زیرن و له‌خوا دهم‌رس ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ هدر من نه‌وانه
 مرگش و موژده ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له‌زبانی دوبادا ﴿وَلَا تَجِدُ فِيهَا﴾ و له‌دوار و زیشد ﴿لَا تَجِدُ فِيهَا
 كُوفًا﴾ به ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نو روتنه (و بدله) کانی خوا ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ هدر نه‌وانه به ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾
 سه‌ر که دنی رور گه‌وره ﴿وَلَا تَجِدُ فِيهَا﴾ باخه‌مبارت به‌کات ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و ونه‌ی نه‌وانه ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾
 نهمه‌ی ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ به‌ر استی هیر و ده‌سه‌لات ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ هه‌صوی بو خواجه ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾
 خوایش یسه‌ری رانابه ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ناگادار من به‌ر استی هدر من خویه ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ هدر
 چی به‌ل‌سما به‌کات ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ هدر چیش له‌ره‌وی دایه ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ به‌بره‌ویان به‌کر دوه
 ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نه‌وانه‌ی بی‌حکله‌خوا ده‌به‌رستن ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ به‌رستر اوس (هار به‌شانی
 من خوا) ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نه‌وانه نه‌بها شوین گومان که و نشوون ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾
 وه نه‌وانه نه‌بها دروده‌کدن (به‌گومان و گونره‌شت ده‌لیس) ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نه‌و خوابه‌رانی که
 ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ شه‌وی بو داناون ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ناتیدا به‌جه‌سبه‌وه ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بر و زیشی
 دان‌وه به‌روون ککه‌ره‌وه (که‌مابه‌ی ژبان و گوره‌رانتان بیت) ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ به‌ر استی له‌ره‌وه (که
 یاس کر) ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ چه‌مد به‌ل‌گه‌و بی‌شاته‌ه‌به‌بو که‌سانیت که‌ده‌یستی و زیر ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾
 ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نه‌وانه‌ده‌لیس خوا آمدالی بو خوی هه‌لیز اردوه ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ پاکی و بی‌گه‌ردی
 من خوا ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نه‌وی بیاره ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نه‌بها نه‌و خاوه‌بیاته‌ه‌در چی و له‌ناسما به‌کات
 ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و هدر چی و اله‌ره‌ویدا ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ هیچ به‌ل‌گه‌به‌کشان لایه‌به‌مدی
 که‌ده‌لیس ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نایا شتیک ده‌لیس به‌دهم‌خواوه که‌دیرس و بی‌ناگان لیس ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾
 ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (نه‌ی موحه‌محمد ﷺ) ملی به‌ر استی نه‌وانه‌ی ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ که‌درو هدر
 ده‌ه‌ستن به‌دوی حواوه ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (ه‌مر گیز) بر گار مایس ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (چونکه) به‌هره
 و رانور دیکی که‌مد له‌دوبادا (به‌سهر ده‌من) ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ پاشان من لای شمبه ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ گه‌رانه‌وید
 ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نه‌معاب پسان ده‌چیزیس ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ سهرای رور توید ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾
 به‌هوی له‌وه‌ی که‌بر واید به‌هتا (تامردن) ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾

﴿وَأَنزَلْنَا سُورَةَ طه﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د) ﴿وَهُوَ الَّذِي يُوْحِي بِالْحَقِّ﴾ (عليه‌السلام) یاں یز بحوتنه‌ره‌وه
 ﴿وَمَا يَنصُرُهُمَ فِيهِمْ﴾ کانیث نه‌گه‌له‌کمی ووت ﴿يَتَوَكَّلْ﴾ نه‌ی گه‌له‌کهم ﴿إِنْ كُنَّ كِذِّبًا﴾ نه‌گهر
 نه‌لانه‌وه قورس و گرانه ﴿مَدَّ يَدَهُ﴾ مانه‌وم له‌ناواندا ﴿وَنُفِثَ فِي سَبْعِ مَوَاقِعَ﴾ و ناموز گاری کردم
 (یونس) نه‌نایه‌ته‌کمی خواه ﴿فَتَقَىٰ لِلَّهِ مَوَاقِعَ﴾ نه‌وامس پشتم نه‌حوا مستووه ﴿وَهُمْ جُنُودُ اللَّهِ﴾ نیوه‌ش
 کار و بریاری خوسان کو که‌مویه ﴿وَمُرَدَّدًا﴾ له‌گه‌له‌ه‌ایه‌شه‌کانتان دا ﴿وَلَا يَكُنْ لَّكَ سَاحِرٌ شَرْعٌ﴾
 نه‌مجت کار و برپاره‌کسان شار او نه‌یست نه‌لانه‌وه (نه‌لکو ناشکر است) ﴿ثُمَّ نَصْرَ يُونُسَ﴾ پاشان به‌لامدم
 بدم ﴿وَالْجُودُ﴾ و ماروم ممدن ﴿وَبَرِّ يُونُسَ﴾ جانه‌گهر سه‌رینچنان کردم (پشتم تن ده‌کدن)
 ﴿مَدَّ يَدَهُ﴾ نه‌وه‌س داوام نه‌کرد ووه لیسان ﴿فَمِنْ أَمْرٍ﴾ هیچ پاداشتنک ﴿وَبَرِّ يُونُسَ﴾ پاداشتی
 من عذر له‌سهر خورایه ﴿وَبَرِّ يُونُسَ﴾ وه مدمانم پی در اوه ﴿وَنُفِثَ فِي سَبْعِ مَوَاقِعَ﴾ که‌له‌مهر مانیه‌ر دارانی
 خودا و موسولیمان بم ﴿وَمَدَّ يَدَهُ﴾ نه‌مجا به‌درویان رانی ﴿وَمَدَّ يَدَهُ﴾ نه‌موسا لیمه‌ش نه‌و
 (سورج) و نه‌وانه‌ش که‌له‌گه‌لی بوون بر گارمان کردن ﴿وَنُفِثَ فِي سَبْعِ مَوَاقِعَ﴾ له‌که‌شینه‌که‌دا ﴿وَمَدَّ يَدَهُ﴾
 وه کردمان ﴿وَمَدَّ يَدَهُ﴾ به‌جی شینانی (نه‌وان له‌ره‌ویدا) ﴿وَمَدَّ يَدَهُ﴾ نه‌وانه‌شمان زیر ناوخت ﴿وَمَدَّ يَدَهُ﴾
 به‌یست ﴿وَمَدَّ يَدَهُ﴾ به‌برویدن به‌لایه‌ته‌کمی نیمه‌نه‌هینا ﴿وَمَدَّ يَدَهُ﴾ نه‌مجا سه‌ریج بده و برو نه‌بزانه‌چون
 بوو ﴿وَمَدَّ يَدَهُ﴾ دواروژ و ناکامی تر سیراوان ﴿وَمَدَّ يَدَهُ﴾ نه‌مجا له‌دوای سورج
 ماردمان ﴿وَمَدَّ يَدَهُ﴾ پیغمه‌سراتیث ﴿وَمَدَّ يَدَهُ﴾ بو‌ماو گه‌له‌کانیث ﴿وَمَدَّ يَدَهُ﴾ نه‌وانیش هاتس
 یز لایس به‌به‌لکه‌روونه‌کانه‌وه ﴿وَمَدَّ يَدَهُ﴾ که‌چی نه‌وان برویدان به‌هیت ﴿وَمَدَّ يَدَهُ﴾
 سه‌وه‌ی که‌له‌ر بر دوودا برویان پیسه‌هیتا بوو ﴿وَمَدَّ يَدَهُ﴾ نه‌و جورده مورده‌ییس ﴿وَمَدَّ يَدَهُ﴾ به‌سهر
 دلی ﴿وَمَدَّ يَدَهُ﴾ ده‌ست در یز کاراندا (تاتیگدن) ﴿وَمَدَّ يَدَهُ﴾ پاشان ماردمان ﴿وَمَدَّ يَدَهُ﴾ له‌پاش
 نه‌و یزر وانه ﴿وَمَدَّ يَدَهُ﴾ موسا و هاروون یز لای میره‌وون ﴿وَمَدَّ يَدَهُ﴾ وه یز لای
 ده‌سه و ناقمه‌کمی ﴿وَمَدَّ يَدَهُ﴾ به‌به‌لکه‌و موحیره‌کانمانه‌وه ﴿وَمَدَّ يَدَهُ﴾ به‌لام نه‌وان خوبس
 به‌گوره‌رسی ﴿وَمَدَّ يَدَهُ﴾ نه‌وان هوریکی تاوان یاریوون ﴿وَمَدَّ يَدَهُ﴾ جاکاتیث
 برویدان هات ﴿وَمَدَّ يَدَهُ﴾ هه‌ق و راستی له‌لایس نیمه‌وه ﴿وَمَدَّ يَدَهُ﴾ ووتیان بیگومان نه‌مه
 ﴿وَمَدَّ يَدَهُ﴾ جادویه‌کی روون و دیاره ﴿وَمَدَّ يَدَهُ﴾ موسا ووتی (بیسان) ﴿وَمَدَّ يَدَهُ﴾ نایا
 نیوه‌به‌م هه‌ق و راستیه‌ده‌لیس (جادووه) ﴿وَمَدَّ يَدَهُ﴾ کاتیث یوتان هاترووه ﴿وَمَدَّ يَدَهُ﴾ لای نه‌وه‌جادووه
 ﴿وَمَدَّ يَدَهُ﴾ که‌جادوویاران بر گاریان مایت ﴿وَمَدَّ يَدَهُ﴾ ووتیان نایا هاترووی یز لایس
 ﴿وَمَدَّ يَدَهُ﴾ بو نه‌وه‌ی لایمان ده‌ی ﴿وَمَدَّ يَدَهُ﴾ له‌وه‌ی بارو باپیرانمان له‌سهری بوون ﴿وَمَدَّ يَدَهُ﴾
 نگه‌تاق همر دووکتان (موسا و هاروون) نیت ﴿وَمَدَّ يَدَهُ﴾ گهره‌یی (وسه‌رو کابنه‌ی به‌و یسرائیل)
 ﴿وَمَدَّ يَدَهُ﴾ له‌ره‌ویدا ﴿وَمَدَّ يَدَهُ﴾ وه نیمه‌هه‌گیز ماو برنان یز ناکه‌بین ﴿وَمَدَّ يَدَهُ﴾

﴿هَآءِ دَاۤءٍ﴾ (خوای گه‌وره) نه‌سوی بیگو مان ﴿اُحْيِیْ دَعۡوَنۡکُمَا﴾ داوی هه‌ردو وکتان وهرگیرا
 ﴿فَاسْتَفِیۡدِ﴾ جا‌خو‌راگر و نه‌دوام بن (المسیر فابی حوا) ﴿وَلَا تَبۡعَاۤیۡ بَیۡنَ﴾ وه‌مه‌که‌ونه‌شویس
 رینگای ﴿تَبۡرِیۡ لَا یَقۡصُرُ﴾ نه‌وانه‌ی که‌مانش ﴿وَجۡوَدۡیۡ سَرۡیۡلَ اَیۡحَر﴾ نه‌معا به‌وه‌ی تیسرا لیلان
 له‌ده‌ریا که (ده‌ریای سوور) به‌راندوهه ﴿اَشۡعُرُ وَاَعۡوَا وَاَحۡمَرُ﴾ نه‌معا میره‌ون و له‌شکره‌که‌ی
 شویسان که‌وتس ﴿تَغۡیَا وَاَعۡتۡ﴾ به‌ستم و دعست درنژی کردن ﴿حَیۡ دَ﴾ هه‌تا له‌و‌کانه‌ی
 ﴿اَذۡرَکَ تَمَرۡقُ﴾ خه‌ریک بوو (میرعه‌ون) به‌مکن ﴿وَاَنۡتَ﴾ نه‌وسا وونی پروام هینا ﴿لَہٗ لَا
 یَہٗ﴾ که‌هیچ به‌رستراوینکی راست بی‌یه ﴿لَاۤیۡ﴾ جگه‌له‌ئو (خواید) به‌دیت ﴿وَاَنۡتَ یَہٗ﴾ که
 پروایسان پس هینده ﴿مُنۡ سَرۡیۡلَ﴾ نه‌وه‌ی نیراتیل ﴿وَلَدۡیۡنِ تَمۡرِیۡنِ﴾ وه‌میش له‌موسلمانانم ﴿
 اَنۡتَ﴾ نیستا (ماوهم دینیت؟) ﴿وَلَدۡیۡنِ عَصِیۡبِ فِیۡ﴾ که‌بیگو مان له‌وه‌و‌پیش سه‌رپیچیت کرد ﴿وَصَکۡبِ
 مِیۡ تَمۡرِیۡنِ﴾ وه‌تو له‌خرابه‌کاران و تیکدم‌ران بوویت ﴿وَاَنۡتَ یَہٗ﴾ به‌لام نه‌مرز ﴿اُحۡیِیۡ بَیۡدَکَ﴾
 لاشه‌که‌ت (له‌ده‌ریا) درگار ده‌که‌پس ﴿مِیۡ کُورۡنِیۡنِ حُنۡدَ اَیۡہَ﴾ بو‌نه‌وه‌ی بی‌یه‌به‌مد بو‌نه‌وه‌ی
 له‌دوی تو دیت ﴿وَاَنۡتَ کَثَرۡ مِیۡ سَرۡیۡلَ﴾ وه‌به‌راستی روورنک له‌خه‌لکی ﴿عِیۡبَ بَیۡتِ حِیۡوُنَ﴾
 بی‌نگار نه‌به‌لگه و بیشانه‌کانی نیمه ﴿وَلَدۡیۡنِ عَوۡاۤیۡ﴾ سوید به‌خوا بیگو مان بیشته جیمان کردن
 ﴿بِیۡ سَرۡیۡلَ﴾ نه‌وه‌ی نیراتیل ﴿مُتَوَصِّلَ﴾ له‌شونینکی چاک و شایسته‌دا ﴿وَرۡرَ تَمۡرِیۡنِ اَلۡحِیۡبِ﴾
 و رزوری چاک و پاکمان بی‌دان ﴿وَاَنۡتَ حَمَرُ﴾ جا‌را‌حیاو دوومره‌ک به‌وون ﴿حَیۡ جَہۡ حُنۡدَ اَیۡہَ﴾ هه‌تا
 رانین و شاره‌رابی (ته‌ورات) یان بو‌هات ﴿اِنَّ رَبَّکَ﴾ به‌راستی به‌روردگارت ﴿بَقِیۡ تَمۡرِیۡنِ﴾ بریار
 ده‌دات له‌بنوانیاندا ﴿اِنَّ رَبَّکَ﴾ به‌روزی دویت ﴿مِیۡ کَؤۡمَہِ یَحۡمُرُ﴾ له‌وه‌ی ئوان تیبدا پراحیا بوون
 ﴿اِنَّ رَبَّکَ﴾ جاله‌گه‌ر تو ﴿وَاَنۡتَ یَہٗ﴾ نه‌گو ماندا ی ﴿مِیۡ سَرۡیۡلَ﴾ له‌وه‌ی که‌دارد ومانه‌نه‌خواره‌وه
 بؤت ﴿مِیۡ سَرۡیۡلَ﴾ نه‌وه‌و پرسیار نه‌وانه‌بکه ﴿بَعۡرَۡوُنَ تَمۡرِیۡنِ﴾ که‌کنتی ناسمانی شاره‌ون
 و ده‌بخویره‌وه ﴿مِیۡ مِیۡنَ﴾ له‌پیش تو ﴿بَعۡرَۡوُنَ﴾ سوید به‌خوا به‌راستی بؤت هانوهه ﴿اَلۡحِیۡ مِیۡ رَیۡتَ﴾
 هه‌ق و راستی به‌به‌روردگار نه‌وهه ﴿مِیۡ کُورۡنِ مِیۡ تَمۡرِیۡنِ﴾ که‌هوانه‌له‌ده‌سته‌ی گو‌مانداران همه ﴿
 وَاَنۡتَ کُورۡنِ مِیۡ سَرۡیۡلَ﴾ و له‌رانه‌ش همه ﴿کَدۡرَ عِیۡبِ تَمۡرِیۡنِ﴾ که‌بیشانه‌کانی حوایسان به‌دورسی
 (وماوهریان بی‌نه‌هینان ﴿مِیۡ کُورۡنِ مِیۡ تَمۡرِیۡنِ﴾ (نه‌گه‌روا بکه‌یت) نه‌وه‌ده‌چینه‌ریری ره‌ره‌مه‌ندانوهه ﴿
 وَاَنۡتَ یَہٗ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی ﴿حَقۡ عِیۡبِ تَمۡرِیۡنِ﴾ هرچووه و چه‌سپاوه بویدان ﴿حَمَرُ رَبَّکَ﴾ بریاری
 به‌روردگارت ﴿لَاۤیۡ مِیۡ سَرۡیۡلَ﴾ سروا ماهیتس ﴿وَوَجۡہَ تَمۡرِیۡنِ﴾ (سروا ماهیتس) هرچه‌مد بؤیان بیت
 ﴿حَمَرُ اَیۡہَ﴾ هه‌موو به‌لگه و بیشانه‌یه‌ک ﴿حَیۡ سَرۡیۡلَ﴾ هه‌تا به‌پیش (به‌چداوی حق‌یان) ﴿اَنۡتَ یَہٗ
 لَاۤیۡ مِیۡ سَرۡیۡلَ﴾ سرای سه‌ختی داردرهر ﴿

«فلو لکات قریه مس» (خهلکی) هیچ شار و گوینک (له‌وانی که هره‌شه‌یار لیکر) و باوهریان
هینا (کاسی پس و دایری سرای پهر و مردگار) «نعمت یس» باوهره‌کیمان هیچ سوودی یی
به‌گه‌یاندن «لا قوم یس» جگه‌له‌گه‌لی یوس (علیه‌السلام) بدیت «س دس» کاتیک هه‌مو و پروای
هیت و ته‌ویه‌یار کرد (که دل مایورون سرای پهر و مردگار دایریوه‌بو سهریان) «صنف عه» لاهان
سرد نه‌سهریان «عرب لیل» سرای سرشوری و یسواپی «بی‌خو و دس» نه‌زیانی دریا‌دا
«و شهم یس جیر» و به‌هره و خوشیمان پیدان تا ماویمه‌ک (ناکاسی مردیان) «و لوشه رت»
و نه‌گه‌ر پهر و مردگارت بیویستایه «لاس» پروای ده‌هینا «س بی لاس» نه‌و (خهلکی) و له‌ره‌ویدان
«کله جیف» هه‌مو و به‌تیکرا «لوس» نه‌ی تاباسو (نه‌ی موحه‌ممه‌د یس) «نکره لاس» رور
له‌خهلکی ده‌کیت «حویکو و تو یس» هه‌ناسه‌بر و دار «و داسک سفس» و به‌یو هیچ که‌سیت
سریه «س یس» که‌بر و اینی «لا یس نه» نه‌گه‌ر به‌ویسنی خوا بدیت «و یس یس» و به‌یسی
(وین باوهری) ده‌حانه «عل یس» سهر نه‌وانی «دیمه‌نوت» که‌تی ماگن و بیر ماگه‌به‌وه «ل یس»
(له‌ی موحه‌ممه‌د یس) لیلی سهرنج نه‌دن «س بی سهرت و لاس» چی له‌ناسمانه‌ک و ره‌ویدیه
«و یس یس» که‌چی بشته و تر سهره‌ک هیچ سوود ناگه‌به‌س «غ قه لاس»
به‌که‌سیتک بر و به‌هین «و یس یس» ده‌ی چاوهر و انی چی ده‌کس «لا یس یس»
یتجگه‌له‌رو و داونک وک رو و داوه‌کاسی نه‌وانی «حویس قه» که‌له‌پیشینه‌وه‌و اسوردن
«فلو یس» بلین ده‌ی چاوهر و ان بکه‌ن «و یس» به‌راستی میش له‌گه‌ن نیوه‌دا
«و یس یس» له‌چاوهر و انان «و یس» پاشان نیمه‌پر گاری ده‌کس (له‌کاسی دایره‌هیدا)
«و یس» پیعه‌سهرانسان «و یس» و نه‌وانی بر و بان هساوه «و یس»
«و یس» پیویسته له‌سهرمان «و یس» نیسان داران و رگار بکه‌ین «و یس»
بلین له‌ی خهلکیه «و یس» نه‌گه‌ر نیوه‌له‌گو مانده‌ان «و یس» به‌راستی) نایه‌که‌م
«و یس» نه‌وه‌س مایه‌رستم نه‌وانی «و یس» که‌نیوه‌ده‌ی پهرستن بیتجگه‌له‌خوا
«و یس» به‌لکو «و یس» نه‌و خوابه‌ده‌به‌رستم «و یس» که‌نیوه‌ده‌مرنی «و یس»
و به‌سهرمانم یی کمر و که «و یس» له‌بیر و داران سم «و یس» و به‌رووت وینک
و راست مکه «و یس» یو تابیلک که‌راسته «و یس» و به‌هیچ جورینک له‌هاوهرش
دانه‌ران مه‌ه «و یس» هاوارمه‌که‌به‌رسته «و یس» بیتجگه‌له‌خوا «و یس»
شینی به‌سوودت یی ده‌گه‌یه‌بیت «و یس» و به‌ریانت لینی ده‌دات «و یس» جا نه‌گه‌ر وات کرد
«و یس» نه‌وه‌سگو مان نه‌ر کاته تو «و یس» له‌ست مکارانی «و یس»

﴿وَمَرْ دَبَّوْ﴾ هېچ گېډ له بېړيك مې په ﴿فِي لَازِس﴾ له رموي دا ﴿لَا عَلَى اللَّهِ﴾ نيلا له سهر حويه
 ﴿رَفَقْ﴾ پړوق و بروريه كې ﴿رَبِّمْوْ شَقَرْد﴾ وه (خوا) دهراني شونې مانه وهی ﴿وَمَسْتَوْدَها﴾
 وه شويي لن دهر چووسي ﴿كُرِّي حَكْسِ مِي﴾ همووي نومسراوه له كنيسي بروون كړه وه (لوح
 المحفوظ) ﴿رُخُو﴾ نهو (خوايه) راتيكه ﴿بِي حَقْ شَمُوبْ وَ لَازِس﴾ كه له اسمانه كې
 وزه وي دروست كړه وه ﴿فِي سِتَّة يَر﴾ له شمش روزدا ﴿وَكَاث عَرَشُهُ عَلَى الْمَاءِ﴾ و هره شه كې
 له سهر ناو بوو ﴿يَسْمُوكُمْ﴾ نو نهو وي باقياں نكاته وه ﴿يَكُونُ خَسْ عَمَلًا﴾ كاتان كړه وه
 چا كتر (ده كهن) ﴿رَبِّي ظَل﴾ سويندي ته كهر بليت (به وانه) ﴿يَكُونُ سَفُونُونَ﴾ به راستي تپوه ريښور
 ده كړتپه وه ﴿مِنْ بَعْدِ نَسُوب﴾ به پاش مردن ﴿يَسْفُونُ بِي كَمُرْ﴾ بېگومان نه و نه ي كې يې بروون ده لپس
 ﴿يَسْ هَدِ لَا يَسْتَرْ مِي﴾ نه مه هېچ مې په بيحكه له جادوونه كې بروون و ديدار نه پت ﴿وَمِنْ خَرْدَ عَمَلْهُ
 نَعْدَاب﴾ وه سويند به خواره كهر نهو سزايان دوا بجهيس ﴿يَسْ اَمْرُ ثَعْدَ وِرْ﴾ نه و نه ي كې كې
 دپاري كراو ﴿يَسْفُونُ مِي خَبْرَ﴾ نهو به راستي ده لپس چي نهو سر اي پراگرتپه وه (بوچس نوم
 ما بهت) ﴿لَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ﴾ بيدار مې روزي نهو سرا بهيان بو ديت ﴿يَسْ مَعْرُوفَ عَمَلْهُ﴾ لپان لا بدري
 ﴿وَسَيَّ يَهْم﴾ وه دهر يان ده دات ﴿نَحْنُ نُوْ يَهْ سَتَرْ نُوْ﴾ نهو ي كې نه و نه گالته و لا تر بيان يې
 ده كړه ﴿وَمِنْ دَفْ اَس﴾ سويند به خواره كهر تپه به چيز يې به مانه يې ﴿مَنْ رَحْمَةُ﴾ چا كه
 و هرن و نه هره يه ك لاي خومان وه ﴿نَحْنُ نُوْ يَهْ يَهْ﴾ پاشان نهو (چا كه و نه هره يه ي) لن بگرپه وه
 ﴿يَسْ يَسْفُونُ حَقْمُورْ﴾ بېگومان نهو روزر ماثويتد و سپله يه (لهو كاته دا كورس ي بخت كاني خوا
 ده كات) ﴿وَمِنْ دَفْ اَس﴾ سويند به خواره كهر يې به چيز يې بده يې ﴿نَحْنُ نُوْ يَهْ سَتَرْ نُوْ
 به هره و چا كه دوي نهو سه خني و ماره حتيانه ي نووشې بووه ﴿يَسْفُونُ دَهْبَ سَتَرْ نُوْ﴾ بېگومان
 ده ليت گشت سه خني و رiane كانم له مل بوويه وه (هر وكي بهردام) ﴿يَسْ اَمْرُ ثَعْدَ وِرْ﴾ بېگومان
 (لهو كاته دا) روزر دلخوش و لوت به روزر خو به دل رانه ﴿لَا يَسْ مَعْرُوفَ﴾ جگ به وانه ي
 كه ماثارم و خوگر بوون ﴿رَحْمَةُ صَحْب﴾ و كرمه وه چا كه كايان به چي هتا ﴿وَمِنْ دَفْ اَس﴾ نهو به
 بويان هه يه ﴿ثَعْبُورْ وَ خَرْدَ كَبِيرْ﴾ ليوردن و باداشتي گه وړه ﴿سَعْدَ سَارْ﴾ نايانو واره يته وي
 ﴿بَعْضَ مِزْجِي يَت﴾ له (پراگه ياندسي) هه يديك لهو ي بيگات بو كراوه ﴿وَمِنْ يَتْ يَهْ سَتَرْ نُوْ﴾ و دل
 ته سگ ده ي يې ﴿يَسْفُونُ﴾ له سهر نهو ي كهر لپس ﴿لَا يَسْ مَعْرُوفَ كَرْ﴾ بوچي گمخ و خهرينه ي بو
 مانير درينه خواره وه ﴿جَهْمُورْ مَبْ﴾ يان بوچي فرشته يه كې له گه لدا به هاتپه وه ﴿يَسْ اَمْرُ ثَعْدَ وِرْ﴾
 بېگومان نهو ته بها تر سينه وي ﴿رَحْمَةُ عِي حَقْمُورْ يَتْ و كِي﴾ و خوا بو هه مو و شنيك سهر يه رشتنيكرو
 چاو دپره ﴿

﴿آيَةُ قُرُونٍ﴾ يان نه وانه ده لپس پيغمبر ﷺ نهو (قورنانه) اي هغه مستوره ﴿قُلْ اَتُوبُ اَمْ لَا﴾
 بشپړه ﴿بَلَىٰ﴾ دهی تپوهش ده سورس و ده کو نهو (قورنانه) يسي ﴿تَقَرَّبْ﴾ هغه ستر وېس ﴿وَرَتِّلْ﴾
 ﴿تَسْمِعُ﴾ و ده بنگ بکن (بو پشپوانيتان) هر کس ده توانس ﴿شَرِّ اَوْ تَعْلَمْ﴾ بيجگه له خوا
 ﴿رَكْعَتَيْنِ﴾ نه گهر تپوه راست ده کون ﴿يَوْمَ تَجِئُ مِنْهُ طَائِفَةٌ﴾ جاته گهر و ده لاميان ده دانه و ده
 ﴿قَسَمُوا لَكُمْ﴾ نه و ده برانس که بگو مان نم (قورنانه) مير در او ته خوار و ده ﴿يَعْلَمُ﴾ ده نا گاداري
 و رانيسي خوا ﴿وَرَتِّلْ﴾ نهو ﴿هَرَوِّعْ﴾ هر و ده برانس هيچ په رستر او نكي راست سي په بيجگه له نهو
 ﴿فَمَنْ تَتَّبِعُوا﴾ دهی تپا تپوه مل که چ و موسلمان ﴿مَنْ كَفَرَ﴾ هر کس ده و ده ویت
 ﴿تَعْبُدُوا﴾ زياتي دوتيا و در او و جواني نهو ﴿تُؤْتِي﴾ نهو ﴿تَعْبُدُوا﴾ تيمه (مهر ده سي)
 کر ده و ده کانيان به نه و دهی پي ده ده پي تپايدا ﴿وَهُمْ يَفْتَنُونَ﴾ و ده نه و ده لاه زيانه ده کم و کوري
 يان له گه نا کريت ﴿اُولَئِكَ يَدْعُونَ﴾ نه و ده که سانيکن بويان سي په ﴿فَلَا تَجْرِدْ﴾
 له رږډي دوايدا جگه له ناگر ﴿وَجِئْ﴾ ده و دهی کر دپان تپيدا پوچ و سي بهر هم و ده
 ﴿وَبِئْسَ مَا كَانُ يَفْعَلُونَ﴾ و ده هر چيان کر ده ده و ده و ده هيچ ﴿اَنْسَ﴾ جاته تپا که سنيك
 پيسوس ريه ﴿بَلَّغْ﴾ به لگه په کي ناشکراي يي له لايه پيرو ده د گاري و ده ﴿وَسُوءُ هَتَمَةٍ﴾ و شايه تپت لاي
 نه و ده و ده بزي به و نه پته و ده ﴿وَمِنْ قَبْلِ نُوحٍ﴾ و ده له پيش نهو (شايه تپي خويه و ده) به راوي مو و ساش
 (شايه نه بوي) ﴿مِنْ قَبْلِ نُوحٍ﴾ که به پيره و پيشه و ده و ده ميره ميره ﴿وَسُوءُ نَوْمٍ﴾ نه و ده بر و ايان هغه
 بهر (شايه نه که قورنانه) ﴿وَمِنْ قَبْلِ نُوحٍ﴾ و ده هر کس با و دهی پي نه پيت ﴿مِنْ قَبْلِ نُوحٍ﴾ له و کومه ل
 و تاقمانه (نه و دهی کوي و ده له سر دزيانه ني سلام) ﴿وَمِنْ قَبْلِ نُوحٍ﴾ نه و ده ناگر جپگ په سي ﴿وَلَا
 يَدْرِي﴾ که وانه هيچ جوړه گومان و دوو دليه کت نه پيت له و (قورنانه) ﴿يَوْمَ تَحْشُرُ﴾
 بهر سني له و قورنانه بهر نه لايه پيرو ده د گاري و ده هاتو و ده ﴿وَمِنْ قَبْلِ نُوحٍ﴾ به لام
 و دريک له خه لکي بروانا هيس ﴿وَمِنْ قَبْلِ نُوحٍ﴾ و ده تپا کي سته مکار تره له و که سي ﴿فَتَرَىٰ﴾
 غل قورنانه که درق هغه سني به ده و ده خوا و ده ﴿وَمِنْ قَبْلِ نُوحٍ﴾ نه و ده ده بري به جوړ و ده
 بهر و ده د گاريان (و نه کانيان ده غريکه روو) ﴿وَمِنْ قَبْلِ نُوحٍ﴾ و ده شايه نه کان (له پيغمبر
 و غريشته کان) ده لپس ﴿وَمِنْ قَبْلِ نُوحٍ﴾ نا نه وانه نهو که سانهن ﴿كَلَّمَ﴾ (نه دويادا) درويان
 هغه ده سبت به ده و ده بهر و ده د گاريان و ده ﴿لَا تَعْلَمُ﴾ بيدارس به مري خوا ﴿عَلَىٰ كَذِبٍ﴾
 سته مکارانه ﴿لَئِنْ يَصُدُّوا عَنْ نَبِيِّي﴾ نه و دهی بهر هغه ستي پيگهي خوا ده کس ﴿وَتَعْبُدُوا﴾
 يوح ﴿وَدَعِبْهُ﴾ به لار و چه و نهی پشاندهن ﴿وَمِنْ قَبْلِ نُوحٍ﴾ له کاتيکدا نه و ده بهر و دهی دوايي
 ﴿هَتَمُ﴾ يي بروان ﴿﴾

﴿أُولَئِكَ يَكُونُ الْمُتَجَرِّبُونَ﴾ لهو (نه فرسي لي کړ او) نه ناتوان (لهمهستی خوا) حوډان قوتدار مکون
 ﴿يُؤْتِي الْأَمْثَالَ﴾ له ولات وره ويدا ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ ويانه ﴿مِنْ شَيْءٍ مِنْ رَبِّهِ﴾ بيجگه له خوا هيج
 پشنيوان و دوستي ﴿يُضَعِّفْ لَهُ﴾ يوان د ووقات ده کړتووه ﴿تُعَذِّبُ﴾ سرا ﴿مَنْ كَانَ يُؤْتِيهِمْ﴾
 اشمع ﴿تَوَاتَىٰ بِيَسْمَىٰ﴾ لهو قورنانه يان به موو ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ (هه فيشيان) نه ده يسي ﴿يُؤْتِيهِمْ﴾
 اشمع ﴿يُؤْتِيهِمْ﴾ نه وانه که سانيکي ﴿يُخْرِجُ لَهُمْ﴾ که حوډان دوزراند ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ وه ليسان
 وړن سوو ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ نهو درو و ده سانه ي له دويانا ده يان کړد ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ بهر ستي
 و بنگومان نه وانه ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ له روزي دواييدا ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ زهر مر مه د تريس که س خويان
 ﴿يُؤْتِيهِمْ﴾ بهر ستي نه وانه ي برويان هيتاوه ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ و کړده وه چا که کانين
 به جسي هپاوه ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ و گهر دن که چ و دل نارام موون يو (همه رنه کس) په رو و رد گريږن
 ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ نه وانه هاره لاني به هه شش ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ تيدا ده ميتنه وه به هه ميشه يي
 ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ وښه ي نهو دوو ده سته به ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ وه ک کونړ و که پ و بيسه و
 و بياوان ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ نايان نه و دوو ده سته به به کسانن ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ ده بو بير نه که نه وه
 ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ سويد به خوا بېگومان يار دمان ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ سووچ يو لاي گله که ي ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾
 لک بيز نه يي ﴿يُؤْتِيهِمْ﴾ دلياس من تر سته ريکي ناشکرام بونان ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ له گله که
 له خوا نه بهر ستي ﴿يُؤْتِيهِمْ﴾ (چونکه) بهر ستي من دهر سم به خندان بگري ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾
 اشمع ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ بهر ستي به خند و به نارار ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ چا کار به ده ست و ده سه لانداره کن
 وويان ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ نه وانه ي که برويان به هپا بوو ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ له گله که ي (سووچ) ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾
 تيمه تو مايسين ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ جگه له ناده مي به کي وک خومان ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ وه مايسين تو ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾
 هيج که سنيک شويت که و تيت ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ جگه نه وانه ي ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ که هزار و په سته کانمان
 ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ سي ناو ورا و مساويلکن (روالته بيس) ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ وه مايسين تيوه ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾
 نصي ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ هيج شنيکتنان له تيمه رياديي ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ به لکو به درو و نشان ده رايس ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾
 (سووچ) وونسي نه ي گله که م ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ هه و اسم به سني ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ نه گهر من ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ به لکه ي
 ناشکرام هه ست ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ له لاي په رو و مرد گار مه وه ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ و په حمه قتيکي پي به خشم
 ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ له لايمن خويه وه ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ به لام نه وه له تيوه شار درايته وه ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ ناپ به رو و
 پابيدتان بکه يي پيه وه ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ له کاتيکدا نيوه جهري لي ماکن و پيټ ماخوشه ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾

﴿وَيُنَادِ﴾ وه نهی گه له کم ﴿لَا تَعْلَمُونَ﴾ له مسمر تم (گه یاندي به یامه) داوی هیچ مان و
 س مانیکت لی ما کم ﴿إِنْ خَرَى﴾ پاداشتی من ﴿لَا عَلَيَّ﴾ هر له مسمر جوابه ﴿وَمَنْ يَنْتَظِرْ﴾ منو
 وه من نه وانه ده را کم بروایان هیناوه ﴿لَا تَعْلَمُونَ﴾ به راستی نه وانه به دیداری به ورو دگرین
 ده گمن (به وژی دوییدا) ﴿وَكَيْفَ﴾ به لام من نیوه دعیسم ﴿قَدْ تَعْلَمُونَ﴾ که کومه لیکنی به ران
 ﴿وَمَنْ﴾ من غیری نهی گه له کم کسی یارمه تسم دعات ﴿مَنْ﴾ من غیری نهی گه له ده رانه ر خوادا
 نه گهر نه وانه تارسم (و دویان بکم) ﴿لَا تَعْلَمُونَ﴾ دهی تابا مو میر ما که نه وه ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾
 من پیمان مالیم ﴿بِئْسَ حَرْبٌ﴾ حه ربه کانی خوا لای منه ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾ و ماشلیم عهیب و شته
 مادیره کان دهر اسم ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾ ههروها مالیم من غریستم ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾ به وانه ش مالیم
 ﴿وَمَنْ﴾ که له بهر چاوی نیوه سووک ویی رین ﴿لَا تَعْلَمُونَ﴾ خوا هیچ چا که به کیس
 ماداتی ﴿لَا تَعْلَمُونَ﴾ خوا چاک دهرانی ﴿بِئْسَ حَرْبٌ﴾ سهوی له دهر ووسی نه واندایه ﴿لَا تَعْلَمُونَ﴾
 نصیرین به راستی من نه و کاته (نه گهر نه و هه رانه دهر بکم) له مستم کاران دهم ﴿لَا تَعْلَمُونَ﴾
 ورنیان لهی نروح ﴿لَا تَعْلَمُونَ﴾ بیگومان دمه قالیست کرد له گه لماندا ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾ روریش
 دمه قالیست کرد له گه لماندا ﴿لَا تَعْلَمُونَ﴾ دهی نه ووی به لیسان پی ددهیت (له سرا) بومان بهینه
 ﴿لَا تَعْلَمُونَ﴾ نه گهر نو له راست گویانیت ﴿لَا تَعْلَمُونَ﴾ دهی به یاسم به نه ﴿لَا تَعْلَمُونَ﴾
 خوا بوتان ده هیت ﴿لَا تَعْلَمُونَ﴾ نه گهر به ویت ﴿لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه نیوه مانوان (به سیرای خوا)
 خوتان قوتار بکه ﴿لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه ناموز کاری من سوودتان پی ما که به نیت ﴿لَا تَعْلَمُونَ﴾ گهر
 به ویت ﴿لَا تَعْلَمُونَ﴾ ناموز گارنایان بکم ﴿لَا تَعْلَمُونَ﴾ نه گهر خوا به ویت ﴿لَا تَعْلَمُونَ﴾
 گو مر اتان بکت ﴿لَا تَعْلَمُونَ﴾ نه و به ورو د گارمانه ﴿لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه هر بولای نه ویش ده گهر نه وه
 ﴿لَا تَعْلَمُونَ﴾ به نه وانه ده لین موحه مده ﴿لَا تَعْلَمُونَ﴾ (قورنانهی) به ناوی خوا وه ده له ستوره
 ﴿لَا تَعْلَمُونَ﴾ بلی نه گهر من هلم به نیت ﴿لَا تَعْلَمُونَ﴾ نه وه گو ما هو تاو به که ی نه بها له سر
 خومه ﴿لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه میش به ریم له ناوانی نیوه ﴿لَا تَعْلَمُونَ﴾ وهی کرا بو نروح
 (علیه السلام) ﴿لَا تَعْلَمُونَ﴾ که واکه سی تر بروا نا هینیت ﴿لَا تَعْلَمُونَ﴾ له گه له کت ﴿لَا تَعْلَمُونَ﴾
 من بیحکه له ووی بیشتر مروای هیناوه ﴿لَا تَعْلَمُونَ﴾ که رانه باره حهت
 و غمیدار مه به سه ووی نه وان ده بکه ﴿لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه که شته که ش دروست بکه
 ﴿لَا تَعْلَمُونَ﴾ به پیش چاو و چاو دیری و هه رمان و بگنای نیمه (له نایه ته دایاسی سپیدی
 چاو عین هاتوره بو خوا ی گه ووه برومان پی بهی هیچ لیچواندن ولیکن دانه و به ک
 شیوه که ی مار پی وه ته بها خوا خوی دهرانیت) ﴿لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه هیچ قسم له گه لدا مه که
 ﴿لَا تَعْلَمُونَ﴾ له ماره ی نه وانه ی مستمید کر دوه (وی ساوه بوو) ﴿لَا تَعْلَمُونَ﴾ چونکه
 بیگومان نه وانه ده خکریس ﴿لَا تَعْلَمُونَ﴾

﴿وَصَيِّغُ لَقَدْ﴾ وده د ستی کړد به دروست کړدې که شته که ﴿وَكُنَّا مَرْتَدَةً﴾ هدر کاتیت نی په پریسه به لایدا ﴿مَلَأْنِي رِيحًا﴾ کومالی له گه له کهي ﴿سَحَرُونَا﴾ گانته یان یی ده کړد ﴿وَأَنزَلْنَا سَحَابًا مَّاءً﴾ (سورح) ده سورت نه گار نیوه نیسته گانته لاقرسی به نیچه ده کهن ﴿وَأَنزَلْنَا سَحَابًا مَّاءً﴾ نه وه بیگومان نیچه ش لاقرسی به نیوه ده کهن ﴿وَكُنَّا مَرْتَدَةً﴾ هدر چوون نیوه لاقرسی به نیچه ده کهن ﴿وَأَنزَلْنَا سَحَابًا مَّاءً﴾ ج له مه پاش دمرانس ﴿مَرْتَدَةً﴾ کئی سرای مو دیت ﴿وَأَنزَلْنَا سَحَابًا مَّاءً﴾ مقرر شوې ده کات (ده دویاداو له قبا معیشدا) سرای همیشه یی به سر د ادیت ﴿وَأَنزَلْنَا سَحَابًا مَّاءً﴾ (نوح) (که شته که ی دروست کړد) هدا کاتک ﴿وَأَنزَلْنَا سَحَابًا مَّاءً﴾ به رمانی نیچه هات (بو به ما و پر دین) ﴿وَأَنزَلْنَا سَحَابًا مَّاءً﴾ و ته پوره که نای لای هدا قولا ﴿وَأَنزَلْنَا سَحَابًا مَّاءً﴾ ووتمان (به نوح) له و (که شته) دا هدا یی بگره ﴿وَأَنزَلْنَا سَحَابًا مَّاءً﴾ له همدو ویرو میله د دوان ﴿وَأَنزَلْنَا سَحَابًا مَّاءً﴾ ژن و مزاله کانیست هدا بگره ته و د یان به بیت ﴿وَأَنزَلْنَا سَحَابًا مَّاءً﴾ بریاری خوی له سر در او (به خکاندن) ﴿وَأَنزَلْنَا سَحَابًا مَّاءً﴾ هدر نه وانه ش (هدا بگره که) بر و یان هتا (له گه له کت) ﴿وَأَنزَلْنَا سَحَابًا مَّاءً﴾ لایس وده خه لکیکی کم به بیت بر و یان به بیت له گه لای دا ﴿وَأَنزَلْنَا سَحَابًا مَّاءً﴾ (نوح) ووتی همدو و تان سوار یی له و (که شته) دا ﴿وَأَنزَلْنَا سَحَابًا مَّاءً﴾ به ماوی خوا وه له کاتی رویشش و ده ستانی دا ﴿وَأَنزَلْنَا سَحَابًا مَّاءً﴾ به ر سنی په ورو در د گارم ﴿وَأَنزَلْنَا سَحَابًا مَّاءً﴾ رور لای بور ددی میهره بانه ﴿وَأَنزَلْنَا سَحَابًا مَّاءً﴾ که شته که ده سرتن ﴿وَأَنزَلْنَا سَحَابًا مَّاءً﴾ به ساو شه پوولی وک کیو و شاخ دا ﴿وَأَنزَلْنَا سَحَابًا مَّاءً﴾ نور حیث عید السلام کورده کهی مانگ کړد (که ساوی که معان سوو) ﴿وَأَنزَلْنَا سَحَابًا مَّاءً﴾ که له شونیکي که ماردا بور ﴿وَأَنزَلْنَا سَحَابًا مَّاءً﴾ (ووتی) نه ی کوری خوشه وستم له گه لمان دا سواره ﴿وَأَنزَلْنَا سَحَابًا مَّاءً﴾ د لایک مع تکیر یی و له گه لای بر و یان هدا ﴿وَأَنزَلْنَا سَحَابًا مَّاءً﴾ (کورده کهی) ووتی به ن نو شاخک ده دم ﴿وَأَنزَلْنَا سَحَابًا مَّاءً﴾ به ن که به پارتیت له م لا فاره ﴿وَأَنزَلْنَا سَحَابًا مَّاءً﴾ (نوح) ووتی له ورو هیچ پارتیت (به ن ده ریک) به ﴿وَأَنزَلْنَا سَحَابًا مَّاءً﴾ له به رمانی خوا (که خکاندن) ﴿وَأَنزَلْنَا سَحَابًا مَّاءً﴾ به گمر که سپک خوا و ده می یی بکات (و به و پر د بیت) ﴿وَأَنزَلْنَا سَحَابًا مَّاءً﴾ له و کاته دا شه پوولی لا فاره که و نه بیوانیدن ﴿وَأَنزَلْنَا سَحَابًا مَّاءً﴾ جانشه و (کورده خسکاو) له خسکاوان بوو ﴿وَأَنزَلْنَا سَحَابًا مَّاءً﴾ به و ساو و ترانه ی ره وی ﴿وَأَنزَلْنَا سَحَابًا مَّاءً﴾ ناره که ته به سزه ﴿وَأَنزَلْنَا سَحَابًا مَّاءً﴾ و نه ی ناسمان باران به بارینه ﴿وَأَنزَلْنَا سَحَابًا مَّاءً﴾ نیر لا فاره که رو چور به ن خی ره وی د ﴿وَأَنزَلْنَا سَحَابًا مَّاءً﴾ کاره که (خسکانیان) ته و او کرا ﴿وَأَنزَلْنَا سَحَابًا مَّاءً﴾ و (که شته که) و به سا به سر (کیوی) جوو دپه وده ﴿وَأَنزَلْنَا سَحَابًا مَّاءً﴾ و و ترادووری له و ده می خو ﴿وَأَنزَلْنَا سَحَابًا مَّاءً﴾ به گه لای سته مکران ﴿وَأَنزَلْنَا سَحَابًا مَّاءً﴾ به و دی تر ربه ﴿وَأَنزَلْنَا سَحَابًا مَّاءً﴾ نوح هاواری کړده به و رو در د گاری ﴿وَأَنزَلْنَا سَحَابًا مَّاءً﴾ ووتی نه ی په و رو در د گارم ﴿وَأَنزَلْنَا سَحَابًا مَّاءً﴾ به راستی کورده کم ﴿وَأَنزَلْنَا سَحَابًا مَّاءً﴾ له کس و کاری منه ﴿وَأَنزَلْنَا سَحَابًا مَّاءً﴾ و بیگومان به لینی نوش پر استه ﴿وَأَنزَلْنَا سَحَابًا مَّاءً﴾ و نوش داد و تر یی همدو و فرمان به وایانی ﴿وَأَنزَلْنَا سَحَابًا مَّاءً﴾

﴿فَالسَّوْحُ نَهْ﴾ (خوا) هرهووی نهی نووح بهراستی نمو (که تعان) ﴿يَسْ مِنْ أَهْلِكَ﴾ نه کهس و کاری
 نژونی به ﴿يَهْرُسْ﴾ ینگومان نمو (کوپه) کردهوی ﴿يَهْرُسْ﴾ خراب و بامهسه بد نوو ﴿يَهْرُسْ﴾
 جبا که وانه داوای شتیکم لن مه که ﴿يَهْرُسْ﴾ که رانبارت دهر باره ی می به ﴿يَهْرُسْ﴾
 بهراستی من ناموزگارست ده کم ﴿يَهْرُسْ﴾ تاله مه دامن نه میت ﴿يَهْرُسْ﴾
 (مووح) وونی په روه دگارم بهراستی من ﴿يَهْرُسْ﴾ په سات پی ده گرم (لهووی) ﴿يَهْرُسْ﴾
 داوی شتیکت لی بکم ﴿يَهْرُسْ﴾ که نایرتم ﴿يَهْرُسْ﴾ و نه که ر به بورت لیم
 و په حمم پی نه کی ﴿يَهْرُسْ﴾ له ریان لیکه و توان دهم ﴿يَهْرُسْ﴾ ووتر نهی نووح
 ﴿يَهْرُسْ﴾ دانه (نه که شتیه که) به همی و بیوهی له لایه ن نیمه و ﴿يَهْرُسْ﴾
 و به پیت و هری رور به سه ر خونه و ﴿يَهْرُسْ﴾ و به سه ر که لایه ن که په پدانه بی له و بهی
 که له که ل تو دان (پا به سه ر نمو خه لکاته ی له که ل تو دان) ﴿يَهْرُسْ﴾ چه سه ر به سه ر و که ل
 دواتر دیس خوشی و نارو به مه تیای پی دده بی ﴿يَهْرُسْ﴾ پاشان له لایه ن نیمه و دواتر دیس
 ده میت ﴿يَهْرُسْ﴾ سری سه خنی ناراده و ﴿يَهْرُسْ﴾ نه دانه (ی باسکران)
 له هه وانه گرم که بادپاره کانه ﴿يَهْرُسْ﴾ به بیگا نومان ناردی ﴿يَهْرُسْ﴾
 به نو و نه که ده که ت به شان دهرانیس ﴿يَهْرُسْ﴾ له پیش نه م (بیگی ن نیمه) ﴿يَهْرُسْ﴾ که وانه
 خور اگر به ﴿يَهْرُسْ﴾ بهراستی سه ر نه دهم یو له خوا تر سانه ﴿يَهْرُسْ﴾
 و به بولای (که لی) هاد هوودی برابانه ان نارد ﴿يَهْرُسْ﴾ وونی نهی که ده کم خو په رسی
 ﴿يَهْرُسْ﴾ هیچ په رستر او نیکان پی به جکه له نو ﴿يَهْرُسْ﴾ تیوه نه بها درو
 هه نه به مش ﴿يَهْرُسْ﴾ نهی که له کم ﴿يَهْرُسْ﴾ له سه ر نه م اگه یاندی په به م (داوای
 هیچ پدا شتیکان لی ماکم ﴿يَهْرُسْ﴾ پدا شتی من همر له سه ر نه و (خوا) به ﴿يَهْرُسْ﴾
 که دروستی کردوم ﴿يَهْرُسْ﴾ نهی نابا زبر ماب ﴿يَهْرُسْ﴾ و نهی که له کم ﴿يَهْرُسْ﴾
 رنکه ﴿يَهْرُسْ﴾ داوای لیسورد نه په روه دگار تان بکم ﴿يَهْرُسْ﴾ دواتر بیگه په و به بولای له و
 ﴿يَهْرُسْ﴾ (نه که وایکم خوا) له ناسمانه و (باران) دبار نیت به سه ر تاند ﴿يَهْرُسْ﴾
 به برمه ﴿يَهْرُسْ﴾ و هیری تر ریاده کات ﴿يَهْرُسْ﴾ بؤ هیزه که نان ﴿يَهْرُسْ﴾
 و به و و به رمه گیر (له بیگه واره کم) به ناوان ماری ﴿يَهْرُسْ﴾ وونی نهی هوود ﴿يَهْرُسْ﴾
 پیت ﴿يَهْرُسْ﴾ نو هیچ نه لکه به کی روونت مو نه هیانوس ﴿يَهْرُسْ﴾ نهی نهی نهی وار
 له به رستر او کان (خوا کان) مان ناهیتیس ﴿يَهْرُسْ﴾ نهی نهی تو ﴿يَهْرُسْ﴾ و نهی نهی
 باوهرت پی ماکمیس ﴿يَهْرُسْ﴾

﴿يَا نُفُوسَ لَا تَيْسَ تَيْسَهَا﴾ (نه‌وه نه‌سو) ده‌لس ﴿عَزَّ وَجَلَّ﴾ همدنك له‌په‌ر ستر او ده‌گنجان
 نووشيان كردوي ﴿سُو﴾ به‌شيتي ﴿وَلِي﴾ ووتی به‌راسی من ﴿شَيْدَ﴾ خواد که‌م به‌شايه‌ت
 ﴿وَشَهَدُ﴾ ویتووش شايه‌ت بی ﴿بِرَّ﴾ که‌م راستی من به‌رم و دورم ﴿بِسْمِ اللَّهِ﴾ له‌وی
 که‌تیره ده‌یکه به‌هاو به‌ش بزوخوا ﴿مِنْ نُّفُوسٍ﴾ جگه له‌خوا ﴿فَكَيْفَ خَيْفَ﴾ جده مووتان پیلانم
 لی بگپړ ﴿لَا حِزْرَ﴾ له‌پاشان موله‌بشم مده‌ن (ولیم مده‌ستن) ﴿يَا وَحْشَتِ﴾ به‌ش
 به‌راستی من بستم به‌خوا به‌مسووه ﴿بِرَّ وَبِرَّ﴾ که‌په‌رو مرد گری من و به‌رو مرد گری نیو به‌ش
 ﴿مِنْ دُونِ﴾ (هو، اجد، صبیح) هیچ گیان له‌مړیک به‌له‌زیر پر کیفی خوا ی گه‌وره‌ده بیت (گری
 پشه سهره‌نی) ﴿يَا بَ﴾ به‌راستی په‌رو مرد گارم ﴿عَلَى صِرَاطٍ﴾ له‌سهر پر یکه به‌کی راسته
 ﴿يَا بَ﴾ نه‌وسانه‌گر نیو ده‌رو و مو گپړن ﴿عَدَّ نَسْرَ﴾ نه‌وه بیگومان من بیم به‌گیانندون
 ﴿أَرَأَيْتَ بَعْدَ﴾ نه‌وی به‌مسد نیرد او ده‌بوتان ﴿بِسْمِ اللَّهِ﴾ به‌رو مرد گارم
 کوم له‌یکس تر له‌شویس نیو ده‌ده‌س ﴿وَلَا حِزْرَ﴾ نیو ده‌ش هیچ ریانیث به‌خوا ناگه‌به‌س
 ﴿يَا بَ﴾ به‌راستی په‌رو مرد گارم ﴿عَلَى صِرَاطٍ﴾ به‌سهر همووشتنیکدا چاوه‌پرو پاریر مده
 ﴿وَصَاحِدَ﴾ وه کاتیک هر مانی نیمه هات (پوله‌ناو بردیان) ﴿يَا بَ﴾ هو و دمان پر گار
 کرد ﴿وَنَزِيلَ﴾ له‌واله‌ش باو بردیان هپاسو له‌گه‌لی ﴿بِرَّ وَبِرَّ﴾ به‌مپه‌ر دانیس خومان
 ﴿وَجَنَّتْ﴾ به‌راستی به‌پیلو ﴿وَهْ تَوَاسَّانَ﴾ له‌سره‌به‌کی تومندو به‌هیر پر گار کرد ﴿وَنَزَّلَ﴾ نه‌وه‌ش
 گه‌سی عاد بیو ﴿بِحَدِّ وَبِحَدِّ﴾ باو بردیان به‌هیا به‌به‌لکه و مو عجب به‌کاس په‌رو مرد گریان
 ﴿وَسَقُورَ﴾ و سهر پیچی میر او ده‌کاسی خوا بیان کرد ﴿بِسْمِ اللَّهِ﴾ و شویس هر مانی هه‌مسو
 ﴿بِجِبْرِیَّتِ﴾ رور دار یکس سهر که‌ش که‌وتی ﴿بِجِبْرِیَّتِ﴾ به‌شویساند، بپروا ﴿يَا بَ﴾ به‌هیا
 به‌مریس به‌م دو بیایه‌ده ﴿وَبِرَّ بِمِثْلِ﴾ و له‌روزی دوا بیشتد ﴿بِجِبْرِیَّتِ﴾ پیلان من به‌راستی گه‌لی
 عاد ﴿بِجِبْرِیَّتِ﴾ پرو بیان به‌په‌رو مرد گریان به‌هیا ﴿بِجِبْرِیَّتِ﴾ پیلان من دووی و نه‌ناو چوون
 ﴿بِجِبْرِیَّتِ﴾ بر عادی گه‌لی هوود ﴿بِجِبْرِیَّتِ﴾ بو گه‌لی سده‌موودیش باردمان ﴿بِجِبْرِیَّتِ﴾
 صالح پیعه‌سهر علیه‌السلام ی بریان ﴿وَهْ تَوَاسَّانَ﴾ ووتی نه‌ی گه‌له‌که‌م ﴿عَدَّ نَسْرَ﴾ خوا به‌رستن
 ﴿بِجِبْرِیَّتِ﴾ هیچ په‌ر ستر او یکنان به‌به‌یجگه‌له‌تو ﴿فَوَاشَکَرُ﴾ تو دروستی کردوون
 ﴿مِنْ دُونِ﴾ له‌ره‌ویدا ﴿وَسَقُورَ﴾ و کردوسی نه‌ناو ده‌ان که‌رمه‌ه پیدا ﴿وَسَقُورَ﴾ که‌واته
 دوی بیوردسی لی بکه‌ن ﴿بِجِبْرِیَّتِ﴾ پاشان بگپړینه‌وه بولای ﴿يَا بَ﴾ به‌راسی په‌رو مرد گارم
 ﴿بِجِبْرِیَّتِ﴾ رور بریکی دوا و ده‌گره ﴿بِجِبْرِیَّتِ﴾ ووبیان نه‌ی صالح ﴿فَدَكَّتْ﴾ به‌راستی
 تو له‌ناو ماندا ﴿بِجِبْرِیَّتِ﴾ جیی تومندووی پیش نه‌مه ﴿بِجِبْرِیَّتِ﴾ کایا به‌ر گریان ده‌که‌ی
 له‌په‌رستی ﴿بِجِبْرِیَّتِ﴾ نه‌وی که‌ناو و نابیر انمان په‌رستوویانه ﴿بِجِبْرِیَّتِ﴾ و به‌راسی نیمه
 له‌گو ماندا س ﴿بِجِبْرِیَّتِ﴾ له‌وی تو یانگمان ده‌که‌یت بولای و دوو دلی ﴿بِجِبْرِیَّتِ﴾

﴿فَالْيَوْمَ﴾ صالح ووتى ئەي گەلەكەم ﴿يَا أَيُّهَا كُتُبُ﴾ پىتم بىلىش ئەگەر مەن ﴿عَلَى يَمِينِ﴾ پىم
 بەلگەبەكى ئاشكرام ھەسلى لەلەبەن پەرورەدگار مەدە ﴿وَأَسْمَى مَرْحَمَةً﴾ وە ئەلەبەن خويەدە
 پىتمە مەرىنى پى بەخىشىم ﴿فَالْيَوْمَ﴾ جا كى يار مەنىم دەدات ﴿بِرَّكُم﴾ ئەندەرامەد خوادا
 ﴿وَالْعَصَّةُ﴾ ئەگەر سەرىچى ئەو بىكەم ﴿فَالْيَوْمَ﴾ كەواتە ئىيەد ھىچ بۆس رىساد ناكەن ﴿عَبْرَ
 جَبْرِ﴾ رەورەد رىيان بەنىت ﴿وَالْيَوْمَ﴾ ئەي گەلەكەم ﴿فَالْيَوْمَ﴾ نەمە ووشترەكەي
 خويە ﴿فَالْيَوْمَ﴾ كەمۇعەبىرەكەي روو بە نو ئىيە (لەسەر راسى پىتمە مەرىنى كەم) ﴿فَالْيَوْمَ﴾
 جانيو ھەش وارى لى پىش ﴿فَالْيَوْمَ﴾ بىر ئەكەي بالەروى خوا بىخوات (بەلە وەرىت) ﴿وَالْيَوْمَ﴾
 بەخىرە دەستى بو مەبەن ﴿فَالْيَوْمَ﴾ ئەگىرا سەراپەكەي بە رووى تووشتان دەست
 ﴿فَالْيَوْمَ﴾ كەچى ئەو ووشترەكەيان سەرىچى ﴿فَالْيَوْمَ﴾ جا (صالح) ووتى ﴿فَالْيَوْمَ﴾
 راپویرن بەمالى خۆتاندا ﴿فَالْيَوْمَ﴾ سى رۆز ﴿فَالْيَوْمَ﴾ نەمە بەلپىكە ﴿فَالْيَوْمَ﴾
 ﴿فَالْيَوْمَ﴾ جا كاتىك دەرامان ھەت (بەلە ماو بىر دىيان) ﴿فَالْيَوْمَ﴾ صالح مەن رۆز كەرد
 ﴿فَالْيَوْمَ﴾ ئەوانەش بىر وایان ھىناوولە گەلەدا ﴿فَالْيَوْمَ﴾ بەمەرىيەكە لەلەبەن خومانەدە
 ﴿فَالْيَوْمَ﴾ لە سەرشۆرى و رىسوايى ئەو رۆزە (بەمامان دان) ﴿فَالْيَوْمَ﴾ ھەش
 بەراستى پەرورەدگار ھەش خوى بەتوانا بەدەسەلاتە ﴿فَالْيَوْمَ﴾ ئەو بەش
 كەستەمیان كەرد شىرەبەكە گەرسى ﴿فَالْيَوْمَ﴾ ئىتر لەماو مالا كاتىدا
 كەوتى بەرورەدگار ھەش ووتى ﴿فَالْيَوْمَ﴾ ئەو بەش
 ﴿فَالْيَوْمَ﴾ بىندار مەراستى گەلى سەمەود ﴿فَالْيَوْمَ﴾ بىر وایان بەپەرورەدگار
 ﴿فَالْيَوْمَ﴾ بىندار مەراستى و ئەماو چوون بۆ گەلى سەمەود ﴿فَالْيَوْمَ﴾ سەمەود
 بەخو پىنگومان بىر وە كەمان ھەش ﴿فَالْيَوْمَ﴾ بىلەي ئىبراھىم بەمەدەدە ﴿فَالْيَوْمَ﴾
 ووتى مەلامى خوات لى پىش ﴿فَالْيَوْمَ﴾ ئەمەش (ئەمەش) ووتى مەلامى خوا بەنىو ھەش ﴿فَالْيَوْمَ﴾
 ئەمەش ئەمەش بەمەدە ﴿فَالْيَوْمَ﴾ خىرا گەلەكەي سەرىچى ھىنا بۆس
 ﴿فَالْيَوْمَ﴾ جا كاتىك پىش دەستیان ﴿فَالْيَوْمَ﴾ دىر مەكەن بوى (ولسى نەھەش)
 ﴿فَالْيَوْمَ﴾ مەمەش ھەش بەرچاوى ﴿فَالْيَوْمَ﴾ و لەدەر ووتى خويەدە مەترەسى
 لى كەردن (كەبىارى خراپان ھەش) ﴿فَالْيَوْمَ﴾ ووتى مەترەسى ﴿فَالْيَوْمَ﴾ بەراستى
 بىر ووتى ﴿فَالْيَوْمَ﴾ بۆ سەركەلى لووط ﴿فَالْيَوْمَ﴾ ئەمەش خەتەرەكەي وەستەبۆر
 ﴿فَالْيَوْمَ﴾ و پىكەمى ﴿فَالْيَوْمَ﴾ ئەمەش مەمەش پى دا بەئىسحاق ﴿فَالْيَوْمَ﴾ ئەمەش خەتەرەكەي
 وە ئەمەش ئىسحاق (مەمەش پى دا بەئىسحاق) ﴿فَالْيَوْمَ﴾

﴿يَقْدُمُ قَوْمَهُ﴾ پشې گله کي ده کوريت ﴿يَوْمَ يُقَيِّمُهُ﴾ له روزي دوايدا ﴿وَأَوْرَثَهُمُ كُتُوبًا﴾ نه ماحا
 هه موويان د هاته ناو ناگري دوزخ ﴿وَمَنْ يَرْزُقْ تَزُودًا﴾ ناي چمد خراپه نهو شوي به نواني
 بؤ دهرست ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْهُ﴾ وه لم (دوبا) دا به مريان به شويان بير اووه ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾
 هه روه مال روزي دوايشدا ﴿يَتْلُو آيَاتَهُ تَحَرُّوْذًا﴾ ناي چمد خراپه نهو به خشر او وي پيان به خشر
 ﴿لِيَكُونَ مِنْكُمْ مَنْ يَرْزُقُ﴾ نه وي (باسکرا بؤت چمد هه واليکه) له هه والي شاره کاس رابور دور
 ﴿فَتُضَاعَفْ عِيَّتُهُ﴾ ده بگرينه وه موت (هم سورته دا) ﴿فَتُضَاعَفْ عِيَّتُهُ وَتُخَصِّصَ﴾ هه ديکي ماسون
 وهه ديکي نريان به ماسون (وئران بوون) ﴿وَمَنْ يَصْحَبْ﴾ دوايشته ﴿وَمَنْ يَصْحَبْ﴾ هه ديکي ماسون
 ﴿وَمَنْ يَصْحَبْ﴾ به لکو خويان مته ميان کرد له خويان ﴿وَمَنْ يَصْحَبْ﴾ جا هيچ سوو ديکي
 پي به گهياندي ﴿وَمَنْ يَصْحَبْ﴾ نهو به رستر او نه يان ﴿يَدْعُو﴾ که ده يان به رستر و هه ريان لي ده کرد
 ﴿مَنْ دَرَبَ آيَةً﴾ له جياتي خوا ﴿مَنْ يَصْحَبْ﴾ به هيچ شنيک (سو ديان پي به گهياندي) ﴿وَمَنْ يَصْحَبْ﴾
 کاتس نه رمانی به روه رد گارت هات (بو له ناو برديان) ﴿وَمَنْ يَصْحَبْ﴾ نهو (ست) به هيچ
 ريد به کرد بو نه وانه (ي ده يان به رستر) به لکو ريان و له ناو چوون به ييت ﴿وَمَنْ يَصْحَبْ﴾
 شيويه سرادني به روه رد گارت ﴿وَمَنْ يَصْحَبْ﴾ کاتس که لکي شاره کان سراده دت ﴿وَمَنْ يَصْحَبْ﴾
 له کاتيک، مته مکار بوون ﴿وَمَنْ يَصْحَبْ﴾ به راسني توله سمدسي نهو ﴿وَمَنْ يَصْحَبْ﴾ نهو به ريه
 ﴿وَمَنْ يَصْحَبْ﴾ به راسني له ودا (باسکرا) به مديو ناموز گاري هيه ﴿وَمَنْ يَصْحَبْ﴾ بو که سيک بشريست
 ﴿وَمَنْ يَصْحَبْ﴾ له سري دوا روز ﴿وَمَنْ يَصْحَبْ﴾ نهو روز روزيکه ﴿وَمَنْ يَصْحَبْ﴾ که ناده ميو
 کتوه گرينه وه ﴿وَمَنْ يَصْحَبْ﴾ و نه وه روزيکي ديارو به رچاوه (هه ميان لاساده نبيد) ﴿وَمَنْ يَصْحَبْ﴾
 ﴿وَمَنْ يَصْحَبْ﴾ وه ليمه دواي ماحه يي ﴿وَمَنْ يَصْحَبْ﴾ مه گهر يو کاتيکي ديارو به رچاو به ييت ﴿وَمَنْ يَصْحَبْ﴾
 ﴿وَمَنْ يَصْحَبْ﴾ نهو روز که ديت ﴿وَمَنْ يَصْحَبْ﴾ هيچ کهس نه ماکات ﴿وَمَنْ يَصْحَبْ﴾ مه گهر به موله تي خوا
 ﴿وَمَنْ يَصْحَبْ﴾ نهو ساله مارياندا هيه يي بهخت (وچاره بهش) و هيه بهخته وه (و ناسو وده)
 ﴿وَمَنْ يَصْحَبْ﴾ جا نه وانه يي بهخت وچاره بهش بوون ﴿وَمَنْ يَصْحَبْ﴾ نهو به ساو ناگردن
 ﴿وَمَنْ يَصْحَبْ﴾ نهو (ناگره) دا هه رلاح و لوف و هه بکبه نه ﴿وَمَنْ يَصْحَبْ﴾ نيادا
 ده ميه وه به هه ميه يي ﴿وَمَنْ يَصْحَبْ﴾ تا ناسمانه کان و زهوي به ييت (مه بهست پني
 ناسمان و روه به له قيا مته دا که نه وانش هه دعمين) ﴿وَمَنْ يَصْحَبْ﴾ مه گهر نهو که سهي
 به روه رد گارت به ویت (ورر گاري بکات) ﴿وَمَنْ يَصْحَبْ﴾ به راسني به روه رد گارت ﴿وَمَنْ يَصْحَبْ﴾
 نه وي که ييه ویت ده بکات ﴿وَمَنْ يَصْحَبْ﴾ به لام نه وانه يي ﴿وَمَنْ يَصْحَبْ﴾ که بهخته وه و ناسو وده گراون
 ﴿وَمَنْ يَصْحَبْ﴾ نهو له به هه شت دان ﴿وَمَنْ يَصْحَبْ﴾ به هه ميه يي ده ميه وه نيادا ﴿وَمَنْ يَصْحَبْ﴾
 ﴿وَمَنْ يَصْحَبْ﴾ تا ناسمان و زهوي به ييت ﴿وَمَنْ يَصْحَبْ﴾ مه گهر نهو که سهي به روه رد گارت به ویت
 ﴿وَمَنْ يَصْحَبْ﴾ نهو بهخته وه يي برانه وه ﴿وَمَنْ يَصْحَبْ﴾

﴿فَلَا تَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ که واته هېچ حوره گومان و دودلیه کت نهیت ﴿يَسْجُدُوا﴾ له (پراستی) نه وی نه وانه ده پیرستن ﴿مَعْبُودُونَ﴾ ته بها نه وه ده پیرستن ﴿لَا تَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ که باوو د پیرانیان ده پان پیرستن ﴿مِن قَبْلُ﴾ له ووهو پیش ﴿وَنَسْجُودُكُمْ﴾ پراستی نیسه پینان ده دپس نه ووی ﴿تَسْبِيحُهُ﴾ نه شی خویان (له سرا) ﴿عَن مَّقَرَّتِ﴾ نهی لی که مکر دموه (پراویر) ﴿وَلَمَّا ءَاتَتْ﴾ سوتد به خو پراستی نیسه به خشیمان ﴿مُوسَىٰ نَحْنُ﴾ به مووسا پیراوی (نه ورات) ﴿وَحَبِيبُكُمْ﴾ نه محی جیاواری بنداکرا ﴿وَوَدَّ كَذِبًا﴾ نه گهر له هر بریاریک نه یوايه که بیشتر دراوه ﴿مَنْ رَّيَكَ﴾ له لایه سی به ورو د گار نه وه ﴿نَفْصُ بَشَرٍ﴾ دادوهری ده کرا له یوانیاندا ﴿وَنَحْنُ﴾ و پراستی نه وه به ﴿بِئْسَ مَا تَرْبُی﴾ له گومان و دوو دلیدان له و (قورنانه) ﴿وَنَحْنُ﴾ بیگومان هموو (له و نهی جیاوړن) ﴿لَمَّا تَوَلَّوْا مَدْيَنَ﴾ به ورو د گارت (پاداشتی) کر دوه کانپان به نه ووی پس ده دات ﴿بَنَاتِهَا﴾ پراستی نه و ناگاداره به هر کر دموه به که که ده پکهن ﴿وَأَتَتْهُم مِّن مَّوَدٍّ﴾ که واته پراستی به به و شیوهی هر حالت پیراوه ﴿وَمِنْ دُونِهَا﴾ و نه وانهش نویه پان کر دوه به که ل تودا (و گم او نه نه وه) ﴿وَلَا تَقْرَأُ﴾ رساده به ووی به کهن ﴿بِمَا يَمْشُونَ﴾ به پراستی نه و (خوا) بیایه به هر کر دموه به که که ده پکهن ﴿وَلَا تَقْرَأُ﴾ پال مدهن ﴿بِئْسَ مَا تَرْبُی﴾ به وانه وه که سته پان کر دوه ﴿مَمْسُكًا﴾ چونکه دوو چاری ناگری دورح دهی ﴿وَمِنْ مَّوَدٍّ﴾ دوو شیوهی اولیه و بهی که نه خوا هېچ پشپو انیکتان مایی ﴿لَمَّا تَوَلَّوْا مَدْيَنَ﴾ پاشانیش یار مدهی دهری ﴿وَلَمَّا تَوَلَّوْا مَدْيَنَ﴾ و نه یویش نه جمام بده ﴿طَرَفَ سَهَابٍ﴾ له م سهرو نه و مدهی پروژدا (له به یانپان و ثیوار بده) ﴿وَرَبِّكَ مِنْ نَّارٍ﴾ و له به شیک له شه ودا ﴿بِئْسَ مَا تَرْبُی﴾ چونکه پراستی (کر دوه) چا که کن بیدیش تسبیح ﴿(کر دوه) خرابه کان لاده یان و ده یانسر نه وه﴾ ﴿بِئْسَ مَا تَرْبُی﴾ نه وه به به و ناموز گاری به بو پند و هر گران ﴿وَنَحْنُ﴾ و نه حور اگر به ﴿وَنَحْنُ﴾ چونکه به به سنی خوا ﴿لَا بُصْبَعٌ أَرْتَمْنَاهُ﴾ پاداشتی چا که کاران وون ساکات ﴿وَنَحْنُ﴾ له ی بابو به له باو نه و نومه تانهی ﴿مَنْ فَعَلَ﴾ که له پیش نیوه دابوون ﴿وَنَحْنُ﴾ که سانی خواوه لایین و زیری ﴿نَحْنُ﴾ که هر گریان مکر دایه له خرابه کاری له ره ویدا ﴿وَلَا فَبْلَا﴾ به گهر که مینک ﴿مِنْ نَّحْنُ﴾ له وانهی پر گار مان کردن له و گه لانه دا ﴿وَنَحْنُ﴾ له ی بابو به و نه وانهی که سته میان کر دشونی زیان خوشی و پراوړدن کهوتی ﴿وَنَحْنُ﴾ به به دوم موو له خر په کاری ﴿وَنَحْنُ﴾ به هر گیر به ورو د گارت به ستم حالکی شارو گویده که له باو نامات (واته خوی گه ورو ستمکار نه) ﴿وَنَحْنُ﴾ له کاتیکدا دانیشتوانی (نه و شارانه) موصلح و چا که کار بووین ﴿

﴿وَوَسَّاهُ رَبُّهُ﴾ گهر په رومرد گارت بيوستايه ﴿فَجَسَّاهُ﴾ گشت خه لکي ده کرد ﴿فَوَسَّاهُ﴾ به (په پير هوي) بهك ناييس ﴿وَلَا رُؤُوسَ فَتَحَ﴾ به لام نه وای به روموم حيا واره دس ﴿فَلَا تَرَىٰ جَزْرَ رَبِّكَ﴾ مه گهر که سيك په رومرد گارت مپهره نایي له گهل کر تیت ﴿وَبَيْنَ يَدَيْهِ﴾ وه هدر له در نه ویش دروستی کردوون ﴿رَسْمَ حَكِيمٍ﴾ بر باری په رومرد گارت دهر چو و (کو نایي هات) ﴿لَا تَلَّا جَهَنَّمَ﴾ که سویت به خوا توره چ پر ده کهم ﴿مِنْ أَشْجَارٍ شَدِيدٍ﴾ له حوکه و به ناده می هدمو و پیکه وه ﴿وَلَا تَقْصُ عَيْدٌ﴾ هه مووت بو ده گیر به وه ﴿مَنْ يَدَّ بِشَيْءٍ﴾ به هه وایي به هه ممر ن (عليهم السلام) ﴿فَأُتِيَتْ بِهِ بُرْجٌ﴾ بو نه وه که دلی توی پی دامر راو بیکه یس ﴿وَجَاءَ فِي هَدًى﴾ وه لدم (سورته) دا حق و راستیت بو هاتو وه ﴿وَمَوْصِيَّةٌ بَيْنَهُنَّ﴾ وه ناموز گاری و په دپشی نیاه بو پر واداران ﴿وَلَقَدْ لَدَّتْ﴾ وه یلی به وانه ی ﴿لَا تَمُوتُنَّ﴾ که پروا بایس ﴿تَعْمَلُونَ مِثْلَ شَيْءٍ﴾ نپوه کار و کرده و بکه نه هدر نه و شیوه ی خوتان (که نه و تان له هری) ﴿لَا تَعْمَلُونَ﴾ بنگومان نیه ش کرده وه ده که یس (به گویری نه وه ی که خودا همر مایي پی کرد و یس) ﴿وَتَعْمَلُونَ﴾ بن مشورت ﴿لَهُمْ جَوَارِدٌ أَوْ عَلَىٰ بَنَائِهِمْ﴾ به راستی نیه ش چاوه و نایس ﴿وَبِهِ عَيْنٌ تَتَمَوَّجُ﴾ وه ته بها بو خوا به (رایس) به یس ناسمانه کان و ره وی و ته بها هدر نه ریش پی ناگاداره ﴿وَرَسْمٌ﴾ هدر بولای نه ویش ده که برینر یقه وه ﴿لَا تَرَكُوهَ﴾ هه موور کار و باریك ﴿فَأَسْنَدُوا إِلَيْهِ﴾ که واته نه و پهرسته و هدر پشت به و به سته ﴿وَبَيْنَ يَدَيْهِ عَمَلُكُمْ﴾ وه بنگومان په رومرد گارت پی ناگای به له همر کرده و بهك نپوه ده یکه و ﴿

سورتي ﴿يُوسُفُ﴾

﴿يُوسُفُ﴾ به مایوی خوا ی به خشته ی مپهره یان

﴿يُوسُفُ﴾ به (له لپ، لام، را) ده خونی رته وه خوا راناره به مانا که ی بو رانیاری ریانه هری سهره نای سورته ی (البقره) بکه ﴿يُوسُفُ﴾ به مانه پشانه کانی کتبی ناشکر ﴿يُوسُفُ﴾ به راستی نیه یار دومانه ته خواره وه ﴿يُوسُفُ﴾ قور مایك به هدر پی ﴿يُوسُفُ﴾ به مایوی ریزس و لسی ی نی بگمن ﴿يُوسُفُ﴾ نیه ده گیر په وه بو شو ﴿يُوسُفُ﴾ به جوان تر یس چیر وک و به سهره هات ﴿يُوسُفُ﴾ به رینگای نهم قور نانه وه نیگمان کردو وه بوت ﴿يُوسُفُ﴾ به هدر چه نده تو له پیش (هاتی) نهم قور نانه د ﴿يُوسُفُ﴾ به لدم به سهره هات پی ناگا بو ویت ﴿يُوسُفُ﴾ به (پیریان خه وه) کانیك یوسه به باوکی ورت ﴿يُوسُفُ﴾ به نایه گیان به راستی من له خه و مدامیم ﴿يُوسُفُ﴾ یارده نه ستیره ﴿يُوسُفُ﴾ به مانگ و روژ ﴿يُوسُفُ﴾ دیمن سوژده یان بو دهر دم ﴿

﴿وَأَنسَى﴾ وونی نهی کوری شیرسم ﴿لَا تَقْضُ رَبِّي﴾ خهوه کهت مه گنبره وهه ﴿عَلَىٰ يَدَيْكَ﴾
 سؤراکت ﴿يَكِيدُ بَدَنِي﴾ نهوه که به هویه وه دین و پیلانکت لی نگین ﴿بِأَسْتَيْ﴾ به راستی
 شه بیان ﴿بِأَسِي عَدُوِّهِ﴾ دوزمینکی ناشکرایه بو نادهمی ﴿وَكَيْفَ يَغِيثُ﴾ نه وه شپوهیه
 هدلت ده برتریت (سو پتعه مه رایه نی) ﴿رَبِّكَ﴾ پمروهر دگارت ﴿وَلَمَّا بَلَغَ مِنْ ذَوْنِهِ الْحَافِ﴾
 وه دتري لنگدانه وهی خهوه کانیشت ده کات ﴿رَبِّهِ جَعَلَ عَيْنَ﴾ وه بیعتت و به هره ی خوی
 نه وه ده کات سوت ﴿وَعَلَىٰ يَدَيْكَ﴾ وه بو نه مهالی به عقوبش ﴿كَدَّ ثَمَارَ عَيْنَيْهِ﴾ هدر چوبیت
 نه وهی کرد بو هره دوو دپیومت ﴿بِأَسْتَيْ﴾ له پیشدا ﴿بِأَسْتَيْ﴾ که تیر اهییم و نیسحاق
 ﴿بِأَسْتَيْ﴾ به راستی پمروهر دگارت رانی کار دروسته ﴿لَمَّا كَانَ فِي الْأَرْضِ يُوسُفُ وَهُوَ يَدْعُو﴾
 سوید به خوا به راستی له به سهر هانی یوسف ویرا کانی دا ﴿وَبِأَسْتَيْ﴾ په بدو ناموز گاری هه به
 بو پر سپار که ران ﴿وَبِأَسْتَيْ﴾ کاتیک (براکانی یوسف) ووتیان ﴿يُوسُفُ وَهُوَ﴾ ییگومان یوسف
 ویرا که ی ﴿حَبْلِي﴾ خوشه و پسترون له نیمه به لای یو کمانه وهه ﴿وَحَبْلِي﴾ نه کاتیکدا نیمه
 کومه لیکي به هیر و توانایس ﴿بِأَسْتَيْ﴾ به راستی یو کمان ﴿بِأَسْتَيْ﴾ نه هه له به کی پروون و
 ناشکرا ده ﴿وَقَدْ نَزَّلَ﴾ هه مدینکیان ووتیان (یوسف بکوزن ﴿وَأَصْرَحُوهُ﴾ یاهر یس بده به
 رهوی به کی دورور ﴿وَحَبْلِي﴾ سهره و خه یو کمانه وهه سهره یی یو کمان ته بیا بولای نیوه ده بیت
 ﴿وَكُنْتُ مِنْ أَعْدَائِهِ﴾ و له دواي نه وه وهه ده بیس به کومه لیکي چا که کار (به توبه کردن) ﴿وَكُنْتُ﴾
 ﴿وَأَنسَى﴾ نه هه ده کیان ووتی ﴿لَا تَقْضُ رَبِّي﴾ یوسف مه کوزن ﴿وَبِأَسْتَيْ﴾ نه هه ده کیان
 به لکوه فرنی بده به بی بیرنکوهه ﴿سَهْلٌ سَهْلٌ﴾ هه مدینک له کار وانید کان (دهی دور نه وهه)
 وهه لی ده گرن ﴿بِأَسْتَيْ﴾ نه هه ده کیان (کاره که) هه ده کمن ﴿وَلَمَّا بَلَغَ مِنْ ذَوْنِهِ الْحَافِ﴾
 (پاش کیشانی به خشه و پیلان که بیان) ووتیان نهی ماو کی به یرمان له به رچی تو له یوسف لیسان
 دلیانیت و (به گوماییت لیسان) ﴿وَبِأَسْتَيْ﴾ نه کاتیکدا که نیمه دلسورو خه محوریس بوی ﴿وَكُنْتُ﴾
 ﴿وَأَسْتَيْ﴾ سبه یی له گه لمان سیره (بوده و دهشت) ﴿بِأَسْتَيْ﴾ (به توبه ووی خوی) خواردن
 بحوات و یاری بکات ﴿وَبِأَسْتَيْ﴾ و ییگومان نیمه یاریر گاری ده که یس ﴿وَقَدْ نَزَّلَ﴾
 (باو کیان) وونی به راستی دلته نگ و خمبار ده هم ﴿وَبِأَسْتَيْ﴾ که نیوه یوسف مدرن (له گه ل خوتن)
 ﴿وَأَسْتَيْ﴾ نه هه ده کیان ووتی ﴿وَبِأَسْتَيْ﴾ نه هه ده کیان (که نیوه لینی بن تاگاس و گورگ بیحوات
 ﴿وَقَدْ نَزَّلَ﴾ ووتیان چوون گورگ ده بیحوات ﴿وَحَبْلِي﴾ نه کاتیکدا نیمه
 کومه لیکي به هیر یس ﴿بِأَسْتَيْ﴾ به راستی نه وه کانه نیمه ره ره ره مدیس (پروو ره دی تو
 ده یس) ﴿وَكُنْتُ﴾

﴿فَاسْتَفْتَىٰ هُكَيْمًا﴾ حاکم کانیث ژبه که (ی عمریر) نانمو به شمیری توانی بیست ﴿زَسْتِیْ یٰهَی﴾
 ماردی به دواړه دا ﴿وَنَدَبَ هُوَ نُسْکًا﴾ ناماده ی کرد یوان شوسی (خوشی دانستی و) شان ددس
 ﴿وَهُیَ کُلٌّ وَجَدُوهُنَّ بَکْرًا﴾ و هر به ک له وای چه قریه کی پیدان (یو میوه له ت گردن) ﴿وَقَالَتِ الْخُرَجُ
 عَیْنُ﴾ نه و سا ووتی (به یوسف) و ده یو یوان (بابیس) ﴿فَمَزَّاتُهَا کَرْمًا﴾ هدر که نهو (یوسف)
 یان بینی چه به سان (له جوانی نه و دا) ﴿وَضَعُتْهُنَّ یَنْفُسَ﴾ و همو ویان (له کانی میوه له بگردن) دهستی
 خویانیان سری ﴿وَلَسَّ خَشْنًا﴾ و ویان پاکسی و یگر ردی سو خوا ﴿رَهْمًا شَرًّا﴾ نه مه ناده می بیه
 ﴿پَرِهْدَ لَا مَتَّ کَرْمًا﴾ نه مه ته مه تر شتمه کی به رو به ریره ﴿وَالَّتِ﴾ (ژبه که) ووتی پیدان
 ﴿وَبِکْرٍ کَرْمًا﴾ نه مه نهو که سه به که ﴿نُفْسِیْ وَهَ﴾ نیوه سمر و مثنی متان ده کرد له سهری ﴿وَبَدْرُؤُا لَدَ
 عِیْنُ قَبْرًا﴾ و ه سونید به خوا بنگومان و ستم ده ستم له گول نیکول کات ﴿وَأَسْتَصَرَّ﴾ به لام نهو
 خوی گرنووه (نه یکرد) ﴿وَبِیْنَ یَقْعَ مَآ نَرَدًا﴾ و ه سونید به خوا نه گهر نه و هی هر مانی پین ده کدم
 به پکات ﴿وَبِیْنَ یَقْعَ مَآ نَرَدًا﴾ نه و ییگومان به سده کربنت و به پسوایان ده بیست ﴿وَبِیْنَ
 یَقْعَ مَآ نَرَدًا﴾ (یوسف) ووتی نه ی به و مرد گارم به مد کردم لا خوشتره ﴿وَبِیْنَ یَقْعَ مَآ نَرَدًا﴾
 له و هی که نه و به دواړی ده کون لیم (که بیکدم) ﴿وَبِیْنَ یَقْعَ مَآ نَرَدًا﴾ و نه گهر بیلانی له و ژمانه
 لسی لانه و هی ﴿وَبِیْنَ یَقْعَ مَآ نَرَدًا﴾ نه وانه به دلم یو لایان بر و ا (هر یان لسی مکدم) ﴿وَبِیْنَ یَقْعَ مَآ نَرَدًا﴾
 پاشان به به دماصان دهم و ده چمه بر پانه و ه ﴿وَبِیْنَ یَقْعَ مَآ نَرَدًا﴾ نه و سا به و مرد گاری دوا که ی
 لسی و هر گرت ﴿وَبِیْنَ یَقْعَ مَآ نَرَدًا﴾ و بیلانه کی نه و (ژمانه) ی لسی لادا ﴿وَبِیْنَ یَقْعَ مَآ نَرَدًا﴾
 به راستی هدر خوا بیسهری رانایه ﴿وَبِیْنَ یَقْعَ مَآ نَرَدًا﴾ نه و سا به و مرد گاری دوا که یوت
 و پیدان چاک سوو پاش نه و هی نه و همدو به لکریان (لسی) بیسی ﴿وَبِیْنَ یَقْعَ مَآ نَرَدًا﴾ نه و سا به و
 به سدی مکون ﴿وَبِیْنَ یَقْعَ مَآ نَرَدًا﴾ نه و سا دوو کووری لاو (خرمه نکار) له گه لسی جو و به
 به بد پخاسه ﴿وَبِیْنَ یَقْعَ مَآ نَرَدًا﴾ به کیکیان ووتی (به یوسف) ﴿وَبِیْنَ یَقْعَ مَآ نَرَدًا﴾ به راستی له خه و مد، خوم دی
 ﴿وَبِیْنَ یَقْعَ مَآ نَرَدًا﴾ تریم ده گوشتی که ده ی به هره و ق ﴿وَبِیْنَ یَقْعَ مَآ نَرَدًا﴾ و نه و ی تریان ووتی ﴿وَبِیْنَ یَقْعَ مَآ نَرَدًا﴾
 له خه و دا خوم دی ﴿وَبِیْنَ یَقْعَ مَآ نَرَدًا﴾ نام ه لده گرت به سمر سمره و ه ﴿وَبِیْنَ یَقْعَ مَآ نَرَدًا﴾ بالنده
 لسی ده خوار د ﴿وَبِیْنَ یَقْعَ مَآ نَرَدًا﴾ لیکداته و هی نه و (خه و) مان پین ملی ﴿وَبِیْنَ یَقْعَ مَآ نَرَدًا﴾ به راستی
 نیمه تو له چاکه کار به دمیسی (که چاک خه و له به ک ده دبت و ه و به رزی ده که یوت) ﴿وَبِیْنَ یَقْعَ مَآ نَرَدًا﴾
 تررق به و ﴿یوسف﴾ ووتی (سبه یی) هیچ خور اکینکمان پی نادریست که ییخوون ﴿وَبِیْنَ یَقْعَ مَآ نَرَدًا﴾
 پنا و به و ﴿به هدر دوو کتان ده لیم چی و جینان سو ده ییسی﴾ ﴿وَبِیْنَ یَقْعَ مَآ نَرَدًا﴾ پیدان نه و هی بگانه لادن
 ﴿وَبِیْنَ یَقْعَ مَآ نَرَدًا﴾ نه مهش له و به هره به که به و مرد گارم فیری کردوم ﴿وَبِیْنَ یَقْعَ مَآ نَرَدًا﴾ به راستی من
 و ارم هیناوه ﴿وَبِیْنَ یَقْعَ مَآ نَرَدًا﴾ له نایسی گه لک ﴿وَبِیْنَ یَقْعَ مَآ نَرَدًا﴾ که بر و ایدان به خو به هینا ﴿وَبِیْنَ یَقْعَ مَآ نَرَدًا﴾
 کور و ب ﴿وَهْ تَوَانْ بِيْ بَرَوَاشْ یوونْ به و زوی دوا یی﴾

﴿فَاَوْفَيْتُ أَهْلَهُ﴾ وويان خموي بيگمڼ و بيگمڼ (و پر وپوچه) ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ فَعَلِيمٌ﴾
 و نيغه ش بيگمڼه ووي خموي تيكمڼ و بيگمڼ مارايس ﴿وَقَدْ كُنتُمْ مِنْكُمْ جَدِيدًا وَكَنتُمْ مِنْكُمْ﴾
 نه و سانه وويان که پر گاري بو له دوو (نه د گراو) ده که له پاش چمد ساليك پيري که ونه و ووتی
 ﴿لَنْ يَنْفَكُوا مِنْكُمْ﴾ من مويان ليکنه د موه مانای نه و خموي ﴿وَأَيُّكُمْ﴾ جا (د موه) مېرمن
 (به دواي يوسف نه که له به د پخانه دايه) ﴿يَا أَيُّهَا الْعِزِيُّ﴾ (هات ووتی) يوسف نه ی
 ه وړیسی را سسگو ﴿تِلْكَ أَمْثَلُ مَا كُنْتُمْ تَفْعَلُونَ﴾ مانای نه و خموي من پي بلن
 چي په ۴ جهوت مانگای قهلو که جهوت مانگای له و لاوار پياحوات ﴿وَسَمِعَ سَلِيمٌ خَيْرَ﴾
 راجع یسی ﴿هَرُوهَا جَهوت گولي دانه و تله ی سدورو جهوت گولي ووشك ﴿يَا أَيُّهَا﴾
 گنيس ﴿تَا مَن بگه ريغه و مولای خه لکي ﴿غَلَبْتُكُمْ﴾ مو نه ووي له و ان نه و برانس ﴿وَلَا﴾
 ﴿فَالْزُفَرُوتُ سَمِعَ﴾ (يوسف) ووتی جهوت سال کشتو کال ده که به دواي په کدو
 به دوه وامي ﴿وَأَصْحَابُ الْفُؤَادِ﴾ جانه ووي که درونه تان کرد پي پي نه و له گوله که پيدا
 ﴿لَا فِيلًا مِّنْ كُورٍ﴾ که ميک نه بيت له ووي که د پيخون ﴿وَلَا فِيلًا مِّنْ كُورٍ﴾ نه مجا
 له پاش نه و (جهوت ساله) جهوت سالي ترديت که سه حت وقات و قريبه ﴿يَا أَيُّهَا﴾
 پي ﴿هَرُجِيان پاشه کهوت کرد ووه بو نه و (جهوت ساله سه حته) د پيخون ﴿لَا فِيلًا مِّنْ كُورٍ﴾
 مه گه که ميک له ووي قايه هلي ده گرن (بو نه نو و ماسته ووي ساليکي تر) ﴿وَلَا فِيلًا مِّنْ كُورٍ﴾
 عات ﴿پاشان دواي نه و (جهوت ساله سه حته) ساليک ديت ﴿يَدِيانُ تَانِ وَوِيه بَقِصْرُونَ﴾ خه لکي تپدا
 (پر گر ده گرن) بارايان بو د مېر تریت و تپدا دوشاو (ي ميوه هات) ده گرن ﴿وَلَا فِيلًا مِّنْ كُورٍ﴾ پاشا
 ووتی ﴿تِلْكَ أَمْثَلُ مَا كُنْتُمْ تَفْعَلُونَ﴾ (يوسف) ووتی مگر نه ووه مولای که ووه کهت (پادشاه کهت) ﴿مَنْ﴾
 و پر سياري لن بيگه ﴿مَنْ يَسُوهُ يَفْعَلُ بِكُمْ﴾ هوي چي بوو که نه و زمانه ده سني خويانيان
 مري ﴿يَا أَيُّهَا﴾ بگومان به ووه د گارم به پيلانی نه و (ژ) نه ناگد ووه رمايه ﴿وَلَا فِيلًا مِّنْ كُورٍ﴾
 يوسف به له تپن و کاري خراي پي بيگه ﴿مَنْ يَسُوهُ يَفْعَلُ بِكُمْ﴾ (ناره ته کان) ووتيان باک و بيگه ردي بز
 حوا ﴿يَا أَيُّهَا﴾ نيمه هيچ خرايه به کمان لي نه ديوه ﴿يَا أَيُّهَا﴾ ژنه که ی هه رير ووتی
 ﴿لَنْ يَنْفَكُوا مِنْكُمْ﴾ ثانيستا حقي و راستی دمر کهوت ﴿يَا أَيُّهَا﴾ من دمويست (يوسف)
 ده ستم له گه ل تيكه ل کات ﴿وَلَا فِيلًا مِّنْ كُورٍ﴾ و بيگومان نه و له راست گويانه ﴿وَلَا فِيلًا مِّنْ كُورٍ﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا﴾ (يوسف ووي) نه ووه بز نه ووي (پادشا) برانی به راستی من ﴿يَا أَيُّهَا﴾ به به بهانی ناپاکی
 و خيانه تم نه کرد ووه لنی ﴿وَلَا فِيلًا مِّنْ كُورٍ﴾ و به راستی خواش پيلانی ناپاکان ناگه نيته
 نه به جام ﴿وَلَا فِيلًا مِّنْ كُورٍ﴾

﴿فَإِذَا﴾ (یه‌عقوب) ووتی (بینیاس) ﴿هَلْءَ مَسْكَنَةٍ﴾ تا یا دلجاسم لیسان دهر باره‌ی ﴿وَلَا حِصْنًا﴾
 عی‌احیه‌ی من قتل ﴿هَرُودَ﴾ پیشتر دلجاسم یووم لیسان دهر باری (یوسفی) برای ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ﴾ که واته
 خوا چاکتریس پدیرتوره ﴿وَالْهَرُودُ رَجُلٌ﴾ وه‌لهو به‌رمیی دارتربسی هه‌موو به‌رمیی دارانه ﴿وَلَمَّا﴾
 لساخو مسه‌نه ﴿جَاكَاتِلُکَ﴾ باره‌کانبان کر دعوه ﴿وَجَدَ بَعْضَهُمْ زَنَاتٍ﴾ بی‌نی پان ده‌سمایه‌که پان یز
 گهر پیراوه‌به‌وه ﴿فَإِذَا﴾ ووتیان نه‌ی یاوکی به‌رمیرمان ﴿مَنْتَقٍ﴾ چیمان ده‌وئیت ﴿عِدَّةً﴾
 نه‌مه‌دراوه‌که‌مانه ﴿زَنَاتٍ﴾ بزمان مَیردراوه‌منه‌وه ﴿وَبِئْسَ هَذِهِ﴾ یز یوش مو‌خاو خبر ائمان ده‌هینیس
 ﴿وَعَقُطٌ حَارٌّ﴾ و براکه شیمان دهر پزیریس ﴿وَرَأَى حُكَيْمٌ بَعِيرٌ﴾ و ساری ووشتربیکیش (دانه‌ویلله)
 ریب ده‌هینیس ﴿رَأَى حُكَيْمٌ بَعِيرٌ﴾ نعم (ساره‌ش) بیتوانه‌یه‌کی که‌مه‌ه (ونه‌ناسانی ده‌مان ده‌س) ﴿وَلَمَّا﴾
 ﴿فَإِذَا﴾ (یه‌عقوب) ووتی هدر گیر نابیرم له‌گه‌کاش ﴿حَقٌّ لِّتُوبٍ مِّمَّنْ﴾ هه‌نا
 به‌لیتیکسی بشه‌وم بی‌مه‌ده‌ن له‌لایمن خواوه (تا سوندم بو به‌خون به‌خوا) ﴿فَإِذَا﴾ که‌بیکومان
 (به‌پیره‌ی) نه‌ی هینسه‌وه بزم ﴿فَإِذَا﴾ مه‌گهر دهر پدیرن و چارسان به‌میتیت ﴿فَإِذَا﴾
 موزینه‌ه ﴿لَمَّا﴾ کاتیک به‌یمانیاں پیدا (سوندیان خواوه) ﴿فَإِذَا﴾ (یه‌عقوب)
 ووتی خو‌ناگادار و چار دیره‌سه‌بارت به‌وه‌ی که‌ده‌پلیس ﴿وَهَی﴾ وه‌ووتی نه‌ی گوره‌کام
 ﴿لَا تَدْعُوْنِیْ بِأَبٍ وَجَدَ﴾ هه‌مووتان له‌دهر گابه‌که‌وه‌مه‌چه‌زووره‌ه ﴿وَدَعُوْا مِنْ تُوْبٍ مُّشْرِقَةٍ﴾ به‌لکو
 له‌چه‌سه‌دهر گابه‌کی حیا حیاوه‌به‌چه‌زووره‌ه ﴿وَمَنْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِیْ﴾ وه‌من هیچ سوودتن
 بی‌ناگه‌به‌سم به‌ه‌رانه‌ر (پیشهانی) خواوا ﴿أَبْ تَعْبُدُ﴾ هه‌موو خو‌کم و پرباربت نه‌ی یز خو‌به
 ﴿عَلَّیْهِمْ وَحِیَّتْ﴾ پشت هه‌ر مه‌و ده‌هستم ﴿وَعِیْبَةُ فِیْ سَوَکِلٍ مُّتَوَحِّکُوْا﴾ و خوشپزانیش با خو‌دن
 هه‌ر به‌و بسپرن ﴿وَمَدْحُوْا﴾ حا کاتیک چووه‌زووره‌ه ﴿مَرَجَتْ أُمُرٌ بُّوْهَ﴾ به‌و شوننه‌وه‌ی
 که‌باوکیان دهرمانی بی‌دایوون ﴿تُرْکُیْ عِیْبَتُهُ﴾ نه‌و (چووه‌به‌و حوره) هیچ سوودی بی‌به‌گه‌بدن
 ﴿مَنْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِیْ﴾ له‌به‌ره‌به‌ر (قدوری) خواوا ﴿لَا حِصْنٌ﴾ به‌لکو نه‌وه‌مه‌به‌سینه‌ک بوو ﴿وَمَنْ﴾
 یقووب ﴿لَه‌درووی به‌هقوبدا بوو ﴿فَصَلِّ﴾ (به‌م شیوه) نه‌جانی دا ﴿وَرَبُّهُ﴾ وه‌به‌راستی
 به‌عقوب حاره‌من راست و رانیاری سوو ﴿فَإِذَا عَصَا﴾ چوکه نیمه‌فیرمان کرد بوو ﴿وَرَجُلٌ أَكْثَرُ﴾
 کاتب (لایم‌سوا) به‌لام روریه‌ی خه‌لکی ماراس ﴿وَمَدْحُوْا عَنِ یُوسُفَ﴾ کاتیکیش که‌چووه
 زووره‌ه یز لای یوسف ﴿وَمَنْ تَعْبُدُ﴾ (یوسف) براکه‌ی به‌ره‌به‌نا خو‌به‌وه ﴿وَرَبُّیْ﴾
 ووتی به‌راستی من براکه‌ی نوم ﴿وَلَا تَنْتَبِهْ﴾ که‌واته‌هیچ غمبار منه‌ه ﴿یَعَاکُفُ یُؤْتِمِرُ﴾ به‌وه‌ی
 که‌ته‌وان ده‌یکمن (له‌گه‌لت) ﴿﴾

﴿وَأَن مَّعَادُ اللَّهِ﴾ (یوسف) وونی به‌ما به‌خوا ﴿لَا تَحْزَنْ لِمَا سَعَدَاكَ﴾ له‌روی که هیچ
 که‌سی بگریس بی‌جگه له‌وی که ناو حور (پیواته) که‌مان لا دؤریوت‌ده (که‌در ا‌بوو) ﴿وَأَن
 مَّعَادُ اللَّهِ﴾ به‌راستی له‌گه‌ر واکه‌پس نیمه له‌ستم که‌راں ده‌پس ﴿وَمَا تَسْأَلُونَهُ﴾
 جاکا کاتیک بی هیوا پیوون له‌وی (وهریر به‌ره‌لای بکات) ﴿حَسْبُ جِبْتٍ﴾ چورو به‌باریک به‌چه
 راوتن‌یان ده‌کرده ﴿ثُمَّ لَکُمْ مَعْرِضٌ﴾ ب‌را گه‌وره که‌پان وونی ﴿مَرَقَمُوا﴾ نه‌ی ماران ﴿أَن تَکُونُوا﴾
 که‌ بی‌گومان ناو کتان ﴿وَلَا تَحْزَنْ لِمَا سَعَدَاكَ﴾ سویند و به‌یمانیک بی‌ماوی حواری وهر گرن
 ﴿وَمِنْ مِّمَّا مَرَّضْتَنِي يُوسُفُ﴾ بیشتریش (له‌و به‌لینه‌ی بیکان دابو) ده‌باری یوسف که‌مته‌رخه‌میت
 کرد ﴿فَنَاسِجَ الْأَرْضِ﴾ که‌واته من شهم ره‌وه به‌جی نایه‌لم ﴿حَقِيقَ رَبِّی﴾ ه‌تا ناو کم
 مژله‌تی (گه‌ر نه‌وهم) پین به‌دات ﴿وَلَا تَحْزَنْ لِمَا سَعَدَاكَ﴾ یان حواریارم نو به‌دات ﴿وَلَا تَحْزَنْ لِمَا سَعَدَاكَ﴾ ه‌ر ته‌ویش
 باشتریش دادو ره‌انه ﴿وَلَا تَحْزَنْ لِمَا سَعَدَاكَ﴾ تیوه بگه‌رینه‌وه بؤلای ناو کتان ﴿وَلَا تَحْزَنْ لِمَا سَعَدَاكَ﴾ وپس بلج
 نه‌ی ناو کی خومان ﴿وَلَا تَحْزَنْ لِمَا سَعَدَاكَ﴾ به‌راستی کوره که‌ت دری کرد ﴿وَلَا تَحْزَنْ لِمَا سَعَدَاكَ﴾ و نیمه‌ش
 بی‌جگه له‌وی ده‌مالرالی شایه‌تیمان سه‌داوه ﴿وَلَا تَحْزَنْ لِمَا سَعَدَاكَ﴾ خو نیمه ناگاداری شداروه
 و به‌تی به‌کان به‌یووس ﴿وَلَا تَحْزَنْ لِمَا سَعَدَاكَ﴾ (خوته گه‌ر بر واکه‌پت) له‌خه‌لکی له‌و شاره‌ش بیر سه
 ﴿وَلَا تَحْزَنْ لِمَا سَعَدَاكَ﴾ که‌تیمه‌ی لی یووس ﴿وَلَا تَحْزَنْ لِمَا سَعَدَاكَ﴾ وله‌و کار وانه‌ش (پیر سه) له‌گه‌لیدا گم به‌وه
 ﴿وَلَا تَحْزَنْ لِمَا سَعَدَاكَ﴾ و به‌راستی نیمه راست گویس ﴿وَلَا تَحْزَنْ لِمَا سَعَدَاكَ﴾ ده‌عقوب
 علیه‌السلام) وونی وانی به‌ه‌لکو به‌فسی خوتان کاریکی بو جیون (و ناسان) گره‌ون ﴿وَلَا تَحْزَنْ
 لِمَا سَعَدَاكَ﴾ یوسه چارم دن به‌خودا گرتنه به‌جوانی ﴿وَلَا تَحْزَنْ لِمَا سَعَدَاكَ﴾ به‌و تو میده‌ی خوا
 هه‌مووین (یوسف و نو بیامیش) م بؤ به‌تیمه‌وه ﴿وَلَا تَحْزَنْ لِمَا سَعَدَاكَ﴾ به‌راستی ه‌ر له‌و رانای
 کرد و سته ﴿وَلَا تَحْزَنْ لِمَا سَعَدَاكَ﴾ نه‌وسا روی لی وهر گیران ﴿وَلَا تَحْزَنْ لِمَا سَعَدَاكَ﴾ وونی ناح
 داح بؤ یوسف ﴿وَلَا تَحْزَنْ لِمَا سَعَدَاكَ﴾ وه ه‌ر دوو چاوی سپی (و کویر) بوون له‌داح و خه‌ده‌تدا
 ﴿وَلَا تَحْزَنْ لِمَا سَعَدَاكَ﴾ چو بکه ه‌ر داح و خه‌ده‌تی خوی ده‌خوار ده‌وه ﴿وَلَا تَحْزَنْ لِمَا سَعَدَاكَ﴾ وونان سویند
 به‌خوا ﴿وَلَا تَحْزَنْ لِمَا سَعَدَاكَ﴾ واره‌میتی ه‌ر بیر یوسف ده‌که‌تیمه‌وه ﴿وَلَا تَحْزَنْ لِمَا سَعَدَاكَ﴾ ه‌تا به‌کت
 ده‌که‌ویت به‌به‌خوشی و خه‌ده‌ت حواریون ﴿وَلَا تَحْزَنْ لِمَا سَعَدَاكَ﴾ پین ده‌مریت و ده‌چیته‌ی بریری
 له‌و چوان ﴿وَلَا تَحْزَنْ لِمَا سَعَدَاكَ﴾ وونی من سیکلا و ده‌دی دل و خه‌ده‌ت و
 به‌زارم ه‌ر لای حواری که‌م ﴿وَلَا تَحْزَنْ لِمَا سَعَدَاكَ﴾ وه من له‌لا به‌ن خوار و شتاینک ده‌رانم
 که‌ تیوه نایران ﴿وَلَا تَحْزَنْ لِمَا سَعَدَاكَ﴾

﴿مَتَّاعًا خَيْرٌ﴾ جا کاتیک مژده دهره که هات ﴿تَعْبَهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ﴾ نمو (کرانه‌ی دایه‌سهر
 دم و جاویدا ﴿وَأَرْزُقْ بَعِيرًا﴾ به کسر بیایی گهرابه‌وه (که‌بشتر مایا‌موو بوو) ﴿وَأَنْزِلْ لَكُمْ﴾
 (به‌عقوب) ووتی من به‌نیوهم به‌ووت ﴿يَا أَيُّهَا غَيْرِمِنْ نَعْمٍ لَا تَقْنَتُوا﴾ دلپاس من له‌لایدن خواوه
 شت‌بنت دهرشم لیوه مایزان ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ﴾ ووتیان نه‌ی بابه ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ﴾ داوای لی خوش
 بووسی گو‌ده کانیان سو‌نکه (لای پهره‌وردگار) ﴿يَا أَيُّهَا حَيَاتِي﴾ به‌راستی نیمه گو‌ده‌س‌بووس
 ﴿وَأَنْزِلْ لَكُمْ﴾ (به‌عقوب) ووتی پیشان دواتر ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ﴾ داوای لی‌وردنسان پوده‌که‌م
 له‌پهره‌وردگارم ﴿يَا أَيُّهَا نِعْمَ الْوَصِيُّ﴾ به‌راستی ههر شه‌لی‌سورده‌ی میهره‌داته ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ﴾
 لی یوسف ﴿جا کاتیک جوربه لای یوسف (له‌ولانی میسر) ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ﴾ داپشت و یاوکی برده
 بریکی خوی (وده‌ستی کرده‌ملیان) ﴿وَأَنْزِلْ لَكُمْ خَيْرًا﴾ و ههر مووی پشیان وهره میسر ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ﴾
 ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ﴾ نه‌گهر خوا‌یه‌ویت شامام دهم (هیچ ریایکشان تووش مایه‌ت) ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ﴾
 ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه‌باوگ و دیککی له‌سهر نه‌حت (ی حو‌کمرانی حو‌ی) دانا ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه‌ه‌موو
 که‌وتس به‌روودا‌سوی به‌سورده‌برده‌وه ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ﴾ (یوسف) ووتی نه‌ی باوکی خوشه‌ویستم
 ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ﴾ له‌مه‌لیکدانه‌وه‌ی خه‌وه‌که‌م سوو ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ﴾ که‌له‌مه‌و پیش (بیسم) ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ﴾
 ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ﴾ ینگومان پهره‌وردگارم به‌راستی گیرا ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه‌به‌راستی خوا‌چا‌که‌ی نه‌گه‌س کردم
 ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ﴾ کاتنی له‌ریدان دهری هینام ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه‌نیو‌ه‌شی له‌لادی
 و بیابانه‌ره هینا ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ﴾ ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ﴾ دوا‌ی نه‌وه‌ی شه‌پشان ماحو‌شی و ما‌کو‌کی خسته
 ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ﴾ بنوا‌ن من و برا‌کامم ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ﴾ به‌راستی پهره‌وردگارم ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ﴾ میهره‌داته
 به‌را‌سهر نه‌وه‌ی به‌رویت ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ﴾ به‌راستی ههر نه‌ورانی کار دروسته ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ﴾
 دایستی ﴿نه‌ی پهره‌وردگارم به‌راستی بیت به‌خشپووم ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ﴾ هه‌مدیت له‌ده‌سه‌لات و باش‌به‌تی
 ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه‌ه‌مدیکیش له‌لیکدانه‌وه‌ی خه‌ونت میر کردوم ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ﴾
 ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ﴾ نه‌ی دروست‌که‌ری ناسمانه‌کان وره‌وی ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ﴾ بو‌پشتیون و ماره‌نی
 دهری می‌به‌دوبیا‌وله‌روزی دوا‌یی دا ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ﴾ به‌موسولمانیتی به‌مریبه ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ﴾
 و به‌مهره‌ریسری پیا‌و چا‌کانه‌وه (له‌دوا‌ی وژدا) ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ﴾ نه‌وه‌ی (که‌باس کرا) به
 هه‌واله‌به‌رانس‌رو و په‌نه‌ه‌کسه ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ﴾ که‌به‌وه‌حی پوت ده‌نیرس (نه‌ی مو‌حممه‌د ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ﴾
 ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ﴾ تو‌لای نه‌وان (برا‌کاتی یوسف) به‌رویت ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ﴾ کاتنی که‌ه‌موو
 بریداری حو‌یدان دا (به‌به‌نی) ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ﴾ و پیلایان دارشت ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ﴾
 وه‌رو‌به‌ی جه‌لکی ههر چه‌دبو سو‌وریت (المهر ناوهر هتانان) ناوهر نا‌ه‌ش

﴿مَتَّاعًا لَّخَمْرَتَيْهِ بَيْنَ قَرْيَتَيْنِ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌ده‌ی) ﴿نَقْ دَاوای هِیج پاداشتیت له‌وانه ناگه‌یت
له‌سره (گه‌بندی) نه‌و (قورنانه) ﴿بَيْنَ قَرْيَتَيْنِ﴾ نه‌و قورنانه همر په‌سد و ناموز گدیه
بو جه‌بان ﴿وَكَيْفَ مِنْ بَنِي﴾ وه رور به‌لگو مانه هبه ﴿بَيْنَ قَرْيَتَيْنِ﴾ به‌ناسمه‌کان
و ره‌سده ﴿بَيْنَ قَرْيَتَيْنِ﴾ به‌لایمه‌ده‌ی ﴿وَقَدْ مَقَرَّضُوا﴾ به‌لام نه‌وان روویس لی و هره‌گیر
﴿وَمِنْ بَنِي﴾ جاره‌ی به‌بان با ورمه‌ی به‌خوا ﴿وَقَدْ مَقَرَّضُوا﴾ مه‌گه‌ر نه‌وان
له‌وکانه‌ده‌ی به‌بان به‌خوا ﴿وَمِنْ بَنِي﴾ جانا یا نه‌وانه با ترس به‌جه‌بان
مگریت ﴿وَقَدْ مَقَرَّضُوا﴾ سرایه‌کی دابوشه‌ری خوا ﴿وَقَدْ مَقَرَّضُوا﴾ یان به‌ناک و دا
پورزی دو بیان به‌سره‌ده‌ی ﴿وَقَدْ مَقَرَّضُوا﴾ له‌کانکدا نه‌وان هه‌ستی پتی به‌کان ﴿وَقَدْ مَقَرَّضُوا﴾
سپلی ﴿بَلَى نَه‌مه‌ په‌گای منه﴾ دلویت نه‌و مانگی (خه‌لکی) ده‌کده‌ی به‌خوا ﴿بَلَى بَصِيرَةٍ﴾
له‌سره به‌لگی روون و چاره‌روشی ﴿بَلَى بَصِيرَةٍ﴾ من و نه‌وانه‌ش شوینم که و تورو ﴿وَسَيَحْيِي لَكَ﴾
و خوش پاک و به‌گه‌رده‌ی ﴿وَمِنْ بَنِي﴾ وه من هِیج کات له‌هاله‌ش دانهران بسم ﴿وَمِنْ بَنِي﴾
﴿وَمِنْ بَنِي﴾ وه نیمه‌پیش تو (پنجه‌مه‌رمان) به‌ماردوه‌ی ﴿وَمِنْ بَنِي﴾ جگه‌به‌په‌و بیت ﴿وَمِنْ بَنِي﴾
﴿وَمِنْ بَنِي﴾ که به‌گامان سو ده‌کردن ﴿وَمِنْ بَنِي﴾ له‌خه‌لکی شار و گویده‌کان ﴿وَمِنْ بَنِي﴾
ده‌ی نابا نه‌و (بن بر و یانه) به‌گه‌راون به‌سره‌ی زه‌ویدا ﴿وَمِنْ بَنِي﴾ ناسه‌ریج به‌ده‌ی چون
بووه ﴿وَمِنْ بَنِي﴾ سه‌رته‌ی به‌حامی نه‌وانه‌ی که له‌پیش نه‌مانه‌وه‌ی بوون ﴿وَمِنْ بَنِي﴾
وه به‌نگومان ژیا سی روزی دوایی چاکتره ﴿وَمِنْ بَنِي﴾ بو نه‌وانه‌ی خوید پاراستوره‌ی وه‌خوا ترس
بوون (له‌دوبادا) ﴿وَمِنْ بَنِي﴾ ده‌ی نیوه‌ی به‌بان ونی ماگه‌ن ﴿وَمِنْ بَنِي﴾ هه‌تا کاتن
پنجه‌مه‌ره‌کانیان ما تو مینه‌بوون (له‌سره‌که‌وتن) ﴿وَمِنْ بَنِي﴾ وه گه‌به‌که‌یان وایان
رانی که (پنجه‌مه‌ران) دروین له‌گه‌لدا کردون ﴿وَمِنْ بَنِي﴾ (له‌وکانه‌ده‌ی) سه‌رکه‌وتن و یاره‌نه‌ی
نیمه‌بان یو هات ﴿وَمِنْ بَنِي﴾ جانا نه‌وانه‌ی ده‌مانوست بر گار کران ﴿وَمِنْ بَنِي﴾ سرانمان
ماگه‌به‌رته‌وه‌ی ﴿وَمِنْ بَنِي﴾ له‌گه‌ل و هوری تا وبار ﴿وَمِنْ بَنِي﴾ سویندیت
پنجومان له‌داستانی (پنجه‌مه‌رماندا علیهم السلام) ﴿وَمِنْ بَنِي﴾ په‌سد و ناموز گدیه‌ی هه‌یه‌ی
خاوه‌ن بیر وه‌ژشان ﴿وَمِنْ بَنِي﴾ نه‌م (قورنانه) چیروک و قسه‌یه‌کی به‌هله‌به‌ستریت
﴿وَمِنْ بَنِي﴾ به‌لگو به‌رامست دانه‌ر و پیشگیری نه‌و (کتیانه‌ی) به‌که‌له‌پیش خویده‌وه‌ی
(هاترون پیش دستکاری کردیان له‌لایه‌ن جوله‌که‌ی و گاوره‌کانه‌وه‌ی) ﴿وَمِنْ بَنِي﴾ هه‌روه‌ها
روون که‌روه‌ی هه‌موو شتیکه ﴿وَمِنْ بَنِي﴾ وه برسونی و مه‌ره‌نابه‌ی ﴿وَمِنْ بَنِي﴾ یو نه‌وانه‌ی
که‌بر و ادیس ﴿وَمِنْ بَنِي﴾

«وَسَفَّيْنٰكَ بِسَبۜبِهٖ» په پله داوای سرات لی ده کهن «فَتَلۡلَحۜتۜسُو۟اْ» پینش چاکه و بهر یی «وَهَلۜ
 حَسۜتۜمۜ مِّنۜ عۜتۜبِهۜمۜ لَّعۜنۜتۜ» که بیگو مان له پینش نعمانه وه روز هه سوون توله یان لی ستر او «وَلَاۤیۜرۜیۜنۜکۜ
 و بهراستی بهر و در گارت «وَمُعۜمِرۜوۜیۜنۜ» خاومسی لی مو و نه سو خه لکی «عَلٰی طۜیۜرِهۜمۜ» گدر چی
 سته مکاریش ب «وَلَاۤیۜرۜیۜنۜکۜ» هه و هه بهراستی بهر و در گارت «لَشَیۜدَۜهٗ یُفۜتۜنۜیۜکۜمۜ» نوله سینکی نوید
 ونیزه «وَلَاۤیۜرۜیۜنۜکۜمۜ» وه نه وانه ی که من ناوړ سوون ده یان ووت «وَلَاۤیۜرۜیۜنۜکۜمۜ» نه وه
 سو به نیز دراو ته حواره وه سوی «لَاۤیۜرۜیۜنۜکۜمۜ» مو عمیر هیه ک له لایه بهر و در گاریده وه «وَلَاۤیۜرۜیۜنۜکۜمۜ»
 «لَاۤیۜرۜیۜنۜکۜمۜ» نه ی مو حه مده «تَوۜهۜمۜ مۜرۜسۜیۜمۜ» «وَلَاۤیۜرۜیۜنۜکۜمۜ» و بو هه موو گه لیک و پینش نه در یکت
 هه یه «لَاۤیۜرۜیۜنۜکۜمۜ» «وَلَاۤیۜرۜیۜنۜکۜمۜ» خوا ده رانی هه موو مینه یه ک (له مال داندیا) چی هه لگر تو وه
 (کوړ یان کچ) «وَلَاۤیۜرۜیۜنۜکۜمۜ» وه هه و هه بهراستی مالدانه کان چی لی که مده پینه وه «وَلَاۤیۜرۜیۜنۜکۜمۜ»
 تر د «وَلَاۤیۜرۜیۜنۜکۜمۜ» «وَلَاۤیۜرۜیۜنۜکۜمۜ» وه هه موو شتیک لای شه و (خو) نه بهر یی
 (دپاری کراوی حق) هه یه «وَلَاۤیۜرۜیۜنۜکۜمۜ» «وَلَاۤیۜرۜیۜنۜکۜمۜ» (خوا) رانابه به هه موو دپار و نادپار یکت
 «وَلَاۤیۜرۜیۜنۜکۜمۜ» گه وړه و بهرزه ویلده «وَلَاۤیۜرۜیۜنۜکۜمۜ» «وَلَاۤیۜرۜیۜنۜکۜمۜ» په کسانه (نو خو)
 نه و تان به بهیتی قه بکات «وَلَاۤیۜرۜیۜنۜکۜمۜ» وه نه و تان به ناشکرا (قه) بکات «وَلَاۤیۜرۜیۜنۜکۜمۜ»
 و نه و ی که له شه و دا خوی ده شاریته وه «وَلَاۤیۜرۜیۜنۜکۜمۜ» نه و ی که له پوزدا دهر ده کدویت «وَلَاۤیۜرۜیۜنۜکۜمۜ»
 «وَلَاۤیۜرۜیۜنۜکۜمۜ» بو نه و (تاده می) هه یه چه د عریشته یه ک که به دوا ی به کدا دیس «وَلَاۤیۜرۜیۜنۜکۜمۜ»
 له پینش و به دو یه وه «وَلَاۤیۜرۜیۜنۜکۜمۜ» به هه رمانی خوا ده ی پاریرن له ریان «وَلَاۤیۜرۜیۜنۜکۜمۜ» بهراستی خوا
 «وَلَاۤیۜرۜیۜنۜکۜمۜ» (بار و حالی) هیچ گه لیک ما گوریت «وَلَاۤیۜرۜیۜنۜکۜمۜ» هه تان و ان خویان (درو
 حالی) خویان به گورن «وَلَاۤیۜرۜیۜنۜکۜمۜ» وه کاتیک خوا یه ویت «وَلَاۤیۜرۜیۜنۜکۜمۜ» گدل و هوریت تو وشی به لا
 و سز بکات «وَلَاۤیۜرۜیۜنۜکۜمۜ» هیچ شتیک ماتوایت ریگری لی بکات «وَلَاۤیۜرۜیۜنۜکۜمۜ» و جگه
 له و (خوا) هیچ یار مانی دهر و بشنیوانیکیان می به «وَلَاۤیۜرۜیۜنۜکۜمۜ» (خوا) نه و رانه یه «وَلَاۤیۜرۜیۜنۜکۜمۜ»
 برو سکه تان بیشان ددهات «وَلَاۤیۜرۜیۜنۜکۜمۜ» که هوی تر ساندن و هیوا و تو میت تانه «وَلَاۤیۜرۜیۜنۜکۜمۜ»
 «وَلَاۤیۜرۜیۜنۜکۜمۜ» هه و هه هه وری قورس (به ناو ی باران) به دی ده هینیت «وَلَاۤیۜرۜیۜنۜکۜمۜ»
 وه هه وړه گر مه سو یاس و سنایشی نه و (خوا) ده کات «وَلَاۤیۜرۜیۜنۜکۜمۜ» هه و هه هه مر یشته کابیش
 له هه یه دت و ترسی نه و (ستایشی ده کهن) «وَلَاۤیۜرۜیۜنۜکۜمۜ» وه (په وړه دگر) هه وړه برو سکه ک
 ده بیریت «وَلَاۤیۜرۜیۜنۜکۜمۜ» و دمه دات له هه کده سی که یه ویت «وَلَاۤیۜرۜیۜنۜکۜمۜ» له کاتیکدا
 نه وانه دمه ده من (و موجد امله) ده کهن دهر یاره ی خوا «وَلَاۤیۜرۜیۜنۜکۜمۜ» و نه و (خوا) هیر و نوانای
 روز به تینه

﴿أَنْتَ حَتَّىٰ﴾ حاتایا که سیتک که برانیت (زیری نه‌خاته کار) ﴿مَنْ يَدُ﴾ به‌راسی نه‌وی می‌راره‌ته
 خوار بو تو ﴿مَنْ يَدُ﴾ له‌لایه‌ن به‌رو و ردگار نه‌وه حق و راسته ﴿مَنْ يَدُ﴾ وه‌ک نه‌و که سه‌به
 که کوثریت (زیری خوی نه‌خاته کار و منی ساور میت) ﴿مَنْ يَدُ﴾ بینگومان هدر
 نه‌وانه بیر ده‌که نه‌وه که خاومی زیرین ﴿مَنْ يَدُ﴾ نه‌وانه‌ی که به‌یمانی خو ده‌به‌نه
 سهر ﴿مَنْ يَدُ﴾ وه‌نایس ناشکین و هلی ماوه‌شینه‌وه ﴿مَنْ يَدُ﴾ وه‌نه‌وانی که
 به‌یوه‌سدی خرمایه‌تی به‌حق ده‌هین ﴿مَنْ يَدُ﴾ مه‌وی خواهرمانی داوه که به‌یوه‌ست
 بکریست له‌گه‌لیاندا (وه‌ک به‌سهر کرده‌وه‌ی خرمان) ﴿مَنْ يَدُ﴾ وه‌له‌به‌رو و ردگاریان ده‌ترس
 ﴿مَنْ يَدُ﴾ وه‌له‌خرابه و سه‌خس لیبرسیه‌وه ده‌ترس ﴿مَنْ يَدُ﴾ وه‌نه‌وانی که
 دانیان به‌خوینان گرت ﴿مَنْ يَدُ﴾ به‌مه‌مه‌سی به‌رامه‌سدی به‌رو و ردگاریان ﴿مَنْ يَدُ﴾
 وه‌نویزیان به‌حق هیناوه ﴿مَنْ يَدُ﴾ وه‌له‌و و وره‌ی پیمان داوون به‌خشیاوریانه ﴿مَنْ يَدُ﴾
 و لایه ﴿مَنْ يَدُ﴾ به‌هشتی و به‌ناشکرا ﴿مَنْ يَدُ﴾ وه‌به‌چاکه به‌رگری له‌خرابه ده‌کدن (به‌چاکه
 خرابه‌کانیان ده‌سره‌وه و لای ده‌ن) ﴿مَنْ يَدُ﴾ سهر نه‌معی چاکی نه‌و دریا هدر بو
 نه‌وانه ﴿مَنْ يَدُ﴾ به‌هشتانیت جیگای مانه‌وی هه‌میشه‌ی به‌﴿مَنْ يَدُ﴾ که نه‌و به‌چه‌ناریه‌وه
 ﴿مَنْ يَدُ﴾ هدر وه‌ها نه‌وانه‌ش که چاک سوون ﴿مَنْ يَدُ﴾ له‌سار و نابیرانیان ﴿مَنْ يَدُ﴾
 و هاوسه‌رانیان و وه‌چه و به‌وه‌کانیان ﴿مَنْ يَدُ﴾ مریشه‌کانیش ﴿مَنْ يَدُ﴾ ده‌چه
 زوره‌وه بز لایان له‌هه‌مو و ده‌ر گایه‌که وه ﴿مَنْ يَدُ﴾ (بیان ده‌لین) سه‌لامت من بن ﴿مَنْ يَدُ﴾
 چونکه نارامتان گرت (له‌دوبادا) ﴿مَنْ يَدُ﴾ جاچه‌مد سهر نه‌مجامیکی چاکتان بو ﴿مَنْ يَدُ﴾
 ﴿مَنْ يَدُ﴾ سه‌لامت من بن ﴿مَنْ يَدُ﴾ له‌پاش
 به‌ستر و گری دانی ﴿مَنْ يَدُ﴾ نه‌و به‌یوه‌سدی خرمایه‌تی که خواهرمانی
 پی داوه به‌جنی ماهیس و نه‌یچریس ﴿مَنْ يَدُ﴾ و خرابه‌کاری ده‌کدن له‌ره‌ویدا ﴿مَنْ يَدُ﴾
 له‌سه‌هه‌ر بو نه‌وانه به‌فرین و دوری له‌به‌ره‌ی خوا ﴿مَنْ يَدُ﴾ هه‌وه‌هاو نه‌وانه سهر له‌مجامی
 خراب ﴿مَنْ يَدُ﴾ خوا برق و زوری قروان ده‌کات ﴿مَنْ يَدُ﴾ بو هه‌ر که سیتک خوی
 به‌ویت ﴿مَنْ يَدُ﴾ وه‌کمی ده‌کات (بو هه‌ر که سیتک به‌ویت) ﴿مَنْ يَدُ﴾ وه‌نه‌وانه دلخوش
 بوون به‌زمانی دوب ﴿مَنْ يَدُ﴾ له‌کاتکدا زمانی دویا هیچ به‌﴿مَنْ يَدُ﴾ له‌چاو و زوی دویدا
 ﴿مَنْ يَدُ﴾ حگه له‌به‌ساردیکی چمد سانیکی کم به‌یت ﴿مَنْ يَدُ﴾ له‌وانه که بی‌مروا
 بوون ده‌لین ﴿مَنْ يَدُ﴾ بوچی به‌سیراوی ﴿مَنْ يَدُ﴾ مو صحره‌بک له‌لایه‌ن به‌رو و ردگار به‌وه
 ﴿مَنْ يَدُ﴾ (له‌ی موچه‌مه‌د) بی‌مراستی خوا ﴿مَنْ يَدُ﴾ هه‌ر که سی بوخت گو برای
 ده‌کات (که‌شیایوی گو مراکرده) ﴿مَنْ يَدُ﴾ وه‌به‌موونی هه‌ر که سیتک ده‌کات که بو لای
 خوی که پایشه‌وه ﴿مَنْ يَدُ﴾ نه‌وانه‌ی که بو وایان هیناوه ﴿مَنْ يَدُ﴾ و لای نارام ده‌یت
 ﴿مَنْ يَدُ﴾ به‌یوه‌سدی خوا ﴿مَنْ يَدُ﴾ تاگاداریس که هه‌ر به‌یادی خوا ﴿مَنْ يَدُ﴾ له‌کاب نارام
 ده‌گرن ﴿مَنْ يَدُ﴾

﴿تَنْبِيْهُنَّ﴾ نه‌وانه‌ی مروان هتاوه ﴿وَتَعْمُوْهُنَّ﴾ و کره‌وه چاکه‌کاسان کره‌وه ﴿سَوِيْهَتْ﴾ خوش به‌حی بو له‌وانه ﴿خَسْبَتْ﴾ له‌گه‌ل سهره‌بجانی چاک ﴿حَكِيْمٌ رَّسُوْلٌ﴾ هدر به‌شبه‌وهی (پیمبره‌رانی سر) تو میان ره‌وانه کره‌وه ﴿وَيُؤْتِيْهِمُ﴾ له‌سانو گه‌ل و تومعه‌تکدا ﴿وَقَدْ حَتَّ مِنْ قَبْلِهِ اَمَةٌ﴾ که له‌پیش نه‌وانه‌وه گه‌ل و تومعه‌تی تر هاتوون و چوون ﴿يَنْسُوْهُنَّ عَنِّيْ﴾ بو نه‌وه‌ی بی‌خونیته‌وه به‌سه‌ریاندا نه‌وه‌ی ﴿اَوْحَيْتُ﴾ بیگاسان کره‌وه سوت ﴿وَقَرِيْبُكَوْنُ يَرْحَمُ﴾ له‌کاتیکدا نه‌وه به‌روال هتیش به‌حوی میهره‌بان ﴿فَلْيُؤْتِ﴾ بلی نه‌وه به‌رومرد گاری مه ﴿لَا يَلْهٰوُ﴾ هیچ به‌رستر اوینکی به‌هه‌ق می به‌بی‌حکه له‌نه‌وه ﴿عَبْدٌ مَّوْكَنٌ﴾ پشتم هدر مه به‌سستوه ﴿وَنُفُوْسٌ﴾ گه‌رانه‌وه شسم هدر بولای نه‌وه ﴿وَتُوْرُفُوسٌ﴾ به‌راستی نه‌گه‌ر قورنایک (به‌خونیته‌وه‌ی) ﴿شَرِيْفٌ﴾ به‌کُتِی چپ‌کانی پین برابه (بو شویینکی تر) ﴿وَقِيْلَ﴾ یان ره‌وه‌ی پی له‌ت له‌ت بکرایه ﴿وَحَكِيْمٌ﴾ اَللّٰهُ یان له‌گه‌ل مردوواند قسه‌ی بگردایه (نه‌مجا باوه‌ر ماهیش) ﴿وَنُفُوْسٌ﴾ به‌لام هدمور کاروباره‌کان به‌حضت خوان ﴿اَلَمْ تَرَ﴾ ده‌ی نیایی هیوا به‌بوون (و نه‌بان رنیوه) ﴿تَنْبِيْهُنَّ﴾ نه‌وانه‌ی که به‌رویان هتاوه ﴿اَلَمْ تَرَ﴾ که نه‌گه‌ر خوا بی‌یستایه ﴿بِهِدٰی﴾ س‌جیه‌وه هدمور خه‌لکی ده‌خسته سهر ریگه‌ی راست ﴿وَلَا رَیْبَ﴾ وه نه‌وانه‌ی که بی باوه‌ر بوون هه‌میشه ﴿نُفُوْسٌ﴾ به‌لای مه‌حتبان تووش ده‌یت به‌هوی نه‌وه‌ی کره‌وریانه ﴿اَوْحٰی قَرِيْبًا﴾ زهره‌ر یان له‌وه (به‌لایه) له‌ریک مال‌ه‌کایانه‌وه رووده‌دات ﴿حٰی یٰۤاَرٰهٗ﴾ هه‌تا به‌لانی خوا ده‌ته‌دی ﴿وَنُفُوْسٌ﴾ به‌راستی خو به‌لپی خوی به‌دی ده‌هیت ﴿وَنُفُوْسٌ﴾ سویده به‌خو بیگومان گالته و سووکایه‌تی کرا ﴿وَنُفُوْسٌ﴾ به‌پیمبره‌رانی رور له‌پیش توره ﴿وَنُفُوْسٌ﴾ میبش (ماوه‌یه‌ک) موله‌ثم دانه‌وانه‌ی بی باوه‌ر بوون ﴿نُفُوْسٌ﴾ پشش نه‌وانم گرت (تولم لن‌سه‌مدن) ﴿وَنُفُوْسٌ﴾ جاجون بوو توله‌ی من (ده‌ریاره‌ی) ﴿وَنُفُوْسٌ﴾ ده‌ی نه‌وه (خواه‌ی) چاودیره ﴿وَنُفُوْسٌ﴾ به‌سهر هدمور که سه‌وه هدرچی کره‌وه (وه‌ک بت‌یکه تاگای له‌هیج می به‌) ﴿وَنُفُوْسٌ﴾ نه‌وانه هاوه‌شانیکیان بو خوا بریار دوه ﴿وَنُفُوْسٌ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌ده‌ی) بلی ناوی نه‌وه (ست و هاوه‌شانم) سو بلی ﴿وَنُفُوْسٌ﴾ یان نیوه هه‌وال دهن به‌خوا ﴿وَنُفُوْسٌ﴾ به‌وه‌ی که (به‌خه‌بالی نیوه) مایرانیست له‌رویدا ﴿وَنُفُوْسٌ﴾ یان قسه‌ی روت و (سی مانا) ده‌کمن ﴿وَنُفُوْسٌ﴾ (نه‌خیر خوا هاوه‌شسی می به‌) به‌لکو نه‌وانه‌ی من باوه‌ر بوون بیل و پیلای خویان بو براریر یه‌وه ﴿وَنُفُوْسٌ﴾ شپش وه‌قه‌ده‌فه کرا له‌ریگه‌ی راست ﴿وَنُفُوْسٌ﴾ هدر که سیش خوا گومرای مکات ﴿وَنُفُوْسٌ﴾ نه‌وه هیچ ری پیشاندرینکی بو می به‌ه ﴿وَنُفُوْسٌ﴾ نه‌وانه له‌ریانی دوبادا سریان بو هه‌یه ﴿وَنُفُوْسٌ﴾ وه به‌راستی سرای روزی دوا می سه‌خت ترو گرت ترو ﴿وَنُفُوْسٌ﴾ وه بیگومان هیچ پاریردک می به‌بو نه‌وان له‌(سزای) خوا ﴿وَنُفُوْسٌ﴾

﴿مَنْ جَاءَهُ يَأْتِهِ تَسْوَعٌ﴾ وینه‌ی نه‌مه‌هسته‌ی کسه‌لیس در اوه سه‌باریر کاران و له‌خواتر سدن
 ﴿يَوْمَ يَرْجُفُ الْأَعْمَى﴾ ووباره‌کان دهر وون به‌زیر باخه‌کانیک ﴿كُنْهَدَّ يَدَا وَيَنْهَدَّ﴾ میوه‌وسیه‌ره‌کانی
 (به‌هسته) هم‌میشه‌یین ﴿يَذَلِكْ عَقْبَىٰ نَارُ﴾ نه‌و (به‌هسته) ناکامی نه‌واندیه‌که خوریان پارسه‌ست
 (له‌دوبید) و له‌خواتر سدن ﴿وَعَقْبَىٰ تَحْكُمُ يَوْمَ﴾ و ناکامی بی‌ماوه‌رانیس همره‌ناگه‌ه ﴿وَأَنْزِلُ
 الْعَذَابَ نَكْبَ﴾ نه‌وانه‌ش کتیسمان بی‌دابوون ﴿بِأَرْحَابٍ مُّتَبَعَةٍ﴾ شددنه‌س به‌ده‌ی به‌ر اوه‌ته
 حواره‌وه‌بوت ﴿وَمِنْ الْأَحْزَابِ﴾ و همدی له‌گرو و ناقمه‌کن هدر ﴿كُرْبَانِيَّةٍ﴾ همدیک له‌وه
 نیکار ده‌کن ﴿فَلَنْتَ أَمْرٌ﴾ بلی‌س تمها همرمانم به‌وه پندراوه ﴿لَنْ نَقْدُكَ﴾ که‌خو به‌رستم
 ﴿وَلَا أَشْرَكَ بِكَ﴾ و هیچ‌هاویه‌شیک‌ی بی‌دانه‌نیم ﴿بِهَدْمٍ وَبِهَدْمٍ﴾ هدر بولای خوا (خهلکی)
 بانگ نه‌که‌م گهر به‌وه‌شسم تمها بولای نه‌و (خویه) ﴿وَكَذَلِكَ نُرْشِدُ﴾ به‌وشیوه نه‌و (قورنانه‌س)
 ماردنه‌خواره‌وه (بی‌تو) ﴿حَكْمًا عَرَبِيًّا﴾ که‌همرمانیک‌ی هدره‌بیه ﴿وَنَبِيٍّ مِّنْ قَوْمٍ مُّشْرِكِينَ﴾ سویتند به‌خوا
 به‌پاستی نه‌گهر تو شوم‌ی ناره‌وه‌کانی نه‌وانه‌بگه‌وی ﴿بِهَدْمٍ مُّتَبَعَةٍ﴾ نه‌ده‌ای نه‌و و ه‌چی و
 شاره‌راییه‌ی که‌هاتوره‌بوت ﴿وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّدْعِي إِلَى الْفِتْنَةِ﴾ هیچ‌باریر در نکت نایب (سرای) خوا ﴿وَمِنْكُمْ
 مَّنْ يُّدْعِي إِلَى الْإِسْلَامِ﴾ سویتند به‌خوا بینگومان پیش تو پیغمه‌به‌ر انیکمان ماردوه ﴿وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّدْعِي
 إِلَى الْإِسْلَامِ﴾ و پیمان‌دان ﴿وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّدْعِي إِلَى الْفِتْنَةِ﴾ و ه‌چی هیچ‌پیغمه‌به‌ر یک‌به‌بوه
 ﴿وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّدْعِي إِلَى الْفِتْنَةِ﴾ (پیش تو) بیشانه‌یه‌ک (موجیریه‌ک) بیس ﴿وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّدْعِي إِلَى الْفِتْنَةِ﴾ مه‌گهر به‌نیری خوا به‌بیت
 ﴿يَكُنْ مِنْكُمْ مَّنْ يُّدْعِي إِلَى الْفِتْنَةِ﴾ بو ه‌موو کاریک‌و ه‌ختیک‌ی نابه‌تی ه‌دیه‌که‌بوو سراوه ﴿وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّدْعِي إِلَى الْفِتْنَةِ﴾
 نه‌ده‌ی خوا به‌یه‌وی ده‌بسر پته‌وه‌و (نه‌ومش به‌ده‌ی) ده‌به‌لیته‌وه ﴿وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّدْعِي إِلَى الْفِتْنَةِ﴾ سه‌ر چاوه‌ی
 کتیبه‌کن لای نه‌و (خوا به‌که‌لوح‌المحموظ) ﴿وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّدْعِي إِلَى الْفِتْنَةِ﴾ حاله‌گهر بیشدت ده‌س ﴿وَمِنْكُمْ
 لَدَىٰ هَدْمِيكْ له‌و ﴿بِهَدْمٍ﴾ هدر مشاته‌ی لیمان کردون ﴿وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّدْعِي إِلَى الْفِتْنَةِ﴾ بیان (پیش نه‌وه) به‌نیریس
 ﴿وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّدْعِي إِلَى الْفِتْنَةِ﴾ بینگومان تو ه‌هر را که‌باندیت له‌سره ﴿وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّدْعِي إِلَى الْفِتْنَةِ﴾ و لیبر سینه‌وه‌ش له‌سره
 نیمه‌یه ﴿وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّدْعِي إِلَى الْفِتْنَةِ﴾ نایا (بی‌وه‌ران) سه‌ر محیان سه‌داوه ﴿وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّدْعِي إِلَى الْفِتْنَةِ﴾ که‌نیمه
 ره‌وی که‌م ده‌که‌به‌وه له‌ه‌مرو لایه‌کانی به‌وه ﴿وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّدْعِي إِلَى الْفِتْنَةِ﴾ و خوا (به‌وستی خوی) بریار
 ده‌دات ﴿وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّدْعِي إِلَى الْفِتْنَةِ﴾ که‌س ماتوانی بریاری نه‌و (خوا) بگوری (یا ه‌له‌وه‌شینیته‌وه) ﴿وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّدْعِي
 إِلَى الْفِتْنَةِ﴾ و نه‌و (خوا) لیبر سینه‌وه‌ی خیرایه ﴿وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّدْعِي إِلَى الْفِتْنَةِ﴾ و ه‌بینگومان نه‌و نه‌ی پیش
 نه‌مایش قیل و پیلانیاں گیر ﴿وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّدْعِي إِلَى الْفِتْنَةِ﴾ به‌لام ه‌موو پیلان و (به‌خشیه‌کی سدر که‌وتوو) بو
 خوا به‌ (به‌به‌ر امهر نه‌خشه‌و پیلانی نه‌واتدا) ﴿وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّدْعِي إِلَى الْفِتْنَةِ﴾ (خوا) ده‌ر انیت ه‌موو که‌س چی
 ده‌کات ﴿وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّدْعِي إِلَى الْفِتْنَةِ﴾ و له‌مه‌و دواش بین‌ماوه‌ران ده‌ران ﴿وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّدْعِي إِلَى الْفِتْنَةِ﴾ سه‌ر نه‌مجامی (ه‌هر
 دوو حیجان) بو کی ده‌بیت ﴿

﴿وَيُؤْتِيكَ مِنْهَا خُبْرًا﴾ و نه‌وانه‌ی سئ ساوهر سورن پیت دهلین ﴿لَتَنَزَّلَنَّ سَلًا﴾ تۆ ره‌وانه‌کراو
 (ویعه‌مبدری خوا) بیت ﴿فَلْيَكُنْ بِأَنفِكَ﴾ توش (نه‌ی موحممه‌د پیکر بیان) بی خوا به‌سه ﴿شَهِيدًا﴾
 سئ ریتکک ﴿شاید بیت نه‌یوان مس و نیوهدا﴾ ﴿وَمِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ﴾ هه‌روه‌ه‌انو که‌سه‌ش
 که‌شاره‌زایی کتیی (لسماتی) لایه ﴿﴾

سورنی (پراهم)

﴿سَمِعْتُ نَارًا نَزَتْ﴾ نه‌ناوی خوی نه‌خشده‌ی میهره‌نان

﴿نَزَّ﴾ به (له‌لیف لام را) ده‌خوئیریت‌وه خوارانانه نه‌مانا که‌ی، بورانیدری ریاتر سه‌پری سه‌ره‌تای
 سورنی (البقره) بکه ﴿سَمِعْتُ نَارًا نَزَّتْ﴾ نه‌مه‌په‌راوینکه بار دو مانه‌ته خواره‌وه بو تۆ (نه‌ی موحممه‌د
 پیکر بیان) ﴿فَلْيَكُنْ بِأَنفِكَ﴾ بو نه‌وه‌ی جه‌لکی بر گار بکه‌پت ﴿مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ﴾ له‌تاریکی په‌کانده‌وه بو
 پرووناکی (له‌تاریکی بی ناو په‌وه بو پرووناکی ناوهر و نیهان) ﴿وَمِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ﴾ به‌نیرس په‌روه‌رد گریان
 ﴿وَمِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ﴾ (ریسمو و بیان بکه‌پت) بو ریگای (خوای) به‌ده‌سه‌لات و رالی سوپاس
 کراو ﴿لَتَنَزَّلَنَّ سَلًا﴾ نه‌و خوابه‌ی ﴿وَمِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ﴾ که‌هه‌رجی له‌تاسمه‌کان
 وزه‌ویدیه می نه‌وه ﴿وَمِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ﴾ و هوار و وای بزیی باوهران ﴿مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ﴾ له‌سرایه‌کی
 سه‌خت ﴿لَتَنَزَّلَنَّ سَلًا﴾ نه‌وانه‌ی که‌زیانی دو بیان لا خوشتره
 له‌زیانی رۆزی دویس ﴿وَمِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ﴾ و نه‌ده‌ده‌ی (خهلکی) ده‌کدن له‌ریگای خوا
 ﴿وَمِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ﴾ ده‌بانه‌ریست نه‌و (ریگای خوا) لارو جه‌وت بیشان دن ﴿لَتَنَزَّلَنَّ سَلًا﴾
 نه‌وانه له‌گومر په‌کی دور (له‌راستی) دان ﴿وَمِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ﴾ وه هیچ پتعه‌به‌ریکسان
 ره‌وانه نه‌کردوه ﴿لَتَنَزَّلَنَّ سَلًا﴾ به‌رمانی که‌له‌که‌ی خوی نه‌بیت ﴿لَتَنَزَّلَنَّ سَلًا﴾ بو نه‌وه‌ی
 (لایبه‌کدیان) بو روون بکاته‌وه ﴿وَمِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ﴾ نه‌وساخواه‌ر که‌سی ویشیت گومرای کردوه
 (به‌هوی سه‌ر که‌شی خویه‌وه) ﴿وَمِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ﴾ هه‌ر که‌میکیشی ویشتی رینموری کردوه
 ﴿وَمِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ﴾ هه‌ر نه‌ویش رال و به‌ده‌سه‌لانی کار درسته ﴿وَمِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ﴾ سوئد
 به‌خو به‌راستی مووسامان سارد ﴿لَتَنَزَّلَنَّ سَلًا﴾ به‌موه‌جیره‌کانمانه‌وه ﴿لَتَنَزَّلَنَّ سَلًا﴾ (هه‌رمه‌نان
 پندا) که‌که‌مه‌که‌ت بر گار بکه‌پت ﴿مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ﴾ له‌تاریکیه‌کانی (بی ناو په‌وه) بو پرووناکی
 (ساوهر و نیهان) ﴿وَمِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ﴾ رۆزه (پیروره) کانی خودایان به‌بیر به‌تیره‌وه (یا نه‌له‌کانی
 خوابان بیر به‌تیره‌وه) ﴿لَتَنَزَّلَنَّ سَلًا﴾ به‌راستی نه‌و (بیر خسته‌وه) دا په‌سد و نه‌لگی رور
 هه‌یه ﴿لَتَنَزَّلَنَّ سَلًا﴾ بو هه‌موو خور اگر بکی سوپاس گورار ﴿﴾

«فاب بهر رښته» پیمه سره کانیان پټیان وونی «پر تڼی لا شرتنه کتو» نیمه هر ناده میده کیږ و ده کو
 نیوه «ونکړ نه» به لام خوا «پش غلی من ښه من ښه دغه» مهت دعتیت به سر هر کام به میده کانیان
 که به وشت (د یکانه پیغمبر) «وم کت» و نیمه هر گیر ناتوانی «رښه ښکړ شت» مو عیبه
 و نه لکه به کتان سو یس «لا به ښه» مه گیر به تیری حوا بهیت «و غلی نه دیر کي تو مو»
 و به یار واداران پشت هر به حوا بهستی «وم لا مو کت غلی نه» و نه ښه یو چی پشت به خوا
 به بهستی «وم هغه شته» که بیگومان نه و (را ته) ښکای راستی ښان داوی «را تڼی» و به راستی
 دن به خومانده ده گریږ «غل نه دیشته» له سر هر نارازیک که ښان دن «و غلی نه دیر کي تو مو»
 «تو مو کت» ده با حق سپتران پشت هر به خوا بهستی «وم ښه سر کتو» بی یرواکان وریان
 «رښته» به پیغمبره کانیان «تو مو کت من ښه» به راستی له خاک و ولاته که مان دهر تان ده که بی
 «اوشته و ښه» ښان به راستی دهی بگریمه و ماو ښه که ی نیمه «دو حه» بهر رښته «جا
 په و ده دگر ښان ښکای مو (پیمه سره) کرد «تو مو کت غلی نه» که بیگومان سته مکرار له و
 ده به بی «و ښه کت» و بیگومان نیوه نیسته چی ده که بی «لا من من بهر رښته» له و خاکه دا
 پاش (تپ چووسی) نه و ان «د ښه ښه کت من ښه» نه و ښه یو که سانیکه له و ستانی بهر ده م من
 ده تر مس (به قیامه تدا) «و ښه و ښه» و (پیشتر) تر ساییت له ده به ښه (ی من) «و ښه کت» و
 (پیمه سره) داوی سر که و ښه و رال بو بیان کرد (له خوا) «و ښه کت من ښه» و ده مو و مله یو و
 یا غیبه ک بی هیوا بروی «من و ښه» له ده وای (تپ چوونی ښکای) نه و دوزه ده «و ښه کت
 من مو ښه کت» و له کیم و رو و خاو تاو دهریت (ده کیمت به گیر و وینا) «و ښه کت» که قوم نوم
 (رور به قیر ده) ده به حواته و «و ښه کت من ښه» به لام ناتوانی قونی بدات «و ښه کت» و مردی
 نو دیت «من کت من ښه» له ده مو و لایه که و «و ښه کت» و که چی ماشمریت «و ښه و ښه»
 و له دوی نه و ښه «و ښه کت» سواي سمخت (ده دیت) «و ښه کت من ښه» نه و بهی
 بی یرو بروی به په و ده دگر ښان مو و بهی «و ښه کت من ښه» که ده و کانیان و له خوله ښه کت و به
 «اوشته به ښه» به نویدی بالینی ه لکه دیت «و ښه کت» له روزنکی ره به یی سمخت «و ښه
 بهر و ښه کت من ښه» نه و ان هچیان دهست ما که ویت له وای که له دوا، که دوی به «و ښه کت
 مو ښه کت من ښه» نا نه و بهی گو مر ابووی دور له راستی «و ښه کت»

﴿لَمَّا رَأَى أَنَّهُ لَا يَأْتِيهِ رَأْيُهُ﴾ (نه‌تانیسوه) که ینگومان خوا ﴿حَقَّ الشُّكُّ وَالْأَمْرُ بِالْحَقِّ﴾
 ناسعانه‌کان و ره‌وی نه‌هق و راستی دروست کردوه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأَى الْأُبْهَمَ﴾ نه‌گهر به‌دوست یتوه لا
 ده‌بات و مانان هیلست ﴿وَبَشِّرِ الصَّادِقِينَ﴾ وه (له‌جی ی یتوه) دروست کراونکی تر ده‌هیتیت
 ﴿وَأَمَّا ذَلِكَ عَلَىٰ أَنَّهُ بِمَرْيَمَ﴾ نه‌وهش بو خوا گران و ده‌حمه‌ت نی به ﴿وَبَشِّرْهُنَّ﴾
 وه‌موریان (له‌گوره‌کامیان دیسه‌ده‌روه) بو خوا ده‌ده‌کمون و ناشکرانه‌س ﴿ثُمَّ الْخُضْعُ وَالْإِغْثَاءُ﴾
 نه‌معا (له‌روزی دوایدا) بی ده‌سه‌لانه‌کان ده‌لیس ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأَى الْأُبْهَمَ﴾ نه‌رور دارو حو نه‌رل ر نه‌کان
 ﴿وَالْحَقُّ﴾ به‌راستی نیمه‌له‌دوبادا ﴿لَا يَكْفُرُ﴾ شوین که ونووی نیوه‌بوویس ﴿وَالْحَقُّ﴾ تاخو
 نیوه ﴿ثُمَّ الْخُضْعُ وَالْإِغْثَاءُ﴾ به‌رگری ده‌کمن له‌نیمه ﴿وَبَشِّرِ الصَّادِقِينَ﴾ همدینک به‌سرای خوا
 ﴿وَالْحَقُّ﴾ (نه‌وانیش) ده‌لیس ﴿وَالْحَقُّ﴾ نه‌گهر خوا نیمه‌ی پیموویس بگردیه نیمه‌ش
 یتوه‌مان پیموویس ده‌کرده ﴿وَالْحَقُّ﴾ به‌کسه‌به‌بومان ﴿وَالْحَقُّ﴾ هاوار و ماله‌بکه‌پس
 پسان نارام بگره‌س ﴿وَالْحَقُّ﴾ پرگار بوومان بی به (له‌سرای خوا) ﴿وَالْحَقُّ﴾
 جاشه‌پان ده‌لیت ﴿وَالْحَقُّ﴾ کاتیک که کار نه‌واو ده‌پیت (ولیر سینه‌و‌پان کوتایی دیت)
 ﴿وَالْحَقُّ﴾ ینگومان خوا به‌لنی پیدان ﴿وَالْحَقُّ﴾ به‌به‌لنیک هق و راست ﴿وَالْحَقُّ﴾
 ﴿وَالْحَقُّ﴾ و میش به‌لیم پیدان به‌لام دروم کرد له‌کلتاندا ﴿وَالْحَقُّ﴾ وه‌من نه‌م
 بوو به‌سرتاندا ﴿وَالْحَقُّ﴾ هیچ رور و ده‌سه‌لانیك ﴿وَالْحَقُّ﴾ تنه‌ا نه‌وه‌به‌پیت که باگم
 کردن (بوگو مریس) ﴿وَالْحَقُّ﴾ تیر نیوه‌ش به‌ده‌گه‌وه‌هاتس (و به‌گوتان کردم) ﴿وَالْحَقُّ﴾
 که‌واته‌لومه‌ی مس مه‌که‌ن ﴿وَالْحَقُّ﴾ به‌لکو لومه‌ی غوتان بکه‌ن ﴿وَالْحَقُّ﴾
 به‌راستی من ماتوانم نیم به‌هاواری نیوه‌وه ﴿وَالْحَقُّ﴾ و نیوه‌ش مانوانس بی به‌هاواری نه‌وه
 ﴿وَالْحَقُّ﴾ به‌راستی من بروام نه‌بوو ﴿وَالْحَقُّ﴾ به‌وه‌ی که به‌لستر (له‌دوبادا)
 متان کرد بوو به‌هویه‌ش بو خوا ﴿وَالْحَقُّ﴾ به‌راستی مستم کاران ﴿وَالْحَقُّ﴾ سرای
 سه‌ختیان بو هیهه ﴿وَالْحَقُّ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی باومریان هیتاوه و کرده‌وه
 چاکه‌کامیان کردوه ده‌خرنه ﴿وَالْحَقُّ﴾ ماوه‌ه‌شدانیك که روماره‌کان دین
 و ده‌چس به‌ژیریاندا ﴿وَالْحَقُّ﴾ به‌همیشه‌بیاندا ده‌میشه‌وه‌به‌نیرنی په‌روه‌ردگاریان
 ﴿وَالْحَقُّ﴾ به‌خیر هاتیان له‌و (نه‌هسته) دامووه‌ی سه‌لامه ﴿وَالْحَقُّ﴾ نایا به‌ت ریوه؟
 ﴿وَالْحَقُّ﴾ خوا چوون مووه‌ی هیتاوه‌نه‌وه ﴿وَالْحَقُّ﴾ که ووه‌ی چاک
 و راست (لا اله الا الله) وه‌که‌دره‌ختیکی چاک و به‌سوودوايه ﴿وَالْحَقُّ﴾ په‌گی قییم (نه‌ره‌ویدا)
 د کوبیت ﴿وَالْحَقُّ﴾ ولق و پویه‌کاتیشی (مهرور بوویته‌وه) نه‌ناسماندا ﴿وَالْحَقُّ﴾

﴿تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ نه‌و (درمخته) سه‌و و به‌ریگرت ﴿كَفَىٰ بِرَبِّكَ﴾ هم‌سو و کانتست به‌لیرسی
 به‌روردگاری ﴿وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ﴾ وه‌خوا نه‌و مووانه نه‌هیتنه‌وه ﴿لَا يَسْعَىٰ بَدَنُكَ﴾
 یو خه‌لکسی یو نه‌وه‌ی بیر نکسه‌وه ﴿وَمَنْ حَكَمَ حَيْثُ﴾ وه‌سو و سه‌ی ووتنه‌ی خراب و پیس
 و (بن باوه‌ری) ﴿حَكَمَ حَيْثُ حَيْثُ﴾ وه‌کو دره‌خینکی خراب و پیس وابه ﴿تَحْتِ يَدِ الْوَلَدِ﴾
 هه‌لکمه‌رایت له‌سه‌ر ره‌وی (و په‌گی به‌یت) ﴿مَا تَبِىٰ مِنْ دَرٍ﴾ هه‌ر حوی نه‌گرت ﴿لَا تَبِىٰ مِنْ دَرٍ﴾
 ، مو ﴿نه‌وانه‌ی که‌پر وایان هیتاوه‌خوا دامه‌ر وایان ده‌کات﴾ ﴿وَبِشْرٍ﴾ به‌ووتنه‌ی به‌ری و حی
 (که‌شابه‌تومانه) ﴿فِي تَحِيٍّ﴾ ﴿وَالْجَزْءُ﴾ له‌ژیانی دوبادا و له‌پرزی دو پشدا ﴿وَيُضِلُّ اللَّهُ﴾
 تطییر ﴿وَه‌خواستهم کارایش گومراده‌کات﴾ ﴿وَبِشْرٍ﴾ وه‌خوا هه‌ر چی به‌وتت ده‌یکات ﴿وَبِشْرٍ﴾
 ﴿وَالْوَلَدِ﴾ ناپاسه‌بری نه‌وانه‌ت به‌کر دووه ﴿وَبِشْرٍ﴾ له‌جباتی (سویاسی) به‌هه‌ر
 و چاکه‌ی حوی یو باوه‌ر و سه‌له‌ی یوون ﴿وَحُوتٍ﴾ و گه‌له‌که‌یان به‌ره‌و هه‌لکمه‌ر به‌ر
 ﴿وَحُوتٍ﴾ نه‌ویش دوزه‌جه که‌ده‌چنه‌سای ﴿وَحُوتٍ﴾ که‌جینگ به‌کی روو خرابه ﴿وَحُوتٍ﴾
 ﴿وَحُوتٍ﴾ (بن باوه‌ران) چه‌سه‌ها و تابیان یو خوا به‌یارد ﴿وَحُوتٍ﴾ یو نه‌وه‌ی
 (خه‌لک) گومراییک له‌پینگه‌ی خوا ﴿وَحُوتٍ﴾ نه‌ی (موحه‌مه‌د) بلی به‌وانه‌ی وایویرن (له‌دوبادا
 یو کوی ده‌چس) ﴿وَحُوتٍ﴾ چومکه بیگومان چاره‌یوستان هه‌ر دورخ ده‌یت ﴿وَحُوتٍ﴾
 ﴿وَحُوتٍ﴾ (له‌ی موحه‌مه‌د) بلی به‌ویدانه‌م که‌پر وایان هیتاوه ﴿وَحُوتٍ﴾
 به‌پینگه‌ی بویزه‌کان بکه‌ن ﴿وَحُوتٍ﴾ و له‌وه‌ی بیجان داوون به‌خشن ﴿وَحُوتٍ﴾ به‌هیتی
 و لاشکرا ﴿وَحُوتٍ﴾ له‌پیش نه‌وه‌ی ﴿وَحُوتٍ﴾ که‌دوژیک بیت ﴿وَحُوتٍ﴾ به‌کرین
 و دروشنی نید به‌وه‌دوستایه‌نی ﴿وَحُوتٍ﴾ خه‌لک حوس شوب و لازم ﴿وَحُوتٍ﴾ خوا نه‌و رانه‌یه که‌ناسمه‌کاب
 و ره‌وی دروست کمر دووه ﴿وَحُوتٍ﴾ و له‌ناسمه‌نه‌وه‌ی یارانی یاراندوه ﴿وَحُوتٍ﴾
 کنه‌رب ﴿وَحُوتٍ﴾ و هه‌موو به‌رووم (و دانه‌ویله‌) به‌کی یو رواندوه ﴿وَحُوتٍ﴾ که‌برق و پروریه یو قنوه
 ﴿وَحُوتٍ﴾ هه‌روه‌ها که‌شنی یو رام هیتاوان (و خستویه‌تیه‌خرمه‌تانه‌وه) ﴿وَحُوتٍ﴾
 یامره‌ی یو نه‌وه‌ی پروات به‌ساو ده‌ریادا به‌هرمانی خوا ﴿وَحُوتٍ﴾ و پروواره‌کی یو
 رام هیتاوان (وله‌خرمه‌تانه‌وه) ﴿وَحُوتٍ﴾ وه‌هه‌روه‌ها رامی هیتاوه‌ی یوان (له‌خرمه‌تانه‌وه)
 ﴿وَحُوتٍ﴾ روز و مانگ به‌هه‌میشمین ﴿وَحُوتٍ﴾ وه‌شه‌و و پرویشی
 یو رام هیتاوان ﴿وَحُوتٍ﴾

«وَهُنَّ كُنَّ كُنَّ كُنَّ» وَهْ لَهْمُور و تَهو شتانه که داوانان کردووه بی بی نه‌خشیمور «وَهْ
 نَمَّوْا نَمَّوْا نَمَّوْا» خوق نه‌گه ره‌هره و بی‌عمه‌کانی خوا بزمیرن «وَلَا تُخْشَوْنَ» بوقان باز می‌درش «وَهْ
 نَمَّوْا» به‌راستی ناده‌می (بی بروا) «وَلَا تُخْشَوْنَ» رور مته کار و سله‌په (نه‌رامه‌ر بی‌عمه‌ته‌کانی
 خود) «وَهْ نَمَّوْا» (بیرمان به‌هره‌وه) کاتیک تیرا هم ورتی نه‌ی په‌روهره‌گرم
 «وَهْ نَمَّوْا» نهم شماره (مه‌ککه) بکه به‌شاریکی نارام و ناسایش «وَلَا تُخْشَوْنَ»
 وه‌خوم و کوره‌کانم به‌اریر، و دورخه‌روه «وَلَا تُخْشَوْنَ» له‌وه‌ی به‌کان به‌رستین «وَهْ
 نَمَّوْا» نه‌ی په‌روهره‌گرم بنگومان نه‌و تانه «وَلَا تُخْشَوْنَ» رور له‌خه‌لکیان گو مرا
 کردوه (ولایان دان له‌ریگه‌ی راست) «وَهْ نَمَّوْا» جا هر که سیک (له‌روله‌کانم) شون
 من که وت نه‌وه بنگومان له‌مه «وَهْ نَمَّوْا» هر که سیش سه‌ریچی کردم «وَهْ نَمَّوْا»
 نه‌وه بنگومان تو لیورده‌ی مبه‌ره‌مانی «وَهْ نَمَّوْا» نه‌ی په‌روهره‌گرم مان من
 همدیت له‌روله‌کام بیسته‌جی کرد «وَهْ نَمَّوْا» له‌شیونگی بی گشتو کال دا «وَهْ نَمَّوْا»
 له‌ماله‌پسور و پریر گیراوه‌کوت «وَهْ نَمَّوْا» نه‌ی په‌روهره‌گرم مان هه‌تا
 به‌چاکی بویر نه‌جی بین و نه‌جانی سده «وَهْ نَمَّوْا» به‌لکو دلی خه‌لک سیک و
 لیکه‌سیت «وَهْ نَمَّوْا» سوری و مه‌لیان بیست مولایان «وَهْ نَمَّوْا» و له‌مه‌مور به‌ر
 و مه‌به‌کیش پوریان سده «وَهْ نَمَّوْا» به‌لکو شوکرانه‌ی بزمیرن «وَهْ نَمَّوْا» له‌ی
 په‌روهره‌گرم به‌راستی تو ده‌رانی «وَهْ نَمَّوْا» به‌هرچی ده‌شار به‌ره‌وه‌ی هرچی ده‌ری
 ده‌بزمیرن «وَهْ نَمَّوْا» وه‌هیج شنی لای خوا شاراوه‌می به «وَهْ نَمَّوْا»
 نه‌به‌ره‌ری و به‌نه‌اسماندا «وَهْ نَمَّوْا» هم‌وو سوپاس و ستایشیک بو نه‌و خوابیدی
 «وَهْ نَمَّوْا» که نی‌ساحیل و نی‌ساحی بی نه‌خشیم به‌پیری «وَهْ نَمَّوْا»
 نده‌ی به‌راستی په‌روهره‌گرم به‌ری دوعا و پارانه‌وه‌یه «وَهْ نَمَّوْا»
 نه‌ی په‌روهره‌گرم من و روله‌کانم و الیکه‌ی به‌چاکی بویرنه‌کان به‌جی بین «وَهْ نَمَّوْا»
 نه‌ی په‌روهره‌گرم مان پارانه‌وه‌ی و مراکم و هر گره «وَهْ نَمَّوْا»
 په‌روهره‌گرم مان له‌من و باو کم و دایکم و هم‌وو پرو داران بیورده‌و خوش به «وَهْ نَمَّوْا»
 له‌روریکه‌ی که نی‌سینه‌وه‌ده‌کریت و به‌ر با نه‌یت «وَهْ نَمَّوْا» و مه‌رانه‌خو بی تا گیده
 «وَهْ نَمَّوْا» له‌و (رولم و مستهمی) که مستهم کاران ده‌یکه‌ن «وَهْ نَمَّوْا»
 بنگومان نه‌و دو بان ده‌خات سو روریکه «وَهْ نَمَّوْا» که چاوه‌کان تیدا نه‌ملق ده‌ن
 (و به‌یوقس له‌ترسا) «وَهْ نَمَّوْا»

﴿قَالَ يَبِيسُ لَكَ﴾ (خوا) هه‌موی نه‌ی نیل‌س یو چی تو ﴿لَا تَكُنْ مَعَ كَذِبِينَ﴾ له‌گه‌ت سوزده
 به‌ر نده‌امه‌بویت ۱۹ ﴿وَلَا تُكْفِرْ لَاسْمِهِ بَشِيرٌ﴾ (نیلیس) ووتی من هیچ کاتن سوزده‌نایم یو
 به‌شه‌ریك ﴿حَقَّتْهُ مِنْ فَضْلِ مَرِّ خَيْمَتَيْ﴾ كه‌دروستت كه‌دووه له‌قورنکی ره‌شی ترشای
 ره‌ق ۲۰ ﴿وَلَا يَخْرُجُ مِنْهَا﴾ (خوابی) هه‌موو ده‌له‌وی (به‌هشت) برزده‌ره‌وه ﴿لَكَ جَهَنَّمُ﴾ چونكه
 به‌راستی نو‌نه‌ره‌ی من هه‌ر گراوی ﴿وَلَا يَخْرُجُ مِنْهَا إِلَى قَوْمٍ آخَرِينَ﴾ وه‌به‌راستی به‌فرینت له‌سه‌ره
 تاروژی دویسی ۲۱ ﴿وَلَا يَخْرُجُ مِنْهَا إِلَى قَوْمٍ آخَرِينَ﴾ ووتی نه‌ی به‌رو مردگارم ده‌ی مؤله‌تم بده
 تاروژی (مردووان) ریسدوو ده‌کریسه‌وه ۲۲ ﴿وَلَا يَخْرُجُ مِنْهَا إِلَى قَوْمٍ آخَرِينَ﴾ (خوا) هه‌رموی له‌وه به‌راستی
 تو له‌موله‌ت دروازی ۲۳ ﴿وَلَا يَخْرُجُ مِنْهَا إِلَى قَوْمٍ آخَرِينَ﴾ تاروژی كه‌کاتی دپاری گراوه ۲۴ ﴿وَلَا يَخْرُجُ مِنْهَا
 آخَرِينَ﴾ ووتی نه‌ی به‌رو مردگارم له‌به‌ر نه‌وه‌ی گومرات کردم ﴿لَا يَخْرُجُ مِنْهَا إِلَى قَوْمٍ آخَرِينَ﴾ بیگومان
 خوشی (دوب) بیان له‌ره‌یدا یو ده‌پارمه‌وه ﴿وَلَا يَخْرُجُ مِنْهَا إِلَى قَوْمٍ آخَرِينَ﴾ وه‌به‌راستی هه‌موویان گومرا
 ده‌که‌م ۲۵ ﴿وَلَا يَخْرُجُ مِنْهَا إِلَى قَوْمٍ آخَرِينَ﴾ به‌نده دل‌سوره‌کانت به‌یت ۲۶ ﴿وَلَا يَخْرُجُ مِنْهَا إِلَى قَوْمٍ آخَرِينَ﴾
 (خوا) هه‌رموی نه‌مه ره‌نگای هلق وراسته به‌ره‌و من ۲۷ ﴿وَلَا يَخْرُجُ مِنْهَا إِلَى قَوْمٍ آخَرِينَ﴾ به‌راستی به‌نده‌کاس من ﴿يَسِّرْ
 لَكَ عَلَيْهِمْ مَخْرَجٌ﴾ تو هیچ ده‌سه‌لاکت به‌به‌سهرماندا ﴿وَلَا يَخْرُجُ مِنْهَا إِلَى قَوْمٍ آخَرِينَ﴾ جگه‌له‌و گومر یاده‌ی
 كه‌شویت كه‌وئوون ۲۸ ﴿وَلَا يَخْرُجُ مِنْهَا إِلَى قَوْمٍ آخَرِينَ﴾ وه‌بیگومان دور‌ه‌ج جیگای هه‌موویانه ۲۹
 ﴿لَا يَخْرُجُ مِنْهَا إِلَى قَوْمٍ آخَرِينَ﴾ (دوره‌ج) جه‌وت ده‌رگای هه‌یه ﴿وَلَا يَخْرُجُ مِنْهَا إِلَى قَوْمٍ آخَرِينَ﴾ هه‌ر ده‌رگایه‌کیشپ
 له‌وانه‌داه‌ش گراوه یو جه‌مد به‌شیف ۳۰ ﴿وَلَا يَخْرُجُ مِنْهَا إِلَى قَوْمٍ آخَرِينَ﴾ به‌راستی خو‌پار سرو له
 خو‌اترسان له‌ماو یاخات و کانی‌ودان ۳۱ ﴿وَلَا يَخْرُجُ مِنْهَا إِلَى قَوْمٍ آخَرِينَ﴾ (پیشان ده‌روتریت) به‌چنه‌بار یانه‌وه
 به‌هیمسی و ناسووده‌ی ۳۲ ﴿وَلَا يَخْرُجُ مِنْهَا إِلَى قَوْمٍ آخَرِينَ﴾ هه‌ر رق و کیسه‌ك له‌دلیاندا بووینت
 ده‌رمان هه‌ناه ۳۳ ﴿وَلَا يَخْرُجُ مِنْهَا إِلَى قَوْمٍ آخَرِينَ﴾ یوای به‌کترن به‌راسته به‌کترن له‌سه‌ر کورسی دانشتوون
 ۳۴ ﴿وَلَا يَخْرُجُ مِنْهَا إِلَى قَوْمٍ آخَرِينَ﴾ به‌ویدا مانه‌وو بوویان نووش مایه‌ت ﴿وَلَا يَخْرُجُ مِنْهَا إِلَى قَوْمٍ آخَرِينَ﴾ وه‌رگیر
 له‌و (به‌هشته) ده‌رماکریس ۳۵ ﴿وَلَا يَخْرُجُ مِنْهَا إِلَى قَوْمٍ آخَرِينَ﴾ هه‌وال بده‌نه‌نده‌کاسم ﴿وَلَا يَخْرُجُ مِنْهَا إِلَى قَوْمٍ آخَرِينَ﴾ كه
 به‌راستی هه‌ر من لیپورده‌ی میهر مبانم ۳۶ ﴿وَلَا يَخْرُجُ مِنْهَا إِلَى قَوْمٍ آخَرِينَ﴾ و بیگومان هه‌ر سرای منه
 سرای سه‌خت ۳۷ ﴿وَلَا يَخْرُجُ مِنْهَا إِلَى قَوْمٍ آخَرِينَ﴾ وه‌هه‌والیان یی بده‌ده‌ماره‌ی میونه‌کاسی نیر هیم ۳۸

﴿وَلَا تَجْعَلُوا مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ سَبَبًا لِلدِّعْوَىٰ إِلَى اللَّهِ﴾ کاتیک چوومه زوره وه مولاى ووتان سلامت لى يست ﴿فَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ (نیراهیم) ووتى به راسى نیمه لیسان دترسین ﴿وَلَا تُؤْتُوا نَفْسًا وَفِدَاءَ﴾ ووتیان (بیر) مه ترسه ﴿وَلَا تُؤْتُوا نَفْسًا وَفِدَاءَ﴾ به راسى نیمه مژده تر دده پسی به (له دایک بووی) کورنکى رانا ﴿وَلَا تُؤْتُوا نَفْسًا وَفِدَاءَ﴾ ووتى نایا مرگتیم پسی ددهن ﴿وَلَا تُؤْتُوا نَفْسًا وَفِدَاءَ﴾ له کاتیکدا که پیر بووم ﴿وَلَا تُؤْتُوا نَفْسًا وَفِدَاءَ﴾ نیر چس مژده به کم دده پسی ﴿وَلَا تُؤْتُوا نَفْسًا وَفِدَاءَ﴾ ووتیان نهو مژده ی داومه بیت راسته (و دیکه دی) ﴿وَلَا تُؤْتُوا نَفْسًا وَفِدَاءَ﴾ جا له ماتو میدان مده ﴿وَلَا تُؤْتُوا نَفْسًا وَفِدَاءَ﴾ ربه ﴿وَلَا تُؤْتُوا نَفْسًا وَفِدَاءَ﴾ ووتى جا کی له مېهر ماس پوره دگاری ماتو میدان مده ﴿وَلَا تُؤْتُوا نَفْسًا وَفِدَاءَ﴾ گو مړایان به بیت ﴿وَلَا تُؤْتُوا نَفْسًا وَفِدَاءَ﴾ (نیراهیم) دهمووی نه ی به وانه کراوان (ی خوا) چ کارنکى مرگتن مده ﴿وَلَا تُؤْتُوا نَفْسًا وَفِدَاءَ﴾ ووتیان به راسى نیمه مژده تر دواړو بو سره گالکى ناور (له دواړو به راس) ﴿وَلَا تُؤْتُوا نَفْسًا وَفِدَاءَ﴾ جگه له ماس و مالدی لوط که بېگومان هدموویان پر گار ده که پسی ﴿وَلَا تُؤْتُوا نَفْسًا وَفِدَاءَ﴾ ژبه که ی نه بیت که بېگومان پر پرمه دده وه له پیری تیاچواندا بیت ﴿وَلَا تُؤْتُوا نَفْسًا وَفِدَاءَ﴾ جا کاتیک مژده تر دواړو کان هاتس بولای خوا غیزانی لوط ﴿وَلَا تُؤْتُوا نَفْسًا وَفِدَاءَ﴾ (لوط) ووتى به راسى نیمه دده پسی به کی به ماسراوان ﴿وَلَا تُؤْتُوا نَفْسًا وَفِدَاءَ﴾ ووتیان به لکو نیمه بومان هیتاوی ﴿وَلَا تُؤْتُوا نَفْسًا وَفِدَاءَ﴾ مژده تر دواړو (سرای) که نه وان تپیدا دودل بوون ﴿وَلَا تُؤْتُوا نَفْسًا وَفِدَاءَ﴾ وه نیمه راسته تر دواړو هیتاوی ﴿وَلَا تُؤْتُوا نَفْسًا وَفِدَاءَ﴾ بېگومان نیمه راسته گویس ﴿وَلَا تُؤْتُوا نَفْسًا وَفِدَاءَ﴾ جا که وانه به به شینکى شه ودا شه وره ی به (شویکه وتوان و) خوا غیزانت بکه (له شار دهر چو) ﴿وَلَا تُؤْتُوا نَفْسًا وَفِدَاءَ﴾ و خوت دواړان بکه وه ﴿وَلَا تُؤْتُوا نَفْسًا وَفِدَاءَ﴾ هیچ کامتان لانه که به وه ﴿وَلَا تُؤْتُوا نَفْسًا وَفِدَاءَ﴾ و پرون بو نهو شومنه ی که دهر ماتان پندراوه ﴿وَلَا تُؤْتُوا نَفْسًا وَفِدَاءَ﴾ و مصلحت به دیک لاکر ﴿وَلَا تُؤْتُوا نَفْسًا وَفِدَاءَ﴾ نه م کاره مان به بېگ به لوط به راسى نیمه دده پسی به کی به ماسراوان ﴿وَلَا تُؤْتُوا نَفْسًا وَفِدَاءَ﴾ که بېگومان له دهر به بیاندا نه وانه دواړو دواړو (هدموویان له دواړو دده چس) ﴿وَلَا تُؤْتُوا نَفْسًا وَفِدَاءَ﴾ جا خه لکى (میرباری) شاره که هاتس (به روه مالی لوط) و مژده یان به به کتری دده ﴿وَلَا تُؤْتُوا نَفْسًا وَفِدَاءَ﴾ (لوط) ووتى دلپاس نه مانه میوانی مس ﴿وَلَا تُؤْتُوا نَفْسًا وَفِدَاءَ﴾ دهموویان مده ﴿وَلَا تُؤْتُوا نَفْسًا وَفِدَاءَ﴾ و له خوا ترسین و شمره دواړو و پیرسوام مده که ﴿وَلَا تُؤْتُوا نَفْسًا وَفِدَاءَ﴾ ووتیان نیمه پیمان نهو ویت نایى به رگری له که س بکه بیت (دایک که س توخت بکه ویت) ﴿وَلَا تُؤْتُوا نَفْسًا وَفِدَاءَ﴾

﴿فَإِنْ هُوَ إِلَّا نَارٌ﴾ (لوط) هر سووی ناته‌وانه کچانی مس (ماره‌بان کس) ﴿يَا كُفْرًا﴾ نه‌گه
 ئیوه (نه‌وکاره) له‌محام ده‌من ﴿عَذَابُهُمْ﴾ سویند به‌ت‌مه‌ن و زیانی تو (نه‌ی موحه‌مه‌ده) ﴿
 به‌راسنی نه‌وانه﴾ (سگرتنه‌ده‌فون) له‌سهر خوشی خویاندا سهر گردان ﴿وَأَحَدُهُمْ أَصْبَحَ
 نَشْرِي﴾ جاله‌کانی خور هله‌هاتندا شریحه‌به‌کی به‌هیر گرسی ﴿وَجَعَلَ عَيْنَهُ سَابِقَ﴾ نه‌معا
 نه‌و (شاره) مان سهر و زیر کرد ﴿وَنُفِرَ عَلَيْهِ جَهَنَّمَ مِنْ بَیْنِ﴾ و گلی به‌ر دیسان به‌سهر ده‌بار اندن
 ﴿يَا فِي ذَلِكَ لَآيِبٌ لِّمُؤْمِنِينَ﴾ به‌راسنی له‌مه‌دا به‌لگه‌ی روز هه‌به‌بو نه‌وانه‌ی بیرده‌که‌سه‌وه ﴿
 وَبِهِ نَسِيبٌ مِّمَّا﴾ وه‌بیگومان نه‌و (شاره ویران کراوه) له‌سهر ریگای سهره‌کی (کاروانه‌کار)
 دایه ﴿يَا فِي ذَلِكَ لَآيِبٌ لِّمُؤْمِنِينَ﴾ به‌راسنی نه‌وه‌دا به‌لگه‌ی گرسگ هه‌به‌بو به‌ر اذاران ﴿
 وَبِهِ نَسِيبٌ مِّمَّا﴾ به‌راسنی حاون باخاته‌وور به‌ره‌کانیش (قهومی شو‌هه‌ب) له‌سه‌مه
 کدان سوو ﴿وَأَسْمَاءُ مِنْهُمْ﴾ جا توله‌مان لی سه‌مدن ﴿وَبِهِ نَسِيبٌ مِّمَّا﴾ جا به‌راسنی له‌م
 دووانه له‌سهر به‌گیاهه‌کی ناشکر اذان ﴿وَمِمَّا كَذَبَ صَاحِبُ ثَوْرٍ﴾ سویند به‌خوا به‌گیومان
 خه‌لکی جیهریش (گه‌له‌که‌ی صالح) به‌روایان به‌په‌مه‌به‌ره‌کایان به‌کرد ﴿وَهُوَ يَشْهَدُ أَلَيْسَ﴾
 به‌لگه‌و بی‌شاه‌کانی خومانمان پیدان ﴿وَأَكْبَرُ مِنْ قُرَيْشٍ﴾ به‌لام نه‌وان به‌رویان سی وه‌ر گتیر ﴿
 وَكَانُوا يَنْجُرُونَ مِنْ حَيْثُ﴾ نه‌وانه له‌شاخه‌کاندا ده‌پاشانی ﴿يَوْمَ مِيقَاتِ﴾ غاسووی روری (قایمی)
 بی نرس و بیم ﴿وَأَحَدُهُمْ صَبَاحٌ مَضْبُحٍ﴾ نه‌معا ده‌سگ و پیده‌له‌شاخانیکی به‌هیر گرتی
 له‌به‌ره‌به‌پیدا ﴿وَأَنْتَ عِندَهُمْ كَأَنْتَ كُنْتَ﴾ حاه‌هر چیان کردبوو (خانوو له‌جیا‌کند) هیچ سوودی
 پس به‌گه‌پاندن ﴿وَمِمَّا كَذَبَ صَاحِبُ ثَوْرٍ﴾ وه‌لیمه‌ناسمانه‌کان و ره‌ویدان دروست به‌کرده
 ﴿وَمِمَّا كَذَبَ صَاحِبُ ثَوْرٍ﴾ نه‌وش له‌پو‌انیاندا به‌به‌هق و راستی به‌بیت ﴿يَا كُفْرًا﴾ وه‌بیگومان
 روری دویسی دیت ﴿وَمِمَّا كَذَبَ صَاحِبُ ثَوْرٍ﴾ سوش به‌خوانی چاو‌پوشی بکه‌لیان ﴿يَا كُفْرًا﴾
 خلق تمیز به‌راسنی ههر به‌روور دگارت به‌دی هه‌نری رانابه ﴿وَعَذَابُ الْعَذَابِ﴾ نه‌معا
 سویند به‌خوا به‌راسنی جه‌وت نایه‌نی دو‌واره‌کراوه‌مان پی به‌خشیت (مه‌به‌ست له‌سوره‌نی
 الفاتحه‌به‌که‌چه‌مد جاریک له‌بو‌یزدا دو‌واره‌ده‌په‌مه‌وه) ﴿وَنُفِرَ عَلَيْهِ جَهَنَّمَ﴾ هه‌روه‌ها قورنانی
 گه‌وره‌ش ﴿وَأَسْمَاءُ مِنْهُمْ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌ده) چاوت مه‌سره‌تمو مارو بی‌مه‌نی
 (دومیا) که‌دا‌ومانه‌به‌﴿وَأَسْمَاءُ مِنْهُمْ﴾ کومه‌لیک له‌وی با‌وم‌انه‌﴿وَأَسْمَاءُ مِنْهُمْ﴾ و خه‌میان بو‌مه‌خو
 ﴿وَأَسْمَاءُ مِنْهُمْ﴾ وه‌بالی به‌زه‌بی راخته‌بو به‌رواداران ﴿وَقُلْ يٰٓأَيُّهَا سَبِّحُ﴾ وه‌بلی
 به‌راسنی من نرسه‌ریکی روو و ناشکر ام (ده‌مان بر سیم له‌سرایه‌ک) ﴿وَكُلُّهُمْ آتٍ يَوْمَ﴾
 و به‌ی نه‌و (سرایه‌ی) بار ده‌مان بو‌دایه‌ش که‌ران (مه‌به‌ست پی جوله‌که‌و گا‌وره‌کانه‌که‌با‌وه‌ریان ده‌کرد
 به‌مه‌به‌تکی قورنان وین با‌وه‌ریش بو‌و به‌مه‌به‌تکی قوری) ﴿

﴿وَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَكُمْ وَيَنْتَحِلُنَّ﴾ (ده همدې لمر مالانان) باره کسان ه لده گرس (ودوبه) بڼ شاز
 وچنگي به ﴿تَرْكُوكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ (که تپوه پي مده گه يشمش مه گه رور به دپه حهت به بيت
 ﴿يَرْكُوكُمْ رَهْءَوْفَ رَحِيَّةٍ﴾ به راستي به رور دگارتان رور به سور و به به رمي به (بوتادعي) ﴿وَيَتَلَبَّسْنَ
 وَتُجَاعِلْنَ وَتُجَاعِلْنَ﴾ وه له پ و ماب و نتر و گوي دري (ي بوت دروست کردون) ﴿تَرْكُوكُمْ رَهْءَوْفَ رَحِيَّةٍ﴾
 له بهر له وهی سواريان بي و هوی رازانه وهش بي بو تپوه ﴿تَرْكُوكُمْ رَهْءَوْفَ رَحِيَّةٍ﴾ وه (حو) شني وا
 دروست ده کات که (تيستا) تپوه مابراي ﴿وَعَلَىٰ نَهْءَوْفَ رَحِيَّةٍ﴾ ريگي راست يشدن
 (به به سده ک) نه به بو حرايه ﴿وَمِنْ حَرْبٍ﴾ وه همدېک له ريگ کان لار و باريکه ﴿وَمِنْ حَرْبٍ﴾
 اجميرون ﴿وه له گه (خوا) بيويستايه هه مووناني ريمورس ده کرد ﴿وَمِنْ حَرْبٍ﴾
 لهو (خوا) راتيکه که له ناسمانه وه باراني بوتان اندون ﴿تَرْكُوكُمْ رَهْءَوْفَ رَحِيَّةٍ﴾
 (بارانه) به ﴿وَمِنْ حَرْبٍ﴾ وه هوی سهر بووي روه کيشه که مهر و مالاني لي ده وه دريس
 ﴿تَرْكُوكُمْ رَهْءَوْفَ رَحِيَّةٍ﴾ بهو (ناوه خوا) بوتان دپرونيست کشتو کال ﴿وَمِنْ حَرْبٍ﴾
 رالانتي ﴿وَمِنْ حَرْبٍ﴾ دار خور ما ميو و بهر ﴿وَمِنْ حَرْبٍ﴾ وه هه سوو بهرو ميوه به ک
 ﴿تَرْكُوكُمْ رَهْءَوْفَ رَحِيَّةٍ﴾ به راستي له وه دا (باس کرا) به لگه به کس روون هه به بو
 له و که سانه ي بير ده که به وه ﴿وَمِنْ حَرْبٍ﴾ وه راسي هيتاوه بوتان شهو و روز
 (به خر مهني تپوه دپه) ﴿وَمِنْ حَرْبٍ﴾ و خورو مانگ ﴿وَمِنْ حَرْبٍ﴾ هه روه ها
 نه ستره کانيش رام هيسراوون به هه ماني خوا ﴿تَرْكُوكُمْ رَهْءَوْفَ رَحِيَّةٍ﴾ به راستي له وه دا
 (باس کرا) به لگه ي روز هه به بو نه وانه کمزيرون و تپه گن ﴿وَمِنْ حَرْبٍ﴾ وه (رامي
 هيتاوه) بوتان له وه ي دروستي کردوه له روه ويدا و بلاوي کردوه نه وه ﴿وَمِنْ حَرْبٍ﴾
 و جوريان جياواريه ﴿تَرْكُوكُمْ رَهْءَوْفَ رَحِيَّةٍ﴾ به راستي له وه دا باسکرا ﴿وَمِنْ حَرْبٍ﴾
 روون هه به بو نه وانه ي که ناموز گاري و ده ده گرس ﴿وَمِنْ حَرْبٍ﴾
 وه وه (حويبه) راتيکه که ده دري اي رام هيتاوه بو نه وه ي گوشني تاري لي به حون (مه به ست ماسي
 و هاوشپوه کايه تي) ﴿وَمِنْ حَرْبٍ﴾ وه بهو نه وه ي خشليشي لي ده به يني که ده ي
 پوش (بوت خور رازانه وه وه دور و سه ده و مرواري) ﴿وَمِنْ حَرْبٍ﴾ و که شني ک
 ده سي ناري ده ريا که لهت ده که ﴿وَمِنْ حَرْبٍ﴾ وه بهو نه وه ي هه بدنت
 له وه زل و پوري خوا به دمس يني و بوت له وه ي سوپاسي خواش يکن ﴿وَمِنْ حَرْبٍ﴾

﴿وَأَنزِلُ فِي ذَٰلِكُمْ رُوحِي﴾ وه (خوا) نه‌رویدا چهد شاختیکی دامه‌ر راوی داناوه ﴿أَن نَّمِيعَ بَعْكَ﴾ مو
 شه‌وی ثبوه به‌له‌ر زینیت ویتوان له‌سهری بزیس ﴿وَنَهْرٌ﴾ وه‌چدم و پروویاری (تباداناوه) ﴿وَنَسِيلًا
 لِّمَنَّا كَرِيمُونَ﴾ هه‌روه‌ها رنگای رُور (ی به‌دی هیناوه) بۆ شه‌وی ثبوه‌ری ی پی ده‌ر که‌ن ﴿وَنَسِيلًا
 وَبِأَسْخِرْفَةِ يَهُدُودَ﴾ هه‌روه‌ها شانه‌ی روری داناوه و منه‌ستیره‌ش خه‌لکی پی ده‌ر که‌ن
 (له‌شه‌ود) ﴿أَنسَ حُكُوكَ﴾ (بخت) چا نا‌با راتبت (نهمانه) دروست ده‌کات و مک که‌سیت و به
 که‌هیچ دروست ده‌کات ﴿أَن نَّمِيعَ بَعْكَ﴾ نه‌وه بۆ بیر ما که‌مه‌وه ﴿وَأَن نَّمِيعَ بَعْكَ﴾ (بخت) که‌سیت و به
 وه‌نه‌گر (نانه‌ویت) بيمعه‌کاتی خوا بز میر و اتوان بیان زمیر ﴿بِأَن نَّمِيعَ بَعْكَ﴾ به‌راستی
 خوا لیسورده‌ی مېهره‌نه ﴿وَأَن نَّمِيعَ بَعْكَ﴾ وه‌خوا ده‌رانی چی ده‌شارده‌وه ﴿وَأَن نَّمِيعَ بَعْكَ﴾
 و چی ناشکر ده‌که‌ن ﴿وَأَن نَّمِيعَ بَعْكَ﴾ نه‌وانه‌ش هاو‌ریان لی ده‌که‌ن بيمعه‌له‌خوا
 ﴿بِأَن نَّمِيعَ بَعْكَ﴾ هیچ شیت دروست ما که‌ن به‌لکو حویان دروست کراو ﴿وَأَن نَّمِيعَ بَعْكَ﴾
 خیه‌ی مردوی بی گینس ﴿وَأَن نَّمِيعَ بَعْكَ﴾ (نهمانه) هه‌ست ما که‌ن که‌ی (حویان
 و خه‌لکی) ریس‌دو ده‌کر نه‌وه ﴿وَأَن نَّمِيعَ بَعْكَ﴾ خویای ثبوه‌خوایه‌کی ناک و ته‌پایه
 ﴿وَأَن نَّمِيعَ بَعْكَ﴾ چا نه‌وانه‌ی که‌بیر و نا‌هیتس به‌روزی دواپی ﴿وَأَن نَّمِيعَ بَعْكَ﴾
 شکرور ﴿دل‌کاپس بی باوه‌وه‌هه‌میشه‌خویان به‌رل ده‌رانی ﴿وَأَن نَّمِيعَ بَعْكَ﴾ راسته
 بنگومان خوا ده‌رانت ﴿وَأَن نَّمِيعَ بَعْكَ﴾ به‌نه‌وی ده‌ی شار به‌وه‌وه‌ی ناشکری ده‌که‌ن
 ﴿وَأَن نَّمِيعَ بَعْكَ﴾ به‌راستی خوا خو به‌رل ده‌رانی خوش ناویت ﴿وَأَن نَّمِيعَ بَعْكَ﴾
 ده‌رانی ریاکند ﴿وَه کاتیک مه‌وانه‌یوتربت نا‌با په‌رومردگارتدن چی نارده‌ته‌خواره‌وه
 ﴿وَأَن نَّمِيعَ بَعْكَ﴾ ده‌لیس حیکایه‌ت و نه‌فسانه‌ی پرو پوچی پشوو ده‌کان ﴿وَأَن نَّمِيعَ بَعْكَ﴾
 زرخه‌حکمه‌ی بر نه‌وه‌ی باری گونا‌هی خویان به‌مه‌وه‌ی هه‌لگیر ﴿وَأَن نَّمِيعَ بَعْكَ﴾ نه‌روزی درایدا
 ﴿وَأَن نَّمِيعَ بَعْكَ﴾ له‌گه‌ل هه‌ندیک له‌باری گونا‌هی نه‌وانه‌ی که‌ته‌مان گو‌م‌رایان ده‌کردن
 ﴿وَأَن نَّمِيعَ بَعْكَ﴾ به‌ی رانیاری ﴿وَأَن نَّمِيعَ بَعْكَ﴾ بیدارم رور به‌ده‌نه‌وه‌ی که‌هه‌لیده‌گرن (و ده‌گیر به
 نه‌ستو) ﴿وَأَن نَّمِيعَ بَعْكَ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ش که‌له‌پیش نه‌مانه‌وه‌سوون بیلا‌پس گیرا
 ﴿وَأَن نَّمِيعَ بَعْكَ﴾ چا خوا کوشک و خانووه‌کنا‌پاسی له‌پس و به‌ده‌وه‌ده‌ریتسا
 ﴿وَأَن نَّمِيعَ بَعْكَ﴾ نه‌وسا سه‌رینه‌کانان له‌سه‌رینه‌وه‌روخا به‌سه‌رینه‌دا ﴿وَأَن نَّمِيعَ بَعْكَ﴾
 ﴿وَأَن نَّمِيعَ بَعْكَ﴾ له‌لانه‌که‌وه‌سرایان بۆ هات که‌هه‌ستان پی به‌ده‌کرد ﴿وَأَن نَّمِيعَ بَعْكَ﴾

«لَمَّا رَأَى الْعَصَا تُحْيِي الْعُودَ وَتَنْحَرِبُ» پاشان له‌روزی دوایدا ریسوا و سهر شوریاں ده‌کات «رَأَى أَنَّهُ شَرْكَاءُ
 لَيْسَ» و (خو بیان) ده‌رمونت له‌کوتس نه‌ها و نه‌شانه‌ی «كُنْتُ تُشْفِي بِهِ» که‌تیوه له‌به‌ر
 نه‌وان مملاتیسی (بیعه‌سهره‌کان و بر واداران) تان ده‌کرد ده‌بار میاں «قَالَ تَذَرُنِي وَأَهْلِي» نه‌و نه‌ی
 رانیریاں پی دراسو و ده‌لین «إِنْ حَزَنَّا قَوْمًا فَأُوفُوا لَهُمْ» نه‌واستی ریسویس و نه‌ده‌ختی نه‌مرو «عَلَّ
 تَكْمِلُ» سو سن ناوهراته «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» نه‌وانه‌ی که‌فرشته‌کان گیبیاں ده‌کیشس
 «مَا جِيئَ نَفْسَهُ» له‌کاتیکدا ستم کار سوو له‌خویان «دَعَا» جالو کانه‌دامل که‌ج ده‌س
 «مَا كُنْتُ بِمِنْ شَيْءٍ» (و نه‌لین) نیمه هیچ خراپه‌به‌کمان نه‌کردووه «سَأَلَ اللَّهَ رَبَّهُ بِمَا كُنْتُ بِمَعْمُورٍ»
 نه‌لی (خر په‌تان کردووه) بیگومان خوا ناگاداره به‌و کردنه‌وانه‌ی که‌تیوه ده‌تانکرد «وَأَدْخَلُو
 أَبْرَحَةَ جَهَنَّمَ» که‌واته‌به‌ده‌رگی کانی دۆره‌خموه بر و نه‌دوره‌وه «فَجِئَ بِهِ» تیندا بیسته‌وه به‌ده‌میشه‌یی
 و (هه‌ناهه‌تایی) «فَبَشِّرْهُ بِمَا كُنْتَ مِمَّا حَشَرْتَ» نای جیگه‌ی خویه‌گه‌وره‌وانان چمده‌باخوش و خر په‌
 «رَفِئَ بِهِ» نه‌و «و نه‌و ترا به‌وانه‌ی که‌خویان پاراست (له‌ی بر وایی) «مَا أَشْرَ رَنُكُورَ حَزَنٍ»
 نه‌وه په‌روهر دگارتان چس نادونه‌خواره‌وه ده‌لین خیر و چاکه «فَلَيْسَ أَحَدٌ حَزَنٌ»
 حسه «بِو نه‌وانه‌ی که‌له‌م درپایه‌دا چاکه‌یان کردووه چاکه‌ه‌به‌ «و نه‌و لَاحِزَ حَزَنٍ» و بیگومان
 جیگای روزی دواپی چاکره «و نه‌م رَنُكُورَ» و چ خوشه‌مال و شویس باربر کار و له‌خواترمان
 «حَبَّ عَذَابُهُ خَوْفٌ» به‌ده‌شتانیک جیگای مانده‌وه‌ی هه‌میشه‌یین که‌نه‌وان ده‌چنه‌سوی
 «فَجِئَ بِهِ» (و نه‌و) دربار کانی ده‌ر و نه‌بزم (قه‌سرو دره‌خنه‌کان) یانه «فَجِئَ بِهِ»
 له‌و به‌ده‌شت به‌دایه نه‌وه‌ی بیامه‌وی بوین ناماده‌به «کَدِيتَ حَزَنٍ» نابه‌و جور و خو پاداشی
 خو باربره‌ان و خواترمان ده‌داته‌وه «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» نه‌وانه‌ی که‌فرشته‌کانی
 (گیان کیشان) گیایان ده‌کیشن به‌پاکی «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» (فرشته‌کان) ده‌لین سه‌لامتان لی
 یست «وَأَدْخَلُوهُ جَهَنَّمَ» بچه به‌ده‌شته‌وه به‌هوی نه‌وه‌ی که‌ده‌تانکرد (له‌دوب‌دا) «و
 «مِنْ مَّصْرُورٍ» لَآن نَافَهُ سَمِیْکَه» تابا (نه‌و سن ناوهراته) چاوهری ی چس نه‌که‌ن جگه له‌وه‌ی
 فرشته‌کان بوین یس و (گیایان نکیش) «و نه‌و مَرُورٍ» یان هه‌ماسی په‌روهر دگارت یست
 (بو سرادیاں) «کَدِيتَ حَزَنٍ» نه‌وانه‌ی پینش نه‌مانیش هه‌ر و ده‌کو نه‌میاں کرد
 «و نه‌م حَزَنٍ» و خواستمی لی نه‌کردن «و نه‌و مَرُورٍ» نه‌لکو خویان سته‌میاں
 له‌خویان ده‌کرد «و نه‌و مَرُورٍ» له‌تا کامدا توله‌ی نه‌و خر پانه‌یان نووش سوو
 که‌کردیوویان «و نه‌و مَرُورٍ» و نه‌و (سرای) که‌نه‌وان گالتیان پی ده‌کرد ده‌وری دس
 و هاته‌میریاں

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ فِي الْبَنَاتِ﴾ وده ره‌وانه‌مان به‌کردوه له‌پیش تو ﴿لَا يَأْتِيَنَّكَ فِيهَا﴾ سحکه له‌پاوی
 که بیگمان سو ساردوون ﴿فَسَوْفَ هُنَّ نِكَاحٌ﴾ دهی پرسیار مکن له‌رانایان ﴿مِنْ كَسْرِ الْفِتَنِ﴾
 له‌گهر نیوه مارانی ﴿بِاتِّسَابٍ﴾ له‌گه‌ل چمدین به‌لگه‌و به‌راوی نه‌سماشی ﴿وَأَرْسِلْ فِيهَا﴾
 سکر و قورنایشمان بز تو نارد ﴿سَيَرْسِلُ فِيهَا﴾ بو نه‌وه‌ی و ووی بکه‌بته‌وه بو‌خه‌لکی
 نه‌وه‌ی بویان بتر در اوته حواره‌وه ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُ﴾ به‌لکو بیکه‌وه‌وتی مکن ﴿فَإِنْ تَبَيَّنَ﴾ مگر
 کسب ﴿دَیْ نَایَا نه‌وانه‌ی که بیلان و حرایه‌یان کردوه بی باکی و ماتوس له‌وه‌ی ﴿نَحْنُ﴾
 ﴿لَا رَحْمَ﴾ که حوایید بات به‌ماخی ره‌ویدا ﴿وَأَرْسِلْ فِيهَا﴾ یان سرایان بویست ﴿مِنْ حَيْثُ لَا شَعْرَ﴾
 له‌شور بیکه‌وه که هه‌سنی بی ناکه‌ن ﴿وَأَرْسِلْ فِيهَا﴾ یان (سرا) یان گریست له‌کاتی که یان
 و هاتو چود ﴿فَإِنْ تَبَيَّنَ﴾ بتر ماتوان حویان قوتار که‌ن ﴿وَأَرْسِلْ فِيهَا﴾ یان له‌کاتی که
 ده‌ترس (له‌سردن) له‌ماویان ده‌مات ﴿وَأَرْسِلْ فِيهَا﴾ بیکومان به‌رو دگار تان زور دلسور
 و به‌ره‌ده‌ن ﴿وَأَرْسِلْ فِيهَا﴾ نایا نه‌وانه‌مان بپس و سهرنج ناده‌ن که هه‌رجی خوا دروستی
 کردوه ﴿فَإِنْ تَبَيَّنَ﴾ سیه‌ره‌کانیان ده‌گوریت ﴿فَإِنْ تَبَيَّنَ﴾ به‌لای رست و چه‌پیدا
 ﴿نَحْنُ﴾ به‌مل که چه‌وه‌سورده‌بو خوا ده‌ن ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُ﴾ سحر و توبی ﴿لَا رَحْمَ﴾
 هه‌رجی له‌ناسمانه‌کان و ره‌ویدا به‌هر سو خوا سورده‌ده‌ن ﴿مِنْ كَسْرِ الْفِتَنِ﴾ و هر دایست‌گرو
 له‌گیان له‌به‌ران و مریشته‌کان له‌هه‌مان کاتدا حوشیان به‌گه‌وره‌دانایی ﴿وَأَرْسِلْ فِيهَا﴾
 له‌به‌رو دگار یان ده‌ترس که له‌لای سهر و ویا نه‌وه‌یه ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُ﴾ و هه‌ره‌مانیکیان
 پس بگریست ده‌پکه‌ن ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ﴾ خوا نه‌مووی دوو به‌رستراو بو خلوتان
 دامه‌نیش ﴿فَإِنْ تَبَيَّنَ﴾ بیکومان به‌رستراو (ی نیوه) تمها به‌کینکه (که‌خواهی گموره و بالافه‌سته)
 ﴿فَإِنْ تَبَيَّنَ﴾ که واته هه‌ره‌له‌من بترس ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ﴾ وده‌تمها مولکی خوا به
 نه‌وه‌ی به‌ناسمانه‌کان و له‌ره‌ویدا به‌﴿وَمِنْ آيَاتِهِ﴾ وده‌گورایدلی به‌ده‌وام هه‌ره‌بو نه‌وه ﴿فَإِنْ تَبَيَّنَ﴾
 شلور ﴿دَیْ نَایَا له‌غیری خوا ده‌ترس﴾ ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ﴾ وده‌هر چاکه و به‌هر به‌کتن
 هه‌بیت نه‌وه هه‌مووی له‌خوا به‌یه ﴿فَإِنْ تَبَيَّنَ﴾ پاشان کاتیک دوو چاری ریان و باره‌جه‌تیه‌ک بس
 ﴿فَإِنْ تَبَيَّنَ﴾ نه‌وه به‌ماو هاوار هه‌ره‌بو لای نه‌وه‌ده‌ن ﴿فَإِنْ تَبَيَّنَ﴾ له‌پاشان کاتیک
 باره‌جه‌تیه‌کی له‌سهر لاردن ﴿فَإِنْ تَبَيَّنَ﴾ کنور ده‌سته‌یه‌ک له‌نیوه ﴿فَإِنْ تَبَيَّنَ﴾ هاو به‌ش
 بریار ده‌ده‌ن بز به‌رو دگار یان (وده‌گه‌ره‌نه‌وه سهر بی پاوه‌ری) ﴿

﴿وَلَهُ أَرْسُ مِنْ أَسْمَاءٍ﴾ وە خوا له ناسمانه‌وه نارانی ماراندووه ﴿فَأَحْبَبَ أَرْضَ تَدْمُوتَ﴾ چاره‌و (بارانه)
 ره‌وی ریندوو کرده‌وه دوا‌ی نه‌وه‌ی که‌مردبوو ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾ به‌راستی له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ بيشته
 و به‌لگه‌یه‌کی روون هه‌یه بو که‌سانیک که‌(راستی) نه‌یست ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ و به‌راستی
 له‌نازه‌ی و مالایشدا سو ئیوه به‌تند و ناموزگاری هه‌یه ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾
 دایه نه‌ئیه‌ی ده‌موشی ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾
 شیرینکی پاکسی بی خه‌وشان بی ده‌موشت ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾
 دار خورما و به‌ره‌گیش ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾
 ﴿وَلَهُ أَرْسُ مِنْ أَسْمَاءٍ﴾ وە قوری و بزنی بک و چاکشی (لی دروست ده‌کهن وە موز و دوشاو) ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾
 لایه‌ی ده‌موشی ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾
 وە به‌ره‌دگارت سرروش (نیله‌می) کرد بو هه‌نگ ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾
 (بزوخت) ساریده ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾
 که‌خه‌لکی دروستی ده‌کهن (بوی) ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾
 ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾
 له‌سکی نه‌و (هه‌نگه‌وه) دینه‌ده‌ر ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾
 جیاواره ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾
 له‌وه‌دا بيشانه‌ی گه‌وره هه‌یه مو که‌سانیک که‌میر ده‌که‌موه ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾
 خوا ئیوه‌ی دروست کردووه باشان ده‌نان مریش ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾
 له‌پوه (رور پیر ده‌ی نا) ده‌گه‌رینه‌وه مو لاوار ترسی نه‌هه‌ن ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾
 له‌پاش رانیس هیچ شتیک به‌راست (هه‌موو شتیک له‌پیر به‌چیه‌وه) ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾
 خوا زانی به‌توانایه ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾
 به‌سه‌ر هه‌دیگانه‌ی له‌(پیدانی) برق و ووری دا ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾
 جانه‌واله‌ی که‌هه‌رلی خودایان به‌سه‌ره‌وه‌یه و برق و وریان و و به‌شی به‌ده‌کاسی سی سادەن
 ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾
 ده‌ی ئایا نه‌وانه ئی‌کاری چاکه‌و به‌مه‌ته‌کانی خوا ده‌کهن ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾
 وە خوا به‌ره‌گه‌ری خوتان هاوسه‌ری بو به‌دی هیتاون ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾
 وە له‌ژن و هاوسه‌ره‌ک‌تان کورو به‌وه‌ی بو هه‌راهم هیتاون ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾
 بک و خوشی پیداوون ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾
 ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾

﴿وَيَقْدِرُ مِنْ دُونِكَ﴾ ثَمَّان لَه جیانی خواشانی دهر مستی ﴿لَا يَمِيزُ بَيْنَ رِقَّةٍ﴾ که خدو می هیچ
 ررق و پروریه کی ثَمَّان بیس ﴿مِنْ كَسْبٍ وَذَرْيَةٍ﴾ نهله ناسمانه کان و نه لهره ویدا ﴿وَلَا
 يَخْلُقُ﴾ و ماشوان (پروریان بدهن) ﴿وَلَا يَخْلُقُ يَدَ الْكَافِرِ﴾ که واته وینه بو خوا مه هینه و
 ﴿وَلَا يَخْلُقُ أَشْرًا لِلْعَمَلِ﴾ به راستی خوا دهرایت و نبوه نارانی ﴿مَنْ رَبُّ اللَّهِ مَثَلًا عَبْدُكَ﴾
 حوا نمو و می هینه و نه و به به بده می کی خاوس دار ﴿لَا يَمِيزُ بَيْنَ شَيْءٍ﴾ که توانای به سهر هیچ شتی کدانیه
 ﴿وَمِنْ رِقَّةٍ بِرَقَّةٍ﴾ له گه که سبکی (با و ددار) که ررق و پروری چاکمان بین دایت له لایه ن
 خومانه وه ﴿لَهُمْ مِمَّنْ جَبَرٌ﴾ نه ویش لهو (پروریه) ای به خشیت به بهی و ناشکرا ﴿مَنْ
 يَتَّقِ اللَّهَ﴾ نایا لهو دو وانه به کسان ﴿لَنُحْدِثَنَّ﴾ سوپاس و ستایش بو حوا ﴿مِنْ أَشْرَارٍ لَّا يَتَّقُونَ﴾
 به لام پروریه بیان نارانی ﴿وَمَنْ رَبُّ اللَّهِ مَثَلًا رَجُلٌ﴾ وه هدر وه ها خوا نمو و می هینه و نه و به دور
 پیدو ﴿لَنُحْدِثَنَّ أَشْرًا لَّا يَمِيزُ بَيْنَ شَيْءٍ﴾ به کیکیان لالی رگماکی به که توانای به سهر هیچ شتی کدانیه
 ﴿وَهُوَ كُلُّ شَيْءٍ﴾ و نهو (پیاره) نه رگ و باره به سهر خاوه که به و ﴿بِأَمْرِ يَخْتَفِ الْأَبَّاسُ بِحَبْرٍ﴾ به و به
 هدر شونیت پیری هیچ حیر و چاکه به ک ما هینه و نه و ﴿مَنْ رَبُّ اللَّهِ مَثَلًا﴾ نایا لهو که سبه
 به کسانه نه گن که سبت دهر مان به داد گهری بدات ﴿وَهُوَ كُلُّ شَيْءٍ﴾ و نهو (که سبه) له سهر
 پرگی به کی راست بیت ﴿وَلَهُ شَنْبُ كَسْبٍ وَذَرْيَةٍ﴾ وه هدر بو خو به بهی و به به به کانی
 ناسمانه کان و رهوی ﴿وَمِنْ مَرُوسَةٍ﴾ وه هتاسی و فری دویش (به لای خور وه) ﴿لَا يَخْلُقُ
 الْبَصِيرَ أَهْلًا قَرِيبٌ﴾ هدر وه کو چاو تر و کانیک وابه بیان بریک تر له و هوش ﴿وَلَا يَخْلُقُ شَيْءٌ
 لَدَيْكَ﴾ به راستی خوا به سهر هه موو شتی کدانی به توانابه ﴿وَلَهُ أَشْرَارٌ كَسْبٍ وَذَرْيَةٍ﴾
 خوا نه و خوا به به که تیره ی له سکی دایکشان دهر هینه و نه و ﴿لَا يَمِيزُ بَيْنَ شَيْءٍ﴾ که هیه چندان به دهرانی
 ﴿وَلَنُحْدِثَنَّ أَشْرًا لَّا يَخْلُقُ شَيْءٌ﴾ وه (خوا) گوی و چاو و دلی پیدار ﴿وَلَهُ أَشْرَارٌ كَسْبٍ وَذَرْيَةٍ﴾
 بو له و می سوپاسی (خوا) نکدن ﴿وَمِنْ مَرُوسَةٍ﴾ نایا ثَمَّان سهر معنی ماله بیان به دهر وه؟
 ﴿لَنُحْدِثَنَّ أَشْرًا لَّا يَخْلُقُ شَيْءٌ﴾ که چون له هه و ای ناسمانه دارام هینه و نه و ﴿لَا يَخْلُقُ شَيْءٌ﴾ به چکه له خوا
 کی رایان ده گریث (به و ناسمانه و) ﴿لَا يَخْلُقُ شَيْءٌ لَّا يَخْلُقُ شَيْءٌ﴾ به راستی لهو (پراگیر کردنه) دا
 جهد شمانه و به لکه هه به بو نه و ته ی با و ددنی ﴿﴾

﴿وَمَنْ جَعَلَ مَالَهُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ و ه خواماله کانتانی کردووه بهجی دانیش و حوائتهوه ﴿وَمَنْ جَعَلَ مَالَهُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ و ه له پسنی نازمایش دواور رهشمالی بؤ هراهم هتاور ﴿تَنْجِثُكَ مِنَ الْهَبْطِ﴾ هه لهعدرت و دهگوریتسهوه به ناسانی لهروزی کوج و بار کردتهدار لهروزی مانه وهوشته جی بوتاندا ﴿وَمِنْ شَرِّهِمْ وَابِعٌ﴾ وه ماراندوبهتی بؤتال لهخوری وکولکی انه و نزه لانه ﴿وَأَشَدُّ مِنْهُمُ﴾ وه له سووه کانیا شتومه کی باومال که کهلکی لی ودرده گرن ﴿لَیْسَ﴾ تا ماوهیک ﴿وَمَنْ جَعَلَ مَالَهُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ وه حوائتهوهی که دروستی کردوه سینهری روری ره حساسووه بویان ﴿وَمَنْ جَعَلَ مَالَهُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ وه لهجیاکانده پدهگا ولهشکه رنی بو سه دی هتاور ﴿وَمَنْ جَعَلَ مَالَهُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ وه ساریدوه بویان جل وپوشاکیک که ده تان پاریری له گهرما ﴿وَمِنْ شَرِّهِمْ وَابِعٌ﴾ هدرومه جل وپوشاکیک که له کاتی جهنگدا ده تان پاریریت (له دوران) ﴿وَمِنْ شَرِّهِمْ وَابِعٌ﴾ له بو جوره چاکه و بیعه ته کانی خوی ته و ده کات به سهرتانهوه ﴿وَمِنْ شَرِّهِمْ وَابِعٌ﴾ بؤ نهوهی مل که چ و موسولمان یس ﴿فَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنْكَ﴾ نهوسا نه گهر نهوان پرویان وهر گیرا نهوه ییگومان نهوهی له سهر نویه ته بها ﴿تَنْجِثُكَ مِنَ الْهَبْطِ﴾ راگه باندنی ناشکرای (نایه گنده) ﴿تَنْجِثُكَ مِنَ الْهَبْطِ﴾ نهوانه به هره کانی خوا ده ناس (و ده راس) ﴿تَنْجِثُكَ مِنَ الْهَبْطِ﴾ پانسان نیکاری ده کهن ﴿وَأَشَدُّ مِنْهُمُ﴾ وه روری نهوانه هره بن باورن ﴿وَمِنْ شَرِّهِمْ وَابِعٌ﴾ وه روریک دی نیمه له هره نوممه تیک شاپه تیک (پنمه هریک) بان بو ده بیرس ﴿تَنْجِثُكَ مِنَ الْهَبْطِ﴾ نهوسا مولهت بدریت نهوانه ی باورمان ته هیاوه ﴿وَمِنْ شَرِّهِمْ وَابِعٌ﴾ بانوشیان سی وهرماگیریت ﴿وَمِنْ شَرِّهِمْ وَابِعٌ﴾ وه کانی نهوانه ی مستمیان کردوه و سرای دوروح دهینس ﴿وَمِنْ شَرِّهِمْ وَابِعٌ﴾ به سراکه بیان له سهر سووک ده کرتیت به موله تیش هدرتن ﴿وَمِنْ شَرِّهِمْ وَابِعٌ﴾ وه کاتیک نهوانه ی که هاویه شیان داناهه پهرسراوه کانیا ده یس ﴿وَمِنْ شَرِّهِمْ وَابِعٌ﴾ نهی پهروه دگارمان نهوانه به سهرسراوه کانمان ﴿وَمِنْ شَرِّهِمْ وَابِعٌ﴾ که نیمه هاوارمان لی نه کردن له جیاتی تو ﴿وَمِنْ شَرِّهِمْ وَابِعٌ﴾ نه محانه و (به سهرسراوه) ووتیان ناراسته ده کهن (و ده یس) به راستی نیوه ﴿وَمِنْ شَرِّهِمْ وَابِعٌ﴾ و نهوهی الله بو نهیه شتر و نهوهی روزه اده مسور گویر ایملی و ملکه چنی نهونسی بؤ خوا ﴿وَمِنْ شَرِّهِمْ وَابِعٌ﴾ وه وون دعیت لان نهوهی دروزانه ی که هه لیان دهه مت (نه دویادا)

﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اٰتُوْا زَكٰتَ ٱلْمَالِ ٱلَّذِى رَزَقَكُمُ اللّٰهُ لَعَلَّكُمْ تَكْفُرُوْنَ﴾ ﴿۱﴾ ثوانه‌ی که بی ساوده‌ی یورن و مهرگری حه‌لکشان کردوه
 له‌رینگه‌ی خوا ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اٰتُوْا زَكٰتَ ٱلْمَالِ ٱلَّذِى رَزَقَكُمُ اللّٰهُ لَعَلَّكُمْ تَكْفُرُوْنَ﴾ ﴿۱﴾ جگه له‌سرا که‌ی خویان سراپا یورید ده‌که‌ی ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اٰتُوْا زَكٰتَ ٱلْمَالِ ٱلَّذِى رَزَقَكُمُ اللّٰهُ لَعَلَّكُمْ تَكْفُرُوْنَ﴾ ﴿۱﴾
 برزده‌ی که‌تیمه ده‌هر لومعه‌تیک شایه‌تیک (پینه‌میریت) ده‌تیرین ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اٰتُوْا زَكٰتَ ٱلْمَالِ ٱلَّذِى رَزَقَكُمُ اللّٰهُ لَعَلَّكُمْ تَكْفُرُوْنَ﴾ ﴿۱﴾ یوسه‌ریان
 له‌خویان (که‌شایه‌بیان لی‌مدات) ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اٰتُوْا زَكٰتَ ٱلْمَالِ ٱلَّذِى رَزَقَكُمُ اللّٰهُ لَعَلَّكُمْ تَكْفُرُوْنَ﴾ ﴿۱﴾ وه‌توش ده‌هینس (نه‌ی موحده‌معه‌ده
 ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اٰتُوْا زَكٰتَ ٱلْمَالِ ٱلَّذِى رَزَقَكُمُ اللّٰهُ لَعَلَّكُمْ تَكْفُرُوْنَ﴾ ﴿۱﴾ وه‌نسه قورثانسان یاردونه حواره‌وه بؤت
 وعبه‌ره‌بالی و مزده‌یه بر موحده‌مانان ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اٰتُوْا زَكٰتَ ٱلْمَالِ ٱلَّذِى رَزَقَكُمُ اللّٰهُ لَعَلَّكُمْ تَكْفُرُوْنَ﴾ ﴿۱﴾ به‌راستی خوا‌هرمان ده‌دت
 به‌د، دگری و به‌چاکه ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اٰتُوْا زَكٰتَ ٱلْمَالِ ٱلَّذِى رَزَقَكُمُ اللّٰهُ لَعَلَّكُمْ تَكْفُرُوْنَ﴾ ﴿۱﴾ وه‌به‌خشین به‌خرم و خوتش ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اٰتُوْا زَكٰتَ ٱلْمَالِ ٱلَّذِى رَزَقَكُمُ اللّٰهُ لَعَلَّكُمْ تَكْفُرُوْنَ﴾ ﴿۱﴾ و تسکر
 و تسکر ﴿وه‌(خو) به‌رگری ده‌کات له‌داوتن پیسی و خراپه و ده‌ست دریزی ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اٰتُوْا زَكٰتَ ٱلْمَالِ ٱلَّذِى رَزَقَكُمُ اللّٰهُ لَعَلَّكُمْ تَكْفُرُوْنَ﴾ ﴿۱﴾
 ناموز گریسان ده‌کات بو نه‌وه‌ی به‌سد و هر گسرن و بیرمکه‌به‌وه ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اٰتُوْا زَكٰتَ ٱلْمَالِ ٱلَّذِى رَزَقَكُمُ اللّٰهُ لَعَلَّكُمْ تَكْفُرُوْنَ﴾ ﴿۱﴾
 وه‌به‌لیتی خوا‌به‌هی یتس کاتی که‌به‌لین ده‌دن ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اٰتُوْا زَكٰتَ ٱلْمَالِ ٱلَّذِى رَزَقَكُمُ اللّٰهُ لَعَلَّكُمْ تَكْفُرُوْنَ﴾ ﴿۱﴾ و به‌لیس و به‌یمانه‌ کانتان مه‌شکیس
 ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اٰتُوْا زَكٰتَ ٱلْمَالِ ٱلَّذِى رَزَقَكُمُ اللّٰهُ لَعَلَّكُمْ تَكْفُرُوْنَ﴾ ﴿۱﴾ له‌پاش به‌ستی و دوپانکر دنه‌میاں ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اٰتُوْا زَكٰتَ ٱلْمَالِ ٱلَّذِى رَزَقَكُمُ اللّٰهُ لَعَلَّكُمْ تَكْفُرُوْنَ﴾ ﴿۱﴾ له‌کاتیکدا
 خواتان کردوه به‌شایه‌ت و چاودنر به‌سهر خویانه‌وه ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اٰتُوْا زَكٰتَ ٱلْمَالِ ٱلَّذِى رَزَقَكُمُ اللّٰهُ لَعَلَّكُمْ تَكْفُرُوْنَ﴾ ﴿۱﴾ به‌راستی هر چی
 ده‌که‌ن خوا‌ده‌یرانیت ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اٰتُوْا زَكٰتَ ٱلْمَالِ ٱلَّذِى رَزَقَكُمُ اللّٰهُ لَعَلَّكُمْ تَكْفُرُوْنَ﴾ ﴿۱﴾ وه‌که‌نه‌و (ثافره‌ته) مه‌س که‌ریسه‌که‌ی کردوه
 به‌خوری ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اٰتُوْا زَكٰتَ ٱلْمَالِ ٱلَّذِى رَزَقَكُمُ اللّٰهُ لَعَلَّكُمْ تَكْفُرُوْنَ﴾ ﴿۱﴾ له‌پاش یادان و برستی و شه‌ته‌ک دانی ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اٰتُوْا زَكٰتَ ٱلْمَالِ ٱلَّذِى رَزَقَكُمُ اللّٰهُ لَعَلَّكُمْ تَكْفُرُوْنَ﴾ ﴿۱﴾
 سونیدر به‌یمانه‌ کانتان ده‌که‌ن به‌هوی ناپاکی و فرو فیل له‌یوانتاندان ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اٰتُوْا زَكٰتَ ٱلْمَالِ ٱلَّذِى رَزَقَكُمُ اللّٰهُ لَعَلَّكُمْ تَكْفُرُوْنَ﴾ ﴿۱﴾ له‌به‌ر
 نه‌وه‌ی ده‌سته‌و کؤمه‌لیک زورنرو به‌هر تره‌ له‌ده‌سته‌و کؤمه‌لیکی تره‌ ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اٰتُوْا زَكٰتَ ٱلْمَالِ ٱلَّذِى رَزَقَكُمُ اللّٰهُ لَعَلَّكُمْ تَكْفُرُوْنَ﴾ ﴿۱﴾ خو به‌وه
 نائیتن ده‌کانه‌وه ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اٰتُوْا زَكٰتَ ٱلْمَالِ ٱلَّذِى رَزَقَكُمُ اللّٰهُ لَعَلَّكُمْ تَكْفُرُوْنَ﴾ ﴿۱﴾ وه‌سونید به‌خوا‌له‌روزی درایدا یوتان یورن ده‌کانه‌وه
 ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اٰتُوْا زَكٰتَ ٱلْمَالِ ٱلَّذِى رَزَقَكُمُ اللّٰهُ لَعَلَّكُمْ تَكْفُرُوْنَ﴾ ﴿۱﴾ نه‌وه‌ی که‌نیوه‌ تیایدا جیباوار یورن ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اٰتُوْا زَكٰتَ ٱلْمَالِ ٱلَّذِى رَزَقَكُمُ اللّٰهُ لَعَلَّكُمْ تَكْفُرُوْنَ﴾ ﴿۱﴾
 وه‌ته‌گهر حوا‌ییوستانه‌ نیوه‌ی ده‌کرد به‌یه‌ک نومعه‌ت ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اٰتُوْا زَكٰتَ ٱلْمَالِ ٱلَّذِى رَزَقَكُمُ اللّٰهُ لَعَلَّكُمْ تَكْفُرُوْنَ﴾ ﴿۱﴾ به‌لام (حو) هر
 که‌سیکی بویت گومرای ده‌کات (نه‌هوی سهر که‌شی حومه‌وه) ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اٰتُوْا زَكٰتَ ٱلْمَالِ ٱلَّذِى رَزَقَكُمُ اللّٰهُ لَعَلَّكُمْ تَكْفُرُوْنَ﴾ ﴿۱﴾ هر که‌سیکی
 بویت ریسمووی ده‌کات ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اٰتُوْا زَكٰتَ ٱلْمَالِ ٱلَّذِى رَزَقَكُمُ اللّٰهُ لَعَلَّكُمْ تَكْفُرُوْنَ﴾ ﴿۱﴾ وه‌سونید به‌خوا‌پر سیارنان لی‌ ده‌کریت له‌وه‌ی
 که‌ده‌تانکرد ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اٰتُوْا زَكٰتَ ٱلْمَالِ ٱلَّذِى رَزَقَكُمُ اللّٰهُ لَعَلَّكُمْ تَكْفُرُوْنَ﴾ ﴿۱﴾

﴿وَلَا تَجِدُوا أَيْمَنَكُمْ﴾ وه سوتيد و په يمانتان مه كهن نه هوی ﴿وَلَا تَجِدُوا﴾ غه درو باهاكي
له نيوان په كتره ﴿فِي مَقَاتِلِهِمْ﴾ مایي له پاش چيگير بووي (له سدر ناوېر) هغه خلیسكي
﴿وَيَدْفُؤُاْ سُوءَ﴾ و سر او باره حسی به جه زن ﴿يَمَاصِدُهُمْ غُرَابٌ﴾ نه هوی به ره هلستي
كر دستان له پارسای خوا ﴿وَلَا تَكْنُزُواْ فِيْكُمْ﴾ (نه گهر وایي) سرای زور گه وړه تان بو د بیت ﴿وَلَا تَنْشُرُوْهُمُ﴾
﴿وَلَا تَنْشُرُوْهُمُ﴾ نه به نیس و په میاسی خوا به چيكي كهم مه گوړه وه ﴿وَلَا تَنْشُرُوْهُمُ﴾
﴿وَلَا تَنْشُرُوْهُمُ﴾ به پراستی نه وه كډای خوا هغه چا كتره بو تان ﴿وَلَا تَنْشُرُوْهُمُ﴾ نه گهر
نیوه بران ﴿وَلَا تَنْشُرُوْهُمُ﴾ و میسه نه وي ﴿وَلَا تَنْشُرُوْهُمُ﴾ (چونكه) هر چي لای نیوه به نه و او د بیت نه به ویت
و د بیت به لای نه وه لای خوا به هر د بیت ﴿وَلَا تَنْشُرُوْهُمُ﴾ سوتيد به خوا
نه وانهی كه به نارام بو و پاداشتيان دده به وه ﴿وَلَا تَنْشُرُوْهُمُ﴾ به پاداشتي چا كتر به
كر دوه كانیان ﴿وَلَا تَنْشُرُوْهُمُ﴾ هر كس له پیر یان نه می كړه دوه چاكي
كر دیت ريكات ﴿وَلَا تَنْشُرُوْهُمُ﴾ و بر وادارېش بو ویت نه وه سوتيد به خوا
به زیبكي خوش دهی زیه یی ﴿وَلَا تَنْشُرُوْهُمُ﴾ و سوتيد یی پاداشتيان دده به وه به چا كتر
﴿وَلَا تَنْشُرُوْهُمُ﴾ له وهی كه نه و ان ده پان كړه ﴿وَلَا تَنْشُرُوْهُمُ﴾ (لهی موحه میسه د پان كړه)
كاتب ویت قورنات به هوی ﴿وَلَا تَنْشُرُوْهُمُ﴾ به پان كړه به خوا به پانی نه هری
لیكرو و دهر كرو له به هری خوا ﴿وَلَا تَنْشُرُوْهُمُ﴾ به پراستی نه و (شه پتان) دسه لاتی نی
په ﴿وَلَا تَنْشُرُوْهُمُ﴾ به سهر نه وانهی كه باو د پان هیناوه ﴿وَلَا تَنْشُرُوْهُمُ﴾ و به پان پست
به به و د گاریان ده پستن ﴿وَلَا تَنْشُرُوْهُمُ﴾ نه بها دسه لاتی به سهر نه و نه و دده
﴿وَلَا تَنْشُرُوْهُمُ﴾ كه نه و (شه پتان) ده كه نه دوست پشنيوانی خویان و نه وانهی به هزی
نه ووه بو و نه نه هاو دده ر ﴿وَلَا تَنْشُرُوْهُمُ﴾ به معك نه یی ﴿وَلَا تَنْشُرُوْهُمُ﴾ به پان كړه به خوا به پانی نه هری
نردا دانه ریسی ﴿وَلَا تَنْشُرُوْهُمُ﴾ و خوا چا كتر دهرانی چي ده پسته خواره وه ﴿وَلَا تَنْشُرُوْهُمُ﴾
﴿وَلَا تَنْشُرُوْهُمُ﴾ ده لیس نه له خوته وه درو هغه به پستی به ماوی خواوه ﴿وَلَا تَنْشُرُوْهُمُ﴾ (وانه) به لكو
زور به پان هیچ ناراض ﴿وَلَا تَنْشُرُوْهُمُ﴾ ﴿وَلَا تَنْشُرُوْهُمُ﴾ داسه راندوه ﴿وَلَا تَنْشُرُوْهُمُ﴾ له لایه
په و د گار نه وه به پراستی ﴿وَلَا تَنْشُرُوْهُمُ﴾ تا نه وانهی ناو د پان هتاو د هر ر او پان نكات
﴿وَلَا تَنْشُرُوْهُمُ﴾ و پنه ووی و مو دوش بیت بو مو سولمانان ﴿وَلَا تَنْشُرُوْهُمُ﴾

﴿يَوْمَ يَكْفُلُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ﴾ به روز نکند که همه‌موو که سبک دیت ﴿غَدُوتُ نَفْسٌ﴾ به رگری له‌خوی
 ده‌کات ﴿وَنُفُوتُ كُلِّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ﴾ وه همه‌موو که سبک هرچی کر دیت پاداشتی ته‌واوی وه ده‌گری
 ﴿وَقَدْ لَاقَتْهُمُ أَسْمَاتُ لِهَاجِرَتِهِنَّ﴾ و صر که مثلاً قریه ﴿خَوَامُ مَوْبَعِ هِنَاوَهْ﴾
 به (خه‌لکی) گوند و شارنک ﴿مَسَاكِنُ مِهْ مَقْنَبِهْ﴾ که هینس و دنیا بوون ﴿يَأْتِيهِمْ رِزْقُهُمْ غَدًا﴾
 ررق و روری و روری بو ده‌هات ﴿مِنْ كُنُوزِ مَغَارٍ﴾ له همه‌موو شو بکوره ﴿وَمَكْرَمَاتٍ مِّنْ ثَمَرَاتِ﴾ که چی
 به راسر چاکه و بیمه به کانی خوا ماسویاس و سبله بوون ﴿وَأَنْبَاءُ﴾ حاخو به و هویه وه کردی
 به بهر (خه‌لکه که) بدا ﴿مِنْ مَّحَبَّةٍ وَخَوْفٍ﴾ پوشاکی برمیکی و ترس و بیم ﴿بِمَا كَسَبَتْ يَوْمَئِذٍ﴾
 له بهر ته و کرده وانه‌ی کرده یا نکرد ﴿وَقَدْ جَاءَهُمْ شُرُكُوتُهُمْ﴾ سویند به خوا به راستی بیمه به ریکی
 له خویان بو هات ﴿وَكَذَبُواْ﴾ که چی باوریدان پس به هتا ﴿وَقَدْ جَاءَهُمْ نَصْرُهُمْ يَوْمَئِذٍ﴾ جا سرا گرتی
 له کاتیکدا ستم کردوون ﴿وَلَا يَخْشَوْنَ﴾ حاله و بزیویه‌ی خوا پی‌ی به خشوون بخون
 ﴿حَتَّىٰ يَخْشَوْاْ﴾ که خه‌لال و پاکه ﴿وَلَا يَخْشَوْنَ نَفْسَهُمْ﴾ و سویداسی چاکه و بیمه‌ی خوا بکس
 ﴿بِمَا كَسَبَتْ يَوْمَئِذٍ﴾ نه‌گه رتیره هر ته و ده‌هرستن ﴿يَأْتِيهِمْ حَرُّ جَهَنَّمَ﴾ بیگومان
 (خو) نه‌وه‌ی حهرامی کردووه له سمرتان نه‌ها سرداره‌وه بوو ﴿وَمِنْ دُجَاهٍ أَجْهَرٍ﴾ و خوین
 و گوشنی به‌رار ﴿وَمِنْ أَمْرِ غَيْرٍ مَّشْهُودٍ﴾ و نه‌وه‌ی (که سه‌ر براره‌وه) ناوی غدیری خوی لن هتراه
 ﴿مِنْ نَّحْمِ عِزِّ رَبٍّ لَا يَخْشَوْنَ﴾ به لام هر که سبک ماچار بوو (له و حهرامانه بحوات) بن ده‌ست درپزی
 و ربه‌ده‌ری ﴿وَمِنْ مَّوَدَّةٍ غَيْرِ مَحْشُودَةٍ﴾ نه‌وه بیگومان خوالی سورده‌ی مبه‌ره‌بانه ﴿وَلَا يَخْشَوْنَ﴾
 وه به خوتانه‌وه به‌لیس ﴿بِمَا كَسَبَتْ يَوْمَئِذٍ﴾ نه‌وه‌ی که به رمانتاند دیت به‌در و ده
 خنر رخت حره ﴿وَمِنْ حَالٍ مَّشْهُودٍ﴾ نه‌وه خه‌لال و نه‌وه حهرامه ﴿وَمِنْ مَّوَدَّةٍ غَيْرِ مَحْشُودَةٍ﴾ بو نه‌وه‌ی درق هله‌به‌ستن
 به‌دهم خواوه ﴿إِنْ يَرَوْاْ كِسْفًا مِّنَ النُّجُومِ﴾ به راستی نه‌وانده‌ی در و هله‌به‌ستن به‌ساوی خواوه
 ﴿وَلَا يَخْشَوْنَ﴾ پرگار ماسی ﴿مِنْ مَّوَدَّةٍ﴾ (له دوبادا) رابورادینکی کهم (بان ده‌ی) ﴿وَلَا يَخْشَوْنَ﴾
 یتر (له‌دوا پروردا) سری سه‌خیان مو هدیّه ﴿وَمِنْ مَّوَدَّةٍ غَيْرِ مَحْشُودَةٍ﴾ وه له‌سمر نه‌وانده‌ی که جووه‌که
 بوون ﴿وَمِنْ مَّوَدَّةٍ غَيْرِ مَحْشُودَةٍ﴾ حهرامان کرد (لییان) نه‌وه‌ی که باسماح کردووه بوت ﴿مِنْ مَّوَدَّةٍ﴾ له‌پیش
 (ده‌ریسی نه‌م نایه‌به) ﴿وَمِنْ مَّوَدَّةٍ غَيْرِ مَحْشُودَةٍ﴾ وه نه‌م ستممان لن به‌کردن ﴿وَمِنْ مَّوَدَّةٍ غَيْرِ مَحْشُودَةٍ﴾
 به‌لگو خویان ستممان له‌خویان نه‌کرد

﴿عَسَىٰ رَبُّكَ أَنَّهُ عَصَىٰ﴾ نو میده وایه پوره مردگار تان په حستان پس مکتات (نه گهر نکه پښتوه بولای خوا)
 ﴿وَأَنْ عُدَّتْ﴾ نه گهر نکه پښتوه (په سمر ناوان) تپتمش ده گهر پښتوه (په سر ادا تان) ﴿وَجَعَلَ جَهَنَّمَ لَكُمْ مِثْقَلًا﴾
 حیرت و ده دوه خمیان کړه ده په بد بختانه یو می ناوهران ﴿يَسْهَىٰ الْقَوْمُ﴾ په راستنی هم قور تانه
 پښتووی ده کات ﴿ثُمَّ جَعَلْنَا﴾ یو بیا و په نامه یکه که راست نویه ﴿وَيُنْفِرُ الْقَوْمُ مِنْ قُدْرَتِهِ﴾ و موزدهش
 ده دات بهر با و دارانه ی ﴿يَتَسَوَّىٰ﴾ که کړه ده چا که کان ده کهن ﴿يَسْهَىٰ الْقَوْمُ﴾ که به راستنی
 پاداشی گه وریان یو همیه ﴿وَنَبِّئْهُمْ﴾ و ده راستنی نه وانی که با وریان یه ﴿الْآخِرَةُ﴾ به وری
 دوی یی ﴿أَعَدَّ لَهُمْ نَارًا﴾ سراهی کی سه خشان مونا مانده کړه دوی ﴿وَيُخْرِجُ الْأَنْبِيَاءَ﴾ و نه لاده می تر و
 هاوار یو شمیر و خراپه ده کات ﴿ذُرِّيَّةَ﴾ (همرو و کو) دا و ورا کړه می موخبر و چا که ﴿وَكُلَّ﴾ (پس) لا
 و نه لاده می همیشه هر په لده می ﴿وَجَعَلَ﴾ و نه لاده می شوه و ورو زمان کړه به دوی پښانه ی (گه وری
 ده سه لانی خود) ﴿وَجَعَلَ﴾ نه مچا پښانه ی شوه مان یاریت کړه (یا سر بی و ده) ﴿وَجَعَلَ﴾ نه مچا پښانه ی
 و نه لکه و پښانه ی ورو زمان ورو ما ک کړه ده ﴿يَتَسَوَّىٰ﴾ و نه لاده می پښو ی پوری پوره و دگار ماندا
 بگه یی ﴿وَجَعَلَ﴾ و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می
 پراض ﴿وَجَعَلَ﴾ و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می
 ﴿وَكُلَّ﴾ و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می
 (چا که بیت یا خری به) ﴿وَجَعَلَ﴾ و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می
 نامه یکه که به کړه می (و همرو و کړه ده کانی بنده مو سراه) و ده بیت ﴿وَجَعَلَ﴾ و نه لاده می و نه لاده می
 نامه کات بحر ته و ده ﴿وَجَعَلَ﴾ و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می
 ﴿وَجَعَلَ﴾ و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می
 و هیاده ته که ی (سورده و قارانه که ی) هر مو خوی ده بیت ﴿وَجَعَلَ﴾ و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می
 بوو بیت نه و ده بیگومان (ریان و سراه که ی) هر مو خوی ده بیت ﴿وَجَعَلَ﴾ و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می
 گو باهی هیچ که سیکي مر هه نا گرت ﴿وَجَعَلَ﴾ و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می
 رسولاً ﴿وَجَعَلَ﴾ و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می
 شمار و گوید بیت له ساو یه یی ﴿وَجَعَلَ﴾ و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می
 خراپه کار و رو د ده کانی ﴿وَجَعَلَ﴾ و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می
 جا پریاری (سردان) پیوست ده بیت بو (دانشتوانی) نه و شمار و گویدانه ﴿وَجَعَلَ﴾ و نه لاده می و نه لاده می
 ده که یی به وریان کړه سیکي نه و او ﴿وَجَعَلَ﴾ و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می
 نوچ ﴿وَجَعَلَ﴾ و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می
 ﴿وَجَعَلَ﴾ و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می و نه لاده می

﴿قُلْ كَاتِبِينَ بُرْهَانَ﴾ هره که سیت ته به زبانی دویای بویث ﴿عَلَّیْ بُرْهَانَ﴾ لدم (دویا) دارووی
ی ده دین ﴿مَسْأَلُی بُرْهَانَ﴾ نهووی نهانوی بو هره که سیتك ﴿قُلْ حَسْبُیْ جَهَنَّمُ﴾ له باشان دوره خصم
بو سر داوه ﴿بَعَثْنَا مَدَنُومَ مَدَنُومَ﴾ ده چینه ناوی نه لومه کراوی و دهر کراوی له میهره مانی خو ﴿وَلَمْ
نُرْسِلْهُ لَاحِرَةً﴾ هره که سیتکیش مه نهستی روزی دویای بوویست ﴿وَسُوءُ نَفْسٍ سَقِیَّةٍ﴾ وه هره لای
سودات نه و حوره ی شایسته ی نهوه ﴿وَهُوَ مَوْتٌ﴾ و ناوهر داریش بیت ﴿وَأَنْتَ بِهَذَا كَاتِبٌ سَعِیْرٌ
مَشْكُورٌ﴾ ناله وانه کرده و ټنگوشانه که یان وهر گیراوه (لای پهروهر دگاریان) ﴿وَكَلَّا تُهْمَدُ﴾
ده به خشین نه هه مووان ﴿هَلْ یُرْیَ وَهَلْ یُرْیَ﴾ نه وانه (که هره دویایان دهویت) و نه وانه ش (که روزی
دو پیاں دهویتی) ﴿مَتَّعْنَا بِهَذَا عَمَلًا﴾ له به خشین پهروهر دگارت (لدم دویایه دا) ﴿وَدَاكِلَ عَطَا رَبِّكَ
مُخْتَلَفٌ﴾ ټنگومان روزی و به خشرای پهروهر دگارت هره گیر قه دهغه کراو به پوره ﴿وَنَظَرٌ
صَافٍ﴾ (له ی موچه مده د ټنگومان) سه ریج مده چون ﴿فَصَلِّ لِقَابِ رَبِّكَ﴾ (له دویایه دا) هره لای
هه د ټنگومان داوه به سه هه دیکپاډا ﴿وَلَا تَحْزَنْ حَظُّ رَبِّكَ خَبِيرٌ﴾ وه ټنگومان په دکان
له روزی دویایه گوره ترو و هره له کانبش گوره ترو ﴿وَلَا تَحْزَنْ مَعَهُ نَفْسٌ سَقِیَّةٌ﴾ (له ی لاده م)
له گن خواوا پهروهر دیک تر مده پرسته ﴿وَنَفْسٌ مَدَنُومٌ مَدَنُومٌ﴾ نه گپا ده بیت لومه کراوی نکس
سروک و پرسوا ﴿وَقُلْ یُرْیَ﴾ وه پهروهر دگارت بریاری داوه ﴿وَلَا تَحْزَنْ لَاحِرَةً﴾ که هیچ
شیتك نه بهروستی بیچکه نه نهو ﴿وَرَبُّیْ هُوَ خَبِيرٌ﴾ وه له گدل دایت و باو کتان چا که بکن ﴿وَلَمْ
یَبْعَثْ بِهَذَا حَیْرًا حَیْرًا﴾ نه گمر به کیکیان (باو کت و دایکت) یان هره دور کیان لای تو
پیرسور ﴿وَلَا تَحْزَنْ لَاحِرَةً﴾ نه ی ماخوشیان پی مده لای نه مانده توفیش ﴿وَلَا تَحْزَنْ لَاحِرَةً﴾ وه تیای
مه خوره و پیانده هه له شاخی ﴿وَقُلْ نَفْسٌ قَوْلُ رَبِّیْ﴾ (به لکرو) ووتی بهرم و شیرریان (له گه لدا)
به کاریشه ﴿وَنَفْسٌ نَفْسٌ حَیْرٌ﴾ بلی خو به کم رانیس و میهره بانیش بزو رابعه
﴿وَقُلْ رَبِّیْ رَحِيمٌ﴾ بلی نه ی پهروهر دگارت به حمیان پی مکه ﴿حَسْبُیْ رَبِّیْ سَعِیْرٌ﴾ هره چوینك
نهوان میان پهروهر ده کرد به مدالی ﴿وَلَمْ یَبْعَثْ بِهَذَا حَیْرًا حَیْرًا﴾ پهروهر دگارتان چا که دهویت
به هره چس له دل و دهر و نهاندا هه به ﴿وَلَمْ یَبْعَثْ بِهَذَا حَیْرًا حَیْرًا﴾ نه گمر تیوه چا که بلی و بیری چا که تی
بیت ﴿وَلَمْ یَبْعَثْ بِهَذَا حَیْرًا حَیْرًا﴾ نه وای ټنگومان نهو (خوا به) لی موره به مو توبه کاران ﴿وَلَمْ
یَبْعَثْ بِهَذَا حَیْرًا حَیْرًا﴾ وه مانی خرمانت مده ﴿وَلَمْ یَبْعَثْ بِهَذَا حَیْرًا حَیْرًا﴾ (هه ووه مانی) هه زارو
رینواریش ﴿وَلَمْ یَبْعَثْ بِهَذَا حَیْرًا حَیْرًا﴾ ریا ده رویش مه کن ﴿وَلَمْ یَبْعَثْ بِهَذَا حَیْرًا حَیْرًا﴾ بهروستی ریا ده ووه
﴿وَلَمْ یَبْعَثْ بِهَذَا حَیْرًا حَیْرًا﴾ دوست و برای شه پتانه کاس ﴿وَلَمْ یَبْعَثْ بِهَذَا حَیْرًا حَیْرًا﴾ شهیت بیش بهروستی
(بار و بیعمده کانی) پهروهر دگاری هه میسه سبلیه ﴿وَلَمْ یَبْعَثْ بِهَذَا حَیْرًا حَیْرًا﴾

﴿وَمَنْ يُضِلَّهُمْ قَوْمُهُمْ﴾ و نه‌گەر روت و مرگیرا له‌وانه (له‌مر مه‌داری) ﴿تَنْفَعُ رَحْمَتُ رَبِّكَ شَيْئًا﴾
 چاره‌روانی به‌حششی و روریه‌ک نویت له‌لایهن پەر و مردگار به‌وه ﴿لَقَدْ يَدْعُ إِلَىٰ هَدًى﴾ نه‌وه قسه‌ی
 جوان و مر میان له‌گه‌لدا بکه ﴿وَلَا يَخْشَىٰ فِي مَقْعَدِ رَبِّكَ شَيْئًا﴾ و ده‌ست مه‌که کورت به‌گه‌ر دندا
 (وانه ده‌ست قوو چارو مه‌ه له‌خیر کرددا) ﴿وَلَا يَخْشَىٰ كُلَّ شَيْءٍ﴾ و گراوه و به‌ره‌لاشی مه‌که
 به‌ته‌ری (هه‌ر چیت هه‌به‌یله‌ی به‌خه‌لکی) ﴿وَتَعْبُدُونَهُمْ حُجُورًا﴾ یا به‌یته که‌سیکی نو مه‌گراوی
 هیچ به‌ده‌سته‌وه به‌مو ﴿وَلَا يَخْشَىٰ﴾ به‌راستی پەر و مردگار ت ﴿تَنْفَعُ رَبِّكَ﴾ و رقی و دوری هه‌راوان
 ده‌کات ﴿لَقَدْ يَدْعُ إِلَىٰ هَدًى﴾ بۆ هه‌ر که‌سیک که‌یه‌ویت و وه‌ته‌گی ده‌کات بۆ هه‌ر که‌سی به‌ویت
 ﴿وَلَا يَخْشَىٰ﴾ به‌راستی نه‌و هه‌میشه ناگا و بی‌بیه به‌به‌ده‌کانی ﴿وَلَا يَخْشَىٰ﴾
 وه‌پوله‌کانسان مه‌کوژن ﴿حَتَّىٰ تَبْصُرَ﴾ له‌مر سی هه‌زاری و سه‌داری ﴿حَتَّىٰ تَبْصُرَ﴾ نیسه‌پوری
 له‌وانیش و لیوه‌ش ده‌ده‌یس ﴿وَلَقَدْ يَدْعُ إِلَىٰ هَدًى﴾ به‌راستی کوشتنی ته‌وانه (نه‌و مه‌دانه‌نان)
 هه‌له‌و ته‌وانیکی گه‌ره‌یه ﴿وَلَا يَخْشَىٰ﴾ و بریکی ریش مه‌که‌ره‌وه ﴿بِهِ كَابٌ وَحَشَّةٌ﴾
 به‌راستی نه‌وه گرده‌وه‌یه‌کی زور ناشترین ﴿وَلَقَدْ يَدْعُ إِلَىٰ هَدًى﴾ و ریگه‌یه‌کی پیس و خر به ﴿وَلَا
 تَنْفَعُ﴾ وه‌که‌سیف مه‌کوژن ﴿بِهِ حَرَّةٌ وَأَلْأَنَافُ﴾ که‌حوا کوشتنی نه‌وی حه‌رم کردوه
 مه‌گه‌ر به (هه‌ریه‌کی) راست و به‌وانه‌ییت (وه‌که‌ نه‌گه‌ر هاتوو که‌سیکی کوشتوو، یان به‌ناین
 باشگه‌ز به‌وه‌وه، یان شووی کردوو یان زنی هیانو و ریا یان کردا) ﴿وَمَنْ يَضِلَّ﴾ جا هه‌ر که‌سیک
 به‌هه‌ق و سه‌مه‌ی کراوی کوژرا ﴿وَلَقَدْ يَدْعُ إِلَىٰ هَدًى﴾ نه‌وه ده‌سه‌لانه‌ان داوه به‌خاره‌یه‌کی
 (به‌سه‌ر بکوژه‌که‌ده‌) ﴿وَلَقَدْ يَدْعُ إِلَىٰ هَدًى﴾ جا یا خاوه‌یه‌کی ریاده‌رویی به‌کات له‌تو به‌سه‌به‌وه‌دا
 (نه‌گه‌ر هه‌مووی کرد باش نه‌وه به‌چیت توله‌ی لی به‌مه‌یته‌وه، وه‌نه‌گه‌ر کوشتیشه‌وه به‌جوانترین
 شیه‌وه بیکوژیشه‌وه و براری بیت به‌بریری خودا هه‌ر چو بیت بیت) ﴿بِهِ كَابٌ وَحَشَّةٌ﴾ چونکه
 به‌راستی نه‌و (خاوه‌یه‌) یار مه‌نی دروه ﴿وَلَقَدْ يَدْعُ إِلَىٰ هَدًى﴾ وه‌بریکی مالی هه‌نیو به‌که‌وه‌وه
 ﴿وَلَقَدْ يَدْعُ إِلَىٰ هَدًى﴾ مه‌گه‌ر به‌چاکترین شیه‌وه بیت (که‌بریتی به‌له‌پاراستن و مر هه‌م هیانی) ﴿حَتَّىٰ تَبْصُرَ﴾
 شه‌ه‌تا (هه‌نیوه‌که‌) ده‌گاته که‌مالی زیری و لیرانی ﴿وَلَقَدْ يَدْعُ إِلَىٰ هَدًى﴾ وه‌فا بکه‌ن به‌به‌لیس
 و به‌یمانه‌کانتان ﴿بِهِ كَابٌ وَحَشَّةٌ﴾ به‌راستی (خاوه‌یه‌) به‌لین و به‌یمان لیر سره‌وه به‌راسته‌وه به‌لیه‌کاس
 ﴿وَلَقَدْ يَدْعُ إِلَىٰ هَدًى﴾ وه‌کاتیت که‌بیوانه ده‌که‌ن (بۆ خه‌لکی) به‌رشت و پینکی بیوانه بکه‌ن
 ﴿وَلَقَدْ يَدْعُ إِلَىٰ هَدًى﴾ و کیشانه‌ش بکه‌ن به‌ته‌راوی راسته و دروست ﴿وَلَقَدْ يَدْعُ إِلَىٰ هَدًى﴾ نه‌مه
 (بۆ نیوه) چاکتر و نه‌کامیشی ناشته (له‌دوبیا و قیامه‌تیشدا) ﴿وَلَقَدْ يَدْعُ إِلَىٰ هَدًى﴾ وه‌شون
 شیت مه‌که‌وه که‌را به‌ریت ته‌ره‌اره‌ی سی به ﴿بِهِ كَابٌ وَحَشَّةٌ﴾ به‌راستی گوی و چاو و دن
 ﴿وَلَقَدْ يَدْعُ إِلَىٰ هَدًى﴾ هه‌موو ته‌وانه (خاوه‌یه‌کانان) به‌هر سیان لیان ﴿وَلَقَدْ يَدْعُ إِلَىٰ هَدًى﴾
 مره‌تا وه‌مه‌رو به‌ره‌ویدا به‌دیرلی و شاناره‌وه ﴿بِهِ كَابٌ وَحَشَّةٌ﴾ (چونکه) به‌راستی تو به‌ده‌توایی
 ره‌وی کون که‌بیت ﴿وَلَقَدْ يَدْعُ إِلَىٰ هَدًى﴾ وه‌به‌ده‌گه‌به‌شاخه‌کان له‌دوژیدا ﴿وَلَقَدْ يَدْعُ إِلَىٰ هَدًى﴾
 هه‌موو نه‌وه‌ی ماسکه‌را خرا به‌کانی ﴿بِهِ كَابٌ وَحَشَّةٌ﴾ لای پەر و مردگار تانه‌هی و بیزاره‌وه ﴿

﴿وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرْنَا﴾ سموه (ی که‌مانی کرا) همدنکه لئو داناسی وحکمه‌ته‌ی که
 په‌روردگارت بیگای کردوره بؤت ﴿وَلَمَّا نَفَخْنَا فِيهِ مِنْ جُنُودِنَا﴾ وه هیچ په‌روردگارتی نر نه‌گن
 خوادا مه‌په‌رسته ﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ كُمُودًا﴾ نه‌گای هری دهرسته ماو دؤره‌خموه ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرْنَا﴾ به‌بوچه‌کراوی
 وددورخراوی له‌به‌ره‌بی خواش ﴿فَلَمَّا نَفَخْنَا فِيهِ مِنْ جُنُودِنَا﴾ نایا په‌روردگارتی په‌گه‌ری کورپی
 نایه‌تی کردوره به‌نوموه ﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ كُمُودًا﴾ له‌هرسته‌کانشی دا کچانی بوخوی هه‌لیراردوره
 ﴿فَلَمَّا نَفَخْنَا فِيهِ مِنْ جُنُودِنَا﴾ به‌راسی نیوه‌وونه‌یه‌کی روزگه‌وره (وامه‌جی) ده‌لیس ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرْنَا﴾
 وه سوینده‌خواییگومان (همه‌سته‌کانسان) به‌چمد جؤر هئاوه لئم قورنده‌د، ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرْنَا﴾
 بو نه‌وه‌ی بیریکه‌موه و ناموزگاری و مرگرو ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرْنَا﴾ به‌لام (خوانه‌ناسان) هدر
 دورکه‌وینه‌پان ریاتر ده‌ییت (به‌و ماسکرده) ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرْنَا﴾ (له‌ی موحه‌مه‌د ﷺ)
 بلی نه‌گه‌ر له‌گه‌ل خوادا په‌روردگارتی نر بوايه ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرْنَا﴾ وه‌ک لئو (بت په‌رستان) ده‌لیس
 ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرْنَا﴾ لئو کاته ده‌گه‌ران به‌دوای ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرْنَا﴾ به‌نگه‌به‌کدا بولای خواوه‌سی هدرش
 (که‌خوايه) ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرْنَا﴾ پاك و بی گمرد و به‌رر و بلسده لئو (خوايه) ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرْنَا﴾ له‌وه‌ی
 لئو (بت په‌رستان) ده‌لیس (ده‌ریاره‌ی خوا) ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرْنَا﴾ روز به‌رر و بلسده‌تره ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرْنَا﴾
 آله‌ی هدر حموت لاسانه‌کان نه‌سیجانی خودا ده‌کمن ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرْنَا﴾ و ره‌وی و هدرچی
 له‌ماو پانده‌یه ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرْنَا﴾ وه هیچ شنبک بیه ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرْنَا﴾ که‌نه‌سیجانات و سوپاس
 و مستایسی لئو به‌کات ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرْنَا﴾ به‌لام نیوه‌ی نی ماگن له‌نه‌سیجاناته‌کیان
 ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرْنَا﴾ به‌راسی خوا هه‌میشه به‌تارام وله‌سدرخو و لیورده‌یه ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرْنَا﴾
 وه (له‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) کاتیک قورشان ده‌خو بیست (به‌سمریاندا) ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرْنَا﴾ داده‌نیس
 له‌بیان تئو نه‌وانه‌دا ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرْنَا﴾ که‌باوهرسان به‌روزی دوانی بیه ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرْنَا﴾ په‌رده‌په‌کی
 مادیر (ده‌پوشه‌ر) ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرْنَا﴾ وه ده‌لده‌یس به‌سمر دلپاندا ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرْنَا﴾ چمد په‌رده‌په‌کی
 رؤره‌سورور ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرْنَا﴾ بو نه‌وه‌ی له‌قورشان نی نه‌گن ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرْنَا﴾ و گورشیان که‌په‌که‌پن
 (قانه‌یشتی) ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرْنَا﴾ وه هدر کاتیک ماوی په‌روردگارت ده‌بیست (لای لئو بی باوهراندا)
 ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرْنَا﴾ به‌قورشانده‌تاک و نه‌باسی ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرْنَا﴾ به‌پسوری پشت سنی ده‌کمن
 ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرْنَا﴾ تیغه‌چاک ده‌راتیس بوچی نه‌وان گوی ده‌گرن ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرْنَا﴾
 کاتیک گوی ده‌گرن نه‌تو (له‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرْنَا﴾ هه‌روه‌ها کاتیک پنه‌وه چیه ده‌کمن
 ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرْنَا﴾ کانی مستهم کاره‌کان ده‌لیس ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرْنَا﴾ تئو به‌ما شوی پیانکی
 جادو بیکراو ده‌کمون ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرْنَا﴾ سمرج به‌چون ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرْنَا﴾ سموه‌ی جورا و جؤرت
 بو دیننه‌وه ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرْنَا﴾ سهرته‌حام گومرا بوون ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرْنَا﴾ تیر مائوانس ریگای راست
 مدوره‌وه ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرْنَا﴾ ده‌شلی نایا کانی بوونه‌تیک پروسکیکی رزیو و پتورکاو
 ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرْنَا﴾ نایا (جارتکی نر) ریلوو ده‌کریینه‌وه و ده‌ینه‌وه به‌درو سکرانکی نوی ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرْنَا﴾

﴿قُلْ﴾ (له‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) پیان بلی ﴿كُنْزُ جَبَرُ رَحِيمَةٍ﴾ نیوه‌س به‌مرد یانه‌ناس ﴿قُلْ﴾
 ﴿حَلِّمِ﴾ یان هر درست کراونکی نرله‌وه‌ی ﴿يَكْفُرُ بِضُرِّكَ﴾ له‌میش و دلناندا گه‌وره‌به
 ﴿مُسْقُورٍ﴾ جایگومان نه‌وانه‌ده‌لیش ﴿مَنْ يَمِينُ﴾ کی ریندوومان ده‌کاته‌وه ﴿قُلْ تَبَّ﴾ بلی نه‌ور نه
 (ریندوومان ده‌کاته‌وه) ﴿تَعْرُكُ آبٍ مَرٍ﴾ که‌به‌که‌م جار دروستی گردوون ﴿مَنْ يَمِينُ بِيَدِهِ وَسْطُهُ﴾
 جا (نه‌لاقریه‌وه) سهرت سو ده‌له‌قیس ﴿وَيَنْزِلُ مِنْ قَوْ﴾ و ده‌لیس نه‌وه‌که‌ی ده‌یتت ﴿قُلْ عَنَّا﴾
 ﴿يَكُونُ قَبْلُ﴾ بلی نه‌وانه‌به‌نه‌و (روژه‌هاتی) سرت ییت ﴿وَمِنْ غَوْصُ﴾ نه‌و پروژی که‌سانگتن
 ده‌کهن (له‌گوره‌کاته‌وه) ﴿مَنْ يَمِينُ حَتَّى﴾ جانیومش ده‌ست به‌جی دیس به‌ده‌م بانگ کردنه‌که‌وه‌به
 سوپس و سه‌ماکرده‌وه ﴿وَمَنْ يَمِينُ﴾ و راه‌رائس به‌ماوه‌نه‌وه (له‌دوبادا) ﴿لَا هِلَا﴾ ماوه‌به‌کی
 که‌م به‌یتت ﴿وَقُلْ يَبْدَى﴾ وه (له‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی به‌به‌نده‌کاسم ﴿يَعْبُوتُ بِي يَمِينُ﴾
 قسه‌به‌ک‌یکهن که‌جوانتر و باشتری قسه‌یتت ﴿يَمِينُ شَتْرُ﴾ به‌راستی شه‌یتان ﴿يَمِينُ يَمِينُ﴾
 ماکوکی و ناراه‌ده‌خانه‌بیوانیان ﴿يَمِينُ شَتْرُ﴾ به‌راستی شه‌یتان همیشه‌بیوناده‌می
 ﴿عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾ دوورمینکی روون و ناشکرایه ﴿يَمِينُ شَتْرُ﴾ به‌رومردگارتان راتره‌به‌نیوه
 ﴿يَمِينُ شَتْرُ﴾ نه‌گه‌ر به‌وی به‌حشاد بین ده‌کات ﴿يَمِينُ شَتْرُ﴾ یان نه‌گه‌ر به‌وی سزاتان
 ده‌دات ﴿وَمَنْ يَمِينُ﴾ وه نیمه‌نومان به‌ماردوه ﴿يَمِينُ شَتْرُ﴾ به‌چاودیر و یاریزه‌ر به‌سه‌ریانه‌وه
 ﴿وَمَنْ يَمِينُ﴾ وه به‌رومردگارت راتره ﴿يَمِينُ شَتْرُ﴾ به‌هر چی له‌ناسه‌ده‌کهن
 وه‌ره‌وی دیه ﴿وَمَنْ يَمِينُ﴾ وه سوید به‌خوا بیگومان ره‌لی همدی له‌په‌مه‌مه‌ر به‌ان
 داوه ﴿وَمَنْ يَمِينُ﴾ به‌سه‌ر همدیکی ترساندا ﴿وَمَنْ يَمِينُ﴾ و ره‌ورمان به‌خششی به‌داود ﴿قُلْ﴾
 ﴿قُلْ﴾ (له‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی (بی باوه‌ران) هاوار نکهن له‌نه‌وانه‌ی ﴿وَمَنْ يَمِينُ﴾
 که‌نیوه‌به‌خوانان ده‌رائش به‌هکه‌له‌خوا ﴿وَمَنْ يَمِينُ﴾ جا نه‌وانه‌ده‌سه‌لاتیان به‌ه ﴿كَيْفَ نَصْرُكَ﴾
 به‌لاور پانتان به‌سه‌ر لایه‌ن ﴿وَمَنْ يَمِينُ﴾ وه (ده‌سه‌لانی) گورانیان می به‌ه ﴿وَمَنْ يَمِينُ﴾
 نه‌وانه‌ی که‌نه‌و (به‌دانه‌ه) هاواریان لی ده‌کهن ﴿وَمَنْ يَمِينُ﴾ نه‌وانه‌به‌دوای هوکاریکدا
 ده‌گه‌ریس که‌بریکیان کاته‌وه‌له‌به‌رومردگاریان ﴿وَمَنْ يَمِينُ﴾ کامیان سرت تره (له‌خواره‌و پله‌و
 پایه‌ی به‌رزه‌تره) ﴿وَمَنْ يَمِينُ﴾ وه به‌هسوا و نومیلدو به‌حشی شه‌ون ﴿وَمَنْ يَمِينُ﴾ و له
 سرائشی ده‌ترس ﴿وَمَنْ يَمِينُ﴾ به‌راستی سرائی به‌رومردگارت ﴿وَمَنْ يَمِينُ﴾ همیشه‌به‌ترسی
 لیکراوه‌و حوپیاریسراوه ﴿وَمَنْ يَمِينُ﴾ وه (خهلکی) هیچ شارو گوبدیکمان ﴿وَمَنْ يَمِينُ﴾
 که‌تیمه‌به‌دوای به‌یس ﴿وَمَنْ يَمِينُ﴾ بیش (هاتی) روژی دوائی ﴿وَمَنْ يَمِينُ﴾
 یان سریان به‌یس به‌سرایه‌کی سه‌خت ﴿وَمَنْ يَمِينُ﴾ نیلا نه‌و (سرادانه‌یان له‌ماو برده‌ه)
 ﴿وَمَنْ يَمِينُ﴾ له (لوح‌المحفوظ) ناموسراوه ﴿قُلْ﴾

﴿وَمَنْ يَجْعَلْ مَعَهُ كَيْدًا فَحَبِطْهُ نَارًا﴾ و هبچ شتیک بهر گری نیمه‌ی به کوردوه ﴿وَلَا تُرْسِلْ بِالْآيَاتِ﴾ که نه و موعجیزانه سیریس ﴿وَلَا تَكُنْ مِمَّنْ يَنْتَفِيزُونَ فِي الْأُمُورِ﴾ جگه له‌وه‌ی که بی‌تنبه کان به مرویان تهرانی ﴿وَهُتَمُورُ تَابَهُ﴾ یاردمان بو (هزری) سه‌مورود نه و خوشتره‌ی ﴿تَقِيَهُ﴾ که (موعجیزه‌ی کی) ناشکرا بور ﴿فَصَلُّوا﴾ که چس (ناویریان به‌ها و) ستمبان لنگرد و (سهرمان سری) ﴿وَمَنْ يُرْسِلْ بِالْآيَاتِ﴾ وه نیمه موعجیزه کان تاخیرین ﴿وَلَا تُخَفِّدْ﴾ مه‌گهر بو ترساندن (نمو گه‌له به‌یت) ﴿وَادْعَاكَ﴾ (بیریکه‌روه) کاتنی پیمان وونی ﴿وَلَا تُرْسِدْ﴾ بهراستی بهروردگارت ﴿وَلَا تُرْسِدْ﴾ ده‌وری هدمور و خه‌لکی داوه (ده‌سه لانی هه‌به‌به‌سهریاند) ﴿وَمَنْ يَجْعَلْ مَعَهُ كَيْدًا فَحَبِطْهُ نَارًا﴾ وه نه و جه و بی‌بیدی که پیشانی تو ماندا (له‌وشه و رده‌یدا) ﴿وَلَا تُرْسِدْ﴾ هه‌له‌به‌ر تانی کردسه‌وه‌ی خه‌لکی بور ﴿وَلَا تُخَفِّدْ﴾ هه‌روه‌ها نه و دره‌خته به‌فریس لی کراوش ﴿وَلَا تُرْسِدْ﴾ که به‌قورئاند، باسماں کردوه ﴿وَلَا تُخَفِّدْ﴾ وه نیمه (نه و جور به‌لگانه) نه‌وانه ده‌ترسیتین ﴿وَلَا تُرْسِدْ﴾ که چس له و (ترساننده) هبچمان بو ریاد ساکات جگه له یاخی بوون و سه‌ر که‌شی به‌یت ﴿وَلَا تُرْسِدْ﴾ وه باسی نه و کاتنبکه که نیمه به‌فرشته‌کانمان ووت ﴿وَلَا تُرْسِدْ﴾ سورده‌به‌رب مؤنادهم ﴿وَلَا تُرْسِدْ﴾ ته‌وانیش به‌کسر هم‌موریان سورده‌بان برد به‌جگه له نیلیس (شه‌یتان به‌یت) ﴿وَلَا تُرْسِدْ﴾ وونی ناباس سورده‌به‌رم ﴿وَلَا تُرْسِدْ﴾ بۆ که‌سیت که له‌قور دروستت کردوه ﴿وَلَا تُرْسِدْ﴾ (نیلیس) وونی بیم بلی و هه‌والم به‌وری ﴿وَلَا تُرْسِدْ﴾ غل له‌باره‌ی له‌سه‌وه که‌بیری شه‌وت داوه به‌سهرماندا ۱۴ ﴿وَلَا تُرْسِدْ﴾ سویند به‌خوا نه‌گهر دوام به‌به‌یت ﴿وَلَا تُرْسِدْ﴾ ساروژی دواپی (مهرم) ﴿وَلَا تُرْسِدْ﴾ به‌راستی رال به‌بیم به‌سه‌ر به‌ره‌کانیدا (به‌گومراکردن) ﴿وَلَا تُرْسِدْ﴾ که‌میک له‌وان به‌یت (که به‌نده نایه‌نیه‌کانی خوان) ﴿وَلَا تُرْسِدْ﴾ (خوا به‌شه‌یتانی) هه‌رمو و برو ﴿وَلَا تُرْسِدْ﴾ سا‌هه‌ر که‌س به‌وان شونی تو که‌وت ﴿وَلَا تُرْسِدْ﴾ نه‌وه به‌راستی توله‌ی هه‌مو و نان دور‌خه ﴿وَلَا تُرْسِدْ﴾ که‌توله‌به‌کی به‌به‌ره ﴿وَلَا تُرْسِدْ﴾ وه هه‌ر که‌س نه‌وانه که‌ده‌توانی گومرای بکه ﴿وَلَا تُرْسِدْ﴾ به‌ده‌سگت و سه‌دای (به‌هفت) ﴿وَلَا تُرْسِدْ﴾ و سه‌به‌سهریاند و تی بان خو‌ره ﴿وَلَا تُرْسِدْ﴾ به‌سوار و پیاده‌ی له‌شکره‌که‌ته‌وه ﴿وَلَا تُرْسِدْ﴾ وه هه‌وه‌شیان بکه له‌مان و سمان و مدالیاندا ﴿وَلَا تُرْسِدْ﴾ به‌لایشیان پی بده ﴿وَلَا تُرْسِدْ﴾ به‌لام شه‌یتان به‌لینیان پی بادات ﴿وَلَا تُرْسِدْ﴾ به‌خه‌له‌ماندن به‌یت ﴿وَلَا تُرْسِدْ﴾ سگومان به‌نده‌کانی من ﴿وَلَا تُرْسِدْ﴾ ده‌سه‌لانت به‌سهریانداسی به (و ناتوانی گومرایان بکه‌یت) ﴿وَلَا تُرْسِدْ﴾ وه به‌روردگارت به‌سه‌ پاریره‌رو چاو‌دیر بیت ﴿وَلَا تُرْسِدْ﴾ به‌روردگارتان نه‌و راته‌به ﴿وَلَا تُرْسِدْ﴾ بو نه‌وه‌ی بکه‌ریس به‌دوای هه‌ندیکه‌هه‌ره و زوری نه‌ودا ﴿وَلَا تُرْسِدْ﴾ به‌راستی نه‌و (خوا‌ید) هه‌میشه‌یی میهره‌بان وه به‌ره‌یی به‌به‌راسه‌ر به‌تیوه ﴿وَلَا تُرْسِدْ﴾

﴿وَهُمْ فِي سَفَرٍ﴾ جا کاتیک له‌ده‌یادا مووشی به‌لا و زمان پس ﴿حَسْبُ مِنْكَ عِزٌّ لِلْعَامِلِ﴾ هه‌موو
 نه‌و (به‌ر سر اوته‌ی) ها واریان لی ده‌که‌ن وون دهن بی‌حکمه‌ له‌خوا ﴿لَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلنَّاصِرِ﴾ که‌چی کاتیک
 که‌ (خوا) بر گارتان ده‌کات و ده‌گه‌ه ووشکانی ﴿غَيْبٌ﴾ ورو و ده‌گیر (له‌خودا) ﴿وَكُلٌّ لِّمَنۡ﴾
 کفر ﴿چونکه‌) ناده‌می هه‌میشه‌ سبله‌و ماسویاسه ﴿فَإِنَّهُمْ﴾ جا تاب نبوه‌ ماتر مس و بی‌اکس
 ﴿أَلَيْسَ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدَرٌ﴾ له‌وه‌ی که‌له‌ ووشکانی دا (یو و مه‌له‌ره) تناسات م‌ناخی ره‌وید. ﴿وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ﴾
 عیله‌که‌ حایب ﴿یا (ماتر مس له‌وه‌ی) بای تو م‌ستان بیرینه‌ سهر به‌وورده‌ ریح‌وه‌ ﴿لَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ﴾
 ﴿حَبْلًا﴾ پاشان پاریز دریکستان ده‌ست نه‌که‌ویت ﴿لَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ﴾ نه‌ی نایا دلیبا و بی‌اکس ﴿لَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ﴾
 بیه‌گزیه‌ ﴿له‌وه‌ی بتل گیرینه‌وه‌ ماو ده‌ما ﴿لَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ﴾ جارنکی تر ﴿وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ﴾ نه‌م‌حایبیرینه‌
 سهر نان ﴿فَإِنَّهُمْ﴾ بیه‌کی نویدو تیزی ویران که‌ر ﴿لَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ﴾ نه‌وس له‌ده‌ریا که‌دا بقوت
 بکات له‌هر له‌وین پاوهر و سبله‌ بووسه‌تان ﴿لَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ﴾ پاشان ده‌ستان ما که‌ویت ﴿لَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ﴾
 تبیل ﴿هیچ که‌سیک که‌ دوا‌ی توله‌ی نبوه‌ له‌ نیمه‌ بکات ﴿وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ﴾ سوید به‌خوا
 بینگومان پیرمان له‌ به‌وه‌ی ناده‌م گرت ﴿وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ﴾ و له‌ ووشکانی و له‌ده‌ریا ده‌ل‌مان
 گرتس (به‌سوری و گه‌راماس) ﴿وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ﴾ و ووری پانک و خا و نمان پس داو
 ﴿وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ﴾ وه‌ ده‌ل‌مان داو به‌سهر و وریک ﴿لَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ﴾ له‌وشتانه‌ی که‌دروستمان
 کردون به‌ده‌ریکی گه‌وره‌ ﴿لَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ﴾ (بیرمان به‌ه‌وه‌) نه‌و و ووه‌ی که‌ نیمه‌ هه‌موو
 ناده‌م‌یک بانگ ده‌که‌پس ﴿لَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ﴾ به‌ساوی پی‌مه‌مه‌ره‌ که‌بانه‌وه‌ (به‌ناوی په‌یامه‌ که‌بانه‌وه‌) ﴿لَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ﴾
 سکه‌ بیه‌ ﴿جا هر که‌سیک نامه‌ی کرده‌وه‌ که‌ی بد‌ریت به‌ده‌سنی براسیده‌وه‌ ﴿وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ﴾
 کینه‌ه‌ ﴿لَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ﴾ به‌که‌پان ده‌خوبنه‌وه‌ ﴿وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ﴾ وه‌سته‌میان لی ما ک‌ریت ﴿لَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ﴾ به‌ده‌ده‌ری
 نه‌و تاله‌ باریکه‌ی به‌ده‌وری ماوکی خورمه‌دایه‌ ﴿لَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ﴾ به‌لام هر که‌سیک له‌م
 (دوب‌به‌) دا کویر بوویت (و بیه‌کی پاستی به‌بیایت) ﴿لَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ﴾ نه‌وه‌ نه‌و که‌سه‌ له‌ و وری
 دواشدا کویره‌ ﴿لَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ﴾ بگره‌ له‌ کویریش گوهر اتره‌ ﴿لَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ﴾ وه‌ به‌ر سنی
 بریت بوو له‌وه‌ لات ده‌ر ﴿لَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ﴾ له‌وه‌ی که‌ بیگانان کردووت ﴿لَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ﴾
 بو له‌وه‌ی جگه‌له‌ قورن‌ان شیت به‌ده‌م نیمه‌وه‌ هه‌له‌سیت ﴿لَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ﴾ (نه‌گر گوهر ایدلیان
 بووینایه‌) نه‌وه‌ له‌و کانه‌دا ده‌یان کردیت به‌دوست و خوشه‌ووستی خویان و (گوهر ایدن ده‌کردیت) ﴿لَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ﴾
 ﴿وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ﴾ خه‌ نه‌گره‌ نیمه‌ تو مان دامه‌ر راوسه‌ کردایه‌ ﴿لَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ﴾ به‌ر استی بریت بوو تو
 ﴿لَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ﴾ که‌میک به‌لایات‌دا م‌چی ﴿لَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ﴾ حاینگومان نه‌و کانه‌ پیمان ده‌چه‌شتی
 ﴿لَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ﴾ دوو به‌رانه‌ر (سرای) زمان ﴿لَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ﴾ دوو به‌رانه‌ر (سرای) مردن
 ﴿لَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ﴾ پاشان ده‌ست به‌ده‌که‌وت ﴿لَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ﴾ یار م‌می ده‌رک به‌رانه‌ر به‌نیمه‌ (که‌ به‌ر گری
 نه‌و سرده‌ت بی بکات) ﴿لَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ﴾

﴿لَا يَنْفَعُكَ﴾ «ولا لایبهره» «و با و با بیر انیان» ﴿كَثُرَتْ لَكَ﴾ «كثرت لک» «چ قسه به کی
 (بوخت بکسی) گه ورمه» ﴿خَرُجْ مِنْ ثَوْبِهِ﴾ «که لدمه میان دهر ده چیت» ﴿بِأَثَرِ الْكَبِّ﴾ «جگه
 له درق هیچ شتی کی نر نالی» ﴿يَعْبَثُ بِتَحِيَّتِكَ﴾ «جاله وانه خوت له ناهوری» ﴿عَلَّ الْأَرْضَ﴾
 «له در کرده ی نه و» ﴿بِأَثَرِ الْكَبِّ﴾ «نه گمر نیمان نه هیس» ﴿يَهْمُ الْخَلْقِ نَسْفًا﴾ «بهم قورنده
 له درخ و خه تدا (بهریت)» ﴿يَخْفِضُ مَا يَلَا مِنْ﴾ «به راسی نیمه هدرچی و به سر ره ی به و
 کرد ورمه» ﴿بِأَثَرِ الْكَبِّ﴾ «به رست و جوانی مو ره ی» ﴿سَوَّرَ﴾ «بؤ نه و ی حد لکی تاقی بکه به و
 ﴿أَلْهَمَ خَسْرًا﴾ «کامیان کرد و ی جوانی و چاکتر» ﴿وَبِأَثَرِ الْكَبِّ﴾ «و به راسی نه و ی
 و به سر ره ی به و نیمه همدوی ده که پس» ﴿صَبَّحَهُ خَرٌّ﴾ «به ره و ی به کسی ته حتی ووشک و برنگ
 ﴿أَلَّ خَبْتًا﴾ «ناب و ات راسی» ﴿لِصَحْبِ الْكَبِّ وَرَقِيرٍ﴾ «که ها و لاسی نه شکوت و نابلو
 (له و به و ی نایانی تیا بوسرا بو)» ﴿كَأَنَّ مِنْ بَيْتِ عَجَبٍ﴾ «نه و ان له و ی بيشانه کانی نیمه داشتی کی
 سر سور هینه مو» ﴿يَدْرَأُ ثَمَرَهُ﴾ «کاتی کومه له گه محبت به دیان پرده به
 نه شکوت که» ﴿يَدْرَأُ مِنْ بَيْتِ رَحْمَةٍ﴾ «ووتیان نه ی پر و ورد گارمان له لایه خوت و
 به حمله تنگمان بین به خشه» ﴿وَهُيَ مِنْ مُرْدَرَةٍ﴾ «و به راهم بین به بوم له کاره ی که و این تپا پدا
 رینی به رست و بر گری» ﴿يَصْرَبُ عَنْ دَهْمٍ﴾ «جا نیمه ش (دو ها که بانشان گیر کرد) به رده ی
 هیت به سر گویند» ﴿يُتَكَلِّمُ بَيْنَ عَدَدٍ﴾ «له و نه شکوت و تدا چند سال (هم و ان بین خشت)» ﴿يُتَكَلِّمُ﴾
 «نه بشهر» «له بایشان خه به رمان کرد و به» ﴿يَعْمَدُ﴾ «بو نه و ی دهر به پس» ﴿يُنْخَرِبُ﴾ «له و دور
 تاقه کامیان» ﴿أَخْصَى لَمَّا أَلْسِنًا﴾ «چاکتر سا و ی خه و ی حویان ده زمین (له نه شکوت که د)» ﴿يُنْخَرِبُ﴾
 «خس بطن عید» «نیمه بوت ده گیر به و» ﴿سَوَّرَ﴾ «ه و انی نه و ان به رست و راستی» ﴿يَهْمُ ثَمَرِهِ﴾
 «به راستی نه و نه کومه له لا ویت بو» ﴿يَسْمُو بَرْتَمَرٍ﴾ «ما و بران هیت بو و به پر و ورد گری» ﴿وَرْتَمَرٍ﴾
 «ه و ی» «نیمه ش برنمو و بمان رید کردی» ﴿وَرْتَمَرٍ﴾ «و رت و رت» «و دلیانمان به هیر کرد (له سر
 نه و سا و به)» ﴿يَدْرَأُ﴾ «له کاتی که دهمان و به رست» ﴿وَرْتَمَرٍ﴾ «ووتیان به و به رده و رده گری نیمه
 ﴿يُنْخَرِبُ﴾ «له و ی به» ﴿يُنْخَرِبُ﴾ «له و ی به» ﴿يُنْخَرِبُ﴾ «له و ی به» ﴿يُنْخَرِبُ﴾ «له و ی به»
 بیجگه له و به رست و او یکی تر به رستنی» ﴿يُنْخَرِبُ﴾ «له و ی به» ﴿يُنْخَرِبُ﴾ «له و ی به» ﴿يُنْخَرِبُ﴾ «له و ی به»
 سوید به خوا نه و کانه در و مان و سو» ﴿يُنْخَرِبُ﴾ «له و ی به» ﴿يُنْخَرِبُ﴾ «له و ی به» ﴿يُنْخَرِبُ﴾ «له و ی به»
 دُرْهَمٍ» «له و ی به» «له و ی به» «له و ی به» «له و ی به» «له و ی به» «له و ی به» «له و ی به»
 به به به و» ﴿يُنْخَرِبُ﴾ «له و ی به» «له و ی به» «له و ی به» «له و ی به» «له و ی به» «له و ی به»
 که به ی» ﴿يُنْخَرِبُ﴾ «له و ی به» «له و ی به» «له و ی به» «له و ی به» «له و ی به» «له و ی به»

﴿وَبَشِّرِ الصَّادِقِينَ﴾ (نه‌ی هاره‌لانی نه‌شکه‌وت) کاتیک تیره‌ دووره‌ پهرتیریمان گرت له‌وان (له‌و بی باوه‌رانه) ﴿وَمَنْ يَقْنُتْ﴾ (له‌و) (پهرستراو) انه‌ش بیتجگه‌ له‌ خودا ده‌بان پهرستن ﴿وَمَنْ يُؤْتِ الْكُفَّيْنِ﴾ ده‌ی که‌وایه‌ په‌ ما بهره‌ نه‌شکه‌وته‌ که‌ ﴿بَشِّرِ الْكُفَّيْنِ﴾ (پهرتیریمان) پهره‌وردگرتان بیلای ده‌کاتمه‌ بۆتسان به‌رمیی و به‌جمه‌تی حوی ﴿وَمَنْ يُؤْتِ الْكُفَّيْنِ﴾ (پهرتیریمان) به‌رمیی ده‌هسیت ﴿مِنْ قُرْآنٍ مِّمَّا يَتَذَكَّرُ﴾ (هم کاره‌تانه‌ا هوی گورمران و زیانتان) ﴿وَمَنْ يُؤْتِ الْكُفَّيْنِ﴾ (پهرتیریمان) حور ده‌یسی کاتیک که‌مه‌لدیت ﴿شَرِّهِمْ﴾ (پهرتیریمان) نه‌لای راستی نه‌شکه‌ونه‌ که‌بان ده‌دات ﴿وَمَنْ يُؤْتِ الْكُفَّيْنِ﴾ (پهرتیریمان) کاتیکش لاوا ده‌یت لای ده‌دالیان ﴿وَمَنْ يُؤْتِ الْكُفَّيْنِ﴾ (پهرتیریمان) به‌لای چه‌پدا ﴿وَمَنْ يُؤْتِ الْكُفَّيْنِ﴾ (پهرتیریمان) له‌کی یکده‌ نه‌وان له‌ ماو بوشایی درانی نه‌شکه‌وته‌ که‌دان ﴿وَمَنْ يُؤْتِ الْكُفَّيْنِ﴾ (پهرتیریمان) نه‌وه‌ همدیکه‌ له‌ به‌لگه‌ و بیشانه‌ کانی خو ﴿وَمَنْ يُؤْتِ الْكُفَّيْنِ﴾ (پهرتیریمان) هر که‌سی حوارینموری نکات ﴿وَمَنْ يُؤْتِ الْكُفَّيْنِ﴾ (پهرتیریمان) ته‌با نه‌و که‌سه‌ رینموری کراوه‌ ﴿وَمَنْ يُؤْتِ الْكُفَّيْنِ﴾ (پهرتیریمان) و هر که‌سیش گورمران نکات ﴿وَمَنْ يُؤْتِ الْكُفَّيْنِ﴾ (پهرتیریمان) نه‌وه‌ ده‌سنت ماکوری بوی هیچ پشنیوان و بی بیشاندهریت ﴿وَمَنْ يُؤْتِ الْكُفَّيْنِ﴾ (پهرتیریمان) (نه‌گه‌ر بیان بیست) و ده‌رانیست به‌خه‌به‌رین ﴿وَمَنْ يُؤْتِ الْكُفَّيْنِ﴾ (پهرتیریمان) که‌چی خه‌وتورون ﴿وَمَنْ يُؤْتِ الْكُفَّيْنِ﴾ (پهرتیریمان) وه‌ نه‌و (خه‌وتور) انه‌ نه‌م دیو و دیویان پی ده‌که‌مین (بی نه‌وه‌ی لاشه‌بان تیک به‌چیت) ﴿وَمَنْ يُؤْتِ الْكُفَّيْنِ﴾ (پهرتیریمان) به‌لای راست و به‌لای چه‌پدا ﴿وَمَنْ يُؤْتِ الْكُفَّيْنِ﴾ (پهرتیریمان) و سه‌که‌ که‌بان همدوو ده‌ستی درنیز کردبوو ﴿وَمَنْ يُؤْتِ الْكُفَّيْنِ﴾ (پهرتیریمان) له‌به‌ر ده‌رگی نه‌شکه‌وته‌ که‌دا ﴿وَمَنْ يُؤْتِ الْكُفَّيْنِ﴾ (پهرتیریمان) نه‌گه‌ر سه‌پرکت بکرده‌بیه‌ ﴿وَمَنْ يُؤْتِ الْكُفَّيْنِ﴾ (پهرتیریمان) بیگومان به‌راکردن به‌ره‌و دوا ده‌گه‌راپته‌وه‌ ﴿وَمَنْ يُؤْتِ الْكُفَّيْنِ﴾ (پهرتیریمان) و پر به‌دل لیان ده‌ترسایت ﴿وَمَنْ يُؤْتِ الْكُفَّيْنِ﴾ (پهرتیریمان) له‌وه‌و شپوه‌ (به‌خه‌ر) خه‌به‌ر مانکرده‌وه‌ ﴿وَمَنْ يُؤْتِ الْكُفَّيْنِ﴾ (پهرتیریمان) بو نه‌وه‌ی پرسیار له‌ به‌کتری بکدن ﴿وَمَنْ يُؤْتِ الْكُفَّيْنِ﴾ (پهرتیریمان) به‌کینکیان و ونی ﴿وَمَنْ يُؤْتِ الْكُفَّيْنِ﴾ (پهرتیریمان) چه‌نده‌ ماونه‌تموه‌ (به‌خه‌و موری) ﴿وَمَنْ يُؤْتِ الْكُفَّيْنِ﴾ (پهرتیریمان) (همدیکیان) و ونی ﴿وَمَنْ يُؤْتِ الْكُفَّيْنِ﴾ (پهرتیریمان) روزیک یا که‌متر له‌ روزیک ماوینه‌وه‌ ﴿وَمَنْ يُؤْتِ الْكُفَّيْنِ﴾ (پهرتیریمان) (همدیکیان) و ونی ﴿وَمَنْ يُؤْتِ الْكُفَّيْنِ﴾ (پهرتیریمان) و ونی پهره‌وردگارنان رانتره‌ به‌ماوه‌ی مانده‌ونان ﴿وَمَنْ يُؤْتِ الْكُفَّيْنِ﴾ (پهرتیریمان) و قه‌صه‌ه‌وه‌ ده‌به‌کینکتان به‌م دراوه‌ (ریوه‌) نان بیرون ﴿وَمَنْ يُؤْتِ الْكُفَّيْنِ﴾ (پهرتیریمان) بو ماوشار ﴿وَمَنْ يُؤْتِ الْكُفَّيْنِ﴾ (پهرتیریمان) به‌سیرکات کن (له‌خه‌لکی شدر) خوراکنی پاکتره‌ ﴿وَمَنْ يُؤْتِ الْكُفَّيْنِ﴾ (پهرتیریمان) نه‌وه‌ باله‌وه‌ خوراکتان بو به‌یتیت ﴿وَمَنْ يُؤْتِ الْكُفَّيْنِ﴾ (پهرتیریمان) به‌سهرم و بیان و له‌سهرخو بیت له‌ هه‌لسو که‌وتیدا (تا به‌ماسرینه‌وه‌) ﴿وَمَنْ يُؤْتِ الْكُفَّيْنِ﴾ (پهرتیریمان) پکژ خه‌د ﴿وَمَنْ يُؤْتِ الْكُفَّيْنِ﴾ (پهرتیریمان) و که‌س له‌تیره‌ ناگادار نه‌کات ﴿وَمَنْ يُؤْتِ الْكُفَّيْنِ﴾ (پهرتیریمان) چو یکبه‌ بیگومان نه‌گه‌ر نه‌وان پشان بران ﴿وَمَنْ يُؤْتِ الْكُفَّيْنِ﴾ (پهرتیریمان) به‌رد یارانتان ده‌کن ﴿وَمَنْ يُؤْتِ الْكُفَّيْنِ﴾ (پهرتیریمان) بان ده‌نان گزیده‌وه‌ بو ماو ناییه‌که‌ی خویان ﴿وَمَنْ يُؤْتِ الْكُفَّيْنِ﴾ (پهرتیریمان) نه‌و کاته‌ تیره‌ همدگیز درکارنان ماست ﴿وَمَنْ يُؤْتِ الْكُفَّيْنِ﴾ (پهرتیریمان)

﴿وَصَلَّاتُكَ عَثْرًا عَشْرًا﴾ (پاش سمدان سال) ناسموشنوه خهلکمان ناگادار کرد به‌سهرماندا
 ﴿يَقْسُمُونَ﴾ وَعَدًا لَّهِ حَقًّا ﴿بِئْسَ لَهْوً هُوَ الَّذِي بَرَأَ لَكُمْ سَمْعًا وَبَصَرًا﴾ (وَلَا تَسْمَعُ لَآرْتَابًا)
 وه‌دلیاس که‌روزی دواپی گومانی قیدانیه ﴿بِئْسَ لَهْوً هُوَ الَّذِي بَرَأَ لَكُمْ سَمْعًا وَبَصَرًا﴾ (خهلکی مان ناگادار کرد
 به‌سهرماندا) له‌گایکدا نهمو خهلکه کیشمار سوو له‌بیوان خویاندا ﴿أَتَرْفَعُ﴾ ده‌رباره‌یسان
 ﴿فَإِنْ لَّا تُرْفَعُ فَنُقِطِعُ﴾ جَا (هم‌دیکبار) ووتیان چه‌مد خانویه کبار به‌سهره‌وه دروست بکه
 ﴿رُفِعَتْ ثَنُوبُهَا بِمَرُّوَرٍ وَكَانَ يُعْنِي رَبُّهُ﴾ (وَلَا تُرْفَعُ ثَنُوبُهَا بِمَرُّوَرٍ وَكَانَ يُعْنِي رَبُّهُ) له‌وانه‌ی کدرال
 سوون به‌سهر کار و ماری نه‌و کومه‌لدا ووتیان ﴿سَجَّجَ سَبْعُ مِائَةٍ مِّنْجِدٍ﴾ یگومان مر‌گه‌وتنکیان
 به‌سهره‌وه دروست ده‌کس ﴿سَبْعُ مِائَةٍ مِّنْجِدٍ﴾ نه‌وسا همدیکبار ده‌لیس (له‌و لا‌وانه)
 سی‌کس و چواره‌میان سه‌گه‌کیانه ﴿وَبِئْسَ لَآرْتَابًا مِّنْجِدٍ﴾ وه‌هم‌دیکبار تریسان
 ده‌لیس پنج‌کس و شش‌میان سه‌گه‌کیانه ﴿وَبِئْسَ لَآرْتَابًا مِّنْجِدٍ﴾ نه‌مانه‌قسه‌ی بی‌به‌لگه‌ن (تعدیگی
 به‌تاریکه‌شوه‌وه‌و ده‌لیس) ﴿وَبِئْسَ لَآرْتَابًا مِّنْجِدٍ﴾ همدیکبار تریسان ده‌لیس نه‌وانه‌ی حه‌وت
 که‌س هشت‌مه‌کیان سه‌گه‌کیانه ﴿فَرِيقٌ تَضِلُّونَ﴾ (له‌ی موحه‌مه‌د) بی‌پروورد گارم
 راناسره به‌زماره‌یسان ﴿مَبْعُوثًا لَّا فِیْهِ﴾ که‌میک به‌یست له‌خهلکی که‌س زماره‌یسان دارانیت
 ﴿فَلَا تَعْلَمُ لَهُمْ﴾ که‌واته (له‌ی موحه‌مه‌د) له‌باره‌یانه‌وه‌ده‌مه‌قالی مه‌که ﴿لَا مَرَّةً طَهَّرَ﴾ جگه‌به
 ده‌مه‌قالی به‌کی ناشکر او‌ناسان (تعمه‌انه‌وه‌لی که‌له‌قورئاندا یوت‌هاتووه) ﴿وَلَا تَسْفِیْهِمْ مِّنْجِدٍ﴾
 وه‌له‌باره‌یانه‌وه‌پر‌سیار له‌که‌سیار (خاومن نامدکان) مه‌که ﴿وَلَا تَقُوسُ سَیْرَهُ﴾ سو (کردی) هیچ
 شتیک‌مه‌لی ﴿بِئْسَ لَآرْتَابًا مِّنْجِدٍ﴾ یگومان من سه‌بی نه‌و شت ده‌کم ﴿لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ﴾ مه‌گه‌ر
 (نه‌گه‌لی دابلیت) نه‌گه‌ر خوا‌ییه‌ویت ﴿وَدَعَا رَبُّهُ رَبِّیْ﴾ هدر کانی (اِنْ شَاءَ اللّٰه) ت له‌بیر‌چوو
 که‌ی بیرت هاتوه‌ی بی‌لی ﴿وَلَوْ عَسَىٰ لَّیْسَ بِیْهِ﴾ بی‌لی نو‌مینده‌وارم به‌روورد گارم رینموویم بکات
 ﴿اَلَا تُقَرِّبُ مِنْ عِزِّهِ﴾ سو‌ریگایه‌کی بریکتر (له‌راسنی) له‌مه ﴿وَلِیُّوْنِیْ کَیْفَیْ﴾ (نه‌و کومه‌له
 لاوه) مانه‌وه‌له‌ماو نه‌شکه‌وته‌که‌بایدا (نه‌خه‌ونووی) ﴿ثُمَّ یَدْعُوْنِیْ﴾ ماوه‌ی سی‌سده‌سال
 (به‌سالی هه‌ت‌وی) ﴿وَرَدُّهُنَّ﴾ مو‌سالی تریشیان ریاد کرد (نه‌گه‌ر به‌سالی مانگی هدر بی‌حبس
 بکریت) ﴿فَلِیَّ اَللّٰهُ اَعْدِیْ بِسْمِیْ﴾ بی‌لی خواراناره‌به‌ماوه‌ی مانه‌وه‌یان ﴿لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ﴾
 نه‌ها بق‌خویه‌راییسی ناسمانه‌کان و ره‌وی ﴿تَصْرِیْهُ وَتَجْعَلُ﴾ نای (خودا) چ‌بی‌و‌یسه‌ره
 ﴿مِنْ مِّنْ دُوْنِیْ﴾ بی‌جگه‌له‌(خو) هیچ پششیوانیکیان بویه ﴿وَلَا تُرِیْکُ فِیْ حُكْمِهِ اِلٰهًا﴾
 که‌سیش ماکات به‌هاوبه‌شی خوی له‌نهرمانی دا ﴿وَلَوْ اَنَّیْ﴾ بحویه‌ره‌وه‌وه‌ی که
 وه‌حیت سو‌کراره ﴿مِنْ حِجَابٍ رَّیْءٍ﴾ له‌قورئانی به‌روورد گارت ﴿لَا تُنْجِیْکُمِیْ﴾ که‌س به
 بتوانیت ووته‌کانی له‌ویگوریست ﴿وَلِیُّنْجِدْ مِنْ دُوْنِیْ﴾ هدرگیر به‌به‌بک‌ت ده‌ست نا‌که‌ویت
 بی‌جگه‌له‌خو‌اپه‌نای بی‌هریت ﴿

«وَاصْبِرْ نَفْسَ مَعَ رَبِّكَ» خۆت را گره له گه‌ل نه‌وانه‌ی «بِعَذَابِ رَبِّكَ» له‌په‌ر وه‌ر د گاریدن ده‌په‌رته‌وه
 ویدی نه‌وه‌که‌ن (و ده‌په‌رستی) «وَعَمَلُهُمْ خُشْيًا» به‌مانان و لیوانان «بِرِيبِمْ وَجْهًا» که‌مه‌به‌سپان
 په‌رامه‌س‌دی خوابه «وَلَا تُدْعِ رَاغِبًا» چاوه‌ کانت له‌وان لاهه‌ده و وه‌ره‌ گیره (بق که‌سانی بی
 با وه‌ری ده‌وله‌مه‌سد) «ثُمَّ يَرْجِعُهُمْ فِي الْعَذَابِ» که‌ جوانی و رازا وه‌سی زیانی لهم دویای ده‌ویت
 «وَلَا يَجْعَلُ مِنْ وَجْهِهِ عَمَلٌ» به‌ گویی که‌سیت مه‌که «عَمَلُكُمْ فِي الدُّنْيَا» که‌ دلچان له‌ بادی خۆمان بی‌ گه‌ کردوه
 «وَلَا يَجْعَلُ مِنْ وَجْهِهِ عَمَلٌ» و شوشی هه‌وا ناره‌ زووی حوی که‌مبووه «وَكُلُّهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ» هه‌موو کاره‌ کانی خراب و
 له‌مسوور ده‌رچووه «وَقُلِّ عَمَلُهُمْ» بلی حق (نهم قورنانه) «مِنْ بَيْنِهِمْ» له‌ لایه‌ن په‌ر وه‌ر دگر نانه‌وه
 هاتووه «قُلِّ شَاءَ نَفْسُكُمْ» جا هه‌ر که‌سی ده‌په‌ویت با وه‌ری بی «وَمِنْ شَاءَ نَفْسُكُمْ» و هه‌ر که‌سیت
 ده‌په‌ویت با بی با وه‌ری بیت (نهمش جورنکه‌ له‌ هه‌ر شه‌ و سه‌ر ده‌شت) «بِأَعْيُنِنَا» به‌ راستی نیمه‌ ناماده‌مان کردوه بو ستمکاران (بی با وه‌ران) «بِأَعْيُنِنَا» ناگرتک که
 بلیسه‌ که‌ی (وه‌ کو ره‌شمال) ده‌وریان ده‌دات «وَبِأَعْيُنِنَا» وه‌ نه‌ گه‌ر (له‌ نیوانا) هه‌واری در
 بکه‌ن «بِأَعْيُنِنَا» ناویکیان بو ده‌پیری وه‌ک مسی تواره (یا وه‌ک چلث و چه‌به‌لی رور و
 ره‌یت وابه) «بِشَيْءٍ نُّزَخَرُهُ» روو ده‌م و چاوه‌ کان ده‌رزی «بِشَيْءٍ نُّزَخَرُهُ» نای چ حور ده‌وه‌به‌کی
 په‌س و خرابه «وَبِأَعْيُنِنَا» و نای چ شوس و جیگه‌به‌کی خرابه «بِأَعْيُنِنَا» به‌رامشی نه‌وانه‌ی که‌ماوه‌ریان هیناوه «وَبِأَعْيُنِنَا» و کردوه‌ی چا که‌بد کردوه «بِأَعْيُنِنَا»
 لجر من آخس عملاً «بِأَعْيُنِنَا» بینگومان نیمه‌ پاداشتی نه‌وانه وور با که‌بد که‌ کردوه‌ی چا که‌بد کردوه «بِأَعْيُنِنَا»
 «وَبِأَعْيُنِنَا» بلی نه‌وانه‌ عه‌به «بِأَعْيُنِنَا» به‌هه‌شتانیکه‌ هه‌میشه‌بی «بِأَعْيُنِنَا» بخری من خرمه‌ لانه‌ر که
 رو به‌ر که‌ به‌ زی‌ریاندا دین و ده‌چن «بِأَعْيُنِنَا» ده‌رار سه‌به‌وه‌ له‌و (به‌هه‌شتانه‌ ده‌) «بِأَعْيُنِنَا» به‌ باری روری تالشون «بِأَعْيُنِنَا» وه‌ پوشاکی سه‌ور ده‌پوش «بِأَعْيُنِنَا» به
 تاوریشی نه‌یک و نه‌ستور «بِأَعْيُنِنَا» پال ده‌ده‌نه‌وه‌ له‌و (به‌هه‌شتانه‌ ده‌) «بِأَعْيُنِنَا» دابه‌ سه‌ر کورسی
 و به‌لشته‌ که‌به‌وه «بِأَعْيُنِنَا» نای چه‌بد پاداشتیکی چاک و جیگه‌به‌کی خوشه «بِأَعْيُنِنَا»
 «وَبِأَعْيُنِنَا» (له‌ی مو حه‌مه‌ده‌ ده‌) بویان نگه‌ر هه‌وه‌ سو وه‌ی «بِأَعْيُنِنَا» نه‌و دوو پیاده «بِأَعْيُنِنَا»
 «بِأَعْيُنِنَا» دابوومان به‌ یه‌ کیکیان (که‌ سی با وه‌ر سوو) «بِأَعْيُنِنَا» دوو باح به‌ هه‌موو جوړه
 ترینه‌ک «بِأَعْيُنِنَا» به‌ دار خورما ده‌وری هه‌ر دوو باخه‌ که‌مان دابو «بِأَعْيُنِنَا»
 له‌یوان نه‌و دوو باخه‌دا کشتو کالمان هه‌رامه‌م هابو (بوی) «بِأَعْيُنِنَا» هه‌ر دوو
 باخه‌ که‌ به‌ری چا که‌بد گرسو «بِأَعْيُنِنَا» هه‌چیان لی خه‌سار نه‌سوو بوو «بِأَعْيُنِنَا»
 و له‌ یوان نه‌و دوو باخه‌دا کانیانیکه‌مان هه‌لقو لاندبوو (بو ناودانیان) «بِأَعْيُنِنَا» هه‌روها
 (خاومس نه‌و دوو باخه‌) مال و سامانی روری هه‌بوو (له‌ تالشون و ریووشنی تر) «بِأَعْيُنِنَا»
 جا به‌ هه‌ویری (بساتنده‌ هه‌زاره‌) که‌ی ووت له‌ کاتبکدا که‌ قه‌ی له‌ گه‌لده‌ ده‌ کرد «بِأَعْيُنِنَا»
 «بِأَعْيُنِنَا» من مال و سامانم له‌ تو رورتره «بِأَعْيُنِنَا» کوو و کال و خر مه‌کار شم رباتره «بِأَعْيُنِنَا»

﴿وَدَحَّىٰ جَنَّةُ﴾ (سَیِّئًا مَّذْمُومًا) چو و ده باو باخه که به و ده ﴿وَفُتِحَتْ بَابُهَا﴾ له کاتیکدا که سستم کار سوو له حوئی ﴿وَأُخْرِجُوا مِنْهَا﴾ و ونی باو ده باکم هم گیر نعم با حهم له باو بعیت ﴿وَمَا ظُرِّبَ لَهُ تَأْمِينًا﴾ باو ویش باکم پروزی دوا بی بیت و پرو و دات ﴿وَبِیْرُزِّ زُلْفَىٰ زُفَىٰ﴾ سوئند بین خو نه گهر (پاش مردن) معگیر نه و ده بز لای پهر و ده دگرم ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ﴾ ینگومان باشتر له م با حهم ده ست ده که وی ﴿وَلَا تُحِصُّهُ﴾ هاویری (نیمانداره) که ی پنی ووت ﴿وَفُتِحَتْ بَابُهَا﴾ له کاتیکدا که گفتوگوی له که لدا ده کرد ﴿صَحَابَتُهَا مِنْ أَزْوَاجِهَا﴾ تایا تو منی باو ویت نه و راته ی که تو ی به خاک دروست کرد و ده ﴿ثُمَّ مَرَّ بِهِ﴾ پاشان له دلویه ناویک ﴿ثُمَّ سَوَّاهُ رَحْلًا﴾ پاشان کرد ویتی به پیاد ﴿ثُمَّ صَدَقَهُ بِهَا﴾ به لام من هم (ده لیم) نه و خوا پهر و ده دگرم ﴿وَلَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ﴾ و هیچ که سیش ناکم به هاو به شی پهر و ده دگرم ﴿وَلَا يُحِصُّهَا إِلَّا الْإِتْقَانُ﴾ و ده لایر دحب ححب و ده با کاتین چو ویت باو باخه که نه و ده ﴿ثُمَّ مَرَّ بِهِ﴾ بتو تایه هر چی خوا بی و ی (هر نه و ده ده بیت) ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ﴾ هم مو و توانایه کیش هر به دمن خوابه ﴿ثُمَّ مَرَّ بِهِ﴾ نه گهر تو من ده بیی به تو که شریش ﴿وَلَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ﴾ مان و دارایی و مدالم همه ی ﴿ثُمَّ مَرَّ بِهِ﴾ تو میدم وایه که پهر و ده دگرم ﴿وَلَا يُدْرِكُهُ إِلَّا الْإِتْقَانُ﴾ چا کشر له باخه که ی تو م پی بدات ﴿وَلَا تُدْرِكُهُ إِلَّا الْإِتْقَانُ﴾ و به لا و پرو سکه به کیش له ناسمانه و به بیت بو باخه که ی تو ﴿ثُمَّ مَرَّ بِهِ﴾ چا (باخه که ت) بیت به ره و به کی ووشکی ساف و حبسک ﴿ثُمَّ مَرَّ بِهِ﴾ یان ناو ده که ی روچی به ماخی ره ریدا ﴿ثُمَّ مَرَّ بِهِ﴾ بشر هم گیر نه توانی بیدوریت و ده ﴿وَلَا تُدْرِكُهُ إِلَّا الْإِتْقَانُ﴾ سامان و به رو و به که ی له و برا (به هوره برو سکه سونا و به ما) ﴿ثُمَّ مَرَّ بِهِ﴾ نه معا کابر اش له داخ ده سه کانی ده پرو اند و ده بدان به به کدا ﴿ثُمَّ مَرَّ بِهِ﴾ نه سهر نه و ماله ی که خمر چی کرد سوو (له باخه که پدا) ﴿ثُمَّ مَرَّ بِهِ﴾ له کاتیکدا (که پری) باخه که ی هم مو و که تو و به سهر به کدا ﴿وَلَا تُدْرِكُهُ إِلَّا الْإِتْقَانُ﴾ (حاله پاشه روژدا) ده بیت خور که ﴿ثُمَّ مَرَّ بِهِ﴾ که سم به کردایه به هاو لی پهر و ده دگرم ﴿وَلَا تُدْرِكُهُ إِلَّا الْإِتْقَانُ﴾ ده صر و ده که ساینک به یو و به مته ی بدن و بین به ها نایه و ده ﴿ثُمَّ مَرَّ بِهِ﴾ ینگ که له خوا ﴿وَلَا تُدْرِكُهُ إِلَّا الْإِتْقَانُ﴾ خورش سهر که تو و به یو و ده ﴿ثُمَّ مَرَّ بِهِ﴾ خدایک و به ده حق له و شری به دا پشستوانی تایه تی خوای راست و حقه ﴿ثُمَّ مَرَّ بِهِ﴾ همر نه ویش چا کترین پاداشت نه داته و ده ﴿وَلَا تُدْرِكُهُ إِلَّا الْإِتْقَانُ﴾ و به نه حامی باشیش (به نیمانداران) ده دات ﴿ثُمَّ مَرَّ بِهِ﴾ و شری به مری حیوه کدایا ﴿ثُمَّ مَرَّ بِهِ﴾ نه ی مو حهمه و ده بهینه و ده بو نه و (پن باو ده) انه سو و نه ی زبانی دویا ﴿ثُمَّ مَرَّ بِهِ﴾ حکیم به به من سینه و ده وک بارانیت وایه به ناسمانه و ده یارینین ﴿ثُمَّ مَرَّ بِهِ﴾ نه و سا جو و ده روای ره ویس (پن ده ویت و) ده و و به ها و به کدا ﴿ثُمَّ مَرَّ بِهِ﴾ نه معا دمیته پوش و به لاش و با پرش و بلاوی ده کانه و ده ﴿ثُمَّ مَرَّ بِهِ﴾ و ده خوا همیشه به توانا و ده سه لات داره به سهر هم مو و شتیکدا ﴿ثُمَّ مَرَّ بِهِ﴾

﴿لَمَّا رَأَوْا الْبُيُوتَ الَّتِي بُنِيَتْ لِقَوْمِهِمْ خُوفُوا﴾ مال و کور و کال حواتی و زینه‌ی ژیلانی دویان ﴿وَأُتِيَتْ الْفُجُيَاتُ﴾
کرده‌ی چاکه‌کان که (پاداشیان) ده‌مین‌هوه ﴿فَعَبَّدُوا أَصْنَانًا﴾ پاداشیان چاکتره لای په‌روه‌ردگرت
﴿وَحِجَابًا﴾ و ریانر جیگه‌ی نومین (له‌مالی دویا) ﴿وَقَوْمًا شُرَکَّاءَ﴾ وه (یادیان خه‌روه)
پورنی که شاحه‌کان ده‌جیمه‌ی ری ﴿وَمِنْ دُونِهِمْ﴾ و پروی ره‌وی مه‌رووسی و ته‌ختی ده‌یسی
﴿وَحِشْرَةً﴾ و هم‌سور (خه‌لکی) کو ده‌که‌ینه‌وه ﴿وَمِنْ دُونِهِمْ﴾ و هیچ که‌میان به‌جی ماهیلن
﴿وَعَبَادًا لِلْغُتُورِ﴾ و هم‌سور (ناده‌می) له‌مردم په‌روه‌ردگار تدا بیر ده‌کریس ﴿وَمِنْ دُونِهِمْ﴾
سوند به‌خو دینه‌وه یو لامان ﴿كَمْ حَقُّوا فِي مَرِّ﴾ هر مه‌وشیوه‌یه‌ی که به‌کم جدر دروستان کردن
(به‌درونی و بی‌هرگی) ﴿مِنْ رَعْمَةٍ﴾ به‌لام نیوه گومانان و ابو ﴿لَنْ تَجْعَلَ لِمَنْ تَزِيدُ﴾ که نیمه کاتین
دنامیسی بو (بیر میبه‌وه) تان ﴿وَرُزِيعَ﴾ نامدی کرده‌وه کان دایش ده‌کریس (ده‌درینه‌ده‌ستی
راست چاک و ده‌ستی چه‌ی تاوانباران) ﴿مَنْ أَلْتَمَسْتُمْ﴾ له‌مخا تاوانباران ده‌یست ﴿فَتُجْعَلُ مَعَادٍ﴾
رور ده‌ترس له‌و (هم‌سور تاوان و خراپه‌ی) که نیید به‌ ﴿وَمِنْ دُونِهِمْ﴾ و ده‌لن لای هوار بو نیمه
﴿مِنْ دُونِهِمْ﴾ له‌م نامه و ده‌نره‌جیه ﴿لَا يَدْرُسُ بَعْدَ وَلَا يَكْفُرُ وَلَا يَحْسِبُ﴾ هیچ کرده‌وه‌یه‌کی
به‌جور و گه‌وره‌ی به‌جی به‌هیشته‌وه و تو‌ماری کرده‌وه ﴿وَمِنْ دُونِهِمْ﴾ هر کرده‌وه‌یه‌کی
کر دینت (نیاید) ناماده‌یه ﴿وَلَا يَدْرُسُ بَعْدَ﴾ و په‌روه‌ردگار ستم له‌که‌می ماکات ﴿وَرَأَوْا﴾
﴿الْمُتَّبِعِينَ﴾ (بیرسان به‌ینه‌روه) کاتین مه‌ریشه‌کانمان ووت سوژده به‌رن سو ناده‌م
﴿فَمَنْ دُونِهِمْ﴾ له‌وانیش هم‌سور سوژده‌یان مرد جگه‌له‌نیسیس (شه‌یتان) به‌یست ﴿كَانَ مِنْ تَحْتِ﴾
که له‌پنری جو که‌کان بوو ﴿فَمِنْ دُونِهِمْ﴾ بویه له‌هرمانی په‌رومردگاری ده‌رجو ﴿فَمِنْ دُونِهِمْ﴾
﴿وَمِنْ دُونِهِمْ﴾ ده‌ی ناب نیوه (نه‌ی ناده‌میراده‌کان) نه‌وو به‌وه‌ی ده‌که‌مه ﴿وَمِنْ دُونِهِمْ﴾ دوست و پشتوانی
خو‌نان له‌حیاتی من ﴿وَمِنْ دُونِهِمْ﴾ له‌کاتیندا که نه‌وان دوزمی نیوهن ﴿مِنْ دُونِهِمْ﴾ نای
چ گورینه‌وه‌یه‌کی خراپه‌ی بو سته‌مکاران ﴿وَمِنْ دُونِهِمْ﴾ من نه‌وان (شه‌یتان
و به‌وه‌ی) م ناماده‌ی دروست کردی نامسانه‌کان و ره‌وی به‌کر دوه‌وه ﴿وَمِنْ دُونِهِمْ﴾ هر وه‌ها به
(کاتی) دروست کردی خوشیابدا (ناماده‌م به‌کر دوه‌وه) ﴿وَمِنْ دُونِهِمْ﴾ وه من هر گیر
گوهر که‌راسم به‌کر دوه‌وه به‌یارمته‌ی دهری خوم ﴿وَمِنْ دُونِهِمْ﴾ و به‌خو‌نان و شریک‌ده‌ی بدن رعنه‌ی و ژوژیک
ده‌یست که خوا ده‌هرموی بانگی نه‌و بنانه‌بکه‌ن که لاتان و ابو و هاربه‌شی من (با به‌رینه‌یتان به‌رن)
﴿وَمِنْ دُونِهِمْ﴾ له‌وانیش بانگیان ده‌که‌ن به‌لام وه‌لامین ماده‌یه‌وه (و مایه‌ی به‌هر رینه‌وه)
﴿وَمِنْ دُونِهِمْ﴾ وه نیمه له‌بیوانیابدا شیونکی پر تارارمان داناه‌وه ﴿وَمِنْ دُونِهِمْ﴾
وه تاوانسارن ناگری دهره‌ج ده‌یسی ﴿وَمِنْ دُونِهِمْ﴾ و هم‌سور ده‌زان و دلیان که ده‌جیه‌ی
و تیی ده‌که‌ون ﴿وَمِنْ دُونِهِمْ﴾ و رینگایه‌کیان ده‌ست ماکموی بو گه‌رانه‌وه له‌و (ناگه‌وه) ﴿وَمِنْ دُونِهِمْ﴾

﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ﴾ سوئنده خوانه براسی قیقه له‌م قورئانه داهینه و مانده وه ﴿سَبَّاسٍ مِّنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾
همه‌ور جوره نمو و نه‌یه‌ک سو خه‌لکی ﴿وَكُلٌّ لِّمَن لَّيْسَ﴾ به لأم همه‌یشه نادمی ﴿اَكْثَرُ شَرٍّ وَّ أَجْلاً﴾
له همه‌ور شتی ریانر موجداله و ده‌ماقالی ده‌کات ﴿وَمَعَ سَنَسَبٍ وَّ يَوْمٍ وَّ يَوْمٍ﴾
هیچ شتیک ریگری له خه‌لک به‌کردوه که ماوه‌یه‌ن کانیک هیدایهت و ریسو و یان بو هت
﴿وَسَفَعَرُوا يَمِينَهُ﴾ و داوی لئ سوردن بکهن له په‌رو و ردگارسان ﴿وَالَّذِينَ يَدْعُونَ لَآ إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ جگه
له‌وی وه‌ک نومعه‌تانی پشیمان لئ یت و (سرای خوداله ماویان یات) ﴿أَوَلَيْسَ لَهُمْ قُرْآنُ فَلَا﴾
یان سزا پرو به پرویان یقه‌وه (به چاوی خویان بیسی) ﴿وَهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ نیمه پیعه‌میر بدن
ساردوه ﴿لَا تُخْشِعُهُمْ شَيْءٌ﴾ ته‌ها موزده دهر و ترسینه‌ر بس ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾
نه‌وانه‌ی که بیاده‌ر به‌ه‌دق و به‌تال ده‌مه‌قالی ده‌کهن ﴿يَتَجَسَّوْنَ﴾ بو نه‌وی (ناییسی) راستی
پس له ماو سدرن ﴿وَتَجِدُوهُمْ يَوْمَ يُبْعَثُونَ﴾ نایه‌ته‌کانی من (که قورئانه) و نه‌و هره‌شانه‌ی پی
ترسینه‌ر و به‌گالته‌بان ده‌رائس ﴿وَمِنْ حِزْمِمْ دَجْرٌ يَّصْبِرُونَ﴾ کی سته‌مکارتره له‌و که‌سه‌ی که
ناموزگاری کرا بیت به‌نایه‌ته‌کانی په‌رو و ردگاری ﴿وَتَجِدُوهُمْ يَوْمَ يُبْعَثُونَ﴾ به‌لام له‌و گوی ی پی به‌دار ﴿وَتَجِدُوهُمْ يَوْمَ يُبْعَثُونَ﴾
نیمه چمه‌د په‌رده‌یه‌کی نه‌سورمان داوه به‌سهر دلایند ﴿لَا يَدْخُلُوهَا﴾ تانیه‌گهن (له نایه‌ته‌کانی لیعه)
﴿وَلَا يَدْخُلُوهَا﴾ وه قورسی و که‌رمان خستوته گویانه‌وه (تاراستی به‌بستنی) ﴿وَلَا يَدْخُلُوهَا﴾
جانه‌گه‌ر مانگیان بکیت مو سهر ریگای راست ﴿وَمِنْ حِزْمِمْ دَجْرٌ يَّصْبِرُونَ﴾ نه‌وانه‌هر گیر هیدایهت و ره‌داگر
﴿وَمِنْ حِزْمِمْ دَجْرٌ يَّصْبِرُونَ﴾ په‌رو و ردگار لئ سوورده‌ی خامن به‌ریسه ﴿وَلَا يَدْخُلُوهَا﴾
نه‌گه‌ر نوله‌یان لئ سه‌سی به‌هوی نه‌و (ماوانانه‌وه‌ی که‌کرو و یانه) ﴿وَمِنْ حِزْمِمْ دَجْرٌ يَّصْبِرُونَ﴾ بیگومان به
به‌ده‌سرای سه‌ختی بو به‌دارن ﴿وَمِنْ حِزْمِمْ دَجْرٌ يَّصْبِرُونَ﴾ به‌لام مو (سرادانی) نه‌وان کانیکی دیاری کراو هه‌به
﴿وَلَا يَدْخُلُوهَا﴾ دو به‌ده‌مزه‌ک بیجگه‌له‌و (خوایه) هیچ به‌مایه‌کیان ده‌ست دکه‌وی (له‌و سهریه) ﴿وَلَا يَدْخُلُوهَا﴾
﴿وَلَا يَدْخُلُوهَا﴾ و نه‌و هه‌مو و شار و گوماندان به‌ریساد و ویرن کرد ﴿وَلَا يَدْخُلُوهَا﴾ کاتیک
(د بشتوانیان) سته‌میان کرد ﴿وَجَعَلَ حَمْدَهُمْ مَّرْغِبًا﴾ و بوله‌ماو برد پشیمان کاتیکی دیاری کراو من
دانا بو ﴿وَلَا يَدْخُلُوهَا﴾ (باسی نه‌و کاته‌بکه) که مووسا به‌لاوه به‌ده‌ست که‌ی خوی ووت
﴿وَلَا يَدْخُلُوهَا﴾ من هه‌ر دهر و م هه‌تا ده‌گمه ﴿وَجَعَلَ حَمْدَهُمْ مَّرْغِبًا﴾ شونیی به‌یه‌ک گه‌بشتی دوو ده‌ریاکه
﴿وَلَا يَدْخُلُوهَا﴾ یان ماوه‌یه‌کی دوور و دریز دهر و م ﴿وَجَعَلَ حَمْدَهُمْ مَّرْغِبًا﴾ جا کاتیکی گه‌بشته‌نهر
شونینه‌ی دوو ده‌ریاکه به‌یه‌ک ده‌گهن ﴿وَجَعَلَ حَمْدَهُمْ مَّرْغِبًا﴾ ماسی به‌که‌یان له‌بیر چوو (که وه‌ک توتشو و بو
سه‌هه‌ر که‌یان پیان بو) ﴿وَجَعَلَ حَمْدَهُمْ مَّرْغِبًا﴾ جا (ماسیه‌که‌خوی عربی داو) ریگه‌ی خوی
گرته‌به‌ر له‌ماو ده‌ریاکه‌دا و (تاوه‌که) له‌ت ده‌مو و وه‌ک خوی لئ به‌ده‌هاته‌وه ﴿وَجَعَلَ حَمْدَهُمْ مَّرْغِبًا﴾

﴿لَمَّا جَاءَهُ جُنَاكَاتُنَّ تَتَبَّرْنَ﴾ (لَمَّا شَوْتَه) ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ لَمَّا جَاءَهُ﴾ (مُوسَا) هَر مَوُوی مَه لاره
 به‌ده‌سته‌ک‌ی خوارده‌که‌مان بُوینه ﴿عَدَّ عِشَامَنْ مَعْرُودَ هَدَّ﴾ سَویند به‌خوابه‌راستی هم
 سه‌هَر مامدا دوو چاری مانووی و ره‌حسنت بووی ﴿وَلَوْ رَدَّتْ﴾ (لاره‌که) ووی سه‌بیرته
 ﴿وَلَوْ رَدَّتْ﴾ (لاره‌که) کانی چوینه په‌ما به‌رده‌گه‌وره‌که (بُو پشودان) ﴿وَلَوْ رَدَّتْ﴾ (لاره‌که) جی به‌راستی
 مَس (لاره‌ی) ماسیه‌که‌م له‌بیر چو ﴿وَلَوْ رَدَّتْ﴾ (لاره‌که) هیچ شنی نه‌و (ماسیه‌که‌ی) لیسر به‌رده‌وه ﴿وَلَوْ
 شَوْتُنَّ لَمَّا دَرَّ﴾ (لاره‌که) که باسی بکه‌م بو ت بی‌حکله‌شینه‌ن ﴿وَلَوْ رَدَّتْ﴾ (لاره‌که) (ماسیه‌که‌ی) لیسر به‌رده‌وه
 بو به‌وه (و) به‌شیوه‌ی کی سه‌بیر ریگای خوی له‌ده‌ریا که گرت‌ده‌ر ﴿وَلَوْ رَدَّتْ﴾ (لاره‌که) (مُوسَا) وونی
 تهنه‌ش نه‌وه‌مان ده‌ویست ﴿وَلَوْ رَدَّتْ﴾ (لاره‌که) تهنه‌جا به‌شونی خویاندا گه‌انه‌وه ﴿وَلَوْ رَدَّتْ﴾ (لاره‌که) به‌سهریج
 دان ﴿وَلَوْ رَدَّتْ﴾ (لاره‌که) حاه‌مه‌مه‌که‌له‌مه‌ده‌کانی نیمه‌بی دی ﴿وَلَوْ رَدَّتْ﴾ (لاره‌که) که به‌لایم
 حوامانه‌وه به‌حسنت‌مان پیدابو ﴿وَلَوْ رَدَّتْ﴾ (لاره‌که) شار مرانشان کردبو ﴿وَلَوْ رَدَّتْ﴾ (لاره‌که) له‌رانباری مایه‌ی
 خوامان ﴿وَلَوْ رَدَّتْ﴾ (لاره‌که) (مُوسَا) به‌و (مه‌ده‌صالحه‌ی) ووت ﴿وَلَوْ رَدَّتْ﴾ (لاره‌که) نایا، هاو بی‌تیت بکه‌م (و)
 شویت بکه‌م ﴿وَلَوْ رَدَّتْ﴾ (لاره‌که) بُو نه‌وه‌ی میرم بکه‌م ﴿وَلَوْ رَدَّتْ﴾ (لاره‌که) له‌و رانباری به‌راستی لیری
 بویت ﴿وَلَوْ رَدَّتْ﴾ (لاره‌که) وونی (به‌مُوسَا) به‌راستی نو ﴿وَلَوْ رَدَّتْ﴾ (لاره‌که) هدر گیر مانووی نه‌گه‌ن
 مده‌خوت بگری ﴿وَلَوْ رَدَّتْ﴾ (لاره‌که) نو چوون خوت ده‌گری له‌سهر ﴿وَلَوْ رَدَّتْ﴾ (لاره‌که) شنی که‌له
 رار مه‌نشی له‌و ناگادار بیت ﴿وَلَوْ رَدَّتْ﴾ (لاره‌که) (مُوسَا) وونی له‌گه‌ر خو بی‌وونی
 به‌خوپاگر ده‌میسی ﴿وَلَوْ رَدَّتْ﴾ (لاره‌که) و سه‌ر پیچی له‌هیچ نه‌رمایکت ماک‌ده‌م ﴿وَلَوْ رَدَّتْ﴾ (لاره‌که)
 وونی (به‌مُوسَا) جی نه‌گه‌ر شویم که‌وونی ﴿وَلَوْ رَدَّتْ﴾ (لاره‌که) نه‌وه‌ پر سیاری هیچ شنی‌کم لئ مه‌که
 ﴿وَلَوْ رَدَّتْ﴾ (لاره‌که) هه‌تا خوم ده‌ریای قسرت بو ده‌که‌م (له‌مه‌نیه‌که‌ی ناگادارت ده‌که‌م) ﴿وَلَوْ
 رَدَّتْ﴾ (لاره‌که) تهنه‌جا پیکه‌وه هدر دوو کیان رویشتن هه‌نا سواری که‌شینه‌ک بوون
 ﴿وَلَوْ رَدَّتْ﴾ (لاره‌که) (پیار چاکه‌که) که‌شینه‌کی کون کرد ﴿وَلَوْ رَدَّتْ﴾ (لاره‌که) (مُوسَا) وونی که‌شینه‌که‌ت کون تی کرد
 ﴿وَلَوْ رَدَّتْ﴾ (لاره‌که) بُو نه‌وه‌ی سه‌ر شینه‌کانی (له‌ده‌ریادا) بوقم بکه‌میت ﴿وَلَوْ رَدَّتْ﴾ (لاره‌که) سَویند به‌خوا
 به‌راستی کاریکی رور خراب و ماشایسته‌ت کرد ﴿وَلَوْ رَدَّتْ﴾ (لاره‌که) (مه‌ده‌چاکه‌که) وونی نایا مَس هم ووت
 ﴿وَلَوْ رَدَّتْ﴾ (لاره‌که) نو هدر گیر مانووی خوت بگری له‌گه‌ل مندا ﴿وَلَوْ رَدَّتْ﴾ (لاره‌که) (لاره‌که‌ی) به‌راستی
 (مُوسَا) وونی لیم سوره‌له‌مه‌ر نه‌وه‌ی (له‌و مرجه‌ی دامن مابو) لیسر چو ﴿وَلَوْ رَدَّتْ﴾ (لاره‌که) (لاره‌که‌ی) مری
 عُسْر ﴿وَلَوْ رَدَّتْ﴾ (لاره‌که) تهنه‌جا پیکه‌وه هدر دوو کیان رویشتن
 ﴿وَلَوْ رَدَّتْ﴾ (لاره‌که) هه‌نا گشتن به‌ناره‌لاوکت ﴿وَلَوْ رَدَّتْ﴾ (لاره‌که) به‌کسر (پیار چاکه‌که) نه‌و (ناره‌لاوکی) گوشت
 ﴿وَلَوْ رَدَّتْ﴾ (لاره‌که) (مُوسَا) وونی که‌سینگی پاکسی بی گوماه‌ت هه‌روا گوشت ﴿وَلَوْ رَدَّتْ﴾ (لاره‌که) بی
 نه‌وه‌ی که‌سینگی گوشتی ﴿وَلَوْ رَدَّتْ﴾ (لاره‌که) سَویند به‌خوا به‌راستی کاریکی رور خراب و دیره‌وات

کرد

﴿قُلْ أَنتَ لَدُنَّكَ﴾ (بمده چاکه که) روتنی (سه مووسا) پیسم نه‌ووتیت ﴿لَیْسَ لَکَ تَسْلِیْعٌ مِّمَّی صَیْرَ﴾ بیگو مان
 سو هه‌ر گیر باتوانی خوت بگری له‌گهل متدا ﴿لَیْسَ لَکَ تَسْلِیْعٌ مِّمَّی صَیْرَ﴾ (مووسا) روتنی نه‌گیر
 دوی له‌م چاره برسیاری هه‌رشتیکم لی کردی (ره‌ختیم لی گرتیت) ﴿لَیْسَ لَکَ تَسْلِیْعٌ مِّمَّی صَیْرَ﴾ بر هاوریه‌تیم مه‌که
 ﴿قُلْ لَّیْسَ لَکَ تَسْلِیْعٌ مِّمَّی صَیْرَ﴾ چونکه نه‌راستی له‌لایسن مه‌و یاسوت هه‌یه (له‌وه‌ی وارم لی بیت) ﴿لَیْسَ لَکَ تَسْلِیْعٌ مِّمَّی صَیْرَ﴾
 ﴿قُلْ لَّیْسَ لَکَ تَسْلِیْعٌ مِّمَّی صَیْرَ﴾ هه‌ر دوو کیان پروشتی ﴿لَیْسَ لَکَ تَسْلِیْعٌ مِّمَّی صَیْرَ﴾ هندا گه‌شه لای خه‌لکی شاریک
 (له‌و کاتهدا برسیان موو) ﴿لَیْسَ لَکَ تَسْلِیْعٌ مِّمَّی صَیْرَ﴾ دارای خوراکیان کرد له‌خه‌لکی شاره‌که ﴿لَیْسَ لَکَ تَسْلِیْعٌ مِّمَّی صَیْرَ﴾
 نه‌ویش (خه‌لکی شاره‌که) میوان داریان لی نه‌کردن ﴿لَیْسَ لَکَ تَسْلِیْعٌ مِّمَّی صَیْرَ﴾ هه‌معا پیس دیوارین له‌و (له‌و شاره‌و)
 ﴿لَیْسَ لَکَ تَسْلِیْعٌ مِّمَّی صَیْرَ﴾ بریک بوو بکه‌وت ﴿لَیْسَ لَکَ تَسْلِیْعٌ مِّمَّی صَیْرَ﴾ (بمده چاکه که) دیواره‌که‌ی راستی کرده‌و و هه‌لجه‌و
 ﴿لَیْسَ لَکَ تَسْلِیْعٌ مِّمَّی صَیْرَ﴾ (مووسا) ووسی نه‌گیر بنویسنایه ﴿لَیْسَ لَکَ تَسْلِیْعٌ مِّمَّی صَیْرَ﴾ کریمه‌کت له‌سه‌ری و هه‌ر ده‌گرت ﴿لَیْسَ لَکَ تَسْلِیْعٌ مِّمَّی صَیْرَ﴾
 ﴿قُلْ لَّیْسَ لَکَ تَسْلِیْعٌ مِّمَّی صَیْرَ﴾ روتنی تالیردا کاتی جی بورمه‌وه‌ی من و نویه ﴿لَیْسَ لَکَ تَسْلِیْعٌ مِّمَّی صَیْرَ﴾ ناگادارت ده‌که‌م
 له‌حیکمه‌نی ﴿لَیْسَ لَکَ تَسْلِیْعٌ مِّمَّی صَیْرَ﴾ نه‌و شانه‌ی که نو به‌توانی خوت بگری له‌سهر (روودان) یان ﴿لَیْسَ لَکَ تَسْلِیْعٌ مِّمَّی صَیْرَ﴾
 سیه‌ه‌ی (کورن کردی) که‌شتیه‌که (نه‌و بوو) ﴿لَیْسَ لَکَ تَسْلِیْعٌ مِّمَّی صَیْرَ﴾ (نه‌و که‌شتیه) می چمه‌د که‌سکی
 هه‌زار بوو ﴿لَیْسَ لَکَ تَسْلِیْعٌ مِّمَّی صَیْرَ﴾ نیشیان ده‌کرد (به‌و که‌شتیه) له‌و ده‌ریه‌د ﴿لَیْسَ لَکَ تَسْلِیْعٌ مِّمَّی صَیْرَ﴾ بویه ریستم
 (به‌گون کردی) هه‌ب دری بکه‌م (تا پاشا ده‌ستی به‌سره‌ده‌گرتیت) ﴿لَیْسَ لَکَ تَسْلِیْعٌ مِّمَّی صَیْرَ﴾ چونکه له‌پیشینه‌و
 پاشایک هه‌بوو ﴿لَیْسَ لَکَ تَسْلِیْعٌ مِّمَّی صَیْرَ﴾ ده‌ستی ده‌گرت به‌سهر هه‌وو که‌شتیه‌کی (چاک) دا ﴿لَیْسَ لَکَ تَسْلِیْعٌ مِّمَّی صَیْرَ﴾
 وه‌بده‌لاوه‌که‌ش (که‌کوشتیم) ﴿لَیْسَ لَکَ تَسْلِیْعٌ مِّمَّی صَیْرَ﴾ نه‌و باوک و دایکی نیشاندار موون ﴿لَیْسَ لَکَ تَسْلِیْعٌ مِّمَّی صَیْرَ﴾
 جا نیشه‌ش ترساین (خوشه‌وستی له‌لاوه) بالیان پیوه‌یت ﴿لَیْسَ لَکَ تَسْلِیْعٌ مِّمَّی صَیْرَ﴾ مو سهر که‌شی و می باوه‌ری ﴿لَیْسَ لَکَ تَسْلِیْعٌ مِّمَّی صَیْرَ﴾
 ﴿لَیْسَ لَکَ تَسْلِیْعٌ مِّمَّی صَیْرَ﴾ حد (سه‌و کاره) و سشمان به‌روورد گارمان (له‌سری نه‌و) موسان بگوریت ﴿لَیْسَ لَکَ تَسْلِیْعٌ مِّمَّی صَیْرَ﴾
 به‌رگوه ﴿لَیْسَ لَکَ تَسْلِیْعٌ مِّمَّی صَیْرَ﴾ چاکتر له‌و پاکتر له‌گو ماع ﴿لَیْسَ لَکَ تَسْلِیْعٌ مِّمَّی صَیْرَ﴾ به‌سور و به‌ریس ترسین موسان ﴿لَیْسَ لَکَ تَسْلِیْعٌ مِّمَّی صَیْرَ﴾
 ﴿لَیْسَ لَکَ تَسْلِیْعٌ مِّمَّی صَیْرَ﴾ فکاکه‌ستین بینه‌ی و هه‌وی (چاککر ده‌وه‌ی) دیواره‌که‌ش چونکه می دور مدالی هه‌تیر
 بوو ﴿لَیْسَ لَکَ تَسْلِیْعٌ مِّمَّی صَیْرَ﴾ له‌شاره‌که‌د ﴿لَیْسَ لَکَ تَسْلِیْعٌ مِّمَّی صَیْرَ﴾ له‌زیریدا گه‌بینه‌یک هه‌بوو که‌می نه‌و دوو
 مداله‌بوو ﴿لَیْسَ لَکَ تَسْلِیْعٌ مِّمَّی صَیْرَ﴾ وه‌باوکس نه‌و دوو مداله‌چاک و عواناس موو ﴿لَیْسَ لَکَ تَسْلِیْعٌ مِّمَّی صَیْرَ﴾ له‌بهر نه‌و
 به‌روورد گارت و سنی ﴿لَیْسَ لَکَ تَسْلِیْعٌ مِّمَّی صَیْرَ﴾ هه‌ر دوو کیان گه‌ورمه‌به‌ریس ﴿لَیْسَ لَکَ تَسْلِیْعٌ مِّمَّی صَیْرَ﴾ پاشان
 گه‌بینه‌که‌یان ده‌ریس ﴿لَیْسَ لَکَ تَسْلِیْعٌ مِّمَّی صَیْرَ﴾ نه‌مه به‌حمه‌یک بوو له‌لایسن به‌روورد گار نه‌و (به‌بهر باوکیان)
 ﴿لَیْسَ لَکَ تَسْلِیْعٌ مِّمَّی صَیْرَ﴾ نه‌و (شانه‌ی) کردم له‌خومه‌و به‌بوو ﴿لَیْسَ لَکَ تَسْلِیْعٌ مِّمَّی صَیْرَ﴾ نه‌و به‌ی و هوی نه‌و کرده‌وانه
 بوو ﴿لَیْسَ لَکَ تَسْلِیْعٌ مِّمَّی صَیْرَ﴾ که‌تو توانای خو گرت نه‌بوو له‌سهر (کردن) یان ﴿لَیْسَ لَکَ تَسْلِیْعٌ مِّمَّی صَیْرَ﴾
 هه‌رومه‌ب پر سیارت لی ده‌که‌ن ده‌ریاره‌ی (دو القریس) ﴿لَیْسَ لَکَ تَسْلِیْعٌ مِّمَّی صَیْرَ﴾ (له‌وه‌لایندا) بلی له
 به‌ریه‌وه هه‌دیک ماس ده‌که‌م بوتان ﴿لَیْسَ لَکَ تَسْلِیْعٌ مِّمَّی صَیْرَ﴾

﴿ذٰلِ هٰذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّكَ﴾ (دو القریس) ووسی نم (دروسه کرسه) بر حمتیگه له لایس پروردگار و سه
 ﴿مِنْ مَّوَدَّةِ رَبِّكَ﴾ حاکم کات بلنی پروردگارم هاب (بدر چوری یا حوج و ماحوج ﴿حَمْدٌ مِّنْ رَبِّكَ﴾ نه بکاته
 ره ریه کی بخت ﴿وَرَبُّكَ حَقٌّ﴾ وه بیگومان بلنی پروردگارم حق و راسته ﴿وَرَبُّكَ﴾ وار (مخملکی)
 دینس ﴿مَصْحُوفٌ مِّمَّنْ فِی عِلِّیِّ﴾ له وور هادیس و نه چس بهایه کسه (وه کو شموی دهری) ﴿وَنُجِیْ فِی الْاٰسِ﴾
 و عور نه کری به شه پیور د ﴿لَعْنَةُ اللَّهِ﴾ نهوسا هموویان کو نه که پیورده سمراب (کنسیان لی جی مایب) ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾
 ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ نه لعد و روزه دا دورح یشانی کافران دقعیس ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ نه بشتان دانکی به وراو ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾
 ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ نهواسی که (لهم مویا بعد) چاریان (فی عینس کر) به ردهی به سمر دا هانیو و له بادی مس
 ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ وه نهوانه بهمان دهوانی (قورشان) بیسی ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ نهواسی که (لهم مویا بعد) نهواسی که (لهم مویا بعد)
 بی ساورن و گومان دجهن سوودی همی بویان ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ که به ده کسه (و ملک فرشته و هیس) بکه
 ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ به یار و یاور و بهر سترا و جگه له مس ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ به راستی نیمه دور به صان کاماده
 کرد و وه ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ به جیگا و شوی (میوانداری) بوی ساورن ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ بلی لایه هوالن به هیس
 ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ به خه ساره تمه به ترپس (کس) له کار و کرده کاپاد ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ نهواسی که (لهم مویا بعد) له وانه
 که سانه که کرده و کرششیان به ویر و چور ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ له زبانی دویاد (و نهوسا) به وانشیان گومان دهر د
 به امسی به وراو ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ کاریکی دور چاک ده کن ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ نه وانه که سانیکن بی باور و بون
 ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ به یشانه کانی پروردگاریان و گیشش به خرمی (لهم مویا بعد) به سمر (لهم مویا بعد) له بهر
 نه و نه کرده کانیان پو چهل و بی پاداشت دهر چور ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ نهواسی که (لهم مویا بعد) که وانه له ووزی دویس دا هیچ برخ
 و بهر بیکان به وراو دانیس ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ نه و نهواسی که (لهم مویا بعد) به سمر (لهم مویا بعد) به سمر (لهم مویا بعد)
 ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ به وراو دانیس و گانه بان نه کرد به یشانه کان و به سمر (لهم مویا بعد) به سمر (لهم مویا بعد)
 نه وانه که کیمان و باورین هیاو (و نهوسا) به سمر (لهم مویا بعد) به سمر (لهم مویا بعد) به سمر (لهم مویا بعد)
 به ده شته کانی بهر دوس جیگای (میوانداری) نه وانه ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ به سمر (لهم مویا بعد) به سمر (لهم مویا بعد)
 ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ داری گواسته و نهواسی که (لهم مویا بعد) به سمر (لهم مویا بعد) به سمر (لهم مویا بعد)
 نه گهر (لهم مویا بعد) به سمر (لهم مویا بعد) به سمر (لهم مویا بعد) به سمر (لهم مویا بعد)
 بیگومان (لهم مویا بعد) به سمر (لهم مویا بعد) به سمر (لهم مویا بعد) به سمر (لهم مویا بعد)
 ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ به سمر (لهم مویا بعد) به سمر (لهم مویا بعد) به سمر (لهم مویا بعد) به سمر (لهم مویا بعد)
 ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ به سمر (لهم مویا بعد) به سمر (لهم مویا بعد) به سمر (لهم مویا بعد) به سمر (لهم مویا بعد)
 بهر کس به نهواسی که (لهم مویا بعد) به سمر (لهم مویا بعد) به سمر (لهم مویا بعد) به سمر (لهم مویا بعد)
 ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ به سمر (لهم مویا بعد) به سمر (لهم مویا بعد) به سمر (لهم مویا بعد) به سمر (لهم مویا بعد)

سورعتی - مریم

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای مه‌خشتمی مبره‌مان

﴿حَمْدُكَ﴾ به (کاف، هاء، یاء، عذیب، حماد) ده‌خوینرینه‌وه حوازانانره به ماناکه‌ی، بورانیای
ریاتر سه‌یری سه‌ره‌نای سورمیی (القره) بکه ﴿كَرَّخَبْرِي﴾ (نعمه‌ی ده‌خوینرینه‌وه
به‌سه‌رتدا) باس ویدی به‌ره‌یی به‌رووردگارته ﴿عَسَدُكَ﴾ به به‌ده‌ی خو‌ی که‌ره‌که‌ریابه ﴿يَا
يَا قُدُّوسُ﴾ به ﴿لَه‌کاتیکدا پارابه‌وه له‌به‌رووردگاری ﴿يَا حَمِيدُ﴾ به پارانه‌وه‌یه‌کی به‌ی ر به‌مانه‌کی
﴿يَا رَءِیُّ﴾ ووتی نه‌ی به‌رووردگارم به‌راستی من ﴿وَمَنْ حَمْدُكَ﴾ نیسکم لا‌ور به‌وه
﴿وَأَمْسُكَ﴾ له‌به‌ره‌یی سه‌رم (به‌موی سبی) گری گرنوه (نه‌مه‌خوینرینه‌وه له‌به‌رووردگاری
ره‌مانی سه‌ره‌یی به‌کار دیت به‌به‌ستی له‌وه‌ی که‌موی سبی له‌کاتی پیریدا گری به‌رداوه له‌مور
ره‌شه‌کاتی سه‌رده‌می که‌به‌جیتی ﴿وَمَنْ حَمْدُكَ﴾ به‌رووردگارم هر گری به‌ره‌به‌وه‌ی من
بن هبو به‌بوم ﴿يَا جَبَّارُ﴾ به‌راستی من ده‌ترسم که‌س و کاره‌که‌م (له‌تابی خو لا‌دون)
﴿مِنْ زَيْدٍ﴾ له‌پاش (مردمی) خو‌م (چونکه که‌سیکیان نیدانیه‌ه جیگری من بیت) ﴿وَمَنْ حَمْدُكَ﴾
غریزه‌ی و جیرانه‌که‌شم به‌روکه (مدالی ماییت) ﴿يَا مَلِكُ﴾ سا‌تو له‌لایه‌ن خو‌ته‌وه
مانیکی چاکم پی به‌خشه ﴿يَا ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ میرانگری (پنجه‌به‌ره‌ی من
وبه‌ماله‌ی به‌عقوبت من ﴿وَأَمْسُكَ﴾ نه‌ی به‌رووردگارم وشی‌لی بکه که‌خیزت نیی
باری بیت ﴿يَا مُدَبِّرُ﴾ (خوای که‌وره‌به‌موی) نه‌ی ره‌که‌ریا به‌ره‌ستی مژده‌ت
ده‌ده‌یی ﴿يَا مُنِيبُ﴾ به‌مدالی که‌ماوی به‌جابه‌ی ﴿وَمَنْ حَمْدُكَ﴾ به‌ستر که‌سمان
به‌و‌ساره‌له‌و به‌ساره ﴿يَا رَءِیُّ﴾ ووتی نه‌ی به‌رووردگارم چون مدالم ده‌یی
﴿وَمَنْ حَمْدُكَ﴾ له‌کاتیکدا خیرانم به‌روکه ﴿وَمَنْ حَمْدُكَ﴾ بیگو‌من
خو‌شم له‌پیریدا که‌به‌ستو‌مده‌ت نه‌و به‌ره‌ی پیری ﴿وَمَنْ حَمْدُكَ﴾ ووتی (بریار) به‌و‌جوره‌به
﴿يَا رَءِیُّ﴾ به‌رووردگار به‌شت به‌موی به‌ی ﴿وَمَنْ حَمْدُكَ﴾ نه‌و (کاره) به‌لای منه‌وه‌رور که‌سه
﴿وَمَنْ حَمْدُكَ﴾ بیگو‌مان به‌شیریش نوم دروست کردوه ﴿وَمَنْ حَمْدُكَ﴾ که‌شیتک به‌بو‌ویت
(پیش نه‌و دروستکرده) ﴿وَمَنْ حَمْدُكَ﴾ (ره‌که‌ریا) ووتی نه‌ی به‌رووردگارم
پشانه‌یه‌کم به‌ده‌یی (کاتی نه‌و مژده‌هاته‌دی) ﴿وَمَنْ حَمْدُكَ﴾ (خوای که‌وره) به‌موی پشانه‌ی
نو نه‌وه‌یه (له‌سه‌ره‌ی نه‌و کوره) ﴿وَمَنْ حَمْدُكَ﴾ ناتوانیت گفتو‌گو له‌گل خه‌لکدا، بکه‌یت
﴿يَا رَءِیُّ﴾ سنی شه‌و له‌سه‌ره‌به‌ک (به‌روژه‌کاتیه‌وه هر چنده‌) ساعیت و لال بیت ﴿وَمَنْ حَمْدُكَ﴾
غی قریه‌من (مخرب) پاشان ره‌که‌ریا له‌به‌ره‌سگاکه‌ی هاته‌ده‌ر بو‌ناو گه‌له‌که‌ی ﴿وَمَنْ حَمْدُكَ﴾ جا
به‌لشاره‌ت پی ووتی ﴿يَا مُنِيبُ﴾ که‌به‌بانان و نیواران ته‌سیجانی خوا یکس ﴿يَا رَءِیُّ﴾

﴿لَکَی رُشْرِی﴾ نَمَحَا ﴿لَمَو حورما﴾ بَحَو و ﴿لَمَو ناومش﴾ مَحَوَرَوَه ﴿وَقَرِی عَن﴾ چارو دَل رَوَشَه
 ﴿مَنَازِی مَن شَرِی شَه﴾ جَانَه گَمر هَمَر کَسِی کَت بیسی ﴿پَر سیاری لَمَ مَدَالَه ی لَی گَردی﴾
 ﴿وَقَرِی ی مَدِی تَر حَمِی شَوَم﴾ بَه ﴿نِشَارَه ت﴾ پیسِ مَلی مَ پَاسِی مَن قَسَه بَه کَر دَنم لَمَسَه خَوَم نَه زَر کَر دَوَه
 بَو ﴿خَوای﴾ مِی هَر مَیَان ﴿مَن شَکِی مَرِی سَ﴾ لَمَ بَر تَدَوَه نَه مَر و قَسَه لَه گَیَل هِیچ کَسِی کَت ماکَه ﴿نَ﴾
 ﴿دَاسِت بَه قَت﴾ جَانَه و ﴿مَدَالَه وَه﴾ هَانَه و سَو لَای کَمَس و کَارَه کَی ﴿خِیَمَه﴾ نَه و ﴿مَدَالَه ی﴾
 گَر تَبَو بَه بَاوَه شِیوَه ﴿وَدُو یَسَر تَز﴾ ﴿خَر مَه کَای﴾ و وِیَان لَی مَری مَ ﴿عَد حَسِب شَیَارِی﴾ بَه پَاسِی
 شَی کَی رَوَر خَرَاب و نَپَر و نَرت کَر دَوَه ﴿نَ﴾ ﴿سَی حَر و﴾ نَی نَه و ی وَک خُوش کَی هَار و و
 وِیَسِت ﴿لَه تَه قَو و خَوَانَا سِی دَا﴾ ﴿مَکَت نَ و مَر سَو﴾ مَیَا و کَت پِیَا وِی کَی خَرَاب و دَا وِی پِیَس
 پِوَه ﴿و مَکَت مَی پِی﴾ بَه دَا بَکَت دَا وِی پِیَس و رِیَا کَار سَوَه ﴿نَ﴾ ﴿و شَارَت مَ﴾ جَا ﴿مَری مَ﴾
 نِشَارَه تِی یو نَه و ﴿مَدَالَه﴾ کَر دَ ﴿و حَسِب نَکَر﴾ ﴿خَر مَه کَای﴾ و وِیَان چَوَن قَسَه بَکَیَس ﴿نَ کَای﴾
 مَی دَی سَی ﴿لَه گَیَل مَالِی کَدا کَه لَه یَتَش کَه دَا بَه﴾ ﴿و ی عَد نَه﴾ ﴿مَدَالَه کَه هَانَه قَسَه و﴾ و وِی
 بَه پَاسِی مَن بَه دَی خَوَام ﴿نَ سَی نَکَب﴾ بَه رَا وِی نِی حَی لَم پِی دَدَات ﴿و جِی پِی﴾ و دَم کَت
 بَه پِی مَ مَی رَ ﴿و جِی مَ رَ سَ نَ مَ کَب﴾ وَه پِی رَوَر و مَ پَ دَا رِی کَر دَوَم لَه هَمَر جِی گَا یَه کَدَا بَم
 ﴿و دَ مَی و اَصِی و رَ سَ و﴾ و دَ مَ مَ نِی پِی دَا و م بَه نَ پِی ز کَر دَن و بَه رَه کَات دَا ﴿مَ مَ مَ جِ﴾ هَمَر بَه
 زِیَان دَا م و رِی سَ دَوَم ﴿نَ و مَر مَ مَ جِ﴾ و ﴿کَر دَو م﴾ بَه رَو لَه یَه کَی چَا کَه کَار و گُیَا یَه ن بَو دَا یَکَم
 ﴿و مَر مَ مَ نِی جِ رَ شَقِی﴾ مَی کَر دَو م بَه مَ لَ هُورِ بَکَی بَد پَ مَ تَار ﴿نَ﴾ ﴿و سَ سَ مَ﴾ سَلَا وِی خَوَام
 لَه مَ مَ رِی سَ ﴿یور مَ مَ رِی و مَر مَ﴾ نَه و رَو زَی کَه لَه دَا یَک پِو م وَه نَه و رَو زَی کَه دَ مَ مَ ﴿و مَ و مَ﴾
 اَنَش جِ ﴿وَه نَه و رَو زَی کَه رِی سَ و وَه کَر مَ مَ و﴾ ﴿و ی مَ مَ مَ مَ مَ مَ﴾ نَه و ﴿کَه بَاس کَر﴾
 عِی سَی کُورِی مَری مَ مَ ﴿نَ و مَ حَق﴾ کَه و و مَ یَه کَی رَاسَتَه ﴿دَ مَ رَا دَی عِی سَا﴾ ﴿نَ یَ یَه پِی مَ و مَ﴾
 کَه نَه دَا ﴿گَا و و ر و جَو و لَه کَه کَا﴾ نِی دَا دَو دَلِ ﴿نَ﴾ ﴿مَ گَا مَ مَ مَ مَ مَ مَ و مَ﴾ مَ گَا مَ مَ و شَا یَه
 مَ یَه بَو خَرَا مَدَالَه ی هَیِی ت ﴿نَ مَ مَ﴾ پَک و یَن گَردِی بَو خَوَا ﴿و اَصِی مَ﴾ هَمَر کَاتِی یَه وِی
 کَرِی کَت پِی ﴿مَ مَ مَ مَ﴾ نَه و پِی گُور مَان نَ مَ پِی دَ لَن ﴿کَی مَ کَا﴾ مَ، یَه کَسَ مَ دَ هِی ت ﴿نَ﴾
 ﴿نَ مَ مَ و مَ﴾ یَن گُور مَان خَوَا بَه رَو مَر دَ گَا رِی مَن و نِیو شَه ﴿مَ مَ و مَ﴾ کَه وَا تَه هَمَر لَه و پِی رَ سَ ش
 ﴿هَمَر مَ مَ مَ مَ﴾ نَه مَ یَه رِی گَا و رِی سَا رِی رَاسَت و دَ رَو سَ مَ ﴿نَ﴾ ﴿و حَسِب اَحَر بَ مَ مَ مَ﴾
 بَه لَام دَ مَ سَ تَه و نَاقِی ﴿گَا و و ر و جَو و لَه کَه﴾ کَا لَه یو خَوَا یَن دَا رَا یَا ن جِیَا وَا ر مَ و ﴿لَه یَا رَ دَی عِی سَا وَه﴾
 ﴿و مَ مَ مَ مَ مَ﴾ جَا سَرَا و لَه مَ و جَو و م بَو نَه وَا تَه ی کَه یی مَ و مَ مَ و مَ ﴿مَ مَ مَ مَ مَ مَ مَ﴾ لَه یِی سَی
 رَو زَه رَو ر گَ مَ و رَه کَه ﴿کَه رَو زَی دَوِی یَه﴾ ﴿نَ﴾ ﴿سَ مَ مَ مَ و مَ مَ﴾ نَی کَه چَمِ دَه یِ سَ مَ و یَن مَ و مَ ﴿نَه و﴾
 بَی مَ و مَ رَا نَه ﴿یَزَه مَ مَ﴾ لَه رَو زَی کَدا کَه دِی مَ و بَو لَامَان ﴿لَه قِیَا مَ مَ دَا﴾ ﴿کَی مَ مَ مَ مَ مَ﴾ بَه لَام
 سَ تَه مَ کَا ر لَه مَ و ﴿لَه دَوِیَا دَا﴾ ﴿مَ مَ مَ مَ مَ﴾ لَه گُور مَ یَه کَی نَاش کَر اَدَا ن ﴿نَ﴾

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي خَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ﴾ و کرده و چاکه گانیشیان
 کرد و و ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي خَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ﴾ (مدلی با و در دار اندا)
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي خَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ﴾ تو ناسان کرد و و ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي خَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ﴾
 پی بر سینیب که به سه خنی دزایه بیت ده کن ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي خَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ﴾ گن و کومه لی رومان پیش
 نه مان (نه بهر خریبان) نه ساو برد ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي خَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ﴾ تابا هست نه کفیت به هیچ که سینک له و به مابیت؟
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي خَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ﴾ یان هیچ و ورته و سر تبه کیان دعیت

سورنی طه

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي خَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ﴾ به مای خوی به خشنده میهرمان

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي خَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ﴾ ده خوی پنه و و خور رانتره به مانا که می مور تیار و یانتر سه بری سه رتای سورنی
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي خَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ﴾ قور ناسان بهار دوته خور و و به سه رتو ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي خَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ﴾ بر نه و ی
 دور چاری بار و ختی هم و په زاره بیت ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي خَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ﴾ تمها ناموز گاری و بیر خسته و به
 بو له و که سه و (له خوا) دتر مسی ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي خَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ﴾ (هم قور تانه) بهش بهش میر و و به خور و و به لایه
 رانیکه و ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي خَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ﴾ که ره و ی و ناسمان بهر و و بلند کامی در و ست کرد و و ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي خَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ﴾
 که (خوی) میهر به به ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي خَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ﴾ که بهر و و به سه ر عمرش و قدراری گرت (به و شیوه ی شیار و
 بیت لیمه چوبه تبه که ی بارانی) ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي خَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ﴾ به مای سور و و ی (ازس) نهها مولکی خوی به نه و ی له نه سمانه کان
 و نه و ی له و و به به ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي خَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ﴾ و نه و ی له می و یاندا به و نه و ی له و بهر خاکدابه
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي خَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ﴾ نه گرت و به ناشکرا که به کفیت ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي خَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ﴾ نه و به ر سنی نه و (خوا)
 بهنی و له بهنی شار و و تریش درانی ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي خَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ﴾ خوا (نه و رانیه) که هیچ بهر ستر و یکی
 نری به هدق و راستی سی به جکه له نه و ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي خَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ﴾ نهها بو نه و سا و هره جوبه کان
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي خَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ﴾ (نه ی مو حه ممد یکه) مایا عد و ال و تمگو ماسی مو و سا به مع بهرت پی گد بشنوه
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي خَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ﴾ کانسی تا گریکسی پی (له گه رانه و میلا بو میهر له شه و یکی سارد د) ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي خَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ﴾
 جا (مو و ست) و رتی به خیرانه که ی لیره به میسمه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي خَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ﴾ به راستی من تا گریکم به دی کرد و و
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي خَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ﴾ (نه و و به لای) ملک و نه و تا گره چلو سکیکتان مو نیم (خونانی پی گرم بکه و و)
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي خَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ﴾ بان لای نه و تا گره و یگا شان در یکم ده ست که و ی ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي خَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ﴾ جا که گشته لای
 (نه گره که) ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي خَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ﴾ مانگی لی کرا نه ی مو و سا ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي خَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ﴾ به راستی من بهر و و د گاری نوم
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي خَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ﴾ نه ی پیل و و کانت داکمه (له سر ریری شوینه که) ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي خَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ﴾ چونکه
 بنگومان تو له شوی پرو و به نه بری (طو و) دایت

﴿وَرَأَىٰ خَافُورٌ﴾ من توأم هه‌لیر اردووه (مؤیتمه‌یه‌رایه‌تی) ﴿وَتَسْمِعُ بَدْرُوحٌ﴾ که‌واته گوی بگره
 سوله‌وه‌ی بیگاده‌کری (سوت) ﴿فَرِیْضٌ﴾ به‌راستی هه‌ر من خوام ﴿لَا یَذَرُ﴾ هیچ
 به‌رستر او تکی راست بیه جگه‌له‌ من ﴿وَهُتَّابٌ﴾ که‌واته من به‌رسته ﴿وَفِیْهِ نُصُودٌ بِصَغْرِیْ﴾
 مه‌چاکی نویژ به‌جی به‌ تامت بیه‌وه‌ بباد ﴿رُکَّاعٌ﴾ بنگومان ووزی دوی دنت
 ﴿اَصْکَرُ اَحْقَبُ﴾ بریک نوو (کاتی هاتی له‌خویشم) بشار موه، (چا‌جای‌له‌ فرشته‌وی بیه‌مه‌ران، که‌واته
 رانی کاتی هاتی ووزی دوی ته‌بها به‌روردگار دیرانیت) ﴿بُحْرٌ﴾ بو‌له‌وه‌ی پاداشت بدینته‌وه‌ ﴿کُلُّ
 نَفْسٍ﴾ هه‌موو که‌سیک ﴿مُسْتَعِیْ﴾ به‌ گوئرمی نه‌و کیده‌وه‌ی که‌دیسکات ﴿وَلَا تُظْلَمُ عَنْهُ﴾
 چا‌باریگری نه‌کات لئی ﴿مَنْ لَا یُؤْمِنُ بِهِ﴾ نه‌و که‌سه‌ی باوهری بی‌یه‌وه‌ (قیامته) ﴿وَرُشِدٌ هُوَ﴾
 و شون هه‌و، و تاره‌رووی حوی که‌وتووه‌ ﴿فَزِدْ﴾ نه‌وسا تبارده‌جیت ﴿وَرَبُّکَ﴾ و به‌ب
 بنوسی ﴿اَخِوَاهُ مَوِی﴾ نه‌ی مووسا نه‌وه‌ چیه‌ به‌دهستی راسته‌وه‌ ﴿وَلَمْ یُغْصَبْ﴾ (مووسا)
 هه‌ر مووی له‌وه‌ گوچاله‌ که‌مه‌ ﴿وَحُضْرٌ سَیِّدٌ﴾ خوم ددهم به‌مه‌رید (کاتی ویشش) ﴿وَرُشِدٌ یَنْ
 عَلٰی عَیْنِی﴾ که‌لای دوه‌ختی بی‌ دوه‌ریم بو‌مه‌ر کانم ﴿وَلَمْ یُفْجَرْ خَرْبٌ﴾ وه‌ چهند کار و پتو پستی
 نری بی‌ ده‌که‌م ﴿وَلَمْ یُفْجَرْ مَوِی﴾ (خو) هه‌ر مووی نه‌ی مووسا گوچده‌ که‌ت نری بده‌ ﴿وَلَمْ
 یُفْجَرْ﴾ چا‌له‌ویش نری دا ﴿وَلَمْ یُفْجَرْ﴾ ده‌ست به‌جی گوچده‌ که‌ سووه‌ به‌ ماریک
 به‌حیرابی ده‌ویش (مووسا ترسا) ﴿وَلَمْ یُفْجَرْ﴾ (خوای گه‌وره) هه‌ر مووی ﴿وَلَمْ یُفْجَرْ﴾ بیگره‌
 مه‌ترسه‌ ﴿سُفْهٌ یَسْرِتْ لَّوْنٌ﴾ دلپابه‌ ده‌ی گیرینه‌وه‌ بو‌ شیوه‌ که‌ی به‌که‌م جباری (ده‌یکه‌ به‌وه‌
 به‌گوچان) ﴿وَمَنْ یُّدْرِیْ حُجَّتْ﴾ ده‌ست به‌خه‌ره‌ بی‌ نالت (پاشان دهری بینه) ﴿وَمَنْ یُّدْرِیْ﴾
 که‌ دهر دیت سیه‌ (وه‌ک کافور دهر دوشبته‌وه‌) ﴿مَرَعَوْهُ﴾ بی‌ نه‌وه‌ی نه‌له‌کی و به‌خوشی بیت
 ﴿وَلَمْ یُفْجَرْ﴾ (نه‌مه‌ش) مو‌حیر به‌کی تره‌ (جگه‌ له‌ گوچاله‌ که‌ت) ﴿وَلَمْ یُفْجَرْ﴾ بی‌ تگری بو
 نه‌وه‌ی هه‌دی له‌مو‌حیره‌ و نه‌لکه‌ گه‌وره‌ کانی خو‌مات پیشان ده‌بی ﴿وَلَمْ یُفْجَرْ﴾ برؤ بو
 لای دیر هه‌و ﴿وَلَمْ یُفْجَرْ﴾ چونکه‌ به‌راستی له‌مسوور دهر چووه‌ ویاخی سووه‌ ﴿وَلَمْ یُفْجَرْ﴾
 صدی ﴿مَوِی﴾ ووتی به‌روردگارم سگم (دل و دهر وسم) هه‌راوان بکه‌ ﴿وَلَمْ یُفْجَرْ﴾
 وه‌ نیش و کارم مو‌ناسان بکه‌ ﴿وَلَمْ یُفْجَرْ﴾ و گریس رمانیشم به‌ره‌ لانه‌ ﴿وَلَمْ یُفْجَرْ﴾
 بو‌ نه‌وه‌ی به‌ نه‌سه‌ کانم تیگه‌م ﴿وَلَمْ یُفْجَرْ﴾ وه‌ له‌خرم و که‌سی خوم که‌سیک بکه‌ره‌
 پشتیوانم ﴿وَلَمْ یُفْجَرْ﴾ که‌ هار ووسی برامه‌ ﴿وَلَمْ یُفْجَرْ﴾ پشتی بی‌ قایم و به‌هیر بکه‌
 ﴿وَلَمْ یُفْجَرْ﴾ بیکه‌ره‌ هاو به‌شم له‌کاره‌ که‌مدا (که‌یاندسی به‌یامی خو) ﴿وَلَمْ یُفْجَرْ﴾
 کیر ﴿وَلَمْ یُفْجَرْ﴾ ووزستانیش بکه‌بی ﴿وَلَمْ یُفْجَرْ﴾ وه‌ باد و ریکری ووزت بکه‌بی ﴿وَلَمْ یُفْجَرْ﴾
 کتاپ بیه‌ر ﴿وَلَمْ یُفْجَرْ﴾ به‌راستی تو‌بیای به‌ (هه‌موو شتیکی) نیحه‌ ﴿وَلَمْ یُفْجَرْ﴾ ووزستانیش بکه‌بی ﴿وَلَمْ یُفْجَرْ﴾
 گه‌وره‌) هه‌ر مووی به‌راستی نه‌وه‌ی داوات کرد پینت درا نه‌ی مووسا ﴿وَلَمْ یُفْجَرْ﴾
 خری ﴿وَلَمْ یُفْجَرْ﴾ سوید به‌خوا به‌راستی نیحه‌ چارکی تر منه‌تمان ناو‌ته‌ مه‌رت ﴿وَلَمْ یُفْجَرْ﴾

[illegible]

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ﴾ به‌راستی بیگامان بارد سو موسا ﴿ثُمَّ يَهْتِفُ بِٱلْجِبِّ﴾ که به‌بلده‌کانش به‌شهر
 بیه (وله میصر ده‌چس) ﴿وَأَنصَرِبُ نُهُرَ عِزِّي وَنُجُومِي﴾ رینگه‌به‌کی ووشکیان له‌ده‌ریای (سور)
 ده‌سو بکه‌ره‌ود ﴿وَأَنصَرِبُ نُهُرَ عِزِّي وَنُجُومِي﴾ مهرسه (فیرعه‌ون) بیت مگات ﴿وَلَا تَحْشَىٰ﴾ وه مهرسه (له‌خکب
 له‌ده‌ریاد) ﴿وَأَنصَرِبُ نُهُرَ عِزِّي وَنُجُومِي﴾ نه‌محا فیرعه‌ون به‌سهرماره‌کانیه‌وه شونیان که‌وتس
 ﴿وَأَنصَرِبُ نُهُرَ عِزِّي وَنُجُومِي﴾ جاله ساکاو تعریا نه‌وانی (له‌ساو شه‌پولی خقیدا) داپوشی ج
 داپوشیبت ﴿وَأَنصَرِبُ نُهُرَ عِزِّي وَنُجُومِي﴾ فیرعه‌ون که‌له‌که‌ی خزی گومرا کرد ﴿وَأَنصَرِبُ نُهُرَ عِزِّي وَنُجُومِي﴾
 به‌کردن ﴿وَأَنصَرِبُ نُهُرَ عِزِّي وَنُجُومِي﴾ نه‌ی سه‌وه‌ی نبرائیل ﴿وَأَنصَرِبُ نُهُرَ عِزِّي وَنُجُومِي﴾ به‌راستی بر گارمان کردن
 له‌دورمه‌که‌تان ﴿وَأَنصَرِبُ نُهُرَ عِزِّي وَنُجُومِي﴾ وه به‌لیمان پندان ﴿وَأَنصَرِبُ نُهُرَ عِزِّي وَنُجُومِي﴾ (به‌هانی موسا بق) لای راستی
 کیوی طور ﴿وَأَنصَرِبُ نُهُرَ عِزِّي وَنُجُومِي﴾ و بومان باردن ﴿وَأَنصَرِبُ نُهُرَ عِزِّي وَنُجُومِي﴾ که‌رو و شیلاله (بالده‌به‌که‌گوشتی به
 هه‌سوو بالده‌به‌که‌گوشتره) ﴿وَأَنصَرِبُ نُهُرَ عِزِّي وَنُجُومِي﴾ ﴿وَأَنصَرِبُ نُهُرَ عِزِّي وَنُجُومِي﴾ بحون له‌و دوزیه پاکاسه‌ی پندان داون
 ﴿وَأَنصَرِبُ نُهُرَ عِزِّي وَنُجُومِي﴾ و ریاده‌ی تیدا به‌که‌ن ﴿وَأَنصَرِبُ نُهُرَ عِزِّي وَنُجُومِي﴾ نه‌گیا خدشم و قاری من ده‌دنگریته‌وه
 ﴿وَأَنصَرِبُ نُهُرَ عِزِّي وَنُجُومِي﴾ جاهر که‌میک قار و خه‌شمی من دایگری ﴿وَأَنصَرِبُ نُهُرَ عِزِّي وَنُجُومِي﴾ نه‌وه بینگومان تیاچو‌وه
 هه‌لدیراوه ﴿وَأَنصَرِبُ نُهُرَ عِزِّي وَنُجُومِي﴾ وه به‌راستی من رور لیسوردوم له‌و که‌سه‌ی به‌وه‌ی کردی
 ﴿وَأَنصَرِبُ نُهُرَ عِزِّي وَنُجُومِي﴾ و ساوه‌ری هبانی و کرده‌وه‌ی چاکی کردیت ﴿وَأَنصَرِبُ نُهُرَ عِزِّي وَنُجُومِي﴾ پاشان به‌رده‌وام
 بوسی له‌سه‌ر نه‌و ریاره ﴿وَأَنصَرِبُ نُهُرَ عِزِّي وَنُجُومِي﴾ ﴿وَأَنصَرِبُ نُهُرَ عِزِّي وَنُجُومِي﴾ (خواه‌هر سووی) نه‌ی موسا بوچی
 بیش که‌له‌که‌ت که‌ونی (بو گیشتی به‌کیوی طور) ﴿وَأَنصَرِبُ نُهُرَ عِزِّي وَنُجُومِي﴾ ﴿وَأَنصَرِبُ نُهُرَ عِزِّي وَنُجُومِي﴾ (موسا) به‌رموری
 که‌له‌که‌م نه‌وانه‌ن به‌دوامه‌ون ﴿وَأَنصَرِبُ نُهُرَ عِزِّي وَنُجُومِي﴾ بویه به‌به‌له‌هانم سو لات نه‌ی به‌روهرد گارم
 ﴿وَأَنصَرِبُ نُهُرَ عِزِّي وَنُجُومِي﴾ سو نه‌وه‌ی لیم راری بیت ﴿وَأَنصَرِبُ نُهُرَ عِزِّي وَنُجُومِي﴾ (خوای گموره) به‌رمووی ﴿وَأَنصَرِبُ نُهُرَ عِزِّي وَنُجُومِي﴾
 جابه‌راستی لیمه‌قه‌ومه‌که‌نمان تاقی کرده‌وه ﴿وَأَنصَرِبُ نُهُرَ عِزِّي وَنُجُومِي﴾ له‌پاش (هانی) تو ﴿وَأَنصَرِبُ نُهُرَ عِزِّي وَنُجُومِي﴾
 وه سامیری گومرای کردن ﴿وَأَنصَرِبُ نُهُرَ عِزِّي وَنُجُومِي﴾ نه‌محا (پاش و مرگرتی نه‌ورت) موسا گه‌پایه‌وه
 بو لای که‌له‌که‌ی ﴿وَأَنصَرِبُ نُهُرَ عِزِّي وَنُجُومِي﴾ به‌تورمیی و قار و خه‌شمه‌وه ﴿وَأَنصَرِبُ نُهُرَ عِزِّي وَنُجُومِي﴾ وونی له‌ی گدل که‌م
 ﴿وَأَنصَرِبُ نُهُرَ عِزِّي وَنُجُومِي﴾ ناباپه‌روهرد گارنان به‌لینی بی به‌دان ﴿وَأَنصَرِبُ نُهُرَ عِزِّي وَنُجُومِي﴾ به‌به‌لینی چاک ﴿وَأَنصَرِبُ نُهُرَ عِزِّي وَنُجُومِي﴾
 بوچی من رورم پس چموو ﴿وَأَنصَرِبُ نُهُرَ عِزِّي وَنُجُومِي﴾ یان هه‌ر وستان ﴿وَأَنصَرِبُ نُهُرَ عِزِّي وَنُجُومِي﴾ به‌به‌لینی چاک ﴿وَأَنصَرِبُ نُهُرَ عِزِّي وَنُجُومِي﴾
 و خه‌شم له‌لایه‌ن به‌روهرد گارنانه‌وه به‌خه‌تان بگریت ﴿وَأَنصَرِبُ نُهُرَ عِزِّي وَنُجُومِي﴾ بویه به‌لینی متان شکانه
 ﴿وَأَنصَرِبُ نُهُرَ عِزِّي وَنُجُومِي﴾ ووتیان نیمه‌به‌لینه‌که‌ی تومان به‌شکانه ﴿وَأَنصَرِبُ نُهُرَ عِزِّي وَنُجُومِي﴾ به‌ویست و ده‌سه‌لانی
 خومان ﴿وَأَنصَرِبُ نُهُرَ عِزِّي وَنُجُومِي﴾ به‌لکو نیمه‌چهد کول واری درابو به‌کولمانه ﴿وَأَنصَرِبُ نُهُرَ عِزِّي وَنُجُومِي﴾
 له‌خشمی نیمه‌کان ﴿وَأَنصَرِبُ نُهُرَ عِزِّي وَنُجُومِي﴾ جاهریماندایه (ناو ناگرده) هه‌روها سامیریش
 مری دا

﴿فَأَخْرَجَ مُوسَىٰ مِصْرَٰهُ﴾ نتر (سامیری لهو حمله توانانه) په مکه ری گویره که به کی بو دروست کردن
 ﴿لَهُ جُورٌ﴾ بوریه کی هه سور (وهك سورهی گویره که) ﴿وَهُوَ﴾ نه مجا ووتیان ﴿هَدًیٰ﴾ هکتر له
 موسی ﴿نه مه خورای نیوه خورای مووساشه﴾ ﴿فَبِیْ﴾ نه وه (مووسا) له بیری جووه (هه گه پری نه شوین
 خوادا) ﴿فَلَا یَرْجِعُ﴾ تابا نه وان ماران (داییس) ﴿لَا تَرْجِعْ﴾ نه و گویره که به (وهلامی
 هیچ ووبه به کیان ماداقه وه) ﴿وَلَا یَرْجِعُ﴾ نه و خاوه می هیچ ریان و قار انجیک بیه بوین
 ﴿وَمِنْ دُونِ هَٰؤُلَاءِ﴾ سویند به خوا به راستی هاروون پیس ووتس ﴿مِنْ دُونِ﴾ نه وه و پیش
 ﴿بَعْدَهُ﴾ نه ی که له کم ﴿بَعْدَهُ﴾ یگومان تیوه هم (گویره که به) تانی کر نه وه (گویر بوون)
 ﴿وَمِنْ دُونِ هَٰؤُلَاءِ﴾ به راستی به ووهرد گاری نیوه خورای میهرمانه ﴿دُونِ﴾ که وانه شویس من
 بکهون ﴿وَأَبِیْحُوۤا نُرًی﴾ گویر ایدلی هرمانی من من ﴿وَأَبِیْحُوۤا نُرًی﴾ ووتیان هه رگیر وار
 ماهیتس و به ووریدا دیس و ده به رستس ﴿حَیۡۤیُّ یَٰۤحَیُّ یَٰۤحَیُّ﴾ هه تا مووسا ده گه پرتنه وه بولا من
 ﴿قَالَ یٰۤهٰرُونَ﴾ (مووسا) ووتی نه ی هارون ﴿مَاسَعْتَ﴾ چ شتیک هر گری کردیت ﴿وَأَنْتَ﴾
 منو ﴿کَافًیۤ بِیۡتِ لَمَّانَۤ هَٰؤُلَاءِ﴾ (له وهی) که شویس من بکهوی ﴿لَمَّسِیۡتِ﴾
 نری ﴿تَابَاۤ هَٰؤُلَاءِ﴾ هرمانی مت کرد ﴿وَمِنْ دُونِ هَٰؤُلَاءِ﴾ (هاروون) هر مووی نه ی کوری دایکم
 ﴿لَا تَخَافُ یٰۤحَیُّ یَٰۤحَیُّ یَٰۤحَیُّ﴾ موی پیش و سه رم مه گره و درایمه کیشه ﴿بِیۡۤحَیۡتِ لَمَّانَۤ﴾ به راستی ترسم
 که (هاتنه وه پتم) بلیت ﴿مَرَقَۤیۡتِ یَٰۤحَیُّ یَٰۤحَیُّ یَٰۤحَیُّ﴾ توجاواریت خسته یوان بهنی لیسرالیله کانه وه ﴿وَلَاۤ
 تَزَلَّیۡتِ﴾ و چاومروانی هرمانی مت به کرد ﴿وَمِنْ دُونِ هَٰؤُلَاءِ﴾ (مووسا) ووتی ﴿فَمَاحَصَلَّتْ یَسْرِیۡ﴾
 نه ی سامری توله م کاره ترسا که چی موو کردت ﴿وَمِنْ دُونِ هَٰؤُلَاءِ﴾ (سامیری)
 ووتی من شتیک من نه وان به پانرانی (یامن شتیکم پی نه وان به پان پیس) ﴿فَمَاحَصَلَّتْ یَسْرِیۡ﴾ من شتر
 ترس ﴿نَمَحَاۤ﴾ من شتیکم له شویس پی (وولاخه که ی) جویره نیل هه لگرت ﴿فَمَاحَصَلَّتْ﴾ وه
 پرزاسم (نه خسته یواوه که دا) ﴿وَمِنْ دُونِ هَٰؤُلَاءِ﴾ نه و جووه به نسیم نه و کاره ی بو جوان و
 شیرین کردم ﴿وَمِنْ دُونِ هَٰؤُلَاءِ﴾ (مووسا) ووتی ده پرو ﴿وَمِنْ دُونِ هَٰؤُلَاءِ﴾ نه و سامر یگومان
 ناماوی له م زیاده (هه ر کهس لست بولک بو یوه) ده پی بلیت ﴿وَمِنْ دُونِ هَٰؤُلَاءِ﴾ (موسا) نه و به که و به وه
 و ده ستم لی مده ﴿وَمِنْ دُونِ هَٰؤُلَاءِ﴾ و میگو مان به لیتیکشت هه به (له پروی درایید) هه رگیر
 در گد رابیت پی ﴿وَمِنْ دُونِ هَٰؤُلَاءِ﴾ و سه مری به رستراوه که شت که ﴿وَمِنْ دُونِ هَٰؤُلَاءِ﴾
 که به رده و ام ده به رست ﴿وَمِنْ دُونِ هَٰؤُلَاءِ﴾ دلپایه چاک ده یسوتینس ﴿وَمِنْ دُونِ هَٰؤُلَاءِ﴾ پاشن یگومان
 (خولعیشنه که ش) پرزو ملا و ده که یه وه به دریا د ﴿وَمِنْ دُونِ هَٰؤُلَاءِ﴾ به پرو ملا و یکی ودها (که شونه وارشی
 به میتیت) ﴿وَمِنْ دُونِ هَٰؤُلَاءِ﴾ به رستراوی (راسته قینه ی) نیوه ته دها خوبه ﴿وَمِنْ دُونِ هَٰؤُلَاءِ﴾
 که هیچ به رستراونکی راست پی به نه و نه بیت ﴿وَمِنْ دُونِ هَٰؤُلَاءِ﴾ رانیاری نه و هه موو شتیکم
 گر تونه وه

سورق (الانبیاء)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نه‌ناوی خوای نه‌خشده‌ی میهران

﴿قَتَرْنَا مِنْ جَنَّتَيْنِ﴾ لیبرسیه‌وی خه‌لکی مرگ بوسه‌وه ﴿وَفَرَّقْنَاهُ﴾ نه‌لام نه‌ون
له‌سی ناگای و خه‌له‌ده‌ا ﴿مَعْرُوفٍ﴾ پشت بنکر و رو و مرگیر (له‌تابی خوا) ﴿وَلَا
يُؤْمِنُونَ﴾ دگر بر نه‌ده‌خداپ ﴿عَمْرٍ﴾ په‌یامکی نارایان له‌په‌رو مرد گاریانه‌وه بزیت (که قورانه‌ه)
﴿لَا تَسْمَعُوا لَهُمْ يَنْفَعُونَ﴾ نه‌وان ده‌بیستی و گالته‌ی پی ده‌کمر ﴿لَا يَهْدِيهِمْ﴾ ده‌کاپ
پن ناگایه ﴿وَسُرُّوا سَخِرُوا﴾ رو به نه‌تی چه‌یان ده‌کرد ﴿لَا يَهْدِيهِمْ﴾ نه‌وانی که ستمیان کرد
﴿قُلْ هَٰذَا سَمْعُكُمْ﴾ (ده‌لیس) تابا نه‌م (په‌مه‌مه‌ر)ش هه‌ره‌شه‌ریک بییه و مک لیه ﴿أَفَلَا تُؤْمِنُونَ﴾
ده‌ی تابا تیه ده‌روژ به‌دوای خادودا ﴿وَلَا تَنْفَعُكُمْ﴾ نه‌کاپکدا تیه ده‌پس (ده‌نر له‌وه‌ی
موحه‌مه‌ده) ده‌یلن سحره) ﴿وَلَا يَهْدِيهِمْ﴾ (په‌مه‌مه‌ر) ده‌موری ﴿وَلَا يَهْدِيهِمْ﴾ په‌رو مرد گام
به‌هه‌مو و سه‌به‌ک (چه‌به‌یه‌ک) ده‌رانیست ﴿وَلَا يَهْدِيهِمْ﴾ له‌ناسمان بیست به‌له‌وه‌ی
﴿وَلَا تَسْمَعُ لَهُمْ﴾ نه‌وراته بیهری رانابه ﴿وَلَا يَهْدِيهِمْ﴾ نه‌وانه‌ووتیان به‌خیر (ده‌وه‌ی موحه‌مه‌ده
هیتا ویه‌تی بیگایه) به‌لکو ﴿لَا تَسْمَعُ لَهُمْ﴾ چه‌ده‌ده‌و بیبکی نیکه‌ن و بیکه‌لی (موحه‌مه‌ده
خویه‌تی) ﴿وَلَا يَهْدِيهِمْ﴾ ما به‌لکو موحه‌مه‌ده‌خوی نه‌م (قورانه‌ه‌ی هه‌له‌سه‌نووه) ﴿وَلَا يَهْدِيهِمْ﴾
ما به‌لکو نه‌و (موحه‌مه‌ده) شاهیره ﴿وَلَا يَهْدِيهِمْ﴾ ده‌مانشاه و موه‌جیره‌یه‌کسان بویتی ﴿وَلَا يَهْدِيهِمْ﴾
﴿وَلَا يَهْدِيهِمْ﴾ ده‌مان موه‌جیره‌انه‌ی) په‌مه‌مه‌رانی پیشووی پی میر درسون ﴿وَلَا يَهْدِيهِمْ﴾ پروایان
به‌هیتا ﴿وَلَا يَهْدِيهِمْ﴾ (خه‌لکی) هیچ شار و گویدیک پیش نه‌مان که له‌ماومان مردوون
﴿وَلَا يَهْدِيهِمْ﴾ ده‌ی تاب نه‌مان باور دنس ﴿وَلَا يَهْدِيهِمْ﴾ به‌مان مار دووه ﴿وَلَا يَهْدِيهِمْ﴾ پیش تو (له‌ی
موحه‌مه‌ده) ﴿وَلَا يَهْدِيهِمْ﴾ جگه له‌پایانیک ﴿وَلَا يَهْدِيهِمْ﴾ که بیگا و سر و شمان بز کردوون
﴿وَلَا يَهْدِيهِمْ﴾ ده‌ی پرسیار بکه له‌خاومی کتیه‌کانی (پیشو له‌رانایانی گارور و جوون که)
﴿وَلَا يَهْدِيهِمْ﴾ نه‌گه‌ر تیه ماران ﴿وَلَا يَهْدِيهِمْ﴾ نیمه‌له‌و په‌مه‌مه‌رانه‌مان به‌کردوته
به‌یکه‌ریست ﴿وَلَا يَهْدِيهِمْ﴾ که خواردن به‌خون ﴿وَلَا يَهْدِيهِمْ﴾ وه نه‌وان هه‌میشه‌یی و به‌مر
به‌بوون ﴿وَلَا يَهْدِيهِمْ﴾ پاشان به‌لپینک که پیمان دابوون به‌جیمان هیتا ﴿وَلَا يَهْدِيهِمْ﴾
جانه‌وانه و هه‌ر که سیتکمان ده‌ریست (له‌باور داران) پر گارمان کردن ﴿وَلَا يَهْدِيهِمْ﴾
وه ریاده‌ریانمان له‌ماورده ﴿وَلَا يَهْدِيهِمْ﴾ سونده‌به‌خوا مار دومانته‌ه‌ه‌ه‌وه ﴿وَلَا يَهْدِيهِمْ﴾
کتیتیک تو تیه ﴿وَلَا يَهْدِيهِمْ﴾ که سهره‌ری و ناویانگی تیه‌ده‌ی تیدایه ﴿وَلَا يَهْدِيهِمْ﴾ ده‌ی تابا بو
بیر ناگه‌ه‌وه ﴿وَلَا يَهْدِيهِمْ﴾

﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُمْ﴾ (ته‌ی موجه‌معه‌د) ﴿بَلَىٰ﴾ ینگومان من تمه‌یا نیوه بیدار ده‌که‌مه‌وه (ده‌دن ترسیتیم) ﴿يَا تُوحِي﴾ به‌یگا و وه‌حی ﴿وَلَا تَنْصَحُ﴾ (نه‌تسه‌تسه‌تسه) وه‌که‌ده‌کان مانگه‌واری (حق) مایمستی ﴿يَا مَلِكُ﴾ کاتبک که‌ده‌ر سبیرین ﴿وَيَا مُنْشِقُ﴾ سویتد به‌خوا له‌که‌ر دور چاریان بینت ﴿وَتَقْطَعُ﴾ که‌مینک ﴿مِنْ غَيْبٍ﴾ له‌سرای پمرو دردگارت ﴿يَا نُورُ﴾ ینگومان له‌وین ده‌لین ﴿نُورُ﴾ هاوار و باچوون موئیمه ﴿يَا صَاحِبِ الْمِيمِ﴾ به‌راستی نیمه (همه‌موومان) سته‌مکار بوویس ﴿وَنُصْحُ﴾ وه‌نیمه دانمیس ﴿نُورُ﴾ تهرار و وه‌کانش ده‌په‌روهری (که‌کرده‌وه‌ی بی ده‌کیشیت) ﴿نُورُ﴾ له‌روزی قیامه‌ندا ﴿وَلَا تَقْطَعُ﴾ (نه‌تسه‌تسه‌تسه) نیمه‌هیچ که‌س که‌مترین سته‌می لی ماکریت ﴿وَيَا صَاحِبِ الْمِيمِ﴾ با قورسی (کرده‌وه‌ی که‌ی) ﴿حَلَمٌ مِنْ حَزَنٍ﴾ به‌قده‌ر تووی خدرته‌له‌به‌کیش بیت ﴿يَا صَاحِبِ الْمِيمِ﴾ نیمه‌ده‌په‌یین ﴿وَلَا تَقْطَعُ﴾ وه‌به‌سه که‌نیمه زمیریاری (کرده‌وه‌ی به‌نده‌کان) بیس ﴿وَعَدُ﴾ (نه‌تسه‌تسه‌تسه) سویتد به‌خوا به‌راستی نه‌ورات (که‌چیا که‌ده‌وه‌ی حق و به‌تاله) به‌خشیمانه مووسا و هاروون ﴿وَصَبْرٌ مِّنْ حُزْنٍ﴾ وه‌روون که‌ده‌وه‌ی و باد خدره‌وه‌شه ﴿يُنْشِئِينَ﴾ بو پاریر کاران و له‌خواترسان ﴿يُنْشِئُونَ﴾ نه‌و ته‌ی که‌ده‌ترسس ﴿رَأَيْتُمُ الْمَاجِئِينَ﴾ له‌به‌رو دردگاریان به‌نادیاری و به‌مهای ﴿وَهُمْ﴾ وه‌له‌وان (که‌سانیکس) ﴿مِنْ كَرَّةٍ﴾ له‌روزی دواپی رور ده‌ترسس ﴿وَعَدُ﴾ وه‌نهم (قورنانه) ﴿وَصَبْرٌ مِّنْ حُزْنٍ﴾ یاد خدره‌وه‌ی که‌ی به‌ده‌ر و به‌روره ﴿رَأَيْتُمُ﴾ ماردوماننه‌ه خواره‌وه ﴿وَعَدُ﴾ ده‌ی نابا لیوه ﴿يَا صَاحِبِ الْمِيمِ﴾ دانی بیتدا دایش (ماوه‌ری بی ماکس) ﴿وَعَدُ﴾ سویتد به‌خوا به‌راستی به‌خشیمان ﴿يُنْشِئُونَ﴾ به‌نیراهیم به‌نموسی و شارمیس ﴿مِنْ حَلَمٍ﴾ له‌پیشدا ﴿وَلَا تَقْطَعُ﴾ وه‌نیمه به‌(شباوی) نه‌وناگادار بوویس ﴿يَا صَاحِبِ الْمِيمِ﴾ کاتبک و ونی ﴿يَا صَاحِبِ الْمِيمِ﴾ به‌ماوکی و گه‌له‌که‌ی ﴿يَا صَاحِبِ الْمِيمِ﴾ نا‌نهم به‌پکه‌ر و به‌تانه‌چیس ﴿يُنْشِئُونَ﴾ که‌لیوه ده‌پان به‌ترسس (به‌لایسه‌وه‌ ماوه‌ته‌وه) ﴿وَعَدُ﴾ (که‌له‌که‌ی) و ونیان ﴿وَعَدُ﴾ باو و به‌پیرانمان دیوه ﴿يَا صَاحِبِ الْمِيمِ﴾ نه‌مانه‌پان به‌رستوه ﴿وَعَدُ﴾ (نیراهیم) و ونی ﴿وَعَدُ﴾ به‌راستی نیوه ﴿يُنْشِئُونَ﴾ خواتر و باو و به‌پیرانمان ﴿يُنْشِئُونَ﴾ له‌گو مریایه‌کی تاشکرادان ﴿وَعَدُ﴾ (به‌وه‌لایسه‌وه) و ونیان ﴿يُنْشِئُونَ﴾ نابا راستی و حقیقت بو هیتاویس ﴿يَا صَاحِبِ الْمِيمِ﴾ یا تو گاته‌مان بی ده‌که‌پیت ﴿وَعَدُ﴾ (نیراهیم) و ونی (حقیق منانه‌وه) به‌لکو به‌رو دردگاری نیوه ﴿وَعَدُ﴾ (به‌لایسه‌وه) به‌رو دردگاری تاسمانه‌کان و ده‌ویسه ﴿يُنْشِئُونَ﴾ هه‌ر نه‌ویش به‌دی هیتاویس ﴿وَعَدُ﴾ وه‌ینگومان من له‌سه‌ر نه‌وانه (که‌ماسم کرد) ﴿يُنْشِئُونَ﴾ له‌شاهید و به‌ناگایانم ﴿وَعَدُ﴾ سویتد به‌خوا ﴿يُنْشِئُونَ﴾ بیلان داده‌سیم بق (لغنا و برغمی) به‌کاتشان ﴿وَعَدُ﴾ نذیریت ﴿وَعَدُ﴾ درای نه‌وه‌ی پشان بیکردن (به‌جیتان هیتش) ﴿وَعَدُ﴾

﴿وَجَعَلْنَاهُ نَجْمًا﴾ نهمجا ئیر اهم همو و ته کانی وورد کرد ﴿لَا حَكِيمٌ لَهُ﴾ جگه له ته ره که بئ
 به بیت ﴿أَعْلَهُ﴾ به تومیدی نه‌وی ﴿بِهِ رُجُوتُ﴾ بگه ریمه‌وه بو لای تم (بو لای ئیر اهم ته‌وش
 راستن بئ بلی به لکون او وریس) ﴿وَوُتِ﴾ (ت به رستان) ووتیان ﴿فَنَزَّلْنَاهُ﴾ کنی ته‌می کرد ووه
 ﴿بِطَبَقٍ﴾ به خواکامان (به ته کانمان) ﴿فَنَزَّلْنَاهُ﴾ به راستی تمو که سه ﴿فَبِئْسَ الْفِتْنُ﴾ له سه‌مگر نه
 (ده‌ی سر ایدرنت) ﴿وَوُتِ﴾ (چمند که سیک) ووتیان ﴿فَنَزَّلْنَاهُ﴾ گونمان له لاوت بئ
 ﴿بِطَبَقٍ﴾ پایی تموانی (به کانی به خرابه) ده‌کرد ﴿فَنَزَّلْنَاهُ﴾ پیی ده‌لیس ئیر اهم ﴿وَوُتِ﴾
 (کومه‌لی له گه له کی) ووتیان ﴿وَوُتِ﴾ به که وانه بیس ﴿فَنَزَّلْنَاهُ﴾ له پیش جاری
 خه‌لیت (بیو سنبس) ﴿وَجَعَلْنَاهُ نَجْمًا﴾ به لکو (تموانه‌ی دیبا سنده) شایه‌تی له سه‌ر بدن ﴿وَوُتِ﴾
 ﴿وَوُتِ﴾ ووتیان ﴿وَوُتِ﴾ نایا بو ته‌مت کرد ووه ﴿بِطَبَقٍ﴾ به خواکامان (به ته کانمان)
 ﴿بِطَبَقٍ﴾ نه‌ی ئیر اهم ﴿وَوُتِ﴾ (ئیر اهم) ووتی ﴿فَنَزَّلْنَاهُ﴾ به خیر به لکو له ته
 گه وریان نه‌وی کرد ووه ﴿وَوُتِ﴾ ده‌پر سیار تموانه (ته شکاوه کان) بکن ﴿فَنَزَّلْنَاهُ﴾
 نه‌گه‌ر تمو به قسه ده‌کن ﴿وَوُتِ﴾ در جفوت ﴿فَنَزَّلْنَاهُ﴾ نهمجا گه‌ر نه‌وه بو لای به کتری (سه‌ریان کرد
 به به که) ﴿وَوُتِ﴾ جا (به مار خوباندا همدیکان) ووتیان ﴿وَوُتِ﴾ به راستی نیوه ﴿فَنَزَّلْنَاهُ﴾
 هم حویان سه‌مکارن ﴿وَوُتِ﴾ (به مار خوباندا همدیکان) ووتیان ﴿وَوُتِ﴾ پاشان سه‌ر به‌رو حوار کرانه‌وه (گه‌ر نه‌وه بو سه‌ر
 سه‌ختی ره‌فامیه که بیان) ﴿وَوُتِ﴾ به راستی تو ده‌ترانی ﴿فَنَزَّلْنَاهُ﴾ تمو پشانه قسه باکن
 (نه‌ی ئیر اهم) ﴿وَوُتِ﴾ (ئیر اهم) ووتی ﴿فَنَزَّلْنَاهُ﴾ ده‌ی نیوه ده‌پر سنبس ﴿فَنَزَّلْنَاهُ﴾
 جگه له خوا شتانیث ﴿فَنَزَّلْنَاهُ﴾ که هیچ قاراج و سوودیکتان بئ ناگه‌بئن ﴿وَوُتِ﴾
 ﴿فَنَزَّلْنَاهُ﴾ وه هیچ ره‌بیکشتان لی مادن ﴿وَوُتِ﴾ ﴿وَوُتِ﴾ ثوف بو تیره ﴿فَنَزَّلْنَاهُ﴾ بو تمو
 پشانه‌ش که ده‌پر سنبس ﴿فَنَزَّلْنَاهُ﴾ له حیاتی خوا ﴿فَنَزَّلْنَاهُ﴾ ده‌ی نایا ژمر نابن (بیر وه‌زشت
 باخه‌به کار) ﴿وَوُتِ﴾ (همدی له ته به رستان) ووتیان ﴿فَنَزَّلْنَاهُ﴾ (ئیر اهم) چاک بسوئیس
 ﴿وَوُتِ﴾ ویاره‌تی خواکامان (به کانمان) بدن و سه‌ریان بدن ﴿وَوُتِ﴾ ته‌گه‌ر نیوه
 نه‌و کاره ده‌کن ﴿وَوُتِ﴾ (که ئیر اهم بیان خسته ناگرمه‌وه) ووتیان ﴿وَوُتِ﴾ نه‌ی نه‌گر ﴿فَنَزَّلْنَاهُ﴾
 زسند ﴿وَوُتِ﴾ سه‌رد به‌ره‌وه‌و بی ریانه ﴿فَنَزَّلْنَاهُ﴾ له سه‌ر ئیر اهم ﴿وَوُتِ﴾ ﴿وَوُتِ﴾ تموان
 و سنبان بیلان مگیر به ئیر اهم (به سووتان له‌ناوی بمرن) ﴿فَنَزَّلْنَاهُ﴾ به لام نیمه ته‌ر انمان کرده
 ﴿فَنَزَّلْنَاهُ﴾ ره‌ره‌مه‌بتریس (دوراوتریس) که‌س ﴿فَنَزَّلْنَاهُ﴾ ﴿فَنَزَّلْنَاهُ﴾ وه ئیر اهم و لو و طمان
 ورگر کرد ﴿فَنَزَّلْنَاهُ﴾ و (مار دمان) بو تمو ره‌وه (بو وولانی شام) ﴿فَنَزَّلْنَاهُ﴾ به سنبس
 که بیت و ده‌رمان تی حستبو ﴿وَوُتِ﴾ ﴿وَوُتِ﴾ وه به حشیمان به ئیر اهم ﴿فَنَزَّلْنَاهُ﴾ ﴿فَنَزَّلْنَاهُ﴾
 نيسحاق و (به نيسحاقش) به عقوب، به رباد (له داوا که‌ی ئیر اهم که داوای مندالیکي کرد)
 ﴿وَوُتِ﴾ وه همو و بیانمان کرد ﴿فَنَزَّلْنَاهُ﴾ به پیروی چاک ﴿وَوُتِ﴾

﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾ و ده‌هندی له‌شه‌پناه‌کان (مان‌رام‌ه‌یابو) ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾ ده‌چوونه‌زیری‌ده‌ریا‌بو
 سورنه‌پمان (تا‌گه‌وه‌رو مرواری نو‌ده‌ریش) ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾ و ده‌جگه‌له‌ره‌کاری‌تریشیان‌ده‌کرد
 (نوی‌وه‌ک‌ک‌زشت‌دروست‌کردن) ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾ به‌راستی‌بم‌ش‌چاودیر (ویا‌دیر‌دای‌له‌وان
 بوویس) ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾ و ده‌(ناسی) ته‌بووت (مکه) ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾ کانیک‌ه‌واری‌له‌په‌روه‌رد‌کاری‌کرد
 (له‌ه‌وای‌ناسی‌ماویه‌کی‌رور) ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾ به‌راستی‌من ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾ ریان‌و‌نارار‌و‌به‌خوشی‌دو‌چارم
 بووه ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾ و نوش‌میهر‌مان‌ریس‌میهر‌مانانی ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾ جا‌لیتم‌ش‌هاوار
 و مراکه‌پمان‌گیرا‌کرد ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾ و لامان‌یرد ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾ ته‌وریان‌و‌نارار‌و‌به‌خوشی‌کی‌که‌ه‌دیو
 ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾ و ده‌ه‌مو‌مال‌و‌م‌الیمان‌پس‌به‌خشم‌وه (که‌پیش‌مرد‌بوون) ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾ و له‌ره‌ده‌ی
 تریش‌له‌گه‌لپاند، ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾ ته‌وره‌رحمه‌یک‌نایب‌ت‌بوو‌له‌نیم‌وه ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾ و ده‌پیر‌خدر‌وه
 و ناموز‌کاری‌بوو‌بو‌خوا‌په‌رستان ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾ (ن‌سمعی‌و‌ن‌ریس‌ود‌ن‌حقیق) و ده‌(ناسی) ئیسماعیل‌و‌لید‌ریس
 و ده‌یک‌پس (مکه) ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾ ه‌مو‌ریان‌له‌تارام‌گران‌بوون ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾ و ده‌نیم‌له‌وان‌مان‌خسته
 ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾ ما‌وره‌حمه‌سی‌خومان (که‌به‌ه‌شته) ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾ بیگومان‌ته‌وانه ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾
 له‌چاکه‌که‌گران‌بوون ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾ و ده‌(ناسی) رمنور (یوس‌یک‌که‌په‌قه‌مبه‌ری‌خ‌لکی‌به‌پنه‌وا
 بوو) ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾ کانیک‌پرویش‌ت ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾ به‌تور‌می (گه‌له‌کی‌به‌جی‌ه‌یشت) ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾ و ده‌رانی
 ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾ نیمه‌ته‌نگانه‌ی‌به‌س‌درد‌ناخ‌پس‌و‌ه‌رو‌واری‌لی‌ده‌ه‌پس ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾ (خوا‌ی
 گه‌وره‌تافیک‌دوه‌و‌فرید‌ریه‌مار‌دیریا‌و‌به‌ه‌م‌گیت‌قووی‌دا) حاله‌تاریکه‌کاندا (ماریکی‌ش‌وه‌و‌دیریا‌و‌مار
 سکی‌ته‌ه‌م‌گ) هاواری‌کرد ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾ (له‌ی‌خوا‌یه) به‌راستی‌هیچ‌به‌رستراونیک‌به‌ه‌ق‌و‌پ‌راستی
 میه‌جگه‌له‌سو ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾ پاک‌و‌بگه‌ردی‌بو‌نیمه ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾ بیگومان‌من ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾
 له‌سته‌م‌کاران‌بووم (له‌به‌ر‌ته‌وه‌ی‌تارام‌به‌گرت‌و‌وارم‌له‌گه‌له‌که‌م‌ه‌یا) ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾ نیمه‌ش
 مر‌و‌هاواری‌له‌ومان‌گیرا‌کرد ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾ و له‌وه‌م‌و‌خ‌ده‌به‌بر‌گامان‌کرد ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾
 ه‌ره‌به‌ر‌ش‌بو‌یه ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾ ته‌مان‌دارانش‌بر‌گارد‌ه‌که‌پس ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾ و ده‌(ناسی) و ده‌که‌ریا
 (یکه) ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾ کانیک‌ه‌واری‌له‌په‌روه‌رد‌کاری‌کرد ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾ ته‌ی‌په‌روه‌رد‌گرم ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾
 به‌به‌ها‌مه‌م‌یه‌ره‌وه (م‌الیکن‌م‌پس‌به‌خشم) ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾ و ده‌سو ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾ چاک‌ریس‌میر‌انگ‌رانی ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾
 ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾ نیمه‌ش‌دو‌ه‌ای‌ته‌ومان‌و‌ه‌لام‌دایه‌وه ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾ و ده‌حیامان‌پس‌به‌خشمی
 ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾ و خیرانه‌که‌شیمان‌بو‌چاک‌کرده‌وه (له‌به‌رو‌کی) ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾ بیگومان‌له‌وانه‌ی
 (باسکران‌له‌په‌م‌به‌ران) ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾ پیش‌بر‌کییان‌ده‌کرد ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾ له‌(ته‌م‌امدانی) ه‌مو
 خیر‌و‌چاکه‌به‌کدا ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾ و هاواریان‌له‌نیمه‌ده‌کرد ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾ به‌نومیدی (به‌ه‌شت) و ده‌ترسی
 (دوره‌ح) ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾ و ده‌وان ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾ ملکه‌چ‌بوون‌بو‌نیمه (و‌ده‌ترس‌لیمان) ﴿وَمِنْ أَتَشِيظِي مَن﴾

﴿وَأَنفِ﴾ وه (ناسی) نه‌و نافرته (مهریه‌ی کچی هیران بکه) ﴿أَحْسَنَ فَرْجَتِ﴾ که‌داوتی حوی
 پاراست ﴿مَعْتَدِهَا﴾ نه‌معا موومان پنداکرد (نه‌هوی جویره‌شده‌وه) ﴿مِنْ رُوحِ﴾ نه‌و روحی
 که‌هسی خومس یوو ﴿وَجَعَلَهَا نِيفَ﴾ وه نه‌و (مهریه‌ی) و کوره‌که‌یمان کرد ﴿أَبَیْهُ تَقْصِیوَتْ﴾
 به‌موحیره‌یه‌ک بؤ جیهاییان ﴿بِتَّ هُوَ﴾ به‌راستی نا‌نه‌یهه ﴿مُحْكَمَ﴾ ناییسی نیوه
 ﴿مُتَّ رَجِدَ﴾ که‌یه‌ک ناییسی ههموو پینه‌مه‌رانه ﴿وَلَمْ تَكُنْ﴾ ومیش پدرومرد گارتانم
 ﴿فَتَعَذِّبْ﴾ که‌وانه نه‌ها می به‌رستی ﴿وَنَعْمُوْا أَشْرَفُ مَنَیْهَةٍ﴾ به‌لام خدایکی
 جیواریان که‌وته بیوان و سه‌ریچی پیهمیه‌ره‌کانیان کرد. رزویه‌یان بیوان به‌چهد کومه‌ل
 گرومیکه‌وه (همستان ده‌ستیانکرد به‌به‌رستی بت وه‌ه‌واو نارووی خویان) ﴿مُكَلَّ﴾ (به‌لام)
 ههموویان ﴿بِتَّ رَجُفُورَ﴾ نه‌ها بو لای قیسه ده‌گه‌رینه‌وه ﴿نَسَ﴾ نه‌معا هر که‌س
 ﴿يَقْتُلُ مِنَ النَّفْسِ﴾ (هرچهد) له‌کرده‌وه چاکه‌کان سکات ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ (نه‌و مدرحی)
 باوه‌داریش بیت ﴿بَلَاكُنَّ نَسِیْمَ﴾ نه‌وه (پاداشتی) کوششه‌که‌ی وون بیت و به‌فیر و پروت
 ﴿وَلَمْ تَكُنْ﴾ به‌راستی لیمه‌بو (کرده‌وه‌کانی) نه‌و بووسه‌ریس ﴿وَحَرُّهُ عِلْقَ قَرْصٍ﴾
 وه‌هرامه‌قه‌ده‌قه‌یه‌و ناشیت بو خدایکی نه‌و گوند وشارانه‌ی ﴿فَتَحْصِ﴾ که‌کاولان کردن
 و به‌ماومان بردن ﴿لَهُنَّ لَا رَحْمَتُ﴾ که‌حاریکی تر بگه‌رینه‌وه (بؤ دونیا) ﴿حَقَّ إِذَا﴾ (ژدن)
 درینزه‌ی ده‌بیت) نا‌نه‌و کانه‌ی ﴿فَبِحَبِّ أَخْرَجَ وَأَخْرَجَ﴾ (به‌رسته‌که‌ی) به‌نحوج و به‌نحوج
 ده‌گه‌رینه‌وه ﴿وَهُمْ﴾ نه‌وانیش ﴿مِنْ حَبِّ حَبِّ﴾ له‌هموو به‌رزه‌یه‌که‌وه ﴿بِیَسْلُونُ﴾ به‌به‌له
 (وپه‌خیر یی) دیته‌خوارده‌وه ﴿وَلَمْ تَكُنْ﴾ وه‌ریک بوته‌وه ﴿وَعَدُ حَقٍّ﴾ به‌لینی به‌ست (هاتی
 قیامت) ﴿بِدَ﴾ جا له‌ب کاودا ﴿مِنْ حَبِّ حَبِّ﴾ نه‌بلق و ره‌ق ده‌ی ﴿تَكُنْ مِنَ حَقِّ حَقِّ﴾ چاری
 نه‌وانه‌ی یی بروا وون ﴿بِیَسْلُونُ﴾ (ده‌لش) هاو ورو مهرگ بو نیمه ﴿بِدَ حَبِّ﴾ بیگومان نیمه‌له‌دوبادا
 ﴿وَلَمْ تَكُنْ﴾ له‌بسن نا‌گایه‌ک (ی ته‌واو) ادا بووین له‌نعمه ﴿بِیَسْلُونُ﴾ به‌خیر به‌لکو
 نیمه‌سته‌مکار بووین ﴿بِلَاكُنَّ﴾ به‌راستی نیوه ﴿وَلَمْ تَكُنْ﴾ و نه‌واله‌ش ده‌تاپه‌رستن
 ﴿مِنْ رُوحِ﴾ جگه‌له‌حوا ﴿حَقِّ حَقِّ﴾ (ده‌به) سوویه‌مه‌ی (وه‌له‌گیر سینه‌ری) ده‌زوخ
 ﴿أَشْرَفُ رُوحِ﴾ نیوه (و نه‌وان) ده‌چنه‌ماوییه‌وه ﴿تَكُنْ حَقِّ حَقِّ﴾ نه‌گه‌ر نا‌نه‌واته (بته‌کان)
 ﴿بِهَةِ﴾ خوابو و مابه ﴿بِرُوحِ﴾ نه‌ده‌چروبه‌ماو نه‌و (ناگری دورخ) وه‌وه ﴿وَكُنْ﴾ وه‌ه‌موو
 (بت ویت به‌رستان) ﴿بِهَةِ حَقِّ حَقِّ﴾ به‌هه‌میشه‌یی تپیدا ده‌میته‌وه ﴿بِهَةِ﴾ بؤ نه‌و (دوره‌خپانه) هده‌به
 ﴿بِهَةِ﴾ له‌دوره‌ح دا ﴿بِهَةِ﴾ هه‌ناسه‌ی سارد هه‌لکیشان ﴿وَهَةِ مِهَةِ﴾ وه‌ته‌وان له‌وید (به‌دوره‌حدا)
 ﴿لَا شَمْعُورَ﴾ هیچ ناییستی ﴿بِلَاكُنَّ﴾ بیگومان نه‌واته‌ی ﴿بِلَاكُنَّ حَقِّ حَقِّ﴾ له‌لایه‌ن نیمه‌وه
 بیشتر بریدار دراهه‌نویان ﴿حَقِّ حَقِّ﴾ که‌به‌حتمومریس (وچاکه‌به‌رته‌رییان) ﴿وَلَمْ تَكُنْ﴾ نه‌و به
 ﴿عَلَى مَقْدَرٍ﴾ له‌دوره‌ح دور ده‌خرنه‌وه ﴿

﴿لَا يَسْمُوتُ﴾ (نه‌وان) نایمیش ﴿خَسِيفًا﴾ (نیمه‌ی قرجه‌ی) ناگری دورج ﴿وَهُمْ﴾
 وه‌نه‌وان ﴿فِي مَا أَشْتَهَتْ عُشُوهُ﴾ له‌ماو نه‌وان (مارو نیمه‌نه) ی دلیان حه‌ری بی‌سی ﴿حَدِيدًا﴾
 به‌همیشه‌یی سی برانه‌وه ده‌مینه‌وه ﴿لَا يَخْرُجُ مِنْهُ﴾ (عمارمان ساکات) ﴿تَنْفُخُ الْأَكْبُورُ﴾ ترسه
 هه‌ره گه‌وره که (له‌قیامه‌ندا) ﴿وَسَيُفْقَهُنَّ تَتَنَفَّسًا﴾ و فرشته‌کانیش پیشو ریان لن ده‌که‌ن (له‌هر
 ده‌رگانانی به‌همشتدا) ﴿هَهِ يَوْمَئِذٍ﴾ (ویبار ده‌لیس) نه‌مه نه‌وان روزیه ﴿كُتِبَ لَهُمْ عَذَابٌ﴾
 که به‌یتان پی درابو ﴿يَوْمَ﴾ (یتنه‌وه بیرمان) نه‌وان روزی ﴿نَقِيبٌ مُنْمَدٌ﴾ که‌ناسمانه‌کان ده‌یچی‌نه‌وه
 ﴿كَمْ كُنْتُمْ لِرَبِّكُمْ كُفْرًا﴾ وک پیچانه‌وه لول کردسی تو‌ماری کتیب و به‌تروکیک ﴿کَدِّبْتُمْ﴾
 اژ حقی ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْحَقِّ﴾ (به‌روت و قوونی) ﴿يُفْسِدْهُ﴾ (پاش مردیش) له‌وان
 (دروست کرده) دو‌واره ده‌که‌پسه‌وه ﴿وَعَذَابٌ﴾ (جی به‌جی کردی) له‌سه‌ر لیمه‌به
 ﴿بِالْأَعْيُنِ﴾ بیگومان نیمه (نه‌وه به‌لیشه) به‌دی ده‌میش ﴿وَعَذَابٌ﴾ (سوند به‌حوا
 بیگومان نیمه بو‌سی و روانه) ﴿فِي الْأَنْفُسِ﴾ له‌ره‌بووردا ﴿فِي الْأَنْفُسِ﴾ له‌دی بو‌سی له‌(لوح
 المحفوظ) دا ﴿فَالْأَرْضُ﴾ به‌راستی سه‌ر ره‌وی (به‌دهشت) ﴿فَالْأَرْضُ﴾ ده‌سه‌خاوه‌سی به‌میرانی
 ده‌یمن ﴿بِالْأَعْيُنِ﴾ به‌مه‌چاک و پا‌که‌کانم ﴿فَالْأَرْضُ﴾ بیگومان له‌مه‌دا
 (له‌وه‌ی له‌م سورده‌دا ناسکرا) به‌سه‌که‌پسه‌وه و ناموزگاری بیت ﴿فَالْأَرْضُ﴾ بو‌گه‌نی خوا
 به‌رستن ﴿وَمَا تَسْتَعْتِدُّ لَأُفْسِدَنَّ﴾ (نه‌وه به‌لیشه) به‌راستی به‌مستراوی ئیوه‌خوای ساک و نه‌هایه
 سار دو‌وه که‌رحمت بیت بو‌جه‌انیان ﴿فَالْأَرْضُ﴾ بیگومان به‌مه‌شت که‌بیگا
 کرو به‌من ﴿فَالْأَرْضُ﴾ (نه‌مه‌به) که‌به‌راستی به‌مستراوی ئیوه‌خوای ساک و نه‌هایه
 ﴿فَتَنْتَفِشُوا﴾ نه‌ی نابا ئیوه‌ملک‌چ ده‌سی ﴿فَالْأَرْضُ﴾ جانه‌گه‌ر بر ومان وه‌گر
 ﴿فَتَنْتَفِشُوا﴾ نه‌وه‌ملی هه‌مو ومان ما‌گادار کرد ﴿فَالْأَرْضُ﴾ به‌به‌کسانی ﴿فَالْأَرْضُ﴾ و با‌شریم
 ﴿فَتَنْتَفِشُوا﴾ به‌یکه‌بادو‌وره (هاتسی) ﴿فَالْأَرْضُ﴾ نه‌وه‌ده‌ده‌شدی لیسان ده‌کریت ﴿فَالْأَرْضُ﴾
 یقه‌ر به‌راستی خو‌دعزانی ﴿فَتَنْتَفِشُوا﴾ به‌روته و قسه‌ی ناشکرا ﴿فَتَنْتَفِشُوا﴾ وه
 ده‌شر نیت به‌ونسه‌ی ده‌یشاره‌وه ﴿فَتَنْتَفِشُوا﴾ و من بارانم (موله‌ت دانان) ﴿فَتَنْتَفِشُوا﴾
 له‌وانه‌به‌تافیکرده‌وه بیت بو‌تیوه ﴿فَتَنْتَفِشُوا﴾ (به‌روت) تاما و ده‌ک (وارنان لی به‌نیت) که‌ر بو‌یرن
 ﴿فَتَنْتَفِشُوا﴾ (به‌مه‌به‌ر) به‌رمووی ﴿فَتَنْتَفِشُوا﴾ نه‌ی به‌رو و ده‌گارد به‌داد گه‌رانه‌بریار به‌ده (له
 نیوان من و نه‌م بی باره‌را نه‌دا) ﴿فَتَنْتَفِشُوا﴾ وه‌به‌رو و ده‌گاری نیمه ﴿فَتَنْتَفِشُوا﴾ به‌به‌رانی یارمندی
 لی داوا‌کراوه ﴿فَتَنْتَفِشُوا﴾ له‌به‌رانه‌هر (نه‌وه قسه‌یابه‌جیانه‌ی) نیوه‌ده‌لیس و ه‌لیده‌به‌ستن ﴿فَتَنْتَفِشُوا﴾

﴿يَوْمَ﴾ رنگه درا (به‌جنگ و جیهاد کردن) ﴿تَبَرُّنَ يَمِينُونَ﴾ نه‌ئو (موسلمان‌نه‌ی) شهریان له‌گه‌لدا ده‌کرنست ﴿بِأَمْرِ مُدَّتُوهُ﴾ له‌مر نه‌وه‌ی که نه‌راسی مستعیان لی کر اوه ﴿وَاللَّهُ﴾ وه‌ ینگومان خوا ﴿عَلَىٰ قَصْرِ مَعْمَرٍ﴾ سو سه‌ر خستیان نه‌ توانایه ﴿تَبَرُّنَ الْحَرَّةِ﴾ نه‌وانه‌ی که ده‌ر کران ﴿مِنْ دَرَجَةٍ﴾ بقصر حنی ﴿لَهُ مِائَتُ وَلاَئِيَّاتٌ مِّنْ مَّاهِقٍ﴾ ﴿لَا يَتْلُوهُ﴾ نه‌ها (گوماهیان نه‌وه‌ سوو) که ده‌یان ووت ﴿رَبُّنَا اللَّهُ﴾ په‌ر وهر دگار مان خوابه ﴿وَتَوَلَّاهُ مَن مِّنْ قَبْلِ﴾ وه‌ نه‌گمر خوا خه‌لکی له‌ ساو نه‌مردیه ﴿غَضَبُهُ يَبْقَى﴾ هه‌مدیکیان به‌ هه‌مدیکیان بریان ﴿عَدَسٍ﴾ ینگومان ده‌ر وختر (ویران ده‌کر) ﴿حُمَاحٍ﴾ دیر (خه‌لوه‌نگه) ﴿وَبَيْعٍ﴾ و کلبسا ﴿وَصَوْتٍ﴾ و کهبسه ﴿وَمَسْجِدٍ﴾ مر که و نه‌کان ﴿يُدْعُوهُنَّ أَتَمَّ اللَّهُ صِدْقُهُ﴾ که پادی خواله‌و (په‌ر سنگابانه) دارور ده‌کر ﴿وَيُضْرَبُ لِلَّهِ﴾ وه‌ ینگومان خوا یار مه‌نی که سانیک نه‌دات (وسه‌ریان ده‌خات) ﴿مَصْرُؤُ﴾ که بار مه‌نی (دبی) خوا ده‌دن ﴿بِأَمْرِ﴾ به‌ راستی خوا ﴿نَمُوتُ عَرِيرٍ﴾ به‌هیر و بالاده‌ست و به‌ توانایه ﴿وَلَدَيْتُ﴾ منکته‌ل لَأَصْ ﴿نه‌وانه‌ی که نه‌ر ده‌سه‌لایمان پندان له‌ ده‌ویدا ﴿وَمُتَّحَصِنَةٍ﴾ به‌ چاکس یوز به‌حسن ده‌هیس ﴿وَمُتَّحَصِنَةٍ﴾ وه‌ زه‌کات ده‌دن ﴿وَمُتَّحَصِنَةٍ﴾ و قهرمان ده‌دن به‌ چاکه ﴿وَمُتَّحَصِنَةٍ﴾ و به‌ر گری ده‌کن له‌ خرابه ﴿وَمُتَّحَصِنَةٍ﴾ و سه‌ر نه‌جی می هه‌سو و کاره‌کان نه‌بها به‌ده‌ست خوابه ﴿يَوْمَ يَكْفُؤُونَ﴾ وه‌ نه‌گمر (بی باره‌ران) توبه‌ در وزن ده‌ران و باره‌رت بی ناکن ﴿فَقَدْ سَكَّدَتْ قَبْرُهُ﴾ نه‌وه‌ ینگومان پیش نه‌وانیش (که لانی تر) باره‌ریان نه‌کرد (به‌ پیعه‌به‌ره‌ کانیان) ﴿وَمُتَّحَصِنَةٍ﴾ وه‌ روح و هاد و سه‌موود ﴿وَمُتَّحَصِنَةٍ﴾ وه‌ ینگومان (و ده‌لی نیر هیم و گه‌لی لروط ﴿وَمُتَّحَصِنَةٍ﴾ هه‌روه‌ها یارانی مه‌دیه‌ن (هوری شو عه‌دیه‌) ﴿وَمُتَّحَصِنَةٍ﴾ وه‌ مووماش به‌ درون دانرا ﴿وَمُتَّحَصِنَةٍ﴾ نه‌مجا (بو باره‌یه‌ک) موله‌نی بی باره‌ر الحدا ﴿وَمُتَّحَصِنَةٍ﴾ دواتر توله‌م لی سه‌مدن و گرنص ﴿وَمُتَّحَصِنَةٍ﴾ جا چون سوو به‌گز چورمی ئیمه‌ (له‌وان) ﴿وَمُتَّحَصِنَةٍ﴾ نه‌مجا چه‌نده‌ها شار و دینه‌انسان ویران کرد ﴿وَمُتَّحَصِنَةٍ﴾ که (خه‌لکه‌کی) سه‌مکار بوون ﴿وَمُتَّحَصِنَةٍ﴾ نه‌و (شارانه‌ دیواری خانوه‌کانی) که و تنوون به‌ سه‌ر سه‌رینه‌ کانیا ندا ﴿وَمُتَّحَصِنَةٍ﴾ وه‌ چه‌نده‌ها میرین خاوه‌ن بوون (له‌ کار که و تنوون) ﴿وَمُتَّحَصِنَةٍ﴾ وه‌ چه‌نده‌ها کوشکی نه‌رو و بلد (مین خاوه‌ن بوون) ﴿وَمُتَّحَصِنَةٍ﴾ وه‌ی تاب نه‌وانه‌ به‌ ره‌وی دانه‌ گه‌راون ﴿وَمُتَّحَصِنَةٍ﴾ نادلیان هه‌یت ﴿وَمُتَّحَصِنَةٍ﴾ بیری بی بکه‌ده‌وه‌ (نه‌و ویران بووه‌) ﴿وَمُتَّحَصِنَةٍ﴾ یان گو بیان هه‌یت گو بی بی نگران (بو راستی) ﴿وَمُتَّحَصِنَةٍ﴾ لَأَقْنِي لَأَقْنِي ﴿نه‌راستی دا چاوه‌کان کویر مانس ﴿وَمُتَّحَصِنَةٍ﴾ نه‌لکو نه‌و دلانه‌ کویر ده‌ن ﴿وَمُتَّحَصِنَةٍ﴾ که له‌ سه‌به‌ کانداون ﴿وَمُتَّحَصِنَةٍ﴾

﴿تَرْجِعُنَّ لَهُ﴾ نایا مایسی (مارانی) به‌راستی خوا ﴿حَجْرُكُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ رامی هتاوه بوسن
وحستویه‌یه حره‌تانه‌وه هممو و نه‌و شتانه‌ی له‌رویدایه ﴿وَتَقْدِفُ أَعْيُنُكُمْ﴾ وه‌کشتی (رم
هتاوه بوسن) وده‌روات ﴿وَالْحَجَرُ بِكُمْ﴾ به‌او به‌رمادا به‌رمانی نه‌و (به‌رمانی خو)
﴿وَتُكَلِّمُ الْكُفَّارَ﴾ وه‌ناسمانی راگیر کردوه ﴿فَقُلْ عَلَى الْأَرْضِ﴾ ما به‌کومت به‌سار ره‌ویدا
﴿لَا يَنْبَغُ﴾ مه‌گه به‌رمانی نه‌و به‌یت ﴿بَلْ﴾ به‌راستی خوا ﴿يَأْتِيهِمْ مِنْ رَبِّكَ رُحْبُوتٌ﴾
دلسور و به‌ره‌دانه به‌راته به‌ه‌لکی ﴿وَهُوَ يَكْفِي عَنِ اللَّهِ﴾ وه‌و (خو) راتیکه که‌زیانی
پی به‌خشیور (له‌سهره‌تای دروسکردانه‌وه) ﴿تُرْثِيكَ رَبِّكَ﴾ دواتر ده‌ده‌ریست
پاشان به‌دوونان ده‌کاته‌وه ﴿فَلَا تَكْفُرْ﴾ بیگومان ه‌لکی رور ناموسه‌س و سه‌لن ﴿وَلَا
يُحْكَمْ لَهُمْ﴾ به‌همو و نومه‌تیک ﴿حَصْرُكُمْ﴾ شه‌ریعت و به‌رامه‌به‌کسان داناره
﴿فَلَا يَحْكُمُ عَنْكُمْ﴾ نه‌وان کارسان پی کردوه ﴿وَلَا يَرْجِعُ الْأَمْرُ﴾ که‌واته ماییت (خواه‌ن
ناییه‌کامی تر) به‌کاری ناییدا کیشه و نازاوه‌ت له‌گه‌لدا دروست کن ﴿وَلَا يَرْجِعُ الْأَمْرُ﴾ وه‌تو خه‌لث
بانگ ه‌که بۆ لای به‌رو و درگرت ﴿بَلْ يَحْكُمُ اللَّهُ يُخَوِّلُ مَن يَشَاءُ﴾ بیگومان تو له‌سهر نایینکی به‌استی ﴿وَلَا
يَرْجِعُ الْأَمْرُ﴾ جان ه‌گه ده‌مه‌قالتی و مو جاده‌له‌یان له‌گه‌لدا کردیت ﴿فَلَا يَرْجِعُ الْأَمْرُ﴾ بوش
بلی خوا خزی چاک ده‌رانی به‌و کرد ده‌رانی که‌نبوه ده‌یکه‌ن ﴿وَلَا يَرْجِعُ الْأَمْرُ﴾ خو دادوه‌ری
ده‌کات له‌بیوات‌دا ﴿وَلَا يَرْجِعُ الْأَمْرُ﴾ له‌روزی دویدا ﴿بَلْ يَحْكُمُ اللَّهُ﴾ وه‌و شتانه‌ی که‌نبوه ﴿وَلَا يَرْجِعُ الْأَمْرُ﴾
ناییدا جیوارن ﴿وَلَا يَرْجِعُ الْأَمْرُ﴾ نایا مارانی ﴿بَلْ يَحْكُمُ اللَّهُ﴾ به‌راستی خوا ده‌رانی ﴿وَلَا يَرْجِعُ الْأَمْرُ﴾
﴿وَلَا يَرْجِعُ الْأَمْرُ﴾ به‌هممو و نه‌و شتانه‌ی له‌ناسمان و زه‌ویدایه ﴿بَلْ يَحْكُمُ اللَّهُ﴾ بیگومان نه‌وه‌ی
باسکر له‌کتب له (لوح المحفوظ) دایه ﴿بَلْ يَحْكُمُ اللَّهُ﴾ به‌راستی نه‌م (رب‌اریبه‌ی باسکر)
به‌لای خواوه‌ناسانه ﴿وَلَا يَرْجِعُ الْأَمْرُ﴾ به‌دو و نه‌م ﴿وَلَا يَرْجِعُ الْأَمْرُ﴾ وه‌و جگه له‌خوا شتیک ده‌به‌رست ﴿وَلَا يَرْجِعُ الْأَمْرُ﴾
شخص ﴿(خوا) هیچ به‌لکه‌به‌کسی به‌ماردوته‌خواوه‌له‌سهری ﴿وَلَا يَرْجِعُ الْأَمْرُ﴾ وه‌بیگومان
خوشیان هیچ رب‌اریسان ده‌رباره‌ی نه‌و (به‌رستوه) به‌ ﴿وَلَا يَرْجِعُ الْأَمْرُ﴾ وه‌مو مسته‌م کارن به‌
﴿وَلَا يَرْجِعُ الْأَمْرُ﴾ هیچ به‌رمه‌تی ده‌ریک ﴿وَلَا يَرْجِعُ الْأَمْرُ﴾ وه‌کاتس به‌خویرینه‌وه بوسان ﴿وَلَا يَرْجِعُ الْأَمْرُ﴾
به‌یت ﴿بَلْ يَحْكُمُ اللَّهُ﴾ به‌رسته‌ی کامی لیمه ﴿تَقْرَأُ فِي وَجْهِكَ حُكْمًا﴾ له‌ده‌م و چاوی نه‌و که‌سانه‌ی بی باوه‌رن
ده‌یسی ﴿تَحْكُمُ﴾ رو و گزری و توره‌یی ﴿بَلْ يَحْكُمُ اللَّهُ﴾ به‌ریکه به‌لامار (وهرش) به‌رون بۆ
نه‌و که‌سانه‌ی ﴿شُونَ عِبَهُمْ﴾ بیت ﴿وَلَا يَرْجِعُ الْأَمْرُ﴾ که‌نایه‌ته‌کامی تیمه‌یان به‌سهردا ده‌خویرینه‌وه ﴿فَلَا يَرْجِعُ الْأَمْرُ﴾ نه‌ی
موحه‌مه‌ده‌ی ﴿بَلْ يَحْكُمُ اللَّهُ﴾ بلی نایا ه‌والنان به‌ده‌می ﴿بَلْ يَحْكُمُ اللَّهُ﴾ به‌خراپه‌له‌و (رو گزری و توره‌یبه‌ی)
تبه‌و چس به‌ ﴿نَارُ﴾ ناگری دوره‌خه ﴿وَلَا يَرْجِعُ الْأَمْرُ﴾ که‌خوی گه‌وره به‌لایسی دوه‌به‌ر
که‌سانه‌ی که‌بی باوه‌رن ﴿وَلَا يَرْجِعُ الْأَمْرُ﴾ چ حیکه و ناکامینکی خراپه (که‌بی ی ده‌گه‌ن) ﴿وَلَا يَرْجِعُ الْأَمْرُ﴾

﴿مَنْ يُؤْتِكُمْ ذَٰلَکَ فَهُوَ مِنْكُمْ وَلَا حُجَّةَ عَلَیْکُمْ فِیْهِ﴾ هه‌ج ئوممه‌ش له‌ ساوه‌ی دباری کراو (مؤ مردن) بیان ته‌ پش ده‌ که‌وون ﴿وَمَنْ یَسْتَرْحِبْکُمْ فَاُولَٰئِکَ لَا یَحْسِبُهُمْ رَبُّکُمْ﴾ هه‌ دواش ده‌ که‌وون ﴿لَا یَحْسِبُهُمْ رَبُّکُمْ﴾ له‌ پاشان پی‌مه‌ به‌رانی خو‌مان به‌ک له‌ دوی به‌ک دارد ﴿کُلُّ مَن دَانَ سَوی﴾ هه‌ر کاتی ئوممه‌تیک له‌ خو‌مان پی‌مه‌ به‌ر تکیان سو‌مه‌اندیه‌ ﴿کَذَٰلَکَ﴾ ساوه‌ پریشان بین ده‌ هه‌شا ﴿فَاَنْتَ بِمَنْ یَقْعُدُ عَلَیْکَ﴾ جا‌ نی‌ه‌ش هم‌ ئوممه‌ه‌ (بی‌ ساوه‌اته‌مان) به‌ک به‌ دوی به‌کدا (ده‌ماورد) ﴿وَجَعَلَهُمْ سَیِّئَاتِ﴾ وه‌ (ناسی) نه‌وانان کرده‌ پرووداو و جه‌مه‌ به‌مه‌رمانیک (که‌ خه‌لکی له‌ می‌ن خو‌بان ماسی بکه‌ن) ﴿وَعَمَّ ذَٰلِکَ الْمُؤْمِنُ﴾ نه‌مه‌ ددوری (له‌ مه‌حمی خوا) بو‌گه‌لی ساوه‌ر ماهیسی ﴿لَا یَحْسِبُهُمْ رَبُّکُمْ﴾ له‌ پاشان مورو‌ه‌ و هارو‌می برایشان دارد ﴿بِئْسَ مَا یَشْکُرُ﴾ به‌یشانه‌ کانمان و نه‌لگه‌ی تاشکراوه‌ ﴿یَرْفَعُونَ وِیْلًا﴾ بو‌لای می‌ه‌وون و دارو ده‌سته‌ که‌ی ﴿یَسْتَكْبِرُونَ﴾ به‌لام خو‌بان به‌گه‌وره‌ دانا (ساوه‌ پریشان به‌ه‌ینا) ﴿ذَٰلِکَ لَوْ کَانَ مِنْ عِنْدِ رَبِّکُمْ لَکُنْ لَّکُمْ دَلَالٌ بَیِّنٌ﴾ وه‌ نه‌وان گه‌یک‌ی ده‌سه‌ لاتدار بو‌ون به‌مه‌ر جه‌لکیدان ﴿لَا یَحْسِبُهُمْ رَبُّکُمْ﴾ نه‌مه‌ ووتیان تا‌یا نی‌مه‌ به‌دوو که‌می وه‌ک خو‌مان ساوه‌ر ییسی ﴿وَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَیْکُمْ﴾ له‌ کاتیکدا گه‌له‌ که‌هان (به‌ی‌ لیسرائیل) نی‌مه‌ ده‌به‌رشتن (گه‌ردن که‌چس بۆ نی‌مه‌) ﴿لَکُمْ نُفُوسٌ﴾ له‌ به‌ر شه‌وه‌ ساوه‌ پریشان پی‌ به‌ه‌شتان ﴿ذَٰلِکَ لَوْ کَانَ مِنْ عِنْدِ رَبِّکُمْ لَکُنْ لَّکُمْ دَلَالٌ بَیِّنٌ﴾ وه‌ نه‌مانیش (وه‌ک گه‌لانی تر) له‌ماو بران ﴿وَعَمَّ ذَٰلِکَ الْمُؤْمِنُ﴾ مورو‌ه‌ به‌خوا‌ ییگومان نی‌مه‌ نه‌ورانمان به‌خشی به‌مورو‌سا ﴿مَنْ یُّؤْتِکُمْ ذَٰلَکَ فَهُوَ مِنْکُمْ﴾ تا (به‌ی‌ لیسرائیل) به‌مورو‌ن پی‌ن ﴿وَجَعَلَهُمْ سَیِّئَاتِ﴾ هه‌روه‌ه‌ا عیسی‌ کوری مه‌رمم و دایکیمان کرد به‌به‌لگه‌و مو‌مه‌ به‌به‌ک وه‌ و نه‌مانی بو‌ه‌ و هه‌ر دوو کیان (عیسا و دایکی) مان دانا له‌ شونیک‌ی بلد (بیت المقدس) وه‌اب لاری و می‌ن (که‌خواه‌می (هه‌مورو هه‌به‌کی) جه‌مانه‌مو کانیاوه‌ ﴿بِئْسَ مَا یَشْکُرُ﴾ ته‌ی می‌ر روانی خودا ﴿ذَٰلِکَ لَوْ کَانَ مِنْ عِنْدِ رَبِّکُمْ لَکُنْ لَّکُمْ دَلَالٌ بَیِّنٌ﴾ به‌ه‌وون ﴿وَعَمَّ ذَٰلِکَ الْمُؤْمِنُ﴾ وه‌ کرده‌وه‌ی چاک بکه‌ن ﴿بِئْسَ مَا یَشْکُرُ﴾ به‌ه‌وون (چو‌یکه‌) به‌راسنی من به‌وه‌ی نی‌وه‌ ده‌یکه‌ن ناگه‌دارم ﴿لَوْ کَانَ مِنْ عِنْدِ رَبِّکُمْ لَکُنْ لَّکُمْ دَلَالٌ بَیِّنٌ﴾ هه‌ر نه‌مه‌یه‌ غایب و دیسی نی‌وه‌ (ته‌ی پی‌مه‌ به‌رمان ده‌ستی پی‌وه‌ بگه‌رن) ﴿لَا یَحْسِبُهُمْ رَبُّکُمْ﴾ که‌به‌ک نابیس و به‌رمانه‌ به‌ وه‌ دایک‌ ده‌شون ﴿وَمَنْ یَسْتَرْحِبْکُمْ فَاُولَٰئِکَ لَا یَحْسِبُهُمْ رَبُّکُمْ﴾ هه‌مه‌ش به‌رورد گه‌رتانم که‌واته‌ خو‌مان پاریسون (له‌توله‌م) ﴿مَنْ یُّؤْتِکُمْ ذَٰلَکَ فَهُوَ مِنْکُمْ﴾ (شوی‌که‌و ئوانان) تا‌به‌ که‌بان (که‌به‌ک نابیس بو‌ه‌) پارچه‌ پارچه‌ کرد له‌ یوان خو‌باندا به‌چه‌ به‌ پارچه‌ به‌ک ﴿کُلُّ حَرْبٍ بِه‌ یه‌درو‌ه‌﴾ جا‌ هه‌ر کوم‌ه‌ل و ده‌مه‌یه‌ کیان دل‌ه‌وش منو‌ (نه‌شه‌ تا‌یه‌ی) که‌ه‌یه‌انه‌ ﴿لَوْ کَانَ مِنْ عِنْدِ رَبِّکُمْ لَکُنْ لَّکُمْ دَلَالٌ بَیِّنٌ﴾ که‌وا بو‌ه‌ واریان لی بی‌ه‌وه‌ی ناگایی و گو‌ماریی به‌ی دایو‌شویون ﴿حَیْ حَیْ﴾ (بابزی) تاماوه‌یه‌ک ﴿لَا یَحْسِبُهُمْ رَبُّکُمْ﴾ تا‌یا نه‌وانه‌ وان‌ه‌راس ﴿لَا یَحْسِبُهُمْ رَبُّکُمْ﴾ ته‌وه‌ی پشان ده‌مه‌خشیی ﴿مَنْ یُّؤْتِکُمْ ذَٰلَکَ فَهُوَ مِنْکُمْ﴾ له‌سمان و مه‌دالان ﴿لَا یَحْسِبُهُمْ رَبُّکُمْ﴾ (به‌ه‌وی شی‌او‌مانه‌وه‌) به‌مه‌مان کردووه‌ بو‌یان له‌خیر و خوشبه‌کانه‌ ﴿لَا یَحْسِبُهُمْ رَبُّکُمْ﴾ (به‌حیر وانی به‌) به‌لکو‌ نه‌وانه‌ هه‌مه‌ت ماکه‌ن (که‌ مو‌تاقی کردنه‌ وه‌یه‌انه‌) ﴿لَوْ کَانَ مِنْ عِنْدِ رَبِّکُمْ لَکُنْ لَّکُمْ دَلَالٌ بَیِّنٌ﴾ به‌راسنی نه‌و که‌مانه‌ی له‌مرسی (سرای) به‌رورد گه‌رمان هه‌مه‌شه‌ ده‌مرسی ﴿لَوْ کَانَ مِنْ عِنْدِ رَبِّکُمْ لَکُنْ لَّکُمْ دَلَالٌ بَیِّنٌ﴾ وه‌ نه‌و که‌مانه‌ش که‌ه‌نا به‌ته‌کانی به‌رورد گاریان ساوه‌ر دیس ﴿لَوْ کَانَ مِنْ عِنْدِ رَبِّکُمْ لَکُنْ لَّکُمْ دَلَالٌ بَیِّنٌ﴾ وه‌ نه‌و که‌مانه‌ش که‌ه‌و‌یش بو‌ به‌رورد گاریان دلتانین

﴿وَلَوْلَا فَتْنَةُ يَهُودَ﴾ و نه‌گه‌ر به‌حم به‌وان (ست به‌رستانێ قوربه‌ش) بکهن ﴿وَكَيْفَ يَأْتِيهِمْ نَذِيرٌ﴾ و نه‌و
 ماخوشی و به‌لایه‌ی له‌سه‌ریان بوو لایه‌یه‌ی و هه‌لیگری (که‌بریتی بوو له‌برسه‌پتی بۆ ماوه‌ی جهوت
 سال) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (هه‌ک به‌ر ما که‌سه‌وه) بنگومان له‌سه‌ر که‌ششی خویان دا پرده‌چن
 و به‌سه‌ر گه‌ردانی ده‌یه‌وه ﴿وَعَدُ اللَّهِ يَكُونُ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی ئیمه‌ نه‌وانمان نووشی
 سزا و ئازار کرد (تاخوش بکه‌سه‌وه) ﴿مَا أَصْبَحُ سَكَتٌ﴾ به‌لام نه‌وان (له‌به‌رانه‌ر) په‌ر و مرد گاریاندا
 به‌خویان به‌که‌م رانی (ملکه‌چ بوون بوی) ﴿وَمِنْ عَمْرٍ﴾ و نه‌هانا و برایان (بۆ خوا) ده‌ن له‌کاتی
 ماوه‌جه‌تی دا ﴿وَمِنْ عَمْرٍ﴾ (به‌ر ده‌وام بوون له‌سه‌ر حالێ خویان) تاکاتی ده‌رگی په‌که‌مان
 بۆ کرده‌وه ﴿وَمِنْ عَمْرٍ﴾ که‌سه‌رایه‌کی رور سه‌ختی هه‌موو ﴿وَمِنْ عَمْرٍ﴾ ئیتر کتویر
 له‌ریده‌سی ئومید بوون ﴿وَمِنْ عَمْرٍ﴾ (به‌ر ده‌وام بوون له‌سه‌ر حالێ خویان) تاکاتی ده‌رگی په‌که‌مان
 کردوه بو ئیوه‌ گوی و چارو دل ﴿وَمِنْ عَمْرٍ﴾ سوپاسی نه‌و با که‌ن رور که‌م به‌ی ﴿وَمِنْ عَمْرٍ﴾
 کۆن به‌رانی لایم ﴿وَمِنْ عَمْرٍ﴾ (خوا) راتیکه‌ ئیوه‌ی (دروست کردوه و) به‌لاوی کردوه ته‌وه‌ به‌ره‌یدا
 ﴿وَمِنْ عَمْرٍ﴾ و نه‌هه‌ر لای نه‌ویش کوده‌کری نه‌وه (له‌روزی دوایدا) ﴿وَمِنْ عَمْرٍ﴾ و نه‌هه‌ر لای نه‌ویش
 و نه‌هه‌ر لای نه‌ویش کوده‌کری نه‌وه (له‌روزی دوایدا) ﴿وَمِنْ عَمْرٍ﴾ و نه‌هه‌ر لای نه‌ویش
 هه‌ر به‌ده‌ست نه‌وه ﴿وَمِنْ عَمْرٍ﴾ ده‌ی ئایا بیوه‌ بیر ما که‌سه‌وه ﴿وَمِنْ عَمْرٍ﴾ و نه‌هه‌ر لای نه‌ویش
 (به‌خیر بیر ما که‌سه‌وه) به‌لکه‌ نه‌ران هه‌ر نه‌وه‌یان ده‌ووت که‌ به‌شوه‌ گانیان ده‌یان ووت ﴿وَمِنْ عَمْرٍ﴾
 ﴿وَمِنْ عَمْرٍ﴾ ده‌یان ووت ئایا کاتی که‌ مرده‌ی ﴿وَمِنْ عَمْرٍ﴾ و بووین به‌خول و ئیسی (ررپوو)
 ﴿وَمِنْ عَمْرٍ﴾ ئایا ئیمه‌ (جاریکی تر) ریسندوه‌ ده‌کری سه‌وه ﴿وَمِنْ عَمْرٍ﴾ و نه‌هه‌ر لای نه‌ویش
 سویند به‌خوا بنگومان نه‌م به‌لینه‌ به‌ئیمه‌ و ناو ما به‌رمان دربوو ﴿وَمِنْ عَمْرٍ﴾ نه‌مه‌و پیش ﴿وَمِنْ عَمْرٍ﴾
 ئیسی لایم ﴿وَمِنْ عَمْرٍ﴾ نه‌م (به‌لینه‌) هه‌چ به‌جگ له‌نه‌هه‌نه‌ی (قه‌ی پر و پوچی) به‌شوه‌ کۆن ﴿وَمِنْ عَمْرٍ﴾
 ﴿وَمِنْ عَمْرٍ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌ده‌یه‌) بلی زه‌وی و نه‌وه‌ی له‌ناویدا به‌هی کی به‌ه
 ﴿وَمِنْ عَمْرٍ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه‌ شت ده‌رانی ﴿وَمِنْ عَمْرٍ﴾ بنگومان ده‌لێس (هه‌مووی)
 هه‌ی خوا به‌ ﴿وَمِنْ عَمْرٍ﴾ بلی ده‌ی ئایا به‌ر ما که‌سه‌وه ﴿وَمِنْ عَمْرٍ﴾ بلی نه‌ی
 کۆن په‌ر و ده‌رگاری جهوت ئاسمان ﴿وَمِنْ عَمْرٍ﴾ و په‌ر و ده‌رگاری هه‌رشه‌ی گه‌وره‌یه‌ ﴿وَمِنْ عَمْرٍ﴾
 ﴿وَمِنْ عَمْرٍ﴾ بنگومان ده‌لێس (هه‌مووی) هه‌ی خوا به‌ ﴿وَمِنْ عَمْرٍ﴾ بلی ده‌ی ئایا خۆتان
 ما به‌رمان (له‌خوا تا ترس) ﴿وَمِنْ عَمْرٍ﴾ بلی کۆن ده‌رمان به‌وایی هه‌موو شتیکی
 به‌ده‌سته‌ ﴿وَمِنْ عَمْرٍ﴾ و نه‌هه‌ر لای نه‌ویش (هه‌موو لایه‌ک) ده‌دات و که‌س له‌و به‌ما نا درێت ﴿وَمِنْ عَمْرٍ﴾
 که‌سه‌یه‌یه‌ ﴿وَمِنْ عَمْرٍ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه‌ شت ده‌رانی ﴿وَمِنْ عَمْرٍ﴾ بنگومان ده‌لێس (هه‌موو نه‌وانه‌) هه‌ی
 خوا ﴿وَمِنْ عَمْرٍ﴾ بلی که‌واته‌ ئیوه‌ چون سبج و جادووتان ئی کراوه‌ (که‌ ئیسی خوا به‌ماحه‌ق
 ده‌رمان له‌گه‌ل دان مانتان به‌هه‌موو به‌راسی به‌کانیدا) ﴿وَمِنْ عَمْرٍ﴾

﴿وَلَا يَتَّبِعُهُ الْفِتْنُ﴾ (نه‌خیر وای به) به‌لکو نیمه راستیمان بۆ هیتاون ﴿وَلَا يَمَسُّهُ الْكَفُورُ﴾ وه بیگومان نه‌وان
 دوروس ﴿وَلَا يَتَّخِذُ الْكَاذِبُ رِيبًا﴾ خوا هیچ بۆ له‌یه‌کی بو خۆی بریار نه‌داوه ﴿وَلَا يَتَّخِذُ الْكَاذِبُ رِيبًا﴾ وه
 هیچ به‌ستر اوینکی سری له‌گه‌لدا نه‌بووه ﴿وَلَا يَتَّخِذُ الْكَاذِبُ رِيبًا﴾ (نه‌گهر به‌ستر اووی سری به‌گه‌لدا
 بوایه) نه‌و کاته هه‌ر به‌ستر اوینک چۆی دوروست کمر دووه (بو خۆی) ده‌بیرد ﴿وَلَا يَتَّخِذُ الْكَاذِبُ رِيبًا﴾ وه
 هه‌بیدیکیان رال ده‌بوون به‌سه‌ر هه‌بیدیکی تریاندا ﴿وَلَا يَتَّخِذُ الْكَاذِبُ رِيبًا﴾ (خوایه‌ی) وینگه‌رده له‌وه‌ی
 نه‌وان ده‌یلن ﴿وَلَا يَتَّخِذُ الْكَاذِبُ رِيبًا﴾ (خوا) رانای هه‌موو نه‌ی و نا‌شکر گانه ﴿وَلَا يَتَّخِذُ الْكَاذِبُ رِيبًا﴾ وه
 به‌ررو بێده‌وه‌ی که‌به‌وان (ست به‌رستان) ده‌یکمه‌ هاو به‌شی ﴿وَلَا يَتَّخِذُ الْكَاذِبُ رِيبًا﴾ (له‌ی موچه‌مه‌د
 بلی له‌ی به‌رور دگه‌رم نه‌گهر هه‌ریشاتم ده‌بیت ﴿وَلَا يَتَّخِذُ الْكَاذِبُ رِيبًا﴾ نه‌و سرا به‌ی که‌به‌وان به‌لیس
 دراوه ﴿وَلَا يَتَّخِذُ الْكَاذِبُ رِيبًا﴾ له‌ی به‌رور دگه‌رم مه‌مخه‌ره ﴿وَلَا يَتَّخِذُ الْكَاذِبُ رِيبًا﴾ پیری گه‌لی سه‌ته‌مکارانه‌وه
 ﴿وَلَا يَتَّخِذُ الْكَاذِبُ رِيبًا﴾ وه به‌راستی نیمه به‌بوایس له‌وه‌ی به‌لینه‌ی (سرای) به‌وانمان
 داوه بشانیت به‌دیس ﴿وَلَا يَتَّخِذُ الْكَاذِبُ رِيبًا﴾ به‌جوانتریس و چاکتریس شه‌وه به‌رگری بکه
 له‌خه‌را به‌ ﴿وَلَا يَتَّخِذُ الْكَاذِبُ رِيبًا﴾ نیمه نا‌گادرتیریس سه‌وه‌ی نه‌وان ده‌یلن (به‌حوت و لایه‌که‌ت) ﴿وَلَا يَتَّخِذُ الْكَاذِبُ رِيبًا﴾
 ﴿وَلَا يَتَّخِذُ الْكَاذِبُ رِيبًا﴾ وه بلی له‌ی به‌رور دگه‌رم به‌نا ده‌گرم به‌نو ﴿وَلَا يَتَّخِذُ الْكَاذِبُ رِيبًا﴾ له‌خه‌نده‌وه (به‌اله‌وه)
 وه سه‌وه‌سه‌ی شه‌پانه‌کان ﴿وَلَا يَتَّخِذُ الْكَاذِبُ رِيبًا﴾ وه به‌مانت پین ده‌گرم له‌وه‌ی (شه‌پانه‌کان) ناماده‌پین
 لام (سه‌روم لی بشیوتن) ﴿وَلَا يَتَّخِذُ الْكَاذِبُ رِيبًا﴾ (حۆ، حه‌، حه‌هه‌ر حوت) ﴿وَلَا يَتَّخِذُ الْكَاذِبُ رِيبًا﴾ (بی بوایان وه‌ک خویان ده‌بینه‌وه) هه‌نا کاتی
 مردن دیت بۆ هه‌ر کامیان ﴿وَلَا يَتَّخِذُ الْكَاذِبُ رِيبًا﴾ نه‌وسا ده‌لی له‌ی به‌رور دگه‌رم به‌گیره‌روه (سه‌و دوبا) ﴿وَلَا يَتَّخِذُ الْكَاذِبُ رِيبًا﴾
 ﴿وَلَا يَتَّخِذُ الْكَاذِبُ رِيبًا﴾ به‌لکو کر ده‌وه‌ی چاکه‌نکم (له‌ری له‌وه‌ی به‌مکر دوه) له‌وه‌ی به‌مه‌ده‌ی له‌ ده‌ستم
 چور ﴿وَلَا يَتَّخِذُ الْكَاذِبُ رِيبًا﴾ به‌خیر بیگومان ته‌مه‌ی (که‌ده‌یلن) ته‌مه‌ی قه‌مه‌به‌که‌ نه‌و ده‌یلن (نه‌گهر
 به‌گه‌رته‌وه بۆ دوبا هه‌روک جارن ده‌یت) ﴿وَلَا يَتَّخِذُ الْكَاذِبُ رِيبًا﴾ (وه‌و به‌هه‌ر به‌هه‌ر) وه‌هه‌ر به‌هه‌ر (به‌هه‌ر به‌هه‌ر) هه‌به
 ﴿وَلَا يَتَّخِذُ الْكَاذِبُ رِيبًا﴾ نه‌و روزی رسدوو ده‌کرینه‌وه ﴿وَلَا يَتَّخِذُ الْكَاذِبُ رِيبًا﴾ (وه‌و به‌هه‌ر به‌هه‌ر) وه‌هه‌ر به‌هه‌ر (به‌هه‌ر به‌هه‌ر) هه‌به
 ﴿وَلَا يَتَّخِذُ الْكَاذِبُ رِيبًا﴾ له‌و روزی هه‌ر خه‌مه‌یه‌یه‌ک مامیس له‌ میوانیدا ﴿وَلَا يَتَّخِذُ الْكَاذِبُ رِيبًا﴾ وه‌هه‌ر به‌هه‌ر به‌هه‌ر (به‌هه‌ر به‌هه‌ر) هه‌به
 ماکه‌ن ﴿وَلَا يَتَّخِذُ الْكَاذِبُ رِيبًا﴾ نه‌مجا هه‌ر که‌سی کیشراوه (چاکه‌) کانی قورس بپن ﴿وَلَا يَتَّخِذُ الْكَاذِبُ رِيبًا﴾ وه‌هه‌ر به‌هه‌ر به‌هه‌ر (به‌هه‌ر به‌هه‌ر) هه‌به
 نه‌وه نه‌وانه‌ر دگه‌رم سه‌ر که‌موون ﴿وَلَا يَتَّخِذُ الْكَاذِبُ رِيبًا﴾ (وه‌و به‌هه‌ر به‌هه‌ر) وه‌هه‌ر به‌هه‌ر (به‌هه‌ر به‌هه‌ر) هه‌به
 ﴿وَلَا يَتَّخِذُ الْكَاذِبُ رِيبًا﴾ نه‌وانه‌ر که‌سانیکر ﴿وَلَا يَتَّخِذُ الْكَاذِبُ رِيبًا﴾ ومانان له‌ خویان داوه، خویان دوراندوووه ﴿وَلَا يَتَّخِذُ الْكَاذِبُ رِيبًا﴾
 حه‌دور ﴿وَلَا يَتَّخِذُ الْكَاذِبُ رِيبًا﴾ سه‌ دور هه‌ر دال سی برانه‌وه ﴿وَلَا يَتَّخِذُ الْكَاذِبُ رِيبًا﴾ (ناگری دور هه‌ر) ده‌م و چاریان ده‌سوینن
 ﴿وَلَا يَتَّخِذُ الْكَاذِبُ رِيبًا﴾ وه‌هه‌ر به‌هه‌ر به‌هه‌ر (به‌هه‌ر به‌هه‌ر) وه‌هه‌ر به‌هه‌ر (به‌هه‌ر به‌هه‌ر) هه‌به
 ﴿وَلَا يَتَّخِذُ الْكَاذِبُ رِيبًا﴾ وه‌هه‌ر به‌هه‌ر به‌هه‌ر (به‌هه‌ر به‌هه‌ر) وه‌هه‌ر به‌هه‌ر (به‌هه‌ر به‌هه‌ر) هه‌به

﴿سُورَةُ النُّورِ﴾ بەناوی خۆی بەخشەدی میهر بەر

﴿سُورَةُ النُّورِ﴾ ئەمە سورەتێکە نێمە یار دوامانە خوار موه ﴿وَرَجَعَهَا﴾ و هەرمان کردووه (گۆڕی بێلێ
 بێ یارەکانی) ﴿وَارْجِعْهَا﴾ وە لەو (سورەتە) دا هتاومانە خوار موه ﴿بِأَيِّ شَيْءٍ﴾ نایە بە پرۆسەکان
 ﴿تَسْتَرْجِعُ﴾ یو ئەوەی شوو بێر بکەم موه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و پیاوی رێناکەر ﴿وَلَا تَقْرَبُوا﴾ و جێر مێهەمانە
 جێر ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَمًا﴾ و ئەوەی هانەمان پێشاند (ژن
 و پیاوی رێناکەر) ئەتوان گری ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (حەسبکم کردی) هەرمانی خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەگەر ئێوە
 نامەمان هەبە ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بەخوار موه و زۆر دایم ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَمًا﴾ وە نا تامانە ییسی سەردانی ئەو
 دووانە بێ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ کۆمەڵێک لەسەرمان داران ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بپیاوی رێناکەر هەر
 ساکات ئەبەیان ئەوەی رێناکەر و ئافەرتی موشەریک بێ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وە ئافەرتی رێناکەر
 مەرهی ساکات پیاوی رێناکەر یا پیاوی موشەریک بێ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەو (مەره کردن و شور کردن
 بەر رێناکەر) یا داغ کراوە لەسەر شیمانداران ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وە ئەوەی گەبە هەمان (رێنا) دەکەن
 بولە هەمانی داوی پاك ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ لەبایشان جوار شایەت ما هەب (بەسەر راستی بو هتانه کەپان)
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەو هەشت دار (شەلاقی) بپان لێ بدم ﴿وَلَا تَقْرَبُوا﴾ و جێر هەر گێر شایەتیان
 لێ وەر مەگرن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وە ئەوانە لەسەر دەر چوون ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ حەگە
 لەوانە ی کە دوا ی ئەو ئەو بێ دەکەن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و کە مەهەمان چاک ئەکەن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەو سا
 بە راستی خوا لێ خوش بوی مەره بێ بە ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەو (پاوانە ی) بو هتان بو خیرانه کەپان
 دەکەن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وە بێحەگە ئەخوێان هیچ شایەتیکان بێ بە ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەو
 شایەتی دانی هەریەک لەوانە (بەم جۆرە) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ کە چوار سووید بەخوار بخوا
 کە بێگومان ئەو بەر سەنگریانە (کە دەتێت خیرانه کەم بپوێ ریدی کردووه) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 وە لەپێنجەم جار دایم بەرهەمی خوا لەسەر ئەو بێ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەگەر دروور بێ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 ئەو ئافەرتەش (کە ناوان بار کراوە لەلایەن حیرە کە بێ وە) سەرای (رێنا) لەسەر لادەبات ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 شەه پێشە پێشە لێکەن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بەمە ی کە چوار جار سووید بەخوار بخوا کە بێگومان حیرە کە ی ئەو دروورمانە (درو
 دەکات) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وە لەپێنجەم جار دا (بەت) خەشمی خۆی لەسەر بێ
 ئەگەر حیرە کە ی لە راست گومان بێت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و ئەگەر بەرهەمی خوا ئەو بێ
 بەسەر تانەرە (هەر کام لەو پیاو و ئافەرتی نامەکران دروور بێ خوا ئەری نەخت و سەرای دەد بە دویدا)
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وە بێگومان خوا گێر کەری بە شیعانی و کار درووسە ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾

﴿فَإِنْ لَمْ تُجِدُوا بِهِ آسَةً﴾ ئەمەتە گەر کەستان بەدی تەبەت ﴿وَلَا تَحْلُوا﴾ ئەوە مەچە ژورە وە نو ئە وە مە
 ﴿حَوْضًا مَحْضًا﴾ هەتا مۆلەت بەدرەس ﴿وَبِئْسَ الْفِتْنَةُ﴾ وە ئە گەر پێشان ووترا ﴿أَجْمَلُكُمْ﴾
 بگەر پێشە و ئەبەن بگەر پێشە وە ﴿هُوَ الَّذِي يُخَوِّلُكُمْ﴾ ئەوە چاکتر و پاکترە بونان ﴿وَأَنَّهُ يَوْمَ تَحْشُرُونَ عِيبَهُ﴾
 وە خوارانایە بەهەسو و ئەو کردە و ئەوی دەیکەن ﴿يَسْأَلُكُمْ عَنِ النَّارِ﴾ هیچ گوماهیکنان بەسەر بیه
 (گوێ هەسار بێن) ﴿لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ﴾ کە بچە ئەو مالانەیی ﴿غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا﴾ کەسی تێدا
 بێشە جی بێ بە و کەل و بەلی خوتانی تیا بێت (وَهُكَ تَوَاتَلُ) ﴿وَأَنَّهُ يَوْمَ﴾ وە خوا دەوانی ﴿مُتَشَابِهٌ﴾
 وە بگەر پێشە بە وەیی ئاشکرای دەکەن و بە وەبشی دەشارە وە ﴿فَإِنْ تَحْشُرُونَ﴾ (ئەوی موحەممەد
 ﷺ) بێن بە پیاو سی ئیماندار ﴿يَعْصُونَ أَمْرًا﴾ چاوی حوزیان (لەسەر کردی مامە حەرم) داخەن
 و پیاویرن ﴿وَيَحْشُرُونَ فِرْعَوْنَ﴾ وە عەورەیان (لەداوین پێسی) پیاویرن ﴿بَارِكْ لَكَ﴾ ئەوە چاکتر
 و پاکترە پێشە وە ﴿وَأَنَّهُ يَوْمَ تَحْشُرُونَ﴾ بێگومان حوانا گە بەهەسو و کردە وەبە کە دەیکەن
 ﴿وَأَنَّهُ يَوْمَ تَحْشُرُونَ﴾ وە بێن بە ئامرە تانی ئیماندار پێشە ﴿يَعْصُونَ أَمْرًا﴾ چاویان داخەن
 و پیاویرن (لەسەر کردی مامە حەرم) ﴿وَيَحْشُرُونَ فِرْعَوْنَ﴾ وە عەورەیان پیاویرن (لەداوین پێسی)
 ﴿وَأَنَّهُ يَوْمَ تَحْشُرُونَ﴾ وە جوانی خویان دەربەخەن ﴿لَا تَحْشُرُونَ﴾ جگە لەوەی بەدەرە وەبە و دەرە
 لە جوانی (وَهُكَ هَمَّ و چاویان و دەستیان) ﴿وَأَنَّهُ يَوْمَ تَحْشُرُونَ﴾ وە بەسەر پوشە کانیاں بەدەن
 بەسەرگ و بەرۆ کێتندا ﴿وَأَنَّهُ يَوْمَ تَحْشُرُونَ﴾ وە جوانی خویان دەربەخەن (رێد لەوەی دەردە کە وێت)
 ﴿وَأَنَّهُ يَوْمَ تَحْشُرُونَ﴾ سو میردە کانیاں بەبێت یا ناوکیان ﴿وَأَنَّهُ يَوْمَ تَحْشُرُونَ﴾ یا ناوکی میردە کانیاں
 ﴿وَأَنَّهُ يَوْمَ تَحْشُرُونَ﴾ یا کورە کانیاں یا کوری میردە کانیاں ﴿وَأَنَّهُ يَوْمَ تَحْشُرُونَ﴾ یا بێر کانیاں
 یا کوری براکیان ﴿وَأَنَّهُ يَوْمَ تَحْشُرُونَ﴾ یا کوری خوشکە کانیاں ﴿وَأَنَّهُ يَوْمَ تَحْشُرُونَ﴾ یا ئامرە تانی (ئیماندار)
 ﴿وَأَنَّهُ يَوْمَ تَحْشُرُونَ﴾ یا کەبیرە کە کانیاں ﴿وَأَنَّهُ يَوْمَ تَحْشُرُونَ﴾ یا ئەو شوێن کە وەر
 پیاوانەیی کەسی بێر لە ئامرەت (وَهُكَ خِزْمَت کار و پیر و مەخوش کە ئامرە و ووی ژن و میردایە تیا بیه)
 ﴿وَأَنَّهُ يَوْمَ تَحْشُرُونَ﴾ یا ئەو مەدالە کورانی کە ئاگایان لە لەش و (عەورەتی)
 ئامرە تان بەبێت (بەلە مەووبین) ﴿وَأَنَّهُ يَوْمَ تَحْشُرُونَ﴾ ئامرە تان لە کانیاں پوشتن دە) قاجیان بەدەن
 بەرەوی دا ﴿وَأَنَّهُ يَوْمَ تَحْشُرُونَ﴾ (تا دەنگی خێر حال و پیاوانە کانیاں بێت و) بێر بێت بەر
 جوانییە پیاو کە شار دوایانە ئەوە ﴿وَأَنَّهُ يَوْمَ تَحْشُرُونَ﴾ هەموو تان ئەوە نەکەن و بگەر پێشە وە بۆ لای خوا
 ﴿وَأَنَّهُ يَوْمَ تَحْشُرُونَ﴾ ئەوی ئیمان دارە کان ﴿وَأَنَّهُ يَوْمَ تَحْشُرُونَ﴾ تار و گار و سەر کە و تەو بێن ﴿﴾

﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ﴾ به‌راستی نیماندار نه‌ها توانمن ﴿مَتَّقُوا يَوْمَ تُؤْخَذُ السُّلُوبُ﴾ که‌بروایان به‌خور
 پی‌همه‌ره‌که‌ی هیناوه ﴿يَوْمَ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ وه‌همر کانیك له‌گه‌ل نه‌و (پی‌همه‌مهر) داس ﴿عَلَىٰ شَرِّ مَا خَبَّرَ﴾
 له‌کاریکی گرنگدا که‌کویان ده‌کاته‌وه (وه‌ك غدا و جو موعود جعفر) ﴿ثُمَّ يَدُوهُمْ يَستَبْشِرُونَ﴾ مایون
 به‌هیچ لایه‌که‌ده‌سا موله‌ت له‌پی‌همه‌مهر ﴿وَهُمْ يَكْفُرُونَ﴾ بی‌گومان نه‌ونه‌ی
 موله‌ت بی‌وه‌ده‌گرر ﴿أَلَمْ يَكُنْ لَهُمُ الْيَوْمَ مَوَدَّةُ يَوْمَ أُولُوا الْأَرْحَامَ﴾ نه‌وانه که‌سانیکی که‌بروایان هه‌به
 به‌خواو پی‌همه‌ره‌که‌ی ﴿يَوْمَ تَسْتَفْزِزُونَ﴾ جا‌همر کانس نه‌وانه داوای موله‌تیاان بن‌کردیت ﴿بَعْضُ
 شَأْنِهِمْ﴾ یو‌هه‌دی نیش و کاری تایمینی خویان ﴿وَأَسَرُّوا نَسْتِ مَسْئَلَهُمْ﴾ نه‌وه‌همر کامان خوت
 ویستت موله‌تی بده ﴿وَتَسْمِعُ يَوْمَهُمْ﴾ وه‌داوای لیووردیان بو‌یکه‌له‌خوا ﴿يَوْمَ تَعْلَمُونَ نَجْمُهَا﴾
 به‌راستی خوالیوورده‌ی میهرمانه ﴿لَا تَخْشَوْنَ كَثْرَةً قَوْمٍ﴾ مانگ کردی پی‌همه‌مهر ﴿وَتَعْلَمُونَ
 لَهُمُ الْمَوْتُ وَبَعْدَ الْمَوْتِ﴾ وه‌ك مانگ کردی خوتان ده‌به‌کتری (ده‌بیت
 به‌ریسه‌وه‌بانگ بکریت وه‌ك نه‌ی پی‌همه‌مهر یار رسول الله) ﴿وَتَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُبْدِئُ الْخَلْقِ﴾ به‌راستی خوا
 ده‌رسی و ناگداره‌به‌وانه‌ی ﴿يَوْمَ تَسْأَلُونَ عَنْ عِلْمِهِمْ﴾ له‌ئیه‌وه (به‌ی موله‌ت) له‌به‌سای خه‌لکی تروه
 ده‌رده‌چس به‌دریسه‌وه ﴿فَتَجِدُنَّ أَكْثَرَهُمْ كَاذِبِينَ﴾ حابانرس نه‌وانه‌ی ﴿يَوْمَ تَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُبْدِئُ الْخَلْقِ﴾ که‌پی‌همه‌وانه‌ی
 هرمانی پی‌همه‌مهر ده‌کهن ﴿لَا تُصِغِرَنَّ أَهْلُ الْمَدِينَةِ الْمَسَافِرَ﴾ که‌(له‌دوبادا) به‌لاو نافیکرده‌وه‌به‌کیان تورش بیت
 ﴿أُولَئِكَ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ فِي الْمَسَاجِدِ وَيَتَذَكَّرُونَ﴾ یا‌سریه‌کی سه‌ختیان نووش بی (له‌دوا برود) ﴿يَوْمَ تَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُبْدِئُ الْخَلْقِ﴾ به‌راستی
 نه‌ها بو‌خواه ﴿يَوْمَ تَسْأَلُونَ عَنْ عِلْمِهِمْ﴾ نه‌وه‌ی که‌له‌ناسمانه‌کان وره‌ویدیه ﴿وَتَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُبْدِئُ الْخَلْقِ﴾
 عینه‌ی بی‌گومان خو ناگداره‌به‌نه‌واوای نه‌وشتانه‌ی نه‌وه‌ی له‌سهرن وه‌به‌و (کارانه‌پشی که‌ده‌یکهن)
 ﴿يَوْمَ تَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُبْدِئُ الْخَلْقِ﴾ نه‌وروزه‌ش که‌ده‌گره‌ریسه‌وه‌لای خوا ﴿يَوْمَ تَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُبْدِئُ الْخَلْقِ﴾ نه‌وسال گداریان
 ده‌کاته‌وه‌به‌و کرده‌وانه‌ی کردوویانه ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ وه‌خوا به‌هه‌موو شتیک له‌گاداره ﴿١١﴾

سورانی انور

﴿يَوْمَ تَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُبْدِئُ الْخَلْقِ﴾ به‌ناوای خوای به‌خشیده‌ی میهرمان

﴿يَوْمَ تَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُبْدِئُ الْخَلْقِ﴾ که‌وره‌و پسروره‌نه‌وراته‌ی ﴿يَوْمَ تَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُبْدِئُ الْخَلْقِ﴾ که‌هورقان (قورقان) ی‌بو‌سه‌ر
 به‌ده‌ی حوی ماردوته‌حواره‌وه ﴿يَوْمَ تَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُبْدِئُ الْخَلْقِ﴾ تا‌ترسینه‌ر بیت بو‌هه‌موو جیهانیان ﴿١١﴾
 ﴿يَوْمَ تَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُبْدِئُ الْخَلْقِ﴾ نه‌وراته‌ی که‌ده‌سه‌لات و مولکی ناسمانه‌کان وره‌وی هه‌ی نه‌وه
 ﴿وَتَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُبْدِئُ الْخَلْقِ﴾ وه‌هیچ مدالی بو‌خوی بریاره‌داوه ﴿وَتَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُبْدِئُ الْخَلْقِ﴾ و‌که‌س هاویه‌شی
 نییه‌له‌هرمانه‌وایی و مولك ونازیدا ﴿وَتَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُبْدِئُ الْخَلْقِ﴾ وه‌هه‌موو شتیک دروست کردوه
 ﴿وَتَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُبْدِئُ الْخَلْقِ﴾ وه‌نه‌دازه‌ی بو‌دیاری کرد (له‌هه‌موو پرویه‌که‌وه) به‌چاکی ﴿١١﴾

﴿وَلَا تُؤْتِي السَّمْعُ أَعْيُنًا﴾ هه‌ر سورته‌و مه‌سلکت بق‌ش (اله‌ر خمه‌و پشپاره‌نامه‌جیکانان) ﴿وَلَا تُؤْتِي
 بِالْأَبْصَارِ﴾ نيمه‌وه‌لامه‌که‌بمان سو‌تو هيتاوه‌به‌راستی و جوانسریس پروون کرده‌وه ﴿وَلَا
 تُدْرِكُهُ الْغَشْوَةُ﴾ غی‌و خوره‌به‌ی خهر ﴿ثم‌و که‌ساته‌ی که‌مه‌سر و حارماندا ده‌بریس (راهه‌کیشریس)
 بو‌دوره‌ح ﴿وَلَا يَشْعُرُ أَشْرُكَ﴾ نه‌وانه‌خراپریس حیگایان بو‌ه‌یه ﴿وَلَا يَسْمَعُ سَمْعًا﴾ وه‌ریگشپان وون
 کردوه‌ه (گومر توه‌) ﴿وَلَا يَرَى بَصَرًا﴾ سو‌بند به‌خوا به‌راستی ته‌ور اتمان دا به‌مو و سا
 ﴿وَلَا يَحِثُّ مَعَهُ أَجْدَادٌ﴾ وه‌هارووسی برایشیمان کرده‌یارینده‌ده‌ری ﴿وَلَا يَشْعُرُ رُوحًا﴾
 نه‌محا وونمان هه‌ردو وکتان سرون ﴿وَلَا يَسْمَعُ سَمْعًا﴾ یو‌سه‌ر ته‌و گه‌له‌ی که‌باوه‌پان
 به‌نابته‌که‌انی نيمه‌س‌ی به‌و به‌درو‌ی ده‌ران ﴿وَلَا يَسْمَعُ سَمْعًا﴾ ته‌وسا له‌تاومان پردن به‌له‌ما و بر دینکی
 رور خراپ ﴿وَلَا يَرَى بَصَرًا﴾ گه‌لی بو‌وحش کاتن پيمه‌به‌رانسان به‌دورسی
 ﴿وَلَا يَحِثُّ مَعَهُ أَجْدَادٌ﴾ بو‌فصان کردن ﴿وَلَا يَسْمَعُ سَمْعًا﴾ وه‌کردنسان به‌به‌ندر عیروت پز
 سه‌لث ﴿وَلَا يَحِثُّ مَعَهُ أَجْدَادٌ﴾ وه‌تاماده‌مان کردوه‌بو‌سته‌مکاران ﴿وَلَا يَحِثُّ مَعَهُ أَجْدَادٌ﴾
 وه‌دارتوسود و صاحب‌رس ﴿وَلَا يَحِثُّ مَعَهُ أَجْدَادٌ﴾ وه‌گه‌لی عاده‌سه‌موود و خامی چال و بیره‌کس ﴿وَلَا يَحِثُّ مَعَهُ أَجْدَادٌ﴾
 وه‌رور گه‌لی تر که‌له‌یوانیان دا بوون (له‌ماومان پردن) ﴿وَلَا يَحِثُّ مَعَهُ أَجْدَادٌ﴾ وه‌بو‌ه‌مو و پان
 چه‌مدین سور و بمان هيتاوه‌ه (به‌لام پیریا به‌کرده‌وه) ﴿وَلَا يَحِثُّ مَعَهُ أَجْدَادٌ﴾ وه‌ه‌مو و یانسان له‌ما و برد
 به‌له‌ما و بر دینکی خراپ ﴿وَلَا يَحِثُّ مَعَهُ أَجْدَادٌ﴾ سو‌بند به‌خوا به‌راستی له‌وان (قوم‌پش) تپه‌پروون
 به‌ته‌و شاره‌دا (سعدوم) ﴿وَلَا يَحِثُّ مَعَهُ أَجْدَادٌ﴾ که‌بارانی شم‌ر (مردای) به‌سه‌ردانار برابوو ﴿وَلَا
 يَحِثُّ مَعَهُ أَجْدَادٌ﴾ تاب‌ته‌وان سه‌و (شاره‌به‌ردباران کراوه‌) بیان به‌پپوه‌ه ﴿وَلَا يَحِثُّ مَعَهُ أَجْدَادٌ﴾
 (وانی به‌پپو و یانه) به‌لکو ته‌وان به‌ته‌مای ریندوو بو‌وه‌وه‌میس ﴿وَلَا يَحِثُّ مَعَهُ أَجْدَادٌ﴾ وه‌(ته‌ی مو‌حه‌مه‌د
 ﴿وَلَا يَحِثُّ مَعَهُ أَجْدَادٌ﴾ به‌س گالته‌ت پنی ده‌که‌ن ﴿وَلَا يَحِثُّ مَعَهُ أَجْدَادٌ﴾
 و (ده‌لین) لاته‌مه‌یه‌خوا نار دویه‌نی به‌پیمه‌مه‌ر ﴿وَلَا يَحِثُّ مَعَهُ أَجْدَادٌ﴾ وه‌ده‌لین) بریت
 بو‌وله‌به‌ر ستر او ده‌کامان بانات ﴿وَلَا يَحِثُّ مَعَهُ أَجْدَادٌ﴾ ته‌گه‌ر له‌مه‌ر (به‌رستی) یان خورگر
 به‌بوریا به‌ه (سور و یخون) له‌ده‌ها ته‌ودا ده‌ران ﴿وَلَا يَحِثُّ مَعَهُ أَجْدَادٌ﴾ کاتن سرا (ای‌خوا) ده‌پس
 ﴿وَلَا يَحِثُّ مَعَهُ أَجْدَادٌ﴾ کی (گومر توه‌) ریگای وون کردوه‌ه ﴿وَلَا يَحِثُّ مَعَهُ أَجْدَادٌ﴾
 ته‌و که‌سه‌ی هه‌وا و نار و روی خوی کردونه‌به‌ر سراوی خوی ﴿وَلَا يَحِثُّ مَعَهُ أَجْدَادٌ﴾
 نه‌پته‌بار به‌ر بو‌ته‌و (که‌شویی نار و روی به‌که‌ویت) ﴿وَلَا يَحِثُّ مَعَهُ أَجْدَادٌ﴾

﴿وَلَيْسَ لَكَ عِلْمٌ مِّمَّا تُكْمِلُ وَهْ كَمَا تَكُنْ﴾ و ه کسانیک کله گدل خوا دا باهر مستی ﴿وَلَيْسَ لَكَ عِلْمٌ مِّمَّا تُكْمِلُ وَهْ كَمَا تَكُنْ﴾ هیچ بهر مستی ویک
 تر ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ و ما کوژن ﴿تَنْفِرُ فِي حَرْبٍ﴾ هیچ که مست که خوا کوشنی نه‌ی با مدع (حرام)
 کرد و و ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ به هق و به و بهین ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ و و زیما و دوی پیسی ماکن ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾
 و ه ه کس نه و با وانه نکات (که ماسکران) ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ بووشی بوله کدی دیت ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾
 به کفایت ﴿سَرَّاهُ﴾ سَرَّاهُ بِنُورٍ چاه و یارده کریمه ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ له و زوی قیامتدا ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾
 و بهین برانه و بهین ریز و پیس وایی له دوزخ داده میتیمه ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ و ماسکران و ماسکران بهیج که له کس نه ویدی
 کردی و با و دی هینایی ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ کار و کرده‌ی چاکشی کردیت ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ لانه و به
 ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ حوا حرا به و با وانه کانیا ده گو ریت به چاکه ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ و ماسکران و ماسکران
 و خوا ه همیشه لیس و رده‌ی به به ریی به ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ و ماسکران و ماسکران و ه ه کس نه ویدی
 کرد و کرده‌ی چاکشی کرد ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ نه و به راستی نه و کسه ده گهرینه و به لای خوا
 ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ به گهرانه و به کی نه و او ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ و ماسکران و ماسکران و به (به ده کانی حوا) که سببیک
 که شایه تی در زنده و ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ و کاتی تیر بی به لای شنی بی سو و ددا (نه محام بد ریت
 له لایه و به فامانه و) ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ تیر ده کس به ریز و ده (بی گویدانه به فامان) ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾
 دیکر و و و که سانبیک کانی ناموز گاری مکرین ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ به ثابته کانی به و و ده گاریان ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾
 بجز و ماسکران ماکون به سه ریانه ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ به کوری و کوری ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ و ماسکران و ماسکران
 و و که سانبیک که ده لیس نه‌ی به و و ده گاریان به خسته پیمان ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ له ها و سه ران
 و به و کاسمان (میداله کاسمان) ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ نه و ده چا وانی بی گش بی هوی دلخوشی بیت
 ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ و به ماسکران به پشه وای پاریس کاران و له خوا ترسان ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ نه و به
 (که نه و سببه تانه یان تیابه) ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ پاداشت ده در نه و به به و و کوشکی به و و
 له به ده شتدا به هوی لارام گرنیان ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ و به شوینه دا سلا و یان لی
 ده کوری (له لایه و به ریشه کانه و به و و به گهر می) ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ بی برانه و تیابه ده مینه و
 ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ چن حیگا و شون و مانه و به کی جوان و خوشه ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ و ماسکران و ماسکران
 ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ (نه‌ی موحه مده و) ملی خه لکبه به و و ده گاری گوتان بی مدات و هیچ بایه خیکتان بی به لای
 ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ نه گهر دوعا و مر اتان به بی (له کاتی تمگی و با و ده تیابه) ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ که چی
 (و و به تن) ناییس خواتان به و و ده رانی (برواتان به هینا) ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ جاد لیبان بوله کدی
 به خمتان ده گری و لیان جیا بایتمه و ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾

بسم الله الرحمن الرحيم به‌ماوی حوای به‌خشنده‌ی میهر میان

﴿عنه﴾ نه ﴿طه﴾ سبب ﴿میم﴾ ده‌خویریموه خو رانانرد به‌ماناگهی، مو رانباری ریائو سمیری سهرمنای سورمی
 (البقره) یکه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نهم (سورته) لغتاینه‌گانی قوونانی پروونگرموهیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾
 خدریکه خوت به‌ماو دهبی ده‌کوژی به‌خه‌هت ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نهم (سورته) لغتاینه‌گانی قوونانی پروونگرموهیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نهم (سورته) لغتاینه‌گانی قوونانی پروونگرموهیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾
 بیت بویان ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نهم (سورته) لغتاینه‌گانی قوونانی پروونگرموهیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾
 نه‌کرد (له‌وی باره‌بومان) ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نهم (سورته) لغتاینه‌گانی قوونانی پروونگرموهیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾
 گانه‌و لافرتیپان بی ده‌کرد ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نهم (سورته) لغتاینه‌گانی قوونانی پروونگرموهیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نهم (سورته) لغتاینه‌گانی قوونانی پروونگرموهیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾
 به‌لنگی گه‌وره‌هیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نهم (سورته) لغتاینه‌گانی قوونانی پروونگرموهیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾
 به‌روه‌دگارت ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نهم (سورته) لغتاینه‌گانی قوونانی پروونگرموهیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾
 کانه‌ی به‌روه‌دگارت بالنگر مومسای کرد ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نهم (سورته) لغتاینه‌گانی قوونانی پروونگرموهیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نهم (سورته) لغتاینه‌گانی قوونانی پروونگرموهیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾
 (مورس) روتنی نه‌ی به‌روه‌دگرم ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نهم (سورته) لغتاینه‌گانی قوونانی پروونگرموهیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾
 به‌سچنگم ردیم) نه‌گ بی ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نهم (سورته) لغتاینه‌گانی قوونانی پروونگرموهیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾
 هه‌به‌سی ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نهم (سورته) لغتاینه‌گانی قوونانی پروونگرموهیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾
 بداب ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نهم (سورته) لغتاینه‌گانی قوونانی پروونگرموهیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾
 که‌به‌مکوزن (به‌جیانی نه‌و کوزراوه) ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نهم (سورته) لغتاینه‌گانی قوونانی پروونگرموهیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نهم (سورته) لغتاینه‌گانی قوونانی پروونگرموهیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾
 شسپورن ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نهم (سورته) لغتاینه‌گانی قوونانی پروونگرموهیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نهم (سورته) لغتاینه‌گانی قوونانی پروونگرموهیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾
 که‌تو به‌و لیسرائیل (مؤیر ده‌سبی خوش) به‌ره‌لا کعبت له‌گه‌ل شمع (پرویس مو شام) ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نهم (سورته) لغتاینه‌گانی قوونانی پروونگرموهیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نهم (سورته) لغتاینه‌گانی قوونانی پروونگرموهیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾
 سوچه‌ده سالیك له‌نعمت له‌ماو تیممدا به‌مایموه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نهم (سورته) لغتاینه‌گانی قوونانی پروونگرموهیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾
 که‌کردت (که‌کوشنی قینی یله‌مو) ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نهم (سورته) لغتاینه‌گانی قوونانی پروونگرموهیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾

﴿قَالَ نَعَزُهُ﴾ (موسا) ووسی نوکارم کرد (نهو پیاروم کوشت) ﴿ذَوُ الْأُنْجُسِ﴾ کانی که من
له‌پیزی نه‌زانا اندا سووم ﴿فَمَزَّجْنَاهُ﴾ (موسا) نه‌مجا رام کرد دو هه‌له‌هاتم له‌نیوه ﴿سَاجِدًا﴾ کاتیت
قرسام لیقان (تولم لن‌سه‌نن) ﴿فَهَبْ رِبِّي سُنَّكُ﴾ نه‌وسا په‌روورد گارم چیکه‌متی (پینه‌مه‌ریه‌تی)
پن‌به‌خشیم ﴿وَجَعَلْ مِنْ تَتْرَاسِهِ﴾ می خسته‌ریری پیعه‌مه‌رانه‌وه (کردمی به‌پینه‌مه‌ر) ﴿وَجَعَلْ
يَتِمَّةً سُبُلًا﴾ وه‌نهو (به‌خپو کرده) که تو ده‌یکه‌میت به‌مه‌ت به‌مه‌رمه‌وه ﴿لَعَنَ عِدَّابُ اللَّهِ﴾
به‌هزی نه‌وه‌وه بووه که‌نو به‌وه‌ی نیسرا نیلت کرد بووه کویله و زیر ده‌سته‌ی خوت (به‌مه‌ر سا دابکی
موسا موسای به‌خپو به‌کرد) ﴿وَلَا يَرْجِعُ فِي الْقُبُورِ﴾ (نه‌مجا) بیر هه‌ون وونی په‌روورد گاری
جیه‌پیدن کی په ﴿قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لَّيْلِي رَجُلًا﴾ (موسا) وونی په‌روورد گاری له‌سه‌مانه‌کان
وره‌وی و هه‌رجی له‌بیوتیان دایه ﴿وَلَا يَكْسُرُ فِيهَا رَبِّ لَيْلٍ كَسِرَ اللَّيْلَ﴾ (بیر هه‌ون) ﴿وَلَا يَرْجِعُ فِي الْقُبُورِ﴾
وونی به‌وانه‌ی به‌ده‌وری دایوون (له‌شویکه‌وتوانی) ﴿لَا يَسْمَعُونَ﴾ ناپا گوشتان بیه (چی ده‌لی)
﴿قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لَّيْلِي رَجُلًا﴾ (موسا) وونی په‌روورد گاری نیوه په‌روورد گاری بواکه‌ی ویاپیره
پیشووه‌کانه ﴿وَلَا يَرْجِعُ فِي الْقُبُورِ﴾ (بیر هه‌ون) وونی به‌رستی نه‌وه‌ی پیعه‌مه‌ره
که‌په‌راوه بواکه‌ی ﴿لَا يَسْمَعُونَ﴾ شبه ﴿وَلَا يَرْجِعُ فِي الْقُبُورِ﴾ (موسا) وونی
په‌روورد گاری روز هه‌لات و روز ناوایه و نه‌وه‌ی له‌بیوتیان دایه ﴿وَلَا يَكْسُرُ فِيهَا رَبِّ لَيْلٍ كَسِرَ اللَّيْلَ﴾
ویرس ﴿قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لَّيْلِي رَجُلًا﴾ (بیر هه‌ون) وونی سویندلی نه‌که‌ر په‌رسترای نر جگه‌له‌س
ده‌پیت ﴿لَا يَسْمَعُونَ﴾ بیگومان ده‌مه‌مه‌ری به‌د کر او کانه‌وه‌ی ریدانیت ده‌که‌م ﴿قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لَّيْلِي رَجُلًا﴾
پورن و ناشکرات بویتیم (که‌راسته پیعه‌مه‌رم) ﴿وَلَا يَرْجِعُ فِي الْقُبُورِ﴾ (بیر هه‌ون) وونی ده‌ی نه‌و شته
پینه (په‌ونه) ﴿لَا يَسْمَعُونَ﴾ نه‌که‌ر تنز له‌راست گویانی ﴿وَلَا يَرْجِعُ فِي الْقُبُورِ﴾ نه‌مجا
موسا گوچانه‌که‌ی فریدا ﴿وَلَا يَسْمَعُونَ﴾ ده‌ست به‌چی بوو به‌نه‌ز دپه‌ایه‌کی دیار و ناشکرا
﴿وَلَا يَرْجِعُ فِي الْقُبُورِ﴾ وه‌ده‌ستی ده‌ره‌یا (له‌س نالیدا) ﴿وَلَا يَسْمَعُونَ﴾ به‌که‌سه‌ر ده‌ستی سپی
ویرش‌گه‌دار سوو بزیسه‌ران ﴿وَلَا يَسْمَعُونَ﴾ (بیر هه‌ون) وونی به‌و پیاره‌ی گه‌ورانه‌ی ده‌دوره‌ی
سوون ﴿وَلَا يَسْمَعُونَ﴾ بیگومان نه‌مه‌ جادوو‌گه‌ریکی رور رانایه ﴿وَلَا يَرْجِعُ فِي الْقُبُورِ﴾
ده‌به‌وی ده‌رسان سکات ﴿وَلَا يَسْمَعُونَ﴾ له‌وولات و خاکی خوسان به‌جادوو‌ه‌که‌ی ﴿وَلَا يَرْجِعُ فِي الْقُبُورِ﴾
ناتروون ﴿وَلَا يَسْمَعُونَ﴾ (له‌دزی بیکه‌م) ﴿وَلَا يَرْجِعُ فِي الْقُبُورِ﴾ ووتیان جاری موسا ویرا که‌ی راری
لن‌پینه (دو یاسه‌ه) ﴿وَلَا يَسْمَعُونَ﴾ سه‌ره‌ره‌ه‌کانت کو بکه‌رمه‌وه ویاپیره‌ی به‌ه‌موو شاره‌کان ﴿وَلَا يَرْجِعُ فِي الْقُبُورِ﴾
﴿وَلَا يَسْمَعُونَ﴾ ماه‌موو جادوو‌گه‌ریکی رور رانت سو به‌س ﴿وَلَا يَسْمَعُونَ﴾ نه‌مجا
نه‌و جادوو‌گه‌رانه‌ی کو کرانه‌وه ﴿وَلَا يَسْمَعُونَ﴾ له‌کات و دوزی دیاری کر او دا ﴿وَلَا يَسْمَعُونَ﴾
سره‌خپه‌رون و به‌جه‌ل‌کیش و ترا نیوش کو ده‌سه‌وه ﴿وَلَا يَسْمَعُونَ﴾

﴿فَلَمَّا سَمِعَ بِشَرِّهِ﴾ ما شویں جادو و گهران بگهویں ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه گهر نه وان ران و سهر که و نو و یون
 ﴿فَلَمَّا سَمِعَ بِشَرِّهِ﴾ نه معصا کاتی جادو و گهره کان هاتس ﴿وَدُوَّ عِرْفَنَ﴾ ووتیان نه میر عمون ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه
 به راستی پاداشتمان همیه ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه گهر نیمه ران و سهر که و نو و یون ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه
 ووتی نهلی ﴿وَلَمَّا سَمِعَ بِشَرِّهِ﴾ نه میگومان نیوه نه و کاته لمریکانی خوم نهلی ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه
 مووسا نه ساحیره کانی روت ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه یهاویژن نه و ی نیوه هارویزه ریانس (له جادو و)
 ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه وانش گوریس و حمل و دار دمته کانیاں فریدا ﴿وَدُوَّ عِرْفَنَ﴾ نه ووتیان
 سوئندیه گهره پی میر عمون ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه به راستی همر نیمه ران و سهر که و نو و یون ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه
 غصه ﴿لَمَّا سَمِعَ بِشَرِّهِ﴾ نه دمته که ی فریدا (و نو و به مازیکی گهره) ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه چاکوت
 و سپر نه و (مدره گهره) همرچی جادو و ریان گردیو و هلی لوشی ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه معصا جادو و
 گهره کان خیران (که ووتس) به و رودا به سوژده برده و نه (بو خور) ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه ووتیان نه و
 یار و دمان هتا به و رودا گهری جیهانیاں ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه که به و رودا گهری مووسا و هارو و نه
 ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه (میر عمون) ووتی نیوا با و دمان پی هیتا ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه پیش نه و ی موله نشان بدهم
 ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه لکیر کاتی عتک کاتس ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه به راستی نه و (مووسا) جادو و گهره گهره که کاته که میری جادو و ی گردون
 ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه جیا بیگومان له و و دوا دمانس (چیتان لی ده که م) ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه به راستی
 ده سست و فاجیان راست و چهپ ده سیم ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه و بیگومان همر ووتان هال ده و سیم (به دارا)
 ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه (جادو و گهره کان) ووتیان هیچ ریانسی به (بو نیمه نه و ی تو نه و ی بیکی) ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه
 ی و ی ساقسون ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه (چونکه) به راستی نیمه گهره و دمان سو لای به و رودا گهره مانه ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه به راستی
 نیمه به نه مانه و لومید ده که پیس ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه که به و رودا گهره مانه گونا و نه کانه مانه بیوری
 ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه چونکه نیمه به که می سار و دمانس (له گهره که مانه) ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه و ووتیان (میر عمون)
 و دمانس سار و مووسا ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه که به و رودا گهره (یاد و دمانس) کانه مانه (میر عمون) بیس
 ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه بیگومان (میر عمون و کومله که ی) دواتان ده که مونه ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه و ووتیان (میر عمون)
 نه و سار میر عمون پیارسی کو که به و رودا گهره مانه (بو کو که به و رودا گهره مانه) ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه
 له ریمه قنارن ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه (میر عمون ووتی) به راستی نه وانه رقی نیمه هال و دمانس (به و و سار و کوراریان) ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه
 و بیگومان نیمه کومله کیس بیدار و ناگادریس (به بیلا نه کانیاں) ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه (میر عمون) نه معصا
 نه ووتیان (میر عمون و کومله که ی) امان ده که کورده باخات و کانیا و نه کان ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه (میر عمون)
 کردن (میر عمون و گمبج و حمریه و کوشکه رور حران و چاکاته) ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه (به و حوره) (له و دمانس) ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه
 ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه (میر عمون) نه و کانی به عقوب (جو و له که امان نه جیگاسان دانا) ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه (میر عمون) نه معصا
 (میر عمون و له شکره که ی) کاتی خور هملهاں شویان که مونه ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه

﴿فَأَرْسَلْنَا نُوحًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنِّي عَجُوزٌ فَاتَّخِذُوا بُنْيَانًا لَّيَّالٍ وَلَا تَجْعَلُوا لِي دَارِينَ فَأَوْثَقُوا لِي زُكُوفِي وَاجْعَلُوا لِيَ غُرَابًا مِّمَّنْ جَعَلْتُمْ أَفْئِدَةً لِّلْطَّاغُوتِ﴾ (نوح علیه السلام) وونی من چور انم نه‌وانه‌چی کردو هیه‌ک ده‌کس
 ﴿يَا جَاهِلِيَّةُ لَا تُخْسِرِي﴾ بر سینه‌ویه‌یان ته‌بها له‌سمر په‌رو مردگارمه ﴿تُوشَعْرَبُ﴾ نه‌گهر قتیوه هه‌سست
 مکه‌ن (برانی) ﴿وَمِنْ دَعْوَىٰ كَعْبٍ﴾ و من دهر کمری ماوه‌تاران بسم ﴿يَا لَيْسَ بِي شَيْءٌ﴾
 من نه‌بیانر سینه‌ریکی روو د کهر موم ﴿وَهُوَ جَاهِلِيَّةٌ مِّنْ الْأَوَّلِينَ﴾ ووتیان نه‌ی نوح نه‌گهر کونایی
 نه‌هیتی (له‌م کاری مانگه‌وارت) ﴿سُكُونٍ مِّنْ الْأَوَّلِينَ﴾ ینگومان له‌مهر داران کراوان ده‌ی ﴿وَالرَّحْمٰنُ يُدْعِي لِقَوْمٍ يُدْعَوْنَ﴾ (سورج) ووسی نه‌ی په‌رو مردگارم ینگومان گه‌له‌کهم پر وین پس نه‌کردم
 ﴿وَأَفْجَحَ تَجْوِیًّا فَرِحَ﴾ که‌واته له‌سپو من و نه‌واندا خو کم بده به‌خو کم دانکس به‌کعاری
 ﴿وَتَجْوِیًّا مِّنْ الْأَوَّلِينَ﴾ و من و نه‌واندا دارانه‌ی له‌گه‌لمدان پر گار بکه ﴿وَأَفْجَحَ تَجْوِیًّا﴾
 نیمه‌ش سورج و نه‌و که‌سانه‌ی له‌گه‌لی یو پر گارمان کردن (له‌خسکار) ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ خُذُوا زِينَتَكُمْ﴾ له‌و
 که‌شتی به‌ی که‌پر کراو یو (له‌مرو و همو و جوړه گیانداریک) ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ خُذُوا زِينَتَكُمْ﴾ له‌پاشان
 له‌دو (پر گار کردی نیانداران) نه‌وانه‌ی که‌مانه‌و نوقمسان کردن (له‌شای توفانه‌که‌د) ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ خُذُوا زِينَتَكُمْ﴾ به‌رامستی له‌و ده‌ا (باسکرا) به‌لگه‌یه‌کی گه‌وره‌یه ﴿وَمِنْ دَعْوَىٰ كَعْبٍ﴾ به‌لام
 وور به‌یان باوه‌دو در به‌سورن ﴿وَمِنْ دَعْوَىٰ كَعْبٍ﴾ و به‌رامستی هه‌ر په‌رو مردگار وانی
 به‌مهریه‌یه ﴿كَذَٰلِكَ نَدْعُ الْبَشَرِ﴾ گه‌لی عا د پیغمه‌میرانی (خو) یان به‌دروون دانا (دوهریان بی
 نه‌کردن) ﴿وَمِنْ دَعْوَىٰ كَعْبٍ﴾ کاتنی هوود (هیه‌السلام) ی بریایان پیس وونی ﴿لَا تَسْتَوُونَ﴾ نایا
 خوتان پیاویرن (له‌سرای خو) ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ خُذُوا زِينَتَكُمْ﴾ ینگومان من پیغمه‌میرانی له‌مسم بو نیوه ﴿وَمِنْ دَعْوَىٰ كَعْبٍ﴾
 ﴿فَأَنفُتُوا بِيَوْمٍ﴾ که‌واته له‌خواتر سس و گوی رایه‌لی من مکه‌ن ﴿وَمِنْ دَعْوَىٰ كَعْبٍ﴾
 و من هیچ کر به‌ک له‌نیوه داوا ما کم له‌سمر نم (که‌بانلی مانگه‌واره) ﴿وَمِنْ دَعْوَىٰ كَعْبٍ﴾
 پاداشتی من ته‌ب لای په‌رو دگاری جیهانپانه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ خُذُوا زِينَتَكُمْ﴾ دبا نیوه له‌همو
 شوی‌نکی به‌ر (ی سهره‌ریگ) بورجیت دوست ده‌کس به‌ی هوو ده ﴿وَمِنْ دَعْوَىٰ كَعْبٍ﴾ و چه‌ده
 کزشت و نه‌لای به‌هیر (کار که) دروست ده‌کس ﴿وَمِنْ دَعْوَىٰ كَعْبٍ﴾ به‌و نوینده‌ی هه‌ر به‌سینه‌وهر
 به‌سورن ﴿وَمِنْ دَعْوَىٰ كَعْبٍ﴾ و هه‌ر کاتی ده‌ست بوه‌شیتن ﴿وَمِنْ دَعْوَىٰ كَعْبٍ﴾ مستمکار به‌ده‌س ده‌و
 شیتن ﴿فَأَنفُتُوا بِيَوْمٍ﴾ که‌واته (له‌سرای خو) خوتان پیاویرن و گوی رایه‌لی من مکه‌ن ﴿وَمِنْ دَعْوَىٰ كَعْبٍ﴾
 ﴿وَمِنْ دَعْوَىٰ كَعْبٍ﴾ و نه‌و (سرای) نه‌و خو به‌بوس و خوتان پیاویرن که‌خوتان ده‌ران
 چی بی به‌خشیون ﴿وَمِنْ دَعْوَىٰ كَعْبٍ﴾ ناز و مال و مالد و ﴿وَمِنْ دَعْوَىٰ كَعْبٍ﴾ باح و کانیوی
 ووری بی داو ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ خُذُوا زِينَتَكُمْ﴾ به‌رامستی من ده‌ترسم دوو چارتان بی ﴿وَمِنْ دَعْوَىٰ كَعْبٍ﴾ سرای
 روژنکی زور گه‌وره‌ی (درواوو پر له‌سرا) ﴿وَمِنْ دَعْوَىٰ كَعْبٍ﴾ ووتیان (به‌هوود علیه‌السلام) لای
 نیمه‌به‌کسانه ﴿وَمِنْ دَعْوَىٰ كَعْبٍ﴾ ناموز گاری بکه‌یت یا ناموز گاری نه‌که‌یت ﴿وَمِنْ دَعْوَىٰ كَعْبٍ﴾

﴿يَا هَـذَا الَّذِي كَذَّبْتَ﴾ نعمه (ی تو هتارته) تمها درووه دهلمه سی پشیمانه ﴿وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ﴾
 وه نیمه سرا نادریس ﴿فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ نیر ماوهریان پی نه حینا بویه یتیمش له ماومن مردن
 ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾ بیگویمان له ودها (ناسکرا) بشانه ی گموره هدهه ﴿وَمَنْ كَانَ أَكْثَرُ مُؤْمِنِينَ﴾
 به لام رور به بیان باوه پردار نه بوون ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ يَكْفُرْ لِرَبِّهِ﴾ به راستنی هدر به روه ردگرت
 به دهسه لات و به بهرمی به ﴿كَذَّبُوا عَنْهُمْ﴾ گملی سه موود پیعه به راستن به درورن راسی ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ﴾
 خوتان به ریرن ﴿إِنَّ كَذْرًا سَوْءٌ مِّنْ عَمَلِهِمْ﴾ به راستنی من پیعه بهرمی کی تمیم بوتان ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ﴾
 دهی له خوا بترس و گوی رایله لی من مکهن ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ يَكْفُرْ لِرَبِّهِ﴾ و من هیچ کوی و پد شتیت
 له سه رهم (په بهرمی به) له نیوه داوا ماکهم ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ يَكْفُرْ لِرَبِّهِ﴾ کوی و پاداشنی من تهها
 لای به روه ردگری جیهیمانه ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ يَكْفُرْ لِرَبِّهِ﴾ (وا دراس) وارتان لی ده هتری له دو بیادا
 به همی (دهزیس) ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ يَكْفُرْ لِرَبِّهِ﴾ له ساو باحات و کایادی روردا ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ يَكْفُرْ لِرَبِّهِ﴾
 هیزر ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ يَكْفُرْ لِرَبِّهِ﴾ له ساو کشتو کالی رور و باحاتی دار خورمای میوه گه بیودا ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ يَكْفُرْ لِرَبِّهِ﴾
 ترهون ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ يَكْفُرْ لِرَبِّهِ﴾ له چیاکان دا خانوو داده تاش رور به لیر اتانه ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ يَكْفُرْ لِرَبِّهِ﴾
 بترس و گوی رایله لی من مکهن ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ يَكْفُرْ لِرَبِّهِ﴾ وه گوی رایله لی ریاده به وون مه کهن ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ يَكْفُرْ لِرَبِّهِ﴾
 ناکهن ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ يَكْفُرْ لِرَبِّهِ﴾ نه واهه ی خرا به کاری ده کهن له رموی ده ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ يَكْفُرْ لِرَبِّهِ﴾ وه کرده وهی چاک
 لیکراون ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ يَكْفُرْ لِرَبِّهِ﴾ تو تهها مرو فیکسی وهک نیمه ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ يَكْفُرْ لِرَبِّهِ﴾
 دهی نایهت و مو عجیره به کمان مو نیمه نه گره له راست گویانی ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ يَكْفُرْ لِرَبِّهِ﴾ (صالح عبیه
 السلام) رونی نهم و شتره مینه (مو عجیره) به ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ يَكْفُرْ لِرَبِّهِ﴾ نادر خوار ده وه دروژیک بو
 نه وه و دروژیکش بو نیویه ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ يَكْفُرْ لِرَبِّهِ﴾ دهستی بو معدن به خرا به ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ يَكْفُرْ لِرَبِّهِ﴾
 نه گپسا سرای توله ی دروژیک کی گه ووه نووشتان دیست ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ يَكْفُرْ لِرَبِّهِ﴾ که چی نه وون
 سهریان بری نه و سا به شیمان بو و به وه (له مرسی توله ی خوا) ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ يَكْفُرْ لِرَبِّهِ﴾ نه مچا سرای
 (خرابه که بیان) نه وانی گرت ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ يَكْفُرْ لِرَبِّهِ﴾ به راستنی له ودها (ناسکرا)
 بیشه به کی گه ووه هده به لام رور به بیان باوه پردار نه بوون ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ يَكْفُرْ لِرَبِّهِ﴾ بیگویمان
 به روه ردگرت رل و به دهسه لات و به بهرمی به

﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِبِعَمِهِمْ بَنِيَّانِ بِهِمْ قُرُونٌ دَانَا﴾ ﴿وَرَأَىٰ لَهُمْ تَمِيمٌ﴾ ﴿لَاسِقُوا﴾
 کانی لوطی بر ایان (علیه السلام) وومی بیان تابا نیوه له‌خوا ماتر مس خوب پارینون ﴿وَلِإِبْرَاهِيمَ﴾
 له‌خوا اتر مس و گوی رایه‌لی مس بکهن ﴿وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ جَزَاءٍ﴾ ﴿وَهُمْ مِنْ عِيجِ بَادِشْتِیْتْ لَه‌سَه‌ر﴾
 (بی‌همه‌سره‌یشتیکم) له‌نیوه داوا ناکم ﴿وَلَا تُخْرِجُوا دَارَ رَبِّكُمْ﴾ ﴿بَادِشْتِیْتْ مِنْ تَه‌م‌ه‌ا لای به‌رو مرد گای﴾
 جیه‌یانه ﴿وَلَا تُؤْتُوا نَفْسًا مِنْ قَوْمٍ﴾ ﴿تَابَا لَه‌م‌و (هم‌وو خه‌لکی) جیه‌یانیاندا نیوه بیر باری ده‌کهن﴾
 ﴿وَنَادُوا﴾ ﴿وَهُوَ دَیْنَسُ﴾ ﴿وَمَا حَقَّ عِقَابٌ﴾ ﴿لَكُمْ مِنْ رُوحِكُمْ﴾ ﴿لَهُوَ ه‌ا و سَه‌ر اَه‌ت‌ا ن که به‌رو مرد گارتان بوی﴾
 دروست کردون ﴿بَلْ سَبَّحُوا ثَمَازُ﴾ ﴿بِه‌خیر به‌لکو نیوه کۆمه‌لیکی به‌ر چوو له‌سوری ناره‌روو﴾ ﴿وَلَا تُؤْتُوا﴾
 ﴿لَهُمْ لَاسِقُوا﴾ ﴿وَتَبَا ن به‌راسی له‌ی لوط نه‌گه‌ر وار به‌ه‌یتی (لهم کاره‌ت)﴾ ﴿لَاسِقُوا﴾
 نغزین ﴿بِیْگوم‌ان له‌ده‌ر کراوان ده‌ییت (لهم خا‌که)﴾ ﴿وَلَا تُؤْتُوا﴾ ﴿لَهُمْ لَاسِقُوا﴾ ﴿لَاسِقُوا﴾
 ورنس بیگومان مس روو ته‌لس و بیرارم له‌و کرده‌وتان (بیر باری) ﴿وَلَا تُؤْتُوا﴾ ﴿لَهُمْ لَاسِقُوا﴾
 له‌ی به‌رو مرد گارم خوم و مال و خیراتم در گار مکه‌له‌(توله‌ی) له‌و کرده‌وی له‌وان ده‌یکهن ﴿وَلَا تُؤْتُوا﴾
 ﴿وَلَا تُؤْتُوا﴾ ﴿لَهُمْ لَاسِقُوا﴾ ﴿وَلَا تُؤْتُوا﴾ ﴿لَهُمْ لَاسِقُوا﴾ ﴿وَلَا تُؤْتُوا﴾
 نغزین ﴿بِیْگوم‌ان به‌رو مرد گارت رال و میهره‌یانه﴾ ﴿وَلَا تُؤْتُوا﴾ ﴿لَهُمْ لَاسِقُوا﴾
 کانی شو‌ه‌ه‌ب علیه السلام بی ووتن تابا خوتان مایارین و له‌خوا ماتر مس ﴿وَلَا تُؤْتُوا﴾ ﴿لَهُمْ لَاسِقُوا﴾
 به‌راسی مس بی‌همه‌سره‌یشتیکم نه‌م‌یم بو نیوه ﴿وَلَا تُؤْتُوا﴾ ﴿لَهُمْ لَاسِقُوا﴾ ﴿وَلَا تُؤْتُوا﴾
 مس بکهن ﴿وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ جَزَاءٍ﴾ ﴿وَهُمْ مِنْ عِيجِ کُری و باداشتی له‌نیوه داوا ناکم له‌سَه‌ر﴾
 بی‌همه‌سره‌یشتیه‌کهم ﴿وَلَا تُؤْتُوا﴾ ﴿لَهُمْ لَاسِقُوا﴾ ﴿وَلَا تُؤْتُوا﴾ ﴿لَهُمْ لَاسِقُوا﴾
 ﴿وَلَا تُؤْتُوا﴾ ﴿لَهُمْ لَاسِقُوا﴾ ﴿وَلَا تُؤْتُوا﴾ ﴿لَهُمْ لَاسِقُوا﴾
 مده‌خن ﴿وَلَا تُؤْتُوا﴾ ﴿لَهُمْ لَاسِقُوا﴾ ﴿وَلَا تُؤْتُوا﴾ ﴿لَهُمْ لَاسِقُوا﴾

﴿مَآ أَتَىٰ عَمَرَ﴾ سوودیان یی ناگە بەمە ﴿مَعَكُم مَّا يَشْقَوْنَ﴾ ئەو هەموو خوشی و رابواردەنی بەدو
 درابوو ﴿وَمَا هَكَذَا مِنْ قَرْدٍ﴾ هیچ شارو گۆشتیکمان لەسار نەبردووو ﴿وَلَا يَمِيلُ﴾ دڵبە
 تر سێتەرانیکی هەبوو ﴿كُلٌّ وَنَاكَحَ صَبِيحٍ﴾ بو ئەوەی بیر بکەمەو، وە ئیمە سێتەمکار نەبووین
 (نەسرا دانەدا) ﴿وَمَا نَزَلَتْ بِهِ شَيْعَةٌ﴾ شەیتانەکان ئەو (قورئانە) یان نەهێناوێتە حواریوو ﴿وَمَا
 يَسْتَبِيحُ نَهْرٌ وَلَا يَمُوتُ﴾ بەشیاری ئەوین و نەدەشتوانن ﴿وَنَهْمٌ عَنِ اسْمِيعَ مَعْرُوفٍ﴾ بەپراستی
 شەیتانەکان نەگویی گرتن (ی هەوالی ئاسمان) نەگویی کراوون ﴿وَلَا يَخْلَعُ مَعَ ظِلِّهَا ظِلٌّ﴾ کەواتە
 هیچ بەرستراوێکی تر نەپەرسسی لە گەڵ حیوادی ﴿وَمَعَكُم مِّنْ تَعْدِيٍّ﴾ تە گێت لەسرا دروان دەیی
 ﴿وَأُولَٰئِكَ عَشِيرَتُ الْأَعْرَابِ﴾ خەرم و کەسە روور مریکە کانت مەرسینە ﴿وَأَحْيَيْتُ جَسَدٍ﴾ و نالی
 بەرەسی و مەرم و بیابیت پراخە ﴿مِنْ بَعْدِ مَن تَوَلَّيْتُمْ﴾ بو ئەو باوە دارانە ی کەشونیت کەوتوون
 ﴿وَمِنْ غَصَصٍ﴾ تەمجانە گەر سەری بچیان کردی ﴿فَقِيلَ لَهُنَّ مِمَّا قُلْتُمْ﴾ ئەوسا پێیان بڵێ
 بەپراستی من بەریم لەوەی ئێوە دەیکەن ﴿وَلَوْ كُنَّا إِلَّا عَلَىٰ رُجُومٍ﴾ وە پشت بەو خرایە بیهستە
 گەرن و بەرەسی یە ﴿لَآ يَكُنْ لَّيْلٌ لَّنَا لَیْلَةٌ وَنُفُوذُ﴾ ئەو (خواجە) کە دەتیبین کانی بەمەیا مویژ دەکە ی
 ﴿وَبَعَثْنَا فِي الْأَنْجَارِ﴾ وە (دەیی) مویژ کردت ئەسار مویژ گەراندا (کە پێش نوێژی یان بو دە کەیت) ﴿وَلَا
 يَكُنْ هُوَ تَسْمِيعُ الْغِيثِ﴾ بەپراستی تەنھا ئەو پەسەری ناگادار ﴿وَلَا يَكُنْ عَنِ اسْمِ الْأَنْجَارِ﴾ هەوالان
 بەدەمی شەیتانەکان دادەبەرە سەر کی ﴿لَآ يَكُنْ عَنِ اسْمِ الْأَنْجَارِ﴾ دادەبەرە سەر هەموو (کەسێکی)
 روور درووسی روور ئاوانبار ﴿وَلَا يَكُنْ تَسْمِيعُ الْأَنْجَارِ﴾ ماش گۆی دە گرن (بۆ شەیتانەکان)
 وە روورەیان درووس (لەو هەوالانەدا دەبەن بە خەلکی) ﴿وَلَا يَكُنْ تَسْمِيعُ الْأَنْجَارِ﴾ (پێشەمەر
 ٢٢٢) شاهیرەسی یە) شاهیرەکان نەما گومراکان شوپیان دەکەون ﴿وَلَا يَكُنْ تَسْمِيعُ الْأَنْجَارِ﴾ تاپ نابیی
 کەتەرانە ﴿وَلَا يَكُنْ تَسْمِيعُ الْأَنْجَارِ﴾ بەهەموو دول و شیونکدا بەسەر لیژیواوی دەروون (شیمەر دەلین) ﴿وَلَا
 يَكُنْ تَسْمِيعُ الْأَنْجَارِ﴾ وە بەپراستی ئەواتە شنی دەلین کە خویان مایکەن ﴿وَلَا يَكُنْ تَسْمِيعُ الْأَنْجَارِ﴾
 و غەمناو تەبەحی جگە لەواتەیان بر وایان هێناو و کردوو چاکە کەیان کردوو ﴿وَلَا يَكُنْ تَسْمِيعُ الْأَنْجَارِ﴾
 وە بەدو ریکری خویان روور کردوو ﴿وَلَا يَكُنْ تَسْمِيعُ الْأَنْجَارِ﴾ وە تۆلەیان سەندوو لەپاش ئەو
 سێتەیان لی کراو ﴿وَلَا يَكُنْ تَسْمِيعُ الْأَنْجَارِ﴾ وە ئەواتە سێتەیان کردوو لەمەردووە دەران ﴿وَلَا يَكُنْ تَسْمِيعُ الْأَنْجَارِ﴾
 بۆنە کە چۆن گەرانەوێتە گەرمەو (بۆ لای خوا داوی مردن) ﴿وَلَا يَكُنْ تَسْمِيعُ الْأَنْجَارِ﴾

﴿يَا حِمْيَرُ مَبِئذٍ أُخْبِرُ﴾ بەر اسىنى مى دىم ئافرىنىڭ پائىشاي ئەوانە (ئەسارى ئەلقىس) ﴿رُؤُوسَ
 مِصْرَ﴾ كەھەمۇشتىكى (پادشاھىنى) يىن دراۋە ﴿رَبِّ عَرْشِ عَصِيدٍ﴾ ۋە نەختىكى (پادشاھىنى)
 رۇر گەورەى ھەبە ﴿رَجُلًا رَمِيمًا﴾ خۇزى ۋە گەلە كەسىم دى ﴿شَعْبُونَ﴾ بىششى مى بىن سىبە
 لە جىيانى خوا سوزدە نۇرۇز دەمەن ﴿وَمِنْهُمْ شَيْطَانُ مَغْمُومٌ﴾ ۋە شەيتان كىردەۋە (خراپە) كاتىبى بى
 پازاندىۋەنەۋە ﴿فَتَقَبَّلْنَاهُ نَفْسًا﴾ سەۋ ھويەۋە بەر گىرى كىردىن لەر بىگەى راست ﴿فَتَقَبَّلْنَاهُ نَفْسًا﴾
 سۈبە ئەوان پىنگاى راست مادوزمەۋە ﴿لَا يَسْخَرُونَ مِنْهُ﴾ بۇ ئەۋەى سوزدە مەن بۇ ئەۋەى ھويەى
 ﴿يَخْرُجُ تَحِيَّةً﴾ كەسۈپ رالاس ﴿كەتەۋەى شاراۋە پىت لەئاسمانە كان ۋە زەۋىدا دەرى دەخت
 (دەردىنى) ﴿وَتَحْمُومٌ مَغْمُومٌ﴾ ئەۋەش دەى شارەۋەمۇ ئەۋەى دەرى دەختە دەى رانى ﴿وَتَحْمُومٌ مَغْمُومٌ﴾
 كەلە لا ئەۋە ﴿خوۋاپە كە ھىچ بەر سىراۋىكى راست مى يە جىگە لەئەۋە ﴿رَبِّ عَرْشِ عَصِيدٍ﴾
 بەرۋەردگارى ھەرشى ھەۋە گەورەى ﴿فَتَقَبَّلْنَاهُ نَفْسًا﴾ (سولەيمەن بەپەپۋە كەى) ۋەوت ئىمە
 لى كۆلنەۋە دە كەبى (سەبىر دە كەبى) ﴿مَدَدٌ مِّنْ رَبِّكَ﴾ (تا بىرانىس) راست دە كەبى
 (سەۋ ھەۋالەدا) يالە درۋر ئايت ﴿وَتَقَبَّلْنَاهُ نَفْسًا﴾ تەم نامەيەى مىن بۇ بەرە ﴿وَتَقَبَّلْنَاهُ نَفْسًا﴾
 غەنەۋە ۋە قىزى دە بۇيان پاشان دور كەۋەۋە لىيان ﴿وَتَقَبَّلْنَاهُ نَفْسًا﴾ ئەمما سەرىج بەدە ج
 ۋە لا مىت دە گەپ تەۋە ﴿وَتَقَبَّلْنَاهُ نَفْسًا﴾ (ئەلقىس) ۋەتى ئەى بىار ماقول ۋە سەۋكە كان ﴿وَتَقَبَّلْنَاهُ نَفْسًا﴾
 ئىلىۋى كەبى كەبى بەر اسىنى مى نامەبە كى گرگىم بۇ ھەۋىزراۋە ﴿وَتَقَبَّلْنَاهُ نَفْسًا﴾ كە بىگومان بە
 سولەيمەن ۋە (ھاتۋە) ﴿وَتَقَبَّلْنَاهُ نَفْسًا﴾ بەر اسىنى ئەۋە (نامە دەست پى دە كەت) بەدى
 خۋاى بە جىلىدەى مېھرىسان ﴿وَتَقَبَّلْنَاهُ نَفْسًا﴾ خۇئان بە گەۋرە مەرائىس بە سەرىمدار
 بە مۇسلىمانى (گەردن كەچى) ۋەرن سولام ﴿وَتَقَبَّلْنَاهُ نَفْسًا﴾ (ئەلقىس) ۋەتى ئەى سەۋكە
 ۋە شىراۋە كان ﴿وَتَقَبَّلْنَاهُ نَفْسًا﴾ دەرىۋەى ئەم كارەم راي خۇئانم پىن بىلىس ﴿وَتَقَبَّلْنَاهُ نَفْسًا﴾ چۈنكە
 مى ھىچ بىر بارىك سادەم ﴿وَتَقَبَّلْنَاهُ نَفْسًا﴾ ھەتتا نىۋە نامادە بىس (ۋە ۋەتەن پى بە كەم) ﴿وَتَقَبَّلْنَاهُ نَفْسًا﴾
 غىل ۋە قۇر ۋەوتىن ئىمە خاۋەى ھىزىن (چەك ۋە سەرىۋار) ﴿وَتَقَبَّلْنَاهُ نَفْسًا﴾ ۋە (ئەجەبگە)
 خاۋەنى ئازا يەتە كى رورىن ﴿وَتَقَبَّلْنَاهُ نَفْسًا﴾ ۋە ھەرمەن ۋەرىۋىش بەدەستى تۈبە ﴿وَتَقَبَّلْنَاهُ نَفْسًا﴾
 كەۋاتە سەرىج بەدە (بىرىكەۋە) ج ھەرمەنىك دەقەست ﴿وَتَقَبَّلْنَاهُ نَفْسًا﴾ ۋەتى بەر اسىنى
 پادشاھىيان ﴿وَتَقَبَّلْنَاهُ نَفْسًا﴾ ھەر كاتى (بەرۋر) چۈۋە شارىكەۋە جىراپ ۋە ۋەرائى دە كەن
 ﴿وَتَقَبَّلْنَاهُ نَفْسًا﴾ ۋە دەسەلات دارە كانى ئەۋە (شارە) رىسۋاۋ سەرىشۋر دە كەن ﴿وَتَقَبَّلْنَاهُ نَفْسًا﴾
 بىششى ﴿وَتَقَبَّلْنَاهُ نَفْسًا﴾ ھەر بەۋە جۈرە دە كەن ﴿وَتَقَبَّلْنَاهُ نَفْسًا﴾ جە مى دىر بىبە كى
 بەرىخ ۋە گەۋرەيان بۇ دەتەرم ﴿وَتَقَبَّلْنَاهُ نَفْسًا﴾ ئەمما چاۋەروان دە كەم كەبىز دراۋە كان بەچى
 يەۋە دە گەپ تەۋە ﴿وَتَقَبَّلْنَاهُ نَفْسًا﴾

﴿وَقَدْ رَسَدَ لَكُمْ لَكُمْ خَافَتُمْ صِدْقًا﴾ سوتند به‌خوا مار دمان بؤ گملی سه‌مود صالح بیعه‌میری بویان
 (علیه‌السلام) ﴿قُلْ غَدَوْتُ لَكُمْ﴾ (پس ووس) که‌خوا بیهرست ﴿إِذَا هَدَيْتُمْ خُصْمَكُم﴾ که‌چی
 نه‌ران بوونه‌دور کومه‌لی دژ به‌یه‌ک ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ ووتی ته‌ی گه‌له‌که‌م بوجی به‌له‌ده‌که‌م
 ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ (به‌هاتی) سر او توله‌پیش (هاتی) به‌حمت و چاکه ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾
 بوجی (ناگه‌پشته‌وه) داوای لیخوشیون ناگه‌ن له‌خوا ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ تا به‌حمتان پنی بکرت
 ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ ووتیان نیت ووتشی شومی و نه‌گه‌تی بویس به‌هوی سو و نه‌و به‌ی
 له‌گه‌ن تودان (باوهر درن) ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ (صالح) ووتی هوی له‌و به‌گه‌تی به‌ی لیوه‌له‌لای
 خوبه (که‌بی به‌وهرت به‌) ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ به‌خیر به‌لکو نیوه‌گه‌لیک ناکی ده‌کرت به‌وه ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾
 (وصف‌ی ندره) له‌و شاره (ی صالح) دا ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ لا ص و لا یفیدون ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ بو که‌س
 هدیون له‌وهریدا خرابه‌کریان ده‌کرد به‌هیچ جزو چاکه‌یان به‌ده‌کرد ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ ووتیان
 (به‌به‌کتری) سوتند بخون به‌خوا ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ که‌به‌شه‌و دا هیرش ده‌که‌پنه‌سهر مال و خیرانی
 (صالح و هدیونان له‌و ده‌بیس) ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ له‌پاشان ده‌لیس به‌که‌س و کاری (صالح)
 ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ نیمه‌ناگهان له‌کوشش و تیاچووسی خیرانی نه‌وسی به‌﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾
 وینگومان بر استیش ده‌که‌پس ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ نه‌وان پیلانی نه‌خشه‌یان دارشت به‌پیلانده‌یکی
 خراب (بو کوششی صالح) ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ نیمه‌ش (له‌مهرمه‌ر پیلانی نه‌وانده‌) پیلانده‌ی گنرا
 (بو له‌و بر دیان) به‌پیلانگیر انیکی به‌هیر ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ له‌کاتیکدا له‌وان هدیونان به‌ده‌کرد
 ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ نه‌معا سه‌ریج به‌ده‌سهر نه‌معا پیلانی نه‌وان چی لیها
 ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ چون نیمه‌نه‌وان و گه‌له‌که‌یانمان هدیونان پیکه‌وه‌له‌و مرد ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾
 ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ نه‌معا نه‌وه (چی) حابووه‌کانیانه ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ چول و خالی به‌له‌به‌ر
 نه‌وه‌ی سه‌میان کرد ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ به‌راستی له‌و به‌سهره‌اته‌دا به‌دو ناموز گاری و به‌لگه‌هده‌به
 ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ سو کومه‌لیک که‌همرانی (چمان به‌سهر نه‌وانه‌هده‌وه) ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾
 ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ وه‌نه‌وه‌که‌سانه‌مان زرگار کرد که‌بروایان هینابو و له‌خوا ده‌مرسان ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾
 ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ وه‌یامسی لووط بکه‌کاتی ووتی به‌گه‌له‌که‌ی ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ نایا نیوه
 نه‌وه‌کده‌رور خراب و ناشیرینه‌ده‌که‌س ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ که‌نبوه‌ده‌پس و ده‌رانی (چه‌ند پس
 و ناشیرینه‌) ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ چون نایا به‌راستی نیوه‌ده‌چنه‌لای
 پیماون له‌جیانی نامره‌تان بؤ به‌چی هینانی ناره‌روو (ه‌کانشان) ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ دیاره‌نیوه
 گه‌ل و کومه‌لیکی نه‌فام و نه‌زاتس ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾

﴿فَبِكَيْفٍ حُرِّتْ فَتِيهٖ﴾ نه‌مجا وه‌لامی گه‌له‌کی هیچ نه‌بوو ﴿لَا اِلٰهَ اِلاَّ اَنْتَ﴾ جگه‌له‌وه‌ی که‌وونین
 ﴿اَخْرِجُوْهُ لَوْطُ مِّنْ فِیْکُمْ﴾ لووط و که‌سوکار و (شویین که‌وتوانی) له‌شاره‌که‌تن ده‌رکه‌ن
 ﴿فَبِهٖٔ نَارٍ غَلِيْظُوْتْ﴾ به‌راستی نه‌وان که‌سانیکن حویان پاک رانه‌گرن (لهم کرده‌وه‌ی تیه) ﴿۱۱﴾
 ﴿وَالْجَنَّةُ وَالْجَنَّةُ لَا تَمْنَعُ﴾ نه‌مجا تیه لووط و حیرانه‌که‌ییمان بر گار کرد جگه‌له‌هاوسه‌ره‌که‌ی
 ﴿فَنَارُ عَذِیْبٍ اَلْبَیْزِ﴾ که‌بریار میان دا نه‌و (هاوسه‌ره‌که‌ی) له‌جنساوان بیست له‌سرا دا ﴿۱۲﴾ ﴿وَمُنْظَرٌ
 شَیْءٌ مِّنْطَرٌ﴾ وه‌مارانیکمان (له‌سهره‌د) به‌سریان دا ناراند ﴿سَاءَ مَصْرُفٌ عَذِیْبٍ﴾ نه‌ی چ حیرت
 بوو نارانی تر سینه‌راوه‌کان ﴿۱۳﴾ ﴿فَیْنَ اَحْمَدُیْ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د پیچ) ملی ه‌موو سوپاس و ستایش
 مق حوا ﴿وَسَمِعْتُ عَلٰی عَادٍ نَّبِیَّ مَطْعُوْیْ﴾ وه‌سه‌لام و درود له‌سهر نه‌و به‌دانه‌ی خوا ه‌لیبزار دوو
 (بو پیعه‌به‌رایه‌نی) ﴿۱۴﴾ ﴿وَاللهٖ حِیْزٌ مَّرْکُوْبٌ﴾ نایا حوا باشره‌یا نه‌و بتانه‌ی ده‌یکه‌نه‌هاوبه‌شی خو ﴿۱۵﴾ ﴿اِنَّ
 سَبْحَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ نایا راتیک که‌ناسانه‌کان وره‌وی دروست کردوه ﴿وَسَبْحَ الْمَکَرِیْنِ﴾ سماءه‌ه
 له‌ناسانه‌وه‌بارانی بو یاراندون ﴿فَاَسْمِعْ بِهِٓ سُبْحٰنَیْ﴾ نه‌مجا به‌و (یارانه) چه‌د یاخچه‌به‌کی
 خواون جوانیمان روانه‌ه ﴿اَسْمِعْ سَبْحَکَ اَسْمِعْ شَحْرَفُ﴾ که‌تیوه‌نه‌تان دتوایی دره‌خت و رووی
 نه‌و (یاخچه) برویس ﴿اَسْمِعْ لَّهٗ﴾ نایا هیچ به‌رسترای تر له‌گه‌ل خوا دا ه‌به‌ه ﴿بَلْ هُنَّ فَوْقَ یَقْدُوْتْ﴾
 (به‌خیر نی به) به‌لام ته‌وانه‌گه‌نیکس لاده‌ده‌ن له‌پیکای راست ﴿۱۶﴾ ﴿اِنَّ حَمْدَ لَّارِضٍ قَرَرٌ﴾ نایا راتی
 که‌ره‌وی کردوه‌نه‌جنگی نارامی و بیسته‌جی بوون ﴿وَحَمْدٌ جَدِیْ اَتَمُّ﴾ وه‌له‌و (ره‌وی) دا چه‌د
 پروباری به‌دی ه‌تتاوه ﴿وَحَمْدٌ بِرُوحٍ﴾ وه‌جه‌د چبای گه‌وره‌ی سورده‌ی داناوه ﴿وَحَمْدٌ بِرُوحٍ
 اَسْمِعْ بِرُوحٍ﴾ وه‌له‌بیوان دوو ناودا (شیرین و سویر) به‌ره‌ستی داناوه (بو نه‌وه‌ی تیکه‌ل نه‌بن)
 ﴿اَسْمِعْ لَّهٗ﴾ نایا هیچ به‌رسترای تر ه‌به‌له‌گه‌ل خوا دا ﴿۱۷﴾ ﴿اَسْمِعْ لَّهٗم لَا یَقْدُوْتْ﴾ به‌خیر می به
 به‌لام و زوره‌به‌یان ماران ﴿۱۸﴾ ﴿اِنَّ نَّحِیْبَ تَصَدَّقَ رَدَّ﴾ نایا راتی که‌دیت به‌هداری ماچار و دما و وه
 کاتیک هداری لی ده‌کات ﴿وَبِکَيْفٍ نُّوْهٖ﴾ وه‌ماخوشی و به‌لاکان لاده‌ت ﴿وَبِکَيْفٍ نُّجْوَ﴾
 ﴿لَّارِضٍ﴾ وه‌ده‌تان کاته‌جیشی گه‌لانی تری سهرده‌وی ﴿اَسْمِعْ لَّهٗ﴾ نایا به‌رستراونیک تر ه‌به‌به
 له‌گه‌ن خوا دا (به‌خیر تیه) ﴿۱۹﴾ ﴿مَبْلَغٌ مِّنْ عَشْرُوْتْ﴾ به‌لام رور که‌م بیر ده‌که‌نه‌وه ﴿۲۰﴾ ﴿اِنَّ یَقْدُوْتْ
 طَمْسٌ اَبْرُوْ بَیْزِ﴾ نایا راتی که‌ریسمووی تیوه‌ده‌کات (به‌نه‌ستیره و شتی تر) له‌تاریکی به‌کانی
 روشکانی و ده‌رمادا (له‌شه‌ودا) ﴿۲۱﴾ ﴿وَمِنْ رَّیْسٍ رَّیْحٍ نُّشْرَبِیْنَ﴾ و راتیک که‌ (یا) ده‌بیریت
 به‌مورده‌ده‌ر پیش نارانی به‌جه‌متی ﴿اَسْمِعْ لَّهٗ﴾ نایا هیچ به‌رستراونیک تر ه‌به‌به‌له‌گه‌ن خوا دا
 ﴿بَعِیْ لَّهٗ عَمَّ یَشْرِکُوْتْ﴾ خوا به‌رور و بلندره‌له‌وه‌ی مت به‌رستان ده‌یکه‌نه‌هاوبه‌شی ﴿۲۲﴾

﴿وَلَمَّا كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِّنْهُ لَمَّا بَلَغَ أَهْلُكُمْ أَكْثَرُ نَفْسٍ وَنُفْسٍ وَنُفْسٍ وَنُفْسٍ﴾
 وە بێشانی فیر عەون و هەمان و لەشکری هەر دوو کیان بەدین ﴿بِمَقَرِّمَکُمْ نُوْجِدُوْکُمْ﴾ لە (بە) بولسیرانیی
 یە کانه‌وه) ئەو‌ه‌ی خویان لی دەپاراست ﴿وَأَخْبَرُوا رُبُّنَا﴾ بەدایکی مووسا عان راگەیاندا
 (ئێڵها مان بو کرد) ﴿نَاسِیَّةً﴾ کە شیر بەدەمووسا ﴿وَجَعَلْنَا﴾ ئەمەدا هەر کاتی ترست لێی
 هەبوو ﴿وَأَمَّا فِي تَرْبِ﴾ ئەو کاتە بێجەرە رووبار (ی بێ) وە ﴿وَلَا تَخَافُ وَلَا تَحْزَنُ﴾ مەترسە (لێ ی)
 و حە ئەنێش مەخو (بوی) ﴿بَارِدًا وَرَافِقًا﴾ بە راستی نێمە دەبێگەر بەو بولات ﴿وَحَدِیْقًا مِّنْ نَّارٍ سَمِیْمٍ﴾
 وە دەبێگەر بە یەکی ئە پێعە مەران ﴿وَالْأَصْنَةَ﴾ فرغوت ﴿دایکی مووسای خستە ناوی بێدەو)
 ئەمەدا دار و دەستە ی فیر عەون (بیان رانی و) هەلیان گرتەوە ﴿بِحُفُوتٍ مِّنْ عَدُوٍّ وَجَدَ﴾ بو ئەو‌ه‌ی
 بێن بەدور مەس و ه‌و‌ی خەفەت بویان ﴿فِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَجُنُودَهُمَا﴾ بە راستی فیر عەون و هەمان
 و ئەشکر و سەربارە کایان ﴿حَدِّدُوا حَیْبَهُنَّ﴾ تاوانبار و هەلە سوون ﴿وَهُنَّ أُمَرَاءُ فِرْعَوْنَ﴾
 (وێستیان مووسا بکوزن ناسیدی) ژمی فیر عەون و وتی ﴿فَرِحَ عِمْرَانُ إِذْ أَنْتَ لَا تَقْتُلُونَ﴾ مایە ی چار
 و دلێ پ‌و‌شی یە بو مەس و بو ن‌و‌ش (فیر عەون) مەبکوزن ﴿عِیْسَىٰ سَعْتٌ﴾ بە لک‌و سوود و کە لک‌مان بێ
 بگە یەن ﴿وَأَرْسَلْنَاهُ وَدَّ﴾ پاییکە بێ بە گ‌و‌ری خومان ﴿وَفَعَلْنَا مَنُوزًا﴾ لە کاتی کدا ئەو‌ن هەستیان
 بەدە کرد (نەم مەدالە ئە پێتە ه‌و‌ی تیاچوو بیان) ﴿وَأَصْبَحَ فُورًا مِّنْ مَّوْسَىٰ فَرَّ﴾ جە دلی دایکی مووسا
 خاالی سوو (لە هەموو شت جگە لە مەدالە کە ی) ﴿فَرَحَّكَتْ سَمِیْمٌ﴾ مریک سوو (بێنی) ئەو
 مەدالە نااشکرانکات ﴿وَأَلَّ رِجْلًا عَلَی سَیِّئٍ﴾ ئە گەر دلێمان ئەمە ستا بە تەو‌ه (و‌ه بە هیرمان بە کردایە)
 ﴿تَحْکُومٍ مِّنْ تَمْرِ مِیْنٍ﴾ سو ئەو‌ه‌ی لە س‌ر‌و‌اداران مەس ﴿وَدَّ بَیْرُ الْأَحْمَرِ قَصِیَّةً﴾ (دایکی مووسا)
 و ورنی بە خوشکە کە ی (مووسا) بە شو بیدا س‌ر‌و ﴿مَضْرِبَ بَیْرٍ خُفٍّ﴾ ئەمەدا لە دورەو مووسای
 بێس و بێنی رانی ﴿وَمَنْ لَا یَشْرُوتُ﴾ لە کاتی کدا ئەوان (فیر عەون و کومە لە کە ی) هەستیان بەدە کرد ﴿وَحَرَّمَ سَبِیْعَ مِّنْ قُلٍّ﴾ وە نێمە پێشتر (شیری) شیر دەرە کانمان حەرام کرد لە مووسا (مەمکی
 کە س‌ی‌ایی بەدە م‌ز‌ی) ﴿وَدَّتْ هَیْزُ دُکْرٍ عَلَی قُلٍّ بَیْ﴾ ئەمەدا خوشکە کە ی (مووسا) و ورنی بیان نایا
 مایێکتان بێشان دەم ﴿بِیْکَکُمُوبُؤُکُمْ﴾ کە ئەو مەدالە بو تێو بە خێر بکەن (و شیر ی بەدە ی) ﴿و‌ه‌ه
 لَکُمُ حَیْوَتٍ﴾ و د‌ل‌س‌و‌ر بێن بوی ﴿وَأَمَّا فِرْعَوْنُ فَجَاءَ﴾ ئەمەدا مووسا مان گیرایە وە ب‌و‌ل‌ای دایکی
 ﴿کَنْ نَفَرًا غَیْبًا وَلَا تَخْزَنُ﴾ ب‌و‌ ئەو‌ه‌ی چاوی بێن روون بێتەو‌ه‌و حەفەت بە ح‌و‌ت ﴿و‌ی‌ع‌و‌ن وَغَدَّ اللَّهُ
 حَقًّا﴾ وە ب‌و‌ ئەو‌ه‌ی براب‌ت کە مەل‌س‌ی خوا راست و هەقە ﴿وَأَمَّا فِرْعَوْنُ فَجَاءَ لَا یَحْکُمُونَ﴾ بە لام روو
 مە بیان مەران

﴿وَسَابِقُ الْفَيْحِ وَشَوَى﴾ کاتن مووسا گه‌شته نه‌ویه‌ری پینگه‌یشسی له‌ش و زیری تیر و ته‌واو بوو
 ﴿عَالِيَهُ جَنَّاتٍ مِّنْ دَانٍ﴾ دانایی وراستمان پیدا ﴿وَنَجْمٍ مَّجِيدٍ﴾ همره‌وشیویه‌یه پاداشتی چاکه کارن
 ده‌ده‌ینه‌وه ﴿وَمِنَ الْجَبَّةِ لَنُجِيبَنَّ﴾ وه (مووسا) روشته داوشاریی نه‌وه‌ی خه‌لکی شار
 ناگیدان لن یی ﴿وَمِنَ الْجَبَّةِ لَنُجِيبَنَّ﴾ جانمو شارهدا دوو پیای دی له‌گه‌ل به‌کتر شه‌ریب ده‌کرد
 ﴿وَمِنَ الْجَبَّةِ لَنُجِيبَنَّ﴾ نه‌مه‌یان له‌مابه‌ی خوی بوو نه‌وی تریشیار له‌دورمانی بوو ﴿وَمِنَ الْجَبَّةِ
 لَنُجِيبَنَّ﴾ نه‌مجا نه‌ویه‌یان که له‌تابه‌ی خوی بوو داوای یارمعی لن کرد ﴿وَمِنَ الْجَبَّةِ لَنُجِيبَنَّ﴾
 له‌دزی نه‌وه‌ی که له (ناقصی) دورمه‌که‌ی بوو ﴿وَمِنَ الْجَبَّةِ لَنُجِيبَنَّ﴾ نه‌مجا مووسا ش بو کرینکی
 لیدا و نه‌وه (قیتی به‌ی) گوشت ﴿وَمِنَ الْجَبَّةِ لَنُجِيبَنَّ﴾ (مووسا) وونی لهم (کوشته) له‌کرده‌وه‌ی
 شه‌یتانه ﴿وَمِنَ الْجَبَّةِ لَنُجِيبَنَّ﴾ به‌راستی نه‌وه (شه‌یتان) دورمیککی گومرا که‌ری پروو و ناشکر به
 ﴿وَمِنَ الْجَبَّةِ لَنُجِيبَنَّ﴾ وونی نه‌ی به‌رو و ردگارم به‌راستی من ستمم له‌خوم کرد ﴿وَمِنَ الْجَبَّةِ لَنُجِيبَنَّ﴾
 ده‌ی لیم خزشه‌جا نه‌ویش (خودا) لسی خوش بوو ﴿وَمِنَ الْجَبَّةِ لَنُجِيبَنَّ﴾ بینگومان ته‌ها
 نه‌و بیورده‌ی به‌به‌ری به ﴿وَمِنَ الْجَبَّةِ لَنُجِيبَنَّ﴾ (مووسا) وونی نه‌ی به‌رو و ردگارم به‌به‌ری چاکه
 و بیعه‌ت له‌مهرم (نه‌وه‌ی و تو نایه‌یه که پیتداوم) ﴿وَمِنَ الْجَبَّةِ لَنُجِيبَنَّ﴾ بویاری همر گیر به‌یم
 به‌پشتیو می تاوانباران ﴿وَمِنَ الْجَبَّةِ لَنُجِيبَنَّ﴾ به‌وه‌ی نه‌وه (کوشته) وه نه‌شارد به‌به‌ری به‌وه
 چاوه‌برانی ده‌کر (به‌به‌ری به‌وه‌ی چاوه‌برانی ده‌وه‌ی) ﴿وَمِنَ الْجَبَّةِ لَنُجِيبَنَّ﴾
 له‌سا کاودا نه‌وه (به‌به‌ری به‌وه‌ی) دوسی داوای یارمعی کرد له‌وه (مووسا) له‌گه‌ل به‌کینکی
 نردا شه‌ریبه‌نی) هانی مو مووسا هینا فریاری که‌وشت ﴿وَمِنَ الْجَبَّةِ لَنُجِيبَنَّ﴾ مووسا به‌وه
 (به‌به‌ری به‌وه‌ی) ووت به‌راستی تو که‌میککی گومرای ناشکرای ﴿وَمِنَ الْجَبَّةِ لَنُجِيبَنَّ﴾ نه‌مجا کاتی
 که (مووسا) ویستی ﴿وَمِنَ الْجَبَّةِ لَنُجِيبَنَّ﴾ به‌توبدی بدات له‌وه‌ی پیایوه‌ی دورمسی همر دوو که‌به
 ﴿وَمِنَ الْجَبَّةِ لَنُجِيبَنَّ﴾ وونی نه‌ی مووسا نایا ده‌وه‌ی بزم کوزی ﴿وَمِنَ الْجَبَّةِ لَنُجِيبَنَّ﴾
 به‌روه‌کو دوسی که‌سینکت گوشت ﴿وَمِنَ الْجَبَّةِ لَنُجِيبَنَّ﴾ تو همر ده‌وه‌ی به‌روه‌دور
 مده‌ور بیت له‌روه‌ی دا ﴿وَمِنَ الْجَبَّةِ لَنُجِيبَنَّ﴾ وه ماته‌وه‌ی له‌پیدا چاکان (به‌به‌ری به‌وه‌ی) بیت ﴿وَمِنَ الْجَبَّةِ لَنُجِيبَنَّ﴾
 ﴿وَمِنَ الْجَبَّةِ لَنُجِيبَنَّ﴾ نه‌مجا پیایوسک له‌وه‌ی به‌ری شاروه‌به‌به‌له‌هات (بو لای مووسا)
 ﴿وَمِنَ الْجَبَّةِ لَنُجِيبَنَّ﴾ وونی نه‌ی مووسا (ناگاداربه) کار به‌ده‌ست و سه‌ر گه‌وره‌کان ﴿وَمِنَ الْجَبَّةِ لَنُجِيبَنَّ﴾
 به‌پشتیو ﴿وَمِنَ الْجَبَّةِ لَنُجِيبَنَّ﴾ کوپو و نه‌وه‌ی له‌باری تو وه (خسه‌ده‌که‌ن) بو نه‌وه‌ی بکوزن ﴿وَمِنَ الْجَبَّةِ لَنُجِيبَنَّ﴾
 که‌واته‌ده‌رجو له‌شار (بانته‌گرن) بینگومان من دل‌سورتم ﴿وَمِنَ الْجَبَّةِ لَنُجِيبَنَّ﴾ نه‌ویش له‌شار
 ده‌رجو به‌تر سه‌وه‌چاوه‌روانی ده‌کرد (بنی مران و بیگرن) ﴿وَمِنَ الْجَبَّةِ لَنُجِيبَنَّ﴾ (مووسا)
 وونی نه‌ی به‌رو و ردگارم برگارم بکه‌لهم کو ماله‌سه‌مه‌کاره ﴿وَمِنَ الْجَبَّةِ لَنُجِيبَنَّ﴾

﴿وَتَقْصِي مَوْئِي الْأَجَلَ﴾ نهمجا کاتیت مووسا ماوه‌ی شوانی به‌کهی نه‌واو کرد ﴿وَسَارَ بِأَهْلِهِ﴾ له‌گهل خیراته‌کهی به‌شهو رۆشنی (له‌معدیه‌مه‌وه بو مبصر) ﴿لَسَ مِنْ جَنَبِ الْقُورَى﴾ له‌دوره‌وه لای راستی کیوی طور ناگرو پروماکی به‌کی بی ﴿وَالْأَخِيهَ نَكُورَ﴾ (مووسا) وونی به‌حیر به‌کهی نیوه (بیره‌دا) به‌یتنه‌وه ﴿يَوْمَ تَنبُرُ﴾ به‌راستی من ناگروکم به‌دی کرد (بیی) ﴿ثُمَّ سَكَنَ مِنْ بَاطِنِ الْأَعْلَى﴾ به‌لکو هه‌والیکی (رینگاتان) بو ییشم لای نه‌و (ناگرو) ﴿وَوَجَدَهُ مِنْ سَبِيلِ الْمَكَّةَ فَنَجَّاهُ مِنَ الْغَمِّ﴾ یان چلو سکیکی ناگرتن بو ییشم به‌لکو خونانی بی گهرم که‌مه‌وه ﴿فَمِنْ ثَمَرِ عَرْشِ﴾ له‌مجا کاتی هاته بریکی نه‌و (ناگرو) مانگی لن کرا ﴿مِنْ شَعْنِ رَبِّهِ﴾ له‌که‌ناری لای راستی شیوه‌که‌وه ﴿وَلَمَّا كَلَمَ النَّبِيَّ مِنْ شَجَرَةٍ﴾ له‌و بار چهره‌وی به‌به‌ه‌رو و بیروری بریک دره‌خت که‌وه ﴿لَمْ يَسْمَعْ﴾ (بانگی لن کرا) که‌له‌ی مووسا ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي﴾ به‌راستی من خوابه‌کم به‌روه‌رد گاری جبه‌بانم ﴿وَرَبُّكَ عَزَّ﴾ (وه بانگی کرا) که‌گو چانه‌که‌ت هریده ﴿فَمَنْ رَدَّهُ عَنْ الْأَجَلِ﴾ نه‌مجا کاتی مووسا له‌و (گوچه‌ه‌ی بیی) وه‌ک تیرهار ده‌جوولی به‌به‌له ﴿وَرَبُّكَ مَدِيرُ الْوَعْدِ﴾ پیشی نن کرد و رابکرد و به‌گه‌ربه‌وه‌ه‌ری ﴿سَمِيعٌ قَبِيلٌ وَاعِدٌ﴾ (خواه‌هر مووی) له‌ی مووسا وه‌ره پیش و مه‌ترسه ﴿رَبُّكَ مِنْ الْأَمْنِ﴾ به‌راستی نو له‌و که‌سانه‌ی بی مالک و بی ترس ﴿سَلَامٌ يَوْمَ تُنْفَخُ الْأَشْفَادُ﴾ ده‌ستت به‌ه‌ره باو باخهل (وزیر یالت) ﴿وَنَحْنُ بِعَبَّةٍ مِّنْ عَذَابِهِ﴾ (کاتی ده‌ری ده‌ی) دپته ده‌ره‌وه به‌سپیی و تیشک ده‌داته‌وه بی نه‌وه‌ی به‌له‌کی و به‌خوشی بیت ﴿وَضَعَفْنَا بِهِ عَنْكَ أَلْعَابَ﴾ ده‌ستت بلکنینه به‌خوبه‌وه (و بی‌ه‌ره سهر دلت) بو (به‌هیشی) ترس و بیم ﴿بَدَّلْنَا الْوَعْدَ مِنْ يَمِينٍ﴾ ک نهم درو به (گوچه‌ه‌ه‌ه‌ت و ده‌ستت) دوو موچه‌ه‌ه‌ه‌ن له‌لایهن به‌روه‌رد گارتنه‌وه ﴿وَأَرْعَبُوا أَهْلَ الْأَنْبِيَاءِ﴾ (بیره‌راوه) بو فیر هه‌و و دارو ده‌سه‌که‌ی ﴿بَنَيْنَا مَكَّةَ نَوْمًا مَّسِينًا﴾ به‌راستی له‌وانه کومه‌لکی له‌سنوور ده‌رجوون ﴿وَهُوَ رَبُّكَ وَتَبَّ مَثَلُهُ﴾ (مووسا) وونی نه‌ی به‌روه‌رد گهرم بنگومان من به‌کبکم به‌وان کوشتنوه ﴿وَأَحَافُتُ أَهْلَهُ﴾ له‌هر نه‌وه ده‌ترسم که‌م کوزر (له‌حیاتی نه‌و کوزراوه) ﴿وَأَحَىٰ هَازِلًا فَخُتِيَ مِثْلُ نَارٍ﴾ وه‌ه‌اروومی برام له‌من رمانی پار و تیره ﴿فَأَرْسَلْنَا مِنْهُ رِجَالًا بِأَصْفَادٍ﴾ جا نه‌وم له‌گهلعا بیر به‌شیرانم بیت و وته‌کانم به‌سلمینی ﴿إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَيِّدُنِي﴾ به‌راستی من ده‌ترسم که‌به‌درورم دابینی (باوهرم بی به‌هیش) ﴿وَهُنَّ سَحَابٌ مِّمَّنْ﴾ (خو) ده‌رمووی بنگومان نیمه به‌براکه‌ت تو به‌هیرت ده‌که‌ییس ﴿وَنَحْنُ بِعَبَّةٍ مِّنْ عَذَابِهِ﴾ وه‌ده‌سه‌لانیک به‌ه‌ردو و کتان ده‌ده‌ییس ﴿وَلَا يَصْنَعُ الْكَافِرُونَ﴾ نه‌وسا به‌ه‌وی تایمه‌کانی نیمه‌وه ده‌ستیب به‌نیوه ناگات ﴿سُعَاوِي كَعَصَا كَعَصْبُونَ﴾ به‌ها نیوه (مووسا و هاروون) و نه‌وه‌ی شویت ده‌که‌وی سهرده‌که‌وون ﴿

﴿فَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ ئەمجا کاتیگ کمووسا مو عجبیره روونه کانی نیمه‌ی مو هینب
 ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ ئەوان وویان ئەمه (نۆ هیناوه موسا) بەنھا جادووینە کی دەست هەلەستە
 ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ نبعه ئەممان بەیستوو ئەساو واپیرە پێشووە کانیان ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾
 ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ مووسا ووتی پەرورەدگارم رانترە ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ ئەو کەسە ی
 کەریسموویی لای ئەو وە هیناوه ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ ئەو (رانترە) بەو کەسە ی سەر بھام
 و دوای وژی چاکی دەیت ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ بەراستی ئەو (خوا) ستمکاران پرگار بەکات ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾
 ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ فیرەو ووتی ئە ی کار بە دەست و دەسە لاتداران ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾
 غیری ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ هیچ پەرستراویکی تۆتان هەبن ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ جە
 (بۆ ریانر دلپا بوون) ئە ی هەمان کورە ی تاگر تاودەو خشتی سوورەو کراوی لی دروست بکە بۆم
 ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ ئەمجا (لەخشتە) کوشکیکی مەرم بو دروست بکە ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾
 (بەگالشیوە ووتی) بەلکو سەیری خواکە ی مووسا بکەم و ببینم ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾
 و بەراستی وادەرانی ئەو (موسا) لەدور و ریانە ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ ئەو (فیرەو) و لەشکر و
 سەربازە کانی خویان بەرل رانی ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ لەوولات و رەوی (میسر) دا بە پەرەو
 ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ وە گومانپان وایو کەریپدوو ماگریپنەو و ماگریپنەو بولای نیمە ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾
 ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ جەتو لەمان لە ئەو (فیرەو) و لەشکر و سەربازە کانی سەیدو
 تۆرمان دانە ماو دەریای سوورەو وە ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ ئەمجا سەرنج بەدە (لە ی
 مو حەمەد) سەرتەجەمی ستمکاران چوون بوو ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾
 ئەوانمان کردە پێشە وایاتیگ کە (خەلک) مانگ دەکەن بۆ تاگری دورەج ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾
 لا یستراوت ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ وە لەروژی دوا ییشدا یارمەسی نادری ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾
 دویا یەدا بەفریمان سارد بەدایان دا ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ وە لەروژی قیامە ییشدا
 ئەوانە لەبیرا و دور خراوە کانی ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ سوسد بەخوا بیگومان تەوراتمان
 بەحشی بە مووسا ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ لەپاش ئەو ی خەلکی چەرخە پێشووە کانی
 لەناو برد ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ تا بەر چا و رووسی و ریموویی و رەحمەت ی بۆ خەلکی
 ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ بۆ ئەو ی ئەو خەلکە ییر بکەموو ناموزگاری وەر گرن ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾

﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ (له لای خور تاوای (شاخی طور) به بویت
 ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ (کاتیت که هر مانی پتعه به رایه تمان دا به مووسا ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾
 وه تو له نامه ده بووانی (له ورو داوه) به بویت ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ به لام نیمه چنده چیر و
 سه ده ممان دروست کرد (له پاش مووسا) ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ تمعها ماوه به کی دوورو دریزین
 به سه ده دایه پری ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ وه تو له نامو حملکی معده به دا بشته جی به بویت
 ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ که نایه نه کانی نیمه بهان به سه ده نامو نیشه وه ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ به لام هر
 نیمه بووین پتعه به رمان دارد ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ وه نو لای کیوی طور به بویت
 کانی مانگ (ای مووسا) مان کرد ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ به لام نه وه به ربه به که له بهر وه رد گر نه وه
 (به نوی داوه) ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ بو نه وه ی گه لیت بتر مینی که پیش تو هیچ
 تر سینه رینکیان بو به هاتوره ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ به لکو بیر به که نه وه به سه ده و در گری ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾
 نیمه بهان ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ پیش ماردی پتعه بهان تووشیان بیوایه ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ به لایه ک
 به هوی لهو (خرپانه وهی) که کر دوویانه ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ جاده یان ورت لهی
 بهر وه رد گاری نیمه بوچی پتعه به رینکت بو نه ماردی ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ بو نه وه ی شوین لایه به کانت
 بکه به ساید ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ وه له بر واداران بووین به ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ تمعها
 کانی راستبان بو هات له لایه نیمه وه ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ وونبان بوچی بهو (موحه ممد ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ به در وه
 ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ به هی نه وه ی به مووسا در وه ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ ورت به ورت ماردی ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ لپ نه و
 پیشتر بی بر وانه بوون به وه ی در اوو به مووسا ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ ده یان ورت (قورنات و تهورات)
 دوو سیحر و جادوون پشتگیری به کتر ده کهن ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ وه ده یان ورت بیگو مان نیمه
 بی باو وریس به هه موویان (به قورنات و تهورات) ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ من دوو به کسب من عده انه ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ (لهی موحه ممد
 ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ بلن دهی تیوه کتیبیک له لایه خواو میس ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ که نه و (کتیبه) راست تر بیت
 لهو در وانه (قورنات و تهورات) من شوینی ده کوم ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ نه گهر نیوه بر سنگون ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾
 ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ تمعها نه گهر به گویدان به کردی (و وه لایمان به دایته وه) ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾
 ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ نه وه بر سه که ته بها شوین هه اوو نامرووی خویان ده کهن ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾
 وه کن له و کسه گو مر اتره که شوین نامرووی خوی بکویت ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ بی بریمووسی
 له لایه خرو وه ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ یگو مان خوا بریمووسی گهلی سه مکار

ماکات

﴿وَمَا يُغْنِي عَنْهُ كَثْرَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ و ه ه ر جی مئو ه تراوه ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَرَبِّكَ﴾ تموه هوی خوشی و پرابو ر دبی
 ژبانی تم دوپا و جوانیمتی ﴿وَمَنْ يَرْجُ الْآخِرَ﴾ وه تمو (پداشته) ای لای حوایه باشرو به پراویمه
 ﴿أَلَا تَتَذَكَّرُ﴾ دهی نایا زیر ناب ﴿أَلَمْ يَسْأَلْكُمْ رَبُّكُمْ خَلْقَ﴾ نایا که سئ که به لیمان پی داوه به به لینی
 چاک ﴿فَمَا تَعْبَهُ﴾ نهو که سه ده گات مهو (نه لینه که سه ه شته) ﴿كُلُّ مَعْدَةٍ﴾ وه کو که سبک و به
 خوشی و پرابو ر دمان پنداره ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَرَبِّكَ﴾ به خوشی و له رمی ژبانی دوب ﴿لَهُ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾
 که خصری ﴿لَهُ بِأَشْأَانِ لَهْ يَوْمَ الدِّينِ﴾ داله ناماده کروان دهی (پو سرادان) ﴿وَيَوْمَ يُنْفَخُ الْفُجُورُ﴾
 (نهی موحه ممد ﴿يَوْمَ﴾) ناسی نهو روزه نکه که (خوا) مانگی نهو (ت به رست) انه ده گات و (پین)
 ده نه رموی ﴿أَلَمْ يَسْأَلْكُمْ رَبُّكُمْ خَلْقَ﴾ له کونس تمو هاویه شانمی که پئوه به حه پالی خوتن
 به هاویه ششی مشتان ده رانیس ﴿وَمَنْ يَرْجُ الْآخِرَ﴾ نه وانهی (سهر و که کانی گو مریس) که
 بریدی سرادان به سهریدر ده چسپا ده لیس ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَرَبِّكَ﴾ نهی پهر و ده دگر مان له نه رانه که
 نیمه گو مریس من کردن ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَرَبِّكَ﴾ گو مریس مان کردن هه روه کو حومان گو مریس بوویس ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَرَبِّكَ﴾
 نیمه به ری بوویس (له وانه به ری بوویه که مان) لای توده که پین ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَرَبِّكَ﴾ نهو به
 نیمه بیان به ده به رست ﴿وَمَنْ يَرْجُ الْآخِرَ﴾ وه (پیان) ده وتری هدوار نکه له و شانهی که دانان نابور
 به هاویه ششی خوا ﴿وَمَنْ يَرْجُ الْآخِرَ﴾ نهو انیش هاوار بیان لن ده که به لام وه لامیان مده به وه
 ﴿وَمَنْ يَرْجُ الْآخِرَ﴾ لهو کاتمه دا سمرای دورح) ده پین ﴿وَمَنْ يَرْجُ الْآخِرَ﴾ (شوات ده خوارن که)
 خورگه ته به رنگای راستیان مده به به ر ﴿وَمَنْ يَرْجُ الْآخِرَ﴾ وه روزی که (خوا) بانگیان ده گات
 و (پیان) ده نه رموی ﴿وَمَنْ يَرْجُ الْآخِرَ﴾ چنان وه لامی پنجه به ران دایه وه ﴿وَمَنْ يَرْجُ الْآخِرَ﴾
 ﴿وَمَنْ يَرْجُ الْآخِرَ﴾ نهو مچاله وه روزه ده وال کاتیان (به لکه کانیان) له پیر ده چینه وه ﴿وَمَنْ يَرْجُ الْآخِرَ﴾
 نه رسا پر سیاریش له به کتری ماکه ﴿وَمَنْ يَرْجُ الْآخِرَ﴾ به لام نهو که سهی گه پراو نه وه
 (نهی نه وه ری) را وه ری هبا وه کر ده وهی چاکمی کر ده وه ﴿وَمَنْ يَرْجُ الْآخِرَ﴾ نه وه بیگو مریس
 له برگر بوون دهی ﴿وَمَنْ يَرْجُ الْآخِرَ﴾ وه پهر و ده دگر گارت (نهی موحه ممد ﴿يَوْمَ﴾) نه وهی
 به وهی دروستی ده گات و هلی ده بریری ﴿وَمَنْ يَرْجُ الْآخِرَ﴾ (خملکی) هه لیز اردنیان بؤ نیه (له کاری
 خوا دا) ﴿وَمَنْ يَرْجُ الْآخِرَ﴾ خوا پاک و بگه رد و نه رو و لینه نه وهی ده یکده هاویه ششی
 ﴿وَمَنْ يَرْجُ الْآخِرَ﴾ وه پهر و ده دگر گارت ده رانی ﴿وَمَنْ يَرْجُ الْآخِرَ﴾ به نه وهی له سبکیان
 (دنیان) دا ده یشار به وه به نه وهی ناشکرای ده که ﴿وَمَنْ يَرْجُ الْآخِرَ﴾ وه نهو حوایه که هیچ
 به رستر و نیکی راست به جگه لهو ﴿وَمَنْ يَرْجُ الْآخِرَ﴾ هه مو و سو پاس نه به بو خو له در پیر
 له روزی دواشد ﴿وَمَنْ يَرْجُ الْآخِرَ﴾ وه پیرارو حو کم هه ر بو نه وه و هه مو ران ته به بو لای
 نهو ده گه ر تیر تموه (له روزی دواشد) ﴿وَمَنْ يَرْجُ الْآخِرَ﴾

﴿قُلْ رَّبِّیْ﴾ (نه‌ی موحه‌مهده بیتان) بلی هه‌والم بدهی ﴿إِن جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّسْتَمَرٍّ﴾
 نه‌گه‌ر خواشه‌وتان بو دریز بکاته‌وه (هه‌ر شه‌وینت) ﴿وَمِنْ بَیْنِهِ﴾ تا روزی قیامت ﴿مَنْ لَّهُ عِزٌّ
 مُّبَارَكٌ﴾ چ به‌رستر ویک‌ی تر جگه‌له‌خوا ﴿إِن یُکْرِمْنِیْ﴾ رووماکی (روز) تان بو دبی ﴿وَلَا تُسْخَفُ
 دُمُیْ ثَابِتٌ ثَبْرٌ مَّابِیْنُ﴾ ﴿قُلْ رَّبِّیْ﴾ (بیان) بلی بیسم بلی ﴿إِن جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّسْتَمَرٍّ﴾
 نه‌گه‌ر خو روز بکاته هه‌میشه‌یی بوتان ﴿وَمِنْ بَیْنِهِ﴾ تا روزی قیامت ﴿مَنْ لَّهُ عِزٌّ مُّبَارَكٌ﴾
 به‌رستراوی تر بیجگه‌له‌خوا ﴿إِن یُکْرِمْنِیْ﴾ شکوت یه‌ ﴿کَمْ شَهِدْنَا مِنْ دُیْنِ ثَارِمِیْ ثَابِتٌ بَکْرٌ
 مُّذَلِّضٌ﴾ ده‌ی ثاب ثبوه مابین ﴿وَمِنْ رَحْمَةِ جَعَلَ خُفَّیْ وَبَیْضٌ﴾ نه‌ره‌هی نه‌ر
 (خوایه) که‌شه‌روزی بو دروست کردون ﴿تَتَخَفَتُهُ مَخْوَیْ وَبِیْضٌ﴾ بو‌شه‌وه‌ نارام بگرن
 له‌ (شه‌و) داو بو‌شه‌وه‌ بگه‌ریس به‌دوای پوری و به‌ره‌ی خوادا (له‌روژدا) ﴿وَمِنْ رَحْمَةِ لَّشْرِ
 وَهْ بُوْلَهُیْ سَوَاسِیْ خَوَاطِرٍ﴾ (له‌ره‌له‌و بیجته‌نه‌ی) ﴿وَمِنْ بَیْنِهِ﴾ نه‌روزی که‌ (خوا)
 بانگیان ده‌کات نه‌مجا (بیان) ده‌ره‌موی ﴿إِن لَّکُمْ فِیْ شَیْءٍ مِّنْ دُیْنِ ثَارِمِیْ ثَابِتٌ بَکْرٌ
 مُّذَلِّضٌ﴾ که‌ ثبوه به‌ هاویه‌شی متان دادنه‌ان ﴿وَمِنْ رَحْمَةِ مِّنْ حَسْبٍ مُّشْهِدٌ﴾ وه‌له‌ماو هه‌مور
 نوممه‌تیکه‌، شابه‌تیک ده‌هتین ﴿إِن لَّکُمْ فِیْ شَیْءٍ مِّنْ دُیْنِ ثَارِمِیْ ثَابِتٌ بَکْرٌ
 مُّذَلِّضٌ﴾ نه‌وسا ده‌رانس بینگومان هه‌ق و پراستی قایبه‌تی خوایه ﴿وَمِنْ رَحْمَةِ مِّنْ حَسْبٍ
 مُّشْهِدٌ﴾ نه‌وه‌ی به‌درو هه‌لبار به‌ستیو (کردیوویان به‌به‌رستراو جگه‌له‌خوا) بیان گوم دبی
 ﴿إِن قُرْآنٌ کَرِیْمٌ مِّنْ قُرْآنٍ مَّوْجِزٍ﴾ بینگومان قاروون له‌گه‌له‌که‌ی مووسا بوو (حووله‌که‌بوو) ﴿وَمِنْ
 رَحْمَةِ مِّنْ حَسْبٍ مُّشْهِدٌ﴾ به‌لام ده‌ست دریزی و ستمی لی ده‌کردن ﴿وَمِنْ رَحْمَةِ مِّنْ حَسْبٍ
 مُّشْهِدٌ﴾ (للتون و ریو) پیدا بوو ﴿وَمِنْ رَحْمَةِ مِّنْ حَسْبٍ مُّشْهِدٌ﴾ (له‌ره‌گه‌ج و قه‌سانه)
 ﴿وَمِنْ رَحْمَةِ مِّنْ حَسْبٍ مُّشْهِدٌ﴾ به‌ره‌حصه‌ت هه‌لده‌گیر ابو کومه‌لنکی به‌هیز ﴿وَمِنْ رَحْمَةِ مِّنْ حَسْبٍ
 مُّشْهِدٌ﴾ (ایمانداران) که‌نه‌که‌ی پیتان روت دلخوش مه‌به (به‌و سامانه) ﴿وَمِنْ رَحْمَةِ مِّنْ حَسْبٍ
 مُّشْهِدٌ﴾ خوا‌نه‌ر که‌سانه‌ی خوش ماوی دلخوش (وله‌خوبایی بوون به‌سه‌روه‌ت و سامانه‌وه) ﴿وَمِنْ
 رَحْمَةِ مِّنْ حَسْبٍ مُّشْهِدٌ﴾ وه‌له‌و رگه‌ج و سامان‌ه‌ی خوابی داوی شه‌و دویای بی به‌ده‌س نه‌نه
 ﴿وَمِنْ رَحْمَةِ مِّنْ حَسْبٍ مُّشْهِدٌ﴾ وه‌به‌شی خوشت لیم دویایه‌له‌بیر به‌چی ﴿وَمِنْ رَحْمَةِ مِّنْ حَسْبٍ
 مُّشْهِدٌ﴾ وه‌چاکه‌یکه‌ (له‌گه‌ل خه‌لکدا) هه‌ر چوین خوا چاکه‌ی له‌گه‌ل تودا کردوه ﴿وَمِنْ رَحْمَةِ مِّنْ حَسْبٍ
 مُّشْهِدٌ﴾ وه‌له‌سه‌ر زه‌وی دا به‌شوین خراپه‌ما به‌گه‌ری ﴿وَمِنْ رَحْمَةِ مِّنْ حَسْبٍ مُّشْهِدٌ﴾ به‌راستی خوا خراپه‌کارانی
 خوش ناروت ﴿﴾

﴿قُلْ إِنَّمَا أَدِيتُهُ عَلَىٰ نَفْسِي﴾ (قاروون) ووتی بیگو مان نهم سامانه‌م پیدراوه به‌هوی رانیاری به‌که‌وه که همه‌ه ﴿وَأَوْرَثُهُنَّ أَنَّهُ﴾ نایا (قاروون) به‌برانیوه که به‌راستی خوا ﴿وَهُنَّ مِّنْ فَتْوٰةٍ مِّنْ نَّفْسِي﴾ له‌چهره‌خه‌کانی پیش له‌مدا له‌ساری سردوهه ﴿مِنْ خَوْشِدْمَةٍ قُوٰةٍ وَتَحْتِ جَعَلُ﴾ که‌مسی را که له‌و (قاروون) به‌هیر تر بیوون کور و کومه‌لشان له‌و رور تر بیووه ﴿وَلَا يَشْفَعُ غَرُّهُمُ وَلَا تَحْزَنُ ثَوْت﴾ (کاتینک سرای خوا هات) هر سیار باکری له‌مداوه‌کانی نهم تاوانسارانه ﴿وَمِنْ حَرِّ قَوْمِهِ عَلَىٰ بَرِيَّةٍ﴾ نه‌مدا (قاروون) به‌خو را رانده‌وه هاته‌دهر مو داو گم‌له‌که‌ی ﴿وَمِنْ بَرِيَّةٍ بَرِيَّةٍ نَحِيْبٍ رَّبِّ﴾ نه‌و به‌ی زبانی دوییدان ده‌ویست ووتیان ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّؤُفِّ الرَّحِيمِ﴾ نای خور که نه‌و به‌ی به‌قاروون در اوه نیمه‌ش به‌من مویه ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌راسی نه‌و (قاروون) خواوه‌ی به‌ش و به‌ختیکی گه‌وره‌یه ﴿وَمِنْ بَرِيَّةٍ بَرِيَّةٍ﴾ به‌لام نه‌و که‌سانه‌ی (باو م‌دار سوون) و رانستیان پس در اسو ووتیان ﴿وَتَحْتِ قُوٰةٍ مِّنْ نَّفْسِي﴾ هاوار یو تیره باداشتی خوا (له‌روزی دوییدا) له‌وه چاکتره ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ سو نه‌و که‌سانه‌ی بر وایان هیناوه کردوه‌ی چاکین کردوهه ﴿وَلَا يَشْفَعُ غَرُّهُمُ وَلَا تَحْزَنُ ثَوْت﴾ وه که‌س نه‌و (ووته‌ی رانیانه) وه راگری جگه له‌خو را گران ﴿وَمِنْ حَرِّ قَوْمِهِ عَلَىٰ بَرِيَّةٍ﴾ نه‌مدا نه‌و (قاروون) و کوشکه که‌پمان برد به‌ماخی ره‌وی تا ﴿وَمِنْ بَرِيَّةٍ بَرِيَّةٍ نَحِيْبٍ رَّبِّ﴾ هیچ ده‌سته‌یه کیشتی به‌بوو له‌به‌رانیه‌ری (سرای) خودا پارمندی بدات ﴿وَمِنْ حَرِّ قَوْمِهِ عَلَىٰ بَرِيَّةٍ﴾ وه له‌و که‌سانه‌ش به‌بوو بتوس خوی ورگاز بکات ﴿وَمِنْ حَرِّ قَوْمِهِ عَلَىٰ بَرِيَّةٍ﴾ وه نه‌وانه‌ی دوتنی تاوانیان ده‌خواست له‌شوپس و پله‌ی نه‌و (قاروون) داس وایان لن هات ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ده‌پان ووت وای وادیاره‌خوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ روری رور ده‌کات بو هه‌ر که‌س خوی بیه‌وی له‌به‌نده‌کانی که‌میش ده‌کاته‌وه (بو هه‌ر که‌س خوی بیه‌وی) ﴿وَلَا يَشْفَعُ غَرُّهُمُ وَلَا تَحْزَنُ ثَوْت﴾ له‌گه‌ر خوا منته‌ی به‌کردایه به‌مه‌رمان دا ﴿خَفِئَتْ﴾ نیمه‌شی ده‌برد به‌ماخی ره‌وی دا ﴿وَمِنْ حَرِّ قَوْمِهِ عَلَىٰ بَرِيَّةٍ﴾ نای لهم به‌مه‌ره‌هاته سه‌ر سوو هینه‌ره بیگو مان ورگاز مان نه‌وانه‌ی شو کرانه بزیوری چاکه‌ی خوا پس (کافرون) ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نه‌و مالی دوا روزه (به‌هشت) ده‌پان به‌و که‌سانه‌ی ﴿وَلَا يَشْفَعُ غَرُّهُمُ وَلَا تَحْزَنُ ثَوْت﴾ به‌به‌روزی و خور به‌رل رانیان ده‌ویت له‌ره‌وی دا به‌ده‌ست در بیوی و خرابه‌کاری ﴿وَمِنْ حَرِّ قَوْمِهِ عَلَىٰ بَرِيَّةٍ﴾ وه سه‌ره‌نه‌جانی چاک بو خویار نه‌وانه ﴿وَمِنْ حَرِّ قَوْمِهِ عَلَىٰ بَرِيَّةٍ﴾ ختر وته‌ه هه‌ر که‌س کارینکی چاکا بکات نه‌وه (باداشتی) چاکتر له‌ره‌وی بو هه‌یه ﴿وَمِنْ حَرِّ قَوْمِهِ عَلَىٰ بَرِيَّةٍ﴾ هه‌ر که‌میش خرابه بکات ﴿وَمِنْ حَرِّ قَوْمِهِ عَلَىٰ بَرِيَّةٍ﴾ نه‌وه توله ماسه‌ری له‌وانه‌ی خرابه‌کانان کردوهه ﴿وَمِنْ حَرِّ قَوْمِهِ عَلَىٰ بَرِيَّةٍ﴾ به‌پا به‌نه‌نداره‌ی نه‌و کر ده‌وانه به‌یت که‌کر ده‌وانه ﴿وَمِنْ حَرِّ قَوْمِهِ عَلَىٰ بَرِيَّةٍ﴾

﴿وَلَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ ۚ سَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ صَبَاحًا مِّمَّا تُسَبِّحُ بِهِ صَبَاحًا ۚ إِنَّكَ كَرِيمٌ مُّذَكِّرٌ﴾
 ﴿غَنَمٌ مُّتَقِلَةٌ﴾ بینگومان حرايه کانبان دهمرینه‌وه لیبان ﴿وَتَحْرِيغُهُمْ حَسْبُكَ يَوْمَ تَصُوبُ﴾ به‌باشتر
 له‌وه‌ی که کردومه پاداشتیان دهمرینه‌وه ﴿وَرُومٍ مِّمَّا يَصُدُّهُ﴾ به‌باشتر ﴿وَهُنَّ مَوَاصِلٌ ۚ لَّيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ ۚ سَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ صَبَاحًا مِّمَّا تُسَبِّحُ بِهِ صَبَاحًا ۚ إِنَّكَ كَرِيمٌ مُّذَكِّرٌ﴾
 به‌لاده‌می که چاکه له‌گهل دایث و ماوکی دایکات ﴿وَرُومٍ مِّمَّا يَصُدُّهُ﴾ به‌باشتر ﴿وَهُنَّ مَوَاصِلٌ ۚ لَّيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ ۚ سَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ صَبَاحًا مِّمَّا تُسَبِّحُ بِهِ صَبَاحًا ۚ إِنَّكَ كَرِيمٌ مُّذَكِّرٌ﴾
 هه‌ولیان له‌گهل دای بو‌له‌وه‌ی که هاویمشیم یو بریدار بده‌ی ﴿وَرُومٍ مِّمَّا يَصُدُّهُ﴾ به‌باشتر ﴿وَهُنَّ مَوَاصِلٌ ۚ لَّيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ ۚ سَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ صَبَاحًا مِّمَّا تُسَبِّحُ بِهِ صَبَاحًا ۚ إِنَّكَ كَرِيمٌ مُّذَكِّرٌ﴾
 می به‌ده‌ساره‌ی ﴿وَلَا تُطْعَمُهُمْ﴾ نه‌وه به‌گویشان مه‌که ﴿وَلَا تُطْعَمُهُمْ﴾ نه‌هایق لای مه‌گه‌رانه‌وه‌ن
 (له‌دوا و زدا) ﴿وَلَا تُطْعَمُهُمْ﴾ نه‌وسا هه‌والشان دهمرینه‌وه می به‌وه کرده‌وانه‌ی ده‌نانکرد ﴿وَلَا تُطْعَمُهُمْ﴾
 ﴿وَلَا تُطْعَمُهُمْ﴾ نه‌وه که‌سانه‌ی باوهریان هیناوه‌وه کرده‌وه‌ی چاکه‌بان کرده‌وه
 ﴿وَلَا تُطْعَمُهُمْ﴾ بینگومان ده‌بان خه‌ینه ریری پیاو چاکانه‌وه ﴿وَلَا تُطْعَمُهُمْ﴾ به‌باشتر ﴿وَلَا تُطْعَمُهُمْ﴾
 هه‌مدی له‌خه‌لکی ده‌بان باوهریان به‌خواه‌ناوه ﴿وَلَا تُطْعَمُهُمْ﴾ به‌باشتر ﴿وَلَا تُطْعَمُهُمْ﴾
 خوادا (له‌لایه‌ن کافران‌وه) ﴿وَلَا تُطْعَمُهُمْ﴾ به‌باشتر ﴿وَلَا تُطْعَمُهُمْ﴾
 خوادا ده‌نی ﴿وَلَا تُطْعَمُهُمْ﴾ به‌باشتر ﴿وَلَا تُطْعَمُهُمْ﴾
 ﴿وَلَا تُطْعَمُهُمْ﴾ به‌باشتر ﴿وَلَا تُطْعَمُهُمْ﴾
 راناو ناگادرتربه ﴿وَلَا تُطْعَمُهُمْ﴾ به‌باشتر ﴿وَلَا تُطْعَمُهُمْ﴾
 گرت، سوید بی خوا چاک ده‌رانی نه‌وانه‌ی باوهریان هیناوه‌وه کیس ﴿وَلَا تُطْعَمُهُمْ﴾
 وه‌چاک ده‌رانی دووروانیش کیس ﴿وَلَا تُطْعَمُهُمْ﴾ به‌باشتر ﴿وَلَا تُطْعَمُهُمْ﴾
 به‌وانه‌ی نیحان در یوون ﴿وَلَا تُطْعَمُهُمْ﴾ به‌باشتر ﴿وَلَا تُطْعَمُهُمْ﴾
 و تاوانه‌کانتان به‌ته‌ستوی نیمه ﴿وَلَا تُطْعَمُهُمْ﴾ به‌باشتر ﴿وَلَا تُطْعَمُهُمْ﴾
 له‌تاوان و گو‌ده‌می نه‌وان (باوهرداران) هه‌لماگرن ﴿وَلَا تُطْعَمُهُمْ﴾ به‌باشتر ﴿وَلَا تُطْعَمُهُمْ﴾
 ﴿وَلَا تُطْعَمُهُمْ﴾ به‌باشتر ﴿وَلَا تُطْعَمُهُمْ﴾
 ﴿وَلَا تُطْعَمُهُمْ﴾ به‌باشتر ﴿وَلَا تُطْعَمُهُمْ﴾
 له‌وه‌درزو ده‌له‌سه‌به‌ی له‌دوبیادا هه‌لیان ده‌به‌ست ﴿وَلَا تُطْعَمُهُمْ﴾ به‌باشتر ﴿وَلَا تُطْعَمُهُمْ﴾
 موو حمان نارد بولای گه‌له‌که‌ی (به‌په‌مه‌بری) ﴿وَلَا تُطْعَمُهُمْ﴾ به‌باشتر ﴿وَلَا تُطْعَمُهُمْ﴾
 مابه‌وه له‌ماویان ده‌موسه‌د و په‌معا سال (همار سال به‌معا کم) ﴿وَلَا تُطْعَمُهُمْ﴾ به‌باشتر ﴿وَلَا تُطْعَمُهُمْ﴾
 له‌له‌کامد، لاناو و رریان له‌تاوانی بردن له‌کانتکدا نه‌وان شتمکار یوون ﴿وَلَا تُطْعَمُهُمْ﴾

﴿فَالْحَيَّةُ وَالتَّحِيْبُ كَتَبْتُهُ﴾ نه معناهو (تووح) و كه سانيك له كه شتيه كه دا موون پر گر مان كردن
 ﴿وَجَعَلْنَاهُ فِي تَقْمِيمٍ﴾ وه نهو (كه شتي به) مان كرد معنيشايك بو حيهاتيان ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ أَقْرَبُ﴾
 ﴿وَهُ (نهي موحدهمده) ياسي) نيراهيم نكه كاني به گهله كه ي ووت ﴿عَبْدُو اللَّهِ أَكْرَبُ﴾
 حوا به رستن ولى ي ترسني ﴿يَعْلَمُ خَيْرٌ أَعْلَمُ﴾ نهو چاكترو بو نيو نه گهر
 نيوه برانس ﴿يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾ به راستي نيوه له جياتي خو بتايت ده به رستن
 ﴿وَعَلْفُوتٍ﴾ وه نيوه درويه كي گهره هله به رستن ﴿يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾ به راستي
 نه وانه ي كه نيوه ده بان به رستن بيچگه له خوا ﴿يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾ به راستي
 به رستن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ أَقْرَبُ﴾ كه واته داواي ررق و دروي له خوا بكنن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ أَقْرَبُ﴾
 وه نهو به رستن و هر سوپاسي نه ويش بكنن ﴿يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾ نهو ده گهر نيز نهو
 (نه قيامت) ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ أَقْرَبُ﴾ وه نه گهر نيوه ماوهر به رستن ﴿يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾ نهو
 نومعه ناني پيش نيوهش ماوهر بان (به پيغمبره كانيان) به رستن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ أَقْرَبُ﴾
 وه پيغمبر نهو به رستن ناشكر او دروي له سره ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ أَقْرَبُ﴾ نهو ده گهر نيز نهو
 ﴿كَفَيْتُ يَدْعُو اللَّهَ﴾ كه چون خوا دروستكر او ان به دي ده هيت ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ أَقْرَبُ﴾
 (به مان) ده هيت وه ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ أَقْرَبُ﴾ به رستن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ أَقْرَبُ﴾
 ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ أَقْرَبُ﴾ به رستن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ أَقْرَبُ﴾ به رستن
 وه ريج بدن كه چون دروستكر او كاني له سره تاوه به دي هتاوه ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ أَقْرَبُ﴾
 هر خو به دي هتاني دوا و ريش به دي ديتي ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ أَقْرَبُ﴾ به رستن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ أَقْرَبُ﴾
 به سر هه موو شتيكدا ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ أَقْرَبُ﴾ (خوا) سراي هر كه سينك ده دات كه بيهوي ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ أَقْرَبُ﴾
 من شانه ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ أَقْرَبُ﴾ به رستن ده كات به هر كه سي كه بيهوي ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ أَقْرَبُ﴾
 ده گهر نيز نهو ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ أَقْرَبُ﴾ وه نيوه بانواي له دست خوا در مانن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ أَقْرَبُ﴾
 سمانه ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ أَقْرَبُ﴾ به رستن ده كات به هر كه سي كه بيهوي ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ أَقْرَبُ﴾
 روي و لا نصير ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ أَقْرَبُ﴾ به رستن ده كات به هر كه سي كه بيهوي ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ أَقْرَبُ﴾
 به شانه كاني حوا و دساري باوهر بان به رستن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ أَقْرَبُ﴾ نهو ده گهر نيز نهو
 مانو ميند دهن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ أَقْرَبُ﴾ وه نهو ده سراي به رستن وه حتيان بو هه به ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ أَقْرَبُ﴾

﴿وَمَا كَانَ حِوٓثُ قَوْمِهِ إِلَّا طَائِفًا مِّنْهُمْ جَاهِلِينَ بِمَا عَمِلُوا﴾ نه‌مجا وه لای گه‌له‌کهی نهو (ئیراهیم) نه‌ها نه‌وه بوو که ورتیاں
 ﴿أَفَلَا تُحِیَّرُونَ﴾ (ئیراهیم) نکوزن یا بسوتنی ﴿وَتَجِدَنَّ فِي سِطَاتِهِ خُسْرًا﴾ خواش نه‌وی بر گار
 کرد له و ناگهه ﴿وَنَزَّلْنَا مَائِدًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾ (ئیراهیم) ادا ﴿لَا یَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ وَنَجْمٍ﴾ چه‌ند
 بپشانه و به‌لگه هه‌یه بۆ کهسانی باوهر ده‌هتس ﴿وَنَزَّلْنَا مَائِدًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾ وه (ئیراهیم)
 ووتی بیگومان نه‌وی نیوه هه‌لتان بزار دووه له‌جباتی خواشانیکن ﴿مُورِدًا مِّنْ سَحَابٍ مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ﴾
 له‌سهر حوشه‌ویستی بپوانتان له‌زیانی دویا (ده‌یانهرستن) ﴿لَا یَرَوْنَ إِلٰهًا سِوَ اللَّهِ﴾ (ئیراهیم) نه‌وی
 له‌پاشان له‌روزی درایی ده‌هه‌دیکتان بپزازی ده‌ده‌بیرن له‌هه‌دیکتی توتن (دان نانین به‌یه‌کتری دا)
 ﴿وَنَزَّلْنَا مَائِدًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾ وه به‌فریس له‌یه‌کتری ده‌کهن ﴿وَمَا یَسْجُدُونَ إِلَّا لِلَّهِ﴾ جیگاشتان ناگری
 دورخه ﴿وَنَزَّلْنَا مَائِدًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾ وه هیچ باره‌نی ده‌نیکش‌تان سی به‌ ﴿وَنَزَّلْنَا مَائِدًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾
 نه‌مجا لوط باوهری نه‌و (ئیراهیم) هینا ﴿وَنَزَّلْنَا مَائِدًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾ وه (ئیراهیم) ووتی بیگومان
 من کوچ ده‌که‌م بۆ لای به‌روه‌ردگارم (له‌بابله‌وه بر شام) ﴿لَا یَسْجُدُونَ إِلَّا لِلَّهِ﴾ به‌رستی
 نه‌ها نه‌و رالی به‌ده‌سه‌لانی کار دروسته ﴿وَنَزَّلْنَا مَائِدًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾ وه به‌خشیمان به‌نه‌و
 (ئیراهیم) (سحاق ای کومی) و به‌عقوب (ای کوره‌رای) ﴿وَنَزَّلْنَا مَائِدًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾
 وه به‌یه‌مه‌ریستی و گنیمان بریاردا له‌نه‌وه‌کانی (ئیراهیم) دا ﴿وَنَزَّلْنَا مَائِدًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾ وه له‌دوبادا
 پاداشتمان دیوه ﴿وَنَزَّلْنَا مَائِدًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾ وه به‌رستی نه‌و له‌روزی دواشدا به‌بیار چاکه
 ﴿وَنَزَّلْنَا مَائِدًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾ (باسی) لوطیش بکه‌کاتی به‌گه‌له‌کهی ووت ﴿وَنَزَّلْنَا مَائِدًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾
 بیگومان نیوه کارنکی ماشیریس و قیرموز ده‌کهن (که بیرباریه) ﴿وَنَزَّلْنَا مَائِدًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾
 له‌جیه‌اند که‌س بیش نیوه نه‌و کاره‌ی به‌کردووه ﴿وَنَزَّلْنَا مَائِدًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾ نیوه بپزازی ده‌کهن
 ﴿وَنَزَّلْنَا مَائِدًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾ وه ریگ ده‌گرن (له‌ریواران) ﴿وَنَزَّلْنَا مَائِدًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾ وه له‌مادی و شونی
 کوپونه و نه‌اندا هه‌موو حرا به‌به‌که‌ده‌کهن ﴿وَنَزَّلْنَا مَائِدًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾ که‌چی وه لای گه‌له‌کهی نه‌ها
 نه‌وه بوو که ورتیاں (به‌لوط) ﴿وَنَزَّلْنَا مَائِدًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾ سرای خوامان بو بیته ﴿وَنَزَّلْنَا مَائِدًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾
 نه‌گه‌ر تۆ له‌راست گریانی ﴿وَنَزَّلْنَا مَائِدًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾ (لوط) ووتی نه‌وی به‌روه‌ردگارم یارمه‌تیم به‌ه
 (ورالم بکه) ﴿وَنَزَّلْنَا مَائِدًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾ به‌سهر نه‌و گه‌له‌هه‌کاره‌دا ﴿وَنَزَّلْنَا مَائِدًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾

﴿وَسَقِّطُ الْجُذُوعَ كَأَسْفَدٍ﴾ به پهله داوای (هیتانی) سرات لی ده‌کهن ﴿وَلَوْلَا إِتْرَاقُ سَقِّی بَعْدَ عَرَقْدِ بِنَا﴾
 نه‌گهر ماوه‌ی دیاری کراو به‌بوايه (بۆ سرادانی نه‌وانه) بینگومان سیرا‌که‌یان بو ده‌هات ﴿وَرَبِّی اَیْیَهِمُ اَنْفَعُ
 زُفَرًا لَّیْسُزُور﴾ وه به‌پرستی له‌ناکاودا نه‌و سیرا‌یه‌یان بۆ دئی که نه‌وان هه‌ستی بِن ماکهن ﴿لَیْسُ قَیْلُهَا
 بِالْقَیْلِ﴾ به پهله له‌تو داوای (هیتانی) سیرا ده‌کهن ﴿وَلَوْ جِئْتُ بِمِیْثَاقٍ مِّنْکُمْ﴾ که به‌پرستی دورح
 ده‌وری کافرانی داوه ﴿لَیْسَ بِکَیْفَیَّتِهِمْ نَعْمٌ﴾ له‌روزیکی‌دا سیرا‌دایان ده‌پوشی ﴿مِنْ قَوْلِهِمْ رُبَّ
 نَحْلٍ اَنْحَبَ﴾ له‌لای سه‌ریانده‌وه له‌زیر پیانه‌وه ﴿وَمِنْهُمْ اُولُو مَکْرٍ مَّضُوءٍ﴾ وه (خو) ده‌ده‌رموی
 به‌چیزن توله‌ی له‌و کرده‌وانه‌ی که له‌دوبیادا ده‌یان کرد ﴿یَعْبُدُ بَنَی اَسْوٰ﴾ نه‌ی به‌ده‌کانم که
 ماوه‌پس هیتاوه ﴿بِن اَنْحَبِ وَبِیْعَةٍ﴾ بینگومان ره‌وی مس پای و فراوانه ﴿بِنِی اَعْبُدُ﴾ که‌وانه هه‌ر
 مس به‌رست ﴿قُلْ لِّیْسَ دِیْنُی اِلَّا اِسْلَامٌ سَاحِرُ حُفُوٓفٍ﴾ هه‌موو که‌س مردن ده‌چیزی و ده‌سری
 پاشان بۆ لای لیسه ده‌گه‌ریسه‌وه ﴿رَبِّی اَسْمُو دَعْوٰی حَبِیْبٍ﴾ وه که‌سانی که باوه‌پس
 هیتاوه و کرده‌وه چاکه‌کیان کردوه ﴿اَسْمُو دَعْوٰی حَبِیْبٍ﴾ سویند به‌خوا له‌گۆشکه به‌رزه‌کانی
 به‌هه‌شته‌دا بیسته‌جیب ده‌که‌یس ﴿نَحْمَدُکَ اَلْاَهْلُ﴾ که‌روباره‌کان به‌زیر بیدا‌دیس و ده‌چس
 ﴿حَبِیْبٍ مِّیثَاقٍ مِّنْکُمْ﴾ بی برانه‌وه تیا‌بد ده‌میتنه‌وه نای چه‌سه چاکه‌پاداشتی چاکه‌کاران ﴿لَیْسَ
 اَلْاَهْلُ مَدْرُو دَعْوٰی اَهْلٍ مَّرْکُوٓفٍ﴾ نه‌وانه‌ی دانیان به‌خو‌یاند اگرت و ته‌ها پشتیان به‌په‌رو ده‌دگ‌ریان
 به‌ست ﴿وَمِنْهُمْ اُولُو مَکْرٍ مَّضُوءٍ﴾ رور گیان له‌به‌ر (رپنده‌وه‌ر) هه‌په‌ پوری خوی هه‌ل‌گری
 و گوی ماکانه‌وه (بو‌داهانوو) ﴿اَسْمُو دَعْوٰی حَبِیْبٍ﴾ خوا‌رووری نه‌و (گیان به‌به‌رانه‌و) و نه‌و‌پش ده‌هات
 ﴿وَمِنْهُمْ اُولُو مَکْرٍ مَّضُوءٍ﴾ وه هه‌ر نه‌وه‌یسه‌ری رانا ﴿وَلَوْ لَیْسَ مِّنْکُمْ اِلَّا اَسْمُو دَعْوٰی حَبِیْبٍ﴾ سویند
 به‌خو نه‌گهر پر‌سیار له‌و (سی ماوه‌پانه) بکه‌یت کی‌ئاسمانه‌کان و ره‌وی دروست کرده‌وه
 ﴿وَمِنْهُمْ اُولُو مَکْرٍ مَّضُوءٍ﴾ و رور و مانگی رامه‌پاوه و خستویه‌یه خر‌مه‌تیانه‌وه ﴿بِنِی اَسْمُو دَعْوٰی حَبِیْبٍ﴾
 بینگومان ده‌لیس حوا‌ده‌ی که‌وانه‌چون (له‌به‌رستی خو) لادراون ﴿لَیْسَ بِکَیْفَیَّتِهِمْ نَعْمٌ﴾ که‌هه‌ر
 عیار به‌به‌رانه‌و ﴿خو‌رووری فراوان ده‌کات بو هه‌ر که‌س له‌به‌ده‌کان که‌یه‌وی یا‌بوی که‌م ده‌کات
 ﴿لَیْسَ اَلْاَهْلُ مَدْرُو دَعْوٰی اَهْلٍ مَّرْکُوٓفٍ﴾ بینگومان خوا‌به‌هه‌موو شیک رانایه ﴿وَمِنْهُمْ اُولُو مَکْرٍ مَّضُوءٍ﴾ وه نه‌گهر پر‌سیاریان لی
 بکه‌یت ﴿مِنْهُمْ اُولُو مَکْرٍ مَّضُوءٍ﴾ کی‌ئاسمانه‌وه باران ده‌بارینی ﴿وَمِنْهُمْ اُولُو مَکْرٍ مَّضُوءٍ﴾ نه‌مها
 به‌و بارانه‌ره‌وی مردوی پی رپندوه‌ده‌کانه‌وه ﴿بِنِی اَسْمُو دَعْوٰی حَبِیْبٍ﴾ بینگومان ده‌لیس خوا ﴿لَیْسَ بِکَیْفَیَّتِهِمْ نَعْمٌ﴾
 (نه‌ی موحه‌مه‌د ﴿لَیْسَ بِکَیْفَیَّتِهِمْ نَعْمٌ﴾ ملی هه‌موو سو‌پاس هه‌ر بۆ خوا‌به ﴿بِنِی اَسْمُو دَعْوٰی حَبِیْبٍ﴾ نه‌لام رور به‌یان
 زیریان به‌کار ماهینی ﴿

﴿وَعَدْنَاهُ لَإِخْلُفَنَّهُ لَدًّا وَعَدًّا﴾ نه‌وه به‌لینی خوایه (که رومه‌کان سمرمحات) خوابش پیچه‌وه‌ی به‌لینی
 خوی ساکات ﴿وَبَنَى كَعْبَرَتَانِ﴾ به‌لام روزی خه‌لک مارانس ﴿يَقْمُوقَ ظَهْرَانِ﴾ خوی
 کدیس ﴿بِهَارِوَالِهَی نَمَ زَبَانِ دُونِیَا عَرَانِ﴾ دهنری کجور و عیون ﴿بِهَلامِ بِنِ لَکَ لَ رُوزِی
 دَوَاسِی﴾ ﴿أَوْ مَعَكُوزِ وَ قَبْرِ﴾ نایا نه‌وانه له‌عرووسی حق‌ماندا بیرسان به‌کر دونه‌وه ﴿مَخْنَقِ اِه
 اَسْمَی﴾ ﴿لَا مَن وَ مَنَی﴾ که خوا ناسمانه‌کان و ره‌وی و نه‌وه‌ی له‌یوانانده‌ی دروستی به‌کر دوه
 ﴿لَا اَلْقِیَ اَحَبُّ اَسْمَی﴾ به‌هق و راستی به‌یست، وه بو مارویه‌کی دیاری کراو ﴿وَبِکَبْرِ مَن اَسْمَی﴾
 بیگومان روریک له‌خه‌لک ﴿بِنَفِی بِهَمَ لَکَبْرَتِ﴾ باوریاں به‌به‌خزمت په‌روهرد گاریاں بگن
 (به‌دراوردا) ﴿اَوَ مَیْزُوقِ لَاسِ﴾ نایا نه‌وان به‌سهر ره‌ویدانه‌گه‌راون ﴿وَمَیْزُوقِ لَکَبْرَتِ﴾ عیبه‌ی
 مَن قَبْرِ ﴿بَو لَه‌وه‌ی بیس سه‌ر نه‌معام نه‌وه (گه‌لانه‌ی کافر نوون) له‌پیش نه‌مان چوب بوره ﴿بَاو
 شَهْمَه‌وه﴾ که رور به‌هیرتر سوور له‌نه‌مان (له‌خه‌لکی مه‌ککه) ﴿رُزُوقِ لَاسِ﴾ و ره‌وید
 کیلا (بو کشت و کال) ﴿وَعَمْرُوه﴾ کهنه‌مان عروزه‌ی و نه‌وه‌دانیاں کیر دوه ریاتر له‌مان ﴿وَعَمْرُوه
 رُزُوقِ لَاسِ﴾ وه پیچه‌مه‌راپان بو هات به‌موه‌جیره پروونه‌کانه‌وه ﴿وَمَیْزُوقِ لَکَبْرَتِ﴾
 بویه‌خو ستمی بی به‌کر دوه (که نه‌ماوی بر دوه) ﴿وَمَیْزُوقِ لَکَبْرَتِ﴾ به‌لام خوی
 ستمی له‌خویاں کرد ﴿لَکَبْرَتِ عَمْرُوه﴾ ستر ستر ستر ﴿پاشاں چاره‌رووسی له‌وه‌ی که‌توان
 و خراپه‌یان کرد سه‌ختر بی سرایه (که دور خه) ﴿وَمَیْزُوقِ لَکَبْرَتِ﴾ له‌بدر نه‌وه‌ی دوریاں به‌هیتا
 به‌نایه‌ته‌کائی خوا ﴿وَمَیْزُوقِ لَکَبْرَتِ﴾ و هه‌میشه‌گانه‌یاں بی ده‌کرد ﴿وَمَیْزُوقِ لَکَبْرَتِ﴾ خوا
 له‌سهره‌تاوه (ناده‌می) دروست کرد ﴿وَمَیْزُوقِ لَکَبْرَتِ﴾ وه له‌پاش (مردیش) دروستی ده‌کانه‌وه ﴿وَمَیْزُوقِ لَکَبْرَتِ﴾
 پاشاں بولای نه‌وه (خوا) ده‌گه‌ریسه‌وه ﴿وَمَیْزُوقِ لَکَبْرَتِ﴾ وه نه‌وه‌ی روزی قیامت هه‌لده‌می
 ﴿یَمَیْزُوقِ لَکَبْرَتِ﴾ تاوانساران هه‌مار و مانومند دمن ﴿وَمَیْزُوقِ لَکَبْرَتِ﴾ بیگومان به
 ماو په‌رستراوه‌کانیدا نکاکارانیک به‌بو تموان ﴿وَمَیْزُوقِ لَکَبْرَتِ﴾ و نه‌وان بی ماو په‌ر
 ده‌س به‌په‌رستراوه‌کابان (که کردوویان به‌هاویه‌شی خوا) ﴿وَمَیْزُوقِ لَکَبْرَتِ﴾ نه‌وه‌ی روزی
 که قیامت هه‌لده‌می ﴿وَمَیْزُوقِ لَکَبْرَتِ﴾ (خه‌لک) له‌و روزدا جاده‌به‌وه له‌به‌کتر ﴿وَمَیْزُوقِ لَکَبْرَتِ﴾
 «مَن و عَمْرُوه» لَصَحَبِ ﴿نَمَحَا کَمَیْیَی کَمَیْیَی سَانِ هَتَاوه‌وه کردوه چاکه‌کابان کردوه ﴿وَمَیْزُوقِ
 رُزُوقِ لَکَبْرَتِ﴾ تموان له‌به‌هشتا دلخوش ده‌کرتن ﴿وَمَیْزُوقِ لَکَبْرَتِ﴾

﴿وَمَا يَكْفُرُ الْكَافِرُ﴾ سډلام نومانه یی یامو سوون و دانان نه ده ﴿يَتَنَبَّهْ وَيُنَاجِ الْأَجْرُ﴾
 به پشانه کانی نیمه و گه بشس هر ورزی دوايي ﴿وَأَوْفَىٰ بِعَهْدِهِمْ﴾ له نه وانه له سرا (ی دور و ح)
 دا نه ده ده کړی ﴿فَتَنَجَّاهُ﴾ نه محاطا ولا و ینګه ردی خوا بللی ﴿بِیْنِ سَمَوَاتٍ وَبِیْنِ نَصِيبِ حَوْثٍ﴾ کانی
 قیو زمان لږ دیت، وه کانی به بیانیا لږ دمیته وه ﴿وَبِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه سوباس هر
 بر خوا به له نه سمه کان و ره ویدا ﴿وَسِیْرُ سِیْرِهِمْ﴾ وه (پاکي و ینګه ردی خوا بللی) له شه ودا
 و کانی یوه ورتان لږ دیت ﴿يَخْرُجُ الْخَوْفُ مِنْ نَفْسِهِ يَخْرُجُ مِنْ لَدُنْهِ﴾ (خوا) ریسدو له مردور
 هر دپی و مردو له ریسدو هر دنی ﴿وَنَحْنُ الْأَعْلَىٰ بِنَاءٍ﴾ وه رهوی ریسدو ده کاته وه له پاش
 مردن و وشت بووی ﴿وَكَيْفَ تُحْرَبُونَ﴾ وه هر به و حوره نپوه ش ده ده پترین (له گور کاشان) ﴿وَمِنْ
 آيَاتِهِ لَخُلُوفُ الثَّمَرَاتِ﴾ له پشانه کانی نه و (خوا به) که نپوهی له خاک دروست کړد وه
 ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ لَشَرْ حَسِيرٍ﴾ له پاش (ماوه بهك) کتور نپوه تاده میس و ملا و پوه نه وه له ره ویدا ﴿وَمِنْ
 آيَاتِهِ لَمَجْئُ السُّجُودِ﴾ وه له پشانه کانی نه وه (نپشانه کانی خوا به) که بوی دروست کړد وون
 ﴿يُنَادِيكُمُ الرَّحْمَنُ فَاسْكُتُوا﴾ له (ره گه ری) خوتان هادو سه رانیک بو نه وهی نارام بگر له لایان
 ده ﴿وَجَعَلَ بَيْنَكُم مَّوَدًّا وَرَحْمَةً﴾ وه خوشه و پستی و بهر می خستونه بیواتان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 بشد کړو ﴿بِمَا اسْتَأْذَنَّاكُمْ﴾ بهر استی له ودا به لکه و پشانه ی روز هم به مو که سانی که بیر ده که نه وه ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ
 حَقُّ السُّجُودِ وَالْأَرْضِ﴾ وه له پشانه کانی (ده سه لانی) نه وه دروست کړدی ناسمانه کان و رهوی
 ﴿وَأَخْلَفَ نَبِيَّكَ دَاوُدَ الْوَبْكَ﴾ و حیوازی رمانان و به گورتان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بهر استی
 له ودا (بمکره) به لکه ی روز هم به بزرگانیاں ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ مَا تَكُونُ السَّحَابُ﴾ وه له پشانه کانی
 نه وه، خه رنشان به شه و و روزدا ﴿وَتَجِبَ الْأَكْثَرُ مِنَ الضَّيْفِ﴾ وه و لدا نشان (به روزدا) بو به هر
 و هر گرتن له به خشی (رودی) خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بهر استی له ودا به لکه
 پشانه ی روز هم به بزرگانیاں بیست ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ بَرِئَةُ الْغَدْرِ﴾ له پشانه کانی
 (خوا به) که هوره برو سکه تان پشان دعات بزرگان و ثومید (ترسان له هوره برو سکه و ثومیدی
 باران بریس) ﴿وَيُنَادِيكُمُ الرَّحْمَنُ فَاسْكُتُوا﴾ له ناسمانه وه ساران دمازیس ﴿وَنَحْنُ بِهِ الْأَعْلَىٰ بِنَاءٍ﴾ که
 رهوی دوی مردی به هوی نه و بارانه وه دمیور نه وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بهر استی له ودا (که بمکره)
 ﴿لَا يَسْمَعُ الْغَدْرُ يَتَقَرَّبُ﴾ چهند به لکه و پشانه هم به نو نه وانه ی زیریان نه کار ده پش

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ﴾ و نه‌بیشانه‌کانی نه‌ره ﴿لَا تُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ﴾ که‌ناسمان و ره‌وی به‌فهرمانی نه‌ره
 و نه‌ستانون ﴿لَا يَنْفَعُهُمْ دُعَاؤُهُمْ﴾ پاشان کاتی (له‌روزی دوا پیدا) له‌ره‌وی به‌وه بانگتان ده‌که‌ن
 ﴿لَا تَنْفَعُهُمْ تَحَنُّنُهُمْ﴾ یه‌که‌سه‌ر نیوه (له‌گوره‌کاشان) دینه‌ده‌رموه ﴿وَلَا يَنْفَعُهُمْ تَسْتُوْنُ﴾ له‌وه‌ی
 له‌ناسمانه‌کان و ره‌ویدایه‌تمها هی‌خوایه ﴿كُنُوزُهُمْ﴾ هم‌مویان هه‌ر بو‌ئه و (خو) که‌ردن
 که‌چس ﴿وَلَا يَنْفَعُهُمْ تَوَكُّلُهُمْ﴾ نه‌و (خو) راتیکه‌به‌دی هبناسی هس پینگر دوه ﴿وَلَا يَنْفَعُهُمْ﴾
 له‌پشان (دوا مرده‌ی) دوا به‌اره‌دروستی ده‌کانه‌وه ﴿وَلَا يَنْفَعُهُمْ تَعَمُّدُهُمْ﴾ نه‌م (دروست کرده‌وه‌ی دوه‌م)
 لای‌خوا‌ناسان نه‌ره ﴿وَلَا تَنْفَعُهُمْ تَوَكُّلُهُمْ﴾ و هه‌ر بو‌ئه‌وه (هه‌مو) سیعه‌نیک‌ی به‌رو
 ملد به‌ناسمانه‌کان و ره‌ویدا ﴿وَلَا يَنْفَعُهُمْ تَوَكُّلُهُمْ﴾ و هه‌ر نه‌وه‌رالی کار دروست ﴿وَلَا يَنْفَعُهُمْ﴾
 مثلاً قن‌نیک‌ی (خو) به‌وه‌به‌که‌ن له‌خودی خو‌تانداسو ده‌هیتنه‌وه ﴿وَلَا يَنْفَعُهُمْ تَوَكُّلُهُمْ﴾
 به‌نیک‌ی شرف، قایا له‌به‌نده‌کاشان دا‌ه‌وه‌شانیک هه‌به‌بو‌ئیوه ﴿وَلَا يَنْفَعُهُمْ تَوَكُّلُهُمْ﴾
 سون‌ی له‌و‌روزی و سامانه‌ی به‌نیوه‌مان دا‌بو‌به‌جوری نیوه‌و نه‌و به‌دانه‌تیا به‌که‌ن
 ﴿وَلَا يَنْفَعُهُمْ تَوَكُّلُهُمْ﴾ و له‌وان ده‌ترس (حسابیان بو‌یکه‌ن) و نه‌کو ترستان به‌که‌سانی و نه‌ك
 خوتان ﴿وَلَا يَنْفَعُهُمْ تَوَكُّلُهُمْ﴾ نابو‌جوره‌بیشانه‌کان بو‌ون ده‌که‌به‌وه (به‌دیزی باسی ده‌که‌ن)
 ﴿وَلَا يَنْفَعُهُمْ تَوَكُّلُهُمْ﴾ بو‌که‌سانی زه‌ریان به‌کار ده‌هیس ﴿وَلَا يَنْفَعُهُمْ تَوَكُّلُهُمْ﴾ (وارهان لن
 بینه) به‌لکو له‌وه‌ی منه‌مان کردشوی نارو‌وی خو‌ریان که‌وش ﴿وَلَا يَنْفَعُهُمْ تَوَكُّلُهُمْ﴾
 ﴿وَلَا يَنْفَعُهُمْ تَوَكُّلُهُمْ﴾ نه‌صح کن (ده‌نوان) به‌مووی که‌سی سکات که‌خوا‌گو‌مری کردین
 ﴿وَلَا يَنْفَعُهُمْ تَوَكُّلُهُمْ﴾ له‌کاینکه‌دا‌بو‌نه‌وان هیچ یار‌معنی ده‌رک بیه ﴿وَلَا يَنْفَعُهُمْ تَوَكُّلُهُمْ﴾
 که‌واته‌رو‌وی خوت ریک‌بکه‌ره‌نایی نی‌سلام و باک و رست بو‌خوا ﴿وَلَا يَنْفَعُهُمْ تَوَكُّلُهُمْ﴾
 (شوی نی‌سی) به‌کتابه‌رستی بکه‌وه، نه‌و‌نایه‌ی که‌خو‌ی گموره (له‌سه‌ره‌ماوه) نه‌ره‌نی پاکی
 مرو‌نی له‌سه‌ره‌دروست کس دوه ﴿وَلَا يَنْفَعُهُمْ تَوَكُّلُهُمْ﴾ تاپس و دروست‌کراوه‌کانی خوا‌هیج جور
 گو‌رانی بو‌سی به‌﴿وَلَا يَنْفَعُهُمْ تَوَكُّلُهُمْ﴾ نه‌و (نایه‌ی باسکرا) هه‌ر نه‌وه‌نایی ریک و راسته
 ﴿وَلَا يَنْفَعُهُمْ تَوَكُّلُهُمْ﴾ به‌لام رو‌به‌ی ناده‌سی مارتس ﴿وَلَا يَنْفَعُهُمْ تَوَكُّلُهُمْ﴾
 ان‌نوه ﴿وَلَا يَنْفَعُهُمْ تَوَكُّلُهُمْ﴾ بو‌لای خوا‌یگره‌سه‌وه و هه‌ر له‌ویش به‌رسی
 و نه‌به‌چاکی بو‌زه‌کاشان نه‌محام به‌ن ﴿وَلَا يَنْفَعُهُمْ تَوَكُّلُهُمْ﴾ و له‌ه‌وه‌ش دسه‌ره‌ان مه‌ن ﴿وَلَا يَنْفَعُهُمْ تَوَكُّلُهُمْ﴾
 ﴿وَلَا يَنْفَعُهُمْ تَوَكُّلُهُمْ﴾ له‌وانه‌ی که‌نایه‌که‌بان به‌ش به‌ش کرد ﴿وَلَا يَنْفَعُهُمْ تَوَكُّلُهُمْ﴾ و بو‌ون به‌چه‌ند کومه‌ل
 و ده‌سته‌به‌که‌وه ﴿وَلَا يَنْفَعُهُمْ تَوَكُّلُهُمْ﴾ هه‌ر کو‌م‌لیکان نه‌و (نایه‌ی) خو‌یان دل‌خوش ﴿وَلَا يَنْفَعُهُمْ تَوَكُّلُهُمْ﴾

﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ و ه هه کاتی ریا (و گرنی و می یارنی) بکوی له‌خه‌لکی (هاویه‌ش دانه‌ی
 حوا) ﴿دَعْوِیْهِمْ شَیْئٌ﴾ هاوار بو به‌رومردگاربان صمن و بز لای نموده‌گه‌پنه‌وه ﴿لَمَّا دَعَا أَهْلَ مَدِیْنَةٍ
 رَحْمَةً﴾ پاشان کاتی له‌لایم خویه و هه‌رحمت و زیانی خوشیان بین مذات ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ کتوبر ده‌سته‌یه‌ک
 له‌ران ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ هاویه‌ش بو به‌رومردگاربان دادمیس ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ (لیان گه‌ری)
 ما سبله و بی به‌ران بی و دان به‌یس به‌و چاکانه‌ی که لیمه پشان دارون ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ جادار موثر و له‌ره‌ت
 و هه‌گرن له‌زین ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ نه‌معا له‌مه‌ودوا ده‌رات (چیان به‌سهر دیت) ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾
 شنبه ﴿لَیْسَ بِهَلْکَیْهِ کَمَافٍ﴾ بو مار دوون ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ که ده‌ساره‌ی له‌وه‌ی له‌ون
 کردوب به‌ته‌هاویه‌ش خرابدوی ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ و ه کاتی به‌رحمت و چاکه‌یه‌ک به‌خه‌لک
 به‌دیس ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ پنی دلخوش ده‌س ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ و ه ته‌گه‌ری یانینکیان نووش بیتت ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾
 آینه‌ی به‌موی کرده‌وه‌ی خرابانه‌وه ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ کتوبر می هیوا ده‌س (له‌به‌وه‌ی خوا) ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾
 ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ نایا له‌وانه به‌یان رانیوه که به‌راستی خوا ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ پوری فراون
 یان کهم ده‌کات بز هه‌ر که‌س که‌یه‌وست ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ بیگو مان له‌وه‌دا (به‌سکرا)
 چه‌مدیس به‌لکه‌هه‌یه بو له‌وانه‌ی باوه‌ر ده‌هین ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ که‌واته خرم مانی خوی بی به‌ه
 ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ هه‌روه‌ها هه‌زار و پپوارانی کهم ده‌ست ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ و هه‌ر ته‌وانه‌ی پرگار بوون
 بو که‌سانیت به‌رامندی خوابان ده‌وی چاکتره ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ و هه‌ر ته‌وانه‌ی پرگار بوون
 ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ له‌وه‌ی به‌ساری سوود داوانه‌ه (به‌خه‌لکی) ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ بز له‌وه‌ی
 ریاد بین له‌مال و سامانی نه‌و خه‌لکانه‌دا (ریاتر له‌وه‌ داوانه‌ه پشان ده‌وه‌ه) ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾
 نه‌وه‌ لای خوا هیچ ریاد ماکات (پاداشتی میه) ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ و هه‌ر ره‌کات و خیریت
 که‌داوانه‌ه و ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ مه‌به‌ستان نه‌بها به‌رامندی خوا بووه ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾
 له‌وه‌ه (پاداشتیان) چه‌مد جاره‌ه که‌پنه‌وه ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ خواراتیکه‌ی به‌دی
 هیواوه‌ه پشان پوری پی داون ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ دواتر ده‌تان مرتبی له‌پاشان ریندروتن
 ده‌کانه‌وه ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ نایا هیچ به‌ک له‌وه‌هاویه‌شانه‌ی بو خوانان دانه‌ما هه‌یه ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾
 تر شئی ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ هیچ شتی له‌وانه‌ی (ی خوا) ماکات ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ پاکی و به‌وری بز خو له‌وه‌ی
 نه‌وان ده‌یکمه‌ه هاویه‌شی ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ حراپه (به‌لا و شیوان و ده‌رد) له‌وشکاتی
 (ره‌وی) و ده‌رب‌دا ده‌ر که‌وتووه ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ به‌موی نه‌و خرابانه‌ی خه‌لکی کرده‌یه
 ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ بز له‌وه‌ی (توله‌ی) همدی له‌وه‌ (خرابانه‌ی) کرده‌یه پشان بیچه‌ژی ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾
 ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ بو له‌وه‌ی مکه‌رنه‌وه (له‌خرابه‌کاری) ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾

﴿رَبِّیْ اَرْحَمُ رَحِمًا﴾ سونید نه‌خوانه‌گه‌ر بایه‌کی تو میدی (ره‌مه‌بد) میریسی ﴿فَرَّادَهُ مُقْتَضِرًا﴾ حاتم
 (هه‌وره یا کشتو کاله‌که‌یان) ده‌بیس ره‌ره‌د بوویسی ﴿عَمُّوْهُ مِنْ عَدُوِّهِ یُکْفِّرُوْهُ﴾ له‌باش نه‌و (ریانه)
 هه‌ر نا‌شو‌کری ده‌که‌ن ﴿وَ اِنَّکَ لَا تَسْمَعُ لَیْسَ﴾ چونکه نه‌پرستی تو (نه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﴿اَلَا تَاْتُوْنِیْ﴾
 به‌مه‌دوران (کافران) بیستیت ﴿وَلَا تَسْمَعُ لَکُمْ شَیْءٌ﴾ و تاوانی نا‌نگه‌وارت به‌که‌ری (کافران)
 بیستینی ﴿وَ اِنَّکَ مُذِیْبٌ﴾ کانی روو و ده‌گیر لیت به‌بشت نیکر ده‌وه ﴿وَ اِنَّکَ بِهَدٰی لَقَمٰتِیْ نٰی﴾
 صلیه ﴿وَ هُوَ بِسَمُوْعِیْ کَمٰوِیْ نٰیسیان بیت (پر گاریان که‌یت) له‌گو‌م‌ری یان ﴿اِنَّکَ سَمِیْعٌ اَلًا﴾
 من یوم‌ن‌م‌اید ﴿تَوَّاهِبًا نِه‌که‌سانن ده‌شه‌وتی که‌به‌نیشانه‌کانی نیجه‌نا‌وه‌ر ده‌هیش ﴿وَهٰیهُ مُتَمِیْنٌ﴾
 چوبکه نه‌وانه‌گه‌ردن که‌چس (بو‌بانگ و هه‌رمانی سو) ﴿اِنَّکَ تَدٰی جَهَنَّمَ مِنْ صَعْبٍ﴾ خو‌رائیکه
 نیوه‌ی دروست کر دوه‌له‌لا‌واری (لا‌واری تو‌نه‌و بی‌چو و صدالی شبیره‌خور) ﴿اِنَّکَ تَرٰجِعُ مِنْ اَمْرِ﴾
 صعب‌نوه‌﴿پاشان دوی لا‌وری به‌هیری کردون (سوون به‌لاو) ﴿اِنَّکَ تَرٰجِعُ مِنْ اَمْرِ فَوْرًا صَعْبًا وَ شِدَّةً﴾
 له‌دوی به‌هیر کردشان لا‌وار و پیرتان ده‌کات ﴿اِنَّکَ تَرٰجِعُ مِنْ اَمْرِ﴾ خوا‌هه‌رچی بویت دروستی ده‌کات
 ﴿وَفَرَّ تَعِیْمٌ تَقْدِرُ﴾ و هه‌ر نه‌وه‌ر اناسی به‌ده‌سه‌لات ﴿اِنَّکَ تَرٰجِعُ مِنْ اَمْرِ﴾ و ده‌پ‌دزی قیامت
 هه‌لده‌سی ﴿اِنَّکَ تَرٰجِعُ مِنْ اَمْرِ﴾ تا‌و‌انیان سو‌ی‌ده‌ه‌خو‌ن (له‌دوبادا یا له‌به‌ره‌رح دا) ﴿اِنَّکَ تَرٰجِعُ مِنْ اَمْرِ﴾
 سادو‌﴿نه‌بها ساتیک ما‌وه‌به‌وه‌ (له‌دوبادا) ﴿اِنَّکَ تَرٰجِعُ مِنْ اَمْرِ﴾ هه‌ر به‌و‌ینه‌نه‌وان له‌دوبادا
 لا‌دران له‌پرستی ﴿وَ اِنَّکَ تَرٰجِعُ مِنْ اَمْرِ﴾ و ده‌که‌سانی که‌رانیاری و نیسیان بین در‌ا‌وه‌ورپان
 ﴿اِنَّکَ تَرٰجِعُ مِنْ اَمْرِ﴾ سو‌ی‌ده‌به‌خوا‌به‌رستی نیوه‌له‌(به‌ره‌خدا به‌پی بریاری) نو‌س‌روی
 خوا‌ه‌ه‌تا‌ر‌و‌زی ریدو‌رو‌بو‌سه‌ره‌ما‌وه‌نه‌وه‌﴿اِنَّکَ تَرٰجِعُ مِنْ اَمْرِ﴾ نه‌م‌جا‌نه‌سه‌ر‌و‌زی ریدو‌رو‌بو‌سه‌ره‌وه‌به
 ﴿وَ اِنَّکَ تَرٰجِعُ مِنْ اَمْرِ﴾ به‌لام نیوه‌به‌تان ده‌رانی (پرسته و دینه‌دی) ﴿اِنَّکَ تَرٰجِعُ مِنْ اَمْرِ﴾
 م‌غ‌ر‌ن‌ه‌ن‌ه‌﴿جانه‌و‌ر‌و‌زه‌دا‌که‌سانیت که‌سه‌میان کر دوه‌، به‌هانه‌و‌بیانو‌و‌ه‌سانه‌و‌سو‌ودیان بین نا‌گه‌به‌بیت
 ﴿وَ اِنَّکَ تَرٰجِعُ مِنْ اَمْرِ﴾ و نه‌وان دا‌و‌ایان لی‌ما‌ک‌ری‌خوا‌له‌خو‌یان داری بکه‌ن ﴿وَ اِنَّکَ تَرٰجِعُ مِنْ اَمْرِ﴾
 سو‌ی‌ده‌به‌خو‌به‌پرستی هتا‌و‌مانه‌نه‌وه‌بو‌خه‌لکی ﴿اِنَّکَ تَرٰجِعُ مِنْ اَمْرِ﴾ له‌م‌قور‌نانه‌دا‌به
 هه‌سور جورده‌سوروه‌و‌ماسیت ﴿رَبِّیْ جَشْفُ نٰی﴾ نه‌م‌جا‌به‌پرستی نه‌گه‌ر بیشانه‌یه‌کیان بو‌بینی
 ﴿اِنَّکَ تَرٰجِعُ مِنْ اَمْرِ﴾ دلیاس نه‌و‌بی بر‌و‌ایانه‌ده‌لیس ﴿اِنَّکَ تَرٰجِعُ مِنْ اَمْرِ﴾ نیوه‌هه‌ر‌ما‌ر‌است
 و به‌نالی (له‌مه‌سی‌ج‌ره‌) ﴿اِنَّکَ تَرٰجِعُ مِنْ اَمْرِ﴾ تا‌سه‌و‌جوره‌خوا‌مو‌ر‌ده‌بیت ﴿اِنَّکَ تَرٰجِعُ مِنْ اَمْرِ﴾
 به‌سه‌ر‌دلی نه‌وانه‌ی که‌سی نا‌گا‌و‌نه‌رانی ﴿اِنَّکَ تَرٰجِعُ مِنْ اَمْرِ﴾ حادان به‌خودا‌بگ‌ره‌بی‌گو‌مان
 به‌لنی خوا‌پر‌استه‌﴿اِنَّکَ تَرٰجِعُ مِنْ اَمْرِ﴾ تا‌وه‌کو‌نه‌وانه‌ی بین ما‌وه‌ردن له‌(ثابیسی) راست‌لات
 به‌ده‌ن و بی‌ارت به‌که‌ن ﴿

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا نَعْمًا كَثِيرًا﴾ سوید نه‌خوا به راستی دانای و حیکمه‌ماندا به لوقمان ﴿يَا شَكْرًا﴾
 (و بمان ووت) سو یاسی خوا بکه ﴿وَمِنْ شُكْرٍ بِمَنْ شَكَرَ حَقَّهُ﴾ جا هدر که من شو کرانه بزیری
 خوا بکات نموه بنگومان شو کرانه بزیری (بو قارایج و سوودی اخوی ده‌کات ﴿وَمِنْ شُكْرٍ بِمَنْ شَكَرَ حَقَّهُ﴾
 هدر که پیش با سو یاسی کردی (ویانی به‌خو به‌گه‌یاندوره) نموه بنگومان خو بی بیاری
 سو یاس کراره ﴿يَا قُلْ لِّمَنْ شُكْرٌ فَإِنَّهُ لَا يَشْكُرُ لِي﴾ (نه‌ی موحه‌مهده بیج) یاسی نه‌وکانه بکه
 که لوقمان به‌کوپه‌که‌ی ووت که ناموزگاری ده‌کرد ﴿يَا شُكْرًا بِمَنْ شَكَرَ حَقَّهُ﴾ (ووسی) نه‌ی کوپه
 شیرینه‌گم هاویه‌ش بو خوا دامی ﴿يَا شُكْرًا بِمَنْ شَكَرَ حَقَّهُ﴾ چونکه به‌راستی هاویه‌ش دانای بو خوا
 مسته‌میکی رور گه‌وره‌به ﴿يَا شُكْرًا بِمَنْ شَكَرَ حَقَّهُ﴾ وه‌ده‌رمانمان داوه به‌ئاده‌می (به‌چاکی هدلس
 و که‌وت کردن به‌گه‌ن) دایک و باوکیدنا ﴿يَا شُكْرًا بِمَنْ شَكَرَ حَقَّهُ﴾ دایکی هدلی نه‌گری به‌دو و گیانی
 (پسی لاوردی) لاوردی له‌دوای لاواری ﴿يَا شُكْرًا بِمَنْ شَكَرَ حَقَّهُ﴾ و برینه‌ووی له‌شیر له (دو نه‌می)
 دو و سالیوه ﴿يَا شُكْرًا بِمَنْ شَكَرَ حَقَّهُ﴾ (وه‌ده‌رمانمان به‌ئاده‌می دا) که سو یاسگورری من (خو)
 و باوک و دیکت بکه ﴿يَا شُكْرًا بِمَنْ شَكَرَ حَقَّهُ﴾ تمها بولای منه گه‌رانه‌وتان ﴿يَا شُكْرًا بِمَنْ شَكَرَ حَقَّهُ﴾
 وه‌نه‌گه‌ر (باوک و دیکت) نه‌به‌ری هه‌ولیان داله‌گه‌لت بونه‌ووی شتی بکه‌یت به‌هاویه‌شی
 من ﴿يَا شُكْرًا بِمَنْ شَكَرَ حَقَّهُ﴾ که هیچ رایاری به‌کت پیسی به‌نه‌وه گویرایه‌لیان مه‌که
 ﴿يَا شُكْرًا بِمَنْ شَكَرَ حَقَّهُ﴾ به‌لام له‌دو بیادارور به‌چاکی هاویرینه‌تی وه‌لسوکه‌وتی له‌گه‌لدا
 بکه ﴿يَا شُكْرًا بِمَنْ شَكَرَ حَقَّهُ﴾ و شویس پرپاری که‌سبک بکه‌وه که به‌دلسوری گه‌راوه‌نه‌وه بولای من
 ﴿يَا شُكْرًا بِمَنْ شَكَرَ حَقَّهُ﴾ (له‌دو و روردا) گه‌رانه‌وتان تمها بولای منه ﴿يَا شُكْرًا بِمَنْ شَكَرَ حَقَّهُ﴾ نه‌معا
 هه‌والشان ده‌دمی به‌و کرده‌وانه‌ی که کردونه ﴿يَا شُكْرًا بِمَنْ شَكَرَ حَقَّهُ﴾ (القمان ووتی) نه‌ی کوپه شیرینه‌گم
 ﴿يَا شُكْرًا بِمَنْ شَكَرَ حَقَّهُ﴾ به‌راستی له‌و (چاکه و ناوانه) نه‌گه‌ر کبشی نو و ده‌ر نه‌له‌به‌کیش بیت
 ﴿يَا شُكْرًا بِمَنْ شَكَرَ حَقَّهُ﴾ له‌ساو به‌دیکدا یان له‌ماو ناسمانه‌کان یان له‌ره‌وی دا بیت
 ﴿يَا شُكْرًا بِمَنْ شَكَرَ حَقَّهُ﴾ خوا (له‌قیامت دا) ده‌به‌نی ﴿يَا شُكْرًا بِمَنْ شَكَرَ حَقَّهُ﴾ به‌راستی خوا و ورده‌ی و نه‌گه‌داره
 ﴿يَا شُكْرًا بِمَنْ شَكَرَ حَقَّهُ﴾ نه‌ی کوپه شیرینه‌گم موتز به‌جی بیته ﴿يَا شُكْرًا بِمَنْ شَكَرَ حَقَّهُ﴾
 و ده‌رمان بکه به‌چاکه و برنگری بکه له‌خرا به ﴿يَا شُكْرًا بِمَنْ شَكَرَ حَقَّهُ﴾ هوگر و نه‌نارام به‌له‌سمر هدر به‌لار
 باخوشی به‌ک تو وشت دی ﴿يَا شُكْرًا بِمَنْ شَكَرَ حَقَّهُ﴾ بنگومان نموه له‌وکاره گه‌ورانه‌به که خوا پتوینی
 کردووه ﴿يَا شُكْرًا بِمَنْ شَكَرَ حَقَّهُ﴾ و ووه له‌خه‌لت و مره‌گیره ﴿يَا شُكْرًا بِمَنْ شَكَرَ حَقَّهُ﴾ و به‌که‌شحه
 و فیره‌وه مه‌رو به‌ره‌وید ﴿يَا شُكْرًا بِمَنْ شَكَرَ حَقَّهُ﴾ چونکه به‌راستی خوا هیچ خو به‌ر و انیکی
 شاناری که ریخوش ناوی ﴿يَا شُكْرًا بِمَنْ شَكَرَ حَقَّهُ﴾ وه‌له‌روشتندا مام ناوهدی به (به‌هیوش به‌به‌ده)
 ﴿يَا شُكْرًا بِمَنْ شَكَرَ حَقَّهُ﴾ (له‌فسه‌کر دیدا) ده‌نگت نرم بکه‌روهه ﴿يَا شُكْرًا بِمَنْ شَكَرَ حَقَّهُ﴾ به‌راستی
 باخوش تریسی ده‌بگه‌کان ده‌میکی (سه‌ره‌ی) گوندر نه‌ه

[illegible]

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ماوی خوی به خشنده میبهرمان

﴿ان﴾ به (نه لیب. لام، میم) ده خوی تریتوه خواراناره به مانا که می نورانیاری ربانر سهیری سدره نای
سوره می (القرة) بکه ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ هبانه خواره و می نهم قورئانه هیچ گومانی
تبدانی به ﴿س رَبِّ هَمِيمٍ﴾ له لایم بهر و مرد گاری جیهانیانه و میه ﴿مُتَقَوُّونَ اَقْرَبُ﴾ نایا
(سید و په کان) دلیس موحه ممد یخه خوی نهم (قورئانه می) هله ستوره ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ (به خیر
هله می به ستوره) به لکو نه و (قورئانه) راست له لایم بهر و مرد گارته و (هاتوره) ﴿سَبِّحْهُ﴾ بو
ته و می به و (قورئانه) بتر می خیل کن ﴿مُتَقَوُّونَ اَقْرَبُ﴾ که له پیش تو هیچ تر می به و یکس
یو به هاتوره ﴿مُتَقَوُّونَ اَقْرَبُ﴾ به لکو بهر و می و مر گرو ﴿نَهْدِيْكَ اَنْتَ اَقْرَبُ﴾ به
بشما ﴿خواراتیکه ناسمانه کان و ره و می له یوانندایه به دی عیاوه ﴿قِيْ سَبِّحْهُ﴾ به
شش پرورد ﴿نَهْدِيْكَ اَنْتَ اَقْرَبُ﴾ پاشان بهر و می به و بهر عمرش و قهراری گرت (نیمه
پیه تی و جز به ته که می مارتی) ﴿مُتَقَوُّونَ اَقْرَبُ﴾ به لکو بهر و می و مر گرو ﴿نَهْدِيْكَ اَنْتَ اَقْرَبُ﴾ به
کارینکن میه ﴿اَنْتَ اَقْرَبُ﴾ دی بو بیر ماکه به و بهر و مر گرو ﴿نَهْدِيْكَ اَنْتَ اَقْرَبُ﴾ به
خواه مو و کار و بهر کان بهر و بهر مات له ناسمانه و تار و می (هت پر و می دوی) ﴿نَهْدِيْكَ اَنْتَ اَقْرَبُ﴾ به پاشان
هم و نه و کار و بهر بهر و بهر ده بهر و می خوی ﴿نَهْدِيْكَ اَنْتَ اَقْرَبُ﴾ به پاشان
(له قیامت) که ته مداره که می هدرار ساله له و ساله می تیوه ده بر میز ﴿نَهْدِيْكَ اَنْتَ اَقْرَبُ﴾ به
(خوا) رانایه به هم و بهر می و ناشکر ای بک ﴿نَهْدِيْكَ اَنْتَ اَقْرَبُ﴾ به ده سالات و میبهرمانه ﴿نَهْدِيْكَ اَنْتَ اَقْرَبُ﴾ به
کل می سلفه ﴿رَانِيْكَ هَمْو شتیکی به جوائتر می شتوه دروست کرد و ﴿نَهْدِيْكَ اَنْتَ اَقْرَبُ﴾ به
پیش ﴿حَا مَرُوْلِيْ﴾ له سهره ناره له قور دروست کرد ﴿نَهْدِيْكَ اَنْتَ اَقْرَبُ﴾ به پاشان
سه و می مر و می له بوخته به له نای بی سرح و قهر و دروست کرد و ﴿نَهْدِيْكَ اَنْتَ اَقْرَبُ﴾ به
رسته ﴿له پاشان بهر و می کرد (به می و می) و می کرد به بهر و می له و حیل که خوی
دروستی کرد (دانه بالی و فوح یو لای خوا یو زین و نه می به) ﴿نَهْدِيْكَ اَنْتَ اَقْرَبُ﴾ به
گوی و چاو و دلی پیه خشیرو و ﴿نَهْدِيْكَ اَنْتَ اَقْرَبُ﴾ به لام و رور که می می یاسی خو ده که ﴿نَهْدِيْكَ اَنْتَ اَقْرَبُ﴾ به
﴿وَهْدِيْكَ اَنْتَ اَقْرَبُ﴾ (می پروا کان) دلیس نایا کاتین (مرد می و له شمان پر و) له یار و بهر
ورن بو می ﴿نَهْدِيْكَ اَنْتَ اَقْرَبُ﴾ نایا سهر له نای جاریکی تر دروست ده کری به و (ورید و ده به و به)
﴿نَهْدِيْكَ اَنْتَ اَقْرَبُ﴾ (وانیه) به لکو نه و ان نا و بهر می به به حرمت بهر و مرد گاریان بگم
(بو داد گایی قیامت) ﴿نَهْدِيْكَ اَنْتَ اَقْرَبُ﴾ (ندی موحه ممد یخه) بلی فریشتی
گیان کیشان که گیان کیشانی تیوه می میتر و ده تان مر می ﴿نَهْدِيْكَ اَنْتَ اَقْرَبُ﴾ به پاشان بو لای
بهر و مرد گارتان ده که بهر و بهر و

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای نه‌خشنده‌ی میهرمان

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ نَبِيُّ اللَّهِ﴾ نه‌ی پیغمبر ﷺ (مرد ده‌وام) له‌ خوا ترسه ﴿وَلَا تَجْعَلْ لِّدِينِكَ دِينًا شَرًّا﴾ به
گونی کاسران و دوورده‌کان به‌که ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ وَالْأَعْدَاءَ الظَّالِمِينَ﴾ بی‌گومان حواری‌ای کار نه‌جیه
﴿وَأَنِصِّبْ لِّلَّذِينَ آمَنُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُ رِزْقًا مِّمَّا تَكْتُمُونَ﴾ وه‌ شوش نه‌وه‌ بکموه‌ که له‌ پورو دگار نه‌وه‌ وه‌ حیت بؤکراوه
﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ وَالْأَعْدَاءَ الظَّالِمِينَ﴾ به‌راستی حوای نه‌وه‌ی که ده‌یکمن ناگنداره ﴿وَأَنصِّبْ لِّلَّذِينَ آمَنُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُ رِزْقًا مِّمَّا تَكْتُمُونَ﴾
بشت هدر به‌خوا به‌سته ﴿وَكُفِّرْ سَعًى وَنَجِّصْ﴾ وه‌ خوا به‌سه‌ باریر مر بیت ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ وَالْأَعْدَاءَ الظَّالِمِينَ﴾
خوا دای نه‌واره‌ بر هیچ پی‌ویک (ناده‌می‌هك) ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ وَالْأَعْدَاءَ الظَّالِمِينَ﴾ دور دل به‌ باوس‌گیدا
﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ وَالْأَعْدَاءَ الظَّالِمِينَ﴾ وه‌ (خوا) نه‌وه‌ هاوسه‌ رانه‌تانی به‌کردونه‌ ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ وَالْأَعْدَاءَ الظَّالِمِينَ﴾ دایکتان
که (ظهار) یان له‌ گول ده‌کمن (بی‌یان ده‌لیس نیوه‌ وه‌ك پشنی دایکمان وان بو‌تینه‌) ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ وَالْأَعْدَاءَ الظَّالِمِينَ﴾
آیه‌ك ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ وَالْأَعْدَاءَ الظَّالِمِينَ﴾ وه‌ حوای به‌ کور کراوه‌ کانتانی به‌کردونه‌ کورناتان ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ وَالْأَعْدَاءَ الظَّالِمِينَ﴾ نه‌وه‌ فسه‌ی سدر
راره‌کی تانه‌ ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ وَالْأَعْدَاءَ الظَّالِمِينَ﴾ خواش وونه‌ی راست ده‌لیس ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ وَالْأَعْدَاءَ الظَّالِمِينَ﴾ هدر نه‌ویش
پنموریس (خه‌لك) ده‌کات بو‌ریگی راست ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ وَالْأَعْدَاءَ الظَّالِمِينَ﴾ (نمو به‌ کور کراوانه‌) به‌داری
باو‌کیانه‌وه‌ بانگیان بکمن ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ وَالْأَعْدَاءَ الظَّالِمِينَ﴾ نه‌وه‌ راستره‌ به‌لای خواوه‌ ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ وَالْأَعْدَاءَ الظَّالِمِينَ﴾ نه‌مه‌جا
نه‌گه‌ر باو‌کیان به‌ماس (تابه‌باویانه‌وه‌ بانگیان بکمن) ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ وَالْأَعْدَاءَ الظَّالِمِينَ﴾ نه‌وانه‌ برای نه‌ی
و دلمست و خوشه‌ویستانتان ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ وَالْأَعْدَاءَ الظَّالِمِينَ﴾ هیچ گوماه‌یکتان له‌سدر مس به‌
له‌و (بانگ کردنه‌) که به‌ به‌رائیس گوتی‌تان (پیش هاتی نه‌م مایه‌ته‌) ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ وَالْأَعْدَاءَ الظَّالِمِينَ﴾
به‌لام (گوماه‌بار ده‌ی) نه‌گه‌ر به‌دل و به‌ده‌س نه‌مه‌ست بیکمن ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ وَالْأَعْدَاءَ الظَّالِمِينَ﴾ وه‌ خوا
لیپورده‌ی میهرمانه‌ ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ وَالْأَعْدَاءَ الظَّالِمِينَ﴾ سنی وون‌ و شومین من نساقر ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ وَالْأَعْدَاءَ الظَّالِمِينَ﴾ پیغمبر ﷺ له‌ خودی پرواداران بو
خویدن له‌ پیشتره‌ ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ وَالْأَعْدَاءَ الظَّالِمِينَ﴾ خیرانه‌ کانشی دایکی ماوه‌رداران ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ وَالْأَعْدَاءَ الظَّالِمِينَ﴾ ونه‌وه‌ی
(به‌به‌ست) خرمی به‌کترن (نه‌گه‌ر موسلمان مس) ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ وَالْأَعْدَاءَ الظَّالِمِينَ﴾ له‌ نورنی خودا
بریه‌کتری به‌ پیشترن (میرات له‌ به‌کتر نه‌وی) ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ وَالْأَعْدَاءَ الظَّالِمِينَ﴾ له‌ تبعنداران و کوچهران
(که‌ حرم مس) ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ وَالْأَعْدَاءَ الظَّالِمِينَ﴾ مه‌گه‌ر خودان چا‌که‌ه‌ك (به‌خشیس با‌وه‌سبی) بو
دوست و خوشه‌ویستانتان بکمن ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ وَالْأَعْدَاءَ الظَّالِمِينَ﴾ نه‌ویر باره‌ له‌ قورناتان (یان به‌ لوح
المحفوظ دا) نو‌سراوه‌ ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ وَالْأَعْدَاءَ الظَّالِمِينَ﴾

﴿وَدَّ أَحَدٌ مِّنَ الْيَهُودِ أَن تَبْتَاعُوا بِهِ﴾ (ته‌ی موحه‌مصد ۱۱۳) بیر یاں بحمره‌وه) کاتی که به‌یمانمان وهر گرت
 له پینه‌مبه‌ران ﴿وَمَن يَبْتَاعِ الْيَهُودَ وَهُمْ مُّشْرِكُونَ﴾ همره‌وه‌اله تو وله‌سوح و به‌تیراهیم و
 له‌مورسا وله‌هیسای کوری مهریم ﴿وَدَّ أَحَدٌ مِّنَ الْيَهُودِ أَن تَبْتَاعُوا بِهِ﴾ وه‌له‌هموویان به‌یحانی به‌هیز و به‌تو و
 وهر گرت ﴿يَسْتَبِينَ فَسُورِىٰ عَلَىٰ صُلَيْمٍ﴾ نو‌تعو‌ی (خوا) پرسیار له‌راست گویان نکت دهر باره‌ی
 راستیان ﴿وَأَعْيُنُهُمْ كَالْحِجَابِ﴾ و سرای پریش و نارایشی تاماده کردوه نو‌سی ماوه‌پان ﴿يَسْتَبِينَ
 فَسُورِىٰ عَلَىٰ صُلَيْمٍ﴾ نه‌ی نه‌وه‌که‌سانه‌ی که‌ماوه‌پان هیناوه ﴿يَسْتَبِينَ فَسُورِىٰ عَلَىٰ صُلَيْمٍ﴾ بیر له‌چاکه و به‌یمه‌نی
 خوا‌نکه‌به‌وه به‌سهر تانه‌وه ﴿يَسْتَبِينَ فَسُورِىٰ عَلَىٰ صُلَيْمٍ﴾ کاتی له‌شکر بکی روزان نو‌هات (له‌حده‌گی خه‌نده‌قد)
 ﴿فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ بِالْبَقَرَةِ الَّتِي فِيهَا بَقَرَةٌ﴾ وله‌شکری (هرشته‌ش)
 که‌نیوه به‌تان بیسی ﴿وَمِنَ الْجِبَالِ لَخُضْرٌ خَافٍ﴾ وه‌خوا به‌وه‌ی نیوه ده‌پکه‌ن بیسایه ﴿وَمِنَ الْجِبَالِ
 لَخُضْرٌ خَافٍ﴾ کاتی (بی‌ماوه‌پان) هیرشپان نو‌هین له‌سهر ووتنه‌وه وله‌خوا ر تانه‌وه
 (چوار دهوری مه‌دینه‌پان گرت) ﴿وَمِنَ الْجِبَالِ لَخُضْرٌ خَافٍ﴾ وه‌چاره‌کان له‌بله‌ق سوون ﴿وَمِنَ الْجِبَالِ
 لَخُضْرٌ خَافٍ﴾ وله‌کان (له‌ترسا) که‌پشپووه که‌روو ﴿وَمِنَ الْجِبَالِ لَخُضْرٌ خَافٍ﴾ و گومانی خوریه جورتن
 به‌خوا ده‌برد ﴿وَمِنَ الْجِبَالِ لَخُضْرٌ خَافٍ﴾ له‌ویدا ایمانداران تاقی کرانه‌وه ﴿وَمِنَ الْجِبَالِ لَخُضْرٌ خَافٍ﴾ وه
 پاره‌شهران به‌پاره‌شان‌دینکی توبه ﴿وَمِنَ الْجِبَالِ لَخُضْرٌ خَافٍ﴾ و مس‌ی نو‌په‌مرش ﴿بیر بکه‌به‌وه) کاتیک
 دوو پرووه‌کان و نه‌واله‌ی له‌دلیاندا به‌خوشی همسو ووتیان ﴿وَمِنَ الْجِبَالِ لَخُضْرٌ خَافٍ﴾ خور
 پینه‌مبه‌ره‌که‌ی بیجکه‌له‌ته‌مه‌دان هیچ به‌لیتکیان پی نه‌دایس ﴿وَمِنَ الْجِبَالِ لَخُضْرٌ خَافٍ﴾ وه‌کاتی
 ده‌سته‌یه‌له‌و (دوور وواسه) ووتیان ﴿وَمِنَ الْجِبَالِ لَخُضْرٌ خَافٍ﴾ ته‌ی دایش‌شوانی مه‌دیه‌نیر
 جینی مانه‌وه‌نان بی به‌ده‌ی بکه‌رینه‌وه ﴿وَمِنَ الْجِبَالِ لَخُضْرٌ خَافٍ﴾ وه‌کو مه‌لن تر له‌ران مؤلنه‌ی گه‌پاله‌وه
 له‌په‌مبه‌ره‌ ۱۱۳ ده‌خوارن ﴿وَمِنَ الْجِبَالِ لَخُضْرٌ خَافٍ﴾ ده‌یان ووت خانووه‌کامان سن پاربره‌و و ووت
 و که‌لیتویه ﴿وَمِنَ الْجِبَالِ لَخُضْرٌ خَافٍ﴾ له‌کاتیکدا واش م‌بوو (که‌ده‌یان ووت) ﴿وَمِنَ الْجِبَالِ لَخُضْرٌ خَافٍ﴾ نه‌وان ته‌پا
 مه‌به‌ستیان هه‌له‌هاتن بوو (له‌حیه‌اد کردن) ﴿وَمِنَ الْجِبَالِ لَخُضْرٌ خَافٍ﴾ وه‌ته‌گه‌ر هیرش به‌تیرایه‌ته
 سهریان له‌همو و لایه‌کی (مه‌دیه‌وه) ﴿وَمِنَ الْجِبَالِ لَخُضْرٌ خَافٍ﴾ تمع‌جا داوای کاه‌سوون و جدنگ
 کردیان لی بکرایه (دژ به‌تو ته‌ی موحه‌مصد ۱۱۳) داواکیمان به‌حی ده‌هینا (و به‌گویان ده‌کردن)
 ﴿وَمِنَ الْجِبَالِ لَخُضْرٌ خَافٍ﴾ وه‌نم داوایان دوانده‌خست ماوه‌یه‌کی کم نه‌یت ﴿وَمِنَ الْجِبَالِ لَخُضْرٌ خَافٍ﴾
 نه‌من‌فتن) بنگومان نه‌وانه له‌پیش نهم (پروانه) به‌یمانان به‌خوا دیوو ﴿وَمِنَ الْجِبَالِ لَخُضْرٌ خَافٍ﴾ که‌(به
 صهر د) پشت هه‌ل‌اکه‌ن و رانا‌که‌ن ﴿وَمِنَ الْجِبَالِ لَخُضْرٌ خَافٍ﴾ وه‌به‌یماتی خرا به‌خوا (خواوه‌که‌ی)
 لیر سراو ده‌بی ﴿وَمِنَ الْجِبَالِ لَخُضْرٌ خَافٍ﴾

﴿مَنْ حَزَمِينَ يَجِدُ﴾ لغوا و با و مرداران داپاوانست همن ﴿فَصَدَّقُوا مَا وَعَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ﴾ راستیان کرد له‌گه‌ل
 نه‌و په‌یمانه‌ی که دایریان به‌خوا ﴿فَتَمْنَعُ مِنْ عَذَابِ﴾ نه‌مجا هه‌ندیکیان به‌زرو به‌لنسی خوی به‌حس هیتا و
 (شه‌هدیو) ﴿وَمَنْ مِنْ بَصِيرٍ﴾ همدیکشان چا و پروانی (و هشتاله‌زماندان) ﴿وَمَنْ يَنْتَظِرْ﴾ هیچ
 گوراینکیان (له‌به‌لنسی خویان ده) نه‌کر دووه ﴿يُخْرِجُ مِنْهُ نَفْسًا يَنْتَظِرُ﴾ یونه‌وی (خو) باداشنی
 راست گویان بدانه‌وه به‌هوی راستی به‌که‌یانه‌وه ﴿وَلَعَذَابُ الْعَذَابِينَ فِي شَاءَ﴾ وه‌سرای دوو پروو و کن
 بدات نه‌گه‌ر په‌ویت ﴿وَلَا تُخَفِّضْ﴾ یان نه‌و به‌یان لی گیراکات ﴿وَلَا تَكُنْ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ بیگومان
 خوا اینورده‌ی مبه‌ره‌یانه ﴿وَلَا تَكُنْ مِّنْ كَافِرِينَ يَمْتَرُونَ﴾ وه‌خوا کافره‌کانی (قوره‌پش که‌به‌شکر یان
 هیتا و بو سهر مه‌دینه) گه‌راندوه به‌رق و مدراقوه (بو ولاتی خویان) ﴿وَلَا تَكُنْ مِّنْ الْخَائِبِينَ﴾ هیچ حیر و
 نادانیکیان (له‌با و بردنی نیمانداران) ده‌ست به‌که‌وت ﴿وَلَا تَكُنْ مِّنْ الْخَائِبِينَ﴾ خو نیمان دارانی
 له‌جده‌نگ پاراست (به‌هوی پای توید و فرشته‌وه کافران پرزو بلا و کرد) ﴿وَلَا تَكُنْ مِّنْ الْخَائِبِينَ﴾ وه‌خوا
 هه‌میشه به‌هنری به‌ده‌سه‌لامه ﴿وَلَا تَكُنْ مِّنْ الْخَائِبِينَ﴾ (به‌می قوره‌پره) که‌به‌شنگیری
 نه‌وان (قوره‌پش و غطفان) یان کرد خوی گموره‌هیمانه‌ی خواره‌وه ﴿وَلَا تَكُنْ مِّنْ الْخَائِبِينَ﴾ له‌قه‌لاکانیان
 ﴿وَلَا تَكُنْ مِّنْ الْخَائِبِينَ﴾ وه‌ترسی خسته‌ساو دلپانه‌وه ﴿وَلَا تَكُنْ مِّنْ الْخَائِبِينَ﴾ کومه‌لیکیان ده‌کوزان
 ﴿وَلَا تَكُنْ مِّنْ الْخَائِبِينَ﴾ وه‌کومه‌لیکی تریان به‌دیل ده‌گرون ﴿وَلَا تَكُنْ مِّنْ الْخَائِبِينَ﴾ (درای
 تیا چورنی نه‌وان خوا) ره‌وی و خانو و سامانی نه‌وانی دابه‌نیه ﴿وَلَا تَكُنْ مِّنْ الْخَائِبِينَ﴾ هه‌روه‌هاره‌وی
 به‌کیش که‌پیشان پیا نه‌مانو ﴿وَلَا تَكُنْ مِّنْ الْخَائِبِينَ﴾ وه‌خوا هه‌سهر هه‌مور شینکدا به‌تو یابه ﴿وَلَا تَكُنْ مِّنْ الْخَائِبِينَ﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی پیغمبه‌ر پیغمبه‌ر به‌خیرانه‌کانت بلی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به‌حیوة‌لذات و ریه‌ب
 نه‌گه‌ر نیوه‌زیانی دویا و برادره‌ی نه‌وانا ده‌وی ﴿وَلَا تَكُنْ مِّنْ الْخَائِبِينَ﴾ ده‌ی هه‌مور و ورن موته‌تان
 بین بده‌م (موته‌پاره و شتومه‌کینکه‌ده‌دیرته‌نافرمنی ته‌لاق درو) ﴿وَلَا تَكُنْ مِّنْ الْخَائِبِينَ﴾ وه‌ته‌لاقتان
 بده‌م به‌ته‌لاق دینکی چاک و بی ریان ﴿وَلَا تَكُنْ مِّنْ الْخَائِبِينَ﴾ وه‌سهر هه‌سهر هه‌مور شینکدا به‌تو یابه ﴿وَلَا تَكُنْ مِّنْ الْخَائِبِينَ﴾
 خوا پیغمبه‌ره‌که‌ی و باداشتی روزی دویا تان ده‌وی ﴿وَلَا تَكُنْ مِّنْ الْخَائِبِينَ﴾ وه‌سهر هه‌سهر هه‌مور شینکدا به‌تو یابه ﴿وَلَا تَكُنْ مِّنْ الْخَائِبِينَ﴾
 خوا نامده‌ی کردوه‌بو چاکه‌کاران له‌تیوه ﴿وَلَا تَكُنْ مِّنْ الْخَائِبِينَ﴾ باداشتیکی گه‌وره ﴿وَلَا تَكُنْ مِّنْ الْخَائِبِينَ﴾ نه‌ی
 خیر به‌کاس پیغمبه‌ر پیغمبه‌ر ﴿وَلَا تَكُنْ مِّنْ الْخَائِبِينَ﴾ هه‌ر کام له‌نیوه‌گوماهیکی گه‌وره‌مکات
 ﴿وَلَا تَكُنْ مِّنْ الْخَائِبِينَ﴾ مسرای بو دوو به‌راسر ده‌کرته‌وه به‌دوو قانی (خه‌لکی مر) ﴿وَلَا تَكُنْ مِّنْ الْخَائِبِينَ﴾
 دالک علی الله‌سیر ﴿وَلَا تَكُنْ مِّنْ الْخَائِبِينَ﴾ وه‌شم کردمش بو خوا نامانه ﴿وَلَا تَكُنْ مِّنْ الْخَائِبِينَ﴾

﴿وَمِنْ بَیِّنَاتٍ صُكَّتٍ لِّهِ وَرُسُوهُ﴾ (نه‌ی حیرانه‌کانی پیغمبر ﷺ) هدر کام له‌تیوه له‌سهر گوئیر یه‌لی
 خواو پیغمبر هه‌ره‌کده‌ی سهرده‌وام بیست ﴿وَمِنْ بَیِّنَاتٍ صُكَّتٍ﴾ وه کرده‌وه‌ی چاکیش سکات ﴿لِّهِ أَجْرٌ
 مَرْتَبٌ﴾ دووچار پاداشتی هین ده‌ده‌ین ﴿وَمِنْ بَیِّنَاتٍ صُكَّتٍ﴾ وه پروریه‌کی چاک و خوشمان بق ناماده
 کردوهه (له‌یه‌هه‌شت دا) ﴿لِّهِ أَجْرٌ﴾ نه‌ی زامانی پیغمبر ﷺ ﴿لِّهِ أَجْرٌ مِّنْ لَّدُنْهِ﴾ تیوه
 وه‌ک هیچ به‌ک له‌نافره‌تانی دیکه‌ین ﴿لِّهِ أَجْرٌ﴾ نه‌گهر حوتان پیاوین و له‌جو ترس ﴿وَمِنْ بَیِّنَاتٍ
 صُكَّتٍ﴾ که‌واته به‌خه‌مره‌و ماره‌وه قسه مه‌که‌ن (وه‌ک ناهه‌ره‌تانی ره‌موشت نرم) ﴿لِّهِ أَجْرٌ مِّنْ لَّدُنْهِ﴾
 مه‌ره‌کو نه‌وه‌ی که‌دلی نه‌خوشه (ده‌رون نرمه) بیاری خراب سکات ﴿وَمِنْ بَیِّنَاتٍ صُكَّتٍ﴾
 (که‌واته) قسه‌ی چاک و به‌جی بکه‌ن ﴿وَمِنْ بَیِّنَاتٍ صُكَّتٍ﴾ وه له‌ماله‌کانی حوتانده‌ی به‌یخته‌وه
 ﴿وَمِنْ بَیِّنَاتٍ صُكَّتٍ﴾ وه ریعت و جوانی حوتان ده‌ره‌هه‌ن (له‌ماو جه‌لکی مامه‌جهره‌ده‌ی)
 وه‌کو خۆده‌ر خه‌سی ناهه‌ره‌تانی سهرده‌می به‌فامی به‌که‌م (پیش نیلام) ﴿وَمِنْ بَیِّنَاتٍ صُكَّتٍ﴾
 موئز بکه‌ن و ره‌کات سده‌ن ﴿وَمِنْ بَیِّنَاتٍ صُكَّتٍ﴾ وه گویرایه‌لی خواو پیغمبر هه‌ره‌کده‌ی بکه‌ن ﴿لِّهِ
 أَجْرٌ﴾ به‌راستی خواده‌یه‌و بیست ﴿لِّهِ أَجْرٌ مِّنْ لَّدُنْهِ﴾ نه‌ی نیان و به‌پس (پیغمبر
 ﷺ) هدر جورره‌پس و گویرایه‌ک له‌تیوه دووور سحانه‌وه ﴿لِّهِ أَجْرٌ﴾ و پاک و خاوریشتن
 بکاته‌وه به‌ته‌واوی ﴿لِّهِ أَجْرٌ مِّنْ لَّدُنْهِ﴾ وه بیریکه‌سره له‌وه‌ی ده‌خوئیر بیست
 له‌ماله‌کسانده ﴿لِّهِ أَجْرٌ مِّنْ لَّدُنْهِ﴾ له‌تابه‌ته‌کانی خواو دانایی (هه‌رموده‌کانی پیغمبر ﷺ)
 ﴿لِّهِ أَجْرٌ مِّنْ لَّدُنْهِ﴾ به‌راستی خوا ووردیسی ناگاداره ﴿لِّهِ أَجْرٌ مِّنْ لَّدُنْهِ﴾
 به‌راستی پیاوهر مسلمانه‌کان و ناهه‌ره‌ته‌مسلمانه‌کان ﴿لِّهِ أَجْرٌ مِّنْ لَّدُنْهِ﴾ وه پیاوه باوه‌رداره‌کان و
 ناهه‌ره‌ته‌باوه‌رداره‌کان ﴿لِّهِ أَجْرٌ مِّنْ لَّدُنْهِ﴾ و پیاوانی هه‌میشه گوئیرایه‌ل و ناهه‌ره‌تانی هه‌میشه گویرایه‌ل
 ﴿لِّهِ أَجْرٌ مِّنْ لَّدُنْهِ﴾ و پیاوه راست گوکان و ناهه‌ره‌ته‌راست گوکان ﴿لِّهِ أَجْرٌ مِّنْ لَّدُنْهِ﴾
 و پیاوان و ناهه‌ره‌تانی خوگر و به‌شارام ﴿لِّهِ أَجْرٌ مِّنْ لَّدُنْهِ﴾ وه پیاوانی له‌خو ترس و زانی
 له‌جو ترس ﴿لِّهِ أَجْرٌ مِّنْ لَّدُنْهِ﴾ و پیاوان و ناهه‌ره‌تانی به‌خه‌شنده ﴿لِّهِ أَجْرٌ مِّنْ لَّدُنْهِ﴾
 و پیاوان و ناهه‌ره‌تانی روزوه‌وان ﴿لِّهِ أَجْرٌ مِّنْ لَّدُنْهِ﴾ پیاوان و ناهه‌ره‌تانی داوئس پاک
 ﴿لِّهِ أَجْرٌ مِّنْ لَّدُنْهِ﴾ پیاوانی که‌رور بادی خواده‌که‌ن و ناهه‌ره‌تانی که‌رور بادی
 خواده‌که‌ن ﴿لِّهِ أَجْرٌ مِّنْ لَّدُنْهِ﴾ خوا ناماده‌ی کردوهه بو هه‌موویان ﴿لِّهِ أَجْرٌ مِّنْ لَّدُنْهِ﴾
 و پاداشتی گه‌وره ﴿لِّهِ أَجْرٌ مِّنْ لَّدُنْهِ﴾

﴿وَمَا كَانَ مِنْ رَّاٰءُكُمْ﴾ یو هیچ پیاوو ناخبره ټیځی باوه دار پیسه ﴿وَرَفَعَىٰ اللَّهُ رُسُلَهُ أَتَمًّا﴾ کاتی خوړ
 پیغمبره که ی بریاری هدر کارنګان دا ﴿لَا يَكُنْ لَهُ سِجْرَةٌ تَزَيِّجُهَا﴾ (بویان می به) که سه ریشک من
 له کاره که یاند ﴿وَمَنْ يَغْلِبْكُمْ فَعَرَضُوا﴾ وه هدر کهس سهر پیچی خواو پیغمبره که ی بکات ﴿وَلَهُ صَبْرٌ
 مُسْتَلِيمٌ﴾ نه وه به راستی گومر اووه به گومر اویونکی ناشکرا ﴿وَمَنْ يَفْضَحْهُ يَفْضَحْهُ لِلَّهِ عَلَيْهِ الْوَعْدُ
 عَذَابٌ﴾ (بریکه رمه) کاتیک دهووت نه که سیک (رهیدی کوری حارث) که خوا پیغمبره تی به سه ردا
 د شپور، نویش چ که کت له که لدا کردو (نه ناراد کردی و به روه رده کردی) ﴿مَنْ يَشَاقِقْ وَعْدَ اللَّهِ
 خَيْرٌ مِّنْ رَّحْمَةٍ﴾ لای خورت راگرو به پینه وه ﴿وَلَقَدْ نَزَّلَ﴾ وه له خوا بترسه ﴿وَنَحْنُ فِي عَيْنِكُمْ أَلَلَّةٌ
 مُّبْدِيَةٌ﴾ له دلی خودا شیتیک ده شارپته وه که خوا ناشکرای ده کات ﴿وَنَحْنُ نُرِي مَا لَا تَرَىٰ عَيْنٌ﴾
 وه له (قسه ی) خه لک دهرسی له کاتیکدا خوا شیاوتره که لی مترسی ﴿مَنْ يَصْطِرْ رِجْلَهُ فَنَفَرْنَا﴾ نه مجا
 کاتی رهید پیوستی به (ره به ب) نه ما و نه لاقیدا ﴿وَنَحْنُ﴾ نیمه (ره به ب) مان لی ماره کردیت
 ﴿لَا يَكُنْ لَّكُمْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَاجَةٌ﴾ یو نه وه ی هیچ نام و نه نی (وتاوانس) به بیت له سه ر نیمه دارن ﴿فِي
 رُوحٍ دُجِيَّةٍ﴾ له (ماره کردی) زمانی به کور کراوه کانیدد ﴿وَنَحْنُ صَوَّاهُونَ وَطَرٌ﴾ کاتی پیوستین
 پیس به مساو نه لاقیان دان ﴿وَلَا مَرْمَةٌ مَعَكُمْ﴾ وه فهرمانی خوا (به ماره کردی ره به ب) سو
 در او و براوه به ﴿وَمَا كَانَ عَلَى سَبِيحٍ مِنْ حَرْجٍ﴾ هیچ ماره حدتی (تاوان) پک له سه ر پیغمبره ر ټټ به
 ﴿فِيمَا مَرَّ مِنْهُ﴾ له (ماره کردی ره به ب) که خوا بریاری داوه بوی ﴿لَقَدْ نَزَّلَ﴾ باوو سو به و رنگای
 (د سراوی) خوی به ﴿لَقَدْ نَزَّلَ حَوْسٌ مِنْ قَدْ﴾ له ساو پیغمبره رانی له وه ویشدا ﴿وَلَا تَرَاهُمْ وَدَرَّ مَعْدُورٌ﴾
 وه فهرمانی خواش بریاری کسی پر او به (وده بیت جی به جی بکرت) ﴿لَقَدْ نَزَّلَ حَوْسٌ مِنْ قَدْ﴾
 که سانی که به یامه کانی خوا پاده که به من ﴿وَنَحْنُ نَزَّلَ لَعْنًا﴾ وه له (حو) دهرسی
 و به جکه له خوا له که سی تر مایرسن ﴿وَلَقَدْ نَزَّلَ حَبِيبٌ﴾ خوا به سه که چاودیر ولیپر سه رده بیت ﴿وَلَقَدْ
 نَزَّلَ حَبِيبٌ مِنْ قَدْ﴾ موحه سه ده ټټ باو کی هیچ به ک له پیوه کانتان به (به رهیدی
 کوری حارث) به هیچ که سیک بر) ﴿وَلَقَدْ نَزَّلَ حَبِيبٌ مِنْ قَدْ﴾ به لکو نه و بری دروی خواو کونا
 هه میس پیغمبره به ﴿وَلَقَدْ نَزَّلَ حَبِيبٌ مِنْ قَدْ﴾ وه خوا به سه موو شیتیک رانابه ﴿لَقَدْ نَزَّلَ حَبِيبٌ مِنْ قَدْ﴾
 نه ی نه رانده ی باو مړتان هتاوه ﴿وَلَقَدْ نَزَّلَ حَبِيبٌ مِنْ قَدْ﴾ زور یادی خوا بکهن ﴿وَلَقَدْ نَزَّلَ حَبِيبٌ مِنْ قَدْ﴾
 راصیلا به پانی یادی خوا بکهن به به بایان و نیواراندا ﴿وَلَقَدْ نَزَّلَ حَبِيبٌ مِنْ قَدْ﴾ نه و راتیکه
 به ره یس خوی دهرزیسی به سه راناندا ﴿وَلَقَدْ نَزَّلَ حَبِيبٌ مِنْ قَدْ﴾ و ریشته کانی داوای لیور دنشان سو ده که
 ﴿وَلَقَدْ نَزَّلَ حَبِيبٌ مِنْ قَدْ﴾ به و هو به وه (خوا) له تاریکی به کانه وه دهرتان دیس به ره و بر و بر و و ماکی
 (بمان و سلام) ﴿وَلَقَدْ نَزَّلَ حَبِيبٌ مِنْ قَدْ﴾ وه خوا به به ره به به به بمانداران ﴿وَلَقَدْ نَزَّلَ حَبِيبٌ مِنْ قَدْ﴾

﴿ثُمَّ يَنْتَهِىٰ عَنْهُنَّ﴾ (تهی موحه ممد ۱۱۱) سوره ی) هره به کیک له خیرانه کانت وویست درای بهه
 ﴿وَنُفِیَ بِهَا مِنْ بَیْنِ﴾ و هره به کی له وانت وویست (پیشی بهه) بیهینه یو لای خوت ﴿وَمِنْ بَیْنِ﴾
 ﴿مَنْ عَرَفَ﴾ وه هره کانت بویت (پینه لات) له وان هی بهر که مارت کردوون له وه وپیش ﴿وَلَا جَاحَ سِرِّهٖ﴾
 هیچ گو به عکت له سه ر بهه ﴿وَلَا یَعْرِضُ﴾ (مهر غرض) نمو (مهر شک کرده) بریکسره که چاوو
 دلیانی پی گش پشه وه ﴿وَلَا تُخْرِجُ﴾ و حه همت به خوز ﴿وَلَا یَصِیْبُ بَدَنُهَا شَیْءٌ کَثِیْرٌ﴾ و همو وپیش
 پاری س به وهی که پیت داوور ﴿وَلَا یَقْدِرُ عَلَیْهَا فَوْیْکٌ﴾ وه خوا اهرانی به وهی که له دلاندا بهه
 ﴿وَصَحَابَ اللَّهِ عَلَیْهِمْ السَّلَامُ﴾ وه خوا ارانی له سه ر خویه ﴿لَا عِشْرَکَ لَیْسَ مِنْ بَعْدِ﴾ دوی له مانه
 (که هاوسه رتن) هیچ ناهه نیکت مو حه لال بهه ﴿وَلَا لَیْسَ مِنْ بَعْدِ﴾ و داشتو پی پیا
 گوپی به هاوسه رانی تر ﴿وَلَا یَعْرِضُ﴾ هره چنده به جوانیان سه ر سام بیت (پیک و پیکین
 سه ر جت راپیکش) ﴿لَا مَصْرَکَ بَیْنَهُمَا﴾ مه گهر وه که بیره که بیته حاوهی ﴿وَلَا تَعْلَمُ﴾
 نی وریب ﴿وَلَا یَعْرِضُ﴾ وه خوا به سه ر همو و شتی که دا چاو دیره ﴿وَلَا یَعْرِضُ﴾ تهی له وان هی باوه رتن
 هتاوه ﴿لَا یَعْلَمُ﴾ مه چسه ژووره وه مو ماله کانی پیته بهه ﴿وَلَا یَعْلَمُ﴾
 مه گهر رینگه تان پی بدهی بو نان خوا ر دیک ﴿وَلَا یَعْرِضُ﴾ پی ته وهی چاو و رانی پینگه بشتی
 بکهن ﴿وَلَا یَعْرِضُ﴾ به لام نه گهر بانگ کران (بو نان خوا ر دن) نه و سا پر وه ژووره وه
 ﴿وَلَا یَعْرِضُ﴾ نه محانه گهر خوا ر دنه که نان خوا ر د بلاوهی لی بکهن ﴿وَلَا یَعْرِضُ﴾
 وه مه مینه وه یق قسه کردن ﴿وَلَا یَعْرِضُ﴾ چونکه به راستی نهو (مانه و نان) ناراری پیغه بهه
 ﴿وَلَا یَعْرِضُ﴾ ته ویش شهرم ده کانت لیان (که پی ده بکه) ﴿وَلَا یَعْرِضُ﴾
 به لام خواله (ووتی) هقی شهرم باکانت ﴿وَلَا یَعْرِضُ﴾ وه هره کانی داوای شتیکی بومالت
 کرد له (هاوسه ر کانی پیته بهه) ﴿وَلَا یَعْرِضُ﴾ ته وه له بشتی بهر دوه لیان داو که
 ﴿وَلَا یَعْرِضُ﴾ نمو (شیوه داوا کرده) نان خوا ر دن نهو دلی کیوه له وانیش
 ﴿وَلَا یَعْرِضُ﴾ به هیچ شیوه به بو تیره دروست می به نارری (دلی) پیته بهه
 خوا بهه ﴿وَلَا یَعْرِضُ﴾ وه هره گیر ماسی خیرانه کانی پش خوی ساره بکهن
 ﴿وَلَا یَعْرِضُ﴾ به راستی نهو (نار دانی دل و ماره کرده) نان ﴿وَلَا یَعْرِضُ﴾ به لای خوا وه
 (گو به عکی) رور گهور بهه ﴿وَلَا یَعْرِضُ﴾ نه گهر هره شتک ناشکر بکهن (پیلی) ﴿وَلَا یَعْرِضُ﴾
 یا بیشار بهه (له دلاندا) ﴿وَلَا یَعْرِضُ﴾ ته ویش خواله بهه مو و شتک ﴿وَلَا یَعْرِضُ﴾

﴿لَا جَاحَ عَلَيْهِمْ﴾ (هاوسه‌رانی پی‌همه‌میر ۱۱۲) هیچ گوماهیکیان له‌سهر میهه ﴿فِي آبٍ يَمِينٍ وَلَا تَأْتِيهِمْ وَلَا﴾
 ﴿خَوَافٌ﴾ (نه‌گه‌رین جی‌جواب بی) لای ماوکیان و کورانیان و بر کسان ﴿وَلَا أَلَمٌ لَهُمْ وَلَا أَلَمٌ لَهُمْ﴾ (نه‌گه‌رین جی‌جواب بی)
 و برار کانیاں و خوشکه‌راکانیاں ﴿وَلَا يَحْزَنُونَ وَلَا يَمُوتُونَ﴾ (نه‌گه‌رین جی‌جواب بی) و لای نامره‌نانی هاو‌دیبیاں و لای
 غولام و گه‌بیرانی حقیاں ﴿وَلَا يَمُوتُونَ﴾ (نه‌گه‌رین جی‌جواب بی) و له‌خواه‌نوسس ﴿وَلَا يَمُوتُونَ﴾ (نه‌گه‌رین جی‌جواب بی) به‌راستی
 خوا‌چاو‌دیسرو ناگاداره به‌سهر هم‌ووشنیکدا ﴿وَلَا يَمُوتُونَ﴾ (نه‌گه‌رین جی‌جواب بی) به‌راستی
 خوا و فرشته‌کانی سه‌لاوات ده‌دهن له‌سهر پی‌همه‌میر ۱۱۳ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (نه‌گه‌رین جی‌جواب بی) نه‌ی نه‌وانه‌ی
 که‌باوه‌رین هیناوه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (نه‌گه‌رین جی‌جواب بی) نیوش سه‌لاوات و سه‌لامی روری له‌سهر
 به‌دهن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (نه‌گه‌رین جی‌جواب بی) به‌راستی که‌سانی که‌ناراری خواو پی‌همه‌میر که‌ی ده‌دهن
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (نه‌گه‌رین جی‌جواب بی) خوا نه‌فرینی لی کر دوون له‌دونیا و له‌دوام‌ورزا ﴿وَلَا يَمُوتُونَ﴾ (نه‌گه‌رین جی‌جواب بی)
 وه‌سری بریسواکه‌ری بو ناماده‌کردون ﴿وَلَا يَمُوتُونَ﴾ (نه‌گه‌رین جی‌جواب بی) وه‌که‌سانی که‌ناراری
 پی‌اوان و نامره‌نانی نیمه‌دار نه‌دهن ﴿وَلَا يَمُوتُونَ﴾ (نه‌گه‌رین جی‌جواب بی) بی نه‌وه‌ی هیچ تاوانیکیان کر دیت ﴿وَلَا يَمُوتُونَ﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (نه‌گه‌رین جی‌جواب بی) نه‌وه به‌راستی نه‌وانه بوختان و تاوانیکر ناشکر یاں گر توته له‌ستو ﴿وَلَا يَمُوتُونَ﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (نه‌گه‌رین جی‌جواب بی) نه‌ی پی‌همه‌میر ۱۱۴ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (نه‌گه‌رین جی‌جواب بی) به‌هاوسه‌رانت ﴿وَلَا يَمُوتُونَ﴾ (نه‌گه‌رین جی‌جواب بی)
 و به‌که‌جانت و به‌نامره‌نانی بر واداران ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (نه‌گه‌رین جی‌جواب بی) با‌ها‌با و با‌لا‌پوشه‌کانیاں پلن به‌سهر
 حقیا‌لدا (حقیا‌ن و جوانیا‌ن بی دپوش) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (نه‌گه‌رین جی‌جواب بی) نه‌وه بریکره با‌سریس (به‌داوین یاں)
 ﴿وَلَا يَمُوتُونَ﴾ (نه‌گه‌رین جی‌جواب بی) تا به‌هوبه‌وه نارار به‌دربس ﴿وَلَا يَمُوتُونَ﴾ (نه‌گه‌رین جی‌جواب بی) وه‌خوا له‌جوش‌جی‌وی می‌هره‌بانه ﴿وَلَا يَمُوتُونَ﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (نه‌گه‌رین جی‌جواب بی) به‌راستی نه‌گه‌ر کونایی نه‌هیس دوو پروان ﴿وَلَا يَمُوتُونَ﴾ (نه‌گه‌رین جی‌جواب بی) وه‌که‌سانی
 له‌دلیاندا به‌جوشی هه‌یه ﴿وَلَا يَمُوتُونَ﴾ (نه‌گه‌رین جی‌جواب بی) و پرویا که‌نده‌جیه‌کان له‌مه‌ده‌ده‌دا ﴿وَلَا يَمُوتُونَ﴾
 به‌م ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (نه‌گه‌رین جی‌جواب بی) به‌جه‌مگ کردن له‌دو‌یاں ﴿وَلَا يَمُوتُونَ﴾ (نه‌گه‌رین جی‌جواب بی) پاشان ماوه‌به‌کی
 که‌م به‌ین (له‌مه‌ده‌ده‌دا) در و سیت با‌س (ده‌ده‌کر م) ﴿وَلَا يَمُوتُونَ﴾ (نه‌گه‌رین جی‌جواب بی) نه‌وه به‌فرین لی‌کر او
 له‌هه‌ر کوی به‌ر ده‌ست که‌وش ﴿وَلَا يَمُوتُونَ﴾ (نه‌گه‌رین جی‌جواب بی) به‌دیل ده‌گیرین و به‌کوشش ده‌کوزرین ﴿وَلَا يَمُوتُونَ﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (نه‌گه‌رین جی‌جواب بی) خوا (نه‌وه‌ی کر دووه) به‌سورته‌ت و باو ﴿وَلَا يَمُوتُونَ﴾ (نه‌گه‌رین جی‌جواب بی) له‌ماو که‌سانی
 که‌پشترو بوون ﴿وَلَا يَمُوتُونَ﴾ (نه‌گه‌رین جی‌جواب بی) هه‌ر گیر یاو و سونه‌تی خوا گورانی بو سه ﴿وَلَا يَمُوتُونَ﴾

﴿وَرَبِّمُحَمَّدٍ﴾ وە پوزیک (خو) هه‌موویان کو ده‌کاته‌وه ﴿نَمِيقُونَ نَمِيقًا﴾ پاشان به‌ه‌ریشه‌کان ده‌ه‌رموی ﴿حَوْلَیْکَ کَمَوْعَتُونَ﴾ نایا نه‌وانه (له‌دویا) ئیوه‌یان ده‌ه‌رست ﴿وَدَا شَبَحْتَ﴾ (ه‌ریشه‌کان) ده‌لێس پاک و ینگه‌ردی بو تو ﴿لَا تَرْکُ مِنْ دُونِهِ﴾ ته‌میا تو گه‌وره‌ ریشتیوانی ئیمه‌ی سه‌ک له‌وان ﴿بِئْسَ الْبَقُولُ﴾ یه‌لکبو نه‌وان جنو که‌یان ده‌ه‌رست ﴿حَتَّوْهُمُ بِمَقُومُونَ﴾ رۆره‌یان ناوه‌ریان به‌وان (جو که) هه‌مبوو ﴿ذُنُوبُهُمْ لَا يَسْتَدِرُّ عَنْكَ قُلُوبُ الْآخَرِ﴾ له‌مجا که‌مێرێ ماتوانس هیچ سوود و ریا نیک به‌به‌کتری نکه‌یه‌نێ ﴿وَنُفُوسٌ حَاسِرَةٌ﴾ وه‌ به‌سه‌مه‌کاران ده‌لێس ﴿رُفُوفٌ عَذَابٍ مُّارٍ﴾ سه‌رای ناگری دۆره‌ج به‌ه‌ژن ﴿بِئْسَ الْکَذِبُ﴾ له‌وه‌ی ئیوه‌ ناوه‌رێتان به‌نی به‌بوو ﴿وَدَا سَمِعَهُ﴾ کانی مغویرنه‌وه‌ به‌سه‌ریاندا ﴿بِئْسَ الْبَسِیْطُ﴾ به‌شانه‌ رووه‌ کانی ئیمه‌ ﴿فَاُولَٰئِهِمُ الْآخَرُونَ﴾ ده‌لێس له‌مه‌ (به‌مه‌به‌ر) هیچ بیه‌ جگه‌ له‌ پیاویک ﴿بِئْسَ الْاِیْدُ﴾ ده‌به‌ری ریگریشان به‌کات ﴿عَرَّکَانَ بَعْدَ ذٰلِكَ﴾ له‌وه‌ی که‌باوو ناوه‌رێتان ده‌یان به‌رست ﴿وَدَا فَاخَذَ﴾ وه‌ ده‌لێس له‌مه‌ (قورئان) شینیک بیه‌ ﴿لَا تَنْفَعُکُمْ﴾ بیجگه‌ نه‌ درووه‌کی هه‌له‌ سه‌رتا به‌ناوی خواوه ﴿وَقَالُوا لَیْسَ بَعْدَ هٰذَا شَیْءٌ﴾ وه‌ بیئاوه‌رێان به‌راستی به‌ (قورئان) یان ده‌رووت که‌بزیان هه‌نبور ﴿اِنْ هٰذَا اِلَّا بَحْرُ مَغْنَمٍ﴾ له‌مه‌ ته‌به‌ها جادوویه‌کی ناخه‌کرایه‌ ﴿وَدَا مَشْهُودٌ مِّنْ کُتُبٍ یَّشْرُوْنَهَا﴾ (خو ئیمه‌) به‌شته‌ر چه‌مه‌د کینیکه‌مان به‌ی به‌دایوون که‌ بیانه‌خویره‌وه‌ ﴿وَدَا رَسَدَ اَنْهٰنَ﴾ و به‌مان به‌ناوه‌ریوون ﴿فَتَبَدَّلَ مِنْ اَیْمَانِهِمْ﴾ به‌ش تو هیچ به‌مه‌به‌ریکی تر سه‌به‌ر ﴿وَمَنْ کَذَّبَ بَعْدَ ذٰلِكَ مِنْ قَبْلِکَ﴾ وه‌ که‌سه‌انی به‌ش له‌مان (قورقه‌شیه‌کان) ناوه‌ریان به‌به‌مه‌سه‌رانیان به‌هیا ﴿وَدَا بَعَثَ مَدَّیْسَهُ﴾ ته‌مان (قورقه‌ش) به‌گه‌ به‌شته‌رووه‌ ده‌یه‌کی نه‌وه‌ی به‌وانمان داوو ﴿وَمَنْ کَذَّبَ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ﴾ نه‌مجا نه‌وان ناوه‌ریان به‌به‌مه‌سه‌رانی من به‌هینا ﴿دَکِیْکَ لَکِیْکَ﴾ جا چوون بوو بوله‌ سه‌ه‌دی ئیمه‌ (له‌وان) ﴿لَیْسَ بِعَصْفٍ وَهَّیْ﴾ بلی من ته‌به‌ به‌یه‌ک شت نامۆزگاریشان ده‌که‌م ﴿لَا تَقُوْهُ مِنْ سَوْءِ عَذَابٍ﴾ که‌دوو دوو، به‌ک به‌ک، له‌به‌ر خو هه‌لێس (وگو‌برایه‌لی فه‌رمانه‌کانی بن) ﴿لَا تَعْبُرُوْهُمْ بِمَیْمَنِهِمْ اَوْ يَمَانِهِمْ﴾ پاشان بیر به‌که‌نه‌وه‌ هاو‌رینکه‌تان (به‌مه‌به‌ر) شیت بیه‌ ﴿لَا تَخْزِیْ لَکُمْ نَفْسٌ﴾ نه‌و (به‌مه‌به‌ر) ته‌میا تر سه‌به‌ره‌ بو ئیوه‌ ﴿بِئْسَ الْیَدِیْ عَدُوِّیْنِیْ﴾ له‌به‌ش هاتی سه‌زای سه‌ختی (قیامه‌ت) ﴿قُلْ رَدَّیْکُمْ مِّنْ اٰخِرِ قَهْرٍ لَّکُمْ﴾ بلی هه‌ر که‌مێ و پاداشتی که‌م لێ داوا که‌دروون نه‌وه‌ بو خوتان ﴿بِئْسَ حَرْقٌ لَّا عَرَفَ﴾ پاداشتی من ته‌به‌ها له‌سه‌ر خوا به‌ ﴿رَهْوَعٌ لِّلَّذِیْ وَهَّیْ﴾ وه‌ نه‌و (خو) به‌سه‌ر هه‌موو شتی که‌دا ناگه‌داره‌ ﴿قُلْ اِنِّیْ نَعُوْذُ بِالْحَیِّ﴾ بلی به‌راستی به‌رووه‌ دگه‌رم به‌تویدی هه‌ق ده‌دات به‌سه‌ر (به‌نا‌دا) ﴿عَلَّیْ تَعْلَمُ﴾ (خو) زانایه‌ به‌ به‌نی و شاره‌وه‌کان ﴿

﴿وَأَمَّا زُجَّاجُكَ فَكَيْفَ﴾ و نه‌موی له‌قورئاندا بیگمان کردو سو تو ﴿فَوَلِّكَ مَلَأَکَ اَنتَ
 بِدَنِّهِ﴾ هدر نه‌م و راسته و پشتیوانی کتیه‌کانی پیش خویمنی ﴿يَا نَعْلَمُ بِمَا تُصَيِّرُ بَصِيرًا﴾ بیگومان حوا
 نه‌میده‌کانی ناگادارو بینایه ﴿ثُمَّ زُجَّاجُكَ﴾ له‌باشان تم قورئانده‌مان نه‌خشی نه‌که‌سایت
 ﴿مُصَيِّرُكَ مِنْ بَصِيرَةٍ﴾ که له‌ماو نه‌میده‌کاناندا هلمان بزاردن ﴿لَسْتَ بِمُصَيِّرٍ﴾ تممحه‌هه‌دینکین
 سده‌مکار له‌خودی حویان ﴿رَبِّهِمْ مُصَيِّرٌ﴾ و همدیکان مام باوه‌دین ﴿وَمُسَيِّرُ سَابِقٍ بِأَخْتَرٍ بِبَصِيرَةٍ﴾
 لله و همدیکین تریان به‌هرمانی حواپشکه و توون به‌موی چاکه‌کانیا نه‌موره ﴿رَبِّكَ هُوَ نَقْصُ الْعَصِيرِ﴾
 له‌م (قورلان پیدانه) له‌خویدا به‌هریه‌کی گموریه ﴿جَبَّ عَذْبُهُ خُتُوبٌ﴾ له‌وانه ده‌چه‌دار
 به‌هشتانیث که جینگای مانه‌موی همیشه‌یی به ﴿خُتُوبٌ يَبِيضُ مِنْ تَرْتِيلٍ رَهْبٌ رُؤُوسًا﴾ له‌ونددا
 به‌بارسی نالغوسی و مرووری دهراریرینه‌وه ﴿وَسَيُفَكِّرُ كَثِيرٌ﴾ و یوشاکیشیان تیدا لاوریشحه ﴿وَلَا
 دَوَّارٌ لِحُكْمِهِ رَبِّي﴾ و نه‌وان دهلش هموو سویاس بو نه‌و خویبه ﴿أَن هَبَّ عَزَّازٌ﴾ که‌خده‌تی
 لایردین و به‌بهشت ﴿يَا رَبَّ عَزَّازُ شُكُورٌ﴾ به‌راستی پوروردگارمان لیورده‌ی شایسته‌ی سویاسه
 ﴿يَا رَبِّي أَحْسَنُ الرَّسَامِ مِنْ صَبِّهِ﴾ نه‌و (خویبه) که به‌چاکه و نه‌هری عوی به‌شته‌جینی کردین
 له‌مانی همیشه‌یی (به‌هشت دا) ﴿لَا مَبْجَدَ لَهُ﴾ له‌ویدا به‌هیچ ماندوو یوویکمان تورش ده‌یی
 ﴿وَلَا يَسْتَبِيحُ لِقَاؤُهُ﴾ و به‌هیچ نه‌رک و زحمه‌تیکمان دووچار ده‌یی ﴿وَلَا يَسْتَعِزُّ بِأَمْرِهِمْ﴾
 ناگری دورح بو نه‌وانه‌یه بی باوه‌ر یوون ﴿لَا تَقْصُ عَيْنُهُمْ حُشُونًا﴾ بریاری مردن مادری به‌سه‌ردایاندا
 تا بمرن ﴿وَلَا تَحْجُفُ عَنَّهُمْ مِنْ بَدَنٍ﴾ هدروه‌ها همدی له‌سرای (دورح) یسان لی سووک ناگری
 ﴿كَذَلِكَ تَعْرِى سَكَنُ كُفُورٍ﴾ نابو جزره تولد نه‌سه‌یین له‌هموو بی باوه‌ریت ﴿وَأَمَّا يَصْرِخُونَ
 بِهِ﴾ و نه‌وانه نه‌دوره‌خدا هاوار ده‌کن ﴿يَا رَبَّ احْرِجْنَا مِنْ قَبْلِكَ﴾ (ده‌لین) شه‌ی پوروردگارمان
 (له‌دورح) دهرمان به‌یه تا کرده‌موی چاک نکدین ﴿عَبْرَتٌ لِمَنْ هُمْ عَنْكُمْ﴾ جیاوار له‌موی ده‌مان کرد
 (نه‌دوبیادا) ﴿أَوَلَمْ يُعَذِّبْكُمْ﴾ (وه‌لام دهرینه‌وه) نابا تمه‌مان درم نه‌کردن ﴿مَنْ يَصْطَرِفِ مِنْ بَدَنِهِمْ﴾
 نه‌مده‌ی له‌موی ده‌یه‌وی بیر نکانه‌وه تبا‌با بیر نکانه‌وه ﴿وَلَا يَسْتَعِزُّ بِهِ﴾ و ترسینه‌ردن بو به‌هدت
 ﴿وَلَا تَوَاضَعُ غَنِيَّتُهُمْ مِنْ تَضَرُّعٍ﴾ ده‌ی (نه‌و سرا) بچه‌زن چونکه هیچ مار نه‌ده‌رک بو (بی باوه‌ره)
 سته‌مکاره‌کان نیسه ﴿يَا رَبَّ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّكَ تَعْلَمُ وَتَعْلَمُ﴾ به‌راستی حوا به‌مینی له‌سه‌به‌کن
 و نه‌موی رانیه ﴿يَا رَبَّ نَبِيَّكَ يَدُكَ تَعْلَمُ﴾ بیگومان حوا به‌مینی دلان ناگاداره ﴿يَا رَبَّ﴾

«مَوَدَّی خَبَرِ کَسَفِی لَایِس» هر نمو رانه تیوه‌ی گرده جیشمین (ی پشسوان) لهره‌ویدا «فَس
 کَرَفَتَه کُتَرَه» لهره‌سا هر که‌س بی ساوهر بی نموه (توله‌ی) بی ساوهریه‌ک‌ه‌ی هر مَو خَویه‌تی
 «وَلَایَه لَکَیَرِی کَرَفَرِی زَیهر» و مَو ساوهری کامران هیچیان بو ریاد ساکات لای پهره‌ردگریان
 «وَلَا مَدَّ» جگه له‌خشم و دق‌ی رور «وَلَایَه لَکَیَرِی کَرَفَرِی لَاحَر» وه بی ساوهری کامران هیچیان
 بو ریاد ساکات بی‌جگه له‌زهره‌مره‌مدی ﴿وَلَا رَهْ» (نه‌ی موحه‌مه‌د ﴿وَلَا مَدَّ» مای هه‌والم مده‌ی
 «سُرگا، کُتَرِی تَغُوب م دُور نه» له‌و هاویه‌شانه‌ی له‌جیاتی خوا ده‌تانه‌پرستی (هاوارمان لی ده‌کردن)
 «وَرَوِی ماد حَقْوَ م لَایِس» بی‌شانم بدون لهره‌ویدا چیان دروست کردوه «وَلَا مَدَّ» (نه‌ی مَدَّ) بی‌سُرگا
 له‌به‌دی هیانی ناسمه‌که‌ده‌ه‌شداری (خوا) بیان کردوه «وَلَا مَدَّ» یا کتیبیکمان بی داو
 «فَهْ مَی پَسِی مَدَّ» جابه‌لکه‌بیان له‌و کیه‌ده‌ه‌به (که‌به‌کان هاویه‌شی خوان) «وَلَا مَدَّ»
 «فَهْ مَی پَسِی مَدَّ» (به‌خیر وایه) به‌لکو مته‌مکاران هیچ به‌لینک به‌یه‌کتری ماده‌ی جگه له‌فریودن
 و (هه‌له‌نه‌ناندن) به‌یت ﴿وَلَا مَدَّ» به‌راستی خوا ناسمه‌که‌ده‌ه‌شداری
 راگیر ده‌کات «وَلَا مَدَّ» بو نه‌وه‌ی له‌پیرموی خویان لانه‌ده‌ن «وَلَا مَدَّ» به‌راسی نه‌گه‌له‌پیرموی
 (خویشان) لانه‌ده‌ن «وَلَا مَدَّ» مای سَی مَدَّ» کی هه‌به‌جگه خوا را بیان یگریت «وَلَا مَدَّ»
 بیگومان نه‌و (خوا) له‌سه‌ر خو و لیورده‌یه ﴿وَلَا مَدَّ» (بت پهرستان) به‌سوتمدی
 هه‌ره‌گه‌وره‌بیان سوپ‌لیان ده‌خوارد به‌خوا «وَلَا مَدَّ» (ده‌بیان ووت) نه‌گه‌له‌پیرموی
 ترسته‌ریان سوپ‌لیت «وَلَا مَدَّ» به‌راستی نه‌وان له‌هه‌ر یه‌ک له‌نومه‌تانی تر
 ریمورن تر ده‌ن «وَلَا مَدَّ» نه‌مجا کاتی بی‌مه‌میری ترسته‌ریان مو هات «وَلَا مَدَّ»
 ریانه‌ر دور که‌رنه‌وه‌(له‌رنه‌گی راست) ﴿وَلَا مَدَّ» له‌هه‌ر خو به‌دل رانی لهره‌ویدا
 «وَلَا مَدَّ» و بیل و بیلانی خراب کردن «وَلَا مَدَّ» وه بیل و بیلانی خراب
 نه‌بیا ریان به‌خوا وه‌که‌ی ده‌گه‌یه‌می «وَلَا مَدَّ» ده‌ی که‌واته نه‌وان جگه له‌چاره‌نووسی
 پیشیان چاره‌پروانی شتیکی تر ده‌که‌ن؟ «وَلَا مَدَّ» چونکه‌ماوی خوا هه‌ر گیر گورانی م
 میه «وَلَا مَدَّ» و ماوی خوا لادانی بو میه ﴿وَلَا مَدَّ» تابا نه‌وان به‌ره‌ویدا
 به‌گه‌پاوان «وَلَا مَدَّ» تاسه‌یر به‌که‌ن سه‌ر نه‌حام گه‌لانی پیش خویان چو
 سوره «وَلَا مَدَّ» که‌نه‌وان له‌مان به‌هیرتر موون «وَلَا مَدَّ» هیچ شتیکی
 مانوانی له‌ده‌ستی خوا ده‌رجی «وَلَا مَدَّ» به‌له‌تاسمانه‌کان و به‌له‌ره‌ویدا «وَلَا مَدَّ»
 عیسا‌فیدیر «وَلَا مَدَّ» به‌راستی حواریان و به‌مه‌لالت و به‌توانانه ﴿وَلَا مَدَّ»

﴿وَبُذِيعَةُ اَمْسِ﴾ وہ نہ گھر حوا قار بگمری لہ غلہ لکی (تولہ یاں لی پسمہی) ﴿بِمَا كَسَبُو﴾
لہ سر نہو (خر پامہی) کردوانہ ﴿مَرَّتْ عَلَى ظَهْرِ مَسْ دِير﴾ ہج گیاندار لکی ہمسر رمویہ وہ
مدہ ہیشت ﴿وَأَمَّا بَنُو جَرْجَسَیْ حَلِ مَسْ﴾ بلام (خوا) مولہی نہوں دہدات نا ماوہی دیاری
گمراو ﴿فَارْتَدَّ أَحَدُهُمْ﴾ نہ محاکاتی ماوہ کہ بیان (کو تابی) مات (دہیاں مریں) ﴿فَارْتَدَّ اِلَیْهِمْ﴾
بہت دہ نصیر ﴿جَا بَنُو مَانِ خَوانہ مدہ کاس ناگدارو بیابہ﴾

سورۃ النور

﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾ به تباری خواهی به خشنودی میسر و مان

﴿س﴾ به (یا، سین) ده خوریشته وه خوارانتره بهمانا که ی بؤ رانیاری ریانتر سه بوی سه ره تائی سورتهئی (البقرة) بکه ﴿وَأَمْرًا فَكَبِيرًا﴾ سویند به قورئانی پر له دانا یی ﴿إِنَّكَ تَرْتَضِي﴾ به راستی نو (شعی موحهمه د پیر) له پیغه سه رانی خوای ﴿عَنْ صِرْحَانٍ مِّنْهُمْ﴾ له سه ره رانیاری راستی ﴿مِّنْهُمْ مِّنْهُمْ﴾ (قورئان) دابه رنراوه له لایهن خوای رالی بالاده سنی میهره بانه وه ﴿إِنَّمَا تَقُولُ مَا تَرْضَىٰ﴾ بو نه وه ی گهلی بترستی (له سرا) که باور داپیرانیان به ترستی بیاورن ﴿فَمِنْهُمْ عِزٌّ﴾ بقیه نه وان بئن ناگا بیورن ﴿مَدْحًا لِّمَنْ يَّشَاءُ﴾ سویند به خوا به راستی به لیتی خوا چه سپاو هاته دی له سه ره رور به بیان ﴿فَمِنْهُمْ ذُو الْعَرْسِ﴾ چونکه نه وان باور داپیران یی ﴿إِنَّمَا تَقُولُ مَا تَرْضَىٰ﴾ (وهك کهسانی وان که) نه و قمان کر دیتسه گهره بیان ﴿وَمِنْهُمْ ذُو الْعَرْسِ﴾ جانه و (نه و قبه) تا چه ما که بیان هاتی (گهره بیانی به نه وای کر تیتسه وه) ﴿فَمِنْهُمْ ذُو الْعَرْسِ﴾ نه و ما که بیان بهر کر تیتسه وه (به توانن بو خوارو نه و لاو لا بیحولیس) ﴿وَمِنْهُمْ ذُو الْعَرْسِ﴾ و به ده شمان داوه به سه ره جهاونن دا بقیه نه وان (راستی) ناسی ﴿وَمِنْهُمْ ذُو الْعَرْسِ﴾ و به نه وان به کسه به چ بیان ترستی بیت بیان به بیان ترستی بیت ﴿ذُو الْعَرْسِ﴾ باور داپیران یی ﴿فَمِنْهُمْ ذُو الْعَرْسِ﴾ تۆ نه بها که سیت ده ترستی که شوی قورئان ده که ویت ﴿وَمِنْهُمْ ذُو الْعَرْسِ﴾ له به بهایشده ده خوای میهره بیان ده ترستی ﴿فَمِنْهُمْ ذُو الْعَرْسِ﴾ به هوی (شعی شویس که ویت و ترسته وه) مرده ی به لیحوشبووی (گوماهه کانی) و پاداشتی چاکی (به هشت) ﴿وَمِنْهُمْ ذُو الْعَرْسِ﴾ به راستی هره نیمه مرده وان ریمد و ده که یسه وه ﴿وَمِنْهُمْ ذُو الْعَرْسِ﴾ و هره چی پیشتر کر دویانه و شوینه واری پاشی خوشان ده و سنی ﴿وَمِنْهُمْ ذُو الْعَرْسِ﴾ وه همدور شتی که مان له بهراونکی روون و ناشکر ادا زمارت و وه و بو سیه وه (الوح المحفوظ) ه

﴿وَصَرَبَ لَهُم مَّثَلًا فَخَبَّ عَزَرُهُ﴾ (ته ي مو حه مده پښتني) مو و نه يان بؤ ي نه روه به خه لکي شاري
 (انطاكية) ﴿فَدَجَفَ عَرَسُهُ﴾ کاتي که پيغمبر اتيان سو هات ﴿فَازْسَبِ لَهُمْ شَرًّا لَّكَلِّهِمْ﴾
 کاتي دوو (پيغمبر) مان سار د سو ناويان ناو و يان پښه کړدن ﴿فَعَرَسَ بِسَابِ﴾ ته مېج به (مار دسي
 پيغمبري) سبيهم به هيز مان کړدن (ويشتعان گرتن) ﴿فَدَاوُوا بِعَصَمِ سَبَو﴾ (هه مو ويان)
 ورتيان بيگومان نيمه بير دراويس نو سهر تيوه ﴿وَأُولَئِكَ لَاسْتَرْشِقُ﴾ (خه لکه که) وويان تيوه
 هدر ناده ميه کي وک نيمه ﴿وَمَا لَئِنْ رَجَعْتَ مِنْهُمْ﴾ وخواي مېهر مان هيچ شتيکي (له بيگ) به در دونه
 خو روه ﴿لَئِنْ شَرَّ لَاسْتَكِينُ﴾ تيوه نه بها در وړمن و در و ده کون ﴿وَأُولَئِكَ لَاسْتَكِينُ عَرَسُهُ﴾
 (پيغمبر به کون) وويان بهر و ده در گار مان ده راني به راستي نيمه (به پيغمبر رشتي) بير دراويس يو سهر
 تيوه ﴿وَمَا عَيْتُكَ بِسَبِّ شَيْءٍ﴾ و نيمه ته بها گه باندسي (نا به که) مان له سهر به بهر و و سي ﴿وَأُولَئِكَ لَاسْتَكِينُ﴾
 وويان بيگومان نيمه به هزي تيوه دوو چاري شوومي و به ديه ختي
 يو ورس ﴿لَئِنْ رَجَعْتَ مِنْهُمْ﴾ سونډ به خوا نه گهر وار به هيس (له و کاره تان) بهر د بار انتان ده که پس
 ﴿وَمَا عَيْتُكَ بِسَبِّ شَيْءٍ﴾ و به راستي له لايه نيمه دوو چاري سراهه کي پر ليش و نارار ده پس ﴿وَأُولَئِكَ لَاسْتَكِينُ﴾
 (پيغمبر به کون) ورتيان شوومي تيوه به خوتانه و يه چوپکه تيوه
 نه گهر ناموز گاري بکړن (هه ست به شوومي ده کون) ﴿لَئِنْ رَجَعْتَ مِنْهُمْ﴾ (به خير و يه) به لکو تيوه
 گه بکسي له سورو در چوون ﴿وَمَا لَئِنْ رَجَعْتَ مِنْهُمْ﴾ و له و بهري شاره که ره پياوېت
 به به له هات ﴿وَلَئِنْ رَجَعْتَ مِنْهُمْ﴾ ووتن ته ي گه له کهم شويس له م پيغمبر رانه بکه وون ﴿وَأُولَئِكَ لَاسْتَكِينُ﴾
 ﴿لَئِنْ رَجَعْتَ مِنْهُمْ﴾ شويس که ساني بکه وون داوای هيچ کړي و پاداشنيکتان لي نا کهن ﴿وَمَا لَئِنْ رَجَعْتَ مِنْهُمْ﴾
 که سي به دي هيناوه ﴿وَمَا لَئِنْ رَجَعْتَ مِنْهُمْ﴾ و هدر بو لاي ته و ده گهر پښتوه ﴿وَمَا لَئِنْ رَجَعْتَ مِنْهُمْ﴾ (به) نايا
 بته که له و (خوا) بهر ستر او بېک بو خوم بر يار بدم ﴿لَئِنْ رَجَعْتَ مِنْهُمْ﴾ ته گهر خواي مېهر مان
 ريانس بو من سوي ﴿لَئِنْ رَجَعْتَ مِنْهُمْ﴾ نکاي نه و ان هيچ سوو دېک به من نا گه به من ﴿وَلَا تُقْدِرُ﴾ و (له سري خوا) بر گارم نا کهن ﴿وَلَا تُقْدِرُ﴾ بيگومان من (ته گهر هاو به ش
 دابيم) نه و کاته له گو مراهه کي روو تاشکر انام ﴿لَئِنْ رَجَعْتَ مِنْهُمْ﴾ بهر ستي من باو وړم
 هينا به بهر و ده در گرتان و ده تيوه ش گوینان لبيس ﴿لَئِنْ رَجَعْتَ مِنْهُمْ﴾ (ته م پياو ويان شهيد کړد) پتي
 ورترا پر وړه به هه شته و ده ﴿لَئِنْ رَجَعْتَ مِنْهُمْ﴾ (ته و پياو و ش) ووتن خوړ گه که له کهم بيان راني به
 ﴿لَئِنْ رَجَعْتَ مِنْهُمْ﴾ به ته و دي که بهر و ده در گارم ليم خوشبووه ﴿وَمَا لَئِنْ رَجَعْتَ مِنْهُمْ﴾ و بهر ديه
 پيري پيژ گير او انه و ده ﴿وَمَا لَئِنْ رَجَعْتَ مِنْهُمْ﴾

﴿أَرْزُقُوهُ﴾ نایا نه‌یان دی (نه‌یان راتیوه) ﴿تَصِفْ لَهُمْ هَيْبَةً وَجَبْ لَهُمْ﴾ که ینگومان نیعه
 نازه‌لمان سو نه‌وان دروست کردووه ﴿لَهُمْ مَسْكَنُ﴾ نه‌محانه‌وان خواهمیانش ﴿وَرَشَقٌ لَهُمْ﴾
 وه رامعان هیتون بویاب ﴿يُنْزِلُ لَهُمْ زَمْزَمًا يَكُونُ﴾ نه‌محانه‌سواری همدنکیان دهس (گوشتی)
 همدنکیان ده‌جون ﴿وَلَهُمْ فِيهَا مَنَاقِبُ وَمَشْرَبٌ﴾ وه رور سو و دهان لی دهس وشی خوارده‌وه‌شدین
 لیس ودرده‌گرن ﴿وَلَا يَشْعُرُونَ﴾ دهی نایا سو پاسی خواهاکمن ﴿وَتَجِدُوهُمْ ذُؤْبَانَ اللَّهِ هَدًى﴾ وه
 بیجگه له خوارچه‌مد پرمسترانکیان بو خویسان داناره ﴿وَعَلَّهُمْ يُضْطَرُّونَ﴾ بهی هیوایی یارمه‌تی
 بدریس ﴿وَلَا يَشْعُرُونَ﴾ (نمو پرمسترانانه) ماتوان یارمه‌تیاں بدس ﴿وَعَلَّهُمْ يُضْطَرُّونَ﴾
 به‌لام نه‌مان سه‌رباری ناماده‌س، له خرمه‌تیاندان (وملکه‌چی نه‌و بناسن) ﴿وَلَا يَجْرِيكَ فُؤَادُكَ﴾ جا
 نسه‌کدیان جه‌مبارت مه‌کات ﴿وَلَا يَشْعُرُونَ﴾ و می‌شعرون ﴿چونکه به‌راستی نه‌وی دهی شارب‌وه‌ور
 نه‌وی ناشکرای ده‌کمن ده‌یرانیس ﴿وَرَبِّكَ لَا يَسْكُنُ﴾ نایا ناده‌می به‌یرانیوه ﴿وَلَا يَشْعُرُونَ﴾
 که نه‌ومان له بونه‌یه‌ک دروست کردووه ﴿وَرَبِّكَ لَا يَشْعُرُونَ﴾ که‌چی به‌کسر ده‌یسه‌دورمانکی
 سه‌سه‌ختی دیار (ده‌مقالی که‌ریکی ناشکرايه) ﴿وَرَبِّكَ لَا يَشْعُرُونَ﴾ وه نمو و ده‌مان بوز
 دینیه‌وه و به‌دیه‌تانی حوی له‌بیر چونه‌وه ﴿وَلَا يَشْعُرُونَ﴾ (نه‌و بوز یروایه) ده‌لی کی
 نیسکه‌کان زیدووه‌کاته‌وه له کاتیکدا که‌رپورن ﴿وَلَا يَشْعُرُونَ﴾ (نه‌و بوز یروایه) ده‌لی مو جه‌مبار
 بلیس نه‌و راته‌ریدوویان ده‌کاته‌وه که له به‌کم جاره‌وه به‌دی هیتاون ﴿وَلَا يَشْعُرُونَ﴾ و
 نه‌و به‌همرو دروست کراویک رانسا و ناگاداره ﴿وَلَا يَشْعُرُونَ﴾ (نه‌و بوز یروایه) ده‌لی مو جه‌مبار
 له دره‌ختی سه‌ور ناگری بوز دروست کردون ﴿وَلَا يَشْعُرُونَ﴾ (نه‌و بوز یروایه) ده‌لی مو جه‌مبار
 ﴿وَلَا يَشْعُرُونَ﴾ (نه‌و بوز یروایه) ده‌لی مو جه‌مبار ﴿وَلَا يَشْعُرُونَ﴾ (نه‌و بوز یروایه) ده‌لی مو جه‌مبار
 یحقیق مش‌نهم ﴿ماتوانی ونه‌یان دروست نکات؟ ﴿وَلَا يَشْعُرُونَ﴾ (نه‌و بوز یروایه) ده‌لی مو جه‌مبار
 دروست که‌ری رایبه ﴿وَلَا يَشْعُرُونَ﴾ (نه‌و بوز یروایه) ده‌لی مو جه‌مبار ﴿وَلَا يَشْعُرُونَ﴾ (نه‌و بوز یروایه) ده‌لی مو جه‌مبار
 شتیک نه‌دی به‌یست ﴿وَلَا يَشْعُرُونَ﴾ (نه‌و بوز یروایه) ده‌لی مو جه‌مبار ﴿وَلَا يَشْعُرُونَ﴾ (نه‌و بوز یروایه) ده‌لی مو جه‌مبار
 ﴿وَلَا يَشْعُرُونَ﴾ (نه‌و بوز یروایه) ده‌لی مو جه‌مبار ﴿وَلَا يَشْعُرُونَ﴾ (نه‌و بوز یروایه) ده‌لی مو جه‌مبار
 به‌ده‌ست نه‌وه ﴿وَلَا يَشْعُرُونَ﴾ و بو لای نموش ده‌گه‌رسنه‌وه ﴿وَلَا يَشْعُرُونَ﴾

﴿يَقُولُ أَفَغَافَتُمْ عَنْكُمْ﴾ دمی ووت نایا به راستی تو له وانهی باو ورت ههیه (به ریندور بو و نه وه ۱۴)
 ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَدْعُنَا إِلَىٰ عَذَابٍ ظَلْمٍ﴾ نایا کاسی مردین و بووین به خاک و نیسانی پریوو ﴿وَمَا نَدْعُو﴾ نایا
 به راستی نیمه (ریندور ده کریمه وه) سرا ده دین ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَدْعُنَا إِلَىٰ عَذَابٍ ظَلْمٍ﴾ (پیاره به هه شیه که) ووتی
 نایا لیه ته ماشا (ی دوزخ) ماکه ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَدْعُنَا إِلَىٰ عَذَابٍ ظَلْمٍ﴾ ته مجا خوی سه بری کرد کتوبر
 له ناوه راستی دوزخه خدا لهو (هاو بری) بی ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَدْعُنَا إِلَىٰ عَذَابٍ ظَلْمٍ﴾ بی ووت موسد به خوا سرت
 سور میش هه لدری ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَدْعُنَا إِلَىٰ عَذَابٍ ظَلْمٍ﴾ وه نه گدر میهر مانسی به روره دگرم
 مریام به که و نه، میش له ناماده کراوان (ی ناو دوزخ) ده بوروم ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَدْعُنَا إِلَىٰ عَذَابٍ ظَلْمٍ﴾ دمی نایا نیمه
 مامریس ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَدْعُنَا إِلَىٰ عَذَابٍ ظَلْمٍ﴾ جگه له مرده که ی به که م (ی دوبا) مان ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَدْعُنَا إِلَىٰ عَذَابٍ ظَلْمٍ﴾
 وه نیمه سرا مادریس ۱۴ ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَدْعُنَا إِلَىٰ عَذَابٍ ظَلْمٍ﴾ به راستی ته نیمه سدر که و تنی گه وه ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَدْعُنَا إِلَىٰ عَذَابٍ ظَلْمٍ﴾
 ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَدْعُنَا إِلَىٰ عَذَابٍ ظَلْمٍ﴾ باتیکو شمران بو باشه ریزی دوزنکی واتیکوش ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَدْعُنَا إِلَىٰ عَذَابٍ ظَلْمٍ﴾
 کر فیه نایا نهو (به نیمه تاله ی باسکرا) بهر گرتن و میوان داریه باشه، یان (به ری) دره ختی زه قه مووت
 ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَدْعُنَا إِلَىٰ عَذَابٍ ظَلْمٍ﴾ بنگومان نیمه لهو (داره) مان کرده هوی تاقی کرده وه ی سته مکرر
 (که له دونیادا گشته یان پی ده کرد) ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَدْعُنَا إِلَىٰ عَذَابٍ ظَلْمٍ﴾ به راستی نهو (زه قه مووت)
 دره ختی که به بیخی دوزخ داده و رست ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَدْعُنَا إِلَىٰ عَذَابٍ ظَلْمٍ﴾ به روره و نه که ی هه و نه
 سه ری شه یثانه کانه (ماشیرین و چل چلاوی به) ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَدْعُنَا إِلَىٰ عَذَابٍ ظَلْمٍ﴾ جا بنگومان لهو
 (دوره خیه به) لهو دره خته ده خور ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَدْعُنَا إِلَىٰ عَذَابٍ ظَلْمٍ﴾ و سکیان له (به ری) لهو دره خته بهر ده که ی
 ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَدْعُنَا إِلَىٰ عَذَابٍ ظَلْمٍ﴾ له پاشان به راستی ناریکی لیلی رور گدرمی به سه رد ده خونه وه
 ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَدْعُنَا إِلَىٰ عَذَابٍ ظَلْمٍ﴾ بنگومان دواتر گمراهه و مان سو دوره خه ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَدْعُنَا إِلَىٰ عَذَابٍ ظَلْمٍ﴾
 مان به راستی تهوان ساو و باپیرانی خویانیان به گومرایی بیی ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَدْعُنَا إِلَىٰ عَذَابٍ ظَلْمٍ﴾ ته مجا
 تهوان هانده درن بو شوین که و نه یان (له گومراییدا) ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَدْعُنَا إِلَىٰ عَذَابٍ ظَلْمٍ﴾ سویند به خوا
 بنگومان پیش نهو (گومراییه ی قوره ییش) روره ی گه له پیشیه کان گومراییوو ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَدْعُنَا إِلَىٰ عَذَابٍ ظَلْمٍ﴾
 بهه شدرین ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَدْعُنَا إِلَىٰ عَذَابٍ ظَلْمٍ﴾ سویند به خوا به راستی بووح (علیه السلام) هاواری بی کردین
 ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَدْعُنَا إِلَىٰ عَذَابٍ ظَلْمٍ﴾ سویند به خوا به راستی بووح (علیه السلام) هاواری بی کردین
 ته مجا نیمه ش رور چاک وه لایمی (هاواریه که ی) تهومان دایه وه ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَدْعُنَا إِلَىٰ عَذَابٍ ظَلْمٍ﴾
 خوی و کهس و کاری (ناوه داری) مان له ته مگانه گه وه که بر کار کرد ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَدْعُنَا إِلَىٰ عَذَابٍ ظَلْمٍ﴾

﴿وَجَعَلَ نُفُوسَهُمْ مُرْسِدًا ۖ وَهِيَ تَمْنَاهُ وَهِيَ كَانِي تَمَوَّانٍ﴾ (لَمَسَر رَهْوِي) هِشْتَمُوهُ ﴿۱﴾ ﴿وَبَكَرَ عَلَيْهِ قُتَابِي﴾
 وه یاس و دربانگی (باشی) نهومان لهناو گهله پاشینه کانداهیشه وه (که نه میده) ﴿۲﴾ ﴿سَلَّمَ عَلَى نَوحٍ﴾
 ﴿اَلْحَمْدُ﴾ سلام و دروود له سر نوح له لاهن هموو جهانبانه وه ﴿۳﴾ ﴿وَإِذْ كُنْتَ تَخْرُجُ أَتَافِي﴾
 به راستی نیمه ن به و شیوه پاداشی چاکه کاران دهده وه ﴿۴﴾ ﴿إِنَّمَا مِنْ عِندِ رَبِّكَ الْقُلُوبُ﴾ بیگو مان
 نه و له به سه ماوه و داره کانی نیمه بوو ﴿۵﴾ ﴿ثُمَّ تَرْفَعُ خَلْقَهُ﴾ له پاشان نهوانی تر (دورمان) مان
 موقم کرد ﴿۶﴾ ﴿وَمِنْ شِعْرِ الْحَيَّةِ﴾ به راستی نیر اهیم له به برهوان و شوی که توانی نوح بوو
 (له به ما کانی نایبدا) ﴿۷﴾ ﴿وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ﴾ کانی به دلیکی ساغه وه به ره و پروردگاری
 هات ﴿۸﴾ ﴿وَإِذْ قَالَ لِأَيُّهَا وَفِيهِ دَعْدُ﴾ کاتی که به ماو کی و گهله کی ووت چی ده پرستش ﴿۹﴾
 ﴿إِنَّمَا هَؤُلَاءِ رُسُلُنَا﴾ نایب تحکه له خوا به پرستراویکی درو و هله ستر اوتان دهوی (بپرستش)
 ﴿وَمِنْ شِعْرِ الْحَيَّةِ﴾ ناخو گومانان چونه به رانبر به پروردگاری جهانبان ﴿۱۰﴾ ﴿مَنْ مَرَّ بِهِ﴾
 ﴿وَمَنْ مَرَّ بِهِ﴾ نه معجاسه بیرکی نه ستیره کانی کرد ﴿۱۱﴾ ﴿وَمِنْ شِعْرِ الْحَيَّةِ﴾ حا وونی من به خوشم (نایبم بوو
 جه ربه که تان به ده ره وی شار) ﴿۱۲﴾ ﴿وَمِنْ شِعْرِ الْحَيَّةِ﴾ نه وایش پشیمان تی کرد و روشش (بو ده ره وی
 شار بو جه ربه که بیان) ﴿۱۳﴾ ﴿وَمِنْ شِعْرِ الْحَيَّةِ﴾ حا (نیر اهیم) به بهیسی روشش بو لای
 به پرسترا وه کانیان (به گله وه) پی ووش نه وه بوشت ماخوون ﴿۱۴﴾ ﴿وَمِنْ شِعْرِ الْحَيَّةِ﴾ نه وه چپانه قسه
 ماکن ﴿۱۵﴾ ﴿وَمِنْ شِعْرِ الْحَيَّةِ﴾ نه معجاسه به دهستی راستی (به نه ور) دهستی کرد به لید نیان (ورد
 وردی کردن جگه به گوره که بیان) ﴿۱۶﴾ ﴿وَمِنْ شِعْرِ الْحَيَّةِ﴾ (گهله کی وانیان) به کسر به بهله به ره ور
 نیر اهیم هاتس ﴿۱۷﴾ ﴿وَمِنْ شِعْرِ الْحَيَّةِ﴾ (نیر اهیم) وونی نایب اثره بنایت ده پرستش که خو تان
 ده پاشش و دروستی ده کهن ﴿۱۸﴾ ﴿وَمِنْ شِعْرِ الْحَيَّةِ﴾ له کاتیکدا خوا به ده پشینه ری خو تان و نه ور
 بتانه شه دروستان کردون ﴿۱۹﴾ ﴿وَمِنْ شِعْرِ الْحَيَّةِ﴾ ووتیان بینایه کی به رری بز دروست
 بکهن (پری کهن له ناگر) و فری ی مدمه ماو ناگره که وه ﴿۲۰﴾ ﴿وَمِنْ شِعْرِ الْحَيَّةِ﴾
 وریستیان (بیکوژن) به پیلان به لام نیمه نه و اتسان زیر خست ﴿۲۱﴾ ﴿وَمِنْ شِعْرِ الْحَيَّةِ﴾
 (نیر اهیم) وونی من ده روم بو لای به رورد گارم، دلنام رنسو ویم ده کات ﴿۲۲﴾ ﴿وَمِنْ شِعْرِ الْحَيَّةِ﴾
 نه وی به رورد گارم مالیکی چاکم پی به خسته ﴿۲۳﴾ ﴿وَمِنْ شِعْرِ الْحَيَّةِ﴾ نیمه ش مرده وی کورینکی
 له سر خو مان پیدا ﴿۲۴﴾ ﴿وَمِنْ شِعْرِ الْحَيَّةِ﴾ جا کانی نه و (کوره گوره بووتا) گه شته نه وه ی نیش
 و کار بکات له گه ل (نیر اهیم) دا ﴿۲۵﴾ ﴿وَمِنْ شِعْرِ الْحَيَّةِ﴾ (نیر اهیم) وونی له ی کوره
 خوشه ویمسته کهم به راستی من له خودا بییم که سهرت ده برم ﴿۲۶﴾ ﴿وَمِنْ شِعْرِ الْحَيَّةِ﴾ حا سه ریح بده ده لیت
 چی و پات چی به ؟ ﴿۲۷﴾ ﴿وَمِنْ شِعْرِ الْحَيَّةِ﴾ (کوره که = یسما عیل) وونی بابه گیان نه وه ی به رمانت
 پی درا وه بیکه ﴿۲۸﴾ ﴿وَمِنْ شِعْرِ الْحَيَّةِ﴾ دلیانه ده میسی به وریستی خواله خو گر

﴿مَنْ أَشَدُّ وَتَنًا بِنَجِيلٍ﴾ نه‌مجا کانی هر دوو کیان ملکه‌ج نوون (مؤفرمانی خو) و ئیراهیم
 نیسماهیلی نه‌روود خسته‌سمر ره‌وی ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَبْغِزُ﴾ نیمه‌ش مانگمان کردئی ئیراهیم
 ﴿قَدْ ضَلَّتْ رَجُلًا﴾ ینگومان جه‌وه گه‌ت به‌جی هینا ﴿يَكْفُرُ بِحُكْمِ اللَّهِ﴾ به‌راستی نیمه
 نامه‌و شیوه‌ پاداشی چاکه‌کاران ده‌دینه‌وه ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ ینگومان نه‌مه‌تاقی کردینه‌وه
 ناشکره‌بوو ﴿وَمِنْهُمْ بَدِيعٌ عَظِيمٌ﴾ وه به‌رانشکی گه‌وره‌مان کرده‌قورمانی نه‌و (ئیسماعیل) ﴿وَمِنْهُمْ عِتْيَانٌ لِّأَخِيصٍ﴾ وه باسکرده‌به‌چاکه‌ی ئیراهیمان له‌سار گه‌لای داهاتوره‌دایسته‌وه
 ﴿سَمْعُ عَيْنٍ يَّرْجَمُ﴾ دروود و سه‌لام له‌سمر ئیراهیم ﴿كَذَلِكَ بَحَرَى الْفَحْشَى﴾ نا به‌و شیوه
 پاداشتی چاکه‌کاران ده‌دینه‌وه ﴿وَمِنْهُمْ عِدْوٌ مِّنْ عَدُوِّ الْمُؤْمِنِ﴾ به‌راستی نه‌و له‌به‌نده‌لیمان داره‌کانی
 نیمه‌به‌ه ﴿وَمِنْهُمْ مِّنْ مَّحْجُونٍ مِّنْ عَدُوِّ﴾ مؤده‌ی نیسماهیمان پیدا (که ده‌بیکه) به‌عه‌به‌ریک
 له‌چاکه‌کاران ﴿وَمِنْهُمْ عِدْوٌ مِّنْ عَدُوِّ﴾ جافه‌ر و به‌ره‌که‌تمان رشت به‌سمر ئیراهیم و لیسحاق
 دا ﴿وَمِنْهُمْ مِّنْ مَّحْجُونٍ مِّنْ عَدُوِّ﴾ وه به‌وه‌ی هر دوو کیان کارچاک و ستم‌کر له‌ده‌رووی
 خوی به‌ناشکره‌ه‌بوو ﴿وَمِنْهُمْ مِّنْ مَّحْجُونٍ مِّنْ عَدُوِّ﴾ سوپد به‌خوا بیگومان نه‌تمان نا به‌سمر
 مووسا و هاروون دا ﴿وَمِنْهُمْ مِّنْ مَّحْجُونٍ مِّنْ عَدُوِّ﴾ هر دوو کیان و گه‌به‌که‌پانمان به‌ته‌نگه‌به
 گه‌وره‌که‌هر گار کرد ﴿وَمِنْهُمْ مِّنْ مَّحْجُونٍ مِّنْ عَدُوِّ﴾ وه باره‌نیمان دار، بویه‌هر نه‌وان سهر که‌وئن
 (به‌سمر به‌ره‌وون و کوزه‌له‌که‌بدا) ﴿وَمِنْهُمْ مِّنْ مَّحْجُونٍ مِّنْ عَدُوِّ﴾ وه کتیبی روون‌که‌ره‌وه‌مان دا
 به‌هر دوو کیان (به‌مووسا و هاروون) ﴿وَمِنْهُمْ مِّنْ مَّحْجُونٍ مِّنْ عَدُوِّ﴾ وه ریسووی هر دوو کیانمان
 کرد بز ریگای راست ﴿وَمِنْهُمْ مِّنْ مَّحْجُونٍ مِّنْ عَدُوِّ﴾ وه ماویانگی چاکسی هر دوو کیانمان له‌دو
 گه‌به‌پاشیه‌کاندا هیسته‌وه ﴿سَمْعُ عَيْنٍ يَّرْجَمُ﴾ سه‌لام له‌سمر مووسا و هاروون بیت
 ﴿يَا كَذِبًا لِّئَلَّا تُخْفِيَ﴾ به‌راستی نیمه‌نامه‌و جووره‌پاداشتی کارچاکان ده‌دینه‌وه ﴿وَمِنْهُمْ مِّنْ عَدُوِّ﴾
 ﴿وَمِنْهُمْ مِّنْ عَدُوِّ﴾ ینگومان هر دوو کیان له‌به‌نده‌نیمانداره‌کانی نیمه‌ن ﴿وَمِنْهُمْ مِّنْ عَدُوِّ﴾
 حرسین ﴿به‌راستی ثلباس (به‌عه‌به‌ریک موو) له‌به‌عه‌به‌هران ﴿وَمِنْهُمْ مِّنْ عَدُوِّ﴾ کانی
 به‌گه‌له‌که‌ی ووت نه‌وله‌خوانتر من (خونان باپار من) ﴿وَمِنْهُمْ مِّنْ عَدُوِّ﴾ ثلباس (ناب‌من)
 به‌عل ده‌به‌ر من و وار دس له‌(به‌رستی) چاکریسی دروست‌که‌ر و به‌دنه‌ر من (که‌خوای گه‌وره‌به) ﴿وَمِنْهُمْ مِّنْ عَدُوِّ﴾
 ﴿وَمِنْهُمْ مِّنْ عَدُوِّ﴾ که‌خوای به‌رومرد گاری ئیره‌و باور باپیره‌پشیه‌کاتانه ﴿وَمِنْهُمْ مِّنْ عَدُوِّ﴾

﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ چنانچه چون بریاری و اذیتور ﴿فَمَن ذَا الَّذِي يَدْعُنَا لِنَكْفُرَ بِهِ﴾ دئی تاب بیر ناکمه وه ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ بیان به لنگمه کی روونان (لهم بارمه وه) هدیه ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ دئی کتیه که مان (به لنگه که مان) بیس نه گهر راست ده که من ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ وه نه وه (بی ماوه راسه) له بیون حواو جنو که ما حرمایه نی بیان بریار داوه ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ سوید به خوا بیگو مان جو که کان ده بیان وانی که به راستی نه وان ناماده ده کریس (له ورئی دوا بیذا) ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ پاک و بیگه رده خوا له وهی نه وه (بی ماوه راته) ده بیس ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ (همه و بیان سرا ده دریس) بیحکه به سده حواو کراوه کانی خوا ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ نه معجا به راستی نیوه و نه وه (بتانه) پیش که ده به ریش ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ نیوه باتوانس به به رانه ری حواو ده گو مر که ری (که س) بس ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ بیحکه نه وه که سدهی (خوا ده رانی) ده چیته دۆره حوره ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ (مر پشته کان ده بیس) هیچ کام له نیمه بیه نه گهر پله و شو بیکی دیاری کراوی خوی هدیه ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ وه به راستی نیمه همه و مان به ریر و مستاوین (بی عیادهت و به جی هتانی به رمانی حوا) ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ وه بیگو مان نیمه بی همیشه نه سببغات وریکر وادی نه وه که بیس ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ بیگو مان هدر چه پله بت به رستان ده بانووت ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ به راستی نه گهر کتیبت (ی ناسمانی وه کتیسی) پیشانمان همه و به ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ به راستی نیمه نه به سده پاک و خاویه کانی خوا به بووس ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ له معجا (که کتیسیان به هتات) باوه بیان پس به هپا، جابه رووی ده رانی (سهر به حامی سی بر وابه که بیان چون دهی) ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ سوید به خوا بیگو مان پیشتر بریار مان داوه بو به سده بر در او که بیان ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ که بیگو مان هدر نه وان سهر ده خریس ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ دیار پشته هدر سهر یاری نیمه سهر ده که وون ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ نوش واریان نی بهینه نه که و ماوهی (دیاری کراوه بو له ماوه رسیان) ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ وه بیان بیه (سهر به حامیان چون ده بیست) نه وه ولا نه وایش ده بیس (چیان به سهر دیت) ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ جا تابا به پله داوی سرای نیمه ده که من ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ هدر کانی سهری نیمه هاته خواره وه بو ناو ماله کانیاں (له صبح شه دریس) نه و سا تر ستر او ان چ روزنکی خراب و نه گیان دهی ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ وه واریان نی بهینه هدر نه وه ماوهی (دیاری کراوه بیان) ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ وه بیه نه معجا له معولا نه وایش ده بیس ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ به رور و دگارت پاک و بیگه رده، به رور دگاری به لا ده ست له وهی بی ماوه ران ده بیس (ده رازهی) ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ سلاو و درودیش بو گشت پنه به به ران ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ سو یاس و ستایش تو خوانی ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ به رور دگاری همه و جیه بیان ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾

﴿أَصْحَابُ الْيَمِينِ﴾ (نهی موحه‌مصد ﴿ص﴾) داب سه خوتنه مگره نه‌مور نمو قسانه‌ی که ده‌یکه‌ن ﴿وَأَصْحَابُ
 عِزِّ دَاوُودَ﴾ (نهی موحه‌مصد ﴿ص﴾) داب سه خوتنه مگره نه‌مور نمو قسانه‌ی که ده‌یکه‌ن ﴿وَأَصْحَابُ
 گه‌پاوه‌ی سوو سولای خوا ﴿وَأَصْحَابُ عِزِّ دَاوُودَ﴾ (نهی موحه‌مصد ﴿ص﴾) داب سه خوتنه مگره نه‌مور نمو قسانه‌ی که ده‌یکه‌ن ﴿وَأَصْحَابُ
 نه‌سیحانی خوابان ده‌کرد له‌گه‌ل نه‌مور (داوود) ﴿وَأَصْحَابُ عِزِّ دَاوُودَ﴾ (نهی موحه‌مصد ﴿ص﴾) داب سه خوتنه مگره نه‌مور نمو قسانه‌ی که ده‌یکه‌ن ﴿وَأَصْحَابُ
 مختوره ﴿وَأَصْحَابُ عِزِّ دَاوُودَ﴾ (نهی موحه‌مصد ﴿ص﴾) داب سه خوتنه مگره نه‌مور نمو قسانه‌ی که ده‌یکه‌ن ﴿وَأَصْحَابُ
 بولای نه‌مور ده‌گه‌رانه‌ی (تا له‌گه‌ل داوود یادی خوا بکهن) ﴿وَأَصْحَابُ عِزِّ دَاوُودَ﴾ (نهی موحه‌مصد ﴿ص﴾) داب سه خوتنه مگره نه‌مور نمو قسانه‌ی که ده‌یکه‌ن ﴿وَأَصْحَابُ
 نه‌ومان به‌هیر کرد ﴿وَأَصْحَابُ عِزِّ دَاوُودَ﴾ (نهی موحه‌مصد ﴿ص﴾) داب سه خوتنه مگره نه‌مور نمو قسانه‌ی که ده‌یکه‌ن ﴿وَأَصْحَابُ
 ﴿وَأَصْحَابُ عِزِّ دَاوُودَ﴾ (نهی موحه‌مصد ﴿ص﴾) داب سه خوتنه مگره نه‌مور نمو قسانه‌ی که ده‌یکه‌ن ﴿وَأَصْحَابُ
 خه‌لوه‌نگا که داسه‌ر که ونس ﴿وَأَصْحَابُ عِزِّ دَاوُودَ﴾ (نهی موحه‌مصد ﴿ص﴾) داب سه خوتنه مگره نه‌مور نمو قسانه‌ی که ده‌یکه‌ن ﴿وَأَصْحَابُ
 نه‌ویش ده‌چله‌کا و ترسالیان ﴿وَأَصْحَابُ عِزِّ دَاوُودَ﴾ (نهی موحه‌مصد ﴿ص﴾) داب سه خوتنه مگره نه‌مور نمو قسانه‌ی که ده‌یکه‌ن ﴿وَأَصْحَابُ
 بکهن ﴿وَأَصْحَابُ عِزِّ دَاوُودَ﴾ (نهی موحه‌مصد ﴿ص﴾) داب سه خوتنه مگره نه‌مور نمو قسانه‌ی که ده‌یکه‌ن ﴿وَأَصْحَابُ
 بده‌وله‌راسنی لاه‌ده‌ه (له‌پریده‌کته‌دا) ﴿وَأَصْحَابُ عِزِّ دَاوُودَ﴾ (نهی موحه‌مصد ﴿ص﴾) داب سه خوتنه مگره نه‌مور نمو قسانه‌ی که ده‌یکه‌ن ﴿وَأَصْحَابُ
 ﴿وَأَصْحَابُ عِزِّ دَاوُودَ﴾ (نهی موحه‌مصد ﴿ص﴾) داب سه خوتنه مگره نه‌مور نمو قسانه‌ی که ده‌یکه‌ن ﴿وَأَصْحَابُ
 و میش به‌له‌مهرم هه‌به ﴿وَأَصْحَابُ عِزِّ دَاوُودَ﴾ (نهی موحه‌مصد ﴿ص﴾) داب سه خوتنه مگره نه‌مور نمو قسانه‌ی که ده‌یکه‌ن ﴿وَأَصْحَابُ
 و به‌کاتی قسه‌کردنه‌داراله‌به‌سرمه‌دا ﴿وَأَصْحَابُ عِزِّ دَاوُودَ﴾ (نهی موحه‌مصد ﴿ص﴾) داب سه خوتنه مگره نه‌مور نمو قسانه‌ی که ده‌یکه‌ن ﴿وَأَصْحَابُ
 نه‌وه‌ی گوی له‌بر که‌ی برپان بگریت و به‌به‌له‌نم جو که‌می (داوود) ﴿وَأَصْحَابُ عِزِّ دَاوُودَ﴾ (نهی موحه‌مصد ﴿ص﴾) داب سه خوتنه مگره نه‌مور نمو قسانه‌ی که ده‌یکه‌ن ﴿وَأَصْحَابُ
 که داوات لیله‌کات تاقه‌مه‌ره‌گه‌ت بخاته‌ماو مه‌ره‌کاسی خویه‌وه ﴿وَأَصْحَابُ عِزِّ دَاوُودَ﴾ (نهی موحه‌مصد ﴿ص﴾) داب سه خوتنه مگره نه‌مور نمو قسانه‌ی که ده‌یکه‌ن ﴿وَأَصْحَابُ
 و بیگومان روز له‌شه‌ریت و هاربه‌شان منم له‌به‌کری ده‌کهن ﴿وَأَصْحَابُ عِزِّ دَاوُودَ﴾ (نهی موحه‌مصد ﴿ص﴾) داب سه خوتنه مگره نه‌مور نمو قسانه‌ی که ده‌یکه‌ن ﴿وَأَصْحَابُ
 بی‌حکه‌له‌وانه‌ی باوه‌رپان هتاوه‌ر که‌ده‌وه‌ی چاکیان کردوه‌ه، نه‌وانه‌ش روز که‌س ﴿وَأَصْحَابُ عِزِّ دَاوُودَ﴾ (نهی موحه‌مصد ﴿ص﴾) داب سه خوتنه مگره نه‌مور نمو قسانه‌ی که ده‌یکه‌ن ﴿وَأَصْحَابُ
 داوود رانی که لیله‌ته‌به‌تاقیمان کردوه‌ته‌وه ﴿وَأَصْحَابُ عِزِّ دَاوُودَ﴾ (نهی موحه‌مصد ﴿ص﴾) داب سه خوتنه مگره نه‌مور نمو قسانه‌ی که ده‌یکه‌ن ﴿وَأَصْحَابُ
 پدرو ده‌دگاری و که‌وت به‌رو و دابه‌سوزده‌برده‌وه‌ه و بویه‌ی کرد (له‌وه‌ی نه‌ده‌بوو به‌بی گویگره‌س له‌که‌می
 مه‌رامه‌ر جو که‌م بدات و به‌له‌ش نکات له‌بر یار داند) ﴿وَأَصْحَابُ عِزِّ دَاوُودَ﴾ (نهی موحه‌مصد ﴿ص﴾) داب سه خوتنه مگره نه‌مور نمو قسانه‌ی که ده‌یکه‌ن ﴿وَأَصْحَابُ
 ﴿وَأَصْحَابُ عِزِّ دَاوُودَ﴾ (نهی موحه‌مصد ﴿ص﴾) داب سه خوتنه مگره نه‌مور نمو قسانه‌ی که ده‌یکه‌ن ﴿وَأَصْحَابُ
 و دوار و زنگی چاکیشی هه‌به ﴿وَأَصْحَابُ عِزِّ دَاوُودَ﴾ (نهی موحه‌مصد ﴿ص﴾) داب سه خوتنه مگره نه‌مور نمو قسانه‌ی که ده‌یکه‌ن ﴿وَأَصْحَابُ
 به‌جیشیسی (په‌مه‌مه‌رانی پیش خوت) له‌رویدا ﴿وَأَصْحَابُ عِزِّ دَاوُودَ﴾ (نهی موحه‌مصد ﴿ص﴾) داب سه خوتنه مگره نه‌مور نمو قسانه‌ی که ده‌یکه‌ن ﴿وَأَصْحَابُ
 به‌رسی مه‌رامه‌ر وایی بکه ﴿وَأَصْحَابُ عِزِّ دَاوُودَ﴾ (نهی موحه‌مصد ﴿ص﴾) داب سه خوتنه مگره نه‌مور نمو قسانه‌ی که ده‌یکه‌ن ﴿وَأَصْحَابُ
 خوابات به‌دات ﴿وَأَصْحَابُ عِزِّ دَاوُودَ﴾ (نهی موحه‌مصد ﴿ص﴾) داب سه خوتنه مگره نه‌مور نمو قسانه‌ی که ده‌یکه‌ن ﴿وَأَصْحَابُ
 ﴿وَأَصْحَابُ عِزِّ دَاوُودَ﴾ (نهی موحه‌مصد ﴿ص﴾) داب سه خوتنه مگره نه‌مور نمو قسانه‌ی که ده‌یکه‌ن ﴿وَأَصْحَابُ
 له‌پر کردبوو ﴿وَأَصْحَابُ عِزِّ دَاوُودَ﴾ (نهی موحه‌مصد ﴿ص﴾) داب سه خوتنه مگره نه‌مور نمو قسانه‌ی که ده‌یکه‌ن ﴿وَأَصْحَابُ

﴿وَمِنْ حَقِّكَ الْفَسَادُ فِي الْبَنَاتِ وَسَوَاءٌ يَسْلُبَ لَكَ نَفْسُكَ نَفْسًا أَوْ يَكْتُمُهَا﴾ نیمه تاسمان و رهوی و نهوی له یو آیدایه بهیهوده خروستمان
 نه کردوه ﴿ذَلِكَ عَلَىٰ جَنِّكَ كَرُورٌ﴾ نهوه گومانی نمر کسانیه که بی باومر بوون ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ نَارٍ﴾ سا هاوار
 بو لهواتی که بی باومر بوون به تاگری دورمح ﴿أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ ناب لهواتی باومریاں هیاوه
 کرده چاکه کانیان کردوه ﴿فَإِنْ يَنْصَرِفْ مِنْ دُونِكَ﴾ نه گهلی خرابه کاران له رهویدا و نه که یان دایین (نه درا
 روزدا، نه خیر وانی به) ﴿وَأَنْ تَجْعَلَ لِنَفْسِكَ أَهْلًا﴾ یان پاور کاران و له خوا ترسان و نه که بد کرداران لی ده که بی
 ﴿بِكَيْفٍ أَنْتَ بِكَ مَوْلَاكَ﴾ (نم هورانه) کیکی پیرو ره مار دو و مانه خو ارموه بو نو ﴿بَدَأْتَ الْبَشَرِ الْأَوَّلَ﴾
 لایسپا ﴿بَلْ نَعْمَىٰ بِيَوْمِ بَكَّةَ نَعْمَىٰ لِمَا يَهْتَدِي كَانِي، وَهُوَ حَافِظٌ بِسَرِّ وَزِيرٌ بِمَعْنَىٰ لِي وَهَرِ بَكَّرَ﴾
 ﴿وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ الْوَيْسُوتَ﴾ نیمه سوله یمانان به خشی به داوود (علیه السلام) ﴿نَعْمَ الْفَتَىٰ تَهْزُبُ﴾ نهوه
 (سوله یمان) بهنده کی چاک سور، بیگومان نمر دور روو له خوا بوو ﴿وَإِنْ عَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنُ﴾
 سور به نیو ره کاتیک ته سپانی به من و حیرا بیسانی سوله یمان درا ﴿فَقُلْ إِنِّي خَشِيتُ الْمَوْتَ إِذَا تُدْعَىٰ﴾
 جا (سوله یمان) روسی خوشه روسی نم ته سپانم باوی به سر یاد و عیادمی بهر و مرد گوم دا که یوزی هه سر بوو
 ﴿حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ بِهَا﴾ (سهری ته سپه کانی ده کرد) هه تا له چاوو گوم بوون ﴿فَرُدَّهَا عَلَىٰ﴾ (روسی) جار یکی تر
 نهوه ته سپانم بو بگیر نهوه ﴿فَقُلْ مَسْحًا سَوِيًّا﴾ نه مجا نسی هتا به دست و قاج و گهرین و یالی (لهو
 ته سپانه دا) ﴿وَقَدْ مَسَّ سَيْبٌ﴾ سویتد به خوا بهر اسی سوله یمانان تانی کردهوه ﴿وَقَدْ مَسَّ الْكَلْبُ﴾
 و لاشه (نه ته کوپی) کمان مریدا به سر نهخته کهیدا (چونکه پیشتر سویتدی خو ارد بوو، که به سر ته وای
 خیرانه کالید نه سویتد و کو ته بتهوه له گه لپندا، و هره که شیان کو یکی بیت و نه پشاور خواد، عیهاد بکن
 به بی نهوه (ان شاء الله) نکات له دو ایید له مهر همور خیرانه کانی مه کو یکی موقانی ماته وای بوو، خوی
 گهرش به مه تافکر دهوه ﴿فَرُدَّهَا﴾ پاشان ته و بهی کرد و گه رایهوه بو لای خوا ﴿فَالرَّبُّ عَزَّ وَجَلَّ﴾
 (سوله یمان) وونی نهی بهر و مرد گارم لیم خوشه و دهه لات و پاشایه یکم بی به خشه ﴿ذَیْنِی لَأَحْمَدُ﴾
 که وای من دهس نهو بو که می مر ﴿فَرُدَّهَا﴾ بیگومان ته هانوی به خشندهی هه مو و شنیکی
 ﴿فَمِنْهُنَّ﴾ (دوای مرا که ای) (با) مان سورام عیا و خسمانه خر مه بهوه ﴿فَمِنْهُنَّ﴾
 به ده رمانی نهوه به روسی بهر همر جیگانهک بیسپایه ﴿وَسَيَمُوتُ﴾ و هه موو (هو کور)
 شه پشانه کاسان سورام هب سور که با سور و مفلرانی ژیر دهو باوون ﴿وَهُوَ حَرِيصٌ مَعْرِيفٍ﴾ و هه هه دینکی
 مریدان (که سه ریچی سوله یمانان کرد بوو راسان هتان موی) نه پیکره به سر وای له کوثر رجیر دا ﴿وَهُوَ﴾
 ﴿عَلَّمَكَ الْقُرْآنَ﴾ (که ماسکرا) نه خشی نیمه (مور)، نه معا نه ویسی خوت به خشه، یان
 بیگره و هه به خشه بهی بهر میمره (لیت) ﴿وَسَيَمُوتُ﴾ و هه ماسی نهوه (سوله یمان) بهی
 بهر ری هه به لای نیمه و هه ته جانی چاک هه به ﴿وَسَيَمُوتُ﴾ و هه (نهی مو حه مه ده ده)
 ماسی به سدهی نیمه ته بوت که کاتیک هاواری له بهر و مرد گاری کرد ﴿وَسَيَمُوتُ﴾ (روسی)
 بهر اسی شه پشان تووشی ره حهت و مار حهتی و تارری کرد ووم ﴿وَسَيَمُوتُ﴾
 و سر (پشت نهوه ره ویدا نهوه کانی و یکی ماسر ده مو خوش و خو ارموه (بی) دانه ویدا و ناو هه تقوی و لهو
 تاره خوی شت و ناوی خو ارموه و له به خوشیه کهیشی چالا (رویموه)

﴿وَقَالُوا لَا تَنْزِيلَ إِلَّا رِيحٌ عَارِفَةٌ مُّسْتَوِيَةٌ﴾ وه (گو مړا کړه کای) ده لیس نه وه چیمانه بوچ بیاو تیتک تاینیښ ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهُمْ﴾
 ﴿فَتَجَدَّوْهُمُ سَحَابًا﴾ نایا نهواته نه که گاته مان بی
 ده کړه نه ﴿رَبِّ عَرْشِهِمُ الْأَعْلَى﴾ یا (لیر من به لام) چاوه کان لیاں که لا سووه (وایاں بی) ﴿إِنْ
 دَلَّكَ حَقُّكَ فَاصْبِرْ﴾ ییگو مان نه وه (که باسکرا) غاژاوه و شه به قه ی دور خیانته وراسته (و دینه دی)
 ﴿إِنْ يَنْتَظِرُونَ﴾ (نه ی موخه مسعد) بلی من به ما بر سترینکم ﴿وَبِئْسَ لِلَّهِ لُوحُهُ﴾
 و هیچ بهر ستر او یکی راست یی به چکه نه خوی تمهای بهمه لات ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ الْأَعْلَى﴾
 و مینید ﴿بِهِ رُفُودٌ مَرْدُكَارٍ نَاسَمَانَهُ كَانُ وَرَهْوِي وَنَهْوِي﴾ له بنوا نایا به ﴿أَعْيُرُكُمْ﴾ رالی بالاده ستی
 لیور ده به ﴿فَنُفِثُوا سَحَابًا﴾ (نه ی موخه مسعد) بلی نه وه همو الیک ی زور گوره به ﴿إِنْ
 أَنْتُمْ تَقْرَأُونَ﴾ که نبوه گوی ی بی مادن ﴿وَكُلُّكُمْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ (بلی نه که روه حیم به هات به)
 من هیچ ن گم له کز مه لیس هره بلند (مریشته کان) به ووه ﴿بِجَهَنَّمَ﴾ کاتی ده مه تالیان ده کړه
 (دو باره ی نادم) ﴿بِزُجُجٍ﴾ بیگا بو من ماکریت ﴿لَا تَنْتَظِرُونَ﴾ جگه له وه به بیت که من
 نه بهاتر سترینکی روو بکړه و دم ﴿فَتَقَرَّبَتْ مِصْبَكُهَا﴾ نه و کاتی (دهمه قالی یان بو) بهر ورده گرت
 به مریشته کانی فو مسو و ﴿فَنُفِثُوا سَحَابًا﴾ به راستی من مرؤ لیک له قور دروست ده گم ﴿إِنْ
 يَنْتَظِرُونَ﴾ و ده جت به من رژی ﴿نَهْمَجَا كَاتِي شَبُوهَ﴾ که بیم ریلک خست و دم پیندا کړه و گیانم کړه به بهریدانه
 گیانیت که خوم دروستم کړه ووه ﴿فَتَقَرَّبَتْ مِصْبَكُهَا﴾ نه و ما همو و به سوژده بهر دن بوی بکمون به و و ودا ﴿إِنْ
 يَنْتَظِرُونَ﴾ حاتم ریشته کان هره همو و یان سوژده یان برد ﴿لَا يَنْتَظِرُونَ﴾
 بینچکه له شهیت که خوی به گوره دان ﴿وَعَلَىٰ مَنْ تَقْصِرُونَ﴾ و له یی ناوهران بوو ﴿وَعَلَىٰ يَنْتَظِرُونَ﴾
 (خوا) هره مووی نه ی نیلیس ﴿فَتَقَرَّبَتْ مِصْبَكُهَا﴾ چی شتیک برنگری کردی (نه وه ی) که
 سوژده به بیت بو که سی که به هره ووه ده ستی خوم دروستم کړه ووه ﴿فَتَقَرَّبَتْ مِصْبَكُهَا﴾ نایا خوت
 به گوره راسی باحو له بهر و بلند کانی ﴿فَتَقَرَّبَتْ مِصْبَكُهَا﴾ و ونی من له (نادم) چاکترم
 ﴿فَتَقَرَّبَتْ مِصْبَكُهَا﴾ چو مکه منت له ناگر دروست کړه ووه به لام نه ووت له قور دروستم کړه ووه ﴿إِنْ
 يَنْتَظِرُونَ﴾ (خوا) هره مووی که واته له و (به هه شته) دهر چو و بر و چو مکه بیگو مان نو
 دهر کراوی له بهر حمتی من ﴿فَتَقَرَّبَتْ مِصْبَكُهَا﴾ و بهر اسی به مریستی مست له سهر بی تار و زی
 (پاداشت و توله) ﴿وَعَلَىٰ يَنْتَظِرُونَ﴾ (شهینان) و ونی نه ی بهر ووه دگارم ده ی مؤلتم
 بده (به مرم) تار و زی (مردوان) ریند ووه کړه نه وه ﴿فَتَقَرَّبَتْ مِصْبَكُهَا﴾ (خوا) هره مووی
 ده ی بهر اسی توله مؤلتم دراوانی ﴿فَتَقَرَّبَتْ مِصْبَكُهَا﴾ تار و زی کاتی دباری کراو ﴿وَعَلَىٰ يَنْتَظِرُونَ﴾
 ده که م ﴿وَعَلَىٰ يَنْتَظِرُونَ﴾ نه واته یان به یی که به لده ی پاک و هه لزار ده ی نور ﴿إِنْ يَنْتَظِرُونَ﴾

﴿بِالْأَنفُسِ وَالْأَنفُسِ﴾ (خو) نه موی من جهنم هر جهنم شهیم ﴿لَا تَدْرِي جَهَنَّمَ كَيْفَ وَفِيهَا﴾
 ﴿بِالْأَنفُسِ﴾ به راستی دوره ج پر ده کم له تو و نهوانی (له ناده میان) شوینت ده کمون به تیکرا ﴿لَا تَدْرِي﴾
 ﴿بِالْأَنفُسِ﴾ (نهی مو جهنم) یلی من هج کری و باداشتت له سر گه پندی
 نه نایبه له نبوه داوانا کم ﴿وَمِنْ لَّدُنْكَ﴾ و من لهو کسانهش بیم که درو هله ستم و رور له
 خوم بکم ﴿بِالْأَنفُسِ﴾ (قورانه) تمها پمد و ناموز گاریه بو هه مو و جیهانن ﴿لَا تَدْرِي﴾
 ﴿بِالْأَنفُسِ﴾ به راستی پاش ماویدک له ههوالی نهو (قورانه) ده ران ﴿لَا تَدْرِي﴾

سوری ﴿الرعر﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ماوی خوای به خشنودی میهره بان

﴿بِالْأَنفُسِ﴾ نهو قورانه هیراوه نه خواره وه ﴿مِنْ لَّدُنْكَ﴾ له لایه خوای بالاده سنی
 کر به جی و ﴿بِالْأَنفُسِ﴾ بیگومان نیمه به حق و راستی قورانه میان بو تو
 هیراوه نه خواره وه ﴿بِالْأَنفُسِ﴾ کهواته خوا پد رسته و به تمها هر بو نهو مدک هج
 به ﴿لَا تَدْرِي﴾ بیداریه نایبی (که ردن که جی) پاک و خاونس هر بو خوا به
 ﴿وَلَدُنْكَ﴾ ده رور من دونه و سبب آه و ده کسان جگه لهو (خوا) چمند به رستر ریکین بو حویدن داوا وه
 ﴿مِنْ لَّدُنْكَ﴾ تمها له بهر نهوه ده بان به رستین بریکمان بکه نهوه به
 خوا ﴿بِالْأَنفُسِ﴾ بیگومان خوا بریار دمدات له بیوانیاندن ﴿بِالْأَنفُسِ﴾ له ر
 شت نهو که نهوان نیابا جیاور موون ﴿بِالْأَنفُسِ﴾ به راستی خوا پد رسته و
 که سنی ساکات که درور من ساوره ﴿بِالْأَنفُسِ﴾ نهو که خوا بیورسته به
 مدالیمت بق خوی بریار بدات ﴿بِالْأَنفُسِ﴾ نهوه له مار دروست کراوه کانبه که نهی
 بوورسته به هلی ده رازد ﴿بِالْأَنفُسِ﴾ پاک و بیگه رده هر نهوه خوای نه نهی
 رال و به ده سلات ﴿بِالْأَنفُسِ﴾ (خوا) ناسمانه کان و رهوی به هقی دروست
 کر دوره ﴿بِالْأَنفُسِ﴾ شه و ده هینی به سمر پوزدا ﴿بِالْأَنفُسِ﴾ و پوز ده هینی
 به سمر شه ودا ﴿بِالْأَنفُسِ﴾ و حور و مانگی رام هیراوه ﴿بِالْأَنفُسِ﴾
 هدریه که بیان (له خولگی حویدا) نانهو ماویدی بوی دباری کراوه ده گهریت و ده سوریت نهوه
 ﴿لَا تَدْرِي﴾ بیداریه هر نهو (خوا) رالی لی بورده به ﴿لَا تَدْرِي﴾

﴿سَقَرًا مِّنْ نَّحْسٍ وَجِدِّي﴾ (خوا) نیوی له ناکه که سیک (نادهم) دروست کردوه ﴿تَرْجَعْنَ سَهْرًا حَتَّى﴾
 پاشان لهو (که سه) هاوسره که ی (حهوای) به دی هتاوه ﴿وَرَأَى الْكَلْبَ مِنَ الْأَنْعَامِ نَحْبَهُ الرَّاحِ﴾ وه بر
 نیوه هشت جوربی (نیر و می) له نازل به دی هتاوه ﴿خَبَّكَرُ أَهْلِ الْأَنْبِيَاءِ﴾ نیوه دروست
 ده کات له مار سکی دایکتندا ﴿حَدَّثَ مِنْ نَّحْسٍ حَتَّى﴾ نه به دی هتانی به ک له دوی به ک ﴿فِي طَبَقِ شَيْءٍ﴾
 له مار سی ناریکی (مار سیک، مندا الدار، به مری کور به له) دا ﴿حَضَرُ الْكَلْبِ رُكُوبُهُ الْكَلْبُ﴾ نه وه
 بهر وه دگاری نیوه به که ده به لات و پشایی همر مولکی نه وه ﴿لَا يَمْلِكُ إِلَّا قَوْلُ نَصْرِهِ﴾ هیچ
 بهر مستراو نیکی راست جگه له رانی نه وه به، که واته نیوه چون له ناییس راست لاده ورین ﴿
 ﴿نَحْنُ نَحْكُمُ﴾ نه گهر نیوه بی باور یس ﴿وَرَأَى الْكَلْبَ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ﴾ نه وه بیگومان خوا بی بیاره له نیوه
 ﴿وَلَا يَمْلِكُ إِلَّا قَوْلُ نَصْرِهِ﴾ و پاری بیبه به یی باور یی بو به مده کانی ﴿وَرَأَى الْكَلْبَ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ﴾ وه نه گهر
 سوپ سی خوا بکه (و گهر دن که چ یس) به وه لیسان پاری دهیت ﴿وَلَا يَمْلِكُ إِلَّا قَوْلُ نَصْرِهِ﴾ هیچ
 گوماهاریست گوماهی که سیک تر هه لا گریست ﴿نَحْنُ نَحْكُمُ﴾ پاشان گه رانه وه مار
 همر بو لای بهر وه دگارتانه ﴿نَحْنُ نَحْكُمُ﴾ نه وه هه والشان ددانی به وه ی که ددانی
 کرد ﴿نَحْنُ نَحْكُمُ﴾ به راستی خوا ناگاداره به بهیتی دلال ﴿وَرَأَى الْكَلْبَ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ﴾
 وه کانی ناده می ریانیکی لی بکه می ﴿وَرَأَى الْكَلْبَ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ﴾ ده گهر یسه وه بو لای بهر وه دگاری
 وهواری لی ده کات ﴿وَرَأَى الْكَلْبَ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ﴾ پاشان نه گهر له لایه خویه وه به هره و به مده نیکی دایه
 ﴿نَحْنُ نَحْكُمُ﴾ نه وه ی له میر ده بیت که له پیشتر هاواری له بهر وه دگاری ده کرد
 ﴿وَرَأَى الْكَلْبَ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ﴾ وه و نابانی سو خوا داده می ﴿نَحْنُ نَحْكُمُ﴾ بو نه وه ی (خه لک) له پریگی نه
 گومراکات ﴿قُلْ مَن يَكْفُرْ فَلْيَكْفُرْ﴾ (نه ی موحه مده دیت) به هره مده وه) لی نه یی مار و پیکت که بیت
 له رت و ده گره له زیان ﴿نَحْنُ نَحْكُمُ﴾ چونکه به راستی نو له هاواری لانی نا گری دور می ﴿
 ﴿نَحْنُ نَحْكُمُ﴾ (هاواریش دمه ران چاکتر) یار که سیک ملکه چ و خو بهرست بیت ؟ ﴿وَرَأَى الْكَلْبَ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ﴾
 و قایم) به کاته کانی شه و دایه سور ده بردن و راورستان (له شه و میژدا) ﴿نَحْنُ نَحْكُمُ﴾
 که نه (سرای) دوا پر و ده تر میت و به هیوای بهر می بهر وه دگاری به می ﴿نَحْنُ نَحْكُمُ﴾
 (نه ی موحه مده دیت) پلی نایا نه وانه ی ددانی به کسان ﴿وَرَأَى الْكَلْبَ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ﴾ نه گهر له وانه ی که
 ماران ﴿نَحْنُ نَحْكُمُ﴾ به راستی تهها خامو مانی زیری ناموز گاری و ده گهر ﴿نَحْنُ نَحْكُمُ﴾
 لایم مده ﴿نَحْنُ نَحْكُمُ﴾ (نه ی موحه مده دیت) لی نه و نه دانه که مار و پیان هتاوه ﴿نَحْنُ نَحْكُمُ﴾ له (سرای)
 بهر وه دگارتان خو بهر یزیر ﴿نَحْنُ نَحْكُمُ﴾ هیه نه بیت حسیه که سانی له م دویایه د، چ که بیان
 کردوه، پاداشی چاکیان بو هیه ﴿وَرَأَى الْكَلْبَ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ﴾ وه رهوی خوا مر اوانه ﴿نَحْنُ نَحْكُمُ﴾
 بهر چناب) به راستی تهها نارامگران به یی حساب و ژماردن پاداشیان ده ریت وه ﴿

﴿أَفَسِ شَرِّهُنَّ ضَرَّةٌ إِلَّا لِمَا سَيَّرُوا﴾ دهی نایا که موی حواسینهی گوشاد کردوه بو نیسلام ﴿فَهَرَّ عَلَى نُورٍ﴾
 من رفته ﴿وَنَهَوْا لَهُ سَهْرَ رَبِّیَّارِی رَوُونَاکِی پەر و مرد گاریه تی (وهك که سینکه دلی بهق بو و بیست
 له ناست نیسلام) ﴿فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ إِذَا دُكِرَ لَهُ﴾ جاسرا و له باو چوون بو نه وانهی دبیل و نه
 له ناست (قورن و) یادی خوادا ﴿وَأُفٍّ لِلْمُصَلِّينَ﴾ ناندوانه له گومرایه کی ناشکر اداان ﴿وَالْمُصَلِّينَ﴾
 ﴿لَهُمْ رُزُقٌ خَيْرٌ﴾ حوا جواترین نهر مابشتی مار دوته حواره وه ﴿كَيْفَ عَسَيْتُمْ إِذْ دُكِرَ لَهُ﴾ قورنابیکه
 (که نه به نه کاسی) نه به که چووی دوریات کراوس ﴿فَعَسَيْتُمْ إِذْ دُكِرَ لَهُ﴾ نه و که سبهی
 له پەر و مرد گاریان دهر مس پشیمان تهر ووی پیدی (نه بیستی قورن و) ﴿لَهُمْ رُزُقٌ خَيْرٌ﴾ نه و که سبهی
 به یسکر الله ﴿پاشان پشیمان و دلبان بهرم دهین به پیدی (قورن و) خودا ﴿رَبِّكَ هَدَىٰ لَهُ﴾ نه و (قورن و)
 رنمووی خوابه ﴿بِقَدَرٍ مِّمَّا يَحْكُمُونَ﴾ نه و (قورن و) رنمووی ههر که سسی دکات که بهوی ﴿وَمِنْ
 يُقَدِّرُ اللَّهُ﴾ ههر که سیش خوا گومرای نکات ﴿فَمَنْ مِّنْهُمْ﴾ نه و رنمووی که ریک بو نه و سیه ﴿وَمِنْ
 أَلَمَ يَلْقَىٰ بَوَّاهٍ مُّوَدَّ﴾ دهی نایا که سیت مدهم و چاوی خوی پد رتیت له سرای
 سه خنی روزی دواپی (وهك که سینک وایه که له به هشت دایت) ﴿وَمِنْ أَلَمَ يَلْقَىٰ﴾ نه و سته مکاران ده گوتری
 ﴿رُزُقٌ خَيْرٌ﴾ به چهرن سرای نه و (کرده وانهی) له دویا ده تان کرد ﴿كَيْفَ عَسَيْتُمْ إِذْ دُكِرَ لَهُ﴾
 نه وانهی پیش نه مان (پیش قور ویشیه کان) بوون باو وریان به هیتا به پیعه میده کانیان ﴿وَأَلَمَ يَلْقَىٰ﴾
 به و هزیه ره سر (ی خوا) یان بؤ هات ﴿مَنْ حَتَّىٰ﴾ له لایه که وه که هه مشیان پی به کرد
 ﴿وَأَلَمَ يَلْقَىٰ﴾ نه و معا خوا پی چدهشتن ﴿عَرَفَ فِي سَفَرِهِ﴾ ریسوایی له زیانی دویا دایا ﴿وَمِنْ
 أَلَمَ يَلْقَىٰ﴾ وه بینگومان سرای روزی دواپی که و رتر ﴿وَأَلَمَ يَلْقَىٰ﴾ نه و گمر نه وانه یزانن ﴿وَمِنْ
 أَلَمَ يَلْقَىٰ﴾ سووند به حوا به راستی لهم قورن وانه دا هیتا و مانه ته وه بو خه لکی ﴿وَمِنْ
 أَلَمَ يَلْقَىٰ﴾ هه سوو جوره سوو به یهك ﴿فَعَسَيْتُمْ إِذْ دُكِرَ لَهُ﴾ ناپه بدو ناموز گاری وهر گرن ﴿فَرَّادَةً﴾
 عیزدی عوج ﴿نه و قورن وانه) قورنابیکه ههر می به هیچ خواری و لاری به کی نیا سیه ﴿فَعَسَيْتُمْ﴾
 بو نه ووی (له سرا) خو پد رن وینه له خواترین ﴿وَمِنْ أَلَمَ يَلْقَىٰ﴾ حوا سوو بهی هتا و ته وه
 به پیاونکی (نه وده) ﴿فَرَّادَةً﴾ هی چمد که سینکه نازا و میده له سر نه و (نه وده) ﴿وَمِنْ
 أَلَمَ يَلْقَىٰ﴾ وه پیاونیکش که نه میدهی پیاونیکه ﴿فَرَّادَةً﴾ نایا نه و دوو که سه وهك به کن
 ﴿فَعَسَيْتُمْ﴾ هه سوو سو پاس تمها بو خوابه به لام روزیدیان مارانن ﴿وَمِنْ أَلَمَ يَلْقَىٰ﴾
 و نه و قورن وانه) به راستی نو دهری و نه وانش دهرن ﴿وَمِنْ أَلَمَ يَلْقَىٰ﴾
 له پاشان بینگومان قنوه له روزی دوا پیدا ﴿فَعَسَيْتُمْ﴾ لای پەر و مرد گارتان دواچی دهن
 دزی به کتری ﴿

﴿قَمَرٌ مُّنتَبِهٌ﴾ له محاککی مستم کار تره ﴿مِنْ صَكَبَ فَوْقَهُ﴾ لهو که مہی کہدرو به ناوی خواوہ ده کات
 ﴿وَصَكَبَ بِآبِ عَيْنَيْهِ﴾ وه ماوہری بہر اسسی قورئان بی یہ ﴿بِآبِ عَيْنَيْهِ﴾ کہسوی هاتووه ﴿بِأَسْفَلِ جَهَنَّمَ﴾
 متوی لککیریت ﴿نَایَا لَه دُورَ حِجَابِ جَنَّةٍ﴾ سی به موی سروا بان ﴿وَنَایَا جَنَّةٍ﴾ وه نیر
 کہ مہی قورئان بی هتووه (واته پیغمبر پیچہ) ﴿وَصَدَقَ بِهِ﴾ ماوہریشی بی یہ نی ﴿وَأَسْفَلُ فُتُورِ﴾
 هدر تهوانس به خوا ترسان و پاریر کاران ﴿بِأَسْفَلِ عِلَّوْنِ﴾ بومان هدیہ (به به هشت
 د) نهوہی بیانہ ویت لای بہر وہر دگاریان ﴿بِأَسْفَلِ عِلَّوْنِ﴾ لهوہیہ پاداشسی چاکہ کاران ﴿بِأَسْفَلِ عِلَّوْنِ﴾
 بیگفر ته غنہ ﴿تَاحُوا لِمَنِ الْمَالُ﴾ سَوَءٌ لِّی عَمِلُوا ﴿خِرَافَتِی﴾ (کر دہرہ پیک) کہ کر دوویہ
 ﴿وَبِأَسْفَلِ عِلَّوْنِ﴾ وه پاداشنیان بداتہوہ ﴿بِأَسْفَلِ عِلَّوْنِ﴾ به (پاداشتی) چاکترین
 نہو کر دہرہ سی کر دوویہ ﴿بِأَسْفَلِ عِلَّوْنِ﴾ نایا خوا ابو به مہی خوی (پیغمبر پیچہ)
 بہم سی به (کہ پیشوائی بیست) ﴿وَبِأَسْفَلِ عِلَّوْنِ﴾ (تہی موحد محمد پیچہ) تهو بیوہرہ ده تر سین
 ﴿بِأَسْفَلِ عِلَّوْنِ﴾ بهوہی جگہ له خوا (واته ده تر سین به خوا کبار کہ ریالت بی ده گہہس)
 ﴿وَبِأَسْفَلِ عِلَّوْنِ﴾ وه هدر کہس کہ خوا گومر ای بکات ﴿بِأَسْفَلِ عِلَّوْنِ﴾ نیر هیچ کہس ناتو نیت
 بیست به ریسو ویکری و عیدایہی بدات ﴿بِأَسْفَلِ عِلَّوْنِ﴾ وه هدر کہس کہ خوا ویشووس بکات
 ﴿بِأَسْفَلِ عِلَّوْنِ﴾ نهوہ هیچ گومر اکہر تکی بوی به ﴿بِأَسْفَلِ عِلَّوْنِ﴾ نایا خوا رالی
 بالادہستی توله سی بیہ ﴿بِأَسْفَلِ عِلَّوْنِ﴾ سویند به خوا نه گہر ہر مباریان لی بکہیت ﴿بِأَسْفَلِ عِلَّوْنِ﴾
 ﴿بِأَسْفَلِ عِلَّوْنِ﴾ کن نامسانہ کان و رموی دروست کر دووه ﴿بِأَسْفَلِ عِلَّوْنِ﴾ بیگو مان دلین خوا
 ﴿بِأَسْفَلِ عِلَّوْنِ﴾ بلی دہی بیم بلیس ﴿بِأَسْفَلِ عِلَّوْنِ﴾ تهوانہی دہیان ہر مش ﴿بِأَسْفَلِ عِلَّوْنِ﴾ جگہ له خوا
 ﴿بِأَسْفَلِ عِلَّوْنِ﴾ نه گہر خوا وویسی ریایکم بی بگہہیت ﴿بِأَسْفَلِ عِلَّوْنِ﴾ نایا ته
 (ہر ستر وہ) دهوانس نار وریانی تہوم لی لادہن ﴿بِأَسْفَلِ عِلَّوْنِ﴾ پا ته گہر وویسی بیعمہت
 و به ہر دہہ کم بین بدات ﴿بِأَسْفَلِ عِلَّوْنِ﴾ نایا تهوانہ دهوانس به ہر و میہر دہانی تہوم لی
 بگہر وہ ﴿بِأَسْفَلِ عِلَّوْنِ﴾ بلی من ہر خوا بہہہ ﴿بِأَسْفَلِ عِلَّوْنِ﴾ خومیرر تہہا پست
 بہر دہہستی ﴿بِأَسْفَلِ عِلَّوْنِ﴾ بلی تہی گہہ کہم ﴿بِأَسْفَلِ عِلَّوْنِ﴾ تہوہ لہسہر وینار و شینوازی
 خوتان کار بکہن ﴿بِأَسْفَلِ عِلَّوْنِ﴾ مش (لہسہر ویناری حوم) کار دہ کہم ﴿بِأَسْفَلِ عِلَّوْنِ﴾ تہم بہم
 رووانہ دہرانس ﴿بِأَسْفَلِ عِلَّوْنِ﴾ (لہم دونیانا) سربہ کی تو دیت کہر یسوا ی ده کات
 ﴿وَبِأَسْفَلِ عِلَّوْنِ﴾ وه سربہ کی بین برانہوہی بہسہر دای ﴿بِأَسْفَلِ عِلَّوْنِ﴾

﴿وَبَدَّلْنَا سَيِّئَاتِ مَا كَسَبُوا﴾ وە بۆشباں دەر کەوت چی خراپەمان کردووہ ﴿وَوَسَّوْنَا بِهِمُ
 الْكُرْسِيَّ﴾ مە کائۆ بەستەتەرەوان ﴿نَهَوْنَا سِرَافِيَّ سَمَوَانَ گالەبەیان پسی دە کرد ﴿وَإِنَّمَا هِيَ إِتْرَافُ مَرْ﴾
 ئەمەج کاتین ئامەمی ریاکسی لێن کەوت ﴿عَنْ﴾ هاورەمان سۆ دێسی ﴿ثُمَّ رَحِمْنَا يَتِيمَةً مَّا﴾
 لە پاشان هەر کاتین بە هەرە و بیعەتیکمان پێدا ﴿مَنْ يَدْرُسُ﴾ دەلێن مەرایی ئەم بە هەرە و بیعەتەم
 پێدراوہ ﴿عَلَى عِزِّ﴾ بە هۆی لیزانی و راستی حۆمەوہ ﴿بِإِلْحَافِنَا﴾ (وای بە) بە لکۆ ئەوہ ئەرمون
 و تەقی کردەوہیہ ﴿وَلَعَلَّ كَثْرَتَهُ لَا يَقْنُوتُ﴾ بە لām رورەیان ماران ﴿فَلَقَدْ أَهْلَكْنَا بَيْنَ
 يَمَيْنَيْهِ﴾ بێگومان ئەم قەسە کەسانی پێش ئەمانیش کردیان ﴿وَدَعَا نَحْنُ عَنْهُمْ﴾ بە لām هیچ سوودی پسی
 بە گەیانەن ﴿وَمَكَوْ يَكْسُورُ﴾ ئەوہی ئەوان کردیان ﴿وَدَفَعْنَا بِهِمْ سَيِّئَاتِ مَا كَسَبُوا﴾ ئەمەج دور
 چاریان بوو (تولە ی) ئەو خراپەمە ی کردبوویان ﴿وَدَعَا نَحْنُ عَنْهُمْ﴾ ئەو کەسانەیان مستەمەن کرد
 (بیاوەرانی مە کەکە) ﴿سَوَّيْنَاهُمَا سَيِّئَاتِ مَا كَسَبُوا﴾ لەمەو پاش دوو چاری (تولە ی) کردەوہ خراپە کانیان
 دەیان ﴿وَدَعَا نَحْنُ عَنْهُمْ﴾ وە ئەمانە (لە دەستی خوا) دەر یار مابن ﴿وَوَرَّيْنَاهُمَا عَنْ آلِهَةٍ﴾ ئایا بە پانراپوہ
 کە بێگومان خوا ﴿بَسَّطَ أَرْزُ حَرِيشٍ وَغَدِيرٍ﴾ روری فراوان دە کات و دە بێشگر ئەوہ لە هەر کەسیک
 کە بەریت ﴿بِإِلْحَافِنَا﴾ بێگومان لەوہا بە لکە و بێشانی رورەمان بو ئەو کەسە ی
 بەرەپ دێس ﴿فَأَرْجَاهُ يَوْمَ تَكُونُ الْأَشْيَاءُ﴾ (ئە ی موحەممەد ﷺ) بێن ئە ی بەدە کانم
 ئە ی ئەوانە ی کە حوتان رور گوماهار کردووہ ﴿لَا تَقْضُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ﴾ مانویند مە یان لەمە پەرە یانی
 و بەرە یی خوا ﴿إِنَّمَا تَقْضُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ﴾ چونکە بێگومان خوا لە هەموو گوماهە کان خوش
 دەیت ﴿إِنَّمَا تَقْضُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ﴾ بە راستی هەر ئەوہ لی بور دە ی بە بەرە یی بە ﴿وَأَسْبَغُوا فِي رَحْمَتِهِ﴾
 (بەو مەر جە ی کە) بگەر یەوہ سولای پەر وەرد گارتان ﴿وَأَسْبَغُوا فِي رَحْمَتِهِ﴾ وە گەردن کە چی ئەو یان
 قسار یان یان کەمەن ﴿بِهِ﴾ بەر لەوہ ی سراتان بو بیت ﴿نُزُلًا تَنْصُرُونَ﴾ پاشان یار مەتی نادریس (ال لایەن
 هیچ کەسینکەوہ) ﴿وَأَنْتُمْ تَخْشَوْنَ﴾ وە شویس چاکترین شتی بکەون کە پێدراوہ تە
 خواروہ بوئەن ﴿بِهِ رَحْمَتِهِ﴾ لە پەر وەرد گارتانەوہ ﴿مَنْ فِي رَحْمَتِهِ﴾ بەر سەوہ ی
 لە سا کارداسراتان بو بیت ﴿وَأَنْتُمْ تَخْشَوْنَ﴾ کە ئیوہ هەر هەستی پسی بە کەن ﴿وَأَنْتُمْ تَخْشَوْنَ﴾
 ئە ی لەو سا کەسین بێن ﴿وَأَنْتُمْ تَخْشَوْنَ﴾ ئە ی مەحایس لە سەر ئەوہ ی کە مەر جە میم کرد
 ﴿بِهِ جَسَدٌ﴾ لە کار کردن ئەوہ ی خودا ئەرمانی پێکردووہ ﴿وَأَنْتُمْ تَخْشَوْنَ﴾ وە بە راستی مە
 لە و گالە چیا نە بووم (کە گالە بیان بە تاییە کە ی دە کرد) ﴿

﴿أَلَمْ تَكُنْ مِنْ أَهْلِ مَدْيَنَ﴾ یان بلیت نه گهر خوارن موی بکر دمایه ﴿كَلْبٍ مِّنْ تَحْسِبُ﴾ نه وه ینگو مان
له پدر تر کارن وله حواتر مان موم ﴿وَلَوْ جِئْتَنِي بِكُلِّ كَافٍ مِّنْ مَا تَعْبُدُ﴾ سان کاتبك سرا که ی ده بست
بلیت ﴿أَلَمْ تَكُنْ مِنْ أَهْلِ مَدْيَنَ﴾ خور گه حارنکی تر نگه رامایه نه وه (مو دویا) ﴿وَأَكْثَرُونَ مِّنْ تَحْسِبُ﴾ نه وسای
له چاکه کاران موم ﴿بَلَىٰ نَدْبُهُ نَدَبٌ﴾ (راست ناکه ییت) حو ینگو مان به لگه و نایه ته کانی منت
بوهات ﴿وَكَلْبٌ مِّنْ تَحْسِبُ﴾ به لام باوم پت بن مهبناو غوت به گه وره راس ﴿وَكَلْبٌ مِّنْ تَحْسِبُ﴾
وه نوله سی باوم پت بویست ﴿وَرَبُّهُ نَدْبُهُ﴾ له ورزی دوا یی دا ﴿بَلَىٰ نَدْبُهُ نَدَبٌ﴾ ده یی
نه وانه ی درزیان بؤ خوا هه لده بست ﴿وَرَبُّهُ نَدْبُهُ﴾ روویان ره شه ﴿بَلَىٰ نَدْبُهُ نَدَبٌ﴾
نایه به دور ه دا شو یی بک سی به بؤ خور به گه وره رانا ﴿وَرَبُّهُ نَدْبُهُ نَدَبٌ﴾ وه نه وه ی خویان
پار است (له کور و تاوان) خوا پر گاریان ده کات ﴿بَلَىٰ نَدْبُهُ نَدَبٌ﴾ چونکه پنگه ی پر گاریان گرنو به ر
﴿لَا يَمْنَعُ الشُّرُكُ﴾ به توشی تاخوشی دمن ﴿وَلَا هُوَ نَدْبُهُ﴾ وه به خیم ده خور ﴿بَلَىٰ نَدْبُهُ نَدَبٌ﴾
نور ﴿حُو به دی هینه ری همور شینگه ﴿وَرَبُّهُ نَدْبُهُ نَدَبٌ﴾ وه هر نه ریش پری به ری همور
شینگه ﴿بَلَىٰ نَدْبُهُ نَدَبٌ﴾ کپله کانی ناسمانه کان وره ی به ده بست خواجه ﴿وَرَبُّهُ نَدْبُهُ نَدَبٌ﴾
مکرو به یی انه ﴿وه نه وانه ی به لگه و پشانه کانی خوابی باوم پت ﴿بَلَىٰ نَدْبُهُ نَدَبٌ﴾ هر
نه وانی ره ره ممد ﴿بَلَىٰ نَدْبُهُ نَدَبٌ﴾ (نه ی مو حمه ده نده) بلن ده ی نایا نیه داوم
لن ده کن من ینگه له خوا شینگه تر به رستم ﴿بَلَىٰ نَدْبُهُ نَدَبٌ﴾ نه ی نه هام و نه رانا ﴿بَلَىٰ نَدْبُهُ نَدَبٌ﴾
اوجی ریش ﴿سویند به خوا یگا کراوه بو نو ﴿وَرَبُّهُ نَدْبُهُ نَدَبٌ﴾ وه بو پیم به راس پیش نوش
﴿بَلَىٰ نَدْبُهُ نَدَبٌ﴾ نه گهر هاو بهش بو خوا دانیت به راستی کرده و هه لده و شینگه وه
﴿وَرَبُّهُ نَدْبُهُ نَدَبٌ﴾ وه ینگو مان له ره ره ممدان ده بست ﴿بَلَىٰ نَدْبُهُ نَدَبٌ﴾ (را هه که) به لکو
ته بها خوابه رسته ﴿وَرَبُّهُ نَدْبُهُ نَدَبٌ﴾ وله سویا سگوراران به ﴿وَرَبُّهُ نَدْبُهُ نَدَبٌ﴾ (کامران)
حو یان به داسیوه (نه گه وره یان به رانی) مو جور ی شباوتی ﴿وَرَبُّهُ نَدْبُهُ نَدَبٌ﴾ به
پرزی دوی دا همور ره وی له چنگی نه و دایه (مده بست خواجه) ﴿وَرَبُّهُ نَدْبُهُ نَدَبٌ﴾ وه
ناسمانه کانیش به دهستی راستی نه و ینچرا و نه وه (لهم نایه تمدا جینگیر کردن سیبه تی دهستی به بست
بو حودا هاتروه شه باوم پت پنه تی به یی هچ لچواندن و لکدانده نده و شینگه که ی مارانی، ته بها
خودا دهیرانیت) ﴿بَلَىٰ نَدْبُهُ نَدَبٌ﴾ خوابا و ملد ره له وه ی که ده یکه نه هاو بهشی ﴿بَلَىٰ نَدْبُهُ نَدَبٌ﴾

﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ﴾ کاتیک نوو کمره به کمره سادا (به شه پوردا) ﴿تَقَعَقَّ مَرْيَمُ وَمَنْ فِي الْأَيْمِ﴾
 به کمره همو و نه و نه ی له ناسمانه کان و ره و سدان دمرن ﴿يَلَّاسُ شَهْنَه﴾ مه گهر که سانی خوا
 بیهویت (به مرن) ﴿ثُمَّ نَفِخَ فِيهِ أُخْرَى﴾ پاشان جان یکی تر نوو ده کمری به کمره سادا ﴿ذَرُفْ رُفْ رُفْ﴾
 جاله پر همو و راست ده سوه ﴿عُظْرُوتْ﴾ چاو و پروان ده کمرن ﴿وَرُشْرِفْ الْأَرْضِ سُرُفْ رُفْ﴾
 و ره روی له و روزمه مسوری به و ره دگاری رو و ناک ده سوه ﴿وَرُشْرِفْ عِشْتْ﴾ و همامی کرده و
 له به ره میاں دنده بریت ﴿وَجَدَ سَاسِشَ وَشَهْنَه﴾ و پینه میاں و شاهیدی (سهر گله کان)
 ده هیرس ﴿وَصَوَّبَ يَتْرُفْ رُفْ﴾ و له بیواتیانه به هق داد و ری ده کمری ﴿وَرُفْ رُفْ رُفْ﴾ و له و
 سته میاں لی با کمری ﴿وَرُفْ رُفْ رُفْ﴾ و له و روزمه (همو که سیک چس کرده و
 به تیر و نه وی پاداشت ده دریت و ره ﴿وَرُفْ رُفْ﴾ و خوا خوشی ناگداره (به بی شایه و نه و
 کرده و کان) ﴿بِمَهْمُوتْ﴾ به و کرده و نه ی که ده یکم ﴿وَبِشْ بَیْرْ کُفْ﴾ نه و نه له و نه ی
 بیت و نه و نه ی بیچ ده کمرن ﴿وَرُفْ رُفْ رُفْ﴾ سو دور و کومه ل کومه ل ﴿حَقْ رُفْ رُفْ﴾
 ناکانی دینه (بریکی) دور و ﴿وَبِشْ بَیْرْ کُفْ﴾ ده رگاکانی ده کمره و ﴿وَرُفْ رُفْ رُفْ﴾
 و ده رگاکانه کانی دور و (به لومه کردیکه و ده) به و ان ده لیس ﴿وَرُفْ رُفْ رُفْ﴾ نایا پینه به راتن
 له خوتان بزر به هات ﴿وَرُفْ رُفْ رُفْ﴾ که نایه ده کانی به و ره دگارتان به سهر دا به خوت و
 ﴿وَرُفْ رُفْ رُفْ﴾ و نه تاتر سیس ﴿وَرُفْ رُفْ رُفْ﴾ له گشتتان هم روزه ﴿وَرُفْ رُفْ رُفْ﴾ ده لیس به لن
 (هاتن ناگدارس کر دیس) ﴿وَرُفْ رُفْ رُفْ﴾ به لوم بریاری سهرادر و ﴿وَرُفْ رُفْ رُفْ﴾
 به سهر (نیمه ی) بیت و نه و نه ی ﴿وَرُفْ رُفْ رُفْ﴾ بیان ده وتری له ده رگاکانی دور و نه و
 به نه و نه و نه ی ﴿وَرُفْ رُفْ رُفْ﴾ به هه میسه یی له و نه و نه ی ﴿وَرُفْ رُفْ رُفْ﴾ نای چ خر به
 جینگه و نه و نه ی خور به رل زانان ﴿وَرُفْ رُفْ رُفْ﴾ و ده کمری (که خواناس
 بوون) و نه به و ره دگاریاں ده ترسان پول پول ده بریس بو به هشت ﴿حَقْ رُفْ رُفْ﴾ ناکانی دینه
 (بریکی) به هشت ﴿وَرُفْ رُفْ رُفْ﴾ و ده رگاکانی ده کمره و ﴿وَرُفْ رُفْ رُفْ﴾ و ده رگاکانه کانی
 به ران ده لیس ﴿وَرُفْ رُفْ رُفْ﴾ سه لامن لی بیت ﴿وَرُفْ رُفْ رُفْ﴾ تیو پاک و خواتن بوون (به ناوین له دو پدا)
 ﴿وَرُفْ رُفْ رُفْ﴾ که واته بر و نه سار به هشت به هه میسه یی ﴿وَرُفْ رُفْ رُفْ﴾
 (نه و نه ی) ده لیس سو پاس بو نه و نه و نه ی ﴿وَرُفْ رُفْ رُفْ﴾ همر به لیسکی به هشت داراست بو
 ﴿وَرُفْ رُفْ رُفْ﴾ و ره روی (به هشتی) به میرات پی دایس ﴿وَرُفْ رُفْ رُفْ﴾ به هه
 شویتکی به هه شند بهانه ویت به شته جی ده لیس ﴿وَرُفْ رُفْ رُفْ﴾ نای چند چاکه پاداشتی
 چاکه کاران ﴿وَرُفْ رُفْ رُفْ﴾

«وَمَنْ لَّمْ يَجْعَلْهُ» و ده فرشته کاس نهیسی «حَافِظٍ مِنْ حَرِّ حَرَشٍ» چوار دهوری عه رشیان داوه
 «يَسْخَرُونَ مِنْهُمْ يَوْمَ يُصْعَقُونَ فِي سَبْعَةِ آفَاتٍ» نه سیبغات ده کس نه ستایشی پهرومردگاریان «وَيُفْجَرُ سِتْرُهُمْ» و ده
 له یوانیاند، نه حق دادووری کرا «وَيُجْرَبُونَ» و ده (له کوتایی دا) دهووریت همدور سوپاس هدر
 مو خویه «رَبِّ الْعَالَمِينَ» که پهرومردگاری جیهانیانه ﴿٥﴾

سوره فی عذری

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به نای خوی به خنده می مهربان

﴿حَمْدٌ﴾ به (حاء، میم) ده خوشترینه و هو خوا بهواتای نه م پیتانه راناقره، سهرمخی سهره نای
 سوره فی (البقرة) بده دهر باره ی وانا که یان ﴿١﴾ «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» نه م قورنده هینراوه ته خواره و ده «مِنْ
 أَلْفِ مِائَةِ أَلْفٍ» له لایه ن خوی بالادهستی داناه ﴿٢﴾ «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» لیورده ی نادان و «وَمِنْ أَلْفِ مِائَةِ
 وَهَر گری تزیه ی (گوبهاران و سوبه کارانه) «شَدِيدِ الْعَذَابِ» (نهو خودایه) توله ی سهخت و به تینه
 «بِأَنَّ الْقَوْمَ» و ده خاوه ن هدرل و نه هره و چاکه به «لَا يَلْمِزُ» بیحکه له و هیچ په رستر رینکی به هدرق
 و به ست می به «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» که رانه و ی همدوران هدر بولای نهو ﴿٣﴾ «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» دهمه
 قالن و کیشمه کیش پاکت له میخانه کانی خوادا ﴿٤﴾ «لَا يَلْمِزُكَ يَتْلُو رَبُّكَ الْقُرْآنَ بِلَهْفٍ وَهَر گری تزیه ی
 بوو فریوت به دات «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» هاتوچو و که رانیان په وولاندا (بوو بررگانی و سامان دهن
 خصل) ﴿٥﴾ «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» بیش نهوان گه لی بووچ ناوهریان به هیت (همو روح) «وَلَا حَرَّ مِنْ
 بَقِيَّةِهَا» و ده دهسته و ناقمه کاس دوا ی نهوانیش (ناوهریان به هیت) «وَعَبَسَ عَنْ مِثْقَلِ ذَرَّةٍ» و ده موو گه لیت
 وریستو به نی (بیاری کرده و ده) «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» که بیحه ماره که یان مکورن (به بیگرن و
 نادر ی بدن) «وَجَدَ بِأَنْفِهِ» و ده دهمه قالیان (له گه ل) ده کرد به ماره و ده «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» بو نه و ی
 پاسی پی لاهرن و نه به یلی «وَجَدَ بِأَنْفِهِ» نیر (قار و توو ره یی) من گرتی «مَكِّيَّ كَانِ عَذَابٌ» حا چون
 بوو توله سه بدی من لهوان ﴿٦﴾ «وَكَلَّمَكَ حَتَّى مَكَاتٍ رَمَتْ» و ده نابو جور و بریاری پهرومردگارت
 به دی هات «عَلَى نَبِيٍّ كَرِيمٍ» له سه ر نهوانه ی من ناوهر بوو «لَهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ» که بیگومان نهو
 دوره خین ﴿٧﴾ «لَهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ» نهو فریشتانه ی هدرگری عه رشی و «وَمِنْ حَوْلِهِ» نهو به ش
 به ده وری دان «يَسْخَرُونَ مِنْهُمْ يَوْمَ يُصْعَقُونَ» به ستایشی پهرومردگاریان نه سیبغات ده کس «وَيُفْجَرُ سِتْرُهُمْ» و ده
 و ده ناوهریان بهو هیه «وَيُسْمِعُونَ نَجْمًا» و ده دوا ی لیوردد ده کس بو نهوانه ی نیماندان «رَبِّ
 وَبِصَبِّ مَكِّيَّ كَانِ عَذَابٌ» (ده لیس) نه ی پهرومردگاران میهره یانی و رانیاریت همدور شتیکی
 گرتو نه و ده «وَلَا تَعْرِ لَنْبٍ نَبِيٍّ» ده ی خوش به نهوانه ی توبه یان کرده و ده «وَلَنْبٍ سَيِّئَةٍ» و شونی
 ریگای تو که و توو «وَلَنْبٍ سَيِّئَةٍ» و ده بیانپارنره له سرای نوره ﴿٨﴾

﴿تَوَدُّ نَحْنُ كُنْ نَحْنُ﴾ نه مېړ و هموو کس پاداشت یاں سرا ده درته وه ﴿يَا كَسْبُ﴾ نه گوته ری
 نه وهی کردو ویهی ﴿لَا حَرْفَ نَحْنُ﴾ نه مېړ و ستم کردی بی په (له کس) ﴿وَلَا نَحْنُ نَحْنُ﴾ نه مېړ و ستم کردی بی په (له کس)
 لپړ سینه وهی خو نه په له و خیر په ﴿وَلَا نَحْنُ نَحْنُ﴾ نه مېړ و ستم کردی بی په (له کس) ته وای له پوزه
 مریکه که (قیمت) بترسته ﴿يَا نَحْنُ نَحْنُ﴾ نه مېړ و ستم کردی بی په (له کس) گه شتور نه ته گه ورو
 ﴿کَلْبُ نَحْنُ﴾ هموو پشی نه خو نه مېړ و ستم کردی بی په (له کس) ستم کردی بی په (له کس) ته وای له پوزه
 شمع بڼه ﴿وَلَا نَحْنُ نَحْنُ﴾ نه مېړ و ستم کردی بی په (له کس) ته وای له پوزه
 و ﴿وَلَا نَحْنُ نَحْنُ﴾ نه مېړ و ستم کردی بی په (له کس) ته وای له پوزه
 ده کات ﴿وَلَا نَحْنُ نَحْنُ﴾ نه مېړ و ستم کردی بی په (له کس) ته وای له پوزه
 ﴿لَا نَحْنُ نَحْنُ﴾ نه مېړ و ستم کردی بی په (له کس) ته وای له پوزه
 پیسری بڼه ﴿وَلَا نَحْنُ نَحْنُ﴾ نه مېړ و ستم کردی بی په (له کس) ته وای له پوزه
 ﴿کَلْبُ نَحْنُ﴾ نه مېړ و ستم کردی بی په (له کس) ته وای له پوزه
 هم اشده مېړ و ستم کردی بی په (له کس) ته وای له پوزه
 ریاتر یوو ﴿وَلَا نَحْنُ نَحْنُ﴾ نه مېړ و ستم کردی بی په (له کس) ته وای له پوزه
 ﴿وَلَا نَحْنُ نَحْنُ﴾ نه مېړ و ستم کردی بی په (له کس) ته وای له پوزه
 له بهر نه وه یوو که بېنگومان ته وای ﴿وَلَا نَحْنُ نَحْنُ﴾ نه مېړ و ستم کردی بی په (له کس) ته وای له پوزه
 ناشکر اک نه وه ﴿وَلَا نَحْنُ نَحْنُ﴾ نه مېړ و ستم کردی بی په (له کس) ته وای له پوزه
 دان ﴿وَلَا نَحْنُ نَحْنُ﴾ نه مېړ و ستم کردی بی په (له کس) ته وای له پوزه
 پدیده ﴿وَلَا نَحْنُ نَحْنُ﴾ نه مېړ و ستم کردی بی په (له کس) ته وای له پوزه
 پوریه وه (نه ورته وه) ﴿وَلَا نَحْنُ نَحْنُ﴾ نه مېړ و ستم کردی بی په (له کس) ته وای له پوزه
 ﴿وَلَا نَحْنُ نَحْنُ﴾ نه مېړ و ستم کردی بی په (له کس) ته وای له پوزه
 نه محاکاتی مووس (نایس) راستنی له لایم نه وه یو هڼان ﴿وَلَا نَحْنُ نَحْنُ﴾ نه مېړ و ستم کردی بی په (له کس) ته وای له پوزه
 ورتبان کووایی نه وای له گهڼ نه و (مووس) یو وریان هڼان یو کوزی ﴿وَلَا نَحْنُ نَحْنُ﴾ نه مېړ و ستم کردی بی په (له کس) ته وای له پوزه
 وه ژبه کانیان به ریدووی بهیله وه (یو کاره کمری) ﴿وَلَا نَحْنُ نَحْنُ﴾ نه مېړ و ستم کردی بی په (له کس) ته وای له پوزه
 یو باورن هر مایه ی سر لی شوانه (هر گیر سر ما گریت) ﴿وَلَا نَحْنُ نَحْنُ﴾ نه مېړ و ستم کردی بی په (له کس) ته وای له پوزه

﴿وَقَالَ يَرْعَىٰ رُؤْيٰى﴾ و ده‌سیر عهد و وتی لیم گه‌یریں ﴿تَنْتَنُونِی﴾ با مووسا بکوزم ﴿وَبِشْعَرَةٍ﴾ نه‌وسا
 مانه و ه‌نانق به‌رو مرد گاری به‌ری (بر گاری نکات) ﴿يَا تُخَفُّوْا اَنْ يُبْدِيَ نَجْوٰتُکُمْ﴾ به‌راستی من ده‌ترسم
 که نایبه‌ که‌تان بگوریت ﴿وَاَنْ يُّظْهِرَیْ لَآ اَمْسَیْ﴾ یان له‌رویدا نازاوه و حرابه‌کاری بکنه‌وه ﴿وَقَالَ مُؤَسِّیْیٰ عَنَتْ﴾ وه‌مووسا و وتی به‌راستی من په‌مانه‌گرم ﴿بِرِیْزِیْکُمْ﴾ به‌په‌رو مرد گاری خوم
 و په‌رو مرد گاری نیومش ﴿مَنْ لِّیْ مُسْکِرٌ﴾ له‌ه‌موو خوبه‌رل رانیک ﴿وَمَنْ لِّیْ یُّوْثِرُ الْحَبَّ﴾ که‌ماوه‌ری
 به‌پوژی بی پر سینه‌وه بی به ﴿وَقَالَ رَحْمٰنُ مُؤْمِنٌ﴾ وه‌پیاویکی باوه‌پدار و وتی ﴿مَنْ لِّیْ بَدْرُ نَجْوٰتٍ﴾
 له‌که‌س و کاری فیر عهد و سوو ﴿بِکَثْرِیْمَةٍ﴾ که‌باومره‌که‌ی شارد سووه ﴿يَقْتُلُوْا رَجُلًا﴾ ناپا
 (چون) پیاویست ده‌کوزم ﴿وَاَنْ یُّبْلُوْا رِیْبَ اَنَّهُ﴾ له‌سمر نه‌وه‌ی ده‌لن خوا به‌رو مرد گارمه ﴿وَقَدْ
 جَاءَ عَصٰی السَّحَابِیْنِ رِیْکًا﴾ که‌به‌راستی چمد به‌لکه و مو عجیره‌ی رووسی له‌په‌رو مرد گار تانه‌وه
 بق هینون ﴿وَاَنْ یُّنْصَبَ عَلَیْهِ کِیْلٌ﴾ خو نه‌گهر دروزن بی (که‌ده‌لن په‌مه‌به‌رم) له‌وه (قاوی) (سرای)
 درو که‌ی نه‌له‌ستوی خوبه‌نی ﴿وَاَنْ یُّنْصَبَ عَلَیْهِ﴾ خو نه‌گهر راستگو بی ﴿بِیْسِتْرٍ نَقْصٌ لِّیْ یَبْدُکُمْ﴾
 هندی به‌و (سرایه‌ی) به‌لنی بی داوون تووشان ده‌ی ﴿وَاَنْ یُّنْصَبَ عَلَیْهِ مِنْ فَوْشَرٍ کَذَّبٌ﴾ بی‌گومان
 خوا پریمووی که‌سی ماکات که‌ربانه‌پرو و دروزن بیت ﴿یَعْرِیْ نَسْکَ اَنَّهُ یَبُو﴾ (مووسا و وتی)
 نه‌ی که‌نه‌که‌م ه‌رمان به‌وایی نه‌مرو و هی نیویه ﴿صَهْرٌ لِّیْ لَا اَمْسَی﴾ و به‌ده‌سلات و رالن له‌سهر
 زه‌ویدا ﴿اَنْ یُّعْزِیْزَ مِنْ اَمْسَیْ نَهْرٌ خَدَرٌ﴾ ده‌ی کنی یازمه‌تیمان ده‌دات نه‌گهر سرای خواصان بو بیت
 ﴿وَقَالَ مُزْعَنٌ مَّا اُرِیْکَیْ لَا مَآزَیْ﴾ فیر عهد و وتی چی خوم به‌چاکی ده‌یسم ه‌ر له‌وه‌تان بشت به‌ده‌دم
 ﴿زَمًا اُخْبِرْکَ﴾ لا‌سمن نرشت به‌و نه‌مید یوریگای راست ریمو ویتان ده‌که‌م ﴿وَقَالَ اُنْدَیْ مِنْ یَقُوْمٍ﴾ وه
 نه‌و (پیاوه‌ی) باومری هینا بو و وی نه‌ی که‌له‌که‌م ﴿يَا تُخَفُّوْا عِیْکُمْ﴾ به‌راستی من له‌وه‌ده‌ترسم
 به‌سهر تان من ﴿مَنْ لِّیْ نَجْوٰی اَلْخَرْبِ﴾ و نه‌ی (سرای) نه‌و پروزه‌ی به‌سهر کومه‌لان و گه‌لانی پیشو و ه‌ت
 ﴿مَنْ لِّیْ رَآبٌ قَوِیْرٌ وَّعَدِیْرٌ وَّثَمُوْدٌ﴾ وه‌که‌نه‌و (سرایه‌ی) ه‌ات به‌سهر گه‌لی موو و عدد و سه‌موود و
 ﴿وَاَنْ یُّدْخِلَ مِنْ اَعْدِیْقٍ﴾ نه‌واله‌ش له‌دوای نه‌وان بوون ﴿وَمَنْ لِّیْ اَنْ یُّخَفِّیْ بِاُخْطَابِیْ﴾ وه‌خوار و لم و منه‌می دوی
 بو نه‌ده‌کانی ﴿وَاَنْ یُّنْفِیْیَیْ سَاقَیْ عِیْکَیْزُومَ اَنَّهُ یَبُو﴾ وه‌نه‌ی که‌له‌که‌م به‌راستی من ترسی پروژی هاو و
 بانگ له‌به‌کتری کردم هیه‌لیتان (نه‌و پروزه‌ی که‌ه‌موو که‌س هاو و داوای یازمه‌تی له‌به‌کتری
 ده‌که‌م) ﴿یَوْمَ تَوَلَّوْا مُدْبِرِیْنَ﴾ نه‌و پروزه‌ی بشت ه‌له‌له‌که‌م و ه‌له‌لیس ﴿مَنْ لِّیْ مِیْنُ غَاصِیْرٍ﴾
 هیچ په‌ما گه‌یه‌که‌م بو نیویه‌ی به‌له‌ (سرای) خو ﴿وَمَنْ لِّیْ اَصْلٰی اَنَّهُ یَبُو﴾ وه‌ه‌ر که‌سی خوا گو مری نکات
 ﴿وَمَنْ لِّیْ هَآیْ﴾ نه‌وه هیچ ریمووی که‌ریکی بو بی به ﴿

﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلِ الْأَمِينِ﴾ مسویند به‌خوا اینگومان پیتسیر یوسف پیتعه‌مهرتس بو هات
 به‌بلنگه روو به‌کانه‌وه ﴿فَمِنْ ثَمَرِ شَجَرٍ﴾ که‌چی نیوه هدر له‌گوماندا بوون ﴿فَمِنْ ثَمَرِ شَجَرٍ﴾
 له‌و به‌لنگانه‌ی سوی هینا بوون ﴿خَبْرَ هَدَا﴾ تا کاتی (یوسف) وه‌ماتی کرد ﴿قُلْتُ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ
 مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا﴾ ووتشان نیشر دواي نمو خوا هیچ پیتعه‌مهرنکی تر نانیری ﴿كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
 لِقَابِهِ وَجُودَهُ﴾ خوا گومرای ده‌کات ﴿مَنْ هُوَ مُشْرِفٌ مُرْتَبِّ﴾ نمو که‌سه‌ی رساده‌ی دوی دودله ﴿
 الَّذِينَ يُجْعَلُونَ فِيهِ أَبْنَاءُ﴾ نه‌وانه‌ی دهریاره‌ی شانه‌کاتی خوا دمه‌قالتی ده‌کات ﴿يَعْرِضُ سُلْطَانُ شَرْفٍ﴾
 به‌بی نه‌وه‌ی به‌لنگه‌به‌کیان بو هاتس ﴿حَدِّثْهُمْ عَنْهُ﴾ (نمو دمه‌قالتی) هری توپ‌دی به‌لای حوای
 گوره ﴿وَعَنْهُمْ﴾ وه‌لای نه‌وانه‌ش باوه‌ریان هبتاوه ﴿كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لِقَابِهِ وَجُودَهُ﴾
 ﴿عَنْ كُلِّ قَلْبٍ مُنْكَبِرٍ﴾ به‌سر دلی هه‌مو و خوبمول رانیکی زور داردا ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَهْمُ
 فِرْعَوْنٍ وَوَنِي هُمُ الْهَامَانُ﴾ کوشکیکی به‌روم بو دروست نکه ﴿أَنْتُمْ أَوْلَى الْأَسْنَنِ﴾
 به‌لنگو بگمه نمو ریگایانه ﴿أَسْنَنِ سَمَوْتِ﴾ که‌ریگاکانی (نور بوو به‌وه‌ن بو) ناسمه‌به‌کی
 ﴿وَالْطَّيْحَانِ﴾ بو نه‌وه‌ی (له‌ویوه) سه‌یری خوا که‌ی موسا نکم ﴿وَبِئْسَ الْمَكِيدُ﴾ وه
 به‌ر سنی من وا گومان ده‌به‌م نمو (موسا) درورته ﴿وَجَدْنَاهُ رُبَّ بَرْعَوْنَ﴾ نابه‌و حوره‌ی درنیرایه‌وه
 بو میره‌مون ﴿شَوْءٌ غَمِيضٌ﴾ کرده‌وه‌ی خرابی ﴿وَضَعُفٌ لَئِيمٌ﴾ وه (به‌هویه‌وه) ریگری کرا
 له‌ریگای راست ﴿وَمَا كُنْتُمْ بِعِزٍّ لَدَيْ بَابٍ﴾ وه هدر قیل و بلانکی میره‌مون هه‌بو به‌یرو چور
 ﴿وَقَالَ لَيْسَ بِأَمْسٍ﴾ وه نمو (پیاوه‌ی) باوه‌ری (به‌موسا) هینا مو وونی ﴿بَعْدَ ثَمَرِ شَجَرٍ﴾
 که‌له‌که‌م شونن من یکمون ﴿أَفَلَا يَكْفُرُ سِيقَ ثَمَرٍ﴾ ریگای راستان نیشا ده‌دم ﴿يَعْقُوبُ
 لَمَّا هَدَاهُ أَحْيَاؤُهُ لَدَيْهِ﴾ نه‌ی که‌له‌که‌م به‌راستی زیانی نم دونیایه‌ی رابواردینکی که‌مه ﴿وَبِئْسَ
 الْأَمْرُ هُنَّ دَرْتَمَرٌ﴾ وه به‌راستی هدر پاشه‌روژ جینی حه‌سه‌به‌وه‌ی هه‌میشه‌یی به ﴿مِنْ غَمَزِ
 سَيْفَةٍ﴾ هدر که‌سینک کاری خرابه‌ی کردی ﴿وَالْأَخْرَجَتْ لَامَةً﴾ هدر به‌له‌سدره‌ی خرابه‌ی که‌ی
 سزا ده‌دیری ﴿وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا﴾ هدر که‌مش چاکه‌ی کردینت ﴿مِنْ دَعْوَى ثَوْبٍ وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ تا‌مروت
 ینت یان پیاو (به‌و هدرجه‌ی) باوه‌ردارینت ﴿وَأَوْشَقَ يَدَ حُورٍ﴾ تا نه‌وانه‌ی ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه
 ﴿بِئْسَ قُوتٌ يَتَذَكَّرُ﴾ له‌وندا به‌ی واره‌و حباب روق و روریان پی ده‌درت ﴿

﴿وَنُفِثَ مِنْهُنَّ ذُرِّيَّتَهُنَّ أَكْثَرًا﴾ و نهی گهله کدم نهوه چی به من بانگهان ده کدم بزرگاربوون
 ﴿وَنُفِثَ مِنْهُنَّ ذُرِّيَّتَهُنَّ أَكْثَرًا﴾ که چی نبوه من بانگ ده کمن بزرگاری دوره ج ﴿وَنُفِثَ مِنْهُنَّ ذُرِّيَّتَهُنَّ أَكْثَرًا﴾ بانگم
 ده کمن بزرگاری بی بدوهریم به خوا ﴿وَنُفِثَ مِنْهُنَّ ذُرِّيَّتَهُنَّ أَكْثَرًا﴾ و نهی بکمنده هاربهشی خوا که هیچ
 رانباری به کم لی ی به ﴿وَنُفِثَ مِنْهُنَّ ذُرِّيَّتَهُنَّ أَكْثَرًا﴾ له کاتیکده من بانگهان ده کدم بزرگاری خورای
 به ده سه لانی لیورده ﴿وَنُفِثَ مِنْهُنَّ ذُرِّيَّتَهُنَّ أَكْثَرًا﴾ راسته و گومانی تیلای به نهوهی نبوه من بزرگ
 ده کمن ﴿وَنُفِثَ مِنْهُنَّ ذُرِّيَّتَهُنَّ أَكْثَرًا﴾ شیاوی بانگ کردن میده به له دوپا و به له دواربوزدا
 ﴿وَنُفِثَ مِنْهُنَّ ذُرِّيَّتَهُنَّ أَكْثَرًا﴾ و به راستی گمراه و همان همدو بولای خوابه ﴿وَنُفِثَ مِنْهُنَّ ذُرِّيَّتَهُنَّ أَكْثَرًا﴾
 و بیگومان ریاده درویشان هارده لانی ناگری دوره من ﴿وَنُفِثَ مِنْهُنَّ ذُرِّيَّتَهُنَّ أَكْثَرًا﴾ جاله مه و دوا
 نهوهی من پستان ده لیم بیرتان ده که و نهوه ﴿وَنُفِثَ مِنْهُنَّ ذُرِّيَّتَهُنَّ أَكْثَرًا﴾ و نهی کاری خود به خوا ده سپهرم
 ﴿وَنُفِثَ مِنْهُنَّ ذُرِّيَّتَهُنَّ أَكْثَرًا﴾ به راستی خوا به پای به به ده کاس ﴿وَنُفِثَ مِنْهُنَّ ذُرِّيَّتَهُنَّ أَكْثَرًا﴾ جاخو تار
 (پیاوه لیمدهاره) ی به راست نه ریانی نهوه و هیلانهی دهیان کرد ﴿وَنُفِثَ مِنْهُنَّ ذُرِّيَّتَهُنَّ أَكْثَرًا﴾
 و نهی سرای سهحت هات و داروده مستی بیرهمومی گرتنهوه ﴿وَنُفِثَ مِنْهُنَّ ذُرِّيَّتَهُنَّ أَكْثَرًا﴾
 به بیسان و نیورر (بیرهمون و دهست و بیوه ده کمن) ده ربه دیداری ناگری دوره ج ﴿وَنُفِثَ مِنْهُنَّ ذُرِّيَّتَهُنَّ أَكْثَرًا﴾
 است نه ﴿وَنُفِثَ مِنْهُنَّ ذُرِّيَّتَهُنَّ أَكْثَرًا﴾ روزیکیش قیامت هیلدهست ﴿وَنُفِثَ مِنْهُنَّ ذُرِّيَّتَهُنَّ أَكْثَرًا﴾ (دهرمان ده درن)
 داروده مستی بیرهمون به ده سه خنریں سراوه ﴿وَنُفِثَ مِنْهُنَّ ذُرِّيَّتَهُنَّ أَكْثَرًا﴾ و نه کاتیک
 (دره غیبه کان) له و ناگره که داده قالی ده کمن ﴿وَنُفِثَ مِنْهُنَّ ذُرِّيَّتَهُنَّ أَكْثَرًا﴾ لاراره کان
 به رانهی خو به ران بوون ده لیس ﴿وَنُفِثَ مِنْهُنَّ ذُرِّيَّتَهُنَّ أَكْثَرًا﴾ به راستی نیمه شویں که و نهوهی نبوه بوون
 ﴿وَنُفِثَ مِنْهُنَّ ذُرِّيَّتَهُنَّ أَكْثَرًا﴾ دهی نابا نبوه له جیاتی نیمه نه نهستو ده گرن ﴿وَنُفِثَ مِنْهُنَّ ذُرِّيَّتَهُنَّ أَكْثَرًا﴾ به شیک له
 ناگره ﴿وَنُفِثَ مِنْهُنَّ ذُرِّيَّتَهُنَّ أَكْثَرًا﴾ نهوهی خو به ران و روردار بوون ده لیس ﴿وَنُفِثَ مِنْهُنَّ ذُرِّيَّتَهُنَّ أَكْثَرًا﴾
 به راستی همو و همان له ناگره دایس ﴿وَنُفِثَ مِنْهُنَّ ذُرِّيَّتَهُنَّ أَكْثَرًا﴾ بیگومان خواله بیوان به ده کاتیک
 دادره ری کردو و (و خو کمنی تمواو بوو) ﴿وَنُفِثَ مِنْهُنَّ ذُرِّيَّتَهُنَّ أَكْثَرًا﴾ و نهوهی
 له ناگری دوزر حیدان به ده رگا وانه کانی دوره ج ده لیس ﴿وَنُفِثَ مِنْهُنَّ ذُرِّيَّتَهُنَّ أَكْثَرًا﴾ داو له به رورده گارتان بکه
 ﴿وَنُفِثَ مِنْهُنَّ ذُرِّيَّتَهُنَّ أَكْثَرًا﴾ نهها به یک روز سزمان له مهر سورک مکات ﴿وَنُفِثَ مِنْهُنَّ ذُرِّيَّتَهُنَّ أَكْثَرًا﴾

﴿إِنَّ سَاعَةَ آتِيَةٍ﴾ به براسی روزی دواپی نیست ﴿لَا رَيْبَ﴾ هیچ گومانسی نیداسی به ﴿رَبِّكَ﴾
 اَکْثَرُ أَتَسْأَلُكَ لَازِمُوت ﴿بِهَ لَامِ رُزْزِي خَلْکِی بَادِرِ نَاکِدِ ﴿وَقَدْ رَعَاكَ دُخُولِ﴾ وه
 به روره دگارتا نه روموویه تی لیم پیارینه وه ﴿تَسْجِدُ لَكَ﴾ وه لامتا دمه وه ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ﴾
 عَنِ عِبَادِ ﴿بِهَ رَاسْتِ ثَوَانِی خَوِ به گوره دهراس که به رست ﴿سَيَدُخُلُ خَمْرُ دِجِیَّتِ﴾ ینگومان
 به سه ر شوری دچنه دوره خه وه ﴿لَهُ يَوْمٌ جَعَلَ لَكَ﴾ خواته وزاته به شوی دانا وه بو تیره
 ﴿بِتَحْصُولِیهِ﴾ تا تهراسی نیدابگر ﴿وَنَبِّ شَیْءٍ﴾ وه رُزْزِشِ رُومَاکِ کردونه وه (بو زبِ به پیدا
 کردن) ﴿بِهَ لَامِ دُخُلِ لَكَ﴾ به رَاسْتِ خَوَاخِاره ن چاکه و به رَاسْتِ به به سه ر خَلْکِ وه
 ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ أَتَسْأَلُكَ لَازِمُوت﴾ به لَامِ رُزْزِشِ لَدَهْمِ سَوِیاسِ گُورَارِ بِی ﴿لَا يَكُنْ لَكَ رَنْکُ﴾
 نه به به خَوای به روره دگاری تیره ﴿حَقُّ حَقِّ لَكَ﴾ دروستکمر و ده به رِی هه سور شتیکه
 ﴿لَا يَهْ لَافُ﴾ هیچ به رستراونکی به هق و رَاسْتِ بیه جگه له نه ﴿وَلَوْ يَدْرُسُ﴾ دهی که واته
 چون لانه ده لَه رَاسْتِ ﴿كَمْ يَدْرُسُ﴾ تا هم حوره لانه درین ﴿لَیْسَ دَاوِ بِدَابِّ لَهْ بِخَدُوتِ﴾
 نه وانهی که دَاوِ مانی به به لگه و بيشانه کانی خوادا ﴿لَهُ يَوْمٌ جَعَلَ لَكَ لَازِمُوتِ﴾ خوارانیکه
 که دهوی بُو کردونه نه بيشته حی (و غار امگا) ﴿رَسْمٌ بَهْ﴾ وه تاسجایشی بُو کردون به سه ر بَن
 ﴿وَضَرُّ مَكْرُ لَاحِشِ حُورِ مَكْرُ﴾ و به جوانش رِشِ شیره تیره دروست کردوه ﴿وَرَرِ مَكْرُ بِیْ
 اَطْبِیْبِ﴾ لهوشخانه یش که حه لال و پاکس رُزْزِ داوون ﴿بِهَ لَامِ دُخُلِ﴾ له به به خَوای
 به روره دگاری تیره ﴿مَبْرُتَ لَهْ رَاسْتِ بِیْ﴾ به رِی و پیروری بُو خوی به روره دگاری
 جیهاییان ﴿وَلَوْ يَدْرُسُ لَافُ﴾ هه ر رِسْ دوه و هیچ به رستراونکی به هق و رَاسْتِ بیه جگه
 له نه ﴿وَلَوْ يَدْرُسُ لَافُ﴾ که واته خَوَا به رِشِ به دلسوری و نه بها بُو له و مکه چ بِن
 ﴿لَهُ يَوْمٌ جَعَلَ لَكَ لَازِمُوتِ﴾ سَوِیاسِ و ستایش بو خَوای به روره دگاری جیهاییان ﴿لَهُ يَوْمٌ
 لَیْسَ لَافُ﴾ (نهی مو حه مده دِجِیَّتِ) بلی به رَاسْتِ مِ رِنگِری کراوم له به رستنی ﴿لَیْسَ لَافُ
 مِ دُوبِ لَهْ﴾ نه وانهی تیره دهیان به رست جگه له خوا ﴿لَهُ يَوْمٌ جَعَلَ لَكَ لَازِمُوتِ﴾ دواي تودهی به لگه
 به رِشِ مِ دُوبِ لَهْ هاتووه له به روره دگاری وه ﴿وَلَوْ يَدْرُسُ لَافُ﴾ وه به رِشِ مِ دُوبِ لَهْ که چ مِ
 ﴿لَهُ يَوْمٌ جَعَلَ لَكَ لَازِمُوتِ﴾ بُو به روره دگاری جیهاییان

﴿وَقَدْ أَتَيْنَاكَ بِقَبِيحٍ﴾ سویند به خوا بهر استی بهر له تون پیمه بهر اینکمان بهر دوه ﴿بِهْدَنٍ﴾
 نصیب بهک ﴿به سهرهاتی همدینکمان یوماس کر دوی ﴿وَمَنْ هُمْ مِّنْ تَرْتَقِصْرِ عَيْتٍ﴾ وه همدینکمان
 سواس ته کر دوی ﴿وَمَنْ هُمْ مِّنْ تَرْتَقِصْرِ عَيْتٍ﴾ وه هیچ پیمه بهر یکه ماتوانی مو عجب بهک بهنیت
 ﴿لَا يَمْنَعُكَ﴾ مه گهر به نیرمی خوا نه نیت ﴿مَنْ هُمْ مِّنْ تَرْتَقِصْرِ عَيْتٍ﴾ جاکاتی فرمانی خواهات (به سرادانیان)
 ﴿فِي بَيْتٍ﴾ به هق دادووری ده کریت (له میواناندا) ﴿وَحَيْثُ هَذَا الْبَيْتُ﴾ وه له ویندا
 ماپ استان ره ره رهمه دمس ﴿مَنْ هُمْ مِّنْ تَرْتَقِصْرِ عَيْتٍ﴾ خوا له ورتا به نه ده له و مالانی یو
 نیوه به دی عیناوه ﴿بِهْدَنٍ﴾ سواس ته کر دوی سواس ته کر دوی سواس ته کر دوی (گوشتی)
 همدینکمان بهر ﴿بِهْدَنٍ﴾ وه له و (تازه لاند) دا چمد سوودو که لک یو نیوه همدین
 ﴿وَحَيْثُ هَذَا الْبَيْتُ﴾ وه تابه هوی له وانه به یکه به پیمه بهر یکه که له دل و ده وین
 دبه ﴿وَحَيْثُ هَذَا الْبَيْتُ﴾ وه له سهر بهر شتی نه و (ولا خانه) او له سهر که شتی نیوه سوار
 ده کریت ﴿وَحَيْثُ هَذَا الْبَيْتُ﴾ خوا ور نیشانه ی حویطان بشان ده دات ﴿وَحَيْثُ هَذَا الْبَيْتُ﴾
 جاکا نیوه لیکری کام له بېشانه به لکه کانی خوا ده که ۹۹ ﴿وَحَيْثُ هَذَا الْبَيْتُ﴾
 ده ی ناپ بهر ویندا به گهر یو نایبیس ﴿وَحَيْثُ هَذَا الْبَيْتُ﴾ سهر بهر یکه که سالتیک که
 له پیش نه وان بوون چون بووه ﴿وَحَيْثُ هَذَا الْبَيْتُ﴾ که له مان ور ترو به میر تریش بوون
 ﴿وَحَيْثُ هَذَا الْبَيْتُ﴾ وه شونه واریشیان له ره ویندا (ریاتر بوو) ﴿وَحَيْثُ هَذَا الْبَيْتُ﴾ له محلا
 نه ووی کره بوویان (له دوپیادا) سوودی یو نه که باندن ﴿وَحَيْثُ هَذَا الْبَيْتُ﴾ جاکا
 پیمه بهر کانیان به لکه روومه کانه وه هاته لایان ﴿وَحَيْثُ هَذَا الْبَيْتُ﴾ دلخوش سوون بهر
 رانیبه ی هدیان بوو ﴿وَحَيْثُ هَذَا الْبَيْتُ﴾ نه و (سرایه ی نه وون) گالنه یان یی ده کره
 چوار ده وری دس (وهاته دی) ﴿وَحَيْثُ هَذَا الْبَيْتُ﴾ نه مجا کاتیک سرای به تپسی نیمه یان یی ﴿وَحَيْثُ هَذَا الْبَيْتُ﴾
 ﴿وَحَيْثُ هَذَا الْبَيْتُ﴾ ووتیان باورمان به خوی تالک و تمها هنا ﴿وَحَيْثُ هَذَا الْبَيْتُ﴾
 وه یی باور یی به و شتانه ی کر دیو و ماته هاو به شتی خوا ﴿وَحَيْثُ هَذَا الْبَيْتُ﴾ جاکا باور هیتانه که یی
 هیچ سوودی به بوویان ﴿وَحَيْثُ هَذَا الْبَيْتُ﴾ له کاتیکدا سرای نیمه یان دی ﴿وَحَيْثُ هَذَا الْبَيْتُ﴾
 بهر سوودی خوا بهر و ابووه پشتر له گالنه به لکه کانی دا ﴿وَحَيْثُ هَذَا الْبَيْتُ﴾ وه له ویندا
 یی باورمان زهره موند بوون ﴿وَحَيْثُ هَذَا الْبَيْتُ﴾

﴿فَصَلِّ مِرْقَاتٍ فِي مَقَامٍ﴾ نهوسا جهوت ناسماني له دو و روز دا دوست کرد (کهاته خوی
 گه و رهوی و ناسمانه کانی نه شمش روز دوست کرد) ﴿وَالْأَخِي فِي سَبْعِ الْمَدَائِنِ﴾ وه هدر ناسمانه
 هدرمان (کار) ی خوی مؤنارد ﴿وَرَبِّ سَبْعَةِ مِثَاقٍ صَبِيحٍ وَحَقِّقَ﴾ وه ناسمانی دو بیامان نه ته مستیره
 دره و شاهه کان برانده وه، و یار تر راه (له گوی گرنی شعیثانه کان) ﴿رَبِّكَ عَبْدُكَ الْقَبِيرُ الْقَبِيرُ﴾ نه وه
 بریاری خوی رانی نه ده سه لانه ﴿يَا قُحْطُ﴾ جانده گمر و ویان وه رگیر ﴿فَقُلْ لِّدَرْكِكُمْ صَبِيحَ﴾
 نه وه بلی نه وه و ره تریشقه بهك (بروسكه بهك) نه نانترو سینم ﴿مِنْ صَبِيحَةٍ وَرَتُّوهُ﴾ وهك هه و ره
 تریشقه ی (گهلی) عبادو سه موود ﴿يَا جَاهِدْ قَهْرُكَ﴾ کاتس پیغمبره کانیان هائسه لایس
 ﴿مَنْ يَبِيْ يَدْبُهُمْ حَبْلُهُ﴾ نه بهر ده میان و له پشیمان وه (له هه مو و لایه گه وه) ﴿لَا يَجِدُ وَلَا تَهْ﴾
 (پیمان و ونس) که جگه نه خوا به بهرستی ﴿وَلَوْ سَافَرْتَ لَدُنَّ مَسِيكَةٍ﴾ ووتیدان نه گهر بهر وه رد گهرمان
 بیو پستایه فریشته به کی ده سارده حواره وه (بوسان) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا﴾ بویه بهر استی نیمه
 به وه ی لبوه ی پی بریراون باوه ی ناکه پس ﴿وَلَا تَقْرَبُوا فِي الْأَمْشِاقِ﴾ نه محاسا (گهس)
 عباد به یار و ا خویان به گه و ره رانی له زه و ریدا ﴿وَهُوَ قَدْ شَهِدَ مَا فَعَلْتُمْ﴾ وه ووتیدان کنی له نیمه به بهر تره
 ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْيَاكُوتُ﴾ ناپا به یان رانی بوو ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَافِقَهُمْ﴾ بیگومان نه و خوی به ی که نه رانی
 دوست کرد و وه له ته و ان به بهر تره ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَافِقَهُمْ﴾ وه ته و ان دانیان نه ده با به به لگه کانی نیمه دا
 و لیکاریان ده کرد ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَافِقَهُمْ﴾ نه وسای نیمه بایه کی زور به بهیری سارده مان بو ماردن
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا﴾ له و ژانکی بهر ده و ام (وشوم) دا ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَافِقَهُمْ﴾ بو نه وه ی سرای نابرو به ریدان
 پس بچه ژیس ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا﴾ له ژمانی دو بیادا ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَافِقَهُمْ﴾ بیگومان سرای پادشه و ژمان
 نابرو بهر (وریسو ا کهر) تره ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَافِقَهُمْ﴾ وه ته و ان یار مته ی مادرین ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَافِقَهُمْ﴾ وه
 (هوی) سه مو و ده مان برینمووی کرد ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَافِقَهُمْ﴾ به لام ته و ان ریاتر جه ریدان له گویری
 و گویری کرد تا شاره رایی و برینمووی ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَافِقَهُمْ﴾ جا بویه هه و ره بروسکدی
 سرای ریسوا کهر لیس دان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا﴾ به هوی نه و (خرابانه وه) که ده بیان کرد ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَافِقَهُمْ﴾
 ، مو (کافر) و وه نه و که سانه شمان بر گار کرد که ساره دار و پاریر کار و له خوا ترس بوون ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَافِقَهُمْ﴾
 ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَافِقَهُمْ﴾ وه و ورتیک هه مو و دوزمانی خوا بهر وه تا گری دورح کوده کرنه وه ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَافِقَهُمْ﴾
 ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَافِقَهُمْ﴾ جانته و ان (له پیش کهوتن و هوا کهوتن) بهر گری نه کرنن (تا هه مو و پینکوه به ریر برو)
 ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَافِقَهُمْ﴾ نا کانی ده گه له لای تا گری دورح ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَافِقَهُمْ﴾ شایه یی ده دات له دزیان
 ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَافِقَهُمْ﴾ گوی و چاو و بیستی له شیان ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَافِقَهُمْ﴾ نه و کرد و انه ی که
 کرد و یانه (له و یانا) ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَافِقَهُمْ﴾

«وَقَالُوا يَجْعَلُونَهُمْ وَهْدًا وَغَيْرَ ذَلِكَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ» و ده بپسته‌کانان ده‌لسی «بِرَسُولِهِمْ غِيبًا» بوجی شابه‌تین دا له‌دژمان
 «وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ خُمُسًا مِمَّا كَسَبُوا فِي الْحَرْبِ وَالَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ أَجْرُهُمْ أَكْبَرُ» ده‌لئیس «ده‌خوایه‌ی یتیم‌ی هیناوه‌ته‌رمان» «تَعْلَمُ كَلِمَاتُكَ» که ده‌سور شستینکی
 هیناوه‌ته‌رمان (وقه‌کردن) «وَعَسَى أَنْ يَكُونَ مِنْكُمْ رَجُلٌ يُؤْتِي السِّلَاحَ وَالْمَالُ لِمَنْ يُرِيدُ» همر نه‌ویش به‌کهم چار نیوه‌ی دروست کرده
 «وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ خُمُسًا مِمَّا كَسَبُوا فِي الْحَرْبِ وَالَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ أَجْرُهُمْ أَكْبَرُ» ده‌همر بولای نه‌ویش ده‌گه‌رین‌رینه‌وه «وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ» ده‌تیره‌خوتن
 نه‌ده‌شارده‌وه (مده‌پاراست له‌گوماه) «لَنْ شَهَدَ بَيْنَكُمْ عَمَلُكُمْ» «لَنْ شَهَدَ بَيْنَكُمْ عَمَلُكُمْ» له‌شابه‌تی دانی گوی
 و چاور بیسی له‌شان له‌دژتان «وَكُلٌّ مِنْهُمْ» به‌لکو و اگومانان ده‌مرد «لَنْ شَهَدَ بَيْنَكُمْ عَمَلُكُمْ» که خو مارانی به‌رورینک له‌و کارانه‌ی که ده‌یکم «وَكُلٌّ مِنْهُمْ» ده‌لئیس «لَنْ شَهَدَ بَيْنَكُمْ عَمَلُكُمْ» نه‌وه گومانان
 بوو که ده‌مان برد به‌په‌روردگار تان «رُدُّكُمْ» نیوه‌ی هلدیرا (له‌ماوی بردن) «وَأَصْبَحَ مِنْ تَحْسِبِ»
 و چووه‌ی پیری زیانباران و ده‌سار و مه‌نات‌وه «وَكُلٌّ مِنْهُمْ» نه‌معا نه‌گه‌ر نارام بگرن «وَأَصْبَحَ مِنْ تَحْسِبِ»
 نه‌م «لَنْ شَهَدَ بَيْنَكُمْ عَمَلُكُمْ» نه‌وه خوا همر گه‌ر پاری مایی (خوش نایی لیان) «وَقَصَبَ لَهُمْ قُرْآنًا»
 وه‌چهند دژست (و هادوم) مان له‌دوتیا بژ دانان «وَكُلٌّ مِنْهُمْ» ده‌لئیس «لَنْ شَهَدَ بَيْنَكُمْ عَمَلُكُمْ» که خرابه‌کردنی
 دویو (بی برویی) پورزی دویو بورارنده‌وه «وَكُلٌّ مِنْهُمْ» وه‌به‌لئیس (سر دانبار) به‌سهر دا درا
 «وَكُلٌّ مِنْهُمْ» له‌(پرسی) نه‌م گه‌لانه‌ی دابوردن پیش نه‌مان «وَكُلٌّ مِنْهُمْ» به‌جو که
 و ناده‌می «لَنْ شَهَدَ بَيْنَكُمْ عَمَلُكُمْ» به‌پاستی ره‌ره‌مه‌د بوون «وَكُلٌّ مِنْهُمْ» ده‌لئیس «لَنْ شَهَدَ بَيْنَكُمْ عَمَلُكُمْ» وه
 بئین باوه‌ران (به‌به‌کترین) ده‌ووت گوی مه‌گرن سو نه‌م قورنانه «وَكُلٌّ مِنْهُمْ» وه‌نسه‌ی
 پر و بوجی تیکه‌ل بکهن به‌لکو سه‌ر که‌ور (به‌سهرینا) «وَكُلٌّ مِنْهُمْ» ده‌ی سوید به‌خوا
 بینگومان له‌وه‌ی بیجاوه‌ر بوون بیجا ده‌چیزین «وَكُلٌّ مِنْهُمْ» سرایه‌کی مه‌خت «وَكُلٌّ مِنْهُمْ» ده‌لئیس «لَنْ شَهَدَ بَيْنَكُمْ عَمَلُكُمْ»
 «وَكُلٌّ مِنْهُمْ» وه‌تزله‌بان لی ده‌سه‌بیر (به‌توله‌ی) خرابتریس تاوانس که‌ده‌بان کرد «وَكُلٌّ مِنْهُمْ» ده‌لئیس «لَنْ شَهَدَ بَيْنَكُمْ عَمَلُكُمْ»
 «وَكُلٌّ مِنْهُمْ» نه‌وه‌ی (باسکرا) سرای دورمانی خوایه‌که‌ناگری دوره‌خه «وَكُلٌّ مِنْهُمْ» مالی ده‌میشه‌ی
 نه‌وون له‌و نه‌گره‌دایه «وَكُلٌّ مِنْهُمْ» ده‌لئیس «لَنْ شَهَدَ بَيْنَكُمْ عَمَلُكُمْ» نه‌وه سرایه (ده‌دریس) چو مکه‌دانبار به‌ده‌ما
 به‌نیشانه‌کائی لیسه‌دا «وَكُلٌّ مِنْهُمْ» ده‌لئیس «لَنْ شَهَدَ بَيْنَكُمْ عَمَلُكُمْ» وه‌نه‌واته‌ی بی ساوهرن نه‌لین «وَكُلٌّ مِنْهُمْ» ده‌لئیس «لَنْ شَهَدَ بَيْنَكُمْ عَمَلُكُمْ»
 نه‌ی به‌روردگار مان له‌و دوانه‌من یشان بکهن که‌گو مرایان کردیس «وَكُلٌّ مِنْهُمْ» له‌جو که
 و ناده‌می «وَكُلٌّ مِنْهُمْ» تا بیان‌مه‌یه‌زیر بیتان «وَكُلٌّ مِنْهُمْ» ده‌لئیس «لَنْ شَهَدَ بَيْنَكُمْ عَمَلُكُمْ» نه‌وه زیری زیره‌وه‌ی
 دوره‌خ من

۱. یه تَرْدَنَر - عه ۲. رانیسی روزی دواپی ته‌یا بولای حوا ده گه رینه‌تته‌وه ۳. و ما عَجْرُ مِش شَرَبِ مِش کُتَمَه ۴.
 وه هدر به‌رو بود میت که نه پیست و نه باغه‌که‌ی دینه‌ده‌روه ۵. و ما خَمِلْ مِش اُنْ ۶. و هدر میسه‌یه‌کِ تاوس
 ده‌بی ۷. و لَصِیْ ۸. و (سکه‌که‌ی) داده‌بیت ۹. لَاجِیْمَه ۱۰. نه‌وه (حوا) ناگای لَیْ یه ۱۱. و وِزْ یَیْیَهْم ۱۲.
 وه روزی حوا (هاوسه‌ش به‌یدا که‌ران) باتگ ده‌کات ۱۳. اُنْ شَرِکِی ۱۴. هدر به‌شانی (که‌داتان نابور
 بو) مِش نه‌کویس ۱۵. دَنُو دَنَک ۱۶. ده‌لین پیمان راگه‌یاندی ۱۷. و مِش مِش شَیْ ۱۸. که‌س له‌تیغه‌شایدت مِش
 (تو هاویه‌شت هه‌س) ۱۹. و مِش عَهْد ۲۰. وه وون بوولینان ۲۱. و مِش مِش مِش مِش ۲۲. ته‌وانه‌ی پیشتر
 ده‌ی به‌ر مستن ۲۳. و مِش مِش مِش مِش ۲۴. وه رانیان که‌هیج به‌مایه‌کیان سی یه ۲۵. و لَیْسَه اَلْاَس ۲۶.
 ناده‌می ماندو ماین ۲۷. مِش مِش خَیْر ۲۸. له‌داوا کردنی غیر و خوشی ۲۹. و مِش مِش شَر ۳۰. وه نه‌گه‌ر ناخوشی
 یه‌کِ دوو چاری سی ۳۱. دِیْوُش فُوتْ ۳۲. نه‌وه بی هیوا و مانو مینه‌ده‌سی ۳۳. و مِش مِش مِش ۳۴. وه نه‌گه‌ر پیمان
 به‌خشی ۳۵. رَحْمَه جت ۳۶. میهره‌مانی به‌کِ له‌لایه‌ن خومانه‌وه ۳۷. مِش مِش مِش مِش ۳۸. له‌باش ربانیت لَی
 که‌وتوه ۳۹. دِیْوُش مِش ۴۰. ده‌لِیْت نه‌مه‌هی خومه ۴۱. و مِش مِش مِش مِش ۴۲. وه گومان ماسه‌م روزی
 دو پی به‌ر پانیت ۴۳. و مِش مِش مِش ۴۴. وه نه‌گه‌ر گه‌ر پندرامه‌وه بولای به‌رو و رد گارم (رهدو و یوبه‌وه
 هه‌بورو) ۴۵. و مِش مِش مِش ۴۶. بیگومان لای حوا (پاداشتی) رور چاکم هه‌یه ۴۷. مِش مِش مِش مِش ۴۸.
 جیا سونید به‌حوا هه‌وال ده‌ده‌ی نه‌وانه‌ی بی ساوه‌ر مِش مِش مِش مِش ۴۹. به‌ده‌ی کردو و پناه (له‌دوپا)
 ۵۰. و مِش مِش مِش ۵۱. وه سونید به‌خودا پنیان ده‌چه‌زیس ۵۲. مِش مِش مِش مِش ۵۳. سیرایه‌کی به‌هیر و به‌تِش ۵۴.
 ۵۵. و مِش مِش مِش ۵۶. وه کاتی چاک و خوشیمان رشت به‌سهر ناده‌می دا ۵۷. و مِش مِش مِش مِش ۵۸. و مِش مِش مِش مِش ۵۹.
 و ده‌گیر و به‌خوبه‌رل رانیه‌وه دور ده‌که‌وتته‌وه ۶۰. و مِش مِش مِش مِش ۶۱. به‌لام کاتی ناخوشی تووش
 بیت ۶۲. و مِش مِش مِش مِش ۶۳. نه‌وه مردو هاواری رور ده‌کات ۶۴. و مِش مِش مِش مِش ۶۵. و مِش مِش مِش مِش ۶۶.
 ۶۷. نه‌گه‌ر (قورشان) له‌لایه‌ن خواوه‌بوو ۶۸. و مِش مِش مِش مِش ۶۹. پاشان ئیوه‌ش باورشان پین به‌کره
 ۷۰. و مِش مِش مِش مِش ۷۱. مِش مِش مِش مِش ۷۲. له‌و که‌سه‌ی که‌له‌تْزایه‌تی به‌کی دور له‌راستیدا
 بیت ۷۳. و مِش مِش مِش مِش ۷۴. له‌مه‌ودوا به‌لکه‌کاتی خومانیان پشان ده‌ده‌ی ۷۵. و مِش مِش مِش مِش ۷۶. له‌ناسوی
 دوپ (له‌بووه‌وه‌رد) ۷۷. و مِش مِش مِش مِش ۷۸. وه له‌خودی خویاندا ۷۹. و مِش مِش مِش مِش ۸۰. هه‌تا بویدان و وون
 بیت‌وه ۸۱. و مِش مِش مِش مِش ۸۲. بیگومان نه‌م (قورخانه) راسته ۸۳. و مِش مِش مِش مِش ۸۴. تایا به‌رو و رد گارت به‌س نیه
 ۸۵. و مِش مِش مِش مِش ۸۶. که‌به‌راسی ناگاداره‌به‌سهر هه‌موو شینکدا ۸۷. و مِش مِش مِش مِش ۸۸.
 ناگادربه‌به‌راسی نه‌وانه‌له‌دوو دلیدان ۸۹. و مِش مِش مِش مِش ۹۰. له‌دیدار و گشتن به‌به‌رو و رد گارت
 ۹۱. و مِش مِش مِش مِش ۹۲. ناگاداره‌به‌راسی (راست و رانیاری) خوا ده‌وری هه‌موو شینکی

﴿فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (خود) به دیهه نری ناسمانه کان و رمویی به ﴿جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنفُسِكُمْ أَزْوَاجًا﴾
 بوی به دی هیاون هاوسهراان له خودی خوتان ﴿وَبَرَأَ لَكُم مِّنْ أَنفُسِكُمْ أَزْوَاجًا﴾ ههرودها به نازدیشده جوتی
 (دروستکرد دوه) ﴿يَذَرُكُمْ فِيهَا﴾ له جوت بویدا زمارهتان رور ده کات ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ﴾ هیچ
 شتیک به دینه ی خوانی به (نه له رات و نه له سیقات و نه له کرداریدا) ﴿وَفَرِحْتُمْ بِمَا أُوتِيتُمْ﴾ و نه دوه
 بیسه ری بسایه ﴿بِمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُم﴾ ههرو بوهوه (کلبه کانی) دهسه لانداری ناسمانه کان
 ورهوی ﴿يَتَسَوَّاهُ مِمَّا قَسَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ ورق و روری فراوان ده کات و دهیگریتسهوه به ههرو که سی که
 بیهوتت ﴿فَتَكُونُ لَهُمْ مَبَازٍ﴾ بهر ماسی خوانا گاداره به ههروو شتیک ﴿فَتَكُونُ لَهُمْ مَبَازٍ﴾ نهو
 نایبه ی بزدان وون ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يُّؤْمِنُ﴾ که بهر مانی داوه به سوو و ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يُّؤْمِنُ﴾ نهوش
 بیگمان کردوه بو تو و ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يُّؤْمِنُ﴾ نهوش که بهر مانی داوه به بیراهیم
 و مورب و عیسا ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يُّؤْمِنُ﴾ که لهسه نهو نایبه ی بهر یگ و راستی و جیاواری تیدا
 مه کهس ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يُّؤْمِنُ﴾ رور قورس و گرانه به لای هاووش دانم نهوه ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يُّؤْمِنُ﴾ نهوی
 نهوانی بزیانگ ده کات ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يُّؤْمِنُ﴾ خوا ههرو که سی بوشت ههلی ده بزیری بو (موسلمان
 بوون) لای خوی ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يُّؤْمِنُ﴾ وه بریموونی که شتیک ده کات بو لای خوی یگدیتسهوه ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يُّؤْمِنُ﴾
 ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يُّؤْمِنُ﴾ وه جیاواری بوون ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يُّؤْمِنُ﴾ مه گدر له باش نهوی که راست و راستی
 بو هات ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يُّؤْمِنُ﴾ بهوی دزایه نی و چه سوودی بیوانینهوه ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يُّؤْمِنُ﴾ وه ته گدر
 بهر مانیک پیشتر له بهر و ره دگار نهوه دهر به چوبه ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يُّؤْمِنُ﴾ تا کانی دیاری کردو (دهی بزی)
 ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يُّؤْمِنُ﴾ نهوه بریار له بیوانیدا ده کردو (بهسر ادیان) ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يُّؤْمِنُ﴾ وه
 بهر سستی نهوانی له دوا ی نهوان مامه بان پی در ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يُّؤْمِنُ﴾ له گومان و دور دلیدا بوون
 لئی ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يُّؤْمِنُ﴾ که واته تو بو نهوه بانگواریکه و ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يُّؤْمِنُ﴾ راست و ره ساوبه
 له سهو نایبه کهت بهو جوروی بهر مانست پیکراوه ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يُّؤْمِنُ﴾ وه شوی ناره و ره کانی
 نهوان مه کهوه ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يُّؤْمِنُ﴾ و ملین ساوهرم هیاوه ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يُّؤْمِنُ﴾ بههر مامه یه ک
 که خو ناردویه تبه خورمهوه ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يُّؤْمِنُ﴾ وه بهر مانست پی در او که داد بهر و ره سم له
 بیو تاندا ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يُّؤْمِنُ﴾ خوا بهر و ره دگاری تبه و تبه شه ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يُّؤْمِنُ﴾ (پاداشتی) کردوه ی
 خومان بو خومان و ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يُّؤْمِنُ﴾ (پاداشتی) کردهوه ی تبهوش بو خوتانه ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يُّؤْمِنُ﴾
 هیچ به لگه یه ک به ماوه له بیوان تبه و تبه و (ناس نه کرای) ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يُّؤْمِنُ﴾ خوا (بهروزی دوا یی ده)
 کومان ده کانهوه ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يُّؤْمِنُ﴾ سهرو بهام و گدرانهوش ههرو بوی نهوه ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يُّؤْمِنُ﴾

﴿وَأَنْبِئْهُمْ خُورٌ فِي نَهْ﴾ نه وانهی دهه ده می ده کن له مارهی خواوه ﴿مِنْ بَقَرٍ مَّا سَحِيبٌ﴾ له دوی
 نه وهی (چه لکی نانگه واری) نه ویاں وه لآم دایه وه (و موسلمان نوو) ﴿خُفَّاءُ دِجَّةٍ بَعْدَ رَهْمٍ﴾
 نه لگه کدیاں پوچ و نه تاله لای پورو و دگاریان ﴿وَعَنْتَهُمْ عَقَبٌ﴾ وه جهشم و رقی خوید له سه وه
 ﴿وَعَنْتَهُمْ كَبِيرٌ﴾ وه سزای زور سهختیاں بو هیه ﴿ثُمَّ لَمْ يَكُنْ يَمَسُّهُمْ أَحَدٌ﴾ خو نه و راته به که
 نه قور ناندی به راستی مار دو و ته خواوه وه ﴿وَأَنْبِئْهُمْ﴾ وه تهرار ووی سار دو و (بو جیا کر ده وهی
 حه ق و نه تال) ﴿وَأَنْبِئْهُمْ﴾ وه تو چورایت ﴿عَلَى سَعَةِ قَرِيبٍ﴾ له وانیه هانتی دوی دوی زور
 مر سک پست ﴿يَسْتَقْبِلُهَا إِلَهُتٌ لَا يَمُوتُ﴾ نه وانهی باوریاں پنی بیه په لهی هانتی ده کن
 ﴿وَأَلْكَرُءُ مَوْثِقُونَ﴾ به لآم نه وانهی باوریاں پنی هیه ده ترس لی ﴿وَأَنْبِئْهُمْ﴾ خو وه
 ده راتن دوی دوی راسته ﴿لَا يَمُوتُ يَسْرُورٌ فِي سَعَةٍ﴾ بیدار من به راستی نه وانهی که گو مانیاں
 هیه له روزی دوی ﴿بِئْسَ صَبْرٌ﴾ نه وه به راستی له گو مراهی کی زور دو و له راستی دن ﴿وَأَنْبِئْهُمْ﴾
 ﴿وَأَنْبِئْهُمْ﴾ خو دلسوره به نه کنانی ﴿بِرُّقٌ مِنْ بَنَاتٍ﴾ هدر که سی بویت برق و دوری ده دات
 ﴿وَهُوَ الْقَرِيبُ الْقَرِيبُ﴾ وه هدر نه وه هبر و مالاده سه ت ﴿مِنْ عَصَا بَرِّدٍ حَرْتٌ لَا تَجْرُدُ﴾ هدر که س
 به هدی دوا و روزی بویت ﴿بِرُّقٌ فِي حَرِّهٖ﴾ نیمه به هدی که یو زیاد ده که پنی ﴿وَمِنْ كَاتِبٍ يَرِيدُ
 حَرْتٌ نَبْ﴾ وه هدر که سیب به هدی دوی بویت ﴿وَبَدْرٌ مَبْ﴾ هدی نه دویای پس ده دپنی
 ﴿وَأَنْبِئْهُمْ﴾ له لآم نه روزی دوی دا هیچ به شیکنی نه به ﴿وَأَنْبِئْهُمْ﴾ ناخو
 نه (بیباوه نه) هدر به شایکیان هیه ﴿شَرُّهُ بَرٌّ مِنْ تَبْرِ﴾ نایبکیان بو دن وون ﴿وَأَنْبِئْهُمْ﴾
 که خوا رینگه یی مه داوه ﴿وَأَنْبِئْهُمْ﴾ وه نه گهر بریاری به کجاری ده به چوایه ﴿بَقَرٌ
 بَشَرٌ﴾ له یو نیس دا بریار ده درا (به نه باور دیاں) ﴿بِقَرٍ مَوْثِقُونَ﴾ وه به راستی بو
 مستم کاران سرای سهختی تارار ده هیه ﴿بِرِّقٌ مَوْثِقُونَ مَوْثِقُونَ﴾ بو مستم کاران
 ده بیسی زور ده ترس له نا نه وهی کر دویانه ﴿وَأَنْبِئْهُمْ﴾ بنگومان نه و سرایه هدر دو و چاریان
 ده بیت ﴿وَأَنْبِئْهُمْ﴾ وه نه وانهی باوریاں هباوه و چاکه کدیاں کر دو و
 ﴿بِرِّقٌ مَوْثِقُونَ﴾ له ساو باح و باختی به هشتدان ﴿بِقَرٍ مَوْثِقُونَ﴾ نه لایه
 پورو دگاریاں وه هدر چیاں بویت بویاں ناماده هیه ﴿بِقَرٍ مَوْثِقُونَ﴾ نه وه یه چاکه
 به خشی زور که ووه ﴿

﴿رَأَيْكَ تَبَىٰ يَبْشُرُ عَبْدُكَ ذَا﴾ نهو (نه‌حششه) نه‌ویه که خوا موژده ده‌دات به به‌نده‌کانی ﴿تَبَىٰ تَبَىٰ﴾
 وَتَعْمُرُ صَبِيحًا﴾ نه‌وانه‌ی که باو می‌یان هیتاوه و چاکه‌کانیان کردووه ﴿فَلَا تُسْكَرُ عَنْهُ حَرْبٌ﴾ (له‌ی
 موخه‌ممه‌د پیت) بلسن داوانی هیچ پاداشتی‌کنان لی ماکم له‌سهری ﴿لَا تُورِدُ تَقَرُّقٌ﴾ مه‌گهر
 خوش‌بوستی خرمایه‌تی ﴿وَمِنْ يَقْرَبُ خَشَعَةً تَبَىٰ خَشَعَةً﴾ همر که‌س همر چاکه‌به‌ک نکات چاکه‌ی
 یو ریاد ده‌که‌یس (به‌چهد به‌رائهر) ﴿يَا تَبَىٰ تَبَىٰ تَبَىٰ﴾ به‌راستی خوالی بورده‌ی سویاسگوراره ﴿
 دَبَىٰ تَبَىٰ تَبَىٰ﴾ یان نهو (بی‌ماوهرانه) ده‌لیس پیعه‌سهر دروی به‌دم خواره‌ه‌له‌ستووه ﴿وَمِنْ
 رَشَىٰ تَبَىٰ﴾ حونه‌گهر خوا به‌وشت ﴿يَعْنَىٰ تَبَىٰ﴾ موز ده‌من به‌سمر دلت دا ﴿وَمِنْ تَبَىٰ تَبَىٰ﴾ وه‌خوا
 به‌تال له‌ماو ده‌بات ﴿وَمِنْ تَبَىٰ تَبَىٰ﴾ وه‌نه‌ووه‌کاسی (قورن‌ان) راسی حیگیر ده‌کات ﴿يَا تَبَىٰ تَبَىٰ تَبَىٰ﴾
 اَلشُّورِ﴾ به‌راستی خوا رانایه به‌وه‌ی له‌ماو دلاندا به ﴿وَمِنْ تَبَىٰ تَبَىٰ تَبَىٰ﴾ وه‌له‌ر خوا
 رانیکه‌ته‌ویه له‌به‌نده‌کاسی وهرده‌گریث ﴿وَمِنْ تَبَىٰ تَبَىٰ تَبَىٰ﴾ وه‌له‌کرده‌وه‌حر به‌کن چارپوشی
 ده‌کات ﴿وَمِنْ تَبَىٰ تَبَىٰ تَبَىٰ﴾ وه‌ده‌رائی به‌همرچی که‌نیوه‌ده‌یکم ﴿وَمِنْ تَبَىٰ تَبَىٰ تَبَىٰ﴾
 صَبِيحًا﴾ نه‌وانه‌ی باو می‌یان هیتاوه و چاکه‌کانیان کردووه (داوایان) وهرده‌گریث ﴿وَمِنْ تَبَىٰ تَبَىٰ تَبَىٰ﴾
 وه‌له‌به‌هره‌و به‌خششی خویس ریاتریان ده‌داتی ﴿رَأَيْكَ تَبَىٰ تَبَىٰ تَبَىٰ﴾ به‌لام بی‌ماوهران سرای
 سه‌ختیان بزه‌یه ﴿وَمِنْ تَبَىٰ تَبَىٰ تَبَىٰ﴾ حونه‌گهر خوا برق ووروری فراوان بگرد به‌بزه‌نده‌کانی
 ﴿تَبَىٰ تَبَىٰ تَبَىٰ﴾ له‌ره‌ویدا سته‌میان ده‌کرد و سهر که‌ش ده‌بوون ﴿وَمِنْ تَبَىٰ تَبَىٰ تَبَىٰ﴾ به‌لام (خوا)
 برق ووروری به‌و له‌مداره‌ده‌سیرته‌خواره‌وه‌که‌خوی به‌وشت ﴿وَمِنْ تَبَىٰ تَبَىٰ تَبَىٰ﴾ به‌راستی خوا
 به‌لگا و بیسایه به‌به‌نده‌کاسی ﴿وَمِنْ تَبَىٰ تَبَىٰ تَبَىٰ﴾ وه‌خوانه‌موراته‌یه که‌ماران ده‌رائی ﴿وَمِنْ تَبَىٰ تَبَىٰ تَبَىٰ﴾
 له‌پاش نه‌وه‌ی که‌جلگی بی‌نومید بوون ﴿وَمِنْ تَبَىٰ تَبَىٰ تَبَىٰ﴾ وه‌(مارانی) به‌جمه‌نی حوی بلا و ده‌کانه‌وه
 ﴿وَمِنْ تَبَىٰ تَبَىٰ تَبَىٰ﴾ وه‌هه‌ر نه‌و بشتیوان و سویاسگوراره ﴿وَمِنْ تَبَىٰ تَبَىٰ تَبَىٰ﴾ وه‌له‌به‌لکه‌کاسی (ده‌سلانی)
 خویه ﴿وَمِنْ تَبَىٰ تَبَىٰ تَبَىٰ﴾ دروستکردنی ناسمانه‌کان و ره‌وی ﴿وَمِنْ تَبَىٰ تَبَىٰ تَبَىٰ﴾ وه‌وه‌ی
 بلاوی کرده‌ته‌وه‌له‌گیانله‌به‌ران له‌هه‌ر دوو کیاندا ﴿وَمِنْ تَبَىٰ تَبَىٰ تَبَىٰ﴾ وه‌خوا هه‌ر کاتیک
 به‌وشت به‌توانایه به‌سهر کو کرده‌وه‌یاندا ﴿وَمِنْ تَبَىٰ تَبَىٰ تَبَىٰ﴾ وه‌هه‌ر ماخوشی به‌کنان تووش
 بووسی ﴿وَمِنْ تَبَىٰ تَبَىٰ تَبَىٰ﴾ نه‌وه‌به‌هویس کرده‌وه‌یسی (خرایی) حوتانه‌ویه ﴿وَمِنْ تَبَىٰ تَبَىٰ تَبَىٰ﴾ وه‌به
 رورینکش چارپوشی کرده‌وه ﴿وَمِنْ تَبَىٰ تَبَىٰ تَبَىٰ﴾ وه‌نیوه‌ناتوانی له‌ره‌ویدا قوتارین
 ﴿وَمِنْ تَبَىٰ تَبَىٰ تَبَىٰ﴾ وه‌منانه‌ینحکه له‌خوا ﴿وَمِنْ تَبَىٰ تَبَىٰ تَبَىٰ﴾ هج بشتیوان و باره‌نی
 ده‌رنتک ﴿

﴿رَبِّهِ الشُّورَىٰ بُخَيْرٌ كَالْأَخِيرِ﴾ وَهَلْ يَهْلِكُ كَانِي (دَمَسَه لَاتِي) خَوَايَه كَه شَتِيَانِيك وَهَكَ شَاخَه كَانِ يَه
 دَه رِي دَا دَه رَوْر ﴿يَا شَتِيكِي بُرِيح﴾ نَه كَمُو خَوَايَه مَوِي (بَا = هَمَوَا) رَا دَه كَرِيَت ﴿يُطْطِقُ رُكَّعًا عَلَيَّ طَهْرَةً﴾
 نِيَشَر كَه شَتِيَه كَانِ يَه سَهَر پَشَنِي دَه رِيَا كَه مَوَه دَه مَسَنِي ﴿يَا رِي دِيك لَاتِي﴾ يَه رَا سَنِي نَه مَوِي (كَه يَامَس
 كَمَرَا) چَه نِيَسِي يَه لَه كَه وَ يَشَانَه هَدِيَه ﴿كَلَّ ضَرْبُ سَكْرٍ﴾ يُو هَمَوُو نَارَام كَرِيَكِي سَوِيَا سَكُورَار ﴿يَا
 يُو يُو نَهَن يَه كَسُو﴾ يَسَن يَه مَوِي كَر دَه مَوَه كَانِيَا نَه مَوُو تَقِيَا نَه دَه كَات ﴿وَرَعَفَ عَن كِيَرٍ﴾ دَه رُو رِي كِيَش
 (لَه كَوِي هِيَا ن) چَه مَوِي دَه كَات ﴿وَرَعَفَ عَن كِيَرٍ يَحْدُو شَيْءٌ يَسَّ﴾ نَه مَوَانِي كَه دَمَسَه قَالِي دَه كَمَن
 دَه رَا رَه مَوِي يَه لَه كَه كَسِي نِيَمَه دَه رَانِي ﴿وَرَعَفَ عَن كِيَرٍ﴾ هِيَج يَه مَوِي كِيَا ن يِيَه ﴿وَرَعَفَ عَن كِيَرٍ﴾
 حَا هَر شَتِيَكَا ن يِي يَه خَشِرَا وَه ﴿وَرَعَفَ عَن كِيَرٍ﴾ نَه مَوَه يَه مَوَا خُوشِي رِيَا نِي نَه مَوِي دَوِيَا يَه ﴿وَرَعَفَ عَن كِيَرٍ﴾
 وَتَنِي ﴿وَه نَه مَوِي لَآي خَوَايَه چَا كَمَر وَ يَه دَه مَوَا مَتَرَه ﴿يَسَّ مَوِي﴾ يُو نَه مَوَانِي يَا وَه رِيَا ن هِيَا وَه ﴿وَرَعَفَ
 زَهَرِي سَوَكُو﴾ وَه نَه مَوَا پَشَت يَه يَه رَه رَد كَارِيَا ن دَه مَسَنِي ﴿وَرَعَفَ عَن كِيَرٍ﴾ كَمَر ﴿وَرَعَفَ عَن كِيَرٍ﴾ وَه
 نَه مَوَانِي لَه كَوِيَا هَه كَه وَ رَه كَانِ وَ خَرَا يَه رَوْر يَاشِي رِيَه كَانِ دُور دَه كَه مَوَسَه مَوَه ﴿وَرَعَفَ عَن كِيَرٍ﴾ وَه كَانِي
 رَقِي وَ قِيَا ن هَه لَسِيَت ﴿وَرَعَفَ عَن كِيَرٍ﴾ نَه مَوَانِ لِي دَه مَوُو ر ﴿وَرَعَفَ عَن كِيَرٍ﴾ وَه نَه مَوَانِي كَه
 كَوِي رَا يَه لِي يَه رَه رَد كَارِيَا ن كَر دَه مَوَه ﴿وَرَعَفَ عَن كِيَرٍ﴾ يُو يَزَه كَانِيَا ن يَه چَا كَسِي نَه مَوَا دَه مَوَه ﴿وَرَعَفَ عَن كِيَرٍ﴾
 يَنَا مَر ﴿وَه كَار وَ بَارِي يِيَا ن يَه مَرَس وَ مَشُورَه تَه ﴿وَرَعَفَ عَن كِيَرٍ﴾ وَه يَه مَوُو رِي يَه يِي يَشَن دَا وُو
 دَه يِيَه خَشَن ﴿وَرَعَفَ عَن كِيَرٍ﴾ وَه نَه مَوَانِي كَاتِي دَه سَت دَرِيَا ن لِي دَه كَرِيَت ﴿وَرَعَفَ عَن كِيَرٍ﴾
 تَوَلَه مَوِي خَوِيَا ن دَه سَتَنِي (وَه سَهَر دَا نَا خَه ن) ﴿وَرَعَفَ عَن كِيَرٍ﴾ وَه تَوَلَه مَوِي هَه خَرَا يَه يَه ك
 خَرَا يَه يَه كَه يَه مَوِي خَرِي ﴿وَرَعَفَ عَن كِيَرٍ﴾ جَا هَر كَه مَوِي يُو رِي وَ نَاشَتِي يَكَا ت ﴿وَرَعَفَ عَن كِيَرٍ﴾
 نَه مَوَه يَا دَاشَتِي نَه لَه لَآي خَوَايَه ﴿وَرَعَفَ عَن كِيَرٍ﴾ يَه رَا سَنِي خَوَا سَتَه مَكَارَانِي خُوشِي دَا وِي ﴿وَرَعَفَ عَن كِيَرٍ﴾
 ﴿وَرَعَفَ عَن كِيَرٍ﴾ وَه هَه رَه كَمَن تَوَلَه يَه مَوِي لَه يَاش نَه مَوِي سَتَه مَوِي لِيَكُرَا وَه ﴿وَرَعَفَ عَن كِيَرٍ﴾
 نَه مَوَه يَه هِيَج نَا وَا ن وَ كَوِيَا هِيَكِيَا ن لَه سَهَر يِيَه ﴿وَرَعَفَ عَن كِيَرٍ﴾ نَه مَوِي يَه مَوِي يَه مَوِي نَه مَوِي
 لَه سَهَر نَه مَوَه سَا نَه مَوَه كَه سَتَه مَوِي لَه مَوَلَكِي دَه كَمَن ﴿وَرَعَفَ عَن كِيَرٍ﴾ وَه يَه مَوَا هَق خَرَا يَه كَارِي
 دَه كَمَن لَه رَه وِي دَا ﴿وَرَعَفَ عَن كِيَرٍ﴾ نَه مَوَانَه سَزَا ي رَوْر سَه خَتَا ن يُو هَدِيَه ﴿وَرَعَفَ عَن كِيَرٍ﴾
 وَه هَه رَه كَمَن خُوشِي كَرُو لِي سَوْرَه يِي ﴿وَرَعَفَ عَن كِيَرٍ﴾ يَه رَا سَنِي نَه مَوَه لَه كَارَه پَر مَوِي حَر
 پَه مَسَه مَوَه كَا نَه ﴿وَرَعَفَ عَن كِيَرٍ﴾ وَه هَه رَه كَمَن خَوَا كَوِي رَا يِي يَكَا ت ﴿وَرَعَفَ عَن كِيَرٍ﴾ نَه مَوَه
 يَاش نَه مَوَه هِيَج دُوسَت وَ يَار مَعَنِي دَه رِيَكِي نِي يَه ﴿وَرَعَفَ عَن كِيَرٍ﴾ وَه سَتَه مَكَارَانِ دَه يِيَسِيَت
 كَاتِيَت سَرِي (خَوَا) دَه يِيَس ﴿وَرَعَفَ عَن كِيَرٍ﴾ دَه لِيَن نَا يَا رَن كَا يَه مَوِي بَه رِيَنَه مَوَه يُو

دَوِيَا ﴿﴾

﴿وَسَمِعَ يَرْجُوكَ عَتَقًا﴾ و ده‌یسان بی‌ی پیشانی دوزخ دعوتش ﴿حَبَشَتٌ مِّنْ نَّسِئِكَ﴾ به‌مل که‌چی و
 ره‌یلی و دامادی ﴿مُضْطَرُونَ بِرَحْمَتِكَ﴾ نه‌گوشه‌ی چاو و مدربه‌وه دهر و اس ﴿وَهُنَّ كَذِبٌ ؕ مَّوَدَّ﴾
 وه نه‌وانه‌ی که باومریان هیناوه ده‌لیس ﴿يَا نَحْشِرَ كَبِيرٍ حَسِرُوا نَفْسَهُمْ وَتَقْتَرِبُونَ إِلَيْهِمْ﴾ به‌راستی
 ریانباره‌کان له‌وانه‌ن که خویان و کس و کاریان له‌پژوی هم‌ستانه‌وه داله‌دهس داوه ﴿لَا يَأْنِ لِلَّذِينَ
 فِي غَمٍّ مُّعِيرٍ﴾ بیداریس به‌راستی ستمکاران له سرابه‌کی هم‌بشیه‌ی دن ﴿وَمَا كَانَ يَهْدِي
 الْأَبْدَ﴾ وه نه‌وه هیچ پشتیوانیکان می‌یه ﴿خَرُوبُهُمْ مِّنْ رُّوْبِ آبِهِ﴾ که‌یاد مه‌تبان مدد بچکه له‌حوا
 ﴿وَمِنْ بَضِيئِ نَدَى﴾ وه همر که‌سینک خوا گو برای بکات ﴿وَمِنْ مِّنْ سَبِيٍّ﴾ نه‌وه هیچ رنگ‌به‌کی بر گار
 بروسی بوی یه ﴿سَجِيْرٌ زَكِيٌّ﴾ گویرابه‌ل بن یو په‌روه دگارتان ﴿مِنْ فِئَةٍ يَدْعُوْنَ إِلَى
 نَهْوٍ يَّوْزِلُكَ بَيْتٌ﴾ لامر نه‌من مد ﴿له‌لایه‌ن خواوه که‌گم‌اندوهی بوی یه ﴿وَمِنْ نَّحْمٍ مِّنْ مَّجْزٍ
 يُّؤْمَرُ﴾ نه‌وه روزه هیچ به‌ما گایه‌کنار ماییت ﴿وَمِنْ نَّحْمٍ مِّنْ نَّكِرٍ﴾ وه هیچ نیسکاریه‌کنان پی ماکریت
 ﴿وَمِنْ غَرَضٍ﴾ جانه‌گه‌ر و وریان وه‌گیر ﴿وَمِنْ رَّحْمَةٍ مِّنْ حَبِيبٍ﴾ نه‌وه لیحه‌تومان به‌پاریر و
 و چاو دیر نه‌ماردوه بوسه‌ریان ﴿وَمِنْ رَّحْمَةٍ مِّنْ لَّاسِعٍ﴾ توت‌مه‌ار اگه‌یاندت له‌سهره ﴿وَمِنْ رَّحْمَةٍ مِّنْ
 رَّحْمَةٍ﴾ وه به‌راستی کانی نیمه له‌لایه‌ن خومان‌وه به‌سهره و به‌مه‌تبتک به‌که‌سینک به‌چرپس
 ﴿وَمِنْ رَّحْمَةٍ﴾ بیسی دلخوش دهن ﴿وَمِنْ رَّحْمَةٍ مِّنْ سَبِيٍّ﴾ وه نه‌گه‌ر ناحوشیه‌کیان شووش بیست
 ﴿وَمِنْ رَّحْمَةٍ مِّنْ رَّحْمَةٍ﴾ به‌هوی کرده‌وی خویانه‌وه ﴿وَمِنْ رَّحْمَةٍ مِّنْ رَّحْمَةٍ﴾ نه‌وه به‌راستی ناده‌می
 پی سهران و سله‌به ﴿وَمِنْ رَّحْمَةٍ مِّنْ رَّحْمَةٍ﴾ همر بو خوا به‌مولت و پاشابه‌تی لاسمه‌به‌کان
 و ره‌وی ﴿وَمِنْ رَّحْمَةٍ مِّنْ رَّحْمَةٍ﴾ همرچی بیه‌ونت مدی ده‌بیت ﴿وَمِنْ رَّحْمَةٍ مِّنْ رَّحْمَةٍ﴾ مو همر که‌سینک
 بیه‌ونت کچی پی ده‌خشیت ﴿وَمِنْ رَّحْمَةٍ مِّنْ رَّحْمَةٍ﴾ وه بو همر که‌سینک بیه‌ونت کوری
 پی ده‌به‌خشیت ﴿وَمِنْ رَّحْمَةٍ مِّنْ رَّحْمَةٍ﴾ یان کور و کچی به‌به‌که‌وه پی ده‌به‌خشیت
 ﴿وَمِنْ رَّحْمَةٍ مِّنْ رَّحْمَةٍ﴾ وه همر که‌سینکشی بونت به‌روکی ده‌کات ﴿وَمِنْ رَّحْمَةٍ مِّنْ رَّحْمَةٍ﴾ به‌راستی
 خوا رانیسی همه‌لانداره ﴿وَمِنْ رَّحْمَةٍ مِّنْ رَّحْمَةٍ﴾ مو هیچ کس نه‌سوره که‌خوا
 قسه‌ی له‌گه‌لدا بکات ﴿وَمِنْ رَّحْمَةٍ مِّنْ رَّحْمَةٍ﴾ به‌وه‌حی به‌بیت ﴿وَمِنْ رَّحْمَةٍ مِّنْ رَّحْمَةٍ﴾ یان له‌بشت په‌رده‌وه
 ﴿وَمِنْ رَّحْمَةٍ مِّنْ رَّحْمَةٍ﴾ یان سیراویک سیریت ﴿وَمِنْ رَّحْمَةٍ مِّنْ رَّحْمَةٍ﴾ و به‌فرمانی خویس نه‌وه‌ی که
 بیه‌ونت و وحی بو ده‌کات ﴿وَمِنْ رَّحْمَةٍ مِّنْ رَّحْمَةٍ﴾ به‌راستی خوا ملندی کار درومته ﴿

﴿وَكذلكَ وَحیاءُ یُذَرُّوا﴾ هەر به‌و شیوه (که وەحی یێ دێست) قورنایمان بۆ تو ئارد (ئەو موحەممەد ﷺ) ﴿مَن أَمَر﴾ بە هەرمانی حۆمان ﴿مَن كَفَرَ یَكْفُرْ وَلَا یُؤْمِنُ﴾ کەتۆ مەتەهرانی کتیب و ئیمان چس یە ﴿وَأَن جَعَلَهُ وَرَ﴾ بە لام تێمە ئەوەمان کردە پرومانکی یەك ﴿تَهْدی بِهِ مَن نَّشَاءُ﴾ پێمووسی هەر کە سینکی یێ دە کە یس کە بمانە ویت ﴿مَن یُؤْمِنُ﴾ ئەبەندە کانمان ﴿وَمَن كَفَرَ یَكْفُرْ﴾ وە بە راستی تو (جەلەت) پێمووسی دە کە میت بۆ رینگای راست ﴿بَصُرَ بِهِ اللَّهُ لَبِی﴾ رینگای ئەو خویەیی ﴿بِهِ مَن یُؤْمِنُ وَبِهِ كَرُ﴾ کە هەرچی لە ئاسمانە کان و هەرچی لە زەویدا یە می ئەوہ ﴿لَا یُؤْمِنُ بِهِمْ﴾ پێدار یە هەموو کارە کان هەر بولای خوا دە گەڕێتە وە ﴿

سوره‌ی (الر‌خرف)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بە ناوی خوای بەخشندە ی مێهرەمان

﴿حَم﴾ بە (ح، ا، م) دە خویرێتە وە خوارانترە بە واتاکە یی بۆ رانیاری ریانر سەیری سەره‌تای سوره‌ی (البقرة) بکە ﴿وَتَحِیْتُ سَبِی﴾ سوید بدم بە راوێ پروو کەر وە بە ﴿بِجَعَلَهُ قُرْءَاناً عَرَبِی﴾ بە راستی ئێمە قورنایمان مەهەر یی داناوہ ﴿عَلَّامُ الْغُیُوبِ﴾ یو ئەو ی می بگەن ﴿وَنَزَّلْنَا نَزْراً﴾ بە راستی ئەم قورنایە لە ئاسمانی بارێر راودایە لای تێمە (لە لوح المحفوظ دا) ﴿تَعْلَمُ الْخُسُوفِ﴾ کەر فۆر بڵدە و پرە لە دانیسی ﴿مُفْصِلُ الْغَشَقِ﴾ دە ی ئایا ئێمە ئەم قورنایە تەس لێ دور بەخەینە وە ﴿أَن یَّحْشُرَ قَوْمٌ مَّشْرُوعِ﴾ ئەبەر ئەو ی تێو گە لێکی رێ دە پروو ﴿وَكَرَّ رَسْمِی لَی لَازِی﴾ وە روو پێمە سەرمان ئە گەلە پێشووە کان یار دووہ ﴿وَمَن یُؤْمِنُ بِهِ﴾ وە هەر پێمە سەر نیکیان سو هانیسی ﴿لَا کَاوُفِی سَتَرِی﴾ ئەوان هەر گانە یان یی کردووە ﴿وَأَعْلَمُ الْشَّجَرِ﴾ جا کە سانی کە لە مان بەهێز تر بوو لە ماومان یردن ﴿وَمَضَىٰ مَثَلُ الْأَرْبِ﴾ وە بە سەر چوو سەر گۆرشتە یی پێشیان ﴿وَجَزَّ شَافَهُمْ شَافِی شَافِی وَدُوس﴾ وە ئە گەر پر ساریان لێ مە کە یی کێ ئاسمانە کان و رەوی بەدی هێتاوہ ﴿یَغُورُ حَمَلُھُمْ نَفِیْرُ عَیْنِ﴾ بێگومان دە لێ خوی رانی بالادەستی رانادروستی کردوون ﴿تَوَدَّ یُحْشَرُ الْأَرْضُ مَهْکَا﴾ ئەو خویایە ی رەوی کردووە بە لای کە یوتان ﴿وَجَعَلَ یَحْشَرُهَا شِیْئَا﴾ وە چەند رینگایە کێ ئیاداً دروست کردووە یوتان ﴿سَیَحْشُرُھُمْ کُنْ﴾ یو ئەو ی بگەن مە مە مە مە کانتان ﴿

﴿وَكَلِّفْنَا الْقِبْلَةَ فِي الْيَوْمِ الَّذِي بَدَعْنَاهُ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ همر و هاپش تو هج بعه مبر نکمان بهار دوه له هج شار نکدا
 ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ مه گهر خوشگور هراته کان (دمل لعمنده کان) و ونویانه ﴿يَا وَدَّعَاءُ بَعْدَ عَلِيِّ أُمِّهِ﴾
 به راستی شه باور واپیرانی غومان لمر ناسک دیووه ﴿وَبَدَعْنَاهُ نَرْحَمُ الْغَافِلِينَ﴾ وه به راستی نیمه
 له سه ر نایبی نه‌وان دهر وین ﴿مَنْ رُوحُكُمْ يُهْدَىٰ﴾ و ونی نه گهر چی من (نایبی) و استریشم
 بؤ هتایس ﴿مَنْ رُوحُكُمْ يُهْدَىٰ﴾ له‌وی که باور واپیر تان دیووه له‌سوی ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِمْ﴾
 گورون ﴿وَوَتَّابِينَ يَبْغُوا الْفِتْنَةَ﴾ به نیتوه دایر ووه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِمْ﴾ بؤیه
 توله‌مان لی سه‌بدن ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِمْ﴾ جاسه‌یر که سه‌ر نه‌حامی در وریان چون بوو ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِمْ﴾
 ویدان ایر هتایس ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِمْ﴾ وه کاتیک نیر اهیم به‌ماوکی و گله‌که‌ی ووت ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِمْ﴾ بینگومان
 من به‌ریم له‌وی نیتوه ده‌پیرستی ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِمْ﴾ جگه له‌وراته‌ی که در وستی کرد ووم ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِمْ﴾
 نیته‌یرن ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِمْ﴾ چونکه همر نه‌ویش رینور ویم ده‌کات ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِمْ﴾ ده‌ر (به‌که‌وایه‌رستی)
 له‌ار به‌وه‌ کانی‌دا به‌جن هتشت ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِمْ﴾ تایگه‌ر پنه‌وه (سه‌ری) ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِمْ﴾
 به‌لگو من نه‌وه نه‌ویاو واپیرانیانم له‌خوشگور هراته‌ی هتشته‌وه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِمْ﴾ هه‌ل نه‌وه کاته‌ی
 قورق‌نایان بو هات ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِمْ﴾ له‌گه‌ل به‌عه‌مبری ناسکرا ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِمْ﴾ جا کانی قورق‌نایان
 بو هات ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِمْ﴾ ووتیان نه‌مه جادووه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِمْ﴾ وه به‌راستی نیمه باور ویری پن‌ماکه‌یرن ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِمْ﴾
 ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِمْ﴾ وه ووتیان بوچی نه‌م قورق‌نانه به‌یر او نه‌غوار ووه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِمْ﴾
 بؤ بیاونکی گه‌وره‌ی (باودار و دارا) له‌م دوو‌شاره (مه‌ککه و طائف) ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِمْ﴾ نایا
 نه‌وان په‌حمده‌تی به‌رو مرد گارت ده‌بش ده‌کهن ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِمْ﴾ له‌کاتیک‌دا نیمه به‌بیونپ‌دا دایه‌شمان
 کرد ووه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِمْ﴾ هوی گور هراته‌ی له‌زمانی نه‌م دو بیایه‌ده ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِمْ﴾
 درجی ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِمْ﴾ وه‌ه‌ه‌دینکیانمان چه‌د پله‌به‌ر کر دوته‌وه به‌سه‌ر هه‌دینکی تریاند ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِمْ﴾
 ناهه‌دینکیان تیش به‌ه‌ه‌دینکی تریان بکمن وله‌خرمده‌تی په‌کتر دابن ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِمْ﴾ وه
 به‌ره‌سی به‌رو مرد گارت (بو تو) له‌وه چاکتره‌که نه‌وان کوی ده‌که‌سه‌وه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِمْ﴾
 ویده‌ی ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِمْ﴾ خو نه‌گهر له‌مه‌ر نه‌وه به‌ویایه که خدایکی په‌ک تو مده‌تی بی باور بوویایه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِمْ﴾
 ورنجی ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِمْ﴾ وامن ده‌کرده‌ر که‌من بی باور بوویایه به‌حوای صهر مبدن ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِمْ﴾ سه‌نمی
 خانووه‌کانپ به‌ریو وویایه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِمْ﴾ همر وها پله‌کان که‌بی داسه‌ر ده‌کهن (بو من)
 ده‌کردن به‌زیووه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِمْ﴾

[illegible]

سورته فی (الدخان)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به ناوی خوای به حشمتدی میهره یان

﴿٢﴾ به (حدا، میم) ده حوضر ته وه خوارانتره به واتاکه می یوزانیاری زیاتر سه پیری سهره قدی سورته فی
 (الفرقة) مکه ﴿٣﴾ و تحسب خیر ﴿٤﴾ سویند هم قورخانه پروون که رهویه ﴿٥﴾ و ترسه فی لیله صرحتی ﴿٦﴾
 به راستی نیمه هم قورخانه مان له شه و نکی پیروردا مار دوته خواره وه ﴿٧﴾ و تحسب میری ﴿٨﴾ بیگومان
 نیمه ترسه ترس ﴿٩﴾ به میرور و حشیر مجیم ﴿١٠﴾ لهو (شهمه پیرورده) دا هموو کار و یاریکی شیوا به
 به کجیده کربته وه ﴿١١﴾ و ترس عیدر ﴿١٢﴾ هرمانیکه له لایسن نیمه وه ﴿١٣﴾ و تحسب میری ﴿١٤﴾ به راستی
 نیمه پیعه به ران ده ترس ﴿١٥﴾ و تحسب میری ﴿١٦﴾ که ره حشمتیکه له لایسن به روه رد گرتده وه ﴿١٧﴾ به
 تسبیح نعیم ﴿١٨﴾ بیگومان هر خوار پیهری رانیه ﴿١٩﴾ و ترس سموی و لاس و منته ﴿٢٠﴾ به روه رد گاری
 ناسمانه کان و رهوی وه هرچی له بیواندابه ﴿٢١﴾ و ترس مومین ﴿٢٢﴾ له گهر بیوه نیمانداری پرسته قیس
 ﴿٢٣﴾ و ترس لاهر ﴿٢٤﴾ هیچ بهر ستر او یکی به هوق و راست می به جگه له خوا ﴿٢٥﴾ و ترس و فیست ﴿٢٦﴾ (خوا)
 ده ترس و ده ترس ﴿٢٧﴾ و ترس و ترس ﴿٢٨﴾ به روه رد گاری نیوه و به روه رد گاری سار و باپیره
 پیشموه گمانه ﴿٢٩﴾ و ترس و ترس ﴿٣٠﴾ به لام توان له دوو دلی و گومانده گمه و گالته ده کهن ﴿٣١﴾
 و ترس ﴿٣٢﴾ جا چاره پروان به ﴿٣٣﴾ و ترس و ترس ﴿٣٤﴾ و ترس و ترس ﴿٣٥﴾ و ترس و ترس ﴿٣٦﴾
 به پدا ده بی ﴿٣٧﴾ و ترس و ترس ﴿٣٨﴾ هموو ناده می داده گری ﴿٣٩﴾ و ترس و ترس ﴿٤٠﴾ و ترس و ترس ﴿٤١﴾
 سه خته ﴿٤٢﴾ و ترس و ترس ﴿٤٣﴾ نه می به روه رد گارسان هم سرابه مان له سدر لایه ﴿٤٤﴾ و ترس و ترس ﴿٤٥﴾
 به راستی نیمه ماوه رداریس ﴿٤٦﴾ و ترس و ترس ﴿٤٧﴾ چون ته می خوارده می و ناموز گاری و ره ده گری
 و ترس و ترس ﴿٤٨﴾ که به راستی نیمه به ریکی پروون و ناشکرایان بو هانوره ﴿٤٩﴾ و ترس و ترس ﴿٥٠﴾
 له پاشان گوئیان بی سداو ﴿٥١﴾ و ترس و ترس ﴿٥٢﴾ و ترس و ترس ﴿٥٣﴾ و ترس و ترس ﴿٥٤﴾
 فیل ﴿٥٥﴾ بیگومان بو ماوه به کی کهم هم به لایه لاده میس ﴿٥٦﴾ و ترس و ترس ﴿٥٧﴾ بیگومان نیوه ده گهر سده وه (بو بی
 به ریه ری) ﴿٥٨﴾ و ترس و ترس ﴿٥٩﴾ و ترس و ترس ﴿٦٠﴾ و ترس و ترس ﴿٦١﴾ و ترس و ترس ﴿٦٢﴾
 و ترس و ترس ﴿٦٣﴾ به راستی نیمه توله ده میس (له کافران له جهنگی به دردا) ﴿٦٤﴾ و ترس و ترس ﴿٦٥﴾
 سویند به خوا به راستی له پیشر نعمان گهلی فیرعه و سان ناقی کرده وه ﴿٦٦﴾ و ترس و ترس ﴿٦٧﴾
 و نیمه به ریکی به ریریان بو هات ﴿٦٨﴾ و ترس و ترس ﴿٦٩﴾ و ترس و ترس ﴿٧٠﴾ و ترس و ترس ﴿٧١﴾
 (به بو ترس ایل) به می سیرن ﴿٧٢﴾ و ترس و ترس ﴿٧٣﴾ چونکه به راستی من پیعه به ریکی نه میس
 و به ریه پیکراوم بو ناو نیوه ﴿٧٤﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نه‌ماوی خوای نه‌خشده‌ی میهره‌مان

﴿ح﴾ به (حامیم) ده‌خوئیرینه‌وه خواراناره نه‌واتاکه‌ی نه‌ورانیاری ریانر سه‌یری سده‌رنای
سوره‌ی (القرة) نکه ﴿قُرْآنُكَ﴾ هیتانه خوارمه‌وی نه‌م قورقانه ﴿مِنْ مَعْرِفَةِ الْحَكِيمِ﴾ له‌لایه‌ن
خوای مالا‌ده‌ستی کار دروسته‌وه‌یه ﴿بِإِذْنِ الْمَلِئِكِ﴾ بیتگومان له‌ناسمانه‌کان وره‌ی‌دا
﴿لَا يَلْبِثُ أَنتُمْ فِيهَا﴾ چه‌نده‌ها به‌لگه‌هه‌به بو‌ماوم‌دره‌ن ﴿وَبِإِذْنِ الْمَلِئِكِ﴾ وه‌له‌دروست کردنی خوئان دا
﴿وَبِإِذْنِ الْمَلِئِكِ﴾ وه‌نه‌و گبان له‌نه‌ران‌ی مالا‌ده‌ستوه ﴿بِإِذْنِ الْمَلِئِكِ﴾ چه‌نده‌لگه‌هه‌به بو‌که‌سانی
باوه‌ری به‌وریان هه‌به ﴿وَبِإِذْنِ الْمَلِئِكِ﴾ وه‌له‌جباری شه‌و ورورده ﴿وَبِإِذْنِ الْمَلِئِكِ﴾
وه‌له‌و بارانه‌ی که‌خواله‌ناسمانه‌وه‌ده‌یارینه‌ت (که‌هوی ورق وروری به) ﴿وَبِإِذْنِ الْمَلِئِكِ﴾ که
به‌هویه‌وه‌ره‌وی ریدوده‌کاته‌وه (وده‌بو ورینه‌وه) ﴿وَبِإِذْنِ الْمَلِئِكِ﴾ وه‌له‌گورانی پایه‌کاندا ﴿وَبِإِذْنِ الْمَلِئِكِ﴾
به‌توبن ﴿چه‌نده‌به‌لگه‌هه‌به بو‌که‌سانی که‌تی ده‌گه‌ن﴾ ﴿وَبِإِذْنِ الْمَلِئِكِ﴾ کانه‌مانه‌به‌لگه‌کاسی خور
﴿وَبِإِذْنِ الْمَلِئِكِ﴾ ده‌یخوئینه‌وه‌بوت به‌راستی و دروستی ﴿وَبِإِذْنِ الْمَلِئِكِ﴾ جابه‌چی قسه‌و گورنارینه‌ت
﴿وَبِإِذْنِ الْمَلِئِكِ﴾ دوا‌ی خواو به‌لگه‌کاسی ماوم‌ده‌هیت ﴿وَبِإِذْنِ الْمَلِئِكِ﴾ سراد له‌ماو‌چوون
بزه‌ه‌موو درورینه‌کی گورنه‌یار ﴿وَبِإِذْنِ الْمَلِئِكِ﴾ که‌به‌لگه‌کاسی خوا ده‌یسه‌تیت ﴿وَبِإِذْنِ الْمَلِئِكِ﴾
و‌ب‌وی ده‌خوئیرینه‌وه ﴿وَبِإِذْنِ الْمَلِئِكِ﴾ له‌باشان (له‌سهر کاسری) به‌رده‌وامه‌چونکه‌خو‌به‌رل رانه
﴿وَبِإِذْنِ الْمَلِئِكِ﴾ نه‌لی هه‌ره‌ی بیستوهه ﴿وَبِإِذْنِ الْمَلِئِكِ﴾ ده‌ی مزده‌ی پی‌نده‌به‌سرایه‌کی سه‌خت
﴿وَبِإِذْنِ الْمَلِئِكِ﴾ وه‌هه‌رکاتی شتیک له‌مه‌لگه‌کاسان نا‌گادار بیت ﴿وَبِإِذْنِ الْمَلِئِكِ﴾ به‌گالته‌ی
ده‌گری ﴿وَبِإِذْنِ الْمَلِئِكِ﴾ نه‌وانه‌سرای ریسوا‌گه‌ریان بو‌هه‌به ﴿وَبِإِذْنِ الْمَلِئِكِ﴾ نه‌پیشبانه‌وه
نا‌گری دوره‌خه ﴿وَبِإِذْنِ الْمَلِئِكِ﴾ هه‌چ سوو‌دیکبان پی‌نا‌گه‌یسی ﴿وَبِإِذْنِ الْمَلِئِكِ﴾ نه‌وه‌ی له‌(دوب)‌دا
کر‌دورینه‌هه ﴿وَبِإِذْنِ الْمَلِئِكِ﴾ وه‌نه‌و پشته‌وانانه‌ی حه‌که‌له‌خوا هه‌لیان بزاردون (سوو‌دی
سی به) ﴿وَبِإِذْنِ الْمَلِئِكِ﴾ وه‌سرایه‌کی ور‌گه‌وره‌یان بزه‌ه‌به ﴿وَبِإِذْنِ الْمَلِئِكِ﴾ له‌م قورلانه‌هوی
ری‌موو‌ی به ﴿وَبِإِذْنِ الْمَلِئِكِ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی پی‌باوه‌رن به‌نایه‌ت و به‌لگه‌کاسی به‌ره‌وردگاریان
﴿وَبِإِذْنِ الْمَلِئِكِ﴾ بزه‌وانه‌هه‌به‌سرایه‌کی پی‌نا‌زای سه‌خت ﴿وَبِإِذْنِ الْمَلِئِكِ﴾ له‌تدی سهر‌لگه‌تیر ﴿وَبِإِذْنِ الْمَلِئِكِ﴾ خوا
نه‌و رانه‌یه‌ده‌ریای سو‌رام هیتاون ﴿وَبِإِذْنِ الْمَلِئِكِ﴾ تا‌به‌ده‌رمانی خوا که‌شتی نیایه‌ده‌یگه‌ری
﴿وَبِإِذْنِ الْمَلِئِكِ﴾ وه‌تاله‌هه‌مدیک به‌خششی خوا به‌هه‌مه‌مدیس ﴿وَبِإِذْنِ الْمَلِئِكِ﴾ وه‌بزه‌وه‌ی
سو‌یاسی خوا بکه‌ن ﴿وَبِإِذْنِ الْمَلِئِكِ﴾ وه‌سهر‌لگه‌تدی سهر‌لگه‌تدی ﴿وَبِإِذْنِ الْمَلِئِكِ﴾ وه‌نه‌وه‌ی له‌ناسمانه‌کان وره‌ی‌دا
هه‌به‌بزه‌وه‌ی ژم‌یار کر‌دوه (وخسویه‌تیه‌خرمه‌تانه‌وه) ﴿وَبِإِذْنِ الْمَلِئِكِ﴾ هه‌مووی له‌لایه‌ن خواوه‌یه
﴿وَبِإِذْنِ الْمَلِئِكِ﴾ بیتگومان له‌وشتانه‌دا چه‌نده‌به‌لگه‌هه‌به بو‌که‌سانی‌تیک بیر
بکه‌ده‌وه ﴿وَبِإِذْنِ الْمَلِئِكِ﴾

﴿لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ عَنِ عَصَايَ أَفَغَافَتُمْ فِي هَٰذِهِ الْأَنفُسِ أَعْمٰیةً ۖ سَآءَ مَا كَانُوا عٰمِلِیْنَ﴾
 حوی ﴿وَرَوٰی عَنْ سُلَیْمٰنَ﴾ حواش بهرانی گو برای کرد ﴿وَحَرَّی سَبْعَ سَوَاقِیْہِ﴾ وہ موری داوه به سہر
 گوی و دیدا ﴿وَجَعَلَ عَلٰی صُرٰطِہٖ سَیْرًا﴾ وہ بهر دوی داوه به سہر چا ویدا ﴿فَیَسْجُدْ سَبْعَ رَافِعَہٗ اَللّٰہُ﴾ دوی جنگہ
 له حوا کی ریسو و سی دہ کات ﴿لَا تَسْکُرُوْا﴾ دوی بزچی بیر ما کہ سہوہ ﴿وَرَوٰی عَنْ سُلَیْمٰنَ﴾ وہ ووتن
 هیچ بہ ﴿لَا تَحِبُّوا دِیْنَہٗ﴾ جگہ له زیبای دو بامان ﴿عَمُوْسَہٗ﴾ وہ دہ مریس و دہ ریس ﴿وَمَا یُہْمُکُمْ اِلَّا کَلْبُکُمْ﴾
 وہ جگہ نہ روزگار هیچ شتی نیمہ له ماو بامان ﴿وَمَا یُہْمُکُمْ سِوَاہٖ﴾ وہ نموانہ ہو قسانہ هیچ رانیرین
 سی بہ ﴿لَئِنْ لَّمْ یَنْتَهِ عَنِ عَصَاہٖ﴾ نہ ہا گومان دہ سن ﴿وَرَوٰی عَنْ سُلَیْمٰنَ﴾ وہ کانیک بهو نیریتہ وہ نہ سہر پاندا
 ﴿وَلَیْسَ بِہٖ﴾ نہ لگہ پروہہ کانمان ﴿مَا کَانَ خَیْرًا﴾ هیچ نہ لگہ بہ کیان بہ ﴿لَا اِلٰہَ اِلَّا اَنْتَ یٰحَیُّ یَاقَیُّوْمُ﴾ جگہ
 نہ وہ کہ دہ لیس باو و بپیر انمان ریسو و نہ کہ سہوہ ﴿لَا تَسْکُرُوْا﴾ نہ گہر نیوہ راست دہ کس ﴿فَیَکُنْ لَّہٗ﴾
 بخیریک ﴿بَلٰی﴾ حو ریسو ووتن دہ کاتہ وہ ﴿لَیْسَ بِہٖ﴾ نہ ہا شان دہ تان مریست ﴿لَا یُجِیْبُکُمْ﴾ پاشان
 کوتان دہ کانہ وہ ﴿لَیْسَ بِہٖ﴾ نہ روزی دوا پیدا ﴿لَیْسَ بِہٖ﴾ هیچ گومانی پیدا بہ ﴿وَلٰکِنْ کَلْبُکُمْ سِوَاہٖ﴾
 بدس ﴿بَلٰی﴾ بہ لام روزی ہی مہر دو و مان مارش ﴿وَرَوٰی عَنْ سُلَیْمٰنَ﴾ وہ بو خواہہ مولکداریتی
 ناسمانہ کان و زہوی ﴿وَرَوٰی عَنْ سُلَیْمٰنَ﴾ نہ و روزی قیامت ہلکہ سنی ﴿یَوْمَ یَخْرُجُ السَّیِّئُ﴾ نہ و
 روزہا بہ تال خوارہ کس خہ سار و مہدن ﴿وَرَوٰی عَنْ سُلَیْمٰنَ﴾ ہمور گہ سنی دہ بیسی کو بہ دل کو بہ دل
 کہ و توون بہ سہر نہ و بودا ﴿کَلْمًا﴾ ہمور گہ لیس ﴿لَا یُجِیْبُکُمْ﴾ بانگ دہ کری بولای بہ راوہ کہی
 ﴿لَیْسَ بِہٖ﴾ نہ مورو سراو پاداشت دہ دہرینہ وہ ﴿لَا تَسْکُرُوْا﴾ نہ گویری نہ و کردہ وانہی کہ دہ تاسکرد
 ﴿لَیْسَ بِہٖ﴾ نہ مہ بہ راوہ کہ مانہ ﴿لَیْسَ بِہٖ﴾ نہ راستی نہ سہر تان دہ دوی ﴿لَا تَسْکُرُوْا﴾
 بہر سنی نیمہ وہ ک خوی تو سیو مانہ نہ وہ (وینمان گر موہ) ﴿لَا تَسْکُرُوْا﴾ نہ وہی کہ نیوہ دہ تان نکرد ﴿لَیْسَ بِہٖ﴾
 ﴿لَیْسَ بِہٖ﴾ نہ و جانا نہ رانہی پروایان ہیاوہ ﴿وَعَمُوْسَہٗ﴾ و کردہ وہ چاکہ کانیک نہ ہا مداوہ
 ﴿فَیَجْعَلُہٗ رَہْمًا رَہْمًا﴾ نہ وہ بہر و دگاریان دہیانہ مانہ ساو میہرہ بانی حویسہ وہ ﴿لَیْسَ بِہٖ﴾
 ﴿لَیْسَ بِہٖ﴾ تانہ وہیہ سہر کہ و تنی ناشکرا ﴿وَرَوٰی عَنْ سُلَیْمٰنَ﴾ وہ نہ وانہی بی پروا وون ﴿لَیْسَ بِہٖ﴾
 سکر ﴿بَلٰی﴾ ناخو بہ لگہ کانی نیمہ تان بہ سہر داہ دہ خو نیرایہ وہ ﴿لَا تَسْکُرُوْا﴾ کہ چی خوتان
 بہ گہ و رہ دہر سی ﴿لَا تَسْکُرُوْا﴾ وہ نیوہ گہ لکی تاوانبار سورون ﴿لَیْسَ بِہٖ﴾ وہ ہر کانی
 بو و تراہہ ﴿لَیْسَ بِہٖ﴾ نہ گومان بہ لیس خواراستہ ﴿لَا تَسْکُرُوْا﴾ وہ روزی دوی هیچ
 گومانی پیدا بہ ﴿لَا تَسْکُرُوْا﴾ دہ تان ووت دہرین روزی دوا بی چی بہ ﴿لَا تَسْکُرُوْا﴾ نیمہ
 نہ ہا گومان دہ بیس ﴿وَرَوٰی عَنْ سُلَیْمٰنَ﴾ وہ نیمہ دلانین ﴿لَیْسَ بِہٖ﴾

﴿وَبِهِرْ﴾ وه دهر ده که ویت بویان ﴿سَبْعُ مِائَةٍ﴾ نمو خرابانه‌ی که کر دویانه ﴿وَحَالِ بِهْرْ﴾ وه دهوریان دهر ﴿مِائَةُ مِائَةٍ﴾ توله‌ی نه موی گانه‌یان پی ده کرد ﴿وَبِیْ بُیْوَسْکُ﴾ بییان ده وتری نه میر و لهیر تان ده که بی ﴿کَسْبُ مِائَةٍ﴾ همو چوسی نیوه نم روزه تان نه میر چور سوو ﴿وَمِائَةُ مِائَةٍ﴾ وه جینگای مانه موی نیوه دوره خه ﴿وَمِائَةُ مِائَةٍ﴾ و هیچ یارمه‌تی ده ریکتان می به ﴿دِیْ مِائَةٍ﴾ نه مه له بهر نه وینه بینگومان نیوه ﴿نَحْنُ مِائَةٍ﴾ به لگه کانی حواتان به گانه دان سوو ﴿وَمِائَةُ مِائَةٍ﴾ وه زیانی دویا فریوی دان ﴿وَمِائَةُ مِائَةٍ﴾ جانه مری له و دوره خه ده رن هیرتی ﴿وَمِائَةُ مِائَةٍ﴾ و دیرگه نادریس داوای لیور دیش نکهن ﴿وَمِائَةُ مِائَةٍ﴾ جاهد موو سوپاس و ستایش بؤ حوای ﴿وَمِائَةُ مِائَةٍ﴾ پهروهر دگاری ناسعانه کان ره روی ﴿وَمِائَةُ مِائَةٍ﴾ و پهروهر دگاری جیهان یان ﴿وَمِائَةُ مِائَةٍ﴾ وه دهسه لات و گهره‌ی ته‌یا بؤ نه و ﴿وَمِائَةُ مِائَةٍ﴾ له مه موو ناسعانه کان و ره ویدا ﴿وَمِائَةُ مِائَةٍ﴾ وه هره ته و رال و نال دهست و داتا و کار ساره ﴿وَمِائَةُ مِائَةٍ﴾

سوره‌نی ﴿الأحقاف﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوای خوای به خشنده‌ی میهر یان

﴿حَتَّى﴾ به (حدا، مهم) ده خور تر پته وه خواران تر ده مانا که ی نورانیاری زیاتر سه‌پری سه‌ره‌نای سوره‌نی (البقرة) بکه ﴿وَمِنْ تَكْسِبِ﴾ نم قرر نانه هیر او نه خوار وه ﴿مِنْ تَكْسِبِ﴾ له لایه‌ن خوی رالی بالاده‌ستی کار به جیره ﴿وَمِنْ تَكْسِبِ﴾ ناسعانه کان و ره روی و نه روی له بیوانه‌یایه دروستمان به کردوه ﴿وَمِنْ تَكْسِبِ﴾ مه گهر به هق و راستی و بؤ کاتیکس دیاری کر او به بیت ﴿وَمِنْ تَكْسِبِ﴾ که چس نه وانه‌ی می ماوه بوون ﴿وَمِنْ تَكْسِبِ﴾ له وای که پنی تر سینه‌ی اوون پرو و ره دگه‌یون ﴿وَمِنْ تَكْسِبِ﴾ (نه‌ی مو حقه‌ی ده) بلین پشم بلین ﴿وَمِنْ تَكْسِبِ﴾ ته و شتانه‌ی نیوه ده یان به رستی جگه له خوا ﴿وَمِنْ تَكْسِبِ﴾ پیشانم بدن له ره ویدا چپان دروست کردوه ﴿وَمِنْ تَكْسِبِ﴾ یان له (دروست کردی) ناسعانه کانداه شدار یان کردوه ﴿وَمِنْ تَكْسِبِ﴾ دی پهروهر یکم بو بهیس ﴿وَمِنْ تَكْسِبِ﴾ له پیش نم (قورنانه هاتس) ﴿وَمِنْ تَكْسِبِ﴾ یسان رانبار سکه که له پیشوون به جی عایت ﴿وَمِنْ تَكْسِبِ﴾ نه گهر نیوه راست گمون ﴿وَمِنْ تَكْسِبِ﴾ کی گومر اتره ﴿وَمِنْ تَكْسِبِ﴾ له و کسه‌ی که هاوار له عه‌یری حواکت لایسجیب یه که وه لایم باداته وه ﴿وَمِنْ تَكْسِبِ﴾ تار و زوی دواپی ﴿وَمِنْ تَكْسِبِ﴾ وه ته و (هاوار لیکرا و) له له هاواری نه وان ﴿وَمِنْ تَكْسِبِ﴾ می ناگان ﴿وَمِنْ تَكْسِبِ﴾

﴿وَهُوَ خَيْرٌ لِّكَ﴾ کاتیکیش خه‌لک کۆده‌کر شه‌وه (له‌قیامت) دا ﴿كَوْخُ عُرْوَةٍ﴾ پهر ستر او ده‌گن ده‌شه‌ه دور می‌دان ﴿وَكَاوُ جِبَالٍ يَّكْوِي﴾ وه (پهر ستر او ده‌گن) به‌پهر ستره‌که‌یان ساوهر با‌گه‌ن ﴿وَهُوَ شَىْءٌ عَلَیْهِمْ بَشِیْشٌ﴾ کاتیکیش ئایه‌نه‌ه روونه‌کانی ئیمه‌یان مه‌سه‌ره‌دا به‌جور شه‌وه ﴿فَلِیْسَ لَكَ فِیْ هَؤُلَاءِ شَیْءٌ﴾ نه‌وانه‌ی بن باوهر سوون ده‌لین ﴿لَیْسَ لَكَ فِیْ هَؤُلَاءِ شَیْءٌ﴾ به‌و قورقانه‌ی نۆیان دیت ﴿عَدُوٌّ لِّیْهِمْ﴾ نه‌مه حادوویه‌کی ناشکرا و دیاره ﴿لَیْسَ لَكَ فِیْ هَؤُلَاءِ شَیْءٌ﴾ یان ده‌لین (موحه‌مه‌ده) حوی نه‌م قورقانه‌ی هه‌له‌ستووه ﴿فَلِیْسَ لَكَ فِیْ هَؤُلَاءِ شَیْءٌ﴾ نه‌ی موحه‌مه‌ده ﴿لَیْسَ لَكَ فِیْ هَؤُلَاءِ شَیْءٌ﴾ نه‌ی نه‌گهر حوم هه‌لم نه‌ستی (خوایه‌سرای نه‌نیم ده‌دات) ﴿لَیْسَ لَكَ فِیْ هَؤُلَاءِ شَیْءٌ﴾ نه‌و سا ئیووش له‌به‌را ئیهر خوایه‌ی من هه‌چتان له‌ده‌ست دایه‌ت ﴿فَلِیْسَ لَكَ فِیْ هَؤُلَاءِ شَیْءٌ﴾ خور اچاک ده‌رائن ﴿لَیْسَ لَكَ فِیْ هَؤُلَاءِ شَیْءٌ﴾ به‌و توانخانه‌ی ده‌لین له‌قورقان ﴿لَیْسَ لَكَ فِیْ هَؤُلَاءِ شَیْءٌ﴾ نه‌و خوی به‌سه‌ه که‌شایه‌ت بیت ﴿لَیْسَ لَكَ فِیْ هَؤُلَاءِ شَیْءٌ﴾ له‌یوان من و ئیووش ﴿لَیْسَ لَكَ فِیْ هَؤُلَاءِ شَیْءٌ﴾ هه‌ره‌وه‌ه پیورده‌ی میهره‌یان ﴿لَیْسَ لَكَ فِیْ هَؤُلَاءِ شَیْءٌ﴾ بلی من به‌که‌م پیه‌مه‌هر بیم (بهراسم) ﴿لَیْسَ لَكَ فِیْ هَؤُلَاءِ شَیْءٌ﴾ ماشهراسم ﴿لَیْسَ لَكَ فِیْ هَؤُلَاءِ شَیْءٌ﴾ چی به‌سه‌ره‌من و ئیووش ده‌هیری ﴿لَیْسَ لَكَ فِیْ هَؤُلَاءِ شَیْءٌ﴾ نه‌به‌ه به‌به‌ه‌وی شه‌وه‌ده‌که‌م که‌وه‌حی ده‌کریت بوم ﴿لَیْسَ لَكَ فِیْ هَؤُلَاءِ شَیْءٌ﴾ وه‌من نه‌به‌ه‌تر ستره‌کی ناشکرام و به‌من ﴿لَیْسَ لَكَ فِیْ هَؤُلَاءِ شَیْءٌ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌ده) ﴿لَیْسَ لَكَ فِیْ هَؤُلَاءِ شَیْءٌ﴾ بلی بیم بلین ﴿لَیْسَ لَكَ فِیْ هَؤُلَاءِ شَیْءٌ﴾ نه‌گهر (نه‌م قورقانه‌ه) له‌لایه‌ن خواوه‌ی ﴿لَیْسَ لَكَ فِیْ هَؤُلَاءِ شَیْءٌ﴾ ئیووش باوهر ئان بن به‌هتایی ﴿لَیْسَ لَكَ فِیْ هَؤُلَاءِ شَیْءٌ﴾ وه‌که‌سیت له‌به‌وه‌ی ئیسرائیل شایه‌تی دایه‌ت ﴿لَیْسَ لَكَ فِیْ هَؤُلَاءِ شَیْءٌ﴾ له‌سه‌ره‌وه‌ی (نه‌وه‌ی واله) قورقانه‌ه هه‌یه ﴿لَیْسَ لَكَ فِیْ هَؤُلَاءِ شَیْءٌ﴾ جا باوهری هه‌ت دیت، که‌چی ئیوه‌خوئان مه‌که‌وره‌رائی ﴿لَیْسَ لَكَ فِیْ هَؤُلَاءِ شَیْءٌ﴾ نه‌لایه‌دی ئیوه‌خوئان بنگومان خوایه‌سوویسی گه‌لی ستره‌مکاران ساکات ﴿لَیْسَ لَكَ فِیْ هَؤُلَاءِ شَیْءٌ﴾ ده‌لین ده‌لین ده‌لین ده‌لین ﴿لَیْسَ لَكَ فِیْ هَؤُلَاءِ شَیْءٌ﴾ ده‌ره‌ی نه‌وانه‌ی باوهریان هیاوه ﴿لَیْسَ لَكَ فِیْ هَؤُلَاءِ شَیْءٌ﴾ نه‌گهر (ئیسلام و ده‌ره‌یان) چا‌ت بو به‌ه ﴿لَیْسَ لَكَ فِیْ هَؤُلَاءِ شَیْءٌ﴾ نه‌وانه‌ه پیش ئیمه‌ه‌ده‌که‌وتن بو شه‌و (باوهر هه‌تانه‌ه) ﴿لَیْسَ لَكَ فِیْ هَؤُلَاءِ شَیْءٌ﴾ چو‌که‌خوئان به‌و (قورقانه‌ه) ریتموون به‌موون ﴿لَیْسَ لَكَ فِیْ هَؤُلَاءِ شَیْءٌ﴾ حادواتر ده‌لین ﴿لَیْسَ لَكَ فِیْ هَؤُلَاءِ شَیْءٌ﴾ نه‌مه‌ده‌من هه‌له‌سیتی کۆه ﴿لَیْسَ لَكَ فِیْ هَؤُلَاءِ شَیْءٌ﴾ وه‌له‌پیش نه‌م (قورقانه‌ه) ﴿لَیْسَ لَكَ فِیْ هَؤُلَاءِ شَیْءٌ﴾ نه‌ورانی مووسا پیشه‌وا و ره‌حه‌مت بوو ﴿لَیْسَ لَكَ فِیْ هَؤُلَاءِ شَیْءٌ﴾ نه‌م قورقانه‌ش (کتیبه‌کانی پیش خوی) به‌راست داده‌بیت ﴿لَیْسَ لَكَ فِیْ هَؤُلَاءِ شَیْءٌ﴾ که‌به‌ره‌مانی عه‌ره‌یی به‌ه ﴿لَیْسَ لَكَ فِیْ هَؤُلَاءِ شَیْءٌ﴾ تاسه‌مکاران بتر میسی ﴿لَیْسَ لَكَ فِیْ هَؤُلَاءِ شَیْءٌ﴾ وه‌بۆ چا‌که‌کاران مرده‌یی ﴿لَیْسَ لَكَ فِیْ هَؤُلَاءِ شَیْءٌ﴾ به‌راسی نه‌وانه‌ی که‌ده‌لین به‌ره‌ره‌دگار مان (اله‌ه) به‌ه ﴿لَیْسَ لَكَ فِیْ هَؤُلَاءِ شَیْءٌ﴾ باشان به‌ره‌وه‌ام بوون (له‌سه‌ره‌باوهره‌که‌یان) ﴿لَیْسَ لَكَ فِیْ هَؤُلَاءِ شَیْءٌ﴾ نه‌وه‌به‌تر سیان له‌سه‌ره‌ه و نه‌خه‌ه‌تیش ده‌خوون ﴿لَیْسَ لَكَ فِیْ هَؤُلَاءِ شَیْءٌ﴾ نه‌وانه‌ه‌وه‌لانی به‌ه‌ه‌شتن ﴿لَیْسَ لَكَ فِیْ هَؤُلَاءِ شَیْءٌ﴾ به‌ه‌ه‌میشه‌یی نیدا ده‌مین شه‌وه ﴿لَیْسَ لَكَ فِیْ هَؤُلَاءِ شَیْءٌ﴾ له‌پاداشی نه‌و کر ده‌وانه‌ی که‌ده‌یانگر ده‌وانه‌ی (له‌ده‌یادا) ﴿لَیْسَ لَكَ فِیْ هَؤُلَاءِ شَیْءٌ﴾

﴿وَرَصَبٌ لِّلْمَیِّمِ﴾ وە نیمه ناموزگاری نادمی مان کرد ﴿بِیْمِیْنٍ حَسَّاتٍ﴾ بە چاکه کردن له گهل دایک و مارکی دا ﴿حَسْبُ مَقَرٍّ﴾ دایکی نه باره حسی و ناراموه ههلی گریووه ﴿وَرَصَبٌ لِّلْمَیِّمِ﴾ وە بە ئازار و باره حهیش بوویه سی ﴿وَحَسْبُ مَقَرٍّ﴾ ماوهی دوو گیان بوون (ی دایک) پی یهوه و نه شیر برینهوهی سی مانگه ﴿حَسْبُ مَقَرٍّ﴾ ناده گانه مانی لای (پی گه یشتوی لاشهیی و زیری) ﴿وَرَصَبٌ لِّلْمَیِّمِ﴾ و ده گانه چل سالی ﴿هَلْ یَرْوَعُوْا﴾ دهلی نهی پهروه دنگار پام بهیته ﴿أَلَمْ یَسْئَلُوا﴾ ناشو کرانه بزیری نهوه هره و یعمه نانهت نکم ﴿تَفْسَعُ عَن ذَیْلِهِ﴾ که رشتوته بهسه و من و دایک و بدو کم ده ﴿وَلَمْ یَسْئَلُوا﴾ وە (پام بهیته) کردهوهی چاک بکه کم که تو بهی پاری بیت ﴿وَلَمْ یَسْئَلُوا﴾ نهوه گانشم چاک و صالح بکه ﴿بِیْمِیْنٍ حَسَّاتٍ﴾ بیگو مان بولای تو که پراومه نهوه ﴿وَلَمْ یَسْئَلُوا﴾ وە به راستی من له مو سولمانی گه ردن که چم ﴿وَلَمْ یَسْئَلُوا﴾ نهوانه که سانیکن ﴿وَلَمْ یَسْئَلُوا﴾ که نیمه کردهوه چاکه کانیا لای و ده گریس ﴿وَلَمْ یَسْئَلُوا﴾ وە چاوپوشی ده که بس له حرا به کانیاں ﴿بِیْمِیْنٍ حَسَّاتٍ﴾ له پیری به هه شنیانداں ﴿وَلَمْ یَسْئَلُوا﴾ نهوه له به لینه راسته به ﴿وَلَمْ یَسْئَلُوا﴾ که به لیا لای درابوو له دویادا ﴿وَلَمْ یَسْئَلُوا﴾ که سه ش که به باوک و دایکی بلیت ﴿بِیْمِیْنٍ حَسَّاتٍ﴾ ثوف له دهس نیوه ﴿وَلَمْ یَسْئَلُوا﴾ کاید هه ده شهس لای ده کهس که (ریس دور ده کریمه وه و له گور) دیمه دهروه ﴿وَلَمْ یَسْئَلُوا﴾ له کاتینکده چهند چین خه لک پیش من بویشوون (و ریس دور به بوونه نهوه) ﴿وَلَمْ یَسْئَلُوا﴾ وە (دایکی و بارکی) هه ردو و گیان هانا بو خو دهمه ﴿وَلَمْ یَسْئَلُوا﴾ (دهلیس) هاوار بو نو ماوه بهیته ﴿وَلَمْ یَسْئَلُوا﴾ بیگو مان به لینی خو راسته ﴿وَلَمْ یَسْئَلُوا﴾ که چی نهوه دهلی ﴿وَلَمْ یَسْئَلُوا﴾ نهوه نه بها نه هسانه ی پیشیا نه و هیچی تر ﴿وَلَمْ یَسْئَلُوا﴾ نهوانه نهوه که سانهن ﴿وَلَمْ یَسْئَلُوا﴾ بریار (ی خو) یان به سه رد، چه سها ﴿وَلَمْ یَسْئَلُوا﴾ له پیری نهوه و نومه نانهدا که پیش نه مان پابور دوون ﴿وَلَمْ یَسْئَلُوا﴾ به جو که و نه ده میی ﴿وَلَمْ یَسْئَلُوا﴾ بیگو مان نهوانه خو یان و ده ره به من ﴿وَلَمْ یَسْئَلُوا﴾ وە یق هه ریه که نهوانه به و پایه هه به به گوزره ی کردهوه کانیاں ﴿وَلَمْ یَسْئَلُوا﴾ تا خوا پادا شت و سرای کردهوه کانیاں به ته واری بداته وه ﴿وَلَمْ یَسْئَلُوا﴾ وە نهوان هیچ سته میاں لای مکریت ﴿وَلَمْ یَسْئَلُوا﴾ وە (پیرسان به سه روه) نهو روژه ی ﴿وَلَمْ یَسْئَلُوا﴾ نهوانه ی که بی باو وون به رانه ر دور و ح راده گریس ﴿وَلَمْ یَسْئَلُوا﴾ (بیان دهو و تربیت) هه ر چی خوشیاں بوو به سه رتاں برد ﴿وَلَمْ یَسْئَلُوا﴾ له زیانی دوباتاندا ﴿وَلَمْ یَسْئَلُوا﴾ وە له ره تان لای برد و (پاتان بوارد) ﴿وَلَمْ یَسْئَلُوا﴾ بویه نه مر و توله تان لای ده سه بری ﴿وَلَمْ یَسْئَلُوا﴾ به سراهه کی ریسوا که ر ﴿وَلَمْ یَسْئَلُوا﴾ له بهر نهوه ی که نیوه ﴿وَلَمْ یَسْئَلُوا﴾ به ماهه ق خوتان به رل ده رانی له رهوی ده ﴿وَلَمْ یَسْئَلُوا﴾ وە له بهر نهوه ی له نه رمانی خوا ده ره جوو بوون ﴿وَلَمْ یَسْئَلُوا﴾

﴿وَأَنذَرْتُ أَهْلَ الْبَلَدِ﴾ (نه‌ی موحممد ﷺ) ناسی (هوودی) برای گه‌لی عادیکه ﴿أَنذَرْتُمُوهُمُ بِالْأَحْقَافِ﴾
 کانی گه‌له‌کمی مرساندله (وولانی) نه‌حقاف ﴿وَقَدْ حَسِبْتُمْ﴾ بنگومان پیغمبرانی رور بر بور دوون
 ﴿مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ﴾ له‌پش و دوی نموشموره ﴿لَا تَقْتُلُوا نَفْسَهُ﴾ (ووتوبانه) جگه‌له‌جو هیچی
 تر نه‌پهرستی ﴿بِإِذْنِ﴾ بنگومان من دهرسم ﴿بِمَنَافِعِ الْحَبِّ﴾ له‌سرای روریکمی گه‌وره بو نیوه
 (پیش من) ﴿فَأُولَٰئِكَ﴾ (گه‌له‌کمی) ووتیان ﴿يَحْتَسِبُ﴾ لایاتو (نه‌ی هوود) هاتوویت هت لایان
 بدویت ﴿لَهُ﴾ له‌(پهرستی) پهرستراوه کانمان ﴿لَهُ﴾ ده‌ی بزمان مهیته ﴿بَدِيعُ﴾ له‌و (سر)
 ی نه‌لیست پس داورین ﴿لَهُ﴾ له‌کس من خدوین ﴿لَهُ﴾ نه‌گه‌ره‌له‌ راست گویانیت ﴿لَهُ﴾ له‌و (سر) یقربعد الله
 (هوود) ووتی بنگومان راییاری (له‌و سرا) لای خوابدوه به‌س ﴿وَأَنذَرْتُمْ﴾ له‌س به‌س (و) من ته‌ها
 له‌و‌ی پس سر در اوم پشان ر نه‌گه‌به‌سم ﴿وَكَيْفَ﴾ به‌لام من ده‌یسم نیوه ﴿وَأَنذَرْتُمْ﴾ گه‌لیکی
 سران و به‌فامس ﴿وَأَنذَرْتُمْ﴾ جا کانی نه‌و (سر اید) یان بیسی به‌له‌ه وورنث بور ﴿مَسْعُورِ﴾
 از به‌هه ﴿بِهِ﴾ به‌ره‌و شبوه کایان دی (دلخوش بوون) ﴿وَأَنذَرْتُمْ﴾ ووتیان نه‌مه‌ه وورنیکه
 بارانی پیسه بزمان ﴿بِإِذْنِ﴾ له‌و (سر) (هوود ووتی به‌خبر) له‌لکو نه‌وه نه‌و (سر اید) به‌به‌پله‌ دواتان
 ده‌کرد ﴿وَأَنذَرْتُمْ﴾ بایه‌کی به‌هیره‌سرای سه‌ختی پیته ﴿وَأَنذَرْتُمْ﴾ به‌هیره‌سرای (به‌هیره‌سرای)
 به‌ره‌ورد گساری هه‌موو شنتیک دهر و خبیسی ﴿وَأَنذَرْتُمْ﴾ بتر وایان به‌سه‌ره‌هاث ﴿وَأَنذَرْتُمْ﴾ له‌س
 ته‌ها شویسی خالووه کانمان ده‌پسرا ﴿وَأَنذَرْتُمْ﴾ هه‌ره‌و جزوه ﴿وَأَنذَرْتُمْ﴾ سرری هوری
 تاویرن ده‌دوین ﴿وَأَنذَرْتُمْ﴾ له‌س (سر) له‌س (سر) له‌س (سر) له‌س (سر) له‌س (سر) له‌س (سر) له‌س (سر)
 دابور (له‌س مان و ده‌سه‌لات) به‌نیوه‌مان به‌داسور ﴿وَأَنذَرْتُمْ﴾ له‌س (سر) له‌س (سر) له‌س (سر) له‌س (سر) له‌س (سر)
 دلجان پیداوون ﴿وَأَنذَرْتُمْ﴾ به‌لام سوود و که‌لکی پی به‌گه‌یاندن ﴿وَأَنذَرْتُمْ﴾ له‌س (سر) له‌س (سر) له‌س (سر) له‌س (سر)
 به‌گویی و به‌چارو به‌دلیان ﴿وَأَنذَرْتُمْ﴾ هیچ شنتیک ﴿وَأَنذَرْتُمْ﴾ له‌س (سر) له‌س (سر) له‌س (سر) له‌س (سر) له‌س (سر)
 به‌بیشانه‌کانی حوا به‌بوو ﴿وَأَنذَرْتُمْ﴾ وه‌هوری دان ﴿وَأَنذَرْتُمْ﴾ له‌س (سر) له‌س (سر) له‌س (سر) له‌س (سر) له‌س (سر)
 ده‌کرد ﴿وَأَنذَرْتُمْ﴾ وه‌پنگومان له‌ماومان برد ﴿وَأَنذَرْتُمْ﴾ له‌س (سر) له‌س (سر) له‌س (سر) له‌س (سر) له‌س (سر)
 دیهاتاسی که‌به‌دورو به‌رتان دابورن ﴿وَأَنذَرْتُمْ﴾ وه‌به‌لگه‌و بیشانه‌ی جوراو جورمان بیشان
 دان ﴿وَأَنذَرْتُمْ﴾ تا (له‌بی باوهری) بگه‌رینه‌وه ﴿وَأَنذَرْتُمْ﴾ له‌س (سر) له‌س (سر) له‌س (سر) له‌س (سر) له‌س (سر)
 ﴿وَأَنذَرْتُمْ﴾ له‌س (سر) له‌س (سر) له‌س (سر) له‌س (سر) له‌س (سر) له‌س (سر) له‌س (سر) له‌س (سر) له‌س (سر)
 به‌ره‌سرای (حویان) ﴿وَأَنذَرْتُمْ﴾ له‌س (سر) له‌س (سر) له‌س (سر) له‌س (سر) له‌س (سر) له‌س (سر) له‌س (سر) له‌س (سر)
 ﴿وَأَنذَرْتُمْ﴾ له‌س (سر) له‌س (سر) له‌س (سر) له‌س (سر) له‌س (سر) له‌س (سر) له‌س (سر) له‌س (سر) له‌س (سر)
 ده‌به‌س

﴿وَلَوْ صَرَفْتُمُوهَا مِنْ تَحْتِهَا﴾ و ه (بیریاں خہرہ وہ) کاتیتک چہند حق کہ یہ کماں مار دو لات ﴿سَبَّحُوا بُرْهَانَ رَبِّكُمْ﴾ ت گوی له قورٹان نگران ﴿سَبَّحُوا خَمْرًا﴾ جا کاتیتک نامہ دی گوی گرتن له قورٹان نوون ﴿وَالْوَجْهَ﴾ ورتیان (نہ بہ کتری) بن دنگ بن (و گوی نگران) ﴿وَمَنْ يَصْبِرْ﴾ حا کہ (قورٹان خونندہ کہ) نہ او سوو ﴿وَلَوْ يَفْقَهُ مَذْهَبَ رَبِّكَ﴾ ہمہ موویان گہ رانہ وہ بولای قوم و ہورہ کہ بیان نہ ہر سینہر ﴿قَالُوا يَا قَوْمِ﴾ وویان نہی ہورو قومہ کماں ﴿يَا سَيِّدَنَا﴾ نہ راستی ثبہ گوی بیستی کتیبیت ہوویں ﴿يَرْبُّنَا﴾ نہی موسیٰ کہ نہ پاش مووسا میر در او تہ خوار وہ ﴿مُحَمَّدٌ عَبْدُ اللَّهِ﴾ پہ راہہ کانی پتیش خوی نہ راست دادہی ﴿يَهْدِيكُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ (حَمَلِك) ہرسمووی دہ کات بقہق و پندری راستی ﴿يَوْمَ تُجْزَىٰ عَنْ شَيْءٍ﴾ نہی قومہ کہ ماں و لای بانگخواری خوا (موجہ صمدہ) بدہ وہ ﴿وَرَبُّهُمُ﴾ و باوہری پی پش ﴿يَقْرَأُكُمْ مِنْ زُكْرٍ﴾ (خوا) لہ ناواہ کانتان خوش دہی و دہ سپر نہ وہ ﴿وَنُحْرُومُ عَنْهُمُ﴾ و ہ لہ سرائی سہخت دہماں پاریری ﴿وَمَنْ لَا يُجِدْ دَعْوَانَا﴾ ہر کہ سیش و لای بانگخواری خوا (کہ موجہ صمدہ) نہ داتہ وہ ﴿مَنْ يَسْمَعْ وَ يَلْمِزْ﴾ نہر یہ هیچ جو ریک ماتوای لہ رہوی دالہ دہست خوا دہرچی و خوی قوتار کات ﴿وَمَنْ يَسْمَعْ وَ يَلْمِزْ﴾ و ہ جگہ نہ خو پارہ تہدہر و پشہو اینکی نی یہ ﴿وَلَنْ يَجِدَ صِدْقًا مِنْ رَبِّهِ﴾ ناہواہ نہ گوہر پی یہ کی ٹاسکرادان ﴿وَلَنْ يَجِدَ﴾ نایا نہواہ نہ بیان رانیوہ ﴿لَنْ يَجِدَ دَعْوَانَا﴾ نہ راستی نہ و خواہی تاسمانہ کان و رہوی دروست کردوہ ﴿وَمَنْ يَسْمَعْ وَ يَلْمِزْ﴾ و ہ لہ دروست کردہ بد ماتوانا و دہستہ پاچہ نہ ہوہ و ہ بتوانا نہ مردو وایش رسیدو ویکاتہ وہ ﴿لَنْ يَجِدَ﴾ نہی کی شہریر یگومان خواہہ سہر ہمہ و شینکدا بتوانا نہ ﴿وَمَنْ يَسْمَعْ وَ يَلْمِزْ﴾ و ہ رویشکی باوہراں بہراندہ دورہج رادہ گیریں ﴿لَنْ يَجِدَ دَعْوَانَا﴾ (بیان دہلیں) نایا نہ بہ راست می یہ ﴿وَلَنْ يَجِدَ﴾ دہلیں نہلی سوید بہ پەر و مردگارمان راستہ ﴿وَلَنْ يَجِدَ﴾ (خوا) دہلہ رموی دہی نہ و سر یہ بچہ ژن ﴿لَنْ يَجِدَ﴾ چونکہ قنہ باوہرتان پی نہ دہ کرد ﴿وَلَنْ يَجِدَ﴾ کہواہ خوگرہ (نہی موجہ صمدہ) ﴿لَنْ يَجِدَ﴾ کہ صبر و کثرت میں ترشہ ہر وہ کو پتہ میدہرانی خورگری بہ ہیز دانیان بہ خودا گرت ﴿وَلَنْ يَجِدَ﴾ و ہ پلہ مہ کہ بو (سرادان ایاں) کاتہر ورم ہرون ماہو عدوت ﴿وَلَنْ يَجِدَ﴾ (سری) نہلیں پندراو یان دہلیں وادہرائں ﴿لَنْ يَجِدَ﴾ نہہا ساتیت لہر وژ نہ دویا دا ماوہ نہوہ ﴿لَنْ يَجِدَ﴾ (نہم قورٹانہ) ناگاداری یہ ﴿لَنْ يَجِدَ﴾ حا نایا کہس لہر دہچیت ﴿لَنْ يَجِدَ﴾ جگہ لہ گہلی لہ سور دہرچو نہیت ﴿

﴿وَيَهْدِيكُمْ سَبِيلَ الْمَسْجِدِ﴾ نه‌وانه‌ی باوهریان هیتاوه‌ده‌لین ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِهِمْ هَارُونَ﴾ بوچی سوره‌تیک (نه‌قورقان)
 مانیردریته‌خواره‌وه؟ (ده‌ریاره‌ی جهنگ و جیهاد) ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِهِمْ هَارُونَ﴾ که‌چی
 کاتیک سوره‌تیک روون و دامه‌رراو نیزایته‌خواره‌وه و نیایدا باسی جهنگ کرین ﴿رَأَيْتَ لِرَبِّكَ﴾
 ده‌پسی نه‌و که‌سده‌ی ﴿فِي مَوَاقِعٍ مِّنَ الْبُحْرِ﴾ که‌له‌دلایدا به‌خوشی (دور رووی) هه‌یه ﴿عِزِّكَ﴾
 نه‌ماشای تو ده‌که‌ن ﴿نَظَرَ نَظْرِي فِي مِصْرَ﴾ وک نه‌ماشای کرمن که‌سبک که‌له‌ترسی مردن به
 خوشی خوی چوونیت ﴿مَدُونٍ﴾ بو نه‌وان و اچاکتر بوو ﴿طَاعَ وَفَرَغَ﴾ قدرمان به‌ردار
 بوونیه و قسمی جوان و چاکیان مکر دایه ﴿بِهِ عَمْدٌ﴾ هدر کانیکیش قدرمانی (جهنگ) درا
 (چی به‌چی ی ماگه‌ن) ﴿فَمِنْ مَدُونٍ﴾ حو نه‌گه‌له‌گه‌ل خواپ استیان مکر دایه ﴿بِهِ عَمْدٌ﴾
 نه‌وه‌باشتر بوو بزیان ﴿فَمِنْ مَدُونٍ﴾ جانا یا تیره به‌ته‌مان (ته‌ی باباگان) ﴿إِنْ يَأْتِيَنَّكَ﴾ نه‌گه‌ر
 پشت هه‌لکه‌ن (له‌یسلام و جیهاد) ﴿فَتَقَبَّلْهُ﴾ نه‌ره‌ویدا نازاوه و خرابه به‌ر باباگه‌ن
 ﴿وَتَقَبَّلْهُ﴾ وه‌هرچی به‌یوه‌دی خرمایه‌تی به‌بیچرین ﴿إِنْ يَأْتِيَنَّكَ﴾ نه‌وانه‌نه‌ر
 که‌سانه‌ن ﴿فَمِنْ مَدُونٍ﴾ که‌خوا به‌فریسی لی کر دوون ﴿فَمِنْ مَدُونٍ﴾ وه‌که‌ری کر دوون و
 چاویمانی کویر کر دووه ﴿فَمِنْ مَدُونٍ﴾ ناخو نه‌وانه‌وورد نایه‌وه‌له‌قورقان (و نه‌ی ماگه‌ن) ۱۹
 ﴿فَمِنْ مَدُونٍ﴾ (وای به) به‌لکو دلیان قورق لی دراوه ﴿فَمِنْ مَدُونٍ﴾ بنگومان نه‌و که‌سده‌ی
 ﴿فَمِنْ مَدُونٍ﴾ پاشه و پاش گه‌رانه‌وه‌له‌نایه‌که‌بان ﴿فَمِنْ مَدُونٍ﴾ له‌پاش
 نه‌وه‌ی هه‌قیان بو روون بوویه‌وه ﴿فَمِنْ مَدُونٍ﴾ شهبان خرابه‌کانیاسی بو جوان و پ‌زاده‌کر دوون
 ﴿فَمِنْ مَدُونٍ﴾ وه‌به‌هوا و نوید فریوی داسوون ﴿فَمِنْ مَدُونٍ﴾ چونکه‌نه‌وان ده‌یسان ووت
 ﴿فَمِنْ مَدُونٍ﴾ به‌و که‌سده‌ی که‌برقیان بوو له‌و قورقانه‌ی خوا دارد بووی ﴿فَمِنْ مَدُونٍ﴾
 ﴿فَمِنْ مَدُونٍ﴾ نیمه‌له‌مه‌ولا له‌مه‌مدی کاردا گویر ایمه‌لیان ده‌که‌بیس ﴿فَمِنْ مَدُونٍ﴾ وه‌خوا
 به‌به‌تیه‌کانیاس ده‌رانی ﴿فَمِنْ مَدُونٍ﴾ ناخو چوون بی (حالی نه‌و باباگانه‌ی)
 کاتیک فریشته‌کان گیانیان ده‌کیش و ﴿فَمِنْ مَدُونٍ﴾ له‌روغسار و پاشیان ده‌ده‌ن ﴿فَمِنْ مَدُونٍ﴾
 ﴿فَمِنْ مَدُونٍ﴾ (جوره‌گیان کیشانه‌ی) ﴿فَمِنْ مَدُونٍ﴾ له‌به‌ر نه‌ویه‌که‌بنگومان نه‌وه
 شوپس شتاین که‌و تیوون که‌خوای توره‌کر دوو ﴿فَمِنْ مَدُونٍ﴾ ره‌ره‌مدی خواشیان بی
 ماحوش بوو ﴿فَمِنْ مَدُونٍ﴾ بویه‌خواش کر تمه‌و کسانسی بو و چهل کر دووه ﴿فَمِنْ مَدُونٍ﴾ نایا
 و ده‌راس ﴿فَمِنْ مَدُونٍ﴾ نه‌وانه‌ی که‌به‌خوشی (مایاکی) له‌دلبان دانه ﴿فَمِنْ مَدُونٍ﴾
 ﴿فَمِنْ مَدُونٍ﴾ که‌خوا هدر گیر رق و کینه‌بان تر ناخات و ناشکرای باکات ﴿فَمِنْ مَدُونٍ﴾

﴿فَلْيَقْضُوا الْفَلَاحَ﴾ نلی به‌جینماون له‌غمرا ﴿بِالْأَرْبِ﴾ له‌عمره نه‌شته کی به‌کان ﴿سَعْدَ﴾
 له‌مه‌ولا بانگ ده‌کریس ﴿وَرَوْحَیْ سَدِیْ﴾ یو (جهنگ له‌گه‌ل) گه‌لیکی رور به‌هیری جه‌نگاور
 ﴿تُغْیِبُهُ وَتُؤْمِرُ﴾ (ده‌ی) جه‌نگیان له‌گه‌ل بکه‌ن یار حویان موسلمان بیس ﴿وَلَا تُطِيعُو﴾ جانه‌گه‌ر
 گوئزیه‌ل بیس ﴿بُؤْیُکُمْ﴾ خوا پنیان ده‌دات ﴿تَحْرُ حَسْبُ﴾ پاداشتیکی رورباش ﴿وَلَوْ سَئَوْ﴾
 وه‌نه‌گه‌ر سه‌ریچی مکه‌ن ﴿کَمْ نَوِیْزُ مِنْ قَبْلُ﴾ هه‌رومه‌له‌وه‌و پیش سه‌ریچتان کرد (له‌خوده‌یه‌ده‌)
 ﴿تُغْیِبُکُمْ عَنْ بَدَ﴾ (خوا) سرایه‌کی سه‌ختان ده‌دات ﴿نَبِیِّ عَنِ الْأَمْرِ حَرْجُ﴾ یو کویر گوماه بیه
 (به‌شداری جیه‌ده‌کات) ﴿وَلَا عَنِ الْأَمْرِ حَرْجُ﴾ یو شه‌لیش گوماه بیه ﴿وَلَا عَنِ الْأَمْرِ حَرْجُ﴾ هه‌روه‌ها
 یو به‌حوشیش گوماه بیه ﴿وَمِنْ بَلْعِ تَهْ وَرُسُوفُ﴾ وه‌هه‌ر که‌س گوئزیه‌لی حو و بیه‌مه‌ره‌که‌ی
 بیست ﴿بِدَحْهَ حَسْبُ﴾ ده‌یانه به‌هه‌شتانیت ﴿جَرِی مِنْ غَتِیْ لَأَنْتُمْ﴾ که‌رو ساره‌کان به‌زیر پاد، دپس
 وده‌چس ﴿وَمِنْ سَؤْ﴾ هه‌ر که‌میش سه‌ریچی بکات ﴿تَعْدُهُ عَدْتُ بَدَ﴾ (خوا) سرای سه‌ختی ده‌دات
 ﴿تُعْزِیْزُ مِنْ أَمْرُ﴾ سوید به‌خوا اینگومان خوا یاری یو ﴿مِنْ خُومِیْنِ﴾ به‌و نیماندازانه‌ی ﴿پَرِ
 یَافُورِیْ﴾ که‌به‌په‌میان پندیت ﴿غَبُّ شَجَرِ﴾ له‌زیر درمخته‌که‌دا (له‌خوده‌یه‌یه) ﴿عَبْدُ مَافِ
 تَوْبِهِ﴾ جا خوا ناگه‌در یو به‌وه‌ی له‌دلپاندایه ﴿مَنْ لَکَ عَزَّیْزُ﴾ بویه‌دلپایس و ناوامی یو
 یاردن ﴿وَتَهْزِیْزُ مَافِ﴾ وه‌پاداشتی دانه‌وه به‌سه‌ر که‌وتیکی بریت (که‌تاراد گردنی خه‌بهر یو) ﴿وَلَوْ
 وَفَّعَ بِرَ کَبِیْرُ یَافُورِ﴾ وه‌هه‌یمه‌نی رور که‌به‌ده‌ستی ده‌هیس ﴿وَدَلَّ مِنْ عَیْرِ حَکِیْمُ﴾ وه‌خواهه‌میشه
 رالی بالاده‌ستی کار به‌جی به‌ ﴿وَعَدُ کَیْ﴾ خوا به‌لیس بی داوون ﴿مَعْدُ کَبِیْرُ﴾ که‌هه‌یمه‌نی زور
 ﴿وَلَوْ سَؤْ﴾ (له‌بی ساوه‌ران) ده‌گرن ﴿مَحَلُّ نَحْمِ هَدِیْ﴾ بویه‌نهم (هه‌یمه‌ته‌ی خه‌بهر) بی یو
 پیش خستن ﴿وَلَوْ سَؤْ﴾ وه‌ده‌ستی خه‌لکی (مه‌ککه‌ی) لیسان کونا کرد ﴿وَلَوْ سَؤْ﴾
 تا (له‌م روودوه) بیسه به‌لکه‌یه‌ک ﴿نُؤْمِیْنِ﴾ یو ساوه‌داران ﴿وَلَوْ سَؤْ﴾ وه‌ر ییمو و بیتان بکات
 ﴿جَزْءُ مَسْتَبِیْنِ﴾ سو ریگای راست ﴿وَلَوْ سَؤْ﴾ وه‌چهدمه‌ها (هه‌یمه‌نی) تر
 هه‌یه که‌هیشتا ده‌سه‌لانتان بی به‌سه‌ری دا ﴿وَلَوْ سَؤْ﴾ بیگومان خوا ناگای له‌هه‌مو و یانه
 ﴿وَلَوْ سَؤْ﴾ وه‌خواهه‌میشه ﴿عَنِ حُکْمِیْ وَهَدِیْ﴾ به‌سه‌ر هه‌مو و شتکدا به‌ده‌سه‌لات و به‌نوانایه ﴿وَلَوْ
 وَتَوْفِیْقُکَ الْبَرِّ کَمُورُ﴾ نه‌گه‌ر نه‌وانه‌ی کاهرن جه‌نگیان له‌دژتان بگردیه ﴿وَلَوْ سَؤْ﴾ بیگومان
 (تیک ده‌شکار) هه‌ده‌هاتس ﴿تَهْزِیْزُ﴾ باشان ده‌سیان به‌ده‌که‌وت ﴿وَلَوْ سَؤْ﴾ هیچ دوست و
 پشتوانیت ﴿وَلَوْ سَؤْ﴾ نه‌وه‌یاسا و ماوی خوا به‌ ﴿وَلَوْ سَؤْ﴾ که‌بیگومان پشتیش هه‌روانووه
 ﴿وَلَوْ سَؤْ﴾ قه‌ت ناپیت یار و یاسای خوا هیچ گورانکی به‌سه‌ر دایت ﴿وَلَوْ سَؤْ﴾

﴿وَقُلْ لِّی﴾ خوانده و رانده ﴿كَفَّ يَدَیْهِ عَمَّا﴾ که دستش توانی (کافران) له‌نیوه کوتا کرد ﴿وَأَنزَلَ﴾
 عهد ﴿دستی نیوه‌ش لہ‌وان﴾ کوتا کرد به‌رنکه‌وتنی خودمیه ﴿فَطَرِ مَكَّةَ﴾ له‌ماو حەر گه‌ی مه‌ککه‌دا
 ﴿مِن قَدِّ﴾ له‌پاش نه‌وی ﴿أَنَّ الظُّلُمَ کُتِبَ﴾ نیوه‌ی به‌سهر نه‌واندارال کرد ﴿وَكَاثُ أَتَى بِمَقْعَدِ﴾
 وه‌حو به‌هرچی نیوه‌ده‌بکه‌ر بیایه ﴿عَمَّ لَیْسَ صَعْرُ﴾ همر نه‌وان (مه‌ککه‌یه‌کان) بورن کافر بورن
 ﴿وَصَدْرُکَی تَسْجِدَ تَحْوَرُ﴾ وه‌رنگری نیوه‌یان کرد (له‌رباره‌تی) مر گه‌وتنی حدرام (که‌عه‌ی پیرو)
 ﴿وَنَهَضَی مَقْکُوهَ﴾ وه‌(مدیا به‌یشت) قورمانیه وه‌ستیراوه‌کان (له‌خودمیه‌یه‌د) ﴿فَإِنْ سَمِعَ مَجْهَدَ﴾ بگاته
 شویس سه‌ر بریسی خوی ﴿وَقَدْ رَیَئُتُمْ مَوْتُومَ وَتَوَسَّطَ﴾ (حوارالی ده‌کردن به‌سهر مه‌ککه‌دا، له‌ر
 سالد) نه‌گهر بیاو و نافر تانی نیحاندار نه‌بویه (له‌ماو کافران مه‌ککه‌دا) ﴿فَرَسُوتَ﴾ که‌نیوه‌بدن
 ده‌ماهی ﴿أَرَطُوتَ﴾ پشان پیدا‌ده‌مان (ده‌تان کوشش) ﴿فَبِیْکَرْمَتِهِ مَعْرُتَ﴾ جابه‌هوانه‌وه‌تووشی
 ندان ده‌بورن ﴿فَبِیْکَرْمَتِهِ﴾ بی شه‌وی بران ﴿فَبِیْکَرْمَتِهِ مَعْرُتَ﴾ تاحوایینه‌خاته به‌ر به‌ره‌ی خوی
 ﴿مِن بَشَرٍ﴾ نه‌و که‌سه‌ی که‌خوی ده‌یوی ﴿فَبِیْکَرْمَتِهِ﴾ نه‌لام نه‌گهر (نیحانداران و کافران له‌مه‌ککه‌دا)
 له‌به‌کتر جیایو واپه‌ته‌وه ﴿فَبِیْکَرْمَتِهِ مَعْرُتَ﴾ بیگو‌مان بی‌یاوه‌ره‌کانیامدن سر‌اده‌دا ﴿عَدَابُ لِّی﴾
 به‌سز دانیکی سه‌خت ﴿فَبِیْکَرْمَتِهِ مَعْرُتَ﴾ کاتبیت نه‌وانه‌ی بی‌ساوه‌رن ده‌مار
 گیریدن خسته‌دلپانه‌وه ﴿فَبِیْکَرْمَتِهِ مَعْرُتَ﴾ که‌ده‌مارگیری به‌فامی به‌﴿فَبِیْکَرْمَتِهِ مَعْرُتَ﴾ جا‌خواش
 دلپایی و نارامی حویس ماره‌خواره‌وه ﴿فَبِیْکَرْمَتِهِ مَعْرُتَ﴾ بو‌پیمه‌به‌ر و نیم‌بدان
 ﴿وَأَرْمَتَ مَكِّیةَ﴾ وه‌یاوم‌دانی پابه‌د کرد به‌ووشه‌ی (لا اله الا الله محمد رسول الله) وه
 ﴿وَكَاثُ أَتَى بِمَقْعَدِ﴾ وه‌نه‌وان به‌ووشه‌یه‌شیاوتر بورن و خواهمی بورن ﴿وَكَاثُ أَتَى بِمَقْعَدِ﴾
 وه‌خواه‌مه‌مووشیت ناگادار و رانده ﴿فَبِیْکَرْمَتِهِ مَعْرُتَ﴾ سوینده‌خواه‌ایگو‌مان ﴿فَبِیْکَرْمَتِهِ مَعْرُتَ﴾
 خو‌ته‌وخده‌وی که‌پیمه‌به‌ره‌که‌ی دیوی به‌راستی گیراوه‌نیامدی ﴿فَبِیْکَرْمَتِهِ مَعْرُتَ﴾ که‌(ووتوی)
 دلبیاب ده‌چه‌ماومر گه‌وتنی حدرام (که‌عه‌ی پیرو) ﴿فَبِیْکَرْمَتِهِ مَعْرُتَ﴾ به‌ووشی خوا ﴿فَبِیْکَرْمَتِهِ مَعْرُتَ﴾
 بن‌ترس ﴿فَبِیْکَرْمَتِهِ مَعْرُتَ﴾ مه‌رمان تاشیوه‌یان کورمان کرد و نه‌وه ﴿فَبِیْکَرْمَتِهِ مَعْرُتَ﴾ (له‌دورس)
 مانر مس ﴿فَبِیْکَرْمَتِهِ مَعْرُتَ﴾ حانه‌وه‌ی (حوا) ده‌برانی نیوه‌نه‌تان ده‌رانی (که‌خیر له‌رنکه‌وتن دایه)
 ﴿فَبِیْکَرْمَتِهِ مَعْرُتَ﴾ وه‌جگه‌له (چو‌وبه‌مه‌ککه) بریاری داوه ﴿فَبِیْکَرْمَتِهِ مَعْرُتَ﴾ سه‌ر که‌وتینی بریت
 (بو‌نیوه‌یه که‌رنکه‌وتنی خودمیه‌یه‌د) ﴿فَبِیْکَرْمَتِهِ مَعْرُتَ﴾ خوانده و رانده که‌پیمه‌به‌ره‌که‌ی
 ساردوه ﴿فَبِیْکَرْمَتِهِ مَعْرُتَ﴾ به‌ریمووسی و ناییس راستوه ﴿فَبِیْکَرْمَتِهِ مَعْرُتَ﴾ نا‌به‌سهر
 هه‌مو و به‌رنکه‌دارالی بکات ﴿فَبِیْکَرْمَتِهِ مَعْرُتَ﴾ تمها حوایمه‌که‌شاهدیت له‌سهر نه‌مه ﴿فَبِیْکَرْمَتِهِ مَعْرُتَ﴾

﴿فَنَحْنُ رُسُلُ اللَّهِ﴾ موحه‌ممد ﷺ پیغمبری خوایه ﴿وَأَنذَرُكُمْ﴾ ئەو (باوهر دار) انه‌ش که‌له‌گه‌لیدن
 ﴿أَشِدَّةً عَلَى الْكُفَّارِ﴾ همرامهر بی باوهران بوئو میژن و ﴿زَحِيمَةً﴾ له‌نیوان حویاندا به‌هره‌بیس ﴿بِرَهْمِ
 رُكَّاسٍ﴾ ده‌بان بیسی (همیشه) له‌کورموش و سوزده بردسدن ﴿تَسْمِعُونَ قَوْلَ اللَّهِ وَهُوَ
 دَاوِي هَرَلٍ وَدَمْرُ مَعَدْيَ حَوْادِ كَهَنَ﴾ یسندخوئی و خوهید ﴿بِشَاهِدِيَّانَ لَهُ نَارُ جَاوَانِيَا دَا دِيَا رَهْ﴾ من‌آبر
 آسجور ﴿بِهَقْوِي رُورِ سِوَزْدِه سِرْدَن﴾ یانه‌وه ﴿رَبِّكَ مَنُفَعِي سَوْرَةِ﴾ جاشمو (ه‌وه‌له‌به‌پرانه) ئەوه
 ممووه و صیغه‌نیان بوو له‌ته‌وراتدا ﴿وَسَمْعِيَّيْ عَجَبٍ﴾ وه‌ممووه و صیغه‌نیان له‌نیسجیلیشدا
 ﴿كَرَّجَ أَخْرَجَ مَقْنَعَةٍ﴾ وه‌ك پروومك و کشتو کالیك وایه چه‌کهره‌ی دهر کردیست (س‌هور بوویس)
 ﴿فَرَرَةٍ وَأَسْفَافٍ﴾ ئەمجا چه‌کهره‌ک‌ه‌ی به‌هیز کردین و قاییم بوویس ﴿وَسُورِ عِوَسِوَرٍ﴾ جاله‌سه‌ر
 لاسکی خوی ریت و ستنایس ﴿أَعْبَتَ سِرَّ﴾ (نه‌وسده حوان س‌) جوتیاره‌کانی سه‌رسام کردی
 ﴿يَحِيطُ بِهِنَّ كُنْهَرٍ﴾ تا به (رور بوونی) ه‌وه‌لانی داخ و ه‌راق بدا به‌کامران ﴿وَعَدَّ اللَّهُ﴾ خوا به‌لینی
 داوه ﴿كُذِّبَ، مَوْعِدُهُمْ عَصَبَتُ بِهِمْ﴾ به‌وانه‌نیان که‌باوهریان ه‌باوه و کرده‌وه‌ی چ‌که‌بان کردوه
 ﴿مَعْقِرَةٌ أَخْرَ عَصَمًا﴾ به‌لیور دن و پاداشتی گه‌وره (که‌به‌عه‌شته) ﴿۵﴾

سورنی ﴿المخزوم﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خ‌ای نه‌خشده‌ی میهرمان

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئە‌ی که‌سانه‌ی که‌باوهرتان ه‌شاوه ﴿لَا تُعِدُّوا﴾ بیس مد‌که‌ون (له‌هیچ
 کاروهر یاری نکدا) ﴿بِهَيْبَتِي أَنَّهُ يُرْسِيهِ﴾ له‌خواو پیغمه‌بره‌ک‌ه‌ی ﴿وَرَنُو اللَّهَ﴾ و له‌خواو بر‌س
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ب‌گومان ح‌وایسه‌ری رانابه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئە‌ی که‌سانه‌ی
 باوهرتان ه‌ساوه ﴿لَا تَقْرَبُوا صُورَكُمْ﴾ ده‌گشان به‌رر مد‌که‌م‌وه ﴿فَوْقَ حُورِ نَبِيِّ﴾ به‌سه‌ر ده‌گی
 پیغمه‌بره‌د ﷺ ﴿وَلَا تَقْرَبُوا يَتَرِي﴾ وه‌به‌ده‌گی به‌رر قسه‌ی له‌گه‌ل مد‌که‌ن ﴿كُنْهَرِ تَحِيكُ بَعِيثٍ﴾
 وه‌ك ده‌گ به‌رر کرده‌وه‌نیان له‌گه‌ل به‌کتر بدا ﴿أَسْحَطَ عَلَيْكُمْ﴾ م‌وه‌کو کرده‌وه‌کانتان به‌نال به‌م‌وه
 ﴿وَأَسَدَ لَا تُفْرُونَ﴾ و خوش‌شان ه‌ه‌ستی بی مد‌که‌ن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ب‌گومان ته‌وانه‌ی ﴿يَقْضُونَ صُورَهُمْ﴾
 ده‌گیان بر‌م‌ده‌که‌م‌وه ﴿بَعْدَ رُسُلِ اللَّهِ﴾ له‌خر مد‌تی پیغمه‌بره‌دا ﷺ ﴿أَوَلَيْسَ اللَّهُ﴾ ئە‌وانه‌ ئە‌و که‌سانه‌ن
 ﴿أَعْلَمُ بِمَا تُكْرِمُونَ﴾ خوا دل‌یانی را‌خ‌او داوه و پاکی کرده‌وه‌م‌وه ﴿سَمِعُوا﴾ سوته‌نو و خو‌ناسین
 ﴿بِهِمْ مَعْقِرَةٌ أَخْرَ عَطِمْ﴾ لی خوش‌بوون و پاداشی گه‌وره‌بان بو ه‌یه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ب‌گومان ته‌و
 که‌سانه‌ی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له‌ده‌مه‌وه‌ی ر‌و‌وره‌کان یانگت ده‌که‌ن (ئ‌ی موحه‌ممد ﷺ)
 ﴿أَكُنْهَرُ لَا يَقِينُونَ﴾ ر‌ور به‌بان به‌فامی و بی ناگه‌ن ﴿۱﴾

﴿يَذَّابِفُ الْمُنَافِقِينَ﴾ نهی نه و که سانهی باو در میان هیانوه ﴿تَحْنَبُوا كَثِيرًا مِّنْ نَّحْنُ﴾ حوتان له و روریت نه
گومانه کان بیاریرن ﴿لَا يَحْسَبُ خَيْرًا لَّكَ﴾ چونکه به راستی همدینک له گومانه کان تاوانس ﴿وَلَا يَحْسَبُ﴾
سیجوری مه کهن (وبه دوی ماته راوی به کتر ده مه گه پرنس) ﴿وَلَا يَحْسَبُ تَقْصِيرًا﴾ له پاشعله به حر به
ناسی به کتری مه کهن ﴿لَا يَحْسَبُ خَيْرًا لَّكَ﴾ نابا کام له نپوه پی ی خوشه ﴿لَا يَحْسَبُ خَيْرًا لَّكَ﴾ که گوشتی
برا (نابسی به کهی) به حوات ﴿مَنْ﴾ به مصر دوی ﴿دگر فتموه﴾ بیگومان قتر تان لسی دته و دو
پیتان باخوشه ﴿وَأَسْأَلُكَ﴾ وه له حوا بنر مسی ﴿بِأَمْرٍ مِّنْ رَبِّكَ﴾ بیگومان خوانه و به گیرا گری
به بهر پی به ﴿بِأَمْرٍ مِّنْ رَبِّكَ﴾ نهی خهل کینه ﴿بِأَمْرٍ مِّنْ رَبِّكَ﴾ بیگومان نیمه درو ستمان کرد و دو ﴿بِأَمْرٍ مِّنْ رَبِّكَ﴾
و انی ﴿لَا يَحْسَبُ خَيْرًا لَّكَ﴾ وه کرد و مانس ﴿لَا يَحْسَبُ خَيْرًا لَّكَ﴾ به چمند گل و هوریکه وه ﴿لَا يَحْسَبُ خَيْرًا لَّكَ﴾
نایه کتری به مسی ﴿بِأَمْرٍ مِّنْ رَبِّكَ﴾ به راستی به پیر تریتان لای خوا ﴿بِأَمْرٍ مِّنْ رَبِّكَ﴾ نه و که سه تانه زیاتر
له خودا دتر سبت ﴿بِأَمْرٍ مِّنْ رَبِّكَ﴾ بیگومان حو را نای ناگاداره ﴿بِأَمْرٍ مِّنْ رَبِّكَ﴾ عه ره به
ده شسته کیه کان و و تیان باو در میان هیانوه ﴿بِأَمْرٍ مِّنْ رَبِّكَ﴾ (نهی مو حه ممد) ﴿بِأَمْرٍ مِّنْ رَبِّكَ﴾ به پیتان
﴿وَلَا يَحْسَبُ خَيْرًا لَّكَ﴾ به لکو بلیس موسلمان بوویس (به سهر راره کی) ﴿وَلَا يَحْسَبُ خَيْرًا لَّكَ﴾
چونکه هیشتا باو به چو و ته ساو دله کاتانه وه ﴿وَلَا يَحْسَبُ خَيْرًا لَّكَ﴾ خو نه گدر گویر به لی
خوا و پیغه به ره که ی پس ﴿لَا يَحْسَبُ خَيْرًا لَّكَ﴾ هیچ له (پداشتی) کرده وه کانش که م ماکانه وه
﴿بِأَمْرٍ مِّنْ رَبِّكَ﴾ به امسی خوا البیوردهی میهره بانه ﴿بِأَمْرٍ مِّنْ رَبِّكَ﴾ بیگومان نیمه اندارانی
راسته قیه نه و انهن ﴿بِأَمْرٍ مِّنْ رَبِّكَ﴾ که باو در میان هیانوه به خوا و پیغه به ره که ی ﴿بِأَمْرٍ مِّنْ رَبِّكَ﴾
پاشان درو دل نه بوون (له نیمانه که یاندا) ﴿وَلَا يَحْسَبُ خَيْرًا لَّكَ﴾ وه به مال و گینان نینکوشانین
کرد و وه ﴿وَلَا يَحْسَبُ خَيْرًا لَّكَ﴾ له پیاو ریساری خوا دا ﴿وَلَا يَحْسَبُ خَيْرًا لَّكَ﴾ هدر نه و انهن راستگوین ﴿وَلَا يَحْسَبُ خَيْرًا لَّكَ﴾
﴿فَلْيَعْلَمُوا أَنَّهُ﴾ (نهی مو حه ممد) بلی نابا نپوه خوا ناگاداره ده کهن ﴿بِأَمْرٍ مِّنْ رَبِّكَ﴾ به نایبه که تن
﴿وَلَا يَحْسَبُ خَيْرًا لَّكَ﴾ له کاتیکدا خوا ناگاداره و دمرانی ﴿بِأَمْرٍ مِّنْ رَبِّكَ﴾ به ههر چی له ناسمانه کان و
رهوی دیه ﴿وَلَا يَحْسَبُ خَيْرًا لَّكَ﴾ وه خوا به هممو و شستیک رانایه ﴿بِأَمْرٍ مِّنْ رَبِّكَ﴾ نه و که سانه مهت
ده کهن به سهر تودا (نهی مو حه ممد) ﴿بِأَمْرٍ مِّنْ رَبِّكَ﴾ که موسلمان بوون ﴿فَلْيَعْلَمُوا أَنَّهُ﴾ به لکو خو مهت
توش بلی مهتی موسلمان بوویس خوتان به سهر مندا مه کهن ﴿بِأَمْرٍ مِّنْ رَبِّكَ﴾ به لکو خو مهت
ده کات به سهر نپوه دا ﴿بِأَمْرٍ مِّنْ رَبِّكَ﴾ که رینمو و پی کرد و دو باو در میان ﴿بِأَمْرٍ مِّنْ رَبِّكَ﴾ نه گدر
نپوه راستگون (که نیمه اندارن) ﴿بِأَمْرٍ مِّنْ رَبِّكَ﴾ به راستی خوا دمرانی ﴿بِأَمْرٍ مِّنْ رَبِّكَ﴾ به پی
ناسمانه کان و رهوی ﴿وَلَا يَحْسَبُ خَيْرًا لَّكَ﴾ وه خوا بانه به ههر کرده و به که نه و ده کهن ﴿بِأَمْرٍ مِّنْ رَبِّكَ﴾

﴿وَأَسْمِدَ ذِبْ حَسْبٍ﴾ و هسوتند به ناسمانی خواودن پیگای رور (خواودن جوانی و ریک و پیک) ﴿نَزَّغَیْ قَبْلَ تَنْجِیْ﴾ ینگومان نیوه له قسه و گوشتاری حیاوردان ﴿لَا تَعْدِرْنَ لَهْ ثِیْمَانْ کَهْ لَا تَرَاوَهْ﴾ (چونکه خوی گومرایه) ﴿فَبِئْسَ خَرُوسٌ﴾ هک به کوشت چن تهر درورمانه (و نه فریبان لی بی) ﴿تَبِیْخُ خُزْ﴾ نه وانه که سانیکر ﴿فِی عَرْوَتَکُمْ﴾ له گیزاوی تهرانیدا این ناگن (نه هه مووشت) ﴿سَمَوْرُ لَیْسَ یَوْنِیْ﴾ (نه گالته وه) ده برسن که ی پوزی دوابی دیت ﴿یَوْنِ خُزْ﴾ روزنیک (سر ده برین) که نه وان ﴿عِیْ سَیْعُوسْ﴾ نه ناگری دورح ده سوتنیرین ﴿دَوْرُ بِنِکْ﴾ (پیان ده ووتریت) سر اکه تان بچمزن ﴿عَدَّ لَیْسَ﴾ نه مه نهو (سرایه) ﴿کَتَبَهْ تَتَعَبُوسْ﴾ (به گالته وه) به پهله داواتان ده کرد ﴿بِئْسَ تَنْجِیْ﴾ ینگومان پارنر کاران و نه خوانترسان ﴿فِی حَسْبٍ وَ عِیْ﴾ وان له باخات و که ماری سهر چه شمی ره واندان ﴿سَیْبِیْ مَهْ سَیْبُوعْ﴾ نه وه ی خوا پتی داوون وه ی ده گرن ﴿بَهْ کَاوُفْشَ بَکْ مَحِیْبُوتْ﴾ (چونکه) ینگومان نه وان له وه و پش چاکه کار پرون ﴿کَاوُفْشَ لَیْسَ﴾ نه وانه که میک له شه ودا ﴿سَیْعُوسْ﴾ ده خوتن (نه وی تری شه و نویزین ده کرد) ﴿وَرَبَّ لَاشْعَارْ هَیْسَ عَیْرْ﴾ وه له به ره بیاندا داوای لی خوشوویان ده کرد ﴿وَرَبَّ تَوْبَهْ﴾ وه له مال و دارایی یاندا ﴿خُلُوسْ لَیْسَ وَ سَخْرُوعْ﴾ بز (هزاری) داواکرو داوانه که مانی خویان هه بوو ﴿وَرَبَّ دَاشْ بَکْ تَوْبِیْ﴾ وه له ره میرید به لکه و بشانه هه به سو باوه برداران ﴿وَرَبَّ لَیْسَ﴾ وه له خودی خوشتندا (به لکه ی رور هه به) ﴿مَلَّجُورْ﴾ ده ی نایا بو وورد بانه وه و سه ریح مادن ﴿وَرَبَّ لَاشْعَارْ هَیْسَ عَیْرْ﴾ وهررق و روری نیوه و نهو به لیسانه ی پشان ددری له ناسمانه ﴿وَرَبَّ لَاشْعَارْ هَیْسَ عَیْرْ﴾ حاسوتند به په وهر دگاری ناسمان و زمو ی ﴿بَهْ بَکْ﴾ ینگومان نه وه (ی ناسکر) هه ق و پرسته ﴿مَشْرُوعْ لَکْ تَعْمُوسْ﴾ به ویه ی نهو قسانه ی خوتان ده یکس ﴿هَلْ لَکْ﴾ نایا پش گه شتوه ﴿خَبِیْثْ صَبِیْخْ تَرَبْ هَیْسَ عَیْرْ﴾ به سهر هاتی عیوانه رنر داره کانی تیر هیم ﴿لَیْسَ حَیْوُوعْ﴾ کانی چوویه لای تیر هیم و ﴿وَرَبَّ لَاشْعَارْ هَیْسَ عَیْرْ﴾ ووتیان سلاو (نویش) ووتی سلاو له خوتان ﴿وَرَبَّ لَاشْعَارْ هَیْسَ عَیْرْ﴾ (نیوه) که سانیکر به ماسراوون ﴿وَرَبَّ لَاشْعَارْ هَیْسَ عَیْرْ﴾ چا حیرا چو و بولای خیرانه که ی ﴿لَیْسَ لَیْسَ سَیْرْ﴾ نه میجا گویره که یه کی قه لیموی (به برزای بویان) هیا ﴿وَرَبَّ لَاشْعَارْ هَیْسَ عَیْرْ﴾ وه بریک کیده وه لیان (به لام به یان خوارد) ﴿وَرَبَّ لَاشْعَارْ هَیْسَ عَیْرْ﴾ ووتی نه وه ماخون ﴿وَرَبَّ لَاشْعَارْ هَیْسَ عَیْرْ﴾ نه وسان بیان ترس ﴿وَرَبَّ لَاشْعَارْ هَیْسَ عَیْرْ﴾ ووتیان مه ترسه (نیمه بیر دراوی حواین) ﴿وَرَبَّ لَاشْعَارْ هَیْسَ عَیْرْ﴾ وه مرگیتیان بی دا به کورینکی دانا (که نیس حاقه) ﴿وَرَبَّ لَاشْعَارْ هَیْسَ عَیْرْ﴾ جازنه که ی قریوه به کی کرد و هات ﴿وَرَبَّ لَاشْعَارْ هَیْسَ عَیْرْ﴾ وه دای به پرومته ی خویدا (وه ک باووی زمان) ﴿وَرَبَّ لَاشْعَارْ هَیْسَ عَیْرْ﴾ وه ووتی بیر زینکی به روک (چون مندانی دهی) ﴿وَرَبَّ لَاشْعَارْ هَیْسَ عَیْرْ﴾ (میشته کان) ووتیان به وهر دگارت و ی له رموه ﴿وَرَبَّ لَاشْعَارْ هَیْسَ عَیْرْ﴾ ینگومان هه خوا کار به حنی رانابه ﴿وَرَبَّ لَاشْعَارْ هَیْسَ عَیْرْ﴾

﴿فَارْتَضِبْكَ يَا تَمْرُوتُ﴾ (تیراهیم) وونی چیتان یی مسپتر در او نه‌ی میرواوانی خوا ﴿وَأَنْتَ يَا
 أَرْيَاسُ قَوْمِ تَجْرِينَ﴾ وویار ییگومان نیمه بیرراویس بق سمر گملی ناواناران ﴿يَرْيَسُ عَلَيْهِ تَجَارُومُ
 جِي﴾ سؤ نه‌وی بار ییسی نه سمریانداسرد له گلی سورمه کراوی ﴿مُسْمَةُ عَسْرِيكَ تَمْرُوتُ﴾
 بیشانه کراو له لایه‌ی پهر وهر دگار نه‌وه بو له سوور دهر جوان ﴿مَحْرُجُ مَرْكَانٍ يَهْدُ مَرْتُومِيْنَ﴾ نه‌مجا
 هدرچی بوو له و (شاره‌ی لووط) داله‌ی پرواداران دهرمان کردن ﴿يَا وَجِدُ يَا عَزِيزُ يَا مُنْتَمِعُ﴾
 وه به‌ماسدی تیندا ییجگه له به‌ك مالی موسلمان به‌میت (نه‌وش مالی لووط بوو) ﴿وَلَوْ يَدُ
 الْعَيْنِ﴾ وه به‌ند و نه‌شانه‌یبه‌کمان تیندا به‌جی به‌شت ﴿يَا عَزِيزُ يَا عَزِيزُ﴾ بق نه‌وانه‌ی که له سزای
 به‌تارار دهرمس ﴿وَلَوْ يَدُ عَزِيزُ﴾ ههر و مهاله به‌سمر هاتی موسادا (چمد به‌لگو به‌ند هه‌یه)
 کاتن کمار دمان ﴿وَلَوْ يَدُ عَزِيزُ﴾ بو لای بیر هه‌وی به‌لگو ی روو و ناشکراوه ﴿وَلَوْ يَدُ
 عَزِيزُ﴾ بیر هه‌ویس روی وهر گیر او سهر بیچی کرد به‌هوی ده‌سه‌لانه‌یبه‌وه ﴿وَلَوْ يَدُ عَزِيزُ﴾ وه
 وونی (مروست) جادوو گهره‌یان شپه ﴿وَلَوْ يَدُ عَزِيزُ﴾ نیمه‌ش خوی و له‌شکره‌یبه‌مان گرت
 ﴿وَلَوْ يَدُ عَزِيزُ﴾ و درنسان دانه‌ی سار دهر ساوه ﴿وَلَوْ يَدُ عَزِيزُ﴾ که له‌وشیادی لومه‌ی کردن بوو ﴿وَلَوْ يَدُ
 عَزِيزُ﴾ وه له‌گلی هاددا به‌لگو به‌ند هه‌یه ﴿وَلَوْ يَدُ عَزِيزُ﴾ کاتی که یاردمانه‌ی سهر یان ﴿وَلَوْ يَدُ عَزِيزُ﴾
 پای (گهرمی تویدی) یی خیر ﴿وَلَوْ يَدُ عَزِيزُ﴾ به‌سمر هدر ششیکد، پرویشته‌ی واری لی
 به‌ده‌هینا ﴿وَلَوْ يَدُ عَزِيزُ﴾ هه‌نا وه‌ک بر روی لی نه‌کرد ﴿وَلَوْ يَدُ عَزِيزُ﴾ وه له‌گلی سه‌موددا (په‌ند
 و له‌مور گاری هه‌یه) ﴿وَلَوْ يَدُ عَزِيزُ﴾ کاتی که بییان ووترا ﴿وَلَوْ يَدُ عَزِيزُ﴾ رابویرن ت کانی خوی دینت
 ﴿وَلَوْ يَدُ عَزِيزُ﴾ جانه‌وان سهر که‌شیاں کرد له‌هه‌رماسی پهر وهر دگاریان ﴿وَلَوْ يَدُ عَزِيزُ﴾
 نه‌مجا هه‌وره‌یروسکه‌یندان ﴿وَلَوْ يَدُ عَزِيزُ﴾ له‌کاتیکدا نه‌وان (نیاچووس خویانیاں) نه‌چاو ده‌ینی
 ﴿وَلَوْ يَدُ عَزِيزُ﴾ به‌یانتوانی هه‌سته‌وه ﴿وَلَوْ يَدُ عَزِيزُ﴾ وه سهر که‌ووتویش نه‌بوون
 ﴿وَلَوْ يَدُ عَزِيزُ﴾ وه گه‌لی بوو حیث له‌پیش نه‌ماندا بوو ﴿وَلَوْ يَدُ عَزِيزُ﴾ که به‌راستی
 گه‌یگی به‌دکار و له‌سوور دهر چوور بوو ﴿وَلَوْ يَدُ عَزِيزُ﴾ و نامسمان به‌هیر و توانا به‌کی
 گه‌وره‌یروسست کرد وه ﴿وَلَوْ يَدُ عَزِيزُ﴾ وه نیمه به‌راستی مراوانکه‌ری (نامسمان) به‌به‌رده‌وامی
 ﴿وَلَوْ يَدُ عَزِيزُ﴾ وه ره‌ویسان راخستوه ﴿وَلَوْ يَدُ عَزِيزُ﴾ نای ج راخه‌ریکی چاکین نیمه ﴿وَلَوْ يَدُ عَزِيزُ﴾
 ﴿وَلَوْ يَدُ عَزِيزُ﴾ وه له‌هه‌موو ششیک جووتیک (تیر و می) مان دروست کرد وه
 ﴿وَلَوْ يَدُ عَزِيزُ﴾ سؤ نه‌وی بیریکه‌سه‌وه و به‌مدی لی وهر بگرو ﴿وَلَوْ يَدُ عَزِيزُ﴾ نه‌مجا به‌به‌له‌یبه‌رو
 لای خوا برؤن ﴿وَلَوْ يَدُ عَزِيزُ﴾ به‌راسی من له‌لایدن خواوه تر سینه‌ریکی ناشکراو وورم بو
 تیره ﴿وَلَوْ يَدُ عَزِيزُ﴾ وه له‌گهل خوادا پهر سمرای تر دامه‌یین ﴿وَلَوْ يَدُ عَزِيزُ﴾
 به‌راستی من له‌لایدن خواوه تر سینه‌ریکی ناشکراو وورم بو تیره ﴿وَلَوْ يَدُ عَزِيزُ﴾

﴿ذٰلِكَ مَتٰی یَبِیْضُ مِنْ فَاغِیْرِیْ رُحُوۡی﴾ همر بسم شیویه هیچ بته‌مه‌ریك نه‌فانویه سو لای ثومه‌نانی
پش نه‌مان ﴿اَلَا یَاۤاَسٰرُ اُتَمَحْزُوۡی﴾ مه‌گمر ووتوو‌بانه (نمو پعه‌مه‌ره) جدوو‌گمره نان شپته ﴿١﴾
﴿اَلْوَصُوۡیَهٗ﴾ نایا (نه‌مان و نه‌وان) راسپارد میان بویه‌کسری کردووہ ﴿بَلْ لَّهٗ فَاۡفَیۡغُوۡی﴾ (نه‌حیر)
به‌لگو نه‌مان گه‌لینکی مه‌رکه‌ش و یا‌حیس ﴿٢﴾ ﴿مَوۡعَتَهٗر﴾ تو (نه‌ی مو‌حه‌مه‌د) پروین
لی وهر گیره ﴿وَمَ اَسْمٰیۡنُوۡم﴾ چونکه مولومه‌کراو بست ﴿وَرٰثَر﴾ وه‌ناموز گاریان بکه‌و بیریان بخه‌روه
﴿وَبِیۡنَیۡکَرِیۡ سَفَحَ تَمۡقُۡمِیۡرِ﴾ چونکه نه‌راستی ناموز گاری (نه‌گمر سوودی بویی پروایان به‌ی) سوود
نه‌گه‌به‌می به‌بر وادیران ﴿وَمَحۡمُۡتَیۡرُ وِیۡسَیۡ اَیۡجَنۡدُوۡی﴾ وه‌من جو‌که و ناده‌میرادم نه‌به‌ی بۆ نه‌وه
دروست کردووہ که‌به‌ندایه‌نی من بکه‌ن ﴿مَرۡیَمَۡ مَۡرِیۡمَیۡرِیۡ﴾ من هیچ روریه‌کم سو‌ی لی‌بان
﴿وَمَرۡیَمَۡ اَرۡبَۡاۡنَیۡ عِلۡعِلۡوِیۡرِ﴾ ماشه‌وی خواردم بدمی ﴿یٰۤاَسٰرُ مَۡهَوۡرُۡرِ﴾ نه‌راستی نه‌به‌ی خوا‌خوی روری
دوره ﴿وَرٰثَرُ اَسۡیَرِیۡرِ﴾ که‌خاوه‌ن ده‌سه‌لانی رور به‌هیره ﴿وَبِیۡنَیۡکَرِیۡ مَۡمَۡوِیۡرِ﴾ نه‌م‌حای‌گوم‌ان
بو نه‌وانه‌ی ستم‌بان کردووہ سرای رورمان بو ناماده‌کردووہ ﴿مَۡشَرُۡوَبِ اَشۡحِیۡرِ﴾ هه‌روه‌ک چون بۆ
هه‌وه‌ل و هه‌ریره‌کیان ناماده‌مان‌کردووہ ﴿مَۡلَیۡسَۡتَمۡقِیۡرِ﴾ ده‌ی با‌تیر به‌له‌به‌که‌ن (له‌داوا‌کردمی سرا)
﴿وَبِیۡنَیۡکَرِیۡ مَۡمَۡوِیۡرِ﴾ سا‌هاوار بو نه‌وانه‌ی بی‌ناوه‌ی بوون ﴿مَۡنَۡوَمَۡهٗۡ اَیۡیَرُۡوَعِدِیۡرِ﴾ له‌و روزه‌ی
که‌هه‌ره‌شه‌بان بی‌لینکراوه ﴿٣﴾

سوره‌ی ﴿النزور﴾

﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیۡمِ﴾ نه‌ناوی خوا‌ی نه‌خشنده‌ی مه‌ره‌مان

﴿وَالۡنَّزُوۡرِ﴾ سوید به‌کسوی طوور (به‌و کبوه‌ی مووسا‌له‌مه‌ری قسه‌ی له‌گه‌ل خوی گه‌وره
کرد) ﴿وَرٰکِبِیۡ مَۡمَۡوِیۡرِ﴾ وه‌به‌کتیی نووسراو (مه‌به‌ست پیس قورئانه) ﴿وَبِیۡنَیۡکَرِیۡ مَۡمَۡوِیۡرِ﴾
له‌چه‌ند به‌ره‌به‌کی بلار‌کراوه (قورئان مووسراو نه‌وه‌له‌چمه‌د به‌ره‌به‌کدا) ﴿وَرٰکِبِیۡ مَۡمَۡوِیۡرِ﴾ وه
سوید به‌و‌خانه‌ی نار‌ده‌سه (بیت‌المعمور جی‌گابه‌که‌له‌ناسمان، تریشته‌ک‌ان هه‌میشه‌به‌ده‌وریدا
دیس وده‌چس، نه‌وانه‌وه‌ناوه‌دانه) ﴿وَرٰکِبِیۡ مَۡمَۡوِیۡرِ﴾ وه‌سوید به‌بانی بلید‌کراو (ناسمانی
دوبی) ﴿وَرٰکِبِیۡ مَۡمَۡوِیۡرِ﴾ وه‌سوید به‌ده‌ریای پر‌کراو (له‌ناویان نا‌گری ده‌گیر‌ساو) ﴿١﴾
﴿اَلَاۤاَسٰرُۡوَبِۡکَ وِیۡعَ﴾ بینگومان سرای به‌روه‌د‌گارت (سو‌من پروایان) ده‌می ﴿وَمَۡنَۡوَمَۡهٗۡ مَۡنَۡوَمَۡهٗۡ﴾
هیچ به‌ر‌گری که‌ری می‌به‌ه ﴿وَمَۡنَۡوَمَۡهٗۡ مَۡنَۡوَمَۡهٗۡ مَۡنَۡوَمَۡهٗۡ﴾ رور‌یک که‌ناسمان رور‌توسد ده‌که‌وته
جوله‌و هاتو‌چو ﴿وَمَۡنَۡوَمَۡهٗۡ مَۡنَۡوَمَۡهٗۡ مَۡنَۡوَمَۡهٗۡ﴾ وه‌چیا‌کان (له‌جیس حویان) ده‌جو‌ویس و تومد
ده‌رون ﴿وَبِیۡنَیۡکَرِیۡ مَۡمَۡوِیۡرِ﴾ که‌واته‌له‌و روزه‌دا‌هاوار بو‌بی‌ناوه‌ران ﴿وَبِیۡنَیۡکَرِیۡ مَۡمَۡوِیۡرِ﴾
بته‌م‌و‌ه‌ی که‌له‌کاری ماره‌وا‌دا‌پوده‌چس و هه‌میشه‌گالنه‌و گه‌پ ده‌که‌ن ﴿وَمَۡنَۡوَمَۡهٗۡ مَۡنَۡوَمَۡهٗۡ مَۡنَۡوَمَۡهٗۡ﴾
بلی‌مار جه‌م‌و‌ه‌ی رور‌ی پالیدان پیوه‌ده‌ری مه‌رو نا‌گری دوره‌چ چۆر پال پنه‌و‌ه‌بست ﴿٢﴾
﴿وَمَۡنَۡوَمَۡهٗۡ مَۡنَۡوَمَۡهٗۡ مَۡنَۡوَمَۡهٗۡ﴾ (پیان ده‌و‌تریت) نه‌مه‌نه‌و نا‌گره‌به‌که‌تیوه‌به‌درو‌تان ده‌رانی ﴿٣﴾

﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ ناحو هام و ژیر بیان فرمانیان یی نه‌دا هم قسانه ﴿وَمَنْ قَوْلِهِمْ﴾ (نه‌خیر)
 به‌لکونه‌مانه گه‌لینکی سهر که‌ش و یاخیس ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ یادله‌ی قورق (موجه‌مه‌د ۱۱۱)
 خوی هدلیسه‌ستوره؟ ﴿بَلْ لَا تُخْشَوْنَ﴾ (نه‌خیر واتیسه) به‌لکونه‌روا ماهیت ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ ده‌ی
 ب نه‌و (بی‌باوهره‌کار) نموو به‌یه‌کی وه‌ک قورقان نه‌ی ﴿بَلْ كُنْ صَدَقَ﴾ نه‌گهر راست نه‌کهن،
 (که‌مه‌له‌ستراوی مروه) ﴿تَخِيفُ مِنْ عَثَرْتِمْ﴾ نایا نه‌وان (بی‌حالتیک) له‌خویناموه دروست
 بوون ﴿أَرَأَيْتُمْ تَخِيفُونَ﴾ یان خوینان (خالق) و دروستکمری خوینان؟ ﴿أَرَأَيْتُمْ أَتَسْمُونَ﴾
 نه‌ی لای نه‌وان ناسمانه‌کان و زه‌ویان دروست کردوه ﴿بَلْ لَا تُخْشَوْنَ﴾ (نه‌خیر وایی به) به‌لکونه
 دلنایس و گومانمان هیه ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ نه‌ی نایا گه‌نجه‌نه‌کانی به‌روهردگاری تو لای
 نه‌وانه؟ ﴿أَرَأَيْتُمْ تَخِيفُونَ﴾ یان نایا ههر نه‌وان ده‌سه‌لاکندار و رالی ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾
 یان به‌یژه‌به‌کیس هیه (پیدا سهریکه‌وون یو ناسمان و) گوی نگر نه‌یدا (له‌هوانی ناسمان)؟
 ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ جا (نه‌گهر راست نه‌کهن) با گوی گره‌که‌یان به‌لکه‌یه‌کی روون بیت
 ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ یان نایا که‌چان بو خوابه‌و کوران بو نبویه؟ ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ یان نایا
 نؤ (له‌ی موجه‌مه‌د ۱۱۱) داوای کری و یادداشتیان لی ده‌که‌یست؟ ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ له‌وانیش
 له‌به‌ر بزار دسی ماریان گرانه؟ ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ یا نایا رانیاری هدییان لایه؟ ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ که
 (نه‌به‌ری) به‌ورسه‌وه ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ نه‌ی نایا نه‌یانه‌وی قیل پکه‌ن؟ ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ ده‌ی
 هدرین ماوه‌ران قیل لی کراوون ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ نه‌ی نایا به‌روستراویکیان هیه بیجکه‌نه‌خوا
 ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ خواپا که‌له‌هموو هاو به‌شیک که‌موی بریار ده‌ده‌ن ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾
 سابقه‌ی وه‌نه‌گهر پارچه‌یه‌ک له‌ناسمان بیس نکه‌وینه‌خوهره‌وه ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ نه‌لین (نه‌مه)
 هه‌ورینکی به‌سهریه‌کدا که‌وتووه (مارانمان بو ده‌مارس) ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ ده‌ی لیسان گهری نانووشی
 ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ روزی خوینان ده‌س که‌نیابد له‌ماو ده‌چس ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ روزی
 که‌بیله‌کانیان هیچ سوو دینکیان یی ماگه‌به‌ی ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ وه‌هیچ سهر که‌وتوو و سهر فرار مان
 ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ مه‌راستی نه‌وانه‌ی مستعیان کردوه (له‌خوینان و یی سروا بوون) بوین هیه
 ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ سر به‌ک پیش سرای روزی دواپی ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ نه‌لام روورنه‌یان مایر یس
 ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ چاوهر وانی بریاری به‌روهردگارت نه‌﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ چونکه‌یگومان تو له‌پیش
 چاو و چاو دیری نیمه‌دایت (له‌م نایه‌نه‌دا جیگیر کردن و ماسکردن سبعتی چاو بو خود، هانوه‌نیمه
 پرومان پیه‌نی به‌ی هیچ لیچواندن و لیکدانه‌وه‌به‌ک، و مشیوه‌که‌ی ناراین نه‌بها خود، ده‌یر است)
 ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ ههر کانی (له‌خه‌و) هه‌ستابت نه‌سبحات نکه‌به‌ستایش به‌روهردگارت
 ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ وه‌بیهرسته و ستایشی نکه‌له‌به‌شیک له‌شه‌ودا ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ وه‌کانیک نه‌ستیره‌کان
 ورن ده‌س (وشت هه‌لنه‌کهن) ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نه‌ناوی حوای نه‌خشده‌ی میهره‌ان

﴿وَأَنْتَ أَهْلُ الْغُورِ﴾ سوید به نه‌سیره کانی تاوا ده‌ی ﴿مِنْ صُلْحِ جُحْ﴾ هاوری که‌تان (موجه‌مه‌د
﴿گومر به‌سورده ﴿وَمِنْ غُورِ﴾ وه له راستی لای مه‌داوه ﴿وَمِنْ غُورِ تَهْوَ﴾ ره له هه‌دا
و هه‌وسه‌وه نه‌ساکات (که قورنان ده‌حونیت) ﴿يَبْغُوا لَوْ تَخَوُّوْهُ﴾ هه‌رجی ده‌یلی
(قورنانه‌و) بیگاده‌کرتت سوی ﴿عَمَّ شَدَّهْ تَوْنُ﴾ (حویه‌ئیلی) رور به‌توانا فیری کردروه ﴿
﴿دوره‌و﴾ حاوه‌ی بیرو عوشی نه‌هیزه ﴿هه‌سوی﴾ جاله‌سهر شنبوی راسته‌قبه‌ی حوی به‌روسته‌وه
﴿وَهْ لَوْ لَا تَأْتِي﴾ که به‌تاسوی هه‌ره به‌رری تاسمانه‌وه بوو ﴿شَرِّبْ هَدِي﴾ پشان بریت
بوو سه‌وه (له موجه‌مه‌د) و نه‌مها هاته خواروه ﴿تَكُنْ هَبْ تَوْنِي وَبِي﴾ مابه نه‌ددره‌ی دور
که‌وان یان که‌متر (ی‌ماوه بوو نه‌گه‌ل موجه‌مه‌د) ﴿وَبُحْ بِوَعْدِهِ مَا تَوْحِي﴾ نه‌مها (خوا)
بیگی کرد سو به‌ده‌ی خوی، نای چ بیگایه‌ک سوو ﴿مَكْنُ تَوْنِ مَدْرِي﴾ نه‌وه‌ی (موجه‌مه‌د
﴿به‌چاوی سهر بیسی دلی (بروای پی کردو) به‌دروی به‌رانی ﴿تَسْرُوهْ عِلْ مَدْرِي﴾ جانا‌ها
(بی به‌وران) تیره ده‌مه‌قاسی له‌گه‌ل ده‌که‌ن ده‌باره‌ی نه‌وه‌ی که به‌چاوی خوی ده‌ی بیسی ﴿
﴿وَأَمْرُهُ أَزْهَى خُورِ﴾ سوید به‌خوا بیگومان جاریکی تر جویره‌ئیلی بیوه ﴿بَعْدَ بَدْرِهِ تَسْمِي﴾ لای
دره‌حنی (سیدره‌نولمو نه‌ها) ﴿عَمَّ هَبْ تَوْنُ﴾ که لای نه‌وه‌ویه به‌ده‌شتی بیشته‌جی بوو ﴿
﴿وَبُحْ بِوَعْدِهِ مَدْرِي﴾ نه‌و کانه‌ی (به‌مه‌یه‌ری) نه‌و شته گریگ وسر سور به‌نره‌ی بیسی که سیدره‌ی
ده‌پوشی چون داپوشی بیک ﴿مَدْرِي﴾ چاوی نه‌و (موجه‌مه‌د) به‌ملا و لادانه‌ی به‌ددره‌ی
(به‌مه‌به‌ست می به‌ده‌په‌ری) ﴿مَدْرِي﴾ سوید به‌خوا بیگومان بیسی ﴿مَسْ هَبْ يَهْ تَكْرِي﴾ گه‌وره‌ترین
به‌لگه ویشانه‌ی به‌روه‌ردگاری ﴿وَهْ تَوْنُ مَدْرِي﴾ ده‌ی بیسم بلیس نایا لات و هورر (که
دووش) ﴿وَمِنْ تَوْنِ تَوْنِي﴾ وه‌تی سیسم که مه‌مانه (نایا هیچیان پی ده‌کری) ﴿تَوْنُ تَوْنِ تَوْنِ
﴿لَا تَبْ رَاسْتَهْ تَوْنِ کوران بو خوتان و کچان بو خودا به‌ره‌وه و چاک ده‌راس ؟ ﴿تَوْنِ تَوْنِ
صیری﴾ نه‌گه‌ر و این دابه‌شکر دینکی مادروست ده‌ین ﴿بِهْ هَبْ لَا تَسْمَعُ مَسْمُوعًا تَوْنِ تَوْنِ﴾ نه‌م به‌به
هه‌ر ماوالینکی برتن که تیره و باو و ناپیرانتان لیقان مارن (به‌ی ماوه‌رؤک) ﴿بْ تَوْنِ تَوْنِ مَسْمُوعًا﴾ خوا
هیچ به‌لگه‌به‌کی له‌سهر به‌رسترای نه‌وان به‌ماردووه‌ته خواروه ﴿بْ بْ بْ بْ بْ بْ بْ بْ بْ بْ بْ بْ بْ بْ بْ بْ
نه‌ها شوپس گومان و نه‌و شته ده‌که‌ون که به‌سی خویان جه‌ری لی به‌تی ﴿وَهْ تَوْنِ تَوْنِ تَوْنِ تَوْنِ
له کاتیکدا که به‌راستی له‌لایه‌ن به‌رومرد گاریانه‌وه هیدیه‌تیا‌ن بو هاتروه ﴿تَوْنِ تَوْنِ تَوْنِ تَوْنِ
سروفت ناره‌رووی هه‌رجی کرد سوی دینه‌ی (به‌خیر) ﴿تَوْنِ تَوْنِ تَوْنِ تَوْنِ﴾ چونکه هه‌ر خویه
خاوه‌ی دریا و دواروه ﴿وَهْ تَوْنِ تَوْنِ تَوْنِ تَوْنِ﴾ وه چه‌نده‌ها تریشته که نه‌تاسمانه‌کاندا هه‌ن
﴿لَا تَقِي شَعْرُ مَدْرِي﴾ نکا و شه‌فاعة‌یان هیچ سوودی می به‌ ﴿لَا تَقِي شَعْرُ مَدْرِي﴾ مه‌گه‌ر دوا‌ی
نه‌وه‌ی که خوا موله‌ت بدات ﴿بْ بْ بْ بْ بْ بْ بْ بْ بْ بْ بْ بْ بْ بْ بْ بْ﴾ یو هه‌ر که‌سبک که حوی به‌وی و راری بیت بیسی ﴿

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا مَالَ الْوَدَّاعِ﴾ بهر اسټي نه وانهي که ساوېر سه پړوږي دواړي ماښس ﴿تَسْتَوُونَ لَكُمْ﴾
 نېټه لاني ﴿مړيسته کان به کچي﴾ (خوا) ماو دهېس ﴿وَرَبُّكُمْ يَوْمَ يَمُوتُ﴾ له کاتېکدا هيچ ر بيار به کيد
 ده ر باره ي سي په ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا مَالَ الْوَدَّاعِ﴾ ته بها دواي گومان ده که وړ ﴿وَرَبُّكُمْ يَوْمَ يَمُوتُ﴾ وه بهر اسټي گومان
 ﴿لَا يَنْفَعُ مِنْ ثَمَرِهِ﴾ هيچ سوو دېکي ني به له راني هق وړ اسټي دا ﴿وَرَبُّكُمْ يَوْمَ يَمُوتُ﴾ ته بها دواي گومان ده که وړ
 دهي که واته توش وارېنه لهو که سه پشت ده کاته قورگان و بادي ثېمه ﴿وَرَبُّكُمْ يَوْمَ يَمُوتُ﴾ وه
 بېجگه ژباړي دوبا هيچي تري ماوي ﴿وَرَبُّكُمْ يَوْمَ يَمُوتُ﴾ ته مه نه وي پري راني و تېگه پشسيانه
 له رانياريدا ﴿وَرَبُّكُمْ يَوْمَ يَمُوتُ﴾ بهر اسټي په ورو د گارت چاک ده راني به وي له پندره کهي
 گو سړا يوه ﴿وَرَبُّكُمْ يَوْمَ يَمُوتُ﴾ وه چاک ده راني به وي که پشويس يوه ﴿وَرَبُّكُمْ يَوْمَ يَمُوتُ﴾ ته بها دواي گومان
 لاس ﴿وَرَبُّكُمْ يَوْمَ يَمُوتُ﴾ وه خوا خاوه يتي هر چي له ناسماته کان و رويديا په ﴿وَرَبُّكُمْ يَوْمَ يَمُوتُ﴾ ته بها دواي گومان
 نه وانه بدات که خراپه يان کردووه به يي کردووه کايان ﴿وَرَبُّكُمْ يَوْمَ يَمُوتُ﴾ ته بها دواي گومان
 بداته وه که چاکه يان کردووه به چاکه تر (له وې کردووه) ﴿وَرَبُّكُمْ يَوْمَ يَمُوتُ﴾ ته بها دواي گومان
 نه وانه ي که له گوماهي گوره و کردووه ي دريو خويان ده پاريو ﴿وَرَبُّكُمْ يَوْمَ يَمُوتُ﴾ جگه تاواني بچوړو که يتي
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا مَالَ الْوَدَّاعِ﴾ بهر اسټي په ورو د گارت ليور دسي فر وانه ﴿وَرَبُّكُمْ يَوْمَ يَمُوتُ﴾ ته بها دواي گومان
 نه و له ه موو که س به حالي نيوه راناره له کاتېکدا که له زه وي دروستي کردون ﴿وَرَبُّكُمْ يَوْمَ يَمُوتُ﴾ ته بها دواي گومان
 مهېر ﴿وَرَبُّكُمْ يَوْمَ يَمُوتُ﴾ وه کاتېک که ليوه کور به له و له مسکي دايکتانديان ﴿وَرَبُّكُمْ يَوْمَ يَمُوتُ﴾ ته بها دواي گومان
 و پاك دمه يي ﴿وَرَبُّكُمْ يَوْمَ يَمُوتُ﴾ خوا راناره به و که سه ي رياتر له خواتر سه ﴿وَرَبُّكُمْ يَوْمَ يَمُوتُ﴾ ته بها دواي گومان
 جاني ديت نه و که سه ي که پشني ه لکرد (له باوړ) ﴿وَرَبُّكُمْ يَوْمَ يَمُوتُ﴾ ته بها دواي گومان
 دايو ﴿وَرَبُّكُمْ يَوْمَ يَمُوتُ﴾ ته بها دواي گومان و نه وي تري گرتوه ﴿وَرَبُّكُمْ يَوْمَ يَمُوتُ﴾ ته بها دواي گومان
 لا يه ﴿وَرَبُّكُمْ يَوْمَ يَمُوتُ﴾ به چار ده يي ﴿وَرَبُّكُمْ يَوْمَ يَمُوتُ﴾ ته بها دواي گومان
 که له په پاره کاسي مو وسادا يوه ﴿وَرَبُّكُمْ يَوْمَ يَمُوتُ﴾ ته بها دواي گومان
 نير ايمه ي که په يماس خوي به چاکي به يي هيا ﴿وَرَبُّكُمْ يَوْمَ يَمُوتُ﴾ ته بها دواي گومان
 که هيچ تاوانبارتک گوماهي تاوانباريکي تر ه لاکري ﴿وَرَبُّكُمْ يَوْمَ يَمُوتُ﴾ ته بها دواي گومان
 ناده يي جگه له کوششي خوي خاوه يي هيچي بر يي به (له دواړو دا) ﴿وَرَبُّكُمْ يَوْمَ يَمُوتُ﴾ ته بها دواي گومان
 و ييگومان ه ول کوششه که ي له داهاتو (له قيامت) دا ده يي رتوه ﴿وَرَبُّكُمْ يَوْمَ يَمُوتُ﴾ ته بها دواي گومان
 پاشان پادشت ده درينه و به تير و نه ووي ﴿وَرَبُّكُمْ يَوْمَ يَمُوتُ﴾ ته بها دواي گومان
 سه ر محامه که ي هر نو لاي په ورو د گارت ده گريته وه ﴿وَرَبُّكُمْ يَوْمَ يَمُوتُ﴾ ته بها دواي گومان
 هار نه وېش به سه کان ده حاته گريان و پکې يي ﴿وَرَبُّكُمْ يَوْمَ يَمُوتُ﴾ ته بها دواي گومان
 ده يي نهر يي و ريدو و شيان ده کانه وه ﴿وَرَبُّكُمْ يَوْمَ يَمُوتُ﴾ ته بها دواي گومان

﴿وَبَشِّرِ الصَّالِحِينَ﴾ و به‌الباں پی سده که‌ساره که لمیوانی (حوشره که‌ساره) سده سمش که‌ساره
 ﴿الَّذِينَ يُؤْتُونَ مَالَهُمْ ذِكْرًا لِّئَلَّا يُتَذَكَّرَ﴾ هه‌ریه که‌باں له سوره ناوی خویدا حارریسی ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ (که‌له‌کدی له‌م کاره
 پیرار بوون) حابانگی هاوری (حراپه) که‌باں کرد (قوداری کوری سالیف) ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ له‌وش
 ده‌ستی ده‌به شمشیر و (حوشره که‌ی) سهر سیری ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ جاتوله و ترسانسی می
 چون بوو سده ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ بیه‌میته و جده ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لِمَنْ يَكُونُ مِثْلُ هَٰؤُلَاءِ﴾ بیه‌میته و جده
 ساردن ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ هه‌سود (سردن و نه‌سود و توما بوون) بیه‌میته و جده پیری ی‌ساره‌ل
 ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ سوزید به‌خواه‌راسی نورنامسان نامسان کردوه سو ناموزگاری لی و هرگز
 ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ حابا که‌سینک هه‌یه به‌می‌لی و هرگز نیست ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ که‌می بووط
 باوریه‌بان به‌بیا به‌پیه‌بهره که‌باں ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ به‌راستی نیمه‌ش یارده‌ما به‌ریان
 بیه‌کس به‌هر به‌ورده و به‌سود و له‌سوی سردن ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ جگه‌له که‌می و کاری بووط به‌پیت
 ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ که‌له به‌ریه‌بیا سده رگارسان کردن ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ به‌به‌ریسی و به‌جه‌می خومان
 ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ هه‌ریه‌ش به‌سود به‌اداشی سو یا سگوراران ده‌میته‌وه ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ به‌راستی (لووط)
 که‌به‌کدی ترسانده به‌مولی سه‌ختی نیمه ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ به‌لام له‌وان گومایان هه‌بو له‌و ترسانده و بر واپان
 پی به‌بوو ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ سوزید به‌خواه‌این گومان (که‌لی لووط) داوای میوانه کانیاں بیکرد ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾
 نیمه‌ش ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ حابیمه‌ش چاویانسان کویر کرد ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ به‌به‌مژن سرا و سهر به‌جانی هه‌ریه‌ش کاسم
 ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ سوزید به‌خواه‌این گومان هیرشی برده سهریان له‌به‌ریه‌بیا سده سراه کی به‌ده‌وام
 ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ ده‌ی به‌مژن سرا و سهر به‌جانی هه‌ریه‌ش کاسم ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ سوزید به‌خوا
 به‌راستی نیمه‌ش نورنامسان نامسان کردوه سو خویده‌وه و ناموزگاری ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ جاتوله که‌سینک هه‌یه به‌می‌لی
 لی و هرگز نیست ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ بیه‌میته و جده پیری ی‌ساره‌ل ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ هه‌سود (سردن و نه‌سود و توما بوون) بیه‌میته و جده
 و ده‌ست و بیه‌مده که‌ی ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ گدو به‌بیا که‌ی باوریه‌بان به‌هر هه‌سود به‌بیا که‌ی نیمه به‌کرد به‌دوریاں رانی
 ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ حابیمه‌ش توله‌سان لی سندن به‌توله‌سندی که‌میکی رانی به‌یوان ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾
 ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ ناپا ک‌توره کانی قیوه (نه‌ی خه‌لکی مدککه) باشنرون هم که‌لانی (که‌با سگوران)
 ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ یان قیوه (نه‌مانسانمان) هه‌یه له‌کتیه نامسانی به‌کاندا (ودلیان که‌سره‌نادریس) ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾
 ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ یان ده‌لیس نیمه کوم‌لکی سهر که‌ونوویس و ماهریس ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ سهره‌لجیع
 بوون لدر ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ بیه‌میته و جده پیری ی‌ساره‌ل ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ به‌به‌مژن سرا و سهر به‌جانی هه‌ریه‌ش کاسم
 دویس به‌سود (سرای) له‌و روزه روزه سخت ترو تال ترو ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ به‌به‌مژن سرا و سهر به‌جانی هه‌ریه‌ش کاسم
 به‌راستی تاو ساره‌کان له‌گومرایس و شیمی دان ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ به‌به‌مژن سرا و سهر به‌جانی هه‌ریه‌ش کاسم
 دور خده به‌سهر و وخسارماندا و ده‌کیشریس ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ بیه‌میته و جده پیری ی‌ساره‌ل ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾
 ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ بیه‌میته و جده پیری ی‌ساره‌ل ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ به‌به‌مژن سرا و سهر به‌جانی هه‌ریه‌ش کاسم

﴿وَمَا أَتَيْنَا لَوْلَا وَجْدُكُمْ﴾ و ه ه ر مانی تینه تمهها یهك جاره ﴿كَمْ مِّن مِّن دَابَّةٍ﴾ و هك چاو تر و كانديك (و به له خیر اییدا) ﴿وَمَا أَتَيْنَا لَوْلَا وَجْدُكُمْ﴾ سویند به حوا بینگو مان رور له كه سانی بی باوهری و هك لیو مان له باوهر دوو ﴿فَمِنْ مِّنْكُمْ﴾ حانایا كه سیک هه به بهندی لن و مر یگرتب ﴿وَمَا أَتَيْنَا لَوْلَا وَجْدُكُمْ﴾ و ه ه ر چه کان کر دوو نه مامی کر دوو کانابا به ﴿وَمَا أَتَيْنَا لَوْلَا وَجْدُكُمْ﴾ و ه ه ر و درشتی (کر دوو کانابا) هه موو یو سراو ﴿وَمَا أَتَيْنَا لَوْلَا وَجْدُكُمْ﴾ بینگو مان باوهر کار و به خواتر سان و ر له باخات و روو باره کانی (به هشتدا) ﴿وَمَا أَتَيْنَا لَوْلَا وَجْدُكُمْ﴾ نه جیگاهه کی خوش و به سندی ﴿وَمَا أَتَيْنَا لَوْلَا وَجْدُكُمْ﴾ لای باشایه کی نه دهسه لانی نه توانان ﴿وَمَا أَتَيْنَا لَوْلَا وَجْدُكُمْ﴾

سوره قی (الرحمن)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی حوا بی به خشنده میهر مان

﴿الْقُرْآنِ﴾ خوی به خشنده (نهو خوابه به) ﴿وَمَا أَتَيْنَا لَوْلَا وَجْدُكُمْ﴾ که قورانی بی (ی موحده مدهد) ﴿وَمَا أَتَيْنَا لَوْلَا وَجْدُكُمْ﴾ به ناسانکر دی خوسنده و له بهر کرد و بیگه بشتی مات و واتا کانی ﴿وَمَا أَتَيْنَا لَوْلَا وَجْدُكُمْ﴾ ناده می دروست کرد ﴿وَمَا أَتَيْنَا لَوْلَا وَجْدُكُمْ﴾ و ه فیری گم و گوی کرد ﴿وَمَا أَتَيْنَا لَوْلَا وَجْدُكُمْ﴾ و ه ه ر و درشتی (کر دوو کانابا) هه موو یو سراو ﴿وَمَا أَتَيْنَا لَوْلَا وَجْدُكُمْ﴾ بینگو مان باوهر کار و به خواتر سان و ر له باخات و روو باره کانی (به هشتدا) ﴿وَمَا أَتَيْنَا لَوْلَا وَجْدُكُمْ﴾ نه جیگاهه کی خوش و به سندی ﴿وَمَا أَتَيْنَا لَوْلَا وَجْدُكُمْ﴾ لای باشایه کی نه دهسه لانی نه توانان ﴿وَمَا أَتَيْنَا لَوْلَا وَجْدُكُمْ﴾

﴿مِیَیْءَ لَآ رِیْکَ﴾ تیاندا همه نامره‌تانی شاکار چاکسی دیوالمت جوان ﴿مِیَیْءَ لَآ رِیْکَ﴾
 ﴿تُکَیْیَیْ﴾ جا به کام له بیعمه‌ته‌کانی په‌روهر دگارتان ماوهر ماکه‌ن؟ ﴿حَیْءَ مَظْهَرِیْ لَاحِیَیْ﴾
 حوریانیت به‌سار حنوه‌ت و چادره‌کاندا دهرماچین و دورر ماکه‌وسه‌ره (همیشه چاوه‌ریسی
 هاوسه‌ره‌کانیا) ﴿مِیَیْءَ لَآ رِیْکَ تُکَیْیَیْ﴾ جا به کام له بیعمه‌ته‌کانی په‌روهر دگارتان ماوهر
 ماکه‌ن؟ ﴿تُرِیْقِیْیَیْ سَیْ قَیْهَمَیْ لَآ جَیْ﴾ پیش له‌وان به‌دستی ناده‌می و به‌دستی جنوکه‌یان لی
 به‌که‌رتوره ﴿مِیَیْءَ لَآ رِیْکَ مَکْیَیْیَیْ﴾ جا به کام له بیعمه‌ته‌کانی په‌روهر دگارتان ماوهر ماکه‌ن؟
 ﴿مَکْیَیْیَیْ عِیْ رَیْ خَیْءَ سَیْءَیْ جَیْ﴾ باله‌دده‌سه‌وه به‌پستی سه‌وریادی پاراوه و به‌رشی
 روزر جوانی نایابه‌وه ﴿مِیَیْءَ لَآ رِیْکَ مَکْیَیْیَیْ﴾ جا به کام له بیعمه‌ته‌کانی په‌روهر دگارتان
 باره‌پ ماکه‌ن؟ ﴿مِیْءَ شَیْءَ بَیْءَیْ لَآ حَیْءَیْ﴾ په‌روهر ناوی په‌روهر دگاری خاوه‌ن گه‌وره‌یی
 به‌خشی ﴿

سوره‌ی (الواقعه)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ماوی خرای به‌خشدی میهره‌بان

﴿إِذَا زُلْزِلَتْ أَرْضُهُ﴾ کاتیت که بروداوی گه‌وره‌ی (قیامت) برویدا ﴿سُيُفَعْفَفُ﴾ به‌رویدا
 هیچ دروزر گومانیت می‌به ﴿لَا رَیْبَ لَآ رِیْکَ﴾ برم که‌رمه‌ی (که‌سانیکه‌و) به‌رر که‌ره‌وه‌یه (بو که‌سانیکه‌ی
 نر) ﴿إِذَا زُلْزِلَتْ أَرْضُهَا﴾ کاتیک که‌ره‌ی میهرابه‌حوالان به‌جولانیتکی توند ﴿وَأُشْبِیْهُنَّ﴾
 ساء و شایعه‌کان روزر وورد کران به‌ورد کردن ﴿وَأُشْبِیْهُنَّ﴾ و به‌یون به‌ته‌یونوری پرش و
 بلاو ﴿وَأُشْبِیْهُنَّ﴾ و به‌یون دجه‌سی کومل (له‌دوار ووزدا) ﴿وَأُشْبِیْهُنَّ﴾ و به‌یون دجه‌سی کومل
 الهمزة که‌موج یارانی لای راست، کام یارانی لای راست؟ ﴿وَأُشْبِیْهُنَّ﴾ و به‌یون دجه‌سی کومل
 و به‌یون لای چه‌پ، کام یارانی لای چه‌پ؟ ﴿وَأُشْبِیْهُنَّ﴾ و به‌یون دجه‌سی کومل
 خوبانس پیش که‌وتوو ﴿وَأُشْبِیْهُنَّ﴾ نه‌واته‌ن مریکانی (باره‌گای خوا) ﴿وَأُشْبِیْهُنَّ﴾
 له‌به‌ه‌شتانی پر مار و بیعه‌ندان ﴿وَأُشْبِیْهُنَّ﴾ کومه‌لیکی روزر له‌(که‌لانی) پیشیان ﴿وَأُشْبِیْهُنَّ﴾
 و قیس مس لاجری ﴿وَأُشْبِیْهُنَّ﴾ که‌منکی له‌باشندان (له‌نومه‌تی موحه‌مه‌ده‌ی) ﴿وَأُشْبِیْهُنَّ﴾
 له‌سهر قه‌قه‌ه و کورسی چیرا و به‌نالون ﴿وَأُشْبِیْهُنَّ﴾ باله‌دده‌سه‌وه له‌سهری به‌رامهر
 به‌به‌کری ﴿

﴿لَمْ يَكُنْ لَهَا كُفْرَانٌ﴾ پاشان نسوه نه‌ی گورماناسی منی ساوهران ﴿لَا يَكْفُرُ سِمْشَرٌ مِنْهُ﴾
 بینگومان له (سوری) دره‌جسی زه‌قنه‌سوروت (ده‌خون) ﴿لَا تَقُولُ لَهُمْ قَوْلًا﴾ جاوورگی خوتانی
 لسن پرده‌کهن ﴿لَا تَقُولُ لَهُمْ قَوْلًا﴾ نه‌مجا ناوی کولای به‌سمر داده‌خوسره ﴿لَا تَقُولُ لَهُمْ قَوْلًا﴾
 شرب تهم ﴿دهی حوسره وه‌کو خوارده‌وهی (حوشرانی) نیسو ﴿لَا تَقُولُ لَهُمْ قَوْلًا﴾ نه‌مه
 میواسداری نه‌وانه له پورزی قیامه‌دا ﴿لَا تَقُولُ لَهُمْ قَوْلًا﴾ نیمه دروستمان کردون نه‌ی
 بۆ بر واکهن (به‌رسدرو بوره‌وه) ﴿لَا تَقُولُ لَهُمْ قَوْلًا﴾ جا پیم بلین نه‌و ناوه‌ی که‌ده‌پرتزه‌ناو
 مدالده‌وه ﴿لَا تَقُولُ لَهُمْ قَوْلًا﴾ نایا نپوه دروستی ده‌کهن ﴿لَا تَقُولُ لَهُمْ قَوْلًا﴾ پان نیمه‌یسه‌ی
 هینه‌ریس ﴿لَا تَقُولُ لَهُمْ قَوْلًا﴾ نیمه له‌ماوتاندا مردمان داناه، وه‌کهن
 پیش ده‌سه‌لانی نیمه‌ناکه‌وی ﴿لَا تَقُولُ لَهُمْ قَوْلًا﴾ (به‌ده‌سه‌لانی) که‌نه‌جیانی نیوه‌نه‌وه‌ی
 نر به‌پیش ﴿لَا تَقُولُ لَهُمْ قَوْلًا﴾ وه‌دروستان مکه‌سره‌وه به‌شیوه‌یه‌که‌هیچی منی ناراس
 ﴿لَا تَقُولُ لَهُمْ قَوْلًا﴾ سوند به‌خوا بینگومان نپوه له‌به‌دی هبناسی به‌که‌می ناگ‌درو
 ﴿لَا تَقُولُ لَهُمْ قَوْلًا﴾ نپتر بۆ بیرماکه‌سه‌وه ﴿لَا تَقُولُ لَهُمْ قَوْلًا﴾ جا پیم بلین نه‌و تووه‌ی که‌ده‌یچی
 ﴿لَا تَقُولُ لَهُمْ قَوْلًا﴾ نایا نپوه ده‌پروینس ﴿لَا تَقُولُ لَهُمْ قَوْلًا﴾ پانیمه‌یسه‌ی ده‌پروینس ﴿لَا تَقُولُ لَهُمْ قَوْلًا﴾
 خست ﴿نه‌که‌ر بمان وستانه‌نه‌و (پرواه‌امان ده‌گیرانه‌پووش وکا ﴿لَا تَقُولُ لَهُمْ قَوْلًا﴾ نه‌مجا ده‌ست
 ده‌کرد به‌قسی بی که‌لک ﴿لَا تَقُولُ لَهُمْ قَوْلًا﴾ (ده‌تاسووت) به‌راستی ره‌ره‌لیکه‌وتور نیمه‌یسه‌ی
 ﴿لَا تَقُولُ لَهُمْ قَوْلًا﴾ به‌لکو نیمه‌له‌برق وروزی سی به‌شیں ﴿لَا تَقُولُ لَهُمْ قَوْلًا﴾ جا پیم
 بلین له‌و ناوه‌ی که‌ده‌به‌حوسره ﴿لَا تَقُولُ لَهُمْ قَوْلًا﴾ نایا نپوه له‌ه‌وره‌که‌سه‌وه ده‌پارینس
 ﴿لَا تَقُولُ لَهُمْ قَوْلًا﴾ پانیمه‌ده‌ی نارینس ﴿لَا تَقُولُ لَهُمْ قَوْلًا﴾ نه‌که‌ر بمان وستانه‌ده‌مانکرده‌ناوینکی رور
 سوزی‌تال ﴿لَا تَقُولُ لَهُمْ قَوْلًا﴾ نپتر بۆ سوپاسی خوا‌ناکه‌ن ﴿لَا تَقُولُ لَهُمْ قَوْلًا﴾ پیم بلین نه‌وناگره‌ی
 که‌دایده‌گیرسین ﴿لَا تَقُولُ لَهُمْ قَوْلًا﴾ نایا نیوه‌داره‌که‌میتان به‌دی هیتاوه ﴿لَا تَقُولُ لَهُمْ قَوْلًا﴾
 پانیمه‌به‌دی هینه‌ریس ﴿لَا تَقُولُ لَهُمْ قَوْلًا﴾ نیمه‌نه‌و (ناگره‌) مان کردوه به‌هتوی پادخه‌ره‌وه
 (ی ناگری دۆره‌ج) ﴿لَا تَقُولُ لَهُمْ قَوْلًا﴾ وه‌(کردو ماننه‌) هوی که‌لک لی و مرگرس مو که‌شتیران ﴿لَا تَقُولُ لَهُمْ قَوْلًا﴾
 ﴿لَا تَقُولُ لَهُمْ قَوْلًا﴾ جا که‌واته‌یاد و تمسبیحاتی به‌روزدگاری که‌وره‌ی خوت به‌پاکی مکه
 ﴿لَا تَقُولُ لَهُمْ قَوْلًا﴾ جا سوند بیت به‌شونس (هه‌له‌انس و ناوایوس) نه‌ستیره‌کان ﴿لَا تَقُولُ لَهُمْ قَوْلًا﴾
 ﴿لَا تَقُولُ لَهُمْ قَوْلًا﴾ به‌راستی هم سوند نه‌که‌ر بران سوندیکی دۆر که‌وره‌یه ﴿لَا تَقُولُ لَهُمْ قَوْلًا﴾

﴿إِنَّهُ لَنَزَّلُ الْكُفَّهَ﴾ که ینگو مان نمه قورنانبکی گه‌وره و نه‌نره ﴿وَلَنُفِضَنَّ﴾ که ینکس من‌نور ﴿لَسَاو کتیبکی
 شار او هدایه (که لوح المحفوظه) ﴿وَلَنُفِضَنَّ﴾ که ینکس من‌نور ﴿لَسَاو کتیبکی﴾ که ینکس من‌نور ﴿لَسَاو کتیبکی﴾ که ینکس من‌نور
 ده‌ستی لی بادات ﴿وَلَنُفِضَنَّ﴾ که ینکس من‌نور ﴿لَسَاو کتیبکی﴾ که ینکس من‌نور ﴿لَسَاو کتیبکی﴾ که ینکس من‌نور
 ﴿وَلَنُفِضَنَّ﴾ که ینکس من‌نور ﴿لَسَاو کتیبکی﴾ که ینکس من‌نور ﴿لَسَاو کتیبکی﴾ که ینکس من‌نور ﴿لَسَاو کتیبکی﴾ که ینکس من‌نور
 سوید سگوراری له‌سور پرورینان ﴿وَلَنُفِضَنَّ﴾ که ینکس من‌نور ﴿لَسَاو کتیبکی﴾ که ینکس من‌نور ﴿لَسَاو کتیبکی﴾ که ینکس من‌نور
 بوچی کانی گن (ی نه‌خوشه‌که‌نان) ده‌گاته گه‌رووی ﴿وَلَنُفِضَنَّ﴾ که ینکس من‌نور ﴿لَسَاو کتیبکی﴾ که ینکس من‌نور ﴿لَسَاو کتیبکی﴾ که ینکس من‌نور
 نه‌ماش ده‌کن ﴿وَلَنُفِضَنَّ﴾ که ینکس من‌نور ﴿لَسَاو کتیبکی﴾ که ینکس من‌نور ﴿لَسَاو کتیبکی﴾ که ینکس من‌نور ﴿لَسَاو کتیبکی﴾ که ینکس من‌نور
 له‌سورده‌مه‌ر گدیه ﴿وَلَنُفِضَنَّ﴾ که ینکس من‌نور ﴿لَسَاو کتیبکی﴾ که ینکس من‌نور ﴿لَسَاو کتیبکی﴾ که ینکس من‌نور ﴿لَسَاو کتیبکی﴾ که ینکس من‌نور
 ده‌ی بوچی له‌گه‌ر نیوه (ریدو و نا‌کریته‌وه) آباداشت مادرینه‌وه ﴿وَلَنُفِضَنَّ﴾ که ینکس من‌نور ﴿لَسَاو کتیبکی﴾ که ینکس من‌نور ﴿لَسَاو کتیبکی﴾ که ینکس من‌نور
 (مردود که‌نار) بگه‌ر نه‌وه له‌گه‌ر راست ده‌کن ﴿وَلَنُفِضَنَّ﴾ که ینکس من‌نور ﴿لَسَاو کتیبکی﴾ که ینکس من‌نور ﴿لَسَاو کتیبکی﴾ که ینکس من‌نور ﴿لَسَاو کتیبکی﴾ که ینکس من‌نور
 له‌گیانه‌لادیه (له‌حوا) ﴿وَلَنُفِضَنَّ﴾ که ینکس من‌نور ﴿لَسَاو کتیبکی﴾ که ینکس من‌نور ﴿لَسَاو کتیبکی﴾ که ینکس من‌نور ﴿لَسَاو کتیبکی﴾ که ینکس من‌نور
 به‌هه‌شتی پر له‌نار و یه‌مه‌تی بزه‌یه ﴿وَلَنُفِضَنَّ﴾ که ینکس من‌نور ﴿لَسَاو کتیبکی﴾ که ینکس من‌نور ﴿لَسَاو کتیبکی﴾ که ینکس من‌نور ﴿لَسَاو کتیبکی﴾ که ینکس من‌نور
 راست یس ﴿وَلَنُفِضَنَّ﴾ که ینکس من‌نور ﴿لَسَاو کتیبکی﴾ که ینکس من‌نور ﴿لَسَاو کتیبکی﴾ که ینکس من‌نور ﴿لَسَاو کتیبکی﴾ که ینکس من‌نور
 ده‌ستی راستی ﴿وَلَنُفِضَنَّ﴾ که ینکس من‌نور ﴿لَسَاو کتیبکی﴾ که ینکس من‌نور ﴿لَسَاو کتیبکی﴾ که ینکس من‌نور ﴿لَسَاو کتیبکی﴾ که ینکس من‌نور
 ﴿وَلَنُفِضَنَّ﴾ که ینکس من‌نور ﴿لَسَاو کتیبکی﴾ که ینکس من‌نور ﴿لَسَاو کتیبکی﴾ که ینکس من‌نور ﴿لَسَاو کتیبکی﴾ که ینکس من‌نور
 دوزه‌خه ﴿وَلَنُفِضَنَّ﴾ که ینکس من‌نور ﴿لَسَاو کتیبکی﴾ که ینکس من‌نور ﴿لَسَاو کتیبکی﴾ که ینکس من‌نور ﴿لَسَاو کتیبکی﴾ که ینکس من‌نور
 ﴿وَلَنُفِضَنَّ﴾ که ینکس من‌نور ﴿لَسَاو کتیبکی﴾ که ینکس من‌نور ﴿لَسَاو کتیبکی﴾ که ینکس من‌نور ﴿لَسَاو کتیبکی﴾ که ینکس من‌نور
 بکه

سوره‌ی (القدر)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خدای به‌خشیدی مبه‌ربان
 ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خدای به‌خشیدی مبه‌ربان
 ﴿وَقُلْ أَعْلَمُ بِمَا تُكْرَهُ﴾ وه هه‌ر نه‌وه بالاده‌ستی کار به‌جی ﴿وَقُلْ أَعْلَمُ بِمَا تُكْرَهُ﴾ وه هه‌ر نه‌وه بالاده‌ستی کار به‌جی
 ده‌سه‌لات و خاومبه‌تی ناسمانه‌کان و زه‌وی ﴿وَقُلْ أَعْلَمُ بِمَا تُكْرَهُ﴾ وه هه‌ر نه‌وه بالاده‌ستی کار به‌جی
 وه نه‌وه ده‌سه‌لاتی به‌سور هه‌موو شتیکدا هه‌یه ﴿وَقُلْ أَعْلَمُ بِمَا تُكْرَهُ﴾ وه هه‌ر نه‌وه بالاده‌ستی کار به‌جی
 شتیک هه‌بووه (وه هه‌ر نه‌وه دوا هه‌مه‌بیشه و) پاشی هه‌موو شتیک ده‌میتیت ﴿وَقُلْ أَعْلَمُ بِمَا تُكْرَهُ﴾ وه هه‌ر نه‌وه بالاده‌ستی کار به‌جی
 دیار و ناشکر به (بو خاوه‌ن هوش و عامه‌کار به‌ه‌لگه‌کانی) وه به‌مه‌ن و شار و به (له‌چاوی به‌ده‌کان
 و رانیه به‌ناشکرا و به‌بیه‌کان) ﴿وَقُلْ أَعْلَمُ بِمَا تُكْرَهُ﴾ وه هه‌ر نه‌وه بالاده‌ستی کار به‌جی

[illegible]

﴿وَتَبَرَّأْنَا مَا بَيْنَ رِجْلَيْهِ﴾ و نه‌وانه‌ی باورسان هتاوه به‌خو او پیغمبرانی ﴿أَلَيْسَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ تُكَذِّبُونَ﴾
نه‌وانه حویانی راست گویان ﴿وَشَهِدْ بِمِثْلِهِ﴾ و شه‌میدان له‌لای پوره‌رد گاریان ﴿لَهُمْ أَجْرُهُمْ
وَبُورُهُ﴾ حاوه‌ن پاداشت و بور و پروماکی حویانی ﴿أَلَيْسَ كَقُرُونٍ كَانَتْ بِحَبِيبٍ﴾ و نه‌وانه‌ی که‌یی
باور پروون و به‌لگه و بیشانه‌کانی نیمه‌یان به‌دروانی ﴿وَسَيَا أَصْحَابُ تَبَحُّبٍ﴾ نه‌وانه‌ی حاوه‌نی نگری
دوره‌حس ﴿عَمَّا كَانَتْ تَكُونُ﴾ و بران که‌یگومان زمانی دو‌یا نه‌یاها ﴿بَعَثْنَا نَبِيًّا﴾ گالته
و گه‌مه و برانه‌وه و ﴿وَعَمَّا كَانَتْ تَكُونُ﴾ خوه‌لکیش نه‌لیواناندا و لای لیده‌به
به‌دارسی و مدالی روره‌وه ﴿كُلِّ عَمَلٍ﴾ و مک بارانیک وابه ﴿غَبَّ لِكُلِّ مَعْنَةٍ﴾ که‌حاصلاته‌که‌ی
جوونیدان دل‌خوش بکث ﴿وَبِهِجْ وَبِهِجْ﴾ پاشان ووشک بس و به‌ردی بی‌بیست
﴿بِمَكُونٍ حَصَّةٍ﴾ له‌پاشان بیست به‌پوش و به‌لاش ﴿وَدَى كَأَنَّهُمْ بَشِيرٌ﴾ له‌روزی درایشدا
میرای توند و سه‌خت (همه‌به‌بو دو‌یا به‌رستان) ﴿وَمَعْرُوسٌ بِهِ وَرَسُولٌ﴾ و له‌ن پورن و به‌رانه‌ی
همه‌به‌له‌لایه‌ن خواوه (بو خواناسان) ﴿وَمَا كَانُوا بِدِينٍ لَّا يَسْمَعُونَ﴾ و نه‌وانه‌ی دو‌یا هیچ‌می‌به
جگه‌به‌ر پور دینکی خه‌له‌تینه‌به‌بیست ﴿بِمَكُونٍ مَعْرُوسٌ رَّكُورٌ﴾ (که‌وانه) پیش‌پورکی بکه‌ن
بو (ده‌ست خستی) له‌خوشپورن له‌لایه‌ن پوره‌رد گارناته‌وه ﴿وَجِبْ غَرْفَةٍ﴾ و نه‌وانه‌ی ده‌شتیک که
پانده‌ی به‌که‌ی ﴿كَثِيرٍ مِّنْهُمَا وَكَثِيرٍ﴾ به‌ویسه‌ی پانده‌ی ناسمان و روری به‌ ﴿أَلَيْسَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ
تَكْفُرُونَ﴾ کراره‌بو نه‌وانه‌ی باورسان هتاوه ﴿بِهِ وَرَسُولُهُ﴾ به‌خو او پیغمبرانی ﴿أَلَيْسَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ
تَكْفُرُونَ﴾ (پاداشته) به‌خششیک حویانی به‌ ﴿بِزَّةٍ مِّنْهُ﴾ دمیدات به‌همر که‌س که‌خوی به‌ویست
﴿وَاللَّهُ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ و نه‌وانه‌ی به‌خشش گوره‌به ﴿بِزَّةٍ مِّنْهُ﴾ هیچ‌ریان و
به‌لایه‌ک پوری مداوه ﴿بِزَّةٍ مِّنْهُ﴾ به‌لایه‌ی و نه‌له‌خودی خونداندا ﴿وَلَا يَكْسِبُ
ثَمَرًا﴾ (لوح‌المحموظ) دانوسراوه ﴿مِّنْهُ مِّنْهُ﴾ پیش نه‌وه‌ی به‌ی بیست ﴿بِزَّةٍ مِّنْهُ﴾
بیسر ﴿بِزَّةٍ مِّنْهُ﴾ دانوسراوه ﴿مِّنْهُ مِّنْهُ﴾ تا‌حه‌ده‌ت به‌خون ﴿بِزَّةٍ مِّنْهُ﴾
پور نه‌وه‌ی له‌ده‌ستان چووه ﴿وَلَا يَكْسِبُ ثَمَرًا﴾ و نه‌وانه‌ی به‌خشش و مدعور به‌بیست ﴿بِزَّةٍ مِّنْهُ﴾ به‌وه‌ی که
پینی دارون ﴿وَلَا يَكْسِبُ ثَمَرًا﴾ و نه‌وانه‌ی به‌خشش و مدعور به‌بیست ﴿بِزَّةٍ مِّنْهُ﴾ به‌وه‌ی که
ماورست ﴿بِزَّةٍ مِّنْهُ﴾ نه‌وانه‌ی چروکی و روری ده‌که‌ن (له‌مال به‌خشش له‌پیش‌خو‌دا)
﴿وَلَا يَكْسِبُ ثَمَرًا﴾ و نه‌وانه‌ی به‌خشش ده‌که‌ن و چروک‌س ﴿وَمِنْ سِوَاكَ﴾ و نه‌وانه‌ی
که‌س پشت هه‌لکات نه‌وه‌ی بیگومان خوا ﴿وَمِنْ سِوَاكَ﴾ هه‌ر خوی بی‌باری سوپاسکر و ﴿بِزَّةٍ مِّنْهُ﴾

﴿تَعَالَىٰ رَبُّكَ﴾ سوتند به خوا به پرانی نیسه پیغمبرانی خو مانمان ماردوه ﴿تَعَالَىٰ﴾ به به لگه و مو عیبره ی رو و موه ﴿رَبُّكَ مَعَهُ تَحْكُمُ الْأَشْيَاءُ﴾ وه کتیی (ناسمانی) و نه روی دامن له گنده ماردن ﴿يَقُولُ رَبُّكَ أَتَمَّتْ﴾ بز نه وه ی خه لکی به داد گری به تار بکن (له مار خلیاندا) ﴿وَأَنزَلَ الْغَمَمَ﴾ وه ناسمان دروست کرد ﴿فَبِهَاسِدٍ﴾ که هتیرکی به تینی توندی تپدا به بز جه سگ کردن ﴿وَمَعْنَىٰ﴾ وه سوود یکی و وریشی همه به بو خه لکی (له بهر که بنانی له همدو و جور و پیشه ساری به خرمه نگورار به کاندای) ﴿وَبَعَثْنَا﴾ وه نا خوا دهری یحات ﴿مِنْ صُلَيْمٍ وَدَاوُدَ﴾ چ که سی یار مانی (نایش) خوا و پیغمبرانی دعات که به بهانیسه ﴿إِنَّ قَوْلَ سَيِّدٍ﴾ بیگومان خواهه هیر و نه سه لانه ﴿وَقَوْلَ رَبٍّ نَحْوَهُ﴾ سوتند به خوا بیگومان سورج و تیر اهیم مان به وانه کرد ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا رِجْماً شَوَّاهٍ﴾ وه له مار و هچ که پیشیاندا پیغمبریشی و کتیی ناسمانیان دانا ﴿فَسَهَرْتَهُمْ﴾ نه محاه همدیکیان رینموریان و هر گرت ﴿وَكُنُوزَهُمْ أَشْقَوْنَ﴾ وه روریشیان باخی و کافر سور ﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ كُمُودًا﴾ نه هر همدی پاشان به شوش نه وانه دیسان پیغمبرانی خو مانمان مارد ﴿وَفَقَعَ يَمِينَ﴾ وه دواتر هیسای کوری مهربه مان مارد ﴿وَرَأَىٰ فِي كِفْلِهِ﴾ وه نیمه جلمان پی به خشی ﴿وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ نَاسِئَةً﴾ وه له دلی نه وانه که شونی که دتن ﴿رَأَوْهُ وَرَحِمَهُ﴾ سوز و بهر هیمان دروست کرد ﴿وَرَفَعْنَا كَعْبَهُ﴾ وه گوشه گیری به که که خویان دایان هیا بوو ﴿وَجَعَلْنَا فِيهِ قَبْلًا﴾ که نیمه نه وانه به سهر پنبوست به کرد بوو ﴿وَلَا تَجِدُ رَجُوبَ فِيهِ﴾ به لام خویان دایان هیا بوو به رانه مدی خوا ﴿وَلَا رُغْوًا حَقًّا﴾ به چی وه که پیوست پاریر گاری نه و گوشه گیری به یان به کرد ﴿وَجَعَلْنَا فِيهِ جُودًا﴾ نیمه ش به خشیمان به وانه یان که ماوه یان هیا بوو ﴿حَرِّمْنَا﴾ پاداشتی خویان ﴿وَكُنُوزَهُمْ أَشْقَوْنَ﴾ وه روریشیان له سوور دهر چوون ﴿فَبِمَا نُنْزِلُ﴾ نه ی نه و که سانه ی باو دستان هیا و به ﴿قَوْلَانِهِ﴾ موری سونه ﴿لَهُ خَافِضَتٌ مِّنْهُ﴾ به وانه یان به پیغمبره که ی ﴿وَبِكُرْهَاتِنَا﴾ به دوو به شتن له رحمت و به خشی خوی پی به خشی ﴿وَجَعَلْنَا فِيهِ قَبْلًا﴾ وه رو واکیه کتان دداتی ﴿نَسُورًا﴾ که رینموری وری راسنی پی دهر کمن ﴿وَجَعَلْنَا فِيهِ قَبْلًا﴾ وه لیسان خوش ددیت ﴿وَلَا تَجِدُ رَجُوبَ فِيهِ﴾ وه خوالن خوشبووی مهربانه ﴿وَلَا تَجِدُ فِيهِ رَجُوبًا﴾ تا خاوهن به واره ناسمانیه کان بران ﴿لَا يَذَرُ رُوحًا عَلَىٰ شَيْءٍ﴾ که دمه لاتیان پی به به سهر هیچک له به خشی خوا ﴿وَأَنزَلَ الْغَمَمَ﴾ وه همرچی به خشی همه به دمت خوابه ﴿وَبِهَاسِدٍ﴾ ددات به همر که سبت که خوی به ویت ﴿وَلَا تَجِدُ فِيهِ رَجُوبًا﴾ وه خوا خاوهنی به خشی رور گه و به به

سورقې (الحنفلة)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ په مغاوي خواي نه خشده ي مېهره مان

﴿مَدَّ سَيْعُ نَهْ﴾ به راستي خوايېستي ﴿فَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ﴾ وونه ي نه وژنه ي كه له باره ي مير ده كه به وه
گفتو گوي له گهل نه كرده ي ﴿وَتَشْكُرُونَ﴾ وه سكا لاي خوي سولا ي خوا نه برد ﴿وَأَنَّهُ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ﴾ وه خوا گوتي له ووتو ويزي همدو وكتان بوو ﴿إِنَّ نَهْ جَمْعٌ نَبِيْرٌ﴾ به راستي خوايېسري
بيابه ﴿لَيْسَ ظَهْرُ يَوْمٍ مِّمَّا﴾ نه وانه تار كه ظهار ده كهن ﴿مِنْ سَابِقِ﴾ له گهل زنه كانياندا (پنين
ده لېس وكت د بكمسان وان) ﴿فَهَلْ مِهْمَةٌ﴾ نه وانه دايكي نه وان پيس ﴿إِنَّ مِهْمَةً﴾ دايكي نه ون
﴿لَا تَنْتَهِرُ﴾ هره نه وژمانه كه نه وانيان لن سووه ﴿وَمِنْهُنَّ مَنُورٌ مِّنْ نُّورٍ﴾ وه بيگومان
نه وانه گوتاريكي خرابي مابه سمد ده لېس ﴿وَرُؤُوسٌ﴾ ودرود ده كهن ﴿وَرُؤُوسٌ مِّنْ نُّورٍ﴾ وه به راستي
خوايېن خوش بوري لن بوورده يه ﴿وَتَشْكُرُونَ﴾ نه وانه ي ظهار ده كهن ﴿مِنْ سَابِقِ﴾ نه گهل
هاوسه ره كانيان ﴿نَمِيزُونَ﴾ له پاشان په شيمان ده به وهو (ده يانه ويست بچه لايېس) ﴿يَمِيزُونَ﴾
له وه ي كه ووتوبه (واته حيرت نه لافيان مادن) ﴿وَتَشْكُرُونَ﴾ نه وه پيوسته به به يه كه ناراد بكن
﴿مَنْ قَبْلُ﴾ له پيش نه وه ي به يه كه بگهن (و بچه لايېس) ﴿وَتَشْكُرُونَ﴾ نه وه كه فاره ته ي
(كه له سهرتاپ پيوست كراوه) تاموزگاري ده كرين پي ي ﴿وَتَشْكُرُونَ﴾ وه خو شار هرا
ولاگداره به وه ي كه ده بگهن ﴿مِنْ تَرْجَمَةٍ﴾ نه محانه گهر به كيك (به سده ي) ده ست به كه وت
﴿فِيهَا شَهْرٌ مِّنْ بَيْنِ﴾ نه وه مادو مانگ له سهره يه به روزو وبيت ﴿مِنْ مِّنْ رَّسَدَةٍ﴾ پيش نه وه ي
بچه لاي يه كه ﴿مِنْ تَرْجَمَةٍ﴾ نه گهر به كيك به بتواني (دو و مانگ به روزو وبيت) ﴿مِنْ تَرْجَمَةٍ﴾
نه وه باني شه ست هزار بدات ﴿مِنْ تَرْجَمَةٍ﴾ نه وه (كه فاره تانه كه له سهرتاپ پيوست
كراوه) بو نه وه به مادو بگهن به خوا و بچه ميري خوا (مل كه چي هه رماني خوا و بچه ميري خو يې)
﴿وَتَشْكُرُونَ﴾ وه نه وانه مسووري خواو ﴿وَتَشْكُرُونَ﴾ وه يو يې باوه ران هه يه سر اي
سه حث ﴿لَيْسَ جَدُّ نَهْ ورسوه﴾ بيگومان نه وانه ي حذبه تي و سهر بېجي خوا و بچه ميري
خوا ده كهن ﴿كُنُو﴾ ريسواو سهر شور ده كرين ﴿كُنُو﴾ هره وكت مېهره ﴿هَرُ وكت نه وانه ي
پيش نه مان ريسواو سهر شور كران ﴿وَقَدْ تَرَبَّعَ﴾ (چون مافه رماني ده كهن) له كانيكدا
دليبان كه نېمه به لگهي رو ومان ماردوته خوار موه ﴿وَتَشْكُرُونَ﴾ وه بزي باوه ران سر اي
ريسواو كه هه يه ﴿يَوْمَ تَحْتَضِرُ مَحْبِبَةً﴾ له روزنكدا كه خوا هه مويسان نيكرا ريسدو وده كانه وه
﴿مِنْ تَرْجَمَةٍ﴾ پاشان هه واليان پي دعفات به وه ي كه كردو يانه ﴿حَضَرَتْ نَهْ ورسوه﴾ كه خوا
(هه مووي) ژماردوه وه (به لام) خويان له ميريان چووه ﴿وَتَشْكُرُونَ﴾ وه خوا به سهر
هه موو شينكدا ناگداره ﴿

﴿بَلَّغْ نَبِيَّكَ نَبُو﴾ نهی نمو که مسانهی که با و در تان هیتاوه ﴿بَلَّغْ نَبِيَّكَ نَبُو﴾ هدر کاتی (وستان)
 قسهی پدیهانی له گهل پیعه مبردا پیچ بکهن ﴿فَعَفُوْهُ بِمَدِّ عَوْنِكَ سَدَّ﴾ نهوه پیش چیه کرده که تان
 خیر نك بکهن ﴿رَبِّكَ حَزَنٌ لِّقَوْلِهِمْ﴾ نهوه بو خوتان چاکتر و پاکتره ﴿فَلْيَرْجِعُوْا﴾ نهو محاله که هر هیچت
 به سوو ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ نهوه ییگومان خوالی خوش بوو میهر میانه ﴿فَلْيَرْجِعُوْا﴾ لب ده ترسان
 (نه هه ژاری) ﴿فَلْيَرْجِعُوْا بِمَدِّ عَوْنِكَ سَدَّ﴾ پیش چیه کرده که تان خیر نك بکهن ﴿فَلْيَرْجِعُوْا﴾ نهو محاله
 نه کهر خیره که تان نه کرد ﴿وَلَا تَبْلُغْ لَهُ عَتَا﴾ و خواش نهوهی لی گیرا کردن ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ نهو
 نهو سا مویز بکهن و ره کات سدن ﴿وَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ نهو گویرایلی خواو پیعه مبردا که می بکهن
 ﴿وَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ نهو خواشاره رای نهوهی که ده بکهن ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ نایابو سهو رحیت
 مدهی له نه وانهی ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ که دوستایه تی نه کهن ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ له گهل هوزیت (ی جووله که)
 که خواخه ره بی لیگرتوون ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ نهوان به له نیوون و به له نهو نیشتن ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾
 وه سوید ده خون به درو ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ له کاتیکدا خویان دمران (درو ده کهن) ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾
 شید ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ سو سرای دژواری بو ناماده کردوون ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ به راستی نهوهی نهوون
 ده بکشد کدینکی با به سید سوو ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ (درو و ووه کان) سوید کانیان کردووه
 قه لعانی (درو و خرا به کانیان) ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ وه پینگری (جهلك) بان کرد له پیناری خوا
 ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ نهو محاله به سووان هه به سرای به سووا کهر ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ نهو نهی خله افو عه ولا اؤید خله تی الله
 شید ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ و صدالین هیچ سوو دینکی بی به بویان ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ نهوان بهار و هاوده می ناگرن
 ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ نیدا ده میسه وه به هه میسه بی ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ بهو به خله نه حید ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ له روز نکدا که خوا
 هه موویان ریدووه ده کانه وه ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ نهو سا سویدی بو ده خون ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ هدر چوین
 سویدیان ده حوارد بو نیوه (له دویاندا) ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ وه وادمران شینکیان به دهسته وه به
 ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ با برانن به راستی هدر نهوانن دروون ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ نهو خور عه نه شیطن ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾
 به سه ریاندا رال سووه (به جوریک) ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ که یادی خوای له بیر بر دووه نهوه
 ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ نهوانه کومهال و دهستهی شه یانن ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ نهو نهی خله افو عه ولا اؤید خله تی الله
 به راستی هدر کوهال و دهستهی شه یانن ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ نهو نهی خله افو عه ولا اؤید خله تی الله
 که دوژ مسانه تی خواو پیعه مبردا خوا ده کهن ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ نهوانه له ریسو ترسی خه لکس ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾
 ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ حرا مو سویدی ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ که یگومان مس و پیعه مبردا سم مبردا که وین
 ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ نهو نهی خله افو عه ولا اؤید خله تی الله

﴿لَا يَجِدُ مَرِيضِينَ﴾ که سائیک نابینیت که باوریدان همیت ﴿بِأَنَّهُ وَتَوَلَّى الْآخِر﴾ به حور به‌روزی دویسی ﴿وَلَدُونَ﴾ که دوستایه‌تی بکهن ﴿مِنْ خَلْقِهِ وَتَوَلَّى﴾ له‌گهل نه‌وانه‌ی دزبیه‌تی خواور پیغمه‌بهری خواده‌کهن (واته نابیت باورمرداران دؤستایه‌تی و پشتیوانی بی‌باوریدان بی) ﴿وَلَوْ كُنَّا إِلَّا بِأَنَّهُ﴾ همر چه‌بلده‌نه‌و دورسانه‌ش باورکان بی ﴿وَلَوْ كُنَّا إِلَّا بِأَنَّهُ﴾ کور و بر او حرم‌بان بی ﴿أَوْ كُنَّا إِلَّا بِأَنَّهُ﴾ نه‌وانه‌ خوا باورمی له‌دل‌باندا چه‌سپ‌دوره ﴿وَلَدَهُمْ بَرُوحٌ مِّنْهُ﴾ به‌هبری کردور و سهری خستون به‌قورشان و نیم‌ان له‌لایه‌ن خویسه‌وه ﴿وَلَدَجُهُمْ خَمْبٌ﴾ وه‌ده‌بانخانه به‌هشتانیکه‌وه ﴿خَرَجَ مِنْ بَيْنِ الْأَنْهَارِ﴾ که جوگه‌ل‌اوی رور دهرات به‌زیر دره‌خته‌کایاندا ﴿خَدِيرِينَ فِيهَا﴾ به‌همیشه‌بی نییدا ده‌میه‌وه ﴿رِجِينَ لَّهُمْ عَنَّا﴾ خوا لای‌بان پاری بوره ﴿وَرِضْوَانَهُ﴾ نه‌وانیش له‌خو راری بوون ﴿أَرْبَعِينَ حَرْبًا مِّنْهُ﴾ نه‌وانه‌گومدل وده‌سنه‌ی خودان ﴿لَا يَلِي حَرْبٌ مِّنْهُمْ إِلَّا مَخَفٌ مِّنْهُمْ﴾ ناگادار بی که تمها کومل وده‌سنه‌ی خودان پرگار و سهر فرارن ﴿

سوره‌ی (الحشر)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ماوی خورای به‌خشنده‌ی میهر‌بان

﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ههرچی له‌ناسمانه‌کان و ره‌یدایه‌ نه‌سپه‌جانی خوا ده‌کات ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُكْسِبُ﴾ وه‌تمها‌نه‌ورالی مال‌ده‌سنی کار‌دروسته ﴿وَهُوَ الَّذِي﴾ خوا راتیکه ﴿أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَرْيَتِهِ﴾ بی باورانی خوا من کیسی دهر کرد ﴿مِنْ قَرْيَةٍ﴾ به‌مال و شونی خویان ﴿لَا يَلِي الْحَضْرَةَ﴾ بویه‌که‌م کور بویه‌وه ﴿مَعَهُمْ زُرَّاجُوتٌ﴾ به‌تمانه‌بوون (له‌ی موسول‌صاینه) که (به‌نه‌لا‌کایان) دهر بچس ﴿وَرِضْوَانَهُ﴾ خوشیای وایان دهرانی ﴿مَعَهُمْ عِشْرُونَ مِّنْ آلِهِ﴾ که نه‌لا‌کایان ده‌یانپار بیرون له‌(سرای) خوا ﴿عِشْرَتُهُ﴾ بویه‌(سرای) خوا یان بؤهات ﴿مِنْ حَشٍّ لِّرَبِّهِمْ﴾ له‌شونیکه‌وه که گومانیان بوی نه‌ده‌چوو ﴿وَهُوَ الَّذِي﴾ وه‌خو ترسینگی خسته‌دار دلیانه‌وه ﴿خَرَجُوا مِنْهُ﴾ که خانو‌ه‌کانی خویانیان ویران ده‌کرد ﴿بِأَنَّهُمْ زَلَّوْا﴾ به‌ده‌سنی خویان و به‌ده‌سنی نیم‌اند‌ارن ﴿وَهُوَ الَّذِي﴾ نه‌مجا‌په‌مد وهر گسرن‌له‌ی خوا من بیرو هوشان ﴿وَلَوْ لَا أَن كَسَبَتْ أُمَّةٌ لِّغَلَا﴾ نه‌که‌ر خوا دهر به‌ده‌ری له‌سهر بریار به‌ده‌ایه (له‌سهر نه‌و جوله‌کانه) ﴿بَعْدَهُمْ لَبِئْسَ الْبُكْرَانِ﴾ بگومان له‌دوبادا‌سرای ده‌دان ﴿وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾ به‌روزی دو بیشدا بؤ نه‌ون هه‌یه ﴿عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سهری ناگری دؤره‌ح ﴿

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُ﴾ ثم سرانه نه‌موی نه‌ووه‌بوو ﴿شَقَّ قَمَرَهُ﴾ دزابه‌تی خوا و پعه‌میران کرد
 ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ﴾ وه‌هر که‌سیتک دزابه‌تی خوا سکاات ﴿فَمِنْ آيَاتِهِ﴾ نه‌ووه‌بوو سستی خوا تو له
 سستی نه‌بیه ﴿فَمِنْ آيَاتِهِ﴾ نه‌موی برستان له‌دار خورما ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ﴾ پاسبی گهران
 ﴿فَمِنْ آيَاتِهِ﴾ به‌وه‌سناوی له‌سهر به‌کانبان به‌میه‌وه ﴿فَمِنْ آيَاتِهِ﴾ نه‌ووه‌بوو به‌هرمانی خوا بووه
 ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ﴾ وه‌بق سهر شور کردنی له‌سنوور دهر چوروان بوو (مه‌هست پهن جووه‌که‌کانه)
 ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ﴾ نه‌و (دهستکه‌وتانه) که‌خوا سه‌مدیه‌وه (بی‌جه‌گ کردن) ﴿فَمِنْ آيَاتِهِ﴾ بی‌رمواه مینه‌ه
 بو پینه‌مه‌ره‌که‌ی له‌مالی (نه‌ی به‌صیر) ﴿فَمِنْ آيَاتِهِ﴾ دهر چوروان (بی‌گ کردن) بووه‌بوو ده‌هست هینانی
 (نه‌و مال و سامانه‌ی جو له‌که) هیچ نه‌سپ و خوشتر نکبان تاونه‌داده (نه‌جه‌گ ور) ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ﴾
 له‌سپهر رسد ﴿فَمِنْ آيَاتِهِ﴾ له‌لکو خوا پینه‌مه‌رانی رال ده‌کات ﴿فَمِنْ آيَاتِهِ﴾ به‌سهر ههر که‌سده‌که‌بیه‌وینت
 ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ﴾ وه‌خوا به‌سهر هم‌ووشیک‌دابه‌ده‌سه‌لانه ﴿فَمِنْ آيَاتِهِ﴾ نه‌ووه‌بوو سستی خوا
 ده‌هست پینه‌مه‌ری خست (نه‌ی جه‌گ) ﴿فَمِنْ آيَاتِهِ﴾ له‌(سهر ووت و سامانی) گوید شیشه‌کانی
 جو له‌که ﴿فَمِنْ آيَاتِهِ﴾ نه‌ووه‌بوو خود بو پینه‌مه‌ره‌که‌ی (واته‌له‌به‌ر زاده‌ی گشتی مو سلیمانانده‌خهرج
 ده‌کریست) ﴿فَمِنْ آيَاتِهِ﴾ وه‌بق خرمانی (پینه‌مه‌ره‌که‌ی) و هه‌تیروان ﴿فَمِنْ آيَاتِهِ﴾
 وه‌بق هه‌زاران و پنه‌وارانی که‌م ده‌هست ﴿فَمِنْ آيَاتِهِ﴾ تا (نه‌و مال و سامانه)
 نه‌نیا له‌ما و ده‌له‌مه‌ده‌کانتانده‌ده‌هست به‌ده‌ستی بی به‌کریست و به‌ی ﴿فَمِنْ آيَاتِهِ﴾
 وه‌له‌وه‌ی پینه‌مه‌ره‌که‌ی بی دان و ده‌پسگر ﴿فَمِنْ آيَاتِهِ﴾ وه‌نه‌وه‌ی به‌ی قه‌ده‌هه‌کرداری
 له‌ی به‌ی ﴿فَمِنْ آيَاتِهِ﴾ وه‌له‌خوا به‌یسن ﴿فَمِنْ آيَاتِهِ﴾ بی‌گومان خوی که‌وره‌میرای مه‌خسته
 ﴿فَمِنْ آيَاتِهِ﴾ (نه‌و ده‌سکه‌و نه‌ی له‌نه‌ی به‌صیر گیرا) بو به‌دارانی کوزچکه‌ره‌به ﴿فَمِنْ آيَاتِهِ﴾
 له‌وانه‌ی که‌ده‌ر گران ﴿فَمِنْ آيَاتِهِ﴾ له‌مال و سامانیان ﴿فَمِنْ آيَاتِهِ﴾
 هه‌رل و به‌هره‌ی خوا و برانه‌ی نه‌ویان ده‌وینت ﴿فَمِنْ آيَاتِهِ﴾ وه‌یارمه‌تی (لایبی) خوا
 و پینه‌مه‌ری خوا ده‌ده‌ن ﴿فَمِنْ آيَاتِهِ﴾ ههر ته‌وان راسنگویان ﴿فَمِنْ آيَاتِهِ﴾
 نه‌رانه (یاریده‌ده‌ره‌کان) که‌له‌مال و شوی خویان بوون (له‌شاری مه‌دینه) و ماوه‌ریان هینا
 پیش (کوچکه‌رمی برا موهاجره‌کانبان) ﴿فَمِنْ آيَاتِهِ﴾ نه‌وه‌ی کوچ بکات بو لایان خوشیان
 ده‌وی ﴿فَمِنْ آيَاتِهِ﴾ وه‌شک تاه‌ن له‌دل و ده‌رووی خویانده‌هیچ خوره
 جه‌سرووی و به‌خیدیک به‌هر نه‌وه‌ی به‌شی کوچکه‌ران دراو (به‌شی ته‌وان به‌دراوه‌مال و سامانه‌ی
 که‌گیرا له‌جو له‌که‌کان) ﴿فَمِنْ آيَاتِهِ﴾ وه‌هه‌رلی ته‌وان نه‌ده‌ن به‌سهر هه‌رلی خویانده‌ی
 ﴿فَمِنْ آيَاتِهِ﴾ نه‌گر چی خوشیان روزر پنه‌یستن پنه‌یست ﴿فَمِنْ آيَاتِهِ﴾ وه‌نه‌و
 که‌سه‌ی خوی له‌رزدی و به‌خیلی ده‌رووی پنه‌یستن ﴿فَمِنْ آيَاتِهِ﴾ (به‌راستی) ههر
 ته‌وان سهر قه‌راز و سهر که‌وتوو ﴿فَمِنْ آيَاتِهِ﴾

﴿دَكَارَ عَمِيَّتًا﴾ حاسه رنه محاسی هدر دو کیان نه و به ﴿نَهْدِي نَارَ حَبِيرٍ فَيَهْ﴾ که ینگومان
 هدر دو لاله دور حده نهس به همیشه می ﴿وَرَنَقَ حَرُّهَا كَصَبِغٍ﴾ وه نه مدیه سرای سته مکاران ﴿۱۵﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ مَوْثِقُ اللَّهِ﴾ نهی نه واتهی که ناو مریان هباوه له خوا ترسی ﴿وَلْيَسْطِرْ بَنِي﴾ وه همو و
 که سبک داسه ریح بدات ﴿مَنْعَتِ اللَّهُ﴾ (برانی) چی پیش خوی مار دوه بق باشد وری (له کار و کر دوهی
 چاکه) ﴿وَلْيُؤْمَرْ﴾ وه له خوا ترسی ﴿يَا أَيُّهَا حَبِيرُ يَمُوتُ﴾ به راستی خواشامر به به و هی
 که ده یکهن ﴿وَلَا تَكُوبُ حَتَّى تَبْلُغَ﴾ وه نه وانه مدیس که حوایان له بیر خویان بر دوه ﴿وَلْيَسْطِرْ
 أَنْفُسَهُ﴾ جاس خواش نه وانی له بیر خویان بر دوه ووه ﴿وَلْيَسْطِرْ أَنْفُسَهُ﴾ همر نه و س دهر چوان به
 همر مانی خوا ﴿وَلْيَسْطِرْ أَنْفُسَهُ﴾ دهر خیان و به هشتیان وه که ریه کسان
 بیس ﴿وَلْيَسْطِرْ أَنْفُسَهُ﴾ به هشتیان بر گار و سه رکه توو ﴿وَلْيَسْطِرْ أَنْفُسَهُ﴾ نه گهر نه
 قورن نه مان دایه راندیه ﴿وَلْيَسْطِرْ أَنْفُسَهُ﴾ نو سه رکیونک ﴿وَلْيَسْطِرْ أَنْفُسَهُ﴾ وه تیگه شتیه به و هی که
 نیند هاتوره (ده تیسی به ملکچه چی ولدت له ت بووی ﴿وَلْيَسْطِرْ أَنْفُسَهُ﴾ له ترسی خوا ﴿وَلْيَسْطِرْ أَنْفُسَهُ﴾ نه
 جور دهمو و به ﴿وَلْيَسْطِرْ أَنْفُسَهُ﴾ ده بان هپبه و به و خه لکی ﴿وَلْيَسْطِرْ أَنْفُسَهُ﴾ بو نه و هی بیریکه به و
 ﴿وَلْيَسْطِرْ أَنْفُسَهُ﴾ خوا هدر نه و راته به ﴿وَلْيَسْطِرْ أَنْفُسَهُ﴾ هیچ به رستر و نیکی پرست بی به نه هگه نه و
 ﴿وَلْيَسْطِرْ أَنْفُسَهُ﴾ رانای همو و بهشی و ناشکر اکانه ﴿وَلْيَسْطِرْ أَنْفُسَهُ﴾ هدر نه و به خلیدهی
 میهره بان ﴿وَلْيَسْطِرْ أَنْفُسَهُ﴾ نه و ته و خواجه به ﴿وَلْيَسْطِرْ أَنْفُسَهُ﴾ که ینگه له و به رستر و نیکی
 راست بیه ﴿وَلْيَسْطِرْ أَنْفُسَهُ﴾ پاشا و پاک و ینگه رد ﴿وَلْيَسْطِرْ أَنْفُسَهُ﴾ و ناشتی دهر و دلیبا که ره و
 ﴿وَلْيَسْطِرْ أَنْفُسَهُ﴾ چاودیر و باربر گار ﴿وَلْيَسْطِرْ أَنْفُسَهُ﴾ و ران و بالاد سست و ﴿وَلْيَسْطِرْ أَنْفُسَهُ﴾ خاوه و شکو
 ﴿وَلْيَسْطِرْ أَنْفُسَهُ﴾ و شایستهی همو و گهره بی به که ﴿وَلْيَسْطِرْ أَنْفُسَهُ﴾ پاکسی و ینگه ردی به و خواجه
 ﴿وَلْيَسْطِرْ أَنْفُسَهُ﴾ له و هار و شانهی که بوی دانه ری ﴿وَلْيَسْطِرْ أَنْفُسَهُ﴾ هدر نه و خاوه ﴿وَلْيَسْطِرْ أَنْفُسَهُ﴾ به دیه پنه و
 و ﴿وَلْيَسْطِرْ أَنْفُسَهُ﴾ وینه کیشه ﴿وَلْيَسْطِرْ أَنْفُسَهُ﴾ هدر نه و به و و و نیکی هدر و
 جوان و پاک ﴿وَلْيَسْطِرْ أَنْفُسَهُ﴾ همر چی له تاسمانه کان و ره و دایه ستایشی نه و ده که
 ﴿وَلْيَسْطِرْ أَنْفُسَهُ﴾ وه هدر نه و زال و بالاد سستی کار به چی ﴿۱۶﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشیمه‌ی میهره‌یان

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا اللَّهَ﴾ نه‌ی نه‌و که‌مانه‌ی که‌ناوهرمان هباره ﴿وَاتَّخِذُوا عَدَّتِمْ قِسْمًا﴾ دوزمانی
 من و خوتان مه‌که‌ن مه‌دوسه‌ی خوتان ﴿مَنْ لَكُمْ مِنْكُمْ﴾ دوستایه‌نی خوتانیان سو سپرن
 ﴿وَدَعُوا قُلُوبَهُمْ لِمَا بَيْنَهُمْ﴾ له‌کاتیکدا دلپاش نه‌وان بی‌یاوهرن ﴿وَلَا يَخَافُ الَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ﴾ به‌و نایبه‌راسته‌ی که‌یوتان هاتوره
 ﴿وَلَا يَخَافُ الَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ﴾ به‌همه‌سمر پند و قنوه‌ش دهرده‌که‌ن ﴿وَلَا يَخَافُ الَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ﴾ (له‌مدرنه‌وه‌ی) که
 باوه‌پ‌ن هه‌یه‌به‌خوای به‌روهردگارمان ﴿وَلَا يَخَافُ الَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ﴾ حانه‌که‌ر دهرچوون له‌وولانی حوتن
 ﴿وَلَا يَخَافُ الَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ﴾ سو تیکوشان و جه‌سگ کردن له‌برسی صدا ﴿وَلَا يَخَافُ الَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ﴾ وه‌بو به‌ده‌سسته‌نیانی
 خوشوودی من (دوستایه‌نی نه‌وان مه‌که‌ن) ﴿وَلَا يَخَافُ الَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ﴾ وارو نه‌نی (باوه‌پ‌ن درسیان) بی‌ده‌لیس
 مه‌دوستایه‌نی ﴿وَلَا يَخَافُ الَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ﴾ له‌کاتیکدا من نه‌رانم ﴿وَلَا يَخَافُ الَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ﴾ به‌وه‌ی شماردانه‌وه‌ر به‌وه‌یشی
 لاشکران کرد ﴿وَلَا يَخَافُ الَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ﴾ وه‌هه‌ر که‌سیک له‌نیوه‌دوستایه‌نیان بکات ﴿وَلَا يَخَافُ الَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ﴾ سبیل
 نه‌وه‌یگومان بی‌ی راستی وون کردوه ﴿وَلَا يَخَافُ الَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ﴾ نه‌که‌ر نوروشان بیس ﴿وَلَا يَخَافُ الَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ﴾ نه‌بی
 مه‌دوزمانی لیوه ﴿وَلَا يَخَافُ الَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ﴾ وه‌دور نه‌که‌ن یوتان ﴿وَلَا يَخَافُ الَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ﴾ ده‌ستیان و رمایان
 به‌خر پس ﴿وَلَا يَخَافُ الَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ﴾ ناوانه‌خوارن که‌نیوه‌بی باوه‌ر بوونایه ﴿وَلَا يَخَافُ الَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ﴾ من سعه‌که‌ر از ماگرولا اولدکه‌ر
 به‌خرمانشان و به‌مالانسان سوووتان پس ماگه‌پس ﴿وَلَا يَخَافُ الَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ﴾ له‌پ‌قزی دواپیدا (خوا
 نیوه‌و خر مه‌کسان) له‌یه‌ک جیاده‌کانه‌وه ﴿وَلَا يَخَافُ الَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ﴾ وه‌خوا بیایه‌به‌وه‌ی که‌ده‌یکه‌ن ﴿وَلَا يَخَافُ الَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ﴾
 ﴿وَلَا يَخَافُ الَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ﴾ به‌راستی بو نیوه‌هه‌یه ﴿وَلَا يَخَافُ الَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ﴾ سه‌رمه‌شپکی جوان و چاک ﴿وَلَا يَخَافُ الَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ﴾
 له‌لیبراهیم و نه‌وانه‌ی له‌گه‌لیدا بوون ﴿وَلَا يَخَافُ الَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ﴾ که‌به‌گه‌له‌که‌ی خویانیان ووت ﴿وَلَا يَخَافُ الَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ﴾
 به‌راستی نیمه‌بیرر و به‌ریس له‌نیوه ﴿وَلَا يَخَافُ الَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ﴾ وه‌له‌و شتانه‌ش که‌ده‌بان به‌رستن ﴿وَلَا يَخَافُ الَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ﴾
 له‌جیانی خوا ﴿وَلَا يَخَافُ الَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ﴾ نیمه‌باوهرمان می‌یه‌به‌(نایمی) نیوه ﴿وَلَا يَخَافُ الَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ﴾ وه‌به‌یدانو و له‌بیون
 نیمه‌نیوه‌دا ﴿وَلَا يَخَافُ الَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ﴾ دوزمایه‌نی و کینه‌بو هه‌میشمی ﴿وَلَا يَخَافُ الَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ﴾ تا کاتیک
 که‌سروا به‌خوی ساک و نه‌بده‌س ﴿وَلَا يَخَافُ الَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ﴾ جگه‌له‌و قسه‌به‌ی لیبراهیم که‌به‌یاوکی
 ورت ﴿وَلَا يَخَافُ الَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ﴾ یگومان ناوای لیجوشووت بو نه‌که‌م ﴿وَلَا يَخَافُ الَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ﴾ وه‌من شیء ﴿وَلَا يَخَافُ الَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ﴾
 هه‌چم به‌ده‌ست می‌یه‌له‌به‌را به‌ر خوادا بو تو ﴿وَلَا يَخَافُ الَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ﴾ نه‌ی به‌روهردگارمان نه‌بها پشتمان
 به‌تو به‌ستوه ﴿وَلَا يَخَافُ الَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ﴾ وه‌هه‌ر بولای تو که‌راوینه‌تموه ﴿وَلَا يَخَافُ الَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ﴾ سهر نه‌بها بیش هه‌ر
 بولای تویه ﴿وَلَا يَخَافُ الَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ﴾ نه‌ی به‌روهردگار به‌مان که‌بیت ﴿وَلَا يَخَافُ الَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ﴾ به‌مایه‌ی گوهرایی
 نه‌وانه‌ی بی‌باوهر بوون ﴿وَلَا يَخَافُ الَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ﴾ وه‌لیمان خوشیه‌نه‌ی به‌روهردگارمان ﴿وَلَا يَخَافُ الَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ﴾
 به‌راستی هه‌ر قوت رالی مالا هه‌ستی کاره‌جی ﴿وَلَا يَخَافُ الَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ﴾

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ ئەي پەيغەمبەر ﷺ ﴿وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْهُ﴾ ھەر كاتتاك نافرەتسى ئېماندار ھاتىس بولات
﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ كە پەيغەمبەر ئەگەل سەسىس ﴿عَلَى الْأَشْرَافِ مِنْ شَيْئَةٍ﴾ لەسەر ئەوئى ھېچ شەيئە ئەگەل
ئەھارەئىس ھوا ﴿وَلَا سِرْفَ وَلَا بَرِيحَ﴾ وە درىي و داۋىس پېسى ئەگەل و ﴿وَلَا يَمْنَنَ الْوَيْدُ﴾ وە مەلانى
خۇپىان ئەگەل ﴿وَلَا يَنْبَغُ لَهَا أَنْ تُقْبَلَ مِنْهُ﴾ ھېچ جۈرە بوھتەئىك ھەلە ئەگەل سەسىس ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾
لەئىوان دەست و پى پاندا ﴿وَلَا يَقْبَلُكَ الْمُحَرَّرُ﴾ وە پى ھەرمەئىت ئەگەل ئەھىچ كارىكى چاكەدا
﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ توش پەيغەمبەر ئەگەل سەسىس ﴿وَأَسْقِرْهُنَّ أَعْدَ﴾ وە لەھوا داۋى لى ھوشىوويى
بويكە ﴿وَلَا تَقُولَنَّ لَهُنَّ﴾ بەرەستى ھوالى ھوشىوويى مېرەئەنە ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ ئەي ئەل
كەسانەئى كە باۋەردەن ھىتاۋە ﴿لَا تَقُولَنَّ لَهُنَّ﴾ كەسانەئى كە ھوا غەرەبى لى گرتوۋى
مەيگەن بە دۈست و پىشتىۋانى خوتان ﴿وَلَا تَقُولَنَّ لَهُنَّ﴾ بەرەستى ئەوان پى ھېوا بوۋىن لە (پەداشنى)
پۇرى دۈپى ﴿كَلَّا بَلْ لَكُنَّ﴾ ھەر چۈن پى بىروايان پى ھېوان ﴿مِنْ أَصْحَابِ النَّفْسِ﴾ لە مردوۋى سار
گۇرستان (كە زىندەن بېتەۋە) ﴿

سورۃ النحل

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ماوی خدای به خشنودی میهره بان

﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَرَاقِ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ ۚ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ﴾ ته سبيحجانی خواجه کات هرچی له ناسنامه کان وله رهوی
دیهه ﴿وَقُلْ تَعٰلَوْا يَخُذُوا آلَ إِبْرٰهٖمَ اِنْ كُنْتُمْ مُّسْلِمِیْنَ﴾ وه نه ورانی بالاده سنی کار به جی به ﴿يَا اَيُّهَا الْمَدِیْنَةُ اِنِّیْ اَنْزَلْتُکَ الْوَحْیَ
کِه بر و اتان عبتاوه ﴿سَمْعُوْا لِمَا تَدْعُوْنَ﴾ موی نه وی نه یلیس نه مجامی مدهن ﴿کَلِمٰتٌ مَّقْصُودَةٌ
لَّهٗ﴾ رور مابه ی رف و نورده یی به لای خوا ﴿سَمْعُوْا لِمَا تَدْعُوْنَ﴾ که قسه به ک طیش کرده وی
بین به کن ﴿يَا اَيُّهَا الْمَدِیْنَةُ اِنِّیْ اَنْزَلْتُکَ الْوَحْیَ﴾ به راستی خوا که سانیکی خوش دهوی ﴿سَمْعُوْا لِمَا تَدْعُوْنَ﴾ صعا
که به به ک بربر ده جه مگن له برنی خوا دا ﴿صَلٰتُکُمْ نَبِیِّکُمْ مَّرْضُوْۤسٌ﴾ وه ک کوشکیکی قایمی چه سپوری
داده در او ﴿وَرَفِیْقُکُمْ مُّوْسٰی عَزِیْزٌ﴾ (بریکه ره وه) کاتیک که مووسا به گله که ی ووت
﴿یَسْمَعُوْنَ لِقَوْلِیْ﴾ نه ی گله که م موی تارارم ده من ﴿وَقَدْ تَعْلَمُوْنَ﴾ له کاتیکدا به دلایی به وه ده ران
﴿اِنِّیْ رَسُوْلٌ مِّنْ رَّبِّکُمْ﴾ که من بر دروی خوام بولای نیوه ﴿فَلَمَّا رَاُوْۤهُ﴾ جا کاتیک لایان دا به هق
﴿اَرَاَیْتُ لَکُمْ مَّا کُفِّرْتُ﴾ خواش دلی وه رگیران ﴿وَمَلَا یَهْدِیْ اِلَّآ الْغَیْبَ﴾ وه خوا برسمووی گله ی
له ری ده رچو و ناکات ﴿

﴿وَرَبُّكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ (بیرنگه مروه) کاتیک که عیسی کوری مریم وونی ﴿بِجِی سَیِّدِی﴾ نهی نه موئیر ایل
 (مه وگسی په عقوب) بنگومان من ﴿رَسُوْلُکَ﴾ بتر درای خوام بولای شیوه ﴿غَسَّیْدَةُ اِبْدَاقِ یَدِیْکَ﴾
 نه و تهراتهی که ده پیش مندا هانوره به راستی تاهیم ﴿وَمُبَشِّرِکَ﴾ وه مزده تان پی دهم به پیعه میهریک
 ﴿بِأُیُّسَیِّدِی﴾ که له دواي من دی و ﴿مُسَدِّدِکَ﴾ مای نه حسمده ﴿مُضِیْکَ﴾ تمحکا کاتیک که نه و (پیعه موره)
 یان بو هات ﴿بِأَنْبِیَاءِکَ﴾ به چهه پیشانی روون و ناشکراوه ووبیان ﴿هَدَّیْکَ﴾ لعمه جادوریه کی
 ناشکریه ﴿وَمِنْ قَدْرِکَ﴾ جاکي لهو که سه سه مکار موره ﴿قَدْرَکَ﴾ که درو و علیه ستیت به دهم خواوه
 ﴿وَمِنْ قَدْرِکَ﴾ له کاتیکدا که بو نیلام مانگ ده کوری ﴿وَمِنْ قَدْرِکَ﴾ وه خو ریموری
 گهسی منم کار ساکات ﴿نَزِیْدُکَ﴾ ده بیان موی رووماکی دینی خوا بکوزینهوه ﴿بِأَنْبِیَاءِکَ﴾
 به (موی) ده بیان ﴿وَمِنْ قَدْرِکَ﴾ وه خو رووماکی خوی تموار ده کات ﴿وَمِنْ قَدْرِکَ﴾ بیای باوه رانش
 پی یان ماخوش پی ﴿وَمِنْ قَدْرِکَ﴾ خوانه و راته به که پیغمبری محوی ناردووه ﴿بِأَنْبِیَاءِکَ﴾
 لیقهره، علی لیلی که، به ریموری و نایبکی راست و درو متهوه، هه ما به موره همو و نایبکدا موری یخات
 ﴿وَمِنْ قَدْرِکَ﴾ هه چه مده هاویش به پدا کمرایش پی یان ماخوش پی ﴿بِأَنْبِیَاءِکَ﴾ نهی نه و
 که سانهی که باوه رتان هیناوه ﴿وَمِنْ قَدْرِکَ﴾ نایا بارر گانه کتان پیشان بدم ﴿بِجِیْکَ﴾ که برر گارتان
 بکات ﴿بِجِیْکَ﴾ له سیرایه کی بر له نادر ﴿وَمِنْ قَدْرِکَ﴾ (مارر گانه ککش لعمه به) باوه بهتس
 به خوا و پیعه موره کی ﴿وَمِنْ قَدْرِکَ﴾ وه نیکوشی ﴿وَمِنْ قَدْرِکَ﴾ له پی ی خواوه ﴿بِأَنْبِیَاءِکَ﴾ به سامان
 وگسی خوتان ﴿وَمِنْ قَدْرِکَ﴾ نه مته تان ماخوشه بو خوتان ﴿وَمِنْ قَدْرِکَ﴾ نه گهر نیوه بران ﴿وَمِنْ قَدْرِکَ﴾
 (له مته خوا) نه گو ماهه کتان خوش دینی ﴿وَمِنْ قَدْرِکَ﴾ وه (له روزی دوا به) ده سان خانه باخاتیکده
 ﴿وَمِنْ قَدْرِکَ﴾ که جو گهی نازی رور به زیریاند اهرات ﴿وَمِنْ قَدْرِکَ﴾ او ده نانه خانه (خانو و کوشکی
 رور پاک و خوشه وه ﴿وَمِنْ قَدْرِکَ﴾ نه به هشتانی خیکای مانموی همیشمی دان ﴿وَمِنْ قَدْرِکَ﴾ به به به
 سه رکه رتی گه ووه ﴿وَمِنْ قَدْرِکَ﴾ وه شبکی تر که موری پی ده کمن ﴿وَمِنْ قَدْرِکَ﴾ که یار متهی دانه له
 خواوه ﴿وَمِنْ قَدْرِکَ﴾ وه برر گار کریکی مریک (و نادر کردی شاری مه ککه به) ﴿وَمِنْ قَدْرِکَ﴾ وه (به مده) مزده
 بده به نیسانداران ﴿وَمِنْ قَدْرِکَ﴾ نهی نه وانهی که باوه رتان هیناوه ﴿وَمِنْ قَدْرِکَ﴾ بس به یار متهی
 ده راسی (نایبی) خو ﴿وَمِنْ قَدْرِکَ﴾ موروک عیسی کوری مریم وونی ﴿وَمِنْ قَدْرِکَ﴾ نه هاوری
 نایبه تیه کسی محوی ﴿وَمِنْ قَدْرِکَ﴾ کی بار متهی نهی مته بولای خواوه ﴿وَمِنْ قَدْرِکَ﴾ هاوری کانی ووبیان
 ﴿وَمِنْ قَدْرِکَ﴾ نیمه یار متهی دمرانی (دیی) خواوین ﴿وَمِنْ قَدْرِکَ﴾ نه مته ده سته به که به بو
 قیرانل ماوه ریان هینا ﴿وَمِنْ قَدْرِکَ﴾ وه مته به کیشیان پی ماوه روون ﴿وَمِنْ قَدْرِکَ﴾ نیمه ششتوانی
 نه وانه سان کرد که باوه ریان هینا ﴿وَمِنْ قَدْرِکَ﴾ له بهرانیور دوزمه کاتیکدا ﴿وَمِنْ قَدْرِکَ﴾ بویه سه رکه وونی و
 ران بوون به سه ریاند

سوره‌ی (الجمعة)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌ان

﴿يُسَبِّحُ بِهِ﴾ تمسبیحاتی خواددکات ﴿ذُرِّيَّتِي﴾ نه‌وی له‌فاسماه‌کان ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ﴾ وده‌وی
له‌ره‌وی دابه ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ﴾ (نمو حوایه‌ی) که پاشایه‌کی پاک و بیگمردی ﴿تَبَارَكَ الَّذِي﴾ رالی
بالاده‌سه‌تی کار به‌حی‌یه ﴿هُوَ الَّذِي﴾ خوا‌ته‌وراته‌یه ﴿بِغَيْرِ لَظْمٍ﴾ که دردوینه‌ی له‌دار
به‌خوینده‌وراند (عهره‌به‌کاندا) ﴿رَسُولًا مِّنْهُ﴾ پیغمبریک له‌خویران ﴿يَتْلُو آيَاتِهِ﴾ ده‌خوینته‌وه
به‌سه‌ریاندا بیشانه‌کانی خوا ﴿وَرَكْعَةً﴾ پاکیان ده‌کانه ﴿وَمِنْهُنَّ كِبَىٰ وَكِبَىٰ﴾ وه‌قورق
وهرمووده‌ی (پر سوود) بیان فیرده‌کات ﴿وَمِنْهُنَّ مِّنْ مِّنْ﴾ ههرچه‌ده‌نوب له‌پیشدا ﴿بِغَيْرِ لَظْمٍ﴾
له‌گوهرایه‌کی ناشکرا دابور ﴿وَمِنْهُنَّ مِّنْ مِّنْ﴾ وه‌خیرمه‌نه ﴿وَمِنْهُنَّ مِّنْ مِّنْ﴾ که لانی مری جگه له‌ون
﴿وَمِنْهُنَّ مِّنْ مِّنْ﴾ که هیشتا پی بان به‌گه‌پشتورن (وموسولمان به‌سوون) ﴿وَمِنْهُنَّ مِّنْ مِّنْ﴾ وه‌خوا
رالی بالاده‌سه‌تی کار دروسته ﴿وَمِنْهُنَّ مِّنْ مِّنْ﴾ نمو به‌هره‌یه‌کی خوایی به ﴿وَمِنْهُنَّ مِّنْ مِّنْ﴾
ته‌بدا به‌هر که سیک که (خوی) به‌وی ﴿وَمِنْهُنَّ مِّنْ مِّنْ﴾ وه‌خوا خاوه‌ی مهرل و به‌هره
وبه‌خششی گه‌وره‌یه ﴿وَمِنْهُنَّ مِّنْ مِّنْ﴾ نمو به‌ی به‌سه‌ره‌انی نه‌وانه‌ی ﴿وَمِنْهُنَّ مِّنْ مِّنْ﴾ که ته‌ورائیان
دره‌به‌سرد ﴿وَمِنْهُنَّ مِّنْ مِّنْ﴾ له‌پاشان هه‌لیان به‌گرت (په‌فتاریان پی به‌کرد) ﴿وَمِنْهُنَّ مِّنْ مِّنْ﴾
وه‌ک گوی درمیزیکه ﴿وَمِنْهُنَّ مِّنْ مِّنْ﴾ که کتبیکی روزی هه‌لگرتن (سوودی لن نایی)
﴿وَمِنْهُنَّ مِّنْ مِّنْ﴾ نای چه‌ده‌خرابه‌ی نمو به‌ی نه‌و گله‌ی ﴿وَمِنْهُنَّ مِّنْ مِّنْ﴾ که بیشانه‌کانی
خواییان به‌دروانی ﴿وَمِنْهُنَّ مِّنْ مِّنْ﴾ وه‌خوا پی نمو به‌ی گه‌ی ستمکاران ماکت
﴿وَمِنْهُنَّ مِّنْ مِّنْ﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌ده‌ی) پلی ته‌ی نه‌وانه‌ی که به‌سهر دیسی جووله‌کان
﴿وَمِنْهُنَّ مِّنْ مِّنْ﴾ ته‌گهر پشان وابه ﴿وَمِنْهُنَّ مِّنْ مِّنْ﴾ که به‌راستی نبوه دوستی خوان ﴿وَمِنْهُنَّ مِّنْ مِّنْ﴾
بیجگه له‌خه‌لکی نر ﴿وَمِنْهُنَّ مِّنْ مِّنْ﴾ که واسووداوی مردن بکمن ﴿وَمِنْهُنَّ مِّنْ مِّنْ﴾ ته‌گهر نبوه
راست ده‌کان ﴿وَمِنْهُنَّ مِّنْ مِّنْ﴾ وه‌ته‌وانه ههر گیز داوی مردن ماکن ﴿وَمِنْهُنَّ مِّنْ مِّنْ﴾ له‌به‌ر
ته‌و (گوهاه‌نه‌ی) که به‌ده‌ستی خویران پیشیان خستووه ﴿وَمِنْهُنَّ مِّنْ مِّنْ﴾ وه‌خوا گه‌ره
به‌ستم کاران ﴿وَمِنْهُنَّ مِّنْ مِّنْ﴾ پلی به‌راستی نه‌و مردنه‌ی که ﴿وَمِنْهُنَّ مِّنْ مِّنْ﴾ لی پاده‌کان
﴿وَمِنْهُنَّ مِّنْ مِّنْ﴾ بیگومان پشان ده‌گات و نووشتان ده‌سی ﴿وَمِنْهُنَّ مِّنْ مِّنْ﴾ له‌پاشان ده‌گه‌رتیره‌وه
﴿وَمِنْهُنَّ مِّنْ مِّنْ﴾ بولای خوای رانا به‌ناشکرا به‌پنیه‌کان ﴿وَمِنْهُنَّ مِّنْ مِّنْ﴾ نه‌مع هه‌رالتان پی
ده‌مات ﴿وَمِنْهُنَّ مِّنْ مِّنْ﴾ نه‌وی که ده‌نانکرد ﴿وَمِنْهُنَّ مِّنْ مِّنْ﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهدی نهواته ی که با و برتان هیناوه ﴿لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ کاتیک که با نگدرا بو موئز
 ﴿مَنْ يَكْفُرْ﴾ له رۆزی هه بی دا ﴿فَأَسْتَوِیْ اِنْ عَصَيْتُمْ﴾ به به له برون بو یادی خوا (و موئزی هه بی)
 و ﴿وَذُرُوا النَّاسَ﴾ واز له کبرین و فروش بهیسن ﴿كُلَّ حَرْثٍ﴾ نانه وه بو ئیوه چاکتره ﴿لَنْ تَكْفُرَ تَقْصُوبُ﴾
 نه گهر بزاتن و تن یگهن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ جاک کاتیک که موئزی هه بی نه و بوو ﴿فَأَسْتَوِیْ﴾
 و ﴿لَا تَصْرُحْ﴾ نیر بلا و به وه به سهر رهوی دا ﴿وَأَسْتَوِیْ حَتَّى تَكُونَ﴾ وه داوای برق و پوری خوا یگهن
 ﴿وَرَكُودٌ لَّنْهَ كَبِيرٌ﴾ وه رور یادی خوا یگهن ﴿عَصَاكَ تَقْبِضُ﴾ بو نه وه ی در گارو سهر ره ریس ﴿وَرَكُودٌ لَّنْهَ كَبِيرٌ﴾
 نه کهن بولای نه و مارر گانی به ﴿وَرَكُودٌ هَبْ﴾ وه نو به جی دیل نه را وه ستاوی (له سهر میسره که ت)
 ﴿فَتَرْمِضُ لَّنْهَ حَبِيرٌ﴾ (نهدی مو حه مه ده ده) بلی نه وه ی لای خوا به چاکتره ﴿مَنْ يَكْفُرْ﴾ نه و یس لَنَجْرَةٍ
 له شنی بن هوده و مارر گانی ﴿وَرَمَ حَبْرٌ رَّیْسُ﴾ وه خوا با شترمی ووری ده رانه ﴿

سورنی ﴿لَا تَصْرُحْ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به بخشیده ی میهره یان

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ کاتیک که دو و پروان ینه لات ﴿وَأَسْتَوِیْ اِنْ عَصَيْتُمْ﴾ ده لیس شایه تی ده و یس
 که به راستی تو پهنه میهری خوایت ﴿وَأَسْتَوِیْ اِنْ عَصَيْتُمْ﴾ وه دپره خوا یس ده رانی که نه و وه نه کروی
 نه وی ﴿وَأَسْتَوِیْ اِنْ عَصَيْتُمْ﴾ وه خوا شایه تی ده دات ﴿لَنْ تَكْفُرَ تَقْصُوبُ﴾ که ییگومان دو و پروان در ورس ﴿وَأَسْتَوِیْ اِنْ عَصَيْتُمْ﴾
 ﴿لَنْ تَكْفُرَ تَقْصُوبُ﴾ سویده (درو) کامی خویان کرد به قه لمان (بو خویس) ﴿لَنْ تَكْفُرَ تَقْصُوبُ﴾
 نه مجا ریگری (خه لک) یان ده کرد له بری ی خوا ﴿لَنْ تَكْفُرَ تَقْصُوبُ﴾ به راستی نه و یس کاریکی
 خرابیان ده کرد ﴿وَأَسْتَوِیْ اِنْ عَصَيْتُمْ﴾ نه وه (ی که و و ترا) له سهر نه وه بوو که به راستی نه و یس با وهر یس
 هیناوه ﴿وَأَسْتَوِیْ اِنْ عَصَيْتُمْ﴾ به باشان بئی با وهر سوو ﴿لَنْ تَكْفُرَ تَقْصُوبُ﴾ نه مجا مور سرا به سهر دلپاندا ﴿وَأَسْتَوِیْ اِنْ عَصَيْتُمْ﴾
 لایه نه و یس نیر نه و یس هیچ تن ناگهن ﴿وَأَسْتَوِیْ اِنْ عَصَيْتُمْ﴾ هه کاتیک ده یان بیست ﴿لَنْ تَكْفُرَ تَقْصُوبُ﴾
 له ش و نه لاه تیال سهر سامت ده کات ﴿وَأَسْتَوِیْ اِنْ عَصَيْتُمْ﴾ وه نه گهر قسه بکهن گوی له قسه که یس
 ده گریست ﴿لَنْ تَكْفُرَ تَقْصُوبُ﴾ (دو و پروان) هه و ده داری هه لیس در و پروان ﴿لَنْ تَكْفُرَ تَقْصُوبُ﴾ و گومان
 ده سهر ﴿لَنْ تَكْفُرَ تَقْصُوبُ﴾ هه سوو هباوار و قیر به له بوسهر نه و یس ﴿لَنْ تَكْفُرَ تَقْصُوبُ﴾ هه نه و یس در و یس
 ﴿لَنْ تَكْفُرَ تَقْصُوبُ﴾ که واته خو تیال لی یار نه و یس ﴿لَنْ تَكْفُرَ تَقْصُوبُ﴾ خوا با سکوژی (یان حواله و یان به ریت)
 ﴿لَنْ تَكْفُرَ تَقْصُوبُ﴾ چو و و ده گریس (له حه ق) ﴿

﴿وَقَدْ قَبَّلَ إِلَيْهِ كَاتِبُكَ بَيْنَ يَدَيْهِ بَوَّاسٌ﴾ ﴿وَقَدْ قَبَّلَ إِلَيْهِ كَاتِبُكَ بَيْنَ يَدَيْهِ بَوَّاسٌ﴾ ورون سو لای پیغمبره ری خوا
 ناد رای لبحوشو و تان بۆ نکات ﴿وَأَرْزَأَ وَهْنَهُ﴾ (سهرچی ده کهن) سهر بان با ده دهن ﴿وَأَرْزَأَ وَهْنَهُ﴾
 بَصْدُون ﴿وَهْدِيَانِ بِيْتِ رُو وَهْدَنَ كِيْرٍ﴾ ﴿وَهْدِيَانِ بِيْتِ رُو وَهْدَنَ كِيْرٍ﴾ له کاتیکدا که نه وان خویان به گه وره
 دهر سن ﴿سِرَاءَ عَلَيْهِ﴾ بۆ نه وان به کسانه ﴿تَسْتَعْرِضُ لَهُ﴾ داوای لبحوشو و وید بۆ بکه بیت
 ﴿أَوْرَسَعَتُ لَهُ﴾ یان داوای لبحوشو و وید بۆ به کبیت ﴿نَبِيْعُ اللهِ لَهُ﴾ هدر گیر خوالی یان
 خوش مایی ﴿بِأَنَّكَ لَا يَهْدِي نَفْسَهُ تَقِيْمُ﴾ به راستی خواریمو و س گه لی له ری لادهران ناکات ﴿وَلَمْ يَزَلْ يَمُوتُ﴾
 به نه وان ی که له گه پیغمبره دهران ﴿حَقَّ بِمَعْنُو﴾ تا بلاوه ی لی بکهن (و لَمْ دِيسَ بَعْدَ وَتِيتِ)
 ﴿وَلَمْ يَزَلْ يَمُوتُ وَلاَ يَحْيَى﴾ له کاتیکدا هرچی گه نجبه کانی ناسمانه کان و ره و س هه به موری
 هس خویبه ﴿وَلَمْ يَزَلْ يَمُوتُ وَلاَ يَحْيَى﴾ به لأم دور و ووه کان ناراس ﴿بَعْدَ وَتِيتِ يَزْجَفُ﴾
 لمدينة ﴿دور و ووه کان) ده لیس سوینسی نه گهر گه راهه و به مدینه ﴿يُنْجِرُ حِلَّ لَحْمٍ مِثْلَ لَدُنْ﴾
 ینگومان ده سه لاتدار و به ریره کان (مه به ست پیس خویان سوو) لات و بی ریره کان له مدینه
 دهر ده کهن (مه به ست پیس بر واداران سوو) ﴿وَعَنْ تَجْرُؤَ وَرُتُوهُ وَنُومِيتِ﴾ (خوی گه وره ش
 به ربه رچیان ده داته و و ده هرمویت) ریر و گه وره بی نه بها بو خوا و بۆ پیغمبره ری خوا و با و ده دار به
 ﴿وَلَمْ يَزَلْ يَمُوتُ وَلاَ يَحْيَى﴾ به لأم دور و ووه کان ناراس ﴿بِأَنَّكَ لَا يَهْدِي نَفْسَهُ تَقِيْمُ﴾
 هیتاوه ﴿لَا تَهْجُرْ أَهْلَهُمْ وَلَا تَهْجُرْ عَمَلَهُمْ﴾ مال و مندالانان نه کهن له پادی خوا
 ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ ههر که سینک و ابکات ﴿وَأَوْفَكَ فَرْجَ حَبِيزُوتِ﴾ نا نه وانه خویان خه سار و مه دن
 ﴿وَأَوْفَكَ فَرْجَ حَبِيزُوتِ﴾ به خشن له وهی برق و ور ویمان داوون ﴿مَنْ فِي أَنْ بَأَى حَنْجَرُ لَمُوتِ﴾
 پیش له وهی مردن به حه به به کبکان بگری ﴿بَعْدَ وَتِيتِ يَزْجَفُ﴾ نه و سالیست حوایه خور گه
 مردی مست دو به خستایه ﴿بِأَنَّكَ لَا يَهْدِي نَفْسَهُ تَقِيْمُ﴾ سو ما و به کس مرینک ﴿وَأَصْدَقَ﴾ جب مالم به خستایه
 ﴿وَأَصْدَقَ شَأْنُ لَحْمٍ مِثْلَ لَدُنْ﴾ وه له چاکه کاران بو و مایه ﴿وَلَمْ يَزَلْ يَمُوتُ وَلاَ يَحْيَى﴾ هدر گیر خو هیچ که سینک
 دوان خات (له مردن) ﴿وَأَصْدَقَ شَأْنُ لَحْمٍ مِثْلَ لَدُنْ﴾ کاتیک که و هختی (مردی) هات ﴿وَلَمْ يَزَلْ يَمُوتُ وَلاَ يَحْيَى﴾ وه خوا
 شاره زایه وهی که ده بکهن ﴿

﴿وَلَمَّا كَفَرَ وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ نه‌وانه‌ی که بین باور بوون و میشانه و بملکه‌کاتی ئیعه‌یان به درو رانی
 ﴿أَلَيْسَ لِكُلِّ شَيْءٍ ثَمَرٌ﴾ نه‌وانه هاوملی ناگرون ﴿حَبِيبٌ مِّمَّنْ﴾ تیه‌دا ده‌میتنه‌وه به‌هه‌میشه‌یی ﴿وَبَشِّرِ
 الثَّمِيرَ﴾ وه‌سهر له‌محامینکی روز حرابه ﴿وَرَضِبْ مِنْ قَصَبٍ﴾ هیچ بازه‌حتی به‌ک تووشی
 (خَلِّكْ) ماییت ﴿لَا يَنْفَعُ اللَّهُ﴾ مه‌گه‌به‌نرمانی خوا به‌بیت ﴿وَمِنْ ثَمَرٍ يَنْفَعُ﴾ ههر که‌سینک باور
 به‌بیت به‌خوا ﴿يَتَذَكَّرُ﴾ خوازی نمووی دلی ده‌کات ﴿وَلَمْ يَكُنْ ثَمَرٌ عَجَبٌ﴾ وه‌خوا به‌هه‌مور
 شست ناگه‌داره ﴿وَلَمْ يَكُنْ ثَمَرٌ عَجَبٌ﴾ گویرا به‌لی خوا و گویرا به‌لی پیعه‌مه‌ر بکه‌ن ﴿وَلَمْ
 يَكُنْ ثَمَرٌ عَجَبٌ﴾ نه‌وسا نه‌گه‌ر به‌شتان می‌کرد ﴿وَلَمْ يَكُنْ ثَمَرٌ عَجَبٌ﴾ جانه‌وه‌ی له‌سهر پیعه‌مه‌ری ئیعه‌به
 ﴿لَمْ يَكُنْ ثَمَرٌ عَجَبٌ﴾ ته‌بها گه‌باندسی روون و ناشکرای (ثَمَرٌ عَجَبٌ) ﴿لَمْ يَكُنْ ثَمَرٌ عَجَبٌ﴾ خوا
 راتیکه که‌جگه‌له‌و هیچ به‌رستراونکی راست می‌به‌ ﴿وَلَمْ يَكُنْ ثَمَرٌ عَجَبٌ﴾ ده‌ی
 باور داران ته‌بها به‌شت به‌خوا به‌سش ﴿لَمْ يَكُنْ ثَمَرٌ عَجَبٌ﴾ نه‌ی له‌وانه‌ی پرواتان هیتاوه
 ﴿لَمْ يَكُنْ ثَمَرٌ عَجَبٌ﴾ به‌راستی همدیک له‌زان و مبداله‌کانتان دور می‌س
 نیرن (به‌وه‌ی ده‌باله‌ویت ریگریان بکه‌ن له‌ریگه‌ی خودا و به‌شیمانتان بکه‌ن ده‌له‌یه‌کته‌ن)
 ﴿وَلَمْ يَكُنْ ثَمَرٌ عَجَبٌ﴾ جات خوتانیان لی بیارنن (وناگاداریان بی، به‌گویان به‌کهن) ﴿لَمْ يَكُنْ ثَمَرٌ عَجَبٌ﴾ وه‌ته‌گه‌ر
 (لیان) بسورن ﴿وَلَمْ يَكُنْ ثَمَرٌ عَجَبٌ﴾ وه‌دار به‌س (لیان) ﴿وَلَمْ يَكُنْ ثَمَرٌ عَجَبٌ﴾ وه‌(لیان) خوش بیس ﴿وَلَمْ يَكُنْ ثَمَرٌ عَجَبٌ﴾
 ریجه‌ی ﴿لَمْ يَكُنْ ثَمَرٌ عَجَبٌ﴾ وه‌پنگومان خواهش لسن خوش بسوی مېهرمانه ﴿لَمْ يَكُنْ ثَمَرٌ عَجَبٌ﴾
 بیتگومان سه‌روعت و سامان و مال و مبدالتان هوی ناقی کرده‌وه‌تانس ﴿وَلَمْ يَكُنْ ثَمَرٌ عَجَبٌ﴾
 له‌کانتیکه‌دا خوا به‌داشتی روز گه‌وره‌ی له‌لایه ﴿وَلَمْ يَكُنْ ثَمَرٌ عَجَبٌ﴾ که‌وا بو له‌خوا به‌رسن
 و به‌مدایه‌تی نه‌و بکه‌ن نه‌وه‌ده‌ی که‌نه‌وانس ﴿وَلَمْ يَكُنْ ثَمَرٌ عَجَبٌ﴾ وه‌گویرا به‌ل و ملکه‌چی بن ﴿وَلَمْ يَكُنْ ثَمَرٌ عَجَبٌ﴾
 خیر یافه‌سکه‌ر ﴿وَلَمْ يَكُنْ ثَمَرٌ عَجَبٌ﴾ وه‌مال به‌خشن که‌بو خویان چاکتره ﴿وَلَمْ يَكُنْ ثَمَرٌ عَجَبٌ﴾ وه‌نه‌وه‌ی بارنیراوی
 له‌چرووکی به‌سی حوی ﴿وَلَمْ يَكُنْ ثَمَرٌ عَجَبٌ﴾ ههر نه‌وانس سهر که‌وتوو و رگار ﴿لَمْ يَكُنْ ثَمَرٌ عَجَبٌ﴾
 الله‌فرست‌جس ﴿وَلَمْ يَكُنْ ثَمَرٌ عَجَبٌ﴾ ته‌گه‌ر قهر ربدن به‌خوا به‌نهرینکی چاک (واته‌بیه‌خشن له‌پینار خوا) ﴿وَلَمْ يَكُنْ ثَمَرٌ عَجَبٌ﴾
 لکه‌ی چه‌مه‌به‌رائه‌ری ده‌کاته‌وه‌بوتان ﴿وَلَمْ يَكُنْ ثَمَرٌ عَجَبٌ﴾ وه‌لیتان خوش ده‌بن ﴿وَلَمْ يَكُنْ ثَمَرٌ عَجَبٌ﴾
 وه‌خوا سوپاسگوراری له‌سهر حق و به‌نارامه ﴿وَلَمْ يَكُنْ ثَمَرٌ عَجَبٌ﴾ نه‌و رانه‌به‌روردگی رنکی
 رانا و ناگه‌داره به‌شته‌به‌هان و ناشکراکان ﴿وَلَمْ يَكُنْ ثَمَرٌ عَجَبٌ﴾ رالی مال‌ده‌ستی کار به‌جی به‌ ﴿وَلَمْ يَكُنْ ثَمَرٌ عَجَبٌ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نه‌ماوی حوای به‌خشنده‌ی میهرمان

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه‌ی پیمبر ﷺ ﴿اتَّوَّابُونَ﴾ (تو و نومه‌ته‌کعت) ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ همر کانت ویتان ژنه‌کانتان
ته‌لاق بدین ﴿فَصِيقًا يُغْرِبُ﴾ یا ته‌لاقیان بدین له‌کاتی عیلمی‌اندا (نه‌و کاته‌ی ده‌خیر پاک بوو ته‌وهر
له‌گه‌لیان دروست به‌بورن) ﴿وَأُخْرَىٰ جَدًّا﴾ وه عیلدی (ژنه‌کانتان) به‌ووردی بز میرون ﴿وَأَنْتُمْ أَنْتُمْ رِجَالٌ﴾
وه له‌خوا ترسین که به‌روهر دگارتانه ﴿لَا تُخْرِجُوهُ﴾ نه‌و زمانه‌ دهر مه‌کدن ﴿بِرَّكُمْ﴾ به‌ماله‌کاتی
خویمان (تا عیده‌یان به‌او ده‌سی) ﴿وَلَا تُخْرِجُوهُ﴾ نافرمانیش با دهر مه‌چی (له‌ماله‌کاییان) ﴿وَلَا تُلَاقُوا﴾
رایین به‌خشنده‌ی میهرمان ﴿مَهْ گهر کارنکی خرابی ناشکرا کنن﴾ ﴿وَلَا تُلَاقُوا﴾ وه نه‌وانه‌ مسووره‌کاتی
خودان ﴿وَمِنْ بَعْدُ فَذُرُّهُ﴾ ههر که سیتک له‌مسووره‌کاتی خوا دهر میچیت ﴿بِعَدْلِهِ﴾ له‌وهر بی‌گومان
سته‌می له‌خوی کردووه ﴿وَلَا تَرَىٰ مِنْ بَعْدِهِ﴾ تو چوورانی له‌وانه‌یه‌ حوای پیشی به‌نییت ﴿بِعَدْلِهِ﴾
نمر ﴿دوای نه‌وه‌ کار و بار و دوختنکی تر (وژن و بیابوه‌ که نکو و نه‌وه‌ به‌ کتر و ناشتیان سینه‌وه) ﴿وَلَا تُلَاقُوا﴾
نه‌و مسایان بیابنه‌وه‌ به‌باشی (بیابنه‌وه‌ بو لای خوتان به‌شینه‌وه‌ کی چاک) ﴿وَلَا تُلَاقُوا﴾ یان
لیتان جیابنه‌وه‌ به‌باشی ﴿وَلَا تُلَاقُوا﴾ وه دوو شاهیدی داد به‌روهر بگرن له‌خوتان
﴿وَلَا تُلَاقُوا﴾ که له‌بهر خوا نه‌و شاهیدی بدین ﴿وَلَا تُلَاقُوا﴾ له‌وانه‌ی (ناسکران به‌بدینکنن)
﴿وَلَا تُلَاقُوا﴾ که ناموزگاری نه‌وانه‌ی پس ده‌کری که با و مریدان هه‌می ﴿وَلَا تُلَاقُوا﴾ به‌خوا
و ریزی دواپس ﴿وَمِنْ بَعْدُ فَذُرُّهُ﴾ وه ههر که سی خواناس بی ﴿بِعَدْلِهِ﴾ خوا دهر ووی لی ده‌کاته‌وه ﴿وَلَا تُلَاقُوا﴾
﴿وَمِنْ بَعْدُ فَذُرُّهُ﴾ وه روق و ریزی دعات له‌لایه‌که‌وه‌ که به‌خه‌یالیدا نه‌هاتووه
و بیری لی نه‌کردووه‌وه ﴿وَمِنْ بَعْدُ فَذُرُّهُ﴾ وه هه‌که‌سی پشت به‌خوا به‌سین ﴿وَلَا تُلَاقُوا﴾
نه‌وه‌ خوی به‌سه ﴿وَمِنْ بَعْدُ فَذُرُّهُ﴾ به‌راستی خوا کار و دهر ماسی خوی به‌ته‌بجام ده‌گه‌یه‌سن
﴿وَلَا تُلَاقُوا﴾ بی‌گومان خوا به‌ووششیک نمدار به‌کی دیاری کراوی دواوه
﴿وَلَا تُلَاقُوا﴾ نه‌وانه‌ی که بی هیوا ده‌سن له‌که‌وته‌ حه‌یره‌وه ﴿وَمِنْ بَعْدُ فَذُرُّهُ﴾
له‌زمانشان ﴿وَلَا تُلَاقُوا﴾ ته‌گهر (دهر ماره‌ی رانی عیده‌یان) دوو دل بوون نه‌وا
عیده‌یان سی مانگه ﴿وَلَا تُلَاقُوا﴾ وه (همروا) نه‌وانه‌ش که (له‌بهر مدالی) هیشتا حه‌یرین
پنید به‌هاتووه (عیده‌یان ههر سی مانگه) ﴿وَلَا تُلَاقُوا﴾ وه زمانه‌ سن پسر (دوو گیر)
﴿وَلَا تُلَاقُوا﴾ عیده‌یان نه‌و کاته‌یه‌ که سکه‌کدیان دابیس ﴿وَمِنْ بَعْدُ فَذُرُّهُ﴾ ههر
که سیتک له‌خوا بترسیت ﴿بِعَدْلِهِ﴾ خوا کاری بو نامسان ده‌کات ﴿وَلَا تُلَاقُوا﴾
نه‌وه‌ی (که ناسکر) دهر مانی خوا به‌ ﴿وَلَا تُلَاقُوا﴾ که بوی تاردووه‌ ته‌خوهر ووه ﴿وَمِنْ بَعْدُ فَذُرُّهُ﴾ وه
ههر که سیتک خواناس و له‌خواناس بیت ﴿بِعَدْلِهِ﴾ گوناوه‌کاتی بو دانه‌پوشی و
ته‌بهر نه‌وه ﴿وَلَا تُلَاقُوا﴾ پاداشتی گه‌وره‌ی ده‌فاته‌وه ﴿وَلَا تُلَاقُوا﴾

سورق (نشین)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نه‌ماوی خوای نه‌خشده‌ی میهره‌مان

﴿سَرَكْ نَمِی بِنْدَه سَلَكْ﴾ گه‌وره‌و پیروره نه‌وراته‌ی گه‌هرچی ده‌سه‌لات و پشایی هده به‌ده‌ست نه‌وه
 ﴿وَهُوَ عِنْدَ قُلُوبِی وَدَلِیْرُ﴾ وه نه‌وه ده‌سه‌لانداره به‌مه‌ر هه‌موو شیکدا ﴿نَبِی حَقْ اَمَوْر و سَلِیْوَه﴾ نه‌ور
 راته‌ی که مه‌ردن و زبانی داهیاوه و دروستکر دووه ﴿اَسْوَدْ﴾ تا ناقتان مکاته‌وه ﴿اَنْکَرْ حَسْ عَمَلْ﴾
 که گه‌رده‌وه‌ی که‌متان چاکسه ﴿وَهُوَ تَعْرِیْرُ عَفُوْذْ﴾ وه هه‌ر نه‌وه بالا ده‌ست و لی خوشبوو ﴿
 اَنْدِی سَلِیْ سَمِعْ صَوْتْ جِبَاْ﴾ نه‌وراته‌ی که جهوت نامسانی دروست کر دووه به‌ک له‌مه‌ر به‌ک ﴿مَدِیْ﴾
 تو ناپیست (نه‌ی نه‌ماشا که‌ر) ﴿اِی عِبِی رَحْمِی﴾ نه‌دروست کراوه‌کانی خوای میهره‌ماند، ﴿مَدِیْ﴾ هیچ
 ماریکی به‌ک ﴿اَنْتَ رَجِیْ اَمْر﴾ چاو بگیری و ورد به‌ره‌وه (براته) ﴿مَدِیْ مَدِیْ﴾ نایا هیچ ماته‌و و به‌ک
 ده‌پیست ﴿اَنْتَ رَجِیْ اَمْر﴾ دورساره چاو بگیری ﴿کَرِیْ﴾ به‌ک له‌دوای به‌ک ﴿بِسْمِیْ لَنْکْ اَمْر حَسَنْ﴾
 چاووت به‌ر سوایی و نالومیدی هه‌گه‌ر ته‌وه بو لای خوت ﴿وَهُوَ حَبِیْرُ﴾ وه نه‌ور (چاووت) مده‌وه
 و نه‌قته‌ی جووه ﴿وَهُوَ سَرِیْ سَمِیْ سَمِیْ﴾ سور پیست بیگومان نامسانی دو بیامان راراندوه ته‌وه
 به‌چرای رور (ی له‌سیره) ﴿وَجَمِیْهِ رَحْمِیْ سَمِیْ﴾ وه گیر اومانی به‌ره‌جمی شه‌ت نه‌ک ﴿وَعَدْ اَمْر عَدَابْ
 سَمِیْ﴾ وه نامده‌مان کر دووه بو نه‌وان (له‌ فیامه‌ندا) سرای ناگری هه‌لگیر سادو ﴿وَلَقَدْ اَنْکَرُوْ
 بَرَهْمَ﴾ وه بو نه‌وانه‌ی که می سروان به‌ به‌رور گاریان ﴿عَدَابْ جَمِیْ رَحْمِیْ اَمْر﴾ سری دورخ
 نامده‌به، که مه‌ر لگابه‌کی رور خرابه ﴿اَنْتَ اَمْر وِیْ﴾ کانیست که سری درانه ساوی به‌وه
 ﴿سَمِیْ رَحْمِیْ شَهِیْدْ﴾ له‌و دوره‌خه‌وه لوورمه‌ر که به‌ک ده‌پیست ﴿وَهُیْ تَوْر﴾ وه نه‌و ته‌کولی و خوش
 ده‌خوت ﴿اَنْکَدِیْ مَدِیْ تَعِیْذْ﴾ بریکه (دوره‌خ) له‌رقانا پاره پاره پس ﴿اَنْکَدِیْ مَدِیْ تَعِیْذْ﴾ هه‌ر
 کانی ده‌سته‌به‌ک سری بدرینه ناویه‌وه ﴿اَنْتَ اَمْر حَرِیْ﴾ دهر گاوانه‌کانی دوره‌خ پر سیاریان لی ده‌ک
 ﴿اَنْتَ اَمْر کَرِیْ﴾ نایا پیعه‌مه‌ریکی تر سینه‌رتان بو به‌هاتوره (له‌ دوبادا) ﴿اَنْتَ اَمْر وِیْ فَعَدْ دَلِیْ﴾ ده‌لیس
 به‌لی بومان هاتوره ﴿مَدِیْ وَفَدْ﴾ به‌لام به‌درومان دهرامی و دهمان ووت (پس) ﴿مَدِیْ مَدِیْ مَدِیْ﴾
 خوا هیچی به‌ یاردوته خواره‌وه ﴿اَنْتَ اَمْر لَاقِی حَسِیْ کَرِیْ﴾ تیره به‌س له‌ گو مرایی کی گه‌وره‌دان ﴿
 وَفَدْ اَمْر وِیْ کَرِیْ﴾ وه ده‌لیس نه‌گه‌ر قسه‌ی (پیعه‌مه‌ران) مان بیستایه ﴿وَعَدْ اَمْر﴾ یان تی بگه‌شتیابه
 ﴿مَدِیْ کَلِیْ اَمْر سَمِیْ﴾ نه‌مرو له‌ هاره‌لانی دوره‌خ به‌دبووین ﴿اَنْتَ اَمْر وِیْ سَمِیْ﴾ نه‌وسا نیره‌ماچاری
 دن به‌گو به‌ کانیاندا ده‌یین ﴿اَنْتَ اَمْر لَاقِی حَسِیْ اَمْر﴾ که‌و بوو دوری له‌ میهره‌مانی خوا بو هاره‌لانی
 دوره‌خ ﴿اَنْتَ اَمْر وِیْ حَسِیْ رَحْمِیْ اَمْر﴾ بیگومان ته‌وانه‌ی له‌ به‌نه‌مانید له‌ خوای خویان دهر سس
 ﴿بِهَر تَعِیْذْ و اَمْر کَرِیْ﴾ لی خوش بوون و باداشی گه‌وره‌یان بو هده ﴿اَنْتَ اَمْر وِیْ کَرِیْ﴾

﴿فَلْيَسِّرْ لِّدَارِهِ﴾ کاتلک بی برومان نمو سزانهان هدی کرد له برکت حوامانه وه ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾
 نان دهین روو حساری نه وانه ی که یی پروا بوون ﴿وَقَدْ عَلِمْتُمْ لِيَوْمِ هَذَا﴾ وه (پی یی) ده ورتی
 نه مه به نمو (روزه) ی که دواتان ده کورد ﴿قَدْ عَلِمْتُمْ﴾ بلی پنم بلیش ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 نه گور حوامن و نمو (موسولمانانه) ی که له گه لمان له ناومان بیات ﴿لَوْ أَنَّكُمْ﴾ بامیهره بانیمان
 له گه ل نکات ﴿فَمَنْ يُغْنِي عَنْكُمْ﴾ من غنی من غنی پ تیر ﴿هَذِهِ﴾ دهی کنی به نای یی پروایان ده دات له سزای سه حت
 ﴿فَلْيَسِّرْ لِّدَارِهِ﴾ بلی هدر نمو خوی به خشد که برومان یی هیتاوه ﴿وَعَلَيْكُمْ﴾
 وه هدر به و پشتمن نه مستوره ﴿فَلْيَسِّرْ لِّدَارِهِ﴾ بلی هدر نمو خوی به خشد که برومان یی هیتاوه
 به کی ناشکر ادیه ﴿فَلْيَسِّرْ لِّدَارِهِ﴾ بلی هدر نمو خوی به خشد که برومان یی هیتاوه
 نان پروچی به ناحی روی دا ﴿فَلْيَسِّرْ لِّدَارِهِ﴾ دهی کی (بیچکه له خوا) نای روی ولالتان بو
 ده هیتی

سوره ن (الفهم)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به نای خوی به خشد ی میهره بان

﴿قَدْ عَلِمْتُمْ﴾ به (بوون) ده خویر نه نمو، خوا به مانا که ی رانتره بزر رانتر رانیاری سه بری سوره نای سوره نای
 (البقرة) نکه ﴿وَقَدْ عَلِمْتُمْ﴾ سویند به پیشووس و بهو دپرانه ی ده یوسس ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 به خویر ﴿قَدْ عَلِمْتُمْ﴾ سویند به پیشووس و بهو دپرانه ی ده یوسس ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 پاداشتی به پرا نه وه ده به بو تو ﴿قَدْ عَلِمْتُمْ﴾ سویند به پیشووس و بهو دپرانه ی ده یوسس
 نه چکر به رور گوره یست ﴿قَدْ عَلِمْتُمْ﴾ سویند به پیشووس و بهو دپرانه ی ده یوسس
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ که کامتان شیکس ﴿قَدْ عَلِمْتُمْ﴾ سویند به پیشووس و بهو دپرانه ی ده یوسس
 نو له هه موو که س رانتره به و که سه ی که ری ی راستی خوی وون کردی ﴿قَدْ عَلِمْتُمْ﴾ سویند به پیشووس و بهو دپرانه ی ده یوسس
 وه نمو رانتره به و که سه ی که ری ی راستی گریس ﴿قَدْ عَلِمْتُمْ﴾ سویند به پیشووس و بهو دپرانه ی ده یوسس
 مه به که سه کات به درو دوانس ﴿قَدْ عَلِمْتُمْ﴾ سویند به پیشووس و بهو دپرانه ی ده یوسس
 ﴿قَدْ عَلِمْتُمْ﴾ سویند به پیشووس و بهو دپرانه ی ده یوسس ﴿قَدْ عَلِمْتُمْ﴾ سویند به پیشووس و بهو دپرانه ی ده یوسس
 بزر هیچ سویند خویرنکی ﴿قَدْ عَلِمْتُمْ﴾ سویند به پیشووس و بهو دپرانه ی ده یوسس
 گری هاتو و چو که به یو سه هان و سرون ﴿قَدْ عَلِمْتُمْ﴾ سویند به پیشووس و بهو دپرانه ی ده یوسس
 آشیر ﴿قَدْ عَلِمْتُمْ﴾ سویند به پیشووس و بهو دپرانه ی ده یوسس ﴿قَدْ عَلِمْتُمْ﴾ سویند به پیشووس و بهو دپرانه ی ده یوسس
 ﴿قَدْ عَلِمْتُمْ﴾ سویند به پیشووس و بهو دپرانه ی ده یوسس ﴿قَدْ عَلِمْتُمْ﴾ سویند به پیشووس و بهو دپرانه ی ده یوسس
 ده لیس مه به ست پنی و لیدی کوری مو غه بیره یه ﴿قَدْ عَلِمْتُمْ﴾ سویند به پیشووس و بهو دپرانه ی ده یوسس
 به سهر دا بخو نریته وه ده لی ﴿قَدْ عَلِمْتُمْ﴾ سویند به پیشووس و بهو دپرانه ی ده یوسس
 بهم زو وانه سهری لووتی داخ ده که یی

﴿حَسْبُكَ نَجْرُ﴾ چاروان شوړو ﴿نَجْرُكَ نَجْرُ﴾ پړسوانې داسان ده گړي ﴿وَدَاكَ كَوْنُ عَوْرَتِي﴾
 به راسمي چاران كه بانگ ده كران مو ﴿سَجْدَتُكَ نَجْرُ﴾ سوژدهو (مېان دهرده) كه سب غېش
 بوون ﴿هَذِي مِنْ بَكْبُ بَهْد نَجْدِي﴾ وارم لن بهشه مو تواني كه نعم قورخانه سدوق دهران
 ﴿سَتَسْدِرُكُمْ مَنَاحُ﴾ بمره بمره كېشيان ده كم به ره گيك كه پي دهران ﴿وَأَنْتَ عَمَّ﴾
 وه موله بيان دهم ﴿بِكَيْ مَن﴾ بهراستي پيلانې من تو كمه و نه هيره (له بهراندې پيلانې نه و نه)
 ﴿أَنْتَ نَجْرُ﴾ ناخو تو له پي برويان داواي كړي (ي كوششي پي بهر ريتي) پي لي ده كه پيت
 ﴿هَمْزُ مَنَاحُ﴾ له وانيش له بزارفتي قورداري گران مارن ﴿نَجْرُكَ نَجْرُ﴾ يا روپه رهي
 غه پيلان له لايه ﴿هَمْزُ مَنَاحُ﴾ وه نه وان له بهري ده ورسه وه ﴿وَأَنْتَ عَمَّ﴾ (كه مې مرحه ممد
 دې) دې به خوښ نگره و چاره رواني بهرمانې بهر ودر دگارت نكه ﴿وَأَنْتَ عَمَّ﴾ (كه مې مرحه ممد
 هاوړي ي به هه نكه كه مبه (كه يوس پيغه ميره عليه السلام) ﴿بِكَيْ مَن﴾ (كه مې مرحه ممد
 بانگي (خوداي) كړد نه و نو ورو بهر (له پي برويان گه له كهي) ﴿وَأَنْتَ عَمَّ﴾ (كه مې مرحه ممد
 نه كره مېره بانيك له لايه بهر ودر دگاريه وه مرياي نه كه و تابه ﴿بِكَيْ مَن﴾ (كه مې مرحه ممد
 ده شنيكي رووننه وه نه و به دساو دېو ﴿وَأَنْتَ عَمَّ﴾ (كه مې مرحه ممد
 ﴿وَأَنْتَ عَمَّ﴾ (كه مې مرحه ممد) له چا كه كاران ﴿بِكَيْ مَن﴾ (كه مې مرحه ممد
 مريك بوو پي برو كان ﴿بِكَيْ مَن﴾ (كه مې مرحه ممد) له چا كه كاران ﴿بِكَيْ مَن﴾ (كه مې مرحه ممد
 له كاتيك كه قورخان دېستې ﴿وَأَنْتَ عَمَّ﴾ (كه مې مرحه ممد) وه دېان ووت بهراستي له (پيغه ميره) شپته
 ﴿وَأَنْتَ عَمَّ﴾ (كه مې مرحه ممد) له كاتيك كه نعم قورخانه هم ناموزگاري به بهر ودر جيهانيان ﴿بِكَيْ مَن﴾

سوره نې (لغېم)

﴿بِكَيْ مَن﴾ بهراستي پيلانې من تو كمه و نه هيره (له بهراندې پيلانې نه و نه)

﴿بِكَيْ مَن﴾ بهراستي پيلانې من تو كمه و نه هيره (له بهراندې پيلانې نه و نه)
 ﴿بِكَيْ مَن﴾ بهراستي پيلانې من تو كمه و نه هيره (له بهراندې پيلانې نه و نه)
 ﴿بِكَيْ مَن﴾ بهراستي پيلانې من تو كمه و نه هيره (له بهراندې پيلانې نه و نه)
 ﴿بِكَيْ مَن﴾ بهراستي پيلانې من تو كمه و نه هيره (له بهراندې پيلانې نه و نه)
 ﴿بِكَيْ مَن﴾ بهراستي پيلانې من تو كمه و نه هيره (له بهراندې پيلانې نه و نه)
 ﴿بِكَيْ مَن﴾ بهراستي پيلانې من تو كمه و نه هيره (له بهراندې پيلانې نه و نه)
 ﴿بِكَيْ مَن﴾ بهراستي پيلانې من تو كمه و نه هيره (له بهراندې پيلانې نه و نه)
 ﴿بِكَيْ مَن﴾ بهراستي پيلانې من تو كمه و نه هيره (له بهراندې پيلانې نه و نه)
 ﴿بِكَيْ مَن﴾ بهراستي پيلانې من تو كمه و نه هيره (له بهراندې پيلانې نه و نه)
 ﴿بِكَيْ مَن﴾ بهراستي پيلانې من تو كمه و نه هيره (له بهراندې پيلانې نه و نه)

﴿وَبَدَّلْهُ خَيْرًا مِّنْ ذَٰلِكَ ۚ وَآتُوهُ مَنَّا ۚ﴾ (همه مو پرمنگه) دیر هون و گهلانی پش ته و له گهل (دایشتووانی دیتانه) سهره و ژر سووه کان هانی ﴿يَتَجَنَّبُهَا﴾ نه گونا هو خرابه وه ﴿يَصْبِرُ سَوَاءً﴾ وه بی هرمانی پتیه موری په روه رد گاریان کرد ﴿وَلَا يَخْشَىٰ خُلُوعَ﴾ نه وسه گرتی نه گرتیکی رور سخت ﴿يَسْتَطِيعُ الْإِذَا حَمَرُ كَرِي خَيْرًا﴾ نه راستی نیمه کاتیک که ناو (ای مو فان) سهره کوهت (په پیره کانی) نپوه مان هه لگرت له که شتدا ته ی سی بروایانی مه ککه ﴿يَجْعَلُ الْوَقْرَ﴾ تا شم کرده وه به بکه به پیر هره وه بل نپوه ﴿وَعَبَا ذُرِّيَّتَهُ﴾ وه تاله گویی نگرنت گویگریکی بکه پشوو ﴿وَلَا يَخْشَىٰ الْفِتْنَةَ﴾ نه محکا کاتیک مو و کرا به که په منادا په ناهه مو و کردیت ﴿وَلَا يَخْشَىٰ الْفِتْنَةَ﴾ وه روه ی و شاخه کان هه لگیران ﴿وَلَا يَخْشَىٰ خُلُوعَ﴾ به جاریک دران په پده کدا (وته سخت گران) ﴿يَوْمَ يَدْعُ نَادٍ﴾ لهو روزه و وودای گه و ره و وودادات ﴿وَلَا يَخْشَىٰ خُلُوعَ﴾ وه ناسمان لهت دهی ﴿وَلَا يَخْشَىٰ خُلُوعَ﴾ وه نمو لهو روزه است و (بی که لکه) ﴿وَلَا يَخْشَىٰ خُلُوعَ﴾ وه فرشته کان نه که مری ناسماندان ﴿وَلَا يَخْشَىٰ خُلُوعَ﴾ وه لهو روزه دهشت (فرشته ی په پیر) هره شی په روه رد گارت بدن سهریانه وه هه ل دگرن ﴿وَلَا يَخْشَىٰ خُلُوعَ﴾ لهو روزه ده (نه په رده می خوا دا) هه مووان بیان ددرتن ﴿وَلَا يَخْشَىٰ خُلُوعَ﴾ هیچ (کرده وه به کی) په بهانیتان به بهیتی نامیتنه وه ﴿وَلَا يَخْشَىٰ خُلُوعَ﴾ نه وسه لهو که مری که مامی (کرده وه ی) در په دهستی راسنی ﴿يَقُولُ ذَرْنِي وَأَنْصِبْ﴾ دهلی ها نامه که م نگر و پچوینده وه ﴿وَلَا يَخْشَىٰ خُلُوعَ﴾ بیگومان من خوم دهرانی که تووشی نه م لپیر سیه وه به ده م ﴿وَلَا يَخْشَىٰ خُلُوعَ﴾ نه که سه له ژبانیکی په سه ندا دهی ﴿وَلَا يَخْشَىٰ خُلُوعَ﴾ له به هه شتیکی به ررد ﴿وَلَا يَخْشَىٰ خُلُوعَ﴾ که میوه ی مریکه دهسته ﴿وَلَا يَخْشَىٰ خُلُوعَ﴾ (بی بان دهر و نریت) به عون و به عون و نوشتان بی ﴿وَلَا يَخْشَىٰ خُلُوعَ﴾ به هوی له و چاکانه وه که له روزانی پیر و ودا کرد و و به ﴿وَلَا يَخْشَىٰ خُلُوعَ﴾ به لام نه و که سه ی که مامه دراپه دهستی چه بی دهلی ﴿وَلَا يَخْشَىٰ خُلُوعَ﴾ خوز که هه ر نامم نه دراپه منی ﴿وَلَا يَخْشَىٰ خُلُوعَ﴾ وه به م رانیایه چی به (سهر نه محامی) لپیر سینده م ﴿وَلَا يَخْشَىٰ خُلُوعَ﴾ خوز که مرده که م په کجاری بوایه ﴿وَلَا يَخْشَىٰ خُلُوعَ﴾ سامانه که م هیچ قار انجیکی پی به که یادم ﴿وَلَا يَخْشَىٰ خُلُوعَ﴾ له دهستم چور دهسه لاته که م ﴿وَلَا يَخْشَىٰ خُلُوعَ﴾ (نه محکا به چاو دیرانی دروح دهر و نریت) بیگرن رنجیر بکه به دهست و گوردی ﴿وَلَا يَخْشَىٰ خُلُوعَ﴾ له پاشان پیس بل دروح (پیسوتیش له دوره جدا) ﴿وَلَا يَخْشَىٰ خُلُوعَ﴾ نه محکا به رنجیر یکی جدا که ری بی به سته وه ﴿وَلَا يَخْشَىٰ خُلُوعَ﴾ به کان لایم دینه نصیر ﴿وَلَا يَخْشَىٰ خُلُوعَ﴾ بیگومان نه و بروی به حوای گه و ره نه ده کرد ﴿وَلَا يَخْشَىٰ خُلُوعَ﴾ وه هانی که سی نه ده دا بو خوراک دان به هزارن ﴿وَلَا يَخْشَىٰ خُلُوعَ﴾ نه مرق نهوش لیره نه دلسور یکی هبه (پار مری ندات) ﴿وَلَا يَخْشَىٰ خُلُوعَ﴾

﴿وَلَا طَعَامَ إِلَّا مِنْ عِشْيٍ﴾ و نه‌خواردنی (بیخوات) چگه‌له‌کیم وروو حاوی جهسته‌ی دوره‌خیه‌کار بهی ﴿لَا أَقْلَهُ وَلَا طَعْمَهُ﴾ که (کهس) تابخوات گوناهااران به‌یست ﴿لَا أَقْلَهُ إِلَّا مِنْ عِشْيٍ﴾ چاسوتند بهو شت بهی که ده‌یان بیس ﴿وَمَا لَا تَجِرُونَ﴾ و نه‌ووش که نایان بیس ﴿لَا أَقْلَهُ إِلَّا مِنْ عِشْيٍ﴾ بنگومان نهم قورنانه‌ده‌سودنی رده‌انه‌کراونکی به‌ریر و گهورمه (له‌خواره‌بوتان دیس) ﴿وَمَا هُوَ بِمِنْ شَیْءٍ﴾ و نه‌نهم (قورنانه) قسه‌ی شاعیر می به ﴿وَمَا لَا تَجِرُونَ﴾ رور کهم سپرواده‌هیش (به‌قورن) ﴿وَمَا لَا تَجِرُونَ﴾ و نه‌نهم (قورنانه) میراوده‌ته‌خواردمه‌له‌په‌روهردگاری جیه‌سیانه‌وه ﴿وَمَا لَا تَجِرُونَ﴾ عَیْشٍ إِلَّا مِنْ عِشْيٍ ﴿لَا أَقْلَهُ إِلَّا مِنْ عِشْيٍ﴾ به‌دم نیمه‌وه‌هه‌سیدی (وونه‌ی) هه‌له‌سه‌سده‌ی ﴿لَا أَقْلَهُ إِلَّا مِنْ عِشْيٍ﴾ بنگومان نیمه‌به‌ده‌ستی خومان توله‌مان لئ ده‌سهند ﴿لَا أَقْلَهُ إِلَّا مِنْ عِشْيٍ﴾ له‌پدشان ره‌گی دلیمان ده‌یری ﴿وَمَا لَا تَجِرُونَ﴾ و نه‌بنگومان نهم قورنانه‌ناموزگاری و به‌ده‌بوت‌پدیرکاران و له‌خواترمدن ﴿وَمَا لَا تَجِرُونَ﴾ و نه‌بنگومان نیمه‌ده‌رانیس که هه‌ندیکتان قورن به‌درو ده‌رانس ﴿وَمَا لَا تَجِرُونَ﴾ و نه‌بنگومان نهم قورنانه‌هوی به‌شیمانی بی بر وایانه ﴿وَمَا لَا تَجِرُونَ﴾ و نه‌بنگومان نهم قورنانه‌راست و دروست و دلپا به‌خسه ﴿وَمَا لَا تَجِرُونَ﴾ که‌وانه (له‌ی موحه‌ممه‌د) نوش هه‌میشه‌یادی په‌روهردگاری گهورمی خوت بکه ﴿وَمَا لَا تَجِرُونَ﴾

سوره‌ی (معجز)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خرای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿سَأَلْتُكَ بِعَدَبٍ وَقَدْ﴾ دواکارنک داوای سر به‌کی (خوانی) کرد که (نه‌و سر به) هه‌ر دور ده‌دات ﴿لَا تَسْأَلُنِي إِلَّا بِعَدَبٍ﴾ بوسن بر وایان می به هیچ پال پیو‌مه‌ریک (که بیان باریریت) ﴿تَرَكْتُكَ مِنْ شِعَارِجٍ﴾ له‌(سرای) خوای خاوه‌ن پله‌وپامه‌ی رور مهرر ﴿تَرَكْتُكَ مِنْ شِعَارِجٍ﴾ فریشته و جبریل سهر ده‌که‌ور بولای خوا ﴿لَا تَسْأَلُنِي إِلَّا بِعَدَبٍ﴾ له‌پوزیکه‌که نه‌ندازه‌که‌ی به‌بجا هه‌راو‌ساله ﴿لَا تَسْأَلُنِي إِلَّا بِعَدَبٍ﴾ که‌وا‌وو‌خوت را‌نگره (نه‌ی موحه‌ممه‌د) به‌خزراگر‌نیکمی چاک و جوان ﴿لَا تَسْأَلُنِي إِلَّا بِعَدَبٍ﴾ به‌راستی شه‌وی بر وایانه‌له‌رو‌رو‌به‌دور ده‌بیس ﴿وَرَبِّهِ قَرِيبٌ﴾ نیتشه‌ش رور مه‌نریکی ده‌بیسن ﴿وَرَبِّهِ قَرِيبٌ﴾ نه‌و‌رو‌زی که‌لا‌سمان وک‌می‌تواوه (یان حله‌ی ره‌یتی) لئ دی ﴿وَرَبِّهِ قَرِيبٌ﴾ کتوه‌کانیش وک‌خوری شیکراوه‌یان لئ دی ﴿وَرَبِّهِ قَرِيبٌ﴾ و نه‌هیچ که‌سیتک باهر‌سیتوه‌له‌هیچ که‌سینکی خوشه‌ویستی خوی ﴿وَرَبِّهِ قَرِيبٌ﴾

﴿يُرْسِلُ سَمَاءً عَلَيْهِمْ ذُرُوءًا غَيْرَ بَارِكَةٍ﴾ (نه مجا گهر و انکهن) نارانی خوږم و ليرمه نمان بو ده نارنی ﴿وَعِيدًا﴾
 پاتول و ښير ﴿وَهُوَ سَامٌ وَكُورِيُّ رُورْتَانِ بَنِي دَمَهْ خُشْنِ﴾ (وختل ځو حب) وه باج و ماخانی رورتن
 بَنِي دَهْدَاتِ ﴿وَيَجْعَلُ لَكَ نَهْرًا﴾ وه جوگه ناوی رورتن دهنانی ﴿وَلَا تَزُولُ جُودُ اللَّهِ وَفَارًا﴾ له وه
 چيتانه پاترس له شکور گهوره می خوا ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾ له کانیکدا که دروستی کردون
 مه چمد قو باعیت ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾ تا با ما ییس که خوا چون جدوت
 ناسمانی دروست کردوه بهوم له سهر بهوم ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾ وه مانگی گنپ او له
 ماو پندابه پروياک ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾ وه پرویشی گبر او به چرا ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾
 وه خوا ليردی پرواندوه له وهی به پرواندن ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾ له پاشان دهن پاتوه وهی
 ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾ وه دهرتان ده هینکه وه (لی ی) به دهرهیان ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾ خو وهی
 بزو راخستون ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾ تا هاتو چو بکهن به ښکته کراوه کانیدا ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾
 بهر عصفی ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾ نهی بهر وه ردگارم ښگونمان گله کهم می همره میان کردم ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾
 بهر ووده ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾ وه شویب که سانی که ووت که مال و مدالی قارانهی بی به گه پاندوه ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾
 بهی ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾ وه پیلان و غرو وینلی رور گهوره یان کرد ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾ وه
 ورهیان ده ست هه به گرن له بت و خواگانان ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾ وه ده ست
 هه به گرن به (پهرستی) وه د و سوا و به غوث و به غوث و بهر انه مانه کومه له پیاو چاکیت بوون،
 جا کانتیک مرص، شه بیان هات رونی به شویبکه و نوانیان که چمد په یکه رنکیان بو بت شس ناوه کو
 هه همیشه نه بهر چاوتان س، جا پاش ماو بهک که به سهر چو و شه بتان هات به خه لکی ووت له وه
 په یکه وانه بهرستی، چو بکه ماو پیر اتان نهو په یکه رانه بیان بهرستوه، شه ش له سهر پریداری نهون
 بی) ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾ وه بهرستی نه وانه زور (خه لک) یان گو مرا کرد ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾
 (خواپه) له م ستم کاراته له گو مرا بی زیاتر هچې تریان بو رور مه که ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾ به وهی
 گو ماهه کابانه وه بهر ویاغ خکیران ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾ نه محاحرانه ناگره وه ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾
 لير ښکته له خوا هېچ بهر مه تی دهرنکیان ده ست به کهوت ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾
 بهر موی نهی بهر وه ردگارم به پیل له سهر وهی ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾ هېچ که سیک له بی پرویان ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾
 بهر موی بهر موی سهر ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾ (چو بکه) ښگونمان نه گرتو واریان لی بهیتیت، به دهنه کانی تو گو مرا ده که
 ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾ وه بهر مدالی تا واری سوباس به که ده خه ده وه ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾
 وینس ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾ نهی بهر وه ردگارم خوش به له خوم و باو کم و دایکم ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾
 که سه که دینه مالم به پرواداری بهوه ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾ وه له همر و پیاوان و زبانی نیماندار
 ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾ وه بهشی ستمکاران زیاد مه که تیا چوون و له ناو چوون بهی ﴿وَمَنْ جَعَلَ نَهْرًا﴾

سورته (الحج)

بسم الله الرحمن الرحيم ﴿ به‌ناوی خوای به‌حشمنده‌ی میهره‌بان ﴾

﴿قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ﴾ (نهی موحیه‌شده) ﴿بَلَىٰ﴾ بی‌گام یو کمر ﴿تَنَسَّعَ فَرِّشَٰنِی﴾ که بی‌گومان چه‌بد که سینک له‌جو که گوئیان گرت (له قورآن خویدنه‌موم) ﴿فَدَّ بِرَاقَ سَمَاءَ عَرَانَ حَبَّ﴾ نه‌محو ووبان به‌راستی نیمه قورانیکی سهر سورته‌رمان بیست ﴿بِهِدْکَرِی تَرْتَه﴾ رینوویسی ده‌کات یو پرنگای راست ﴿وَسَابِقَ﴾ نیمه‌ش باوهرمان یز کرد ﴿وَنَیْشَرِی رَیْبَ شَدَّ﴾ وه هدرگیر که‌س ماکه‌پس نه‌هاوهرشی به‌روهردگارمان ﴿وَنَیْشَرِی جَدْرَ﴾ وه به‌راستی بلنده‌گه‌وره‌پس به‌روهردگارمان به‌شنی ماشایسته ﴿وَنَیْشَرِی صَبَاحَ وَلاَیْدَ﴾ هیچ هاوسه‌رو مدالیکی یو حوی دنه‌باوه ﴿وَنَیْشَرِی کَرِیْشَ عَیْشَ عَیْشَ عَیْشَ﴾ بی‌گومان گیل وه‌فامه‌که‌مان دروی ماله‌باری عدله‌به‌ست دهرباره‌ی خوا ﴿وَنَیْشَرِی عَیْشَ عَیْشَ عَیْشَ﴾ وه نیمه‌پیمان وایو که ناده‌پس و جو که هدرگیر درو ماکه‌ن دهرباره‌ی خوا ﴿وَنَیْشَرِی عَیْشَ عَیْشَ﴾ به‌راستی بی‌اوانیک له‌ناده‌پس ﴿وَنَیْشَرِی عَیْشَ عَیْشَ﴾ به‌دایس دهرده به‌ر بی‌اوانیک له‌جو که (که بیان پاریرن) ﴿وَنَیْشَرِی عَیْشَ عَیْشَ﴾ که‌چی رور تر مامد ووبان ده‌کردن ﴿وَنَیْشَرِی عَیْشَ عَیْشَ﴾ وه ناده‌پس گومانیاں بردووه ﴿وَنَیْشَرِی عَیْشَ عَیْشَ﴾ هدروه‌ک نیسوه ندی جو که گومانان بردووه ﴿وَنَیْشَرِی عَیْشَ عَیْشَ﴾ که نیشر خوا هیچ پی‌مهمه‌ریک نابیری ﴿وَنَیْشَرِی عَیْشَ عَیْشَ﴾ جو که‌کان ووتیل نیمه ده‌گه‌پس به‌شیرین ده‌گ و بامی ناسماندا ﴿وَنَیْشَرِی عَیْشَ عَیْشَ﴾ که‌چی دیپمان پر کراره له‌پاسه‌وانی به‌هیر و نیری نه‌ستیره‌کان ﴿وَنَیْشَرِی عَیْشَ عَیْشَ﴾ وه بی‌گومان نیمه جاران دده‌پیشنی له‌چمد شویپک له‌ناسمان یو گوی گرمی ﴿وَنَیْشَرِی عَیْشَ عَیْشَ﴾ به‌لام هدر که‌سینک له‌تپستا به‌دواوه گوی یگری ﴿وَنَیْشَرِی عَیْشَ عَیْشَ﴾ تیرینکی نه‌ستیره‌ده‌پس به‌بوسدی دپه ﴿وَنَیْشَرِی عَیْشَ عَیْشَ﴾ وه به‌راستی نارانیس لایا خرابی وستراره یو نه‌واندی که له‌سهر ره‌پس ﴿وَنَیْشَرِی عَیْشَ عَیْشَ﴾ یان به‌روهردگارمان رینوویسی ویتووه‌بویان ﴿وَنَیْشَرِی عَیْشَ عَیْشَ﴾ وه بی‌گومان نیمه هه‌بدیکمان چاکیس ﴿وَنَیْشَرِی عَیْشَ عَیْشَ﴾ وه هه‌بدیکمان له‌وه که‌متر ﴿وَنَیْشَرِی عَیْشَ عَیْشَ﴾ نیمه جدران خاوه‌س ریساری رور بوویس ﴿وَنَیْشَرِی عَیْشَ عَیْشَ﴾ وه نیمه دلایا بوویس که هدرگیر ماتوانیس له‌ده‌ستی خوا دهرچین له‌ره‌وی دا ﴿وَنَیْشَرِی عَیْشَ عَیْشَ﴾ وه به‌هملها‌نیش له‌ده‌ستی خوا پرگار ماییس ﴿وَنَیْشَرِی عَیْشَ عَیْشَ﴾ به‌راستی نیمه کاتی رینوویسی (قورآن) مان بیست باوهرمان یز هسا ﴿وَنَیْشَرِی عَیْشَ عَیْشَ﴾ نه‌محو هدر که‌سینک یروای هتا نه‌به‌روهردگاری حوی نیشر مانرسی ﴿وَنَیْشَرِی عَیْشَ عَیْشَ﴾ ته‌له‌که‌می (پاداشت) و نه‌له‌رووی (توله) ﴿وَنَیْشَرِی عَیْشَ عَیْشَ﴾

سورنی (اړمن)

﴿سورنی (اړمن)﴾ به‌ناوی خواي به‌خشندی می‌ره‌بان

﴿بَنَاتُ الْكَرْمَلِ﴾ ته‌ی نه‌و که‌س‌ی که‌ خوت داپوشی‌ووه ﴿وَرَقِیْ لَا قِلَا﴾ شو‌ه‌سته (شو‌ه‌ویز
 بکه) مه‌گر که‌س‌کی به‌بیت ﴿بَصْعَهْ وَنَضْرِبْ مِیْلًا﴾ یومی یا که‌می له‌ بسوی که‌م بکه‌ره‌وه ﴿وَهْ
 اَوْرَدْ عَلَیْهِ﴾ یا که‌می بی‌ی ریاد بکه ﴿وَرَقِیْ نَحْرُی رَیْبًا﴾ له‌س‌ه‌رخو قورن‌ان به‌ویسه‌ره‌وه و (به‌ریت
 وپنکی) ده‌وری بکه‌ره‌وه ﴿وَبَاقِیْ عِبَدٌ قَلِیْلًا﴾ ینگومان ټپه‌ له‌مه‌ولا بخت ده‌یرسه
 خواره‌وه گونشاری (قورن‌ان) ی قورس و گران ﴿وَرَبَّیْتُمْ کِلَیْ﴾ به‌راسنی ه‌س‌ثانی شو‌ه
 دواي خه‌و (بو‌خوا به‌رستی) ﴿وَبِیْ سَدْرَتِیْ﴾ قورستره‌و گرانه‌ره‌له‌ پروی کرداره‌وه (به‌هی روز
 و به‌هیرتره‌و بوز) ﴿وَلَقَدْ مِیْلًا﴾ دروستره‌له‌ پروی ووتنه‌وه ﴿وَبِیْ سَدْرَتِیْ مِیْلًا﴾ به‌رستی
 نو‌له‌ پروژد له‌ هاتوو چو‌کر دی‌کی رو‌ر دایت ﴿وَلَقَدْ سَرَبَتْ﴾ هم‌یشه‌ یادی به‌رو‌ه‌ر دگرت بکه
 ﴿وَسَلَّیْتُمْ مِیْلًا﴾ وه‌ خوت به‌ کلا که‌ره‌وه به‌یه‌ کلا یی کردنه‌وه به‌کی ته‌وو ﴿وَلَقَدْ کُنْزِیْ وَنَحْرِیْ﴾
 نه‌و خواي روز‌ه‌لات و روز‌ناوایه ﴿لَا یَهْدِیْ لَکُمُ الْوَحْیَ﴾ هیچ به‌رستر او‌پنکی به‌راسنی می‌ به‌ ته‌با نه‌و به‌ی
 ﴿وَلَقَدْ وَکِیْلًا﴾ که‌و بسو یکه‌ به‌ پاریسر و پش‌یوانی خوت ﴿وَصَدْرُ عِیْیَاقُوبَیْ﴾ دس به‌ خوت‌دا
 بگره‌ به‌س‌ه‌ر نه‌و قسانه‌ی که‌ ده‌یلیس ﴿وَهَجَرْتُمْ هَاجِرًا جَلِیْلًا﴾ وه‌ واریان لی به‌ش‌ه‌و لیسان گه‌رئ به‌ وار
 لپه‌تالی‌نکی جوان ﴿وَلَقَدْ رَیْ رُحْمَکُمُیْ ذِی سَعْدَیْ﴾ وار به‌په‌ له‌س‌ و نه‌و خاوه‌ن مار و به‌مه‌قانه‌ی که‌
 لایمی می‌ به‌ درو‌ه‌راس ﴿وَمَهْمُ قِلَا﴾ وه‌ که‌مینک موله‌نیان مده‌ ﴿وَلَقَدْ بَدَأْنَا کَلَامَ﴾ ینگومان لای
 ټپه‌ ه‌به‌ کزت و زنجیری قورس و گران ﴿وَحَبِیْبٌ وَهْ ثَاغِرِیْ هَدَلْ گِیر سادو﴾ ﴿وَلَقَدْ مَدَّ غَضَیْ﴾
 وه‌ خوار دس گه‌رو گپیر ﴿وَعَدَیْ نِیْسَیْ﴾ ه‌روه‌ها سرای پر له‌ داج و ده‌رد ﴿وَهْ نَحْبُ لَاحِیْ وَجِیْلَیْ﴾
 له‌ روزیکد که‌ ره‌وی و چیاکان دینه‌ له‌روزه‌ ﴿وَلَقَدْ بَدَأْنَا کَلَامَ مِیْلًا﴾ وه‌ کیوه‌کان ده‌یس به‌ گردولکه
 له‌ لمی ه‌له‌ر‌ژاو ﴿وَلَقَدْ رَیْ سَکَرُ سَکَرُ سَکَرُ﴾ ینگومان ټپه‌ به‌په‌مه‌ر ینگومان بسو ماردن که‌
 شایه‌ ته‌ به‌ س‌ه‌رتان ﴿وَلَقَدْ رَیْ سَکَرُ سَکَرُ سَکَرُ﴾ ه‌ه‌رو‌ه‌ک پی‌مه‌مه‌ر ینگومان مارد بسولای میر‌ه‌وون ﴿وَلَقَدْ
 مَصْرُفٌ مِیْلًا﴾ ته‌م‌ج فیر‌ه‌وون س‌ه‌ر پی‌چی نه‌و پی‌مه‌مه‌ره‌ی کرد ﴿وَلَقَدْ مَدَّ غَضَیْ وَجِیْلَیْ﴾ ټپه‌ش
 نوله‌ می‌ لی س‌ه‌مه‌ به‌ توله‌ س‌ه‌مه‌نکی س‌ه‌خت ﴿وَلَقَدْ مَدَّ غَضَیْ وَجِیْلَیْ﴾ جاته‌ گه‌ری می‌ مرو‌ایی
 بکه‌ن چو‌ن خوت‌ان ده‌پاریون ﴿وَلَقَدْ مَدَّ غَضَیْ وَجِیْلَیْ﴾ له‌ روزیکدا که‌ (به‌ ترس و س‌ه‌می خوی)
 س‌ه‌دالان پیر ده‌کات ﴿وَلَقَدْ مَدَّ غَضَیْ وَجِیْلَیْ﴾ ناس‌مان له‌ت ده‌بی نه‌ه‌وی (س‌ه‌ختی) نه‌و روز‌ه‌وه
 ﴿وَلَقَدْ مَدَّ غَضَیْ وَجِیْلَیْ﴾ به‌لیتی خوا دپته‌ دی ﴿وَلَقَدْ مَدَّ غَضَیْ وَجِیْلَیْ﴾ به‌راسنی شه‌م لایه‌تانه‌ی پیش‌وو به‌د
 و ناموز گاریس ﴿وَلَقَدْ مَدَّ غَضَیْ وَجِیْلَیْ﴾ نه‌م‌عا ه‌ر که‌س‌ینک که‌ به‌ه‌وی پ‌نگا ده‌گری بولای
 به‌رو‌ه‌ر دگاری ﴿وَلَقَدْ مَدَّ غَضَیْ وَجِیْلَیْ﴾

﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ بيگو مان په رومړه گاري تو ده راني (اښي موجه محمد ﷺ) که تو هه ل ده سپت (موشه و مویز کرځ) شَتِيكَ كَعْمَر ﴿مِنْ شَيْءٍ نَّجَسٍ وَفُتِنَةٍ﴾ نه دوو بدش له سې بهشې شه وو ميوه ی یان سې په کی ﴿وَلَقَدْ يَمْنُنَ فِي الْمَعْنَى﴾ وه ده سته بهك له واته ی که له گه لمان ﴿وَلَقَدْ يَمْنُنَ فِي الْمَعْنَى﴾ وه خوا نه ساره ی شه و پوړ دساری ده کات ﴿سِرٌّ لِّمَنْ لُّغْوٍ﴾ (حوا) رانی که نبوه ماتوانس نمداره ی شه و پوړ دبانگړن ﴿مَابَ عِلْمٌ﴾ له بهر نه وه لیان خوش بوو ﴿وَلَقَدْ يَمْنُنَ فِي الْمَعْنَى﴾ ده ی نه وه مده ی بۇتان ده لوی و ناسانه لاتان تور نان به خویش وده وری بکه موه ﴿سِرٌّ لِّمَنْ لُّغْوٍ﴾ (خو) ده رین که له مەر لا که ساینکن به خوش دهیت ﴿وَلَقَدْ يَمْنُنَ فِي الْمَعْنَى﴾ وه که ساینکی نرداب دهر و ن به سار وه وید ﴿يَمْنُنَ فِي الْمَعْنَى﴾ به شوین و فوری و نیعمه نسی حوادا ده گم یس ﴿وَلَقَدْ يَمْنُنَ فِي الْمَعْنَى﴾ وه که ساینکی نرداب ده جهنگس له پېگای خوادا ﴿وَلَقَدْ يَمْنُنَ فِي الْمَعْنَى﴾ نه معما به خویش وه له قور نان نه وه مده ی که بۇتان ده لوی و لاتان ناسانه ﴿وَلَقَدْ يَمْنُنَ فِي الْمَعْنَى﴾ وه مویز بکه و ره کات بدون ﴿وَلَقَدْ يَمْنُنَ فِي الْمَعْنَى﴾ وه قدر بدون به خوا به قدرینکی چاک (مه به ست نه وه به خیر و خیرت و سه ده ده بکه له پهی خودا) ﴿وَلَقَدْ يَمْنُنَ فِي الْمَعْنَى﴾ همر چاکه بهك پیش بخه ن یو خوتان ﴿وَلَقَدْ يَمْنُنَ فِي الْمَعْنَى﴾ لای حوا ده ستان ده که ورته وه ﴿وَلَقَدْ يَمْنُنَ فِي الْمَعْنَى﴾ نه وه یشی لای خو به چاکتو و گه وره تره له ووی پاداشته وه ﴿وَلَقَدْ يَمْنُنَ فِي الْمَعْنَى﴾ وه داوی لیخوش بوون بکه له خوا ﴿وَلَقَدْ يَمْنُنَ فِي الْمَعْنَى﴾ بهر استی خوا لیخوش شوو به کی مېهرمانه ﴿وَلَقَدْ يَمْنُنَ فِي الْمَعْنَى﴾

سورۃ ﴿الطہر﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ماوی خدای به خشنودی میهرمان

[illegible]

﴿فَعَفُوهُمْ ثَمَنَهُمُ الشَّعْبِ﴾ ۱ ښتر تځای تځاکاران هېچ قار انجېکېدان پې ماگه به بېت ﴿فَالْهَرَمِ شُكْرُهُ﴾
 نغږه پې ۱ نه وه چنه پرو و مرده گېږ نه ناموز گاري قورنار ﴿كَانَ حُفْرُ ثَمَنِهِ﴾ ۲ نه لې کدړه
 کيوي سن کورن ۱ ﴿فَرَسُهُ خُشْرٌ﴾ ۳ نه شير ، (يار له دمست کوم لې نير هاريز) هه لېهاتوون ۱
 ﴿لَا يَزِيدُ كُلَّ فَرَسٍ مِّنْهُنَّ تَأْنٍ مَّحْفُوتُهُ﴾ ۴ به لکو هم مو به کيک له وان نه به وي چمنده مامه ي کړاوي
 سو سيزدري (له حراوه که پروا به موحه محمد ﷺ سې) ۱ ﴿كَانَ لَاحِقُونَ لَاحِرًا﴾ ۵ ما چاو پرواني نه وه
 به بس به لکو هه با تر مس له روژي دوايي ۱ ﴿كَانَ لَاحِقُونَ لَاحِرًا﴾ ۶ ما په شېمان نه وه به براسي قورنار
 په سندو و له موز گاريه ۱ ﴿فَرَسُهُ دُكْرٌ﴾ ۷ نه معا هه که سيک پيه وېست يا په دي لي وه رېگريت ۱
 ﴿وَبَدَازُونَ﴾ ۸ ناموز گاري قورنار ودر با گون ﴿لَا يَزِيدُ مَهْمًا﴾ ۹ مه گه رخوا پيه وېست ﴿وَأَقْلُ سَقْوَى﴾
 خوا شيواي لي تر سانه ﴿وَأَقْلُ ثَمَنِهِ﴾ ۱۰ وه شيواي لي خوشبوړه ۱

سوره قی (العقابه)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ۱ نه ماوي خواي نه خستده ي مېهر مان

﴿لَا أَقْسَمُ بِمِثْلِهِ﴾ ۲ سوېد ده خوم به روژي قېامت ۱ ﴿وَلَا أَقْسَمُ بِتُومِهِ﴾ ۳ وه سوېد ده خوم به
 نه دي لومه کدړ (له سهر حراپه) ۱ ﴿لَا أَقْسَمُ بِأَسْنَانِ حَبِيبَتِهِ﴾ ۴ نابا مروف وا ده راني که نېسده
 (پر پوه کاسي) کو ما که پنه وه ۱ ﴿وَلَا أَقْسَمُ بِعُرْسِهِ﴾ ۵ به لي : په توانا پې له سهر پېک خستنه وي
 (به نسي) سهر په بجه کاسي ۱ ﴿لَا يَزِيدُ بِأَسْنَانِ حَبِيبَتِهِ﴾ ۶ به لکو نېسان د پيه وي تا له زبان د پيه هه
 تاور و خراپه بکات ۱ ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ۷ د پرسی که ي روژي دوايي دي ؟ ۱ ﴿وَلَا يَزِيدُ لَاحِرًا﴾
 کاتي که چاو نه بلق سوو ؟ ۱ ﴿وَحَدَّ حَرٍّ﴾ ۸ وه مانگ گېراو تاريک سوو ۱ ﴿وَجِيعَ لَاحِقٍ﴾
 و لقمه ۱ وه روژ و مانگ کو کرانه وه ۱ ﴿وَلَا يَزِيدُ بِأَسْنَانِ حَبِيبَتِهِ﴾ ۹ نه وروژه مروق د لېت نه کوپوه
 هه لېس له (سرای خوا) ۱ ﴿وَلَا دُورَ﴾ ۱۰ نه خيز هېچ پماگه به کسي به ۱ ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ۱۱ له و
 روژه دا نارامگ هه لاي پمرو د گاري تويه ۱ ﴿وَلَا يَزِيدُ بِأَسْنَانِ حَبِيبَتِهِ﴾ ۱۲ له و روژه دا ناده مي
 هه والي پېده دريت له وي که پيشي خستوه و دواي خستوه (له چاکه و خراپه) ۱ ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾
 بصرة ۱ به لکو ناده مي نا گداره نه حالي خوي ۱ ﴿وَلَا يَزِيدُ بِأَسْنَانِ حَبِيبَتِهِ﴾ ۱۳ مابرو بيانوي روژش نه پسته وه ۱
 ﴿وَلَا يَزِيدُ بِأَسْنَانِ حَبِيبَتِهِ﴾ ۱۴ رماست مه جوليه (مه خومده وي قورنار له کاتي د پرسی و حبيد) ۱ ﴿وَلَا يَزِيدُ بِأَسْنَانِ حَبِيبَتِهِ﴾
 تا په لي بې مکيت ۱ ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ۱۵ نه راستي (وه که نېلمان دوا) بېگومان له سهر نېسه به
 کو کر د پيه وي نه سگند او خومده وي ۱ ﴿وَلَا يَزِيدُ بِأَسْنَانِ حَبِيبَتِهِ﴾ ۱۶ نه معا کاتي که قورنار مان بو خومده وي (نه
 هزي جبريله وه) ﴿وَلَا يَزِيدُ بِأَسْنَانِ حَبِيبَتِهِ﴾ ۱۷ توش شوېن خومده وي نه مکوه ۱ ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ۱۸ له پاش
 دلېسه پروون کر د پيه وي له سهر نېسه به ۱

﴿وَمِنْ أَشْيَاءَ فَاسْجُدْ﴾ و له شه و اسوزدهی بو بهره (مویژ مکه) ﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِهَا﴾ و ستایشی خوا
 مکه له به شینکی روز به شه و ﴿وَمِنْ أَشْيَاءَ فَاسْجُدْ﴾ و ستایشی خوا مکه له به شینکی روز به شه و
 خوش دهی ﴿وَمِنْ أَشْيَاءَ فَاسْجُدْ﴾ و ستایشی خوا مکه له به شینکی روز به شه و
 ﴿وَمِنْ أَشْيَاءَ فَاسْجُدْ﴾ و ستایشی خوا مکه له به شینکی روز به شه و
 ﴿وَمِنْ أَشْيَاءَ فَاسْجُدْ﴾ و ستایشی خوا مکه له به شینکی روز به شه و
 ﴿وَمِنْ أَشْيَاءَ فَاسْجُدْ﴾ و ستایشی خوا مکه له به شینکی روز به شه و
 ﴿وَمِنْ أَشْيَاءَ فَاسْجُدْ﴾ و ستایشی خوا مکه له به شینکی روز به شه و
 ﴿وَمِنْ أَشْيَاءَ فَاسْجُدْ﴾ و ستایشی خوا مکه له به شینکی روز به شه و
 ﴿وَمِنْ أَشْيَاءَ فَاسْجُدْ﴾ و ستایشی خوا مکه له به شینکی روز به شه و
 ﴿وَمِنْ أَشْيَاءَ فَاسْجُدْ﴾ و ستایشی خوا مکه له به شینکی روز به شه و

سوره قی (المرسلات)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خدای به خشنودی میهره بان

﴿وَالْمَرْسَبِ عَرَفًا﴾ سویند به پای ره وانه کراوی، یه که له دوا ی به که ﴿وَالْمَرْسَبِ عَرَفًا﴾ سویند به پای ره وانه کراوی، یه که له دوا ی به که
 نوید به ش هه که ده که به هه که دینکی قایم ﴿وَالْمَرْسَبِ عَرَفًا﴾ سویند به پای ره وانه کراوی، یه که له دوا ی به که
 و بالوی ده که به ده که سویند به پای ره وانه کراوی، یه که له دوا ی به که
 ده که به ده که سویند به پای ره وانه کراوی، یه که له دوا ی به که
 ﴿وَالْمَرْسَبِ عَرَفًا﴾ سویند به پای ره وانه کراوی، یه که له دوا ی به که
 به راستی نه وای که به لیسان پی دراوه (له هاتی روزی دوا ی) دپته دی ﴿وَالْمَرْسَبِ عَرَفًا﴾ سویند به پای ره وانه کراوی، یه که له دوا ی به که
 کاتیک که له ستره کان تار یک بوون ﴿وَالْمَرْسَبِ عَرَفًا﴾ سویند به پای ره وانه کراوی، یه که له دوا ی به که
 ﴿وَالْمَرْسَبِ عَرَفًا﴾ سویند به پای ره وانه کراوی، یه که له دوا ی به که
 کات و شوی دیار کراو دانا بو پیچه به ران له گه که نوممه که کایاندا ﴿وَالْمَرْسَبِ عَرَفًا﴾ سویند به پای ره وانه کراوی، یه که له دوا ی به که
 دو خراوه ﴿وَالْمَرْسَبِ عَرَفًا﴾ سویند به پای ره وانه کراوی، یه که له دوا ی به که
 روزی جیا کرد به و چی به ﴿وَالْمَرْسَبِ عَرَفًا﴾ سویند به پای ره وانه کراوی، یه که له دوا ی به که
 تالوین نیا که لانی پیشیا نمان له ما و نه سرد ﴿وَالْمَرْسَبِ عَرَفًا﴾ سویند به پای ره وانه کراوی، یه که له دوا ی به که
 نه وانه و له نه وانی به کرد ﴿وَالْمَرْسَبِ عَرَفًا﴾ سویند به پای ره وانه کراوی، یه که له دوا ی به که
 ﴿وَالْمَرْسَبِ عَرَفًا﴾ سویند به پای ره وانه کراوی، یه که له دوا ی به که

﴿لَمْ يَخْشَ الْإِشْقَ وَالْبَلَاءَ﴾ نایا نیو همان دروست نه‌کردووه له‌ئاوینکی یی سرح؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْإِشْقَ وَالْبَلَاءَ﴾
 نه‌مخا خستمانه‌جنگایه‌کی پشمووه؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْإِشْقَ وَالْبَلَاءَ﴾ تا‌ماوه‌یه‌کی دیساری کراو؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْإِشْقَ وَالْبَلَاءَ﴾
 کهدو؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْإِشْقَ وَالْبَلَاءَ﴾ نه‌مجب به‌نه‌مداره‌گیریه‌کی رینک و بیتک دروستمان کرد، نای (نیمه) چ نه‌مداره‌گیرینکی
 نه‌و او و جاکیس؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْإِشْقَ وَالْبَلَاءَ﴾ وای سو‌سی بروایان له‌و‌روزه‌دا؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْإِشْقَ وَالْبَلَاءَ﴾
 نیسا نیمه ره‌ویمان نه‌کردوته‌کو کهره‌وه؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْإِشْقَ وَالْبَلَاءَ﴾ بوزریندووان و مردووان؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْإِشْقَ وَالْبَلَاءَ﴾
 ردی سمحب؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْإِشْقَ وَالْبَلَاءَ﴾ وه له‌ماویدا شاخانی به‌رری له‌مگر داکوناومان داساوه؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْإِشْقَ وَالْبَلَاءَ﴾
 وه‌ئاوی شیریمان یی نوشین؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْإِشْقَ وَالْبَلَاءَ﴾ (هم یی بروایانه‌دوتریت) وای بوی یی برویان
 له‌و‌روزه‌دا؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْإِشْقَ وَالْبَلَاءَ﴾ سرون بو‌لای نه‌و‌دوره‌خه‌ی که نه‌درونان دهر یی؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْإِشْقَ وَالْبَلَاءَ﴾
 ﴿لَمْ يَخْشَ الْإِشْقَ وَالْبَلَاءَ﴾ برون بو‌لای سینه‌ری دو‌که‌لکی سنی به‌ش؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْإِشْقَ وَالْبَلَاءَ﴾
 نه‌سینه‌ری بیکه‌و به‌شیتک له‌گری (دوره‌ج) به‌رگری بکات؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْإِشْقَ وَالْبَلَاءَ﴾ به‌ری بشیر فاضل؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْإِشْقَ وَالْبَلَاءَ﴾
 به‌ر سنی دوره‌خ هر یسکی وک کوشک ده‌او‌بزی؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْإِشْقَ وَالْبَلَاءَ﴾ که‌حمت شفر؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْإِشْقَ وَالْبَلَاءَ﴾ (به‌رودوا‌ده‌وون) نه‌لن
 ی کاروانی خوشتری به‌رمن؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْإِشْقَ وَالْبَلَاءَ﴾ وای بوی بروایان له‌و‌روزه‌دا؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْإِشْقَ وَالْبَلَاءَ﴾
 یلقون؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْإِشْقَ وَالْبَلَاءَ﴾ نه‌مرو پروژیکه (یی باوهران) ناتواس قسه‌ی تید بکون؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْإِشْقَ وَالْبَلَاءَ﴾ وه‌موله‌ت
 مادریس که برویانو به‌شسه‌وه؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْإِشْقَ وَالْبَلَاءَ﴾ وای بوی بروایان له‌و‌روزه‌دا؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْإِشْقَ وَالْبَلَاءَ﴾
 الفس؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْإِشْقَ وَالْبَلَاءَ﴾ نه‌مرو و‌و‌زی بریارانه (حیاکر ده‌وه‌یه) ﴿لَمْ يَخْشَ الْإِشْقَ وَالْبَلَاءَ﴾ نیومو پیشیمانمان کو‌کردووه‌وه
 ﴿لَمْ يَخْشَ الْإِشْقَ وَالْبَلَاءَ﴾ کان‌کریکه‌دکدوب؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْإِشْقَ وَالْبَلَاءَ﴾ سا‌نه‌گر فیل و بیلا‌یکتان هده‌نه‌نحانی بده‌ن؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْإِشْقَ وَالْبَلَاءَ﴾
 وای سو‌سی بروایان له‌و‌روزه‌دا؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْإِشْقَ وَالْبَلَاءَ﴾ بوزریندووان و مردووان؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْإِشْقَ وَالْبَلَاءَ﴾
 له‌سینه‌رو (قراضی) کانباوی روران؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْإِشْقَ وَالْبَلَاءَ﴾ وه‌له‌ناو میوه‌هائیکدان که‌حده‌ری لن
 ده‌کون؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْإِشْقَ وَالْبَلَاءَ﴾ ﴿لَمْ يَخْشَ الْإِشْقَ وَالْبَلَاءَ﴾ (بیان ده‌لیس) بخون و بخووه‌وه‌وشت یی به‌هوی نه‌وی
 که‌ده‌ن کمره؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْإِشْقَ وَالْبَلَاءَ﴾ که‌ک‌نخری له‌خسبون؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْإِشْقَ وَالْبَلَاءَ﴾ بینگومان نیمه‌ناو پاداشتی چاکه‌کاران ده‌دیه‌وه
 ﴿لَمْ يَخْشَ الْإِشْقَ وَالْبَلَاءَ﴾ وای سو‌سی بروایان له‌و‌روزه‌دا؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْإِشْقَ وَالْبَلَاءَ﴾ کو‌دسفر فیل؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْإِشْقَ وَالْبَلَاءَ﴾ (نه‌ی کافران)
 بخون و نه‌هره‌مه‌د پس ماوه‌یه‌کی که‌م (له‌دوبادا) ﴿لَمْ يَخْشَ الْإِشْقَ وَالْبَلَاءَ﴾ نه‌راستی نیوه‌ن تاوانداریان؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْإِشْقَ وَالْبَلَاءَ﴾
 ﴿لَمْ يَخْشَ الْإِشْقَ وَالْبَلَاءَ﴾ وای سو‌سی بروایان له‌و‌روزه‌دا؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْإِشْقَ وَالْبَلَاءَ﴾ وه‌کانیک یی یان
 بوتری (نه‌خواهرمن و) کرموش به‌رون ﴿لَمْ يَخْشَ الْإِشْقَ وَالْبَلَاءَ﴾ کرموش ماسه‌ن؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْإِشْقَ وَالْبَلَاءَ﴾
 وای سو‌سی بروایان له‌و‌روزه‌دا؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْإِشْقَ وَالْبَلَاءَ﴾ (نه‌گرموش به‌رون) (نه‌گرموش به‌رون) (نه‌گرموش به‌رون) (نه‌گرموش به‌رون)
 به‌چ نه‌رمووه‌یه‌کی تر بروا ده‌هتین دوا‌ی قورقان؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْإِشْقَ وَالْبَلَاءَ﴾

سوره فی (النس)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناری خوای به خشنده می میهره یان

﴿عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ﴾ نهوه نه چنی پر سبار له به کتری ده کهن (العو می بر وایانه) ﴿عَرَسَ نِسَاءً لَعْنَهُنَّ﴾ لهو
 ده سگ و یانه گه وره به پر سبار ده کهن ۱۴ ﴿لَسَنَافَهُنَّ لَعْنَةُ اللَّهِ﴾ که نهو یان تیدا حیوا وورن ﴿لَا
 يَرْجِعْنَ إِلَىٰ مِمَّا عَلَّمْنَ﴾ به به به شیمان به وه. له مولا نی ده کهن ﴿لَا يَرْجِعْنَ﴾ دو واره (ده لیم) به
 له مولا نی ده کهن ﴿لَا يَرْجِعْنَ﴾ ناسحق درم مده ﴿لَا يَرْجِعْنَ﴾ ناسحق درم مده ﴿لَا يَرْجِعْنَ﴾ ناسحق درم مده
 وه کیوه کانمان به گیراوه به میح ۱۵ ﴿وَصَلَّوْا لَهُمْ﴾ وه نیوه مان دروست نه کړدوه به جوت
 ﴿وَصَلَّوْا لَهُمْ﴾ وه بو ستمای به کړدوه به هوی حسانه وه ناز ﴿وَصَلَّوْا لَهُمْ﴾ وه شه ومان به گیراوه به کانی زین
 (و ه لسمو ران و پهیدا کړدنی زیوار) ﴿وَصَلَّوْا لَهُمْ﴾ وه به کړدوه به هوی حسانه وه ناز ﴿وَصَلَّوْا لَهُمْ﴾ وه دروست نه کړدوه به
 دره و شاوله (که پروزه) ﴿وَصَلَّوْا لَهُمْ﴾ وه ناری لیرمه و به خوب مان به مار دونه خواره وه
 له هه وره گو شراوه کانه وه ﴿وَصَلَّوْا لَهُمْ﴾ ته به یی بر وینن دانه و لمو گزو گیواو ﴿وَصَلَّوْا لَهُمْ﴾
 و خرابه) کاتیکنی بو دیداری کراوه ﴿وَصَلَّوْا لَهُمْ﴾ ته به یی بر وینن دانه و لمو گزو گیواو ﴿وَصَلَّوْا لَهُمْ﴾
 به که به نادانه محامل پول دیش ﴿وَصَلَّوْا لَهُمْ﴾ وه ناسمان (له هه مو و لایه که وه) کرا به ورو
 بو و به ده رگا ﴿وَصَلَّوْا لَهُمْ﴾ وه کیوه کان حرانه ری و بوون به (ترا وینکه = سه رب)
 ﴿وَصَلَّوْا لَهُمْ﴾ به راستی دور دج به ریر گای بی بر وایانه (وده پیک چاوه بر وایانه) ﴿وَصَلَّوْا لَهُمْ﴾
 ﴿لَا يَرْجِعْنَ﴾ وه جی گه رانه وه یی یا خیا نه ﴿لَا يَرْجِعْنَ﴾ تیدا ده مینه وه هه ران سال
 (ماوه به کی رور) ﴿لَا يَرْجِعْنَ﴾ تیدا ده مینه وه هه ران سال (ماوه به کی رور) ﴿لَا يَرْجِعْنَ﴾ تیدا ده مینه وه هه ران سال
 ﴿لَا يَرْجِعْنَ﴾ ناولی له کول و کتم و روخوا به بیت ﴿لَا يَرْجِعْنَ﴾ پاداش ده درنه وه
 به یی ی کړدوه و یان ﴿لَا يَرْجِعْنَ﴾ چونکه بیگومان نه وای له یی پر سیمه وه
 به وورن ﴿لَا يَرْجِعْنَ﴾ وه نایه نه کانی نیچه یان به ورو دهرانی چون به ورو دهرانی ﴿لَا يَرْجِعْنَ﴾
 ﴿وَصَلَّوْا لَهُمْ﴾ له کاتیکدا هه مو و شتیکمان زمار دوه (له سه ریان) به بو سیم ۱۶
 ﴿وَصَلَّوْا لَهُمْ﴾ نه مح به چوژ (سرای خوژان) ﴿وَصَلَّوْا لَهُمْ﴾ هیه چمان بو ریاد نا که یس
 سراه بیت ﴿وَصَلَّوْا لَهُمْ﴾

﴿أَدْبَتِ بِرُحْمٍ يُدْرِكُ الْبُيُوتَ﴾ (پیشی ووت) سِرْ قُ مَوْ لَای فیرعهون (چونکه) به‌راستی یاخسی سوود ﴿۱﴾
 ﴿فَضْلُ عِلْمٍ يَنْتَهِي إِلَىٰ أُولَٰئِكَ﴾ (وہ پس ی بلن) نایا دھتوی پاک بیتوہ (لہ گوہا) ﴿۲﴾ ﴿وَقَدْ يَكُونُ بَيْنَهُمَا حُجْرٌ﴾
 وہ ریت بیشاندم بو (ناسبی) پەروەردگار ت نالینی ترسیت ﴿۳﴾ ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ (نەمجا
 بیشانە ھەرە گەورە کەمی بیشان دا) (گۆچان لہ گەل دھستە سپە کەمی) ﴿۴﴾ ﴿وَيَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ (کەچی
 مە درۆی رسی و سەر بچی کرد) ﴿۵﴾ ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ (لە باشان پشتی ھەل کرد و پۆی بە بەلە) ﴿۶﴾
 ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ (نەمجا جادوو گەرائی) کو کردوو بانگی کردن ﴿۷﴾ ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ (باشان
 ووتی من پەروەردگاری ھەرە گەورە تانم) ﴿۸﴾ ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ (نەمجا خوا
 گەرماری کرد بە سرائ ھەردوو جیھان) ﴿۹﴾ ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ (بەراستی لەم داستانە پەند ھەبە
 ﴿۱۰﴾ ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ (بو کەمیت لہ خوا ترسی) ﴿۱۱﴾ ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ (نایا دروست کردی نیوہ گرانترە
 یان نامسان) ﴿۱۲﴾ ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ (رەح سەمکە سوود) بالای بەرر کردووہ ورنکی عیست ﴿۱۳﴾
 ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ (وہ شەوی ئەوی تاربت کرد و) ﴿۱۴﴾ ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ (ھەری عیست) (پرووناکی) پۆزی ﴿۱۵﴾
 ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ (نە باشان رەوی پراخت) ﴿۱۶﴾ ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ (نە باشان رەوی پراخت) ﴿۱۷﴾
 دەر ھینا ﴿۱۸﴾ ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ (وہ شاحە کاسی پشەو دامەرانند) ﴿۱۹﴾ ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ (بۆ بە ھەرە مەندی
 ورناسی خوشت و ناژەلد) ﴿۲۰﴾ ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ (نەمجا کاتیک کە پروودای گەورە ھات) (کە
 پۆزی درایی بە) ﴿۲۱﴾ ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ (نەو پۆزی کە مروف کردووہی خوی ئیندا پیر دە کەوتنەوہ
 ﴿۲۲﴾ ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ (وہ دورەح بیشاندا سو ھەر کەسیت کە بروانی) ﴿۲۳﴾ ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾
 (لەو پۆزەد، چاک و خراپە بە پەیی کردووہ دھش دەکری) (نەمجا ئەو کەسەیی سەر کەش بوو بیت
 ﴿۲۴﴾ ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ (وہ رباتی دویای ھەلزاردین) ﴿۲۵﴾ ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ (نەوہ بی گومان دورەخ
 جیگایەتی) ﴿۲۶﴾ ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ (وہ ئەو کەسەیی کە ترسایت لە وەستانی بەردەم پەروەردگاری
 بۆ سیر سپەوہ) ﴿۲۷﴾ ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ (وہ بەرگری بەسەیی خوی کردین لە نارەرووی خراپە) ﴿۲۸﴾
 ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ (نەوہ بێ گومان بە ھەشت جیگایەتی) ﴿۲۹﴾ ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ (لەو بیباوہ بە
 بە گائە و لاقرتەوہ) پر سبارت لی دە کەن دەر بارەیی پۆزی درایی ﴿۳۰﴾ ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ (کەمی دەبیت و کەمی
 دیت) ﴿۳۱﴾ ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ (تو چیت داوہ لە پیر لیکردنەوہی) (تو چوون لەم بارەوہ دەدوینی) ﴿۳۲﴾
 ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ (رەنسی ئەوہ ھەر لای پەروەردگار تە) ﴿۳۳﴾ ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ (بێگومان تو ھەر
 ترسینەری کە سیتکیت کەلەو پۆزە ترسی) ﴿۳۴﴾ ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ (بێ براکان کە ئەو پۆزە دەبیس و
 دەر من) ﴿۳۵﴾ ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ (کە مەواوہ تەوہ ئیوارە بەک یا چیتشەنگاوت بەی لە دویادا) ﴿۳۶﴾

﴿بِرَهْمِ قَوْمٍ﴾ له داماویدا رهش داگیر ساور ﴿وَأَنبَتَ كَثِرًا نَّجْمًا﴾ نه وانه نه وانه که بی
باومر و گوناهاکار و تاواتیارن ﴿

سورنی (سکیر)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بهماوی حوای به خشنودی بهرمان

﴿وَالْأَنْشُسُ يُرْسُ﴾ کاتیک که دوز پنجرا به وهر (دروماکی بهما) ﴿وَالْأَنْشُسُ يُرْسُ﴾ وه ده مینک
که نه ستره کان همل وهرین و گهوتنه خوار به وهر (تاریک بیور) ﴿وَالْأَنْشُسُ يُرْسُ﴾ وه کاتیک
که کیوه کان خرا به بری (واته له شونی خویان خریسدران) ﴿وَالْأَنْشُسُ يُرْسُ﴾ وه کاتیک که
وستره نه وهر کان وهریان لی هیرا ﴿وَالْأَنْشُسُ يُرْسُ﴾ وه کاتیک که جابه وهر کان کز کرانه وه
﴿وَالْأَنْشُسُ يُرْسُ﴾ وه ده مینک که دهریاکان هه لگیر سیران (بیکل کر) ﴿وَالْأَنْشُسُ يُرْسُ﴾ وه ده مینک
وه ساتیک که همور گیانیک جوو تکرابه وه (له گهل لاشه ده) ﴿وَالْأَنْشُسُ يُرْسُ﴾ وه ده مینک
وه کاتیک پر مینار کراله کچانی رینه به چال ﴿وَالْأَنْشُسُ يُرْسُ﴾ که بهج گونا مینک کوزران
﴿وَالْأَنْشُسُ يُرْسُ﴾ وه کاتیک که مامه (ی کرده وه) یلاو کرابه وه (و دابه شکر) ﴿وَالْأَنْشُسُ يُرْسُ﴾ وه ده مینک
وه ده مینک که ناسمان دامالیراو بیچرا به وه ﴿وَالْأَنْشُسُ يُرْسُ﴾ وه کاتیک که دهرخ هه لگیر سیر
﴿وَالْأَنْشُسُ يُرْسُ﴾ وه ساتیک که به هشت برین خرا به وه ﴿وَالْأَنْشُسُ يُرْسُ﴾ وه ده مینک
هه مور که سیت دهرانی که چی ناماده کرده وه (بو خوی له چاکو خرا به) ﴿وَالْأَنْشُسُ يُرْسُ﴾ وه ده مینک
به و (له ستره گه و کانه ی) ده گه رینه وه ﴿وَالْأَنْشُسُ يُرْسُ﴾ وه ده مینک
﴿وَالْأَنْشُسُ يُرْسُ﴾ وه به شو که تاریک ده بیت ﴿وَالْأَنْشُسُ يُرْسُ﴾ وه به به یاسی که هه مامه ده دات
﴿وَالْأَنْشُسُ يُرْسُ﴾ بگو مان شه و قورنانه گو قناری ره وانه کر او یکی پایه به روره (که فرشته ی
وه حبه) ﴿وَالْأَنْشُسُ يُرْسُ﴾ به عیرم لای خاوه می عدرش (لای خوی گه وهره) و خاوه می
پله و پایه به ﴿وَالْأَنْشُسُ يُرْسُ﴾ قه ره وابه لمار فرشته و ده مست پاکه ﴿وَالْأَنْشُسُ يُرْسُ﴾ وه ده مینک
هه ورنکه تان (که مو حه مامه ده بیت) شیت می به (وه ک تیره ده لیس) ﴿وَالْأَنْشُسُ يُرْسُ﴾ وه ده مینک
بگو مان (فرشته ی وهری) دیوه له ناسوی رو ویدا ﴿وَالْأَنْشُسُ يُرْسُ﴾ وه ده مینک
به به گه یاندس وهری و به یامه که ییدا ﴿وَالْأَنْشُسُ يُرْسُ﴾ وه ده مینک
دهر کراله به ریس خوایی به (وه ک تیره ده لیس) ﴿وَالْأَنْشُسُ يُرْسُ﴾ وه ده مینک
بگو مان (که مو حه مامه ده بیت) شیت می به (وه ک تیره ده لیس) ﴿وَالْأَنْشُسُ يُرْسُ﴾ وه ده مینک
که سانه ی که بیانه وی به ری ی راست داسرون له تیوه ﴿وَالْأَنْشُسُ يُرْسُ﴾ وه ده مینک
راست) ماکه ﴿وَالْأَنْشُسُ يُرْسُ﴾ قه ربه حبه ی که به گه کاتیک که به روره گاری هه مو وای به ویت وه
ماچرتان بکات به ی ﴿

سوره (الانصار)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿بِهَناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان﴾

﴿إِنَّا نَعُوْذُ بِكَ كَاتِبُتْ كَهْ نَاسِمَانْ لَهْتْ بُووْ﴾ ﴿وَدَّ كُكْ شَرْبْ﴾ وده‌میت که نه‌میره‌کان (کهوتنه
خواره‌وه) به‌پهرش و سلاوی ﴿وَإِنْ بِحَرْفُ حَرْبْ﴾ وده‌سائیت که ده‌ریا‌کان ئیکه‌ل کران ﴿وَإِنْ
بُودْ نَعُوْزُ بَعَثْ﴾ وده‌سائیت که گزیره‌کان زیره‌و ژوور کران واته (مردووه‌کان هاتنه‌ده‌روه) ﴿وَإِنْ
بَعْلَتْ بَعْلُ مَا فَعَلَتْ وَخَرْ﴾ نه‌و کاته هم‌وو که سیک ده‌رائیت که چی له‌پشه‌وه ناردووه (چیسی)
دواخسته‌وه (بو‌خوی) ﴿وَإِنْ بِلَا نَسْ﴾ نه‌ی ئیسان ﴿مَا عَرَفْ بَرَكْ نَگَرِ﴾ چی نوی خه‌لانه‌دووه
به‌په‌روه‌ردگاری به‌ریز و گه‌وره‌ت (والئی یا‌چی بو‌ویت) ﴿وَإِنْ بِلَا حَقْ﴾ نه‌و (په‌روه‌ردگار) هی
که دروستی کردوویت و ﴿مَوْتْ دَعَمْ﴾ به‌یکی غتوویت و جیای کردویت وده (له‌گیل له‌به‌رائی
نر) ﴿وَإِنْ بِلَا صُورْ مَاشْ رَکَتْ﴾ له‌هه‌روینه‌به‌کدا که خوی و مستیتی به‌کی غتوویت ﴿وَإِنْ
بِکَرِ بِلَا نَگَرِ مَکَرِ﴾ وانی به‌ (که‌می‌ی گه‌یشوویت) به‌لکو (روژی) پاداشت به‌درو ده‌رائس ﴿وَإِنْ
بِلَا عِکْرْ حَقِیْبِ﴾ بنگومان چند چاودهر بنگتان به‌سه‌روه‌به ﴿وَإِنْ بِحَرْفْ کَسِیْ﴾ که به‌په‌رو
بو‌سهرن ﴿وَإِنْ بِعَنْوَرْ مَکَرِ﴾ هه‌رجی مکن ده‌رائس ﴿وَإِنْ بِلَا نَگَرِ مَکَرِ﴾ به‌رائسی چا که کران
له‌ساو سارو بی‌مه‌سدان ﴿وَإِنْ بِلَا نَگَرِ مَکَرِ﴾ بنگومان به‌دکاران له‌دوره‌خار ﴿وَإِنْ بِعَنْوَرْ مَکَرِ﴾
لکری له‌روژی پاداشتدا ده‌چه‌ماو به‌وه ﴿وَإِنْ بِحَرْفْ حَقِیْبِ﴾ وده‌نه‌وان سنی ده‌رائس ﴿وَإِنْ
بِلَا نَگَرِ مَکَرِ﴾ نو‌چوورائیت که روژی پاداشت چی به‌ ﴿وَإِنْ بِعَنْوَرْ مَکَرِ﴾ نه‌و نرگ مکر
دووباره‌چوورائیت روژی پاداشت چی به‌ ﴿وَإِنْ بِعَنْوَرْ مَکَرِ﴾ نه‌و نرگ مکر نه‌و نه‌و که هیچ کهس
هیچی به‌ده‌ست می به‌هیچ کهس ﴿وَإِنْ بِعَنْوَرْ مَکَرِ﴾ وده‌قهرمان له‌روژه‌دا هه‌رو خو به‌ ﴿وَإِنْ بِعَنْوَرْ مَکَرِ﴾

سوره (النصر)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿بِهَناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان﴾

﴿وَلِلَّهِ الْغَنِيُّ﴾ هه‌وار مو‌ته‌رارو و ساران ﴿وَإِنْ بِحَرْفْ حَقِیْبِ﴾ نه‌وانه‌ی که کاتیک
پیوانه‌بکه‌ن (بو‌خویان) له‌سه‌ر (مالی) خه‌لکی به‌ته‌راوی وهری ده‌گرن ﴿وَإِنْ بِحَرْفْ حَقِیْبِ﴾
به‌لام کانیک بویان پیوانه‌یان کیشانه‌مکن که میان ده‌معنی ﴿وَإِنْ بِعَنْوَرْ مَکَرِ﴾ نه‌و نه‌و که
مارانی که بنگومان ریدوو ده‌کرینه‌وه ﴿وَإِنْ بِعَنْوَرْ مَکَرِ﴾

﴿وَأَنبُودَ نَارِبَءِ مَوْجِنَ لَكُمُ صَبْحَكُوتَ﴾ نهر و (که روزی دواپی به) نه‌وانه‌ی که پروادار بوون به
 بین پروکان پی ده‌کهن ﴿سُ أَرَّهَ سَطْرُوبَ﴾ له‌سهر قه‌مه‌ده و کورسیه و سه‌یر ده‌کهن ﴿مَر
 يُوبَ لَكُمُ رُحَاكُمُ يَفْقُوتَ﴾ (تا مراس) توله‌ی نه‌وین پروایانه دراو منه‌وه، له‌سهر نه‌و کرده‌وانه‌ی که ده‌پس
 کرد (له‌دونیا) ﴿﴾

سوره‌ی (الانشاق)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ماوی حوای به‌خشنده‌ی مبه‌ربان

﴿يَا أَيُّهَا الشَّقَّ﴾ کاتیک که تاسماز له‌ت سوو ﴿وَيَا أَيُّهَا وَحْشَتَ﴾ وه‌ملکه‌چی کرد بق
 به‌روردگاری و ده‌پس هه‌رواش بیت ﴿وَيَا أَيُّهَا سَدَّ﴾ و سانبیک که ره‌وی راکیشر او بانگرایه‌وه
 (محررا) ﴿وَالْقَبْءِ مَابِهَ وَغَبَّ﴾ وه‌نه‌وی تیبدا بو و خریس داو هچچی له‌ماودا به‌ما ﴿وَيَا أَيُّهَا وَحْشَتَ﴾
 وه‌ملکه‌چی کرد بق به‌روردگاری و ده‌پس هه‌رواش بیت ﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَ﴾ نه‌ی لب‌س
 ﴿يَا أَيُّهَا كَاتِبُ﴾ ی‌دیک کذاب سمیه ﴿تو بینگومان تیکوشه‌ریت به‌روردگارت به‌تیکوشان! نه‌وسا
 پی‌ی ده‌گه‌پت ﴿وَيَا أَيُّهَا مَنْ رُؤْ كَيْفَ مَبِیةَ﴾ نه‌محا نه‌و کسی که مامه‌ی (کرده‌وه‌ی) در به‌ده‌ستی
 راستی ﴿مَنْ يَخْشَى جَدَّ سِیرَ﴾ نه‌وسا پرسیه‌وه‌یه‌کی سووک و تاسانی له‌گه‌ن ده‌کری ﴿وَيَا
 مَبِیةَ بِنَ هِبَ مَسْرُورَ﴾ وه‌به‌دلحوشی ده‌گه‌ریشه‌وه‌ بو لای که‌س و کاری ﴿وَيَا مَنْ رُؤْ كَيْفَ مَبِیةَ
 مَبِیةَ﴾ وه‌نه‌و که‌سه‌ی مامه‌ی له‌پشته‌وه‌ درابه‌ده‌ستی ﴿مَنْ يَخْشَى مَبِیةَ مَبِیةَ﴾ وه‌به‌رووی داوای
 مردنی غوی ده‌کات ﴿وَيَا مَنْ سَمِرَ﴾ وه‌ده‌چته‌ دوره‌خه‌وه ﴿يَا أَيُّهَا مَبِیةَ مَسْرُورَ﴾ (چونکه)
 بینگومان نه‌و له‌ماو که‌س و کاری دادلحوش بووه ﴿يَا مَنْ لَسَ عَوْرَ﴾ وه‌نه‌و وی گومان ده‌برد
 که هه‌ر گبر ماگه‌ریشه‌وه‌ (لای خوا) ﴿وَيَا مَنْ رُؤْ كَيْفَ مَبِیةَ مَبِیةَ﴾ به‌خشر وانی به‌ا چونکه به‌رستی
 به‌روردگاری نه‌و ناگدار بووه به‌و ﴿يَا أَيُّهَا الشَّقَّ﴾ سویتد به‌سووری که‌ماری تاسمان ﴿وَيَا
 مَبِیةَ مَبِیةَ﴾ وه‌به‌شه‌وو نه‌و شتانه‌ی که‌کویان ده‌کاته‌وه ﴿وَيَا مَنْ رُؤْ كَيْفَ مَبِیةَ﴾ وه‌به‌مانگ
 کاتیک که‌پر ده‌یشه‌وه ﴿وَيَا مَنْ رُؤْ كَيْفَ مَبِیةَ مَبِیةَ﴾ (نبوه) سی نه‌په‌ون له‌حالکه‌وه‌ سو حالیکی تر ﴿وَيَا
 مَبِیةَ مَبِیةَ مَبِیةَ﴾ نیر بوچی بر و ما هیتس ﴿وَيَا مَنْ رُؤْ كَيْفَ مَبِیةَ مَبِیةَ﴾ وه‌کاتیک که
 قور تانیاں بو یحویرینه‌وه‌ سوژده‌یابن (مل که‌چی ماکه‌ن) ﴿وَيَا مَنْ رُؤْ كَيْفَ مَبِیةَ مَبِیةَ﴾ به‌لام نه‌و به‌ی
 که‌سی سروان به‌دروی نه‌راس ﴿وَيَا مَنْ رُؤْ كَيْفَ مَبِیةَ مَبِیةَ﴾ وه‌حوا اچاک ناگدار و رانایه‌به‌وه‌ی که
 له‌دلی ده‌گرن ﴿وَيَا مَنْ رُؤْ كَيْفَ مَبِیةَ مَبِیةَ﴾ که‌واته‌ مزده‌بان به‌دیری به‌سرای سه‌خسی (قیمه‌ت) ﴿﴾

﴿لَا تَلِينَ سَوَاحِلَ الْحِجَابِ﴾ به لایم نهوانه‌ی که بر وایان هیناره و کرده‌وه باشه کانیان کرده‌وه
 ﴿يُنْفِخُ فِي سُرُورٍ﴾ بو نهوان هه‌به پاداشتی یی براته‌وه ﴿﴾

سورق (البروج) ﴿﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌سان

﴿وَالسَّابِقِ السَّابِقِ﴾ سویتد به ناسمانی خاوه‌ن بورجه‌کان ﴿﴾ ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ﴾ وه به‌روژه‌ی که
 به‌بیشی پیداره‌وه ﴿﴾ ﴿وَالْجُودِ الْمُنْفَرِقِ﴾ وه به‌همو و پیدرو بیراو یک (یا شایه‌ت و شایه‌تی له‌سهر
 در او پد روزه‌ی هه‌بی و روزه‌ی هه‌مه) ﴿﴾ ﴿فَلْيُحْمَلْ أَسْخَرُ﴾ به‌کوشت چن خاوه‌ن چاله‌کان (به
 هه‌مه‌کان) ﴿﴾ ﴿السَّابِقِ السَّابِقِ﴾ نه‌و ناگره‌ی خاوه‌ن سوونه‌می (و بلیسه‌یه) ﴿﴾ ﴿وَالْجُودِ الْمُنْفَرِقِ﴾
 کاتیک که نه‌وان دایشتی‌وون به‌ده‌وری (ناگره‌که) دا ﴿﴾ ﴿وَالْجُودِ الْمُنْفَرِقِ﴾ نه‌وان
 سهری نه‌وه‌یان ده‌کرد که ده‌یان کرد به‌برواداره‌کان ﴿﴾ ﴿وَالْجُودِ الْمُنْفَرِقِ﴾ وه نهم سهرایه‌ش
 هه‌ر له‌به‌ر له‌وه‌ده‌وان ﴿﴾ ﴿وَالْجُودِ الْمُنْفَرِقِ﴾ که بر وایان هیناسو به‌خوای به‌ده‌سه‌لانی
 سوپا سکر او ﴿﴾ ﴿وَالْجُودِ الْمُنْفَرِقِ﴾ نه‌و خودایه‌ی که مولکی ناسمانه‌کان و ره‌ویی بو نه‌وه
 ﴿﴾ ﴿وَالْجُودِ الْمُنْفَرِقِ﴾ وه خوانا گاداره به‌سهر همو و شینکدا ﴿﴾ ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ﴾
 به‌رستی نه‌وانه‌ی که نارداری پیاو و زنه برواداره‌کانیان داو ﴿﴾ ﴿وَالْجُودِ الْمُنْفَرِقِ﴾ له‌پاشان به‌شیمان به‌بو نه‌وه
 ﴿﴾ ﴿وَالْجُودِ الْمُنْفَرِقِ﴾ نه‌وه بو نه‌وان هه‌یه سهرای دور هخ، وه سهرای (ل‌گری) سویتنه‌ر
 ﴿﴾ ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ﴾ بینگومان نه‌وانه‌ی بر وایان هیناسو کرده‌وه چاکه کانیاں کرد
 ﴿﴾ ﴿وَالْجُودِ الْمُنْفَرِقِ﴾ بو نه‌وان هه‌یه به‌هشتانیک که جوگه‌ناوی رور ده‌وت نه‌و بریاند
 ﴿﴾ ﴿وَالْجُودِ الْمُنْفَرِقِ﴾ تانه‌وه‌به سهر که‌وتی گه‌وره ﴿﴾ ﴿وَالْجُودِ الْمُنْفَرِقِ﴾ به‌رامتی هه‌ست وه‌شاندنی
 به‌رو ده‌دگاری سو رور سه‌خته ﴿﴾ ﴿وَالْجُودِ الْمُنْفَرِقِ﴾ بینگومان هه‌ر نه‌وه که له‌سهره‌تاوه (موقوف)
 دروست ده‌کات و (دوای مردیش) ریندوی ده‌کاته‌وه ﴿﴾ ﴿وَالْجُودِ الْمُنْفَرِقِ﴾ وه هه‌ر نه‌وه بیخوشووی
 میهره‌سان ﴿﴾ ﴿وَالْجُودِ الْمُنْفَرِقِ﴾ حاوه‌سی هه‌رش و به‌رو پایه‌دار ﴿﴾ ﴿وَالْجُودِ الْمُنْفَرِقِ﴾ هه‌رچه‌کی
 به‌وشت دایکات ﴿﴾ ﴿وَالْجُودِ الْمُنْفَرِقِ﴾ نایا پینت گه‌بشنو و یاس و به‌سهره‌انی به‌شکره‌کانی ﴿﴾
 ﴿وَالْجُودِ الْمُنْفَرِقِ﴾ فیر هه‌ون و سه‌موود ﴿﴾ ﴿وَالْجُودِ الْمُنْفَرِقِ﴾ به‌لکو نه‌وانه‌ی که سی بر وایوون
 هه‌میشه له‌به‌دو رانیس (قورئان) داو ﴿﴾ ﴿وَالْجُودِ الْمُنْفَرِقِ﴾ وه خواش (به‌ده‌سه‌لات و رانیس)
 له‌پشتیا به‌وه‌ده‌وری داوون ﴿﴾ ﴿وَالْجُودِ الْمُنْفَرِقِ﴾ به‌لکو نه‌وه (ی که به‌درووی ده‌ران) قورئانیکه گه‌وره
 به‌رته‌وه ﴿﴾ ﴿وَالْجُودِ الْمُنْفَرِقِ﴾ له‌له‌و جیکی پار بر وایان دابه (که پیی ده‌وت ریت لوح المحفوظ) ﴿﴾

سورنی (الضرق)

بسم الله الرحمن الرحیم به‌ماوی خوای به‌خشده‌ی میهره‌بان

«وَأَلَمِ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَرْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ وَيَاجْعِلُ الْمُشْرِكِينَ نَجَسًا» ﴿١﴾ سورنی (الضرق) ﴿وَأَلَمِ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَرْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ وَيَاجْعِلُ الْمُشْرِكِينَ نَجَسًا﴾
 تۆ چور تبت دهر که ونووی شهو چس په ؟ ﴿٢﴾ سورنی (الضرق) ﴿وَأَلَمِ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَرْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ وَيَاجْعِلُ الْمُشْرِكِينَ نَجَسًا﴾
 که ره ﴿٣﴾ سورنی (الضرق) ﴿وَأَلَمِ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَرْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ وَيَاجْعِلُ الْمُشْرِكِينَ نَجَسًا﴾
 ﴿وَأَلَمِ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَرْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ وَيَاجْعِلُ الْمُشْرِكِينَ نَجَسًا﴾ سورنی (الضرق) ﴿وَأَلَمِ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَرْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ وَيَاجْعِلُ الْمُشْرِكِينَ نَجَسًا﴾
 دروست کراوه له ناوینکی فریدراو (هه‌لقولاو) ﴿٤﴾ سورنی (الضرق) ﴿وَأَلَمِ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَرْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ وَيَاجْعِلُ الْمُشْرِكِينَ نَجَسًا﴾
 ماوه‌دی پشت (ی پید) و دانه‌ی (په‌راسووی) سگی (ژن) وه ﴿٥﴾ سورنی (الضرق) ﴿وَأَلَمِ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَرْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ وَيَاجْعِلُ الْمُشْرِكِينَ نَجَسًا﴾
 به‌ده‌سه‌لانه‌ی به‌سور زیدرو کردنه‌وه‌ی ﴿٦﴾ سورنی (الضرق) ﴿وَأَلَمِ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَرْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ وَيَاجْعِلُ الْمُشْرِكِينَ نَجَسًا﴾
 ده‌گری ﴿٧﴾ سورنی (الضرق) ﴿وَأَلَمِ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَرْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ وَيَاجْعِلُ الْمُشْرِكِينَ نَجَسًا﴾
 سوینه به‌ناسمانی خاوه‌ن باران ﴿٨﴾ سورنی (الضرق) ﴿وَأَلَمِ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَرْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ وَيَاجْعِلُ الْمُشْرِكِينَ نَجَسًا﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ سورنی (الضرق) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾
 په ﴿٩﴾ سورنی (الضرق) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ سورنی (الضرق) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾
 و به‌خشه کیشانیک ﴿١٠﴾ سورنی (الضرق) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾
 بده ﴿١١﴾ سورنی (الضرق) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾
 سرادانا‌بان ﴿١٢﴾ سورنی (الضرق) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾

سورنی (الأحی)

بسم الله الرحمن الرحیم به‌ماوی خوای به‌خشده‌ی میهره‌بان

«سَبِّحْ تَبْحَةً لِّلَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ» سورنی (الأحی) ﴿سَبِّحْ تَبْحَةً لِّلَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾
 شتینکی) دروست کردووه‌ی رینک وینکی کردووه ﴿١﴾ سورنی (الأحی) ﴿سَبِّحْ تَبْحَةً لِّلَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾
 کیشاوه (بو هه‌موو شتینک) نه‌مجا شاره‌رای کردووه ﴿٢﴾ سورنی (الأحی) ﴿سَبِّحْ تَبْحَةً لِّلَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾
 دهر هیه‌وه ﴿٣﴾ سورنی (الأحی) ﴿سَبِّحْ تَبْحَةً لِّلَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾
 (نه‌ی مو‌حه‌مه‌د قورنات) به‌سهر دا‌خو‌به‌وه‌ی هر گیر بیرت ماچیه‌وه ﴿٤﴾ سورنی (الأحی) ﴿سَبِّحْ تَبْحَةً لِّلَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾
 مه‌گر نه‌وه‌ی که حوا بیه‌ویت ﴿٥﴾ سورنی (الأحی) ﴿سَبِّحْ تَبْحَةً لِّلَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾
 نا‌گاداره ﴿٦﴾ سورنی (الأحی) ﴿سَبِّحْ تَبْحَةً لِّلَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾
 نوش هه‌ده‌م نموژ گاری بکه نه‌گر سوودی گه‌باند ﴿٧﴾ سورنی (الأحی) ﴿سَبِّحْ تَبْحَةً لِّلَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾
 ترم‌می پهن‌دی لی وهره‌گری ﴿٨﴾ سورنی (الأحی) ﴿سَبِّحْ تَبْحَةً لِّلَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾

﴿وَبِحَبْلٍ الْاَلْبَقِ﴾ و نه موی زور غراپیش سن خوی لی دور نه ختموه ﴿يَدِيَّ بَيْنِي تَارَ تَكْرِي﴾
 نه موی ده چینه ساو ناگری هره گه وره وه ﴿ثُمَّ لَا يَمُوتُ فَيَدَاغِي﴾ له پاشان نه ده مری تیدا
 (تا در گاری بیت) وه نه ده زی (تیدا به ناسایی) ﴿وَدَفْعُ مَرِّكَ﴾ مرامنی سدر هراو بوو نه موی که
 خوی پاک را گرت ﴿وَرَكَّ سَرِيهَ صَوِّ﴾ و ماوی پدرومرد گاری خوی ده بات و که ونه بویر کردن
 (وپارابه وه) ﴿فَلْيُؤْثِرُوا نَحْوَهُ نَدَبٌ﴾ به لکونیه زبانی دویا هلدن بژنر ﴿وَلَا تُجْرُحِيهِ وَابْقِ﴾
 که چی (زبانس) دوا روز ماشور پایه دارتوه ﴿يَا هَدَىٰ صَبْحًا لَا يَدُ﴾ بی گوسا له موی
 (که با سگرا) له مامی پشوه کاندابه ﴿صَحْبٌ بِرَحْمَةٍ وَمَوْسَىٰ﴾ نامه کاس نیر ميم و مومسا ﴿

سورنی ﴿المی سر﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ماوی خوی به حشده می مهره بان

﴿هَلْ لَكَ حَبِيبٌ مِّمَّنْ﴾ نایا هه والی روزی دوا بی (پروزی داپوشه رت) بنگه مشتروه ﴿وَنُحْوِ يَوْمَهُ﴾
 حشده ﴿رُؤْرُ دَمٍ وَجَاوْ لَهْ وَرُؤْ دَا تَرَسَاكْ وَرِيسَاوْ شَرْمَهَارَوْنَ﴾ عینه رصیه ﴿هَدَوْلْدَه رِیْكَی﴾
 په حه رُون ﴿مَنْ بَرَحِيهَ﴾ ده چینه ساو ناگری هره گه ره وه ﴿شَمْسٌ مِنْ عَيْنِي يَوْمَ﴾ ندر
 ده دریس له سه ر جاوهی کوب به کول و روز گهرم ﴿فَنَسْتَدْعِيهِ لَمَسْ صَبْحٍ﴾ خور کیان هه در کی
 خوشتر خورای ناگریه ﴿لَا تَسْ رَا حِي مِنْ حَوْ﴾ به قهلهوی ده کات و نه بر سبی لا ده بات ﴿
 وَنُحْوِ يَوْمَهُ لَرَحْمَةٍ﴾ روز رو عسار له روز داپار اوه (حون و گه شس) ﴿شَعْبَهُ رَصِيهَ﴾ بر ریب
 له کوشش خلقیان ﴿وَنُحْوِ عَا﴾ وان له به ده شتی به ررو بلدا ﴿لَا سَعْ مَدْلِيهَ﴾ قسه ی هیچ
 وپوچی تیدا مایستن ﴿يَدْعُوْنَ حَرِيهَ﴾ تیدایه تی سه ر جاوهی ره وون ﴿يَدْعُوْنَ تَرُؤْنَهَ﴾ تیدایه تی
 روز قهله وه نه حشی به رر ﴿وَصَوْتُ مَوْسَىٰ﴾ وه به ر داحی دانراو ﴿وَمَرْؤُا مَصْفُوهَ﴾ وه پشتی
 ریر کراو ﴿وَرِيسَاوْ﴾ وه قالی را خراو له هه موو لایه که وه ﴿وَلَا تَصْرُفْ رَا كَيْفَ حَلَبَ﴾ دهی
 بو ووره مابه وه له خوشتر که چون دروست کراوه ﴿وَلَا تَسْمَعْ حَكِيْفَ رِيسَ﴾ وه له نه سمان که چون
 به رر کراوه نه وه ﴿وَلَا تَجْزِ بِكَيْفَ نَصِيْفَ﴾ وه له شاخه کان که چون داکوتر ون و دامه ر ریتراون ﴿
 وَلَا تَرْضَ حَكِيْفَ سُبْحَتِ﴾ وه له رموی که چون را خراوه ﴿وَمَرْؤُا تَرُؤْنَهَ مَصْفُوهَ﴾ که و نور
 ناموز گاری نکه، تو هه ناموز گاری کاریت ﴿تَسْ عَنْهُمْ بِمَعْصُطٍ﴾ بو ده سه لات دار بیت
 به سه ر باد ﴿

﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ به لایم نمو کهسه‌ی که پشت هملکاو بی بروایت ﴿وَعِدْنَهُ اللَّهُ نَعْدَابَ الْعُنْكَبُوتِ﴾
 شهوه خرا سیرای ده‌دات به سیرای رور گه‌وره ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ بیگومان هدر سو لای نیمه‌به
 گهر به‌ودس ﴿لَنْ يَسْمَعَ﴾ نه پاشان به‌راستی له‌سهر نیمه‌به لی به‌سته‌ودس ﴿

سوره‌ی (العنکبوت)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ماوی خوای به‌خشده‌ی میهره‌بان

﴿وَالْعَنْكَبُوتِ﴾ مسویند به به‌ره‌به‌بان ﴿وَالْأَنْعَامِ﴾ وه به ده‌شه‌وی سهره‌تای مانگ (ی دی المحنة)
 ﴿وَالشَّعْثِ الْوَثْقِ﴾ وه به‌تاک و جیوت ﴿وَالْأَنْعَامِ﴾ وه به‌شه‌وگار کاتیک که نی ده‌به‌ریت
 ﴿هَذِهِ دَلَالُ الْمَسْكُونَةِ﴾ نپا نه‌مانه‌ی که سویندبان بی خورا شایسته‌ی سویند بی خوار دن بی لای
 که‌سه‌ی نیگه‌بشتوو ﴿لَنْ يَسْمَعَ﴾ نایا نابیت که به‌رو مردگاری نو چی کرده گه‌لی حد
 ﴿وَالْعَنْكَبُوتِ﴾ وه به‌موری نیرم ؟ خاومی پایه (وده‌سه‌لات) ﴿وَالْأَنْعَامِ﴾ نی زحوق مشه‌ی نیل
 وینه‌بان دروست به‌کره‌و له هه‌مو وولاتدا ﴿وَلَنْ يَسْمَعَ﴾ ونشود نیل به‌خشه‌و رور وه (چی کرد) به‌گه‌لی
 سه‌موود نه‌وانه‌ی که (شاخی) به‌ردیان ده‌تاشی له‌شیو ووله‌کامدا ﴿وَلَنْ يَسْمَعَ﴾ وره‌وون دن لای وه فیرعه‌ونی
 خاوه‌ن مسگی رور وه‌ک نه‌هرمه‌کان که وه‌ک سگ چوون به‌رویدس ﴿وَلَنْ يَسْمَعَ﴾ نیل
 نه‌وانه‌ی که پاخی سوون له وولاتدا ﴿وَلَنْ يَسْمَعَ﴾ وه روربان خرا به‌تند کرد
 ﴿لَنْ يَسْمَعَ﴾ نه‌مجا به‌رو مردگاری نو دایگرتی نه‌قامچی سیرا ﴿وَلَنْ يَسْمَعَ﴾ نیل
 به‌راستی به‌رو مردگاری نو له که‌میست مستم کاراندایه ﴿وَلَنْ يَسْمَعَ﴾ جا کاتیک
 که خو لاده‌می تاقی کرده‌ره ﴿وَلَنْ يَسْمَعَ﴾ ویری گرت و مارو بی‌مندی به‌سهر دا پشت
 ﴿وَلَنْ يَسْمَعَ﴾ نه‌وه ده‌لی به‌رو مردگاری ویری گرتووم ﴿وَلَنْ يَسْمَعَ﴾ نه‌که‌سه‌وه
 تانی که ده‌وه‌و وری که‌م پیدا ﴿وَلَنْ يَسْمَعَ﴾ نه‌وسا ده‌لی به‌رو مردگاری ویری گرتووم
 ﴿وَلَنْ يَسْمَعَ﴾ وه وانی به (که نیوه ویری لی ده‌که‌سه‌وه) ﴿وَلَنْ يَسْمَعَ﴾ نه‌لکو نیوه ویری هه‌نیو
 ماگرن ﴿وَلَنْ يَسْمَعَ﴾ وه هانی به‌کتری مادن له‌سهر خوار ده‌می دان (و نه‌خیو
 کردس) هه‌زاران ﴿وَلَنْ يَسْمَعَ﴾ (نه‌لکو سهره‌رای نه‌میش به‌شه) میرانی (به‌شماران)
 هه‌مووی (به‌هه‌له‌به) ده‌خون ﴿وَلَنْ يَسْمَعَ﴾ وه مال و سامانان خوش ده‌ویت به‌خوش
 ویستنیکی رور ﴿وَلَنْ يَسْمَعَ﴾ (نه‌روزی دوا پیدا) به‌رو مردگاری دیت (بو لیر میه‌وه‌ی
 نه‌لکی، هاتیک شپاوی زانی خوی بیت، برومان پی‌منی میس هج لچواندن و لیکده‌وه‌ه‌ک، وه
 چوبه‌نیه‌که‌ی مارس، نه‌مها خوتا خوی ده‌راتیت) وه فرشته‌کانش پول پول دیس ﴿

﴿وَجَاءَ بِمُوسَىٰ بِحَقِّهِ﴾ و له و پورژمدا دورح ده‌هیریت (بو ساحه‌ی مه‌خسه‌ر) ﴿وَمُوسَىٰ سَدَّكَرَ
 لَاسَنَ﴾ له و پورژمدا نیسان (کرده‌وی خوی) بیر ده‌کمرته‌وه ﴿وَدَّعَىٰ بَدَّكَرَى﴾ سه‌لام له و
 بیر که‌وته‌وه به‌ج سو و دیک به‌و ده‌گه‌یه‌نیت؟ ﴿يَمُونُ بِبَيْتِي مَدَّعَىٰ بِحَقِّهِ﴾ (نه‌مجا به‌ داخه‌وه) ده‌لی
 خورگه‌ له دوسادا کاری چاکه‌م پیش به‌خته‌به‌و نه‌م زیانه‌م ﴿وَمُوسَىٰ لَا يُعَذِّبُكَ عَذَابُهُ أَحَدٌ﴾ نه‌مجا
 له و پورژمدا که‌س سرای که‌س سادات وه‌کو سرای خوا ﴿وَلَا يُؤْتِيهِمْ مِنْهُ خَبَرٌ﴾ وه‌که‌س که‌له‌به‌چی
 که‌س باکات وه‌کو که‌له‌به‌چی کردی خوا (بوی ساوه‌ران) ﴿بَلَّغْهُ مَقْشَرٌ مُّقْشَطٌ﴾ (له و پورژمدا
 به‌خو به‌رست ده‌وونیت) نه‌ی نه‌سی به‌لارام ﴿وَرَجَىٰ مِنْ بَيْنِ رَجَبِهِ مَرِيضٌ﴾ بگه‌بره‌وه بوی لای
 به‌رو و دگاری خوت به‌ره‌امه‌دی ولی راری مورن ﴿وَدَّخِلْهُ عِلْدِي﴾ نه‌مجا به‌جوره‌وار به‌ده
 چاکه‌کمی من ﴿وَدَّخِلْهُ حِجْرِي﴾ و به‌جوره‌وار به‌هه‌شتی سه‌وه ﴿

سوره‌ی (اسد)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ماوی خوا ی به‌خشه‌دی منهره‌بان

﴿الْأَسْمَاءُ سَوِيدٌ﴾ سوید به‌م شاره (که‌مه‌ککه‌به) ﴿وَالْحَسَنُ يَدَّعَىٰ﴾ وه‌نور له‌و شاره‌دا
 بیشته‌جنی (که‌نار دسی نوی نیدا بریار دراوه) ﴿وَالرُّومُ يَدَّعَىٰ﴾ وه‌سوید به‌ماوک (به‌وکه‌لده‌م)
 وله‌وه‌ی که‌بی که‌وته‌وه ﴿وَعَدَّكَ نَسِيًّا﴾ سویت به‌خوا به‌ر استی ناده‌مجان دروست
 کردوه‌هه‌میشه‌له‌پریج وکشه‌و باره‌جه‌نیدا به‌ ﴿وَحَسَنٌ رَّيْقُهُ رَجَبُهُ﴾ نایا و ده‌رانی که
 که‌س ده‌سه‌لانی به‌سه‌ریدانی به‌ ﴿يَمُونُ عَيْنُكَ مَا لَمْ يَدَّعَىٰ﴾ (به‌بره‌وه) ده‌لی مالی رورم له‌ماو داوه‌و
 به‌خشیه‌وه ﴿وَعَدَّكَ مَرِيضٌ﴾ نایا و ده‌رانی که‌که‌س نه‌یدیه‌و ﴿وَرَجَىٰ مِنْ بَيْنِ رَجَبِهِ﴾ ناب دور
 چاو من به‌داوه‌تی ﴿وَرَجَىٰ مِنْ بَيْنِ رَجَبِهِ﴾ وه‌رمانیک و دور لیومان بین به‌داوه‌و ﴿وَعَدَّكَ نَسِيًّا﴾
 وه‌پری‌چاک و خر یمان بیشان به‌داوه‌و ﴿وَلَا تَجِدُ نَفْسًا﴾ که‌چی هیش (روریک له‌خه‌لکی)
 به‌لاماری به‌ی سه‌ختی به‌داوه‌و ﴿وَمِنْ رَجَبِهِ نَفْسٌ﴾ تو چورانیست به‌دی سه‌خت کامه‌به‌ ﴿
 وَرَجَبٌ﴾ ناراد کردی کویله‌به‌ ﴿وَمِنْ رَجَبِهِ نَفْسٌ﴾ وماندانه‌له‌بروزی گرمی و برستی دا ﴿
 وَبَيْنَ مَقَرِّهِ﴾ به‌هه‌تیوی خرم ﴿وَمِنْ رَجَبِهِ نَفْسٌ﴾ یا به‌هه‌زاری خاکه‌سدر (که‌فته‌کار) ﴿
 وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ اللَّهِ﴾ سه‌ره‌رای نه‌مانه‌ش له‌و که‌سه‌نه‌ی که‌برواید هیتایی ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ اللَّهِ﴾
 وه‌ناموزگاری به‌کترمان کردی به‌نارامگرم ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ اللَّهِ﴾ و ناموزگاری به‌کترمان کردی به‌
 به‌ره‌ی و منهره‌بانی ﴿وَالْأَسْمَاءُ سَوِيدٌ﴾ نه‌واته‌هاره‌لانی ده‌سی بر سن ﴿

جورنی سی

پرفہدی نہ ہیری قورنہی

سورۃ فی (شمس) سورۃ فی (سیر)

دوسری جہیں ﴿عَلَيْهِمْ نَارُ مُوحَّدَةٍ﴾ دایکرتوں تاگری دہرگا داخراو ﴿۵﴾

مورخ (۱۳۰۲)

«نفسه را در آتش زنجیر» «مبارای خورای بدجندی مهر دای»

﴿وَتَسْبِيحٌ وَتُحْمٌ﴾ سوبند به خور و رووناکیه که ی ﴿وَتُسْبِيحٌ﴾ و سوبند به مانگ که دو به دوای
 نه و هلیسی ﴿وَتُسْبِيحٌ﴾ و سوبند به روز کانی که خور دمره خات ﴿وَتُسْبِيحٌ﴾ و
 سوبند به شو که خور داده پوشی ﴿وَتُسْبِيحٌ﴾ و سوبند به قاسان و بدوی دروسنی کردوه ﴿وَتُسْبِيحٌ﴾
 ﴿وَتُسْبِيحٌ﴾ و سوبند به روی و نه وی پای خستوه ﴿وَتُسْبِيحٌ﴾ و سوبند به نه لی
 فادمی و نه و رانه یشی که ریک ریک به دیه او ﴿وَتُسْبِيحٌ﴾ و سوبند به نه مجا پیگی چهرت
 و خراب و چات و خوابه رستنی پشاند ﴿وَتُسْبِيحٌ﴾ و سوبند به نه مو نه وانه به راستی
 و رگاری بو نه که سدی که نه سی خوی پاک کرمه ﴿وَتُسْبِيحٌ﴾ و سوبند به نه گوید ما لومند بو
 نه و که سدی که نه سی خوی (به گو ماه) و ون و تانار کرد ﴿وَتُسْبِيحٌ﴾ و سوبند به نه هیا هزی
 سه مو به هوی سه که نه سی یانه و ﴿وَتُسْبِيحٌ﴾ و سوبند به کاتیک که خرابه ریان نه ستایه و (بو سه ریس
 خوشتره که) ﴿وَتُسْبِيحٌ﴾ و سوبند به نه و سوبند به نه مجا پیقه میده که ی خوا (صالح علیه السلام) پی ی
 و ونس و ر بهس له خوشتری خوابه و نوره ناوه که ی ﴿وَتُسْبِيحٌ﴾ و سوبند به نه وایان پی به کرد
 خوشتره که یان سه ر بری ﴿وَتُسْبِيحٌ﴾ و سوبند به نه مجا پیقه میده که ی خوا (صالح علیه السلام) پی ی
 به سه ریادا به هوی گو ماهه کانه نه و نه خنی کردن ﴿وَتُسْبِيحٌ﴾ و سوبند به نه وایان پی به کرد
 (نوله نه سندنه یان) ﴿وَتُسْبِيحٌ﴾

سورۃ النبی

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به معنای: «خوای به خشنودی میهرمان»

﴿وَأَنْتَ بِهِ بِهْمِي﴾ سرید به شعر کاتبك كه (رموی) دافهوشی ﴿وَأَنْتَ بِهِ عِلِّي﴾ و نه بهر عی ﴿وَهُمْ يَوْمُ كَانِي﴾ كه در روزك
 ده یكهوه ﴿وَأَمَّا مَنْ تَكْرُ الْأَنْفِ﴾ و به مورانهی كه برومی ی دروست كرده ﴿وَأَمَّا مَنْ تَكْرُ الْأَنْفِ﴾ به واسی
 ههول و كوششی نیوه جورار جوراء ﴿وَأَمَّا مَنْ تَكْرُ الْأَنْفِ﴾ نه محاسنه كه سدی (مدل) به خوشن و له خوا
 بتر سبب و پاره كاریه ﴿وَأَمَّا مَنْ تَكْرُ الْأَنْفِ﴾ و به بر وی می به وهی روز چاكه (لا اله الا الله یا به ههشت) ﴿وَأَمَّا مَنْ تَكْرُ الْأَنْفِ﴾
 ﴿وَأَمَّا مَنْ تَكْرُ الْأَنْفِ﴾ نهوه بینگومان یار ممی دهمین یوری ی تاسار (كه چاكه یه) ﴿وَأَمَّا مَنْ تَكْرُ الْأَنْفِ﴾ و نهوه
 كه سدی پزندی بكات (له مال به خوشن) و خوی بی یار برانی (له پاداشتی بهرورد گاری) ﴿وَأَمَّا مَنْ تَكْرُ الْأَنْفِ﴾
 و به بر وی نه می به چاكه (كه لا اله الا الله به یان به ههشت) ﴿وَأَمَّا مَنْ تَكْرُ الْأَنْفِ﴾

﴿مَسِيرًا مُّتَقَرَّبًا﴾ نه‌وه بیگو مار ری ی سه‌ختی بو ناسان ده‌که‌پس ﴿وَمَا يَنْصَرِفُ عَنْهَا يَدْرِي﴾ وه
سه‌روه‌ت و سامانه‌که‌ی قار انجی یی ناگه‌به‌نی کاتیک که بیا ده‌چی ﴿يَسْلُبُهَا لِهَيْبَةٍ﴾ به‌راستی
له‌سه‌ر نیمه‌یه ریتموونی ﴿وَلَا يَخْشَىٰ لَأُولَىٰ﴾ وه هردوو جیهان هی نیمه‌یه ﴿وَلَا يَرْجُوا﴾
ثاقی ﴿مَنْ يَنْتَوِي بِرِيسَانِدِهِ تَكْرِيكًا يَلْبِسُهُ﴾ (که دور مخه) ﴿لَا يَجِدُهَا إِلَّا لَأَسَىٰ﴾ که‌س ناچینه
سو دور و حه‌وه حره‌تر پس که‌س به‌یت ﴿يَتَوَكَّبُ لِيُؤْتِي﴾ نمو که‌سه‌ی که‌ بروی به‌ی و پشنی
هه‌لک‌ردنی (له‌ ناپس راست) ﴿وَيَخْشَىٰ لَأَتَىٰ﴾ وه‌ نی ی دوور ده‌حره‌وه‌ه پدیر کار تر پس
که‌س ﴿لَأَتَىٰ لَأَتَىٰ مَهْرًا﴾ نه‌وه‌ی مالی خوی ده‌به‌خشی ما (دل و دهر و می) پاک بیه‌وه ﴿وَلَا
يَجِدُهَا إِلَّا لَأَتَىٰ﴾ له‌ کاتیک‌دا که‌س چاکه‌به‌کی وای به‌سه‌ریه‌وه‌ نی به‌ که‌پاداشت بدریته‌وه ﴿وَلَا
يَجِدُهَا إِلَّا لَأَتَىٰ﴾ ته‌ن‌ها مه‌به‌ستی به‌راسته‌ی پدرو مرد گاری سه‌روو بلیه ﴿وَسَوْفَ يَرْضَىٰ﴾
سوند به‌خوا (نه‌وه که‌سه‌ی و بیت) له‌مه‌ولا براری دمی (به‌پاداشتی دوا یروز) ﴿

سوره‌ی (الصّحی) ﴿

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ماوی خوای به‌خشدی میهره‌بان

﴿وَأَنصَحِي﴾ سوند به‌چینه‌نگاو ﴿وَلَا يَخْشَىٰ لَأُولَىٰ﴾ وه سوند به‌شهر کاتیک که‌ ندرام ده‌گری
(بزرنگه‌وه) ﴿وَمَا وَدَّكَ رَبُّكَ وَمَا ي﴾ پدرو مرد گارت وری لی به‌هیناوت و لیست دلگیر به‌هوه
(له‌ی موحومه‌ه) ﴿وَلَا يَخْشَىٰ لَأُولَىٰ﴾ وه (پاداشتی) دوا یروز بزنو چاکتره‌له
دوبیا ﴿وَسَوْفَ يَرْضَىٰ﴾ سوند به‌خوا له‌مه‌ولا پدرو مرد گارت نه‌وه‌ست پی
ده‌به‌خشی که‌ براری بیت ﴿يَتَوَكَّبُ لِيُؤْتِي﴾ نایا نوی به‌دبی به‌هه‌تسووی وحدو بدیته‌وه ﴿وَلَا
يَجِدُهَا إِلَّا لَأَتَىٰ﴾ وه نوی به‌دبی به‌سه‌ری لی شپووی و به‌نمووسی کردیت ﴿وَلَا يَجِدُهَا
إِلَّا لَأَتَىٰ﴾ وه نایا نوی به‌دبی به‌هه‌زاری و ده‌وله‌مه‌دی کردیت ﴿وَلَا يَجِدُهَا إِلَّا لَأَتَىٰ﴾
که‌واته (توش) هه‌تیوو مه‌چه‌وسینه‌وه ﴿وَلَا يَجِدُهَا إِلَّا لَأَتَىٰ﴾ وه هه‌له‌مه‌شاهی به‌پر سیار که‌ر
(هه‌زارو سوالکه‌ر) دا ﴿وَلَا يَجِدُهَا إِلَّا لَأَتَىٰ﴾ وه بیحه‌ت و به‌خشی پدرو مرد گارت ده‌ریحه
(به‌یار مه‌تیدانی هه‌زاران) ﴿

سوره‌ی (الشّرح) ﴿

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ماوی خوای به‌خشدی میهره‌بان

﴿وَأَنصَحِي﴾ سوند به‌چینه‌نگاو ﴿وَلَا يَخْشَىٰ لَأُولَىٰ﴾ وه سوند به‌شهر کاتیک که‌ ندرام ده‌گری
(بزرنگه‌وه) ﴿وَمَا وَدَّكَ رَبُّكَ وَمَا ي﴾ پدرو مرد گارت وری لی به‌هیناوت و لیست دلگیر به‌هوه
(له‌ی موحومه‌ه) ﴿وَلَا يَخْشَىٰ لَأُولَىٰ﴾ وه (پاداشتی) دوا یروز بزنو چاکتره‌له
دوبیا ﴿وَسَوْفَ يَرْضَىٰ﴾ سوند به‌خوا له‌مه‌ولا پدرو مرد گارت نه‌وه‌ست پی
ده‌به‌خشی که‌ براری بیت ﴿يَتَوَكَّبُ لِيُؤْتِي﴾ نایا نوی به‌دبی به‌هه‌تسووی وحدو بدیته‌وه ﴿وَلَا
يَجِدُهَا إِلَّا لَأَتَىٰ﴾ وه نوی به‌دبی به‌سه‌ری لی شپووی و به‌نمووسی کردیت ﴿وَلَا يَجِدُهَا
إِلَّا لَأَتَىٰ﴾ وه نایا نوی به‌دبی به‌هه‌زاری و ده‌وله‌مه‌دی کردیت ﴿وَلَا يَجِدُهَا إِلَّا لَأَتَىٰ﴾
که‌واته (توش) هه‌تیوو مه‌چه‌وسینه‌وه ﴿وَلَا يَجِدُهَا إِلَّا لَأَتَىٰ﴾ وه هه‌له‌مه‌شاهی به‌پر سیار که‌ر
(هه‌زارو سوالکه‌ر) دا ﴿وَلَا يَجِدُهَا إِلَّا لَأَتَىٰ﴾ وه بیحه‌ت و به‌خشی پدرو مرد گارت ده‌ریحه
(به‌یار مه‌تیدانی هه‌زاران) ﴿

﴿لَئِنْ نَفَسْ ظَهَرْتُ﴾ که پستی روز قورس کر دیووست ﴿وَرَبِّكَ ذِكْرًا﴾ وه ساو وایانگتس
 سو سدر کر دیتوه ﴿وَمَعَ الْغُفْرِ﴾ بهرستی له گهل هموو نه گانه به کدا خوشی و ناسانی
 دیت ﴿وَمَعَ الْغُفْرِ﴾ بنگومان له گهل هموو نه گانه به کدا خوشی و ناسانی دیت ﴿وَمَعَ الْغُفْرِ﴾
 نه عجا که له کارسک بو دیتوه، خوت ماندوو بکه (به کارنکی تری چاکه وه) ﴿وَمَعَ الْغُفْرِ﴾
 وه همر له بهرورد گارت پابرته وه (بق کاره کات) ﴿وَمَعَ الْغُفْرِ﴾

سوردهنی (النین)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ماوی خوای به خشندهی میهرمان

﴿وَنَسِیَ وَكُنْتُ﴾ سویند به هه حیر و رهشور ﴿وَنَسِیَ وَكُنْتُ﴾ وه سویند به طوری سبب
 وه سبب لایم ﴿وَهْیَ شَارِی تَارَمَ وَبِی تَرْسَه﴾ (که به ککه به) ﴿وَهْیَ شَارِی تَارَمَ وَبِی تَرْسَه﴾
 سویند به خوا به راستی مروفمان دروست کرد له حواترین شیوه دا ﴿وَهْیَ شَارِی تَارَمَ وَبِی تَرْسَه﴾
 پاشان (نه گهر بی باره بی) ده بکه بی به به ست تری هموو به شیک ﴿وَهْیَ شَارِی تَارَمَ وَبِی تَرْسَه﴾
 جگه له وانهی که پروایان هتوه و کرده وه چاکه گانیان کر دوه ﴿وَهْیَ شَارِی تَارَمَ وَبِی تَرْسَه﴾
 پاداشتی به سواوه ﴿وَهْیَ شَارِی تَارَمَ وَبِی تَرْسَه﴾ جبا تیر چی بی ساوهرت ده کات به روزی دوا بی
 ﴿وَهْیَ شَارِی تَارَمَ وَبِی تَرْسَه﴾ نایا حوا همرمان به واتر بی هموو همرمان به واکان بیه ﴿وَهْیَ شَارِی تَارَمَ وَبِی تَرْسَه﴾

سوردهنی (العلق)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ماوی خوای به خشندهی میهرمان

﴿وَرَأَيْتُمْ بَيْنَ يَدَيْ حُلٍّ﴾ (نهی موجه معده) ﴿وَرَأَيْتُمْ بَيْنَ يَدَيْ حُلٍّ﴾ محوینه به ناری بهرورد گارته وه که هه سور
 شتکی دروست کر دوه ﴿وَرَأَيْتُمْ بَيْنَ يَدَيْ حُلٍّ﴾ مروفی دروست کر دوه له خویشکی به ستوو
 ﴿وَرَأَيْتُمْ بَيْنَ يَدَيْ حُلٍّ﴾ بخوینه، بهرورد گاری تو (له هموو کس) به خشنده تره ﴿وَرَأَيْتُمْ بَيْنَ يَدَيْ حُلٍّ﴾
 نه وهی که (مروفی) فیر (ی بوسین) کر دوه به قلم ﴿وَرَأَيْتُمْ بَيْنَ يَدَيْ حُلٍّ﴾ مروفی شارد کر دوه
 بهر شتانهی که بهی دهرانی ﴿وَرَأَيْتُمْ بَيْنَ يَدَيْ حُلٍّ﴾ (کلاپ لاس بختی) (وانیه) بهرانی مروف یا خنی ده بیت
 ﴿وَرَأَيْتُمْ بَيْنَ يَدَيْ حُلٍّ﴾ که خوی بیسی واده و نه بهد بووه ﴿وَرَأَيْتُمْ بَيْنَ يَدَيْ حُلٍّ﴾ سگومان همر بو لای
 بهرورد گاری توبه گه راته وه ﴿وَرَأَيْتُمْ بَيْنَ يَدَيْ حُلٍّ﴾ نایا بیست نهو که سهی که جله و گیری نه کات
 ﴿وَرَأَيْتُمْ بَيْنَ يَدَيْ حُلٍّ﴾ له به نه میه که تویر مکات ﴿وَرَأَيْتُمْ بَيْنَ يَدَيْ حُلٍّ﴾ نایا پنم بلن نه گهر (نهو
 که سه) نه سهر بیی راست بووایه ﴿وَرَأَيْتُمْ بَيْنَ يَدَيْ حُلٍّ﴾ یان همرمانی بدایه به پاریز کاری و به خوداترمان
 (باشتر نه بوو) ﴿وَرَأَيْتُمْ بَيْنَ يَدَيْ حُلٍّ﴾

﴿ثُمَّ يَكْتُبُ الْفَاتِحَةَ﴾ تا با است نه گهر بر وای (نه ثابسی راست) معیت و پشتی لی هه لکات (بر گاری ده بی) ﴿ثُمَّ يَكْتُبُ الْفَاتِحَةَ﴾ تا با به ی رانیوه که خوا ده ی بیسی ﴿ثُمَّ يَكْتُبُ الْفَاتِحَةَ﴾ تا با به ی رانیوه که خوا ده ی بیسی و به (که ییری لی ده کانه وه) نه راستی نه گهر وار معنی پای ده کشی (نه قزی) پشه سری ﴿ثُمَّ يَكْتُبُ الْفَاتِحَةَ﴾ پشه سری یکی در وری به هه لک داجوو ﴿ثُمَّ يَكْتُبُ الْفَاتِحَةَ﴾ نه معجا با نه و بانگی ها و پیکانی خوی نکات ﴿ثُمَّ يَكْتُبُ الْفَاتِحَةَ﴾ نیمه ش بانگی در یشته ی ره بر به ده ست ده که بی ﴿ثُمَّ يَكْتُبُ الْفَاتِحَةَ﴾ نه خیر به گوی ی (نه و که سانه) نه که ره کور و ش به ره و (له خوا) بر یث بکه وه ره وه ﴿ثُمَّ يَكْتُبُ الْفَاتِحَةَ﴾

سورة القدر

﴿ ان شاء الله الرحمن الرحيم ﴾ به ماویٰ خجواي به خندهای میهره بان

[illegible]

موروثی ﴿حکمت﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ماوی خوانی به خشنودی میسر باد

﴿لَمَّا كُنْتُمْ لَدَيْهِ فَذُكِّرُوا كُنُوزَكُمْ﴾ تهوانه ی که بی سروا بروں ﴿مِنْ حَرْبٍ﴾ له خواهن نامه و ﴿وَلْتَشْكُرْ﴾ بت
 په رستان ﴿مَعَكُمْ حَقَّ عَهْدِكُمْ﴾ دهستان هه له گرت (له وی بر وایی ده) نا بیشنه پرووه که یان بو
 هات ﴿وَلْتَأْمُرُوا بِالنَّاسِ بِمَا آمَرْتُمْ﴾ (که نهویش) پیغمبریکه له خواوه چهند په ربه کی پاکهن
 (نه سه رده) ده خویشه وه ﴿وَلَمَّا كُنْتُمْ فِيهَا﴾ که میاندایه چهند نوسراو (سوره ت) یکی نه سرخ ﴿وَلَمَّا
 كُنْتُمْ فِيهَا﴾ وه جیانه بو ووه تهوانه ی که په یامیان بو هاتبو و ﴿وَلَمَّا بَقِعْتُمُوهَا﴾ تهوانه ی که
 دوی ته وه بهی که بیشانه پرووه که یان بو هات (که پیغمبری تیسلاعه) ﴿وَلَمَّا تَرَوُا بَعْدَ
 ذَلِكَ﴾ (له گه له نه وه شدا) که دهرمانیان پی ممدرا بو و هه گهر به وه ی که په رستش خوا بکهن
 ﴿مَنْ مِّنكُمْ﴾ به تدریس خده ﴿بَدَّلْتُكُمْ فِي مَلِكِكُمْ﴾ سو بکهن و خویان به دوور بگرن له هه موو بیر
 باور یکی خوارو حج ﴿وَنُفِثُوا نَصْرَهُمْ وَذُنُوهُمْ﴾ وه نوین بکهن و ده نکات بدین ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾
 وه ته مده نایش راست ﴿

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ﴾ يَنْكُوسَانِ نَهَوَاتِهِی که می بروایم و له خواوهن به یام و مت
پهرسته کان ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ﴾ له ناگری دوره حلدان، قییدا دمیتته وه به همیشیهی ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ﴾
شُرَّایِهِ ﴿لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ﴾ هه موو دروست کراونکی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ﴾
به سنی نه وانه ی که بروایان هینار کرده وه چاکه کانیاں کرد ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ﴾ نا نه وانه چاکتریسی
هه موو دروست کراونکی ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ﴾ یادداشتی نه وان لای به روره گاریس
به هشت بیکه جی ی دانیش و مانه وهی همیشیهی به ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ﴾ یو و یاره کان به زیو یاندا
ده روات ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ﴾ قییدا دمیتته وه به همیشیهی، خوایش لیسان راری بووه ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ﴾
﴿وَلَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ﴾ وه نه وایش له حوا راری بوون ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ﴾ نه مه بق که سیکه که له خو ترسی ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ﴾

سورۃ النور

بسم الله الرحمن الرحيم ﴿ به نوازی خواهی به خشنودی میهره بان ﴾

﴿إِذْ رَأَىٰ الْأُمِّيُّوتُ﴾ كَاتِبُك رَمَوِي هَانِه لِه رَزَه يَه لِه رِيسِي خُشَوِي ﴿﴾ ﴿وَأُحْزِبَ الْأَرْضُ أَثْقَالًا﴾
 وَه رَهَوِي هَه رَجِي شَتِي قُورَس وَ گِرَانِي (مَارِي) هَدِيَه هَه مَرَوِي قِرِي دَايَه دَه رَه وَه ﴿﴾ ﴿وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا مَآءُ﴾
 وَه مَرُوب لِه وَ پَرُوزَه دَا دَه لِي نَه وَه رَهَوِي جِي يَه نِي ﴿﴾ ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ الْأَشْجَارُ﴾ لِه وَ پَرُوزَه دَا (رَهَوِي)
 دَه بَگ وَ يَاسِي حَوِي دَه گِيزِتَمُوه ﴿﴾ ﴿بَلْ رَأَىٰ نَحْسًا﴾ كِه پَه رَه وَ دَگَارِي نُو (وَاي) وَه حِي بُو كَر دَه
 ﴿﴾ ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ الْأَشْجَارُ﴾ لِه وَ پَرُوزَه دَا حَه لَكِي دَه رَه جِي بَه پَه رَاگَه مَه وَ بَه شَبَرِي ﴿﴾ ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ الْأَشْجَارُ﴾
 تَا (پَدَا شَتِي) كَر دَه وَهِي خَوِيَان يَشَان بَدَرِي ﴿﴾ ﴿فَرَأَىٰ ثَمَرًا مَرَّةً مَرَّةً﴾ نَه مَحَا هَه رَه كِه سَبِيك يَه
 نَه بَدَارِي هَه رَه وَر دِيْلَه يَه ك چَاكَه ي كَر دَسِي دَه يَبِيكَه وَه ﴿﴾ ﴿وَمِنْ بَقِيَّتِمْ رَزَه شَرَابَرُ﴾ وَه هَه رَه
 كِه سَبِيك يَه لِه بَدَارِي هَه رَه وَر دِيْلَه يَه ك خَرَابَه ي كَر دَسِي دَه يَبِيكَه وَه ﴿﴾

سورۃ النحل

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به نوازی خدای به خشنودی میسر باد

﴿وَأَنذَرْتُكَ يَوْمَ تَكُونُ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ﴾ سویند به نه سپانی تار دمر (که د پیر مین) چوون پر مه پمک (له کاتی همدا کر دندا) ﴿وَأَنذَرْتُكَ يَوْمَ تَكُونُ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ﴾ وه سویند به تا کر هه لکیر سیت هراڼ له بهر د بهالی سپیان ﴿وَأَنذَرْتُكَ يَوْمَ تَكُونُ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ﴾ هیر شی هراڼ له به باتیا نندا ﴿وَأَنذَرْتُكَ يَوْمَ تَكُونُ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ﴾ که بهر ته پ ونور هه لده ستیس ﴿وَأَنذَرْتُكَ يَوْمَ تَكُونُ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ﴾ وه بهر ته پ ونور هود خو یان ده کس به ناوهر استی کومه لی دوزمدا

﴿إِلَاسْ بَرَهْ سَكُوْر﴾ بەرەستى مەروۇق سوبەروەردگارى ماسوياسە ﴿وَلَا تَعْلَمُ ذَلِكَ شَيْءٌ﴾ وە
يىگومەن خۇي لەمبەر ئەم ماسوياسى بە شايەنە ﴿وَلَا تَعْلَمُ ذَلِكَ شَيْءٌ﴾ وە بەرەستى مەروۇق
خۇشەوستانى مالى دۇبىارۇر بە گىرە ﴿وَلَا تَعْلَمُ ذَلِكَ شَيْءٌ﴾ دەي ئابا مەرانى كاتىك كە
مەرووى ئاۋ گۆرەكەن رەندوۋ كرانەۋە (ھەيۋەتە دەۋەۋە) ﴿وَلَا تَعْلَمُ ذَلِكَ شَيْءٌ﴾ وە ئاشكەرا بۇر
ھەرچى بارى ئاۋ دالانە ﴿وَلَا تَعْلَمُ ذَلِكَ شَيْءٌ﴾ يىگومەن پەروەردگارىيەن لەۋ پەروەردانگە دارە
بە كەدەۋەيان ﴿وَلَا تَعْلَمُ ذَلِكَ شَيْءٌ﴾

سورى (الفارغە)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بە ماۋى خۋاى بەخشىدەي مېھرىمان

﴿الفارغە﴾ پەروى داچەلە كىتەر (ماۋە بو پەروى قىيامەت) ﴿وَلَا تَعْلَمُ ذَلِكَ شَيْءٌ﴾ ئاخۇ چۆن بى ئەۋ پەروە
﴿وَلَا تَعْلَمُ ذَلِكَ شَيْءٌ﴾ ئو چورائىيەت ئەۋ پەروە چى بە ﴿وَلَا تَعْلَمُ ذَلِكَ شَيْءٌ﴾ ئو چۆن بى ئەۋ پەروە
پەروىكە خەلگى ۋەك بە پەروە بەراگەندە مەلاۋەسەۋە ﴿وَلَا تَعْلَمُ ذَلِكَ شَيْءٌ﴾ ئو چۆن بى ئەۋ پەروە
ۋە شاخەكەن ۋەك خورى شىكراۋىيەن لى دىت ﴿وَلَا تَعْلَمُ ذَلِكَ شَيْءٌ﴾ ئو چۆن بى ئەۋ پەروە
كىشى (چا كەكانى) قورس و گران بى ﴿وَلَا تَعْلَمُ ذَلِكَ شَيْءٌ﴾ ئەۋ ئەۋ كەسە لە گورەرائىكى
پەسەدانەيى ﴿وَلَا تَعْلَمُ ذَلِكَ شَيْءٌ﴾ ئو چۆن بى ئەۋ پەروە كىشى (چا كەكانى) سوۋك بى ﴿وَلَا تَعْلَمُ ذَلِكَ شَيْءٌ﴾
ئەۋە چى بى ئەۋ (ھارۋە) بە ﴿وَلَا تَعْلَمُ ذَلِكَ شَيْءٌ﴾ ئو چورائىيەت (ھارۋە) چى بە ﴿وَلَا تَعْلَمُ ذَلِكَ شَيْءٌ﴾
خامىيە ﴿وَلَا تَعْلَمُ ذَلِكَ شَيْءٌ﴾ ئاگرىكى ھەلگىر ساۋە ﴿وَلَا تَعْلَمُ ذَلِكَ شَيْءٌ﴾

سورى (الكاتر)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بە ماۋى خۋاى بەخشىدەي مېھرىمان

﴿الكاتر﴾ نىۋەي بى ئاگ كەدەۋە شانارەتەن بە رورى سەروەت و سامانەۋە ﴿وَلَا تَعْلَمُ ذَلِكَ شَيْءٌ﴾
﴿الكاتر﴾ تە دەسەن و دەچىن بو گورەستان ﴿وَلَا تَعْلَمُ ذَلِكَ شَيْءٌ﴾ ۋامەكەن لەمەۋلا دەرائى ﴿وَلَا تَعْلَمُ ذَلِكَ شَيْءٌ﴾
﴿الكاتر﴾ دۇرۋارە ۋامەكەن لەمەۋلا دەرائى ﴿وَلَا تَعْلَمُ ذَلِكَ شَيْءٌ﴾ ۋامەكەن لەمەۋلا دەرائى ﴿وَلَا تَعْلَمُ ذَلِكَ شَيْءٌ﴾
دەيرەن (ئەجەمى خۋاى) مەنئايە مەنئايى يەۋە (ۋامەكەن لەمەۋلا دەرائى) ﴿وَلَا تَعْلَمُ ذَلِكَ شَيْءٌ﴾
سۈيە بە خۋا يىگومەن دۇرەج دەيىس ﴿وَلَا تَعْلَمُ ذَلِكَ شَيْءٌ﴾ دۇرۋارە سۈيە بە خۋا دىل بى
بە چاۋى راستە قەدەي بىس ﴿وَلَا تَعْلَمُ ذَلِكَ شَيْءٌ﴾ لە پاشان سۈيە بە خۋا لەۋ پەروەدا (لەمەۋلا)
ھەمۇۋە رەيىمەنەك كە خۋا بىس دابوۋ (لەدۇيادا) لىپە سۈيەۋەن لە گەلدا دە كەرت ﴿وَلَا تَعْلَمُ ذَلِكَ شَيْءٌ﴾

سوره فی (العصر)

بسم الله الرحمن الرحيم ﴿ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان ﴾

﴿ والعصر ﴾ سوتند به کات ﴿ وین ﴾ س لوب خنر ﴿ ینگو مان هم موو خه لکی له ریالندان ﴾
 ﴿ لا ینر مو ﴾ جگه له وانهی که پروایان عبتانیت و ﴿ رغبو العلیخ ﴾ کمر دوه چا که کانین
 کردینت ﴿ و لوبو انا حق ﴾ وه ناموز گاریسی به کتریان کردین به نایینی راست (وده صیت پتوه گرتنی
 و کار کردن به هر مانه کانی خودا) ﴿ و انحر العصر ﴾ وه ناموز گاری به کتریان کردیت به نارامگرتن
 (له سهر به رستن و به تداپهتی خودا) ﴿

سوره فی (الهمزة)

بسم الله الرحمن الرحيم ﴿ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان ﴾

﴿ وینر یکنر فمر و اکر ﴾ ستر او له ناو چوون مو هم موو به گ گریکی به دگو (هیب گریکی
 تانه دور) ﴿ و ینر جمع ما لا یندر ﴾ له و هی که هر سال و سامان کفر ده کانه و ده ده بزمیری ﴿
 ینر یکنر ان ما له خنده ﴾ واده زانن که ماله که ی هر ده به بلیت و ده ﴿ و لا یکنر ان فی الخنر ﴾ به خنر
 وانی به ینگو مان مری ده در تله مار نا گریکی نیکشکینه و ده ﴿ و انحر العصر ﴾ نو چوور بیت
 له و نا گره چی به ﴿ و انحر العصر ﴾ تا گریکی تا و در اوی خوایی به ﴿ و انحر العصر ﴾ که
 دی به سهر دلاندا (هرو ورم ده بانه سهر دلان) ﴿ و انحر العصر ﴾ ینگو مان له و نا گره ده خرو و
 له سهر بان (وده چو و بان می به) ﴿ و انحر العصر ﴾ (رجیر کر او) له ناو چوند کونیککی پ اکش و دا
 (به ستر او به تله و به چوند ستر یکی به روو بلده و ده) ﴿

سوره فی (الفیل)

بسم الله الرحمن الرحيم ﴿ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان ﴾

﴿ وینر یکنر فمر و اکر ﴾ تا بانه ت بیسی که به و و مرد گارت چی کرد به خاوهن فیده کان
 (به تهر هه و له شکره که ی که و ویستی که عهدهی پرور مرو خنر) ﴿ و انحر العصر ﴾
 فیل ﴿ تا بانه فیل که یانی بو چهل نه کرده و ده ﴿ و انحر العصر ﴾ و مار دیه سهر بان ماله و ی
 و و ر پل پل ﴿ و انحر العصر ﴾ به و ر بارانیا ده کردن به و و رده ریچی گنر ﴿ و انحر العصر ﴾
 گنر و انحر العصر (له شکره که ی تهر هه ی) و انحر العصر خور او لی کرد ﴿

سوره‌ی ﴿قریش﴾

بسم الله الرحمن الرحیم ﴿ به‌ناوی خدای به‌خششده‌ی مهربان

﴿ ای قریش ﴾ (له‌شکری نه‌بره‌می له‌ماوردونه‌سر و تونای کردن) له‌بر هوگری قوره‌یش
﴿ و ای قریش ریخته‌نشده و حبیب ﴾ هوگریان به‌هاتوو چنوی رستانار (بقیه‌من) و هوپس
(بوشام) واته (تالان یان نیک به‌چی) ﴿ و یقیناً ریشه‌ش حبیب ﴾ دهی با (قوره‌یش له‌برامبر
نهم همه‌سروه یار و بیمه‌تهدا) حارمی نهم ماله (که‌عی‌ی پیرو) به‌رستش ﴿ نیدی اطعمه‌ش
خوب ﴾ نه‌وراته‌ی که له‌برسیتی‌کی به‌کهار تومد (پرگاری کردن و) حواردسی پییه‌حشپ
دوره‌منه‌من خوب ﴾ وه‌دلپای کردن له‌ترس و بیمکی گه‌وره (پاراستی) ﴿

سوره‌ی ﴿الکثر﴾

بسم الله الرحمن الرحیم ﴿ به‌ناوی خدای به‌خششده‌ی مهربان

﴿ ازی‌ت آله‌ی یحیی و یسری ﴾ نایا دیت له‌و که‌سه‌ی که بر وای به‌نایی می‌ده؟ ﴿ و دیت آله‌ی یحیی
الکثر ﴾ نه‌وه که‌سینکه که پال به‌ه‌نیوه‌ده‌می ﴿ و لا یخضعن طعنه‌ن تسکیر ﴾ وه‌هانی حه‌لکی
ن‌دات بر خورده‌ده‌می دان به‌ه‌زاران ﴿ و یزیدن فی‌الصلوات ﴾ نه‌محا وای یزیدن کمران ﴿
﴿ نیرن همه‌ن صلا به‌س‌طوت ﴾ نه‌وانه‌ی که له‌مویزه‌کدیان می‌ناگان ﴿ ﴿ نیرن هه‌یروا ﴾
نه‌وانه‌ی که پروپامایی ده‌کن ﴿ و یسغرن تسکون ﴾ وه‌یارمشی خولت دادن (همه‌وو چاکه‌به‌ک
ده‌گره‌وه له‌خه‌لکی) ﴿

سوره‌ی ﴿الکوثر﴾

بسم الله الرحمن الرحیم ﴿ به‌ناوی خدای به‌خششده‌ی مهربان

﴿ ای تطهیرت ککوثر ﴾ بیگومان نیمه‌ایمان به‌خشیت خیری روز گه‌وره و به‌ده‌ر به‌دو بیا و دو و رزدا
(له‌و حیره گه‌ورانه‌یش و و باری که‌وسمه‌ره له‌به‌ه‌شتندا) ﴿ و یزیدن فی‌الصلوات ﴾ ده‌ی که‌واته
مویز نکه بو به‌رو و رذگارت وه‌قورمانی سهر سهر ﴿ و یزیدن فی‌الصلوات ﴾ بیگومان هدر ماحه‌رت
دو و براوه (له‌ی موچه‌مه‌ده) ﴿

سورہ النحل

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به نوازی عروای به خشنودی مهر و بار

[illegible]

سورۃ النحل

﴿سورة النحل﴾ به ماری خوام به حشده می میرد بار

﴿پَرَخَه، مَصْرُوتَه﴾ کاتیک که پاره‌نی و کومه‌کی حواشات ﴿وَنَفْسُخ﴾ له‌گه‌له سهرکه‌وش
(شاری مه‌ککه تازاده کرا) ﴿وَزَامَتْ آنَسْ پِدَخَوُوش دِیْنِ نَوَوه حَه﴾ وه خه‌لکت دیس که
پس پزل دینه سو‌نایی حواوه ﴿مَسِیح عَمْدِر مَت وَشَمَعِرَه﴾ نه‌وسا به‌سو‌پاس و ستایشی
به‌رو در دگارت ته‌سیحاتی شه و بکه و داوای لیحوشجویی لی بکه ﴿هَتَه حَکات نَوَوه﴾ چونکه
بنگومان نه‌ورور گیرا که‌ری به‌نیجانی به ﴿

سورہ فی

«بسم الله الرحمن الرحيم» به نوازی خدای به خشنودی میهر و بار

﴿بَشِّرْهُ بِأَلْحَدِ بْنِ﴾ له ماوچنی همدوو دهنی ثبوله ههپ وه له ماوش چوو ﴿
 ﴿مَا شَأْنُ عَمَلِهِ وَرُكَّتْ﴾ سوودی پیر به گه یاند دارایی به کدیی و شهوی که کردی (له دورژمنایهتی
 پیغمه مهر ﷺ) ﴿سَبَّحْتَ رَبَّكَ﴾ یگومان له مه ولا ده چشه ماو ناگری یلسه دار ﴿
 ﴿وَأَمَّا لَهُ حِمَاةٌ خُطْبُ﴾ وه ژنه که یشی، که هه لگری دارو دیک بوو (بو نار دانی پیغمه مهر ﷺ)
 ﴿وَجِيْدَةٌ حَبْلٌ مَرْمَسِيَّةٌ﴾ هه شنه گور سبکی بادرو (له پهلای حورماییی ناگریس) و له
 گهر دینا ﴿

سوره فی (الإخلاص)

بسم الله الرحمن الرحيم ﴿ به نای خوی به خشنده میبهرهان ﴾

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ (شهی موحده مسده) ﴿يَلِيْ هُوَ اللَّهُ﴾ (یه خوی تاک و تهیا) ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾
 نه و خویای بی یار و جوی یار و نوبده ﴿لَا يَرَىٰ وَرَآئَهُ﴾ (کسی لی به یووه و نه کس به یووه) ﴿وَلَا يُكَلِّمُ شَيْئًا﴾ (و نه هر گیر هیچ کس هاوشیوه و هاوتای نه بی به)

سوره فی (العلق)

بسم الله الرحمن الرحيم ﴿ به نای خوی به خشنده میبهرهان ﴾

﴿قُلْ تَعُوذُ بِرَبِّ الْعَلَقِ﴾ (شهی موحده مسده) ﴿بَلِّغْ بِمَا دَهْگرم به دروست کوری یووه و در
 (به یووه و در گوری به به یار) ﴿مِنْ شَرِّ مَا حَبَسَ﴾ (له زیانی نه و ی که دروستی کرد و در
 ﴿وَمِنْ شَرِّ رَاسِخٍ دُفِّدَ﴾ (و نه ریانی تاریکی کاتیک که دابیت) ﴿وَمِنْ شَرِّ مُنْتَبِئٍ يُنْفِقِ﴾
 و نه ریانی و خرابی (جاد و گهران) که بهت و در و گری دهن و صوری پیدا ده کس
 ﴿وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ (و نه ریانی به خیل و چه سوود کاتیک که چه سوودی ده بات)

سوره فی (الباق)

بسم الله الرحمن الرحيم ﴿ به نای خوی به خشنده میبهرهان ﴾

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْبَاقِ﴾ (شهی موحده مسده) ﴿بَلِّغْ بِمَا دَهْگرم به به یووه و در گاری خد لکی
 ﴿مِنْ بَاقِ الْبَاقِ﴾ (به پادشای خد لکی) ﴿وَلَهُ الْبَاقِ﴾ (به یووه و در گاری خد لکی)
 ﴿مِنْ شَرِّ الْبَاقِ﴾ (له ریانی و شهری و سووه به به یووه و در گاری خد لکی) ﴿وَلَهُ الْبَاقِ﴾ (له ریانی و شهری و سووه به به یووه و در گاری خد لکی)
 به به یووه و در گاری خد لکی ﴿وَلَهُ الْبَاقِ﴾ (له ریانی و شهری و سووه به به یووه و در گاری خد لکی)
 ﴿وَلَهُ الْبَاقِ﴾ (له ریانی و شهری و سووه به به یووه و در گاری خد لکی)

فہرست سورتوں و آیات کے درجہ بندی

پیر مت و ماورویکی سووہ کا لہ گٹ بہ بیان وروونکر دیوہی
مہ ککر و مہس بیسانہ

سورت	زمارہ کدی	لاپہرہ	روونکر دیوہ
الفاتحہ	۱	۱	مہ ککی بہ
البقرہ	۲	۲	مہ دی بہ
آل عمران	۳	۵۰	مہ دی بہ
النساء	۴	۷۷	مہ دی بہ
المائدہ	۵	۱۶	مہ دی بہ
الأنعام	۶	۱۲۸	مہ ککر بہ
الأعراف	۷	۱۵۱	مہ ککی بہ
الأنفال	۸	۱۷۷	مہ دی بہ
التوبہ	۹	۱۸۷	مہ دی بہ
یونس	۱۰	۲۸	مہ ککی بہ
هود	۱۱	۲۴۱	مہ ککر بہ
یوسف	۱۲	۲۳۵	مہ ککی بہ
الرعد	۱۳	۲۵۹	مہ دی بہ
إبراهيم	۱۴	۲۵۵	مہ ککی بہ
الحجر	۱۵	۲۶۲	مہ ککی بہ
الصف	۱۶	۲۶۷	مہ ککر بہ
الزمر	۱۷	۲۸۲	مہ ککی بہ
المکھف	۱۸	۲۹۳	مہ ککر بہ
مريم	۱۹	۳۰۵	مہ ککی بہ
طہ	۲۰	۳۱۲	مہ ککر بہ
الأنبياء	۲۱	۳۲۲	مہ ککی بہ
الحج	۲۲	۳۳۲	مہ دی بہ
المؤمنون	۲۳	۳۶۲	مہ ککی بہ
النور	۲۴	۳۵۰	مہ دی بہ
الفرقان	۲۵	۳۵۹	مہ ککر بہ
الشعراء	۲۶	۳۶۷	مہ ککر بہ
النمل	۲۷	۳۷۷	مہ ککی بہ

سورتي	ژماره کدي	لايحه	بروونکړه سوره
التقصير	۲۸	۳۸۵	مذکور به
المنکوت	۲۹	۳۹۶	مذکور به
الروم	۳۰	۴۰۰	مذکور به
نمل	۳۱	۴۱۱	مذکور به
الرحمة	۳۲	۴۱۵	مذکور به
الاحقاس	۳۳	۴۱۸	مذکور به
سجده	۳۴	۴۲۸	مذکور به
القدر	۳۵	۴۳۱	مذکور به
يس	۳۶	۴۴۰	مذکور به
القصص	۳۷	۴۴۶	مذکور به
الحج	۳۸	۴۵۳	مذکور به
المزمل	۳۹	۴۵۸	مذکور به
الجم	۴۰	۴۶۷	مذکور به
الذات	۴۱	۴۷۷	مذکور به
الشورى	۴۲	۴۸۲	مذکور به
الزمر	۴۳	۴۸۹	مذکور به
الدخان	۴۴	۴۹۶	مذکور به
الذات	۴۵	۴۹۹	مذکور به
الاحقاس	۴۶	۵۰۲	مذکور به
محمد	۴۷	۵۰۷	مذکور به
الفتح	۴۸	۵۱۱	مذکور به
الاحقاس	۴۹	۵۱۵	مذکور به
ي	۵۰	۵۱۸	مذکور به
الذات	۵۱	۵۲۰	مذکور به
الطور	۵۲	۵۲۳	مذکور به
الحج	۵۳	۵۲۶	مذکور به
القمر	۵۴	۵۲۸	مذکور به
الرحمن	۵۵	۵۳۱	مذکور به
المواقف	۵۶	۵۳۴	مذکور به

سورہ	ژماره کدی	لاپهړه	پړونکي نسخه
الفېد	۵۷	۵۳۷	مکې به
الصفه	۵۸	۵۱۲	مکې به
الحشر	۵۹	۵۱۴	مکې به
الممتحنه	۶۰	۵۱۹	مکې به
الصف	۶۱	۵۵۱	مکې به
الجمعه	۶۲	۵۵۳	مکې به
المنافقون	۶۳	۵۵۶	مکې به
التحسين	۶۴	۵۵۹	مکې به
الطلاق	۶۵	۵۵۸	مکې به
التحریم	۶۶	۵۶۰	مکې به
انعام	۶۷	۵۶۲	مکې به
القصص	۶۸	۵۶۱	مکې به
الاحقاف	۶۹	۵۶۶	مکې به
المجادل	۷۰	۵۶۸	مکې به
الحج	۷۱	۵۷۰	مکې به
مومن	۷۲	۵۷۲	مکې به
الزمر	۷۳	۵۷۱	مکې به
الممتحنه	۷۴	۵۷۵	مکې به
القيامة	۷۵	۵۷۷	مکې به
الانسان	۷۶	۵۷۸	مکې به
المرسلات	۷۷	۵۸۰	مکې به
النبأ	۷۸	۵۸۲	مکې به
النارعات	۷۹	۵۸۳	مکې به
الحج	۸۰	۵۸۵	مکې به
التكوير	۸۱	۵۸۶	مکې به
الانشطار	۸۲	۵۸۷	مکې به
الطه	۸۳	۵۸۷	مکې به
الانشقاق	۸۴	۵۸۹	مکې به
البروج	۸۵	۵۹۰	مکې به

صورت	زُمره کبی	آیه	درونکر سطوح
المطارق	۸۶	۵۹۱	مد تکمی به
الأحزاب	۸۷	۵۹۱	مد تکمی به
المعاشیه	۸۸	۵۹۲	مد تکمی به
المعجر	۸۹	۵۹۳	مد تکمی به
المبلد	۹۰	۵۹۴	مد تکمی به
الشمس	۹۱	۵۹۵	مد تکمی به
اللیل	۹۲	۵۹۵	مد تکمی به
الصحر	۹۳	۵۹۶	مد تکمی به
الشرح	۹۴	۵۹۶	مد تکمی به
التین	۹۵	۵۹۷	مد تکمی به
المعلق	۹۶	۵۹۷	مد تکمی به
القدر	۹۷	۵۹۸	مد تکمی به
البیت	۹۸	۵۹۸	مد تکمی به
الفرقة	۹۹	۵۹۹	مد تکمی به
الاعادیات	۱۰۰	۵۹۹	مد تکمی به
المطرفة	۱۰۱	۶۰۰	مد تکمی به
التکاتیر	۱۰۲	۶۰۰	مد تکمی به
المصر	۱۰۳	۶۰۱	مد تکمی به
المعزة	۱۰۴	۶۰۱	مد تکمی به
العلیل	۱۰۵	۶۰۱	مد تکمی به
مربط	۱۰۶	۶۰۲	مد تکمی به
الماعون	۱۰۷	۶۰۲	مد تکمی به
الکوثر	۱۰۸	۶۰۲	مد تکمی به
الکافرون	۱۰۹	۶۰۳	مد تکمی به
النصر	۱۱۰	۶۰۳	مد تکمی به
السد	۱۱۱	۶۰۳	مد تکمی به
الإخلاص	۱۱۲	۶۰۴	مد تکمی به
الفلق	۱۱۳	۶۰۴	مد تکمی به
الناس	۱۱۴	۶۰۴	مد تکمی به

إِنَّ بَوْلَ الشُّقْرِ الْإِسْلَامِيَّةِ وَالْأَوَقَاوُ وَالذُّعُوعُ وَالْإِشَارَةُ

في المصاحفة القرآنية الشفوية

المشرفة على مجمع الملوك

بطبعة المصنف الشريف في المدينة المنورة

إذ يشترها أن يصدر المجمع هذه الطبعة من القرآن الكريم

وترجمة مقاسه إلى اللغة الكردية

قال الله أن يقع به الناس

وأن يحضري

حاضر المصنف الشريفين الملك عبد الله بن عبد العزيز آل سعود

لحسن الحظ على جهود القبطية في نشر كتاب الله الكريم

والله ولي التوفيق

وہزارہی کاروباری نیٹلامی وئەوقاف وئانگەواز وئیرشاد

لە شاتشینی عەرەبستانی سعودیە

کە سەرپەرشتیاری کۆمەڵگەی مەلیک فەھدە

بۆ چاپکردنی قورئانی پیرۆز لە مەدینە ی مەووەرە

خۆی بەخۆشەحال دەزانێت کە کۆمەڵگە کە ھەڵبەستێت بە دەرکردن

وئێلاکردنەوێ ئەم چاپە ی قورئانی پیرۆز لە گەل وەرگیرانی

ماناکانی بۆ زمانی کوردی

داواکاری لەخوای گەورە کە خەڵکی ئێی سوودمەند بێن و بەدەشتی

بەختی (خادم الحرمین الشریفین) مەلیک عیدالله کوردی عیدالەزیز

نالی سعود بەجوانترین و چاکترین شیوە بەدەشتەو، ئەسەر ھەول

وئێکۆشانی گەورە ی ئەیلادکردنەوێ قورئانی پیرۆز و کەلامی

بەرز ی پەروەردگار

ھەر خەری گەورە پشتیان و یارمەتیدەرە

مجمع الملك فهد القرآن الكريم
مجمع الملك فهد القرآن الكريم

ص.ب ٦٤٧ - المدينة المنورة
www.QuranComplex.gov.sa
contact@QuranComplex.gov.sa

مجمع القرآن الكريم
 مجمع القرآن الكريم

سنة ١٤٣٣ هـ

www.QuranComplex.gov.sa
contact@QuranComplex.gov.sa

© مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف ١٤٣٣ هـ
فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف
ترجمة معاني القرآن الكريم إلى اللغة الكردية / مجمع الملك
فهد لطباعة المصحف الشريف - المدينة المنورة ١٤٣٣ هـ

١٢٢٤ ص ١ ١٦ × ٢٢ سم

ردمك: ٩٧٨-٦-٣-٨٠٩٥-١-٢

١- القرآن - ترجمة - اللغة الكردية / العنوان
ديوي ٢٢١، ٢٩١٥٩ ١٤٣٣/٨٤٤٢

رقم الإيداع: ١٤٣٣/٨٤٤٢

ردمك: ٩٧٨-٦-٣-٨٠٩٥-١-٢

